

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta

19. helmikuuta 2016

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2013–2014

Istunnot 10.–13. kesäkuuta 2013

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EYVL:ssä C 253 E, 3.9.2013.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

2016/C 065/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 Euroopan kuluttajapolitiikan uusista tavoitteista (2012/2133(INI))	2
2016/C 065/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 oikeussuojan saatavuuden parantamisesta: oikeusavun antamisesta rajat ylittävissä siviili- ja kauppaoikeuden alan riita-asioissa (2012/2101(INI))	12
2016/C 065/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (väliaikainen mietintö) (2012/2117(INI))	16
2016/C 065/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 sosiaalisesta asuntotuotannosta Euroopan unionissa (2012/2293(INI))	40
2016/C 065/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 naisten koulutuksellisesta ja ammatillisesta liikkuvuudesta EU:ssa (2013/2009(INI))	55
2016/C 065/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 kevyiden yksityisajoneuvojen tiemaksu- ja vinjettijärjestelmää Euroopassa koskevasta strategiasta (2012/2296(INI))	63

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

2016/C 065/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 komission tiedonannosta ”Kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevat sosiaaliset investoinnit, mukaan luettuna Euroopan sosiaalirahaston täytäntöönpano vuosina 2014–2020” (2013/2607(RSP))	68
2016/C 065/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 aluepolitiikasta osana laajempia valtiontukijärjestelmiä (2013/2104(INI))	79
2016/C 065/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta (2012/2306(INI))	86
2016/C 065/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 unionin demokraattisen päätöksenteon vahvistamisesta tulevaisuuden EMUssa (2013/2672(RSP))	96
2016/C 065/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 Eurooppa-neuvoston kokouksen (27.–28. kesäkuuta 2013) valmistelusta – EU:n toimet nuorisotyöttömyyden torjumiseksi (2013/2673(RSP))	98
2016/C 065/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 1049/2001 muuttamisen lukkiutuneesta tilanteesta (2013/2637(RSP))	102

Torstai 13. kesäkuuta 2013

2016/C 065/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 lehdistön ja tiedotusvälineiden vapaudesta maailmassa (2011/2081(INI))	105
2016/C 065/14	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 rahoituspalveluista: neuvoston puutteellinen edistymisen ja komission viivytykset tiettyjen ehdotusten hyväksymisen yhteydessä (2013/2658(RSP))	112
2016/C 065/15	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 Turkin tilanteesta (2013/2664(RSP))	117
2016/C 065/16	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 EU:n tehtävästä laajemman transatlanttisen kumppanuuden edistämiseksi (2012/2287(INI))	120
2016/C 065/17	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 Malin jälleenrakentamisesta ja demokratisoinnista (2013/2587(RSP))	127
2016/C 065/18	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 EU:n ja Afganistanin kumppanuutta ja kehitystä koskevaan yhteistyösopimukseen liittyvistä neuvotteluista (2013/2665(RSP))	133
2016/C 065/19	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 vuosituhatosen kehitystavoitteista – vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen määrittely (2012/2289(INI))	136
2016/C 065/20	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 oikeusvaltioperiaatteesta Venäjällä (2013/2667(RSP))	150
2016/C 065/21	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 Azerbaidžanista: Ilgar Mammadovin tapaus (2013/2668(RSP))	154
2016/C 065/22	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 rohingya-muslimien tilanteesta (2013/2669(RSP))	157

SUOSITUKSET

Euroopan parlamentti

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

2016/C 065/23	Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 11. kesäkuuta 2013 Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 68. istunnosta (2013/2034(INI))	162
---------------	--	-----

Torstai 13. kesäkuuta 2013

2016/C 065/24	Euroopan parlamentin suositus 13. kesäkuuta 2013 unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle ja Euroopan komission varapuheenjohtajalle, neuvostolle ja komissiolle Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaation ja toiminnan tarkistamisesta vuonna 2013 (2012/2253(INI))	168
2016/C 065/25	Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 13. kesäkuuta 2013 luonnoksesta EU:n suuntaviivoiksi uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämisestä ja suojelemisesta (2013/2082(INI))	174

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

2016/C 065/26	Euroopan parlamentin päätös 11. kesäkuuta 2013 Jacek Olgierd Kurskin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2013/2019(IMM))	180
2016/C 065/27	Euroopan parlamentin päätös 11. kesäkuuta 2013 Małgorzata Handzlikin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2012/2238(IMM))	181
2016/C 065/28	Euroopan parlamentin päätös 11. kesäkuuta 2013 Alexander Alvaron parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2013/2106(IMM))	182

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

2016/C 065/29	Euroopan parlamentin päätös 12. kesäkuuta 2013 pysyvien valiokuntien jäsenten lukumäärästä (2013/2671(RSO))	184
---------------	---	-----

III Valmistelevat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

2016/C 065/30	P7_TA(2013)0235 Turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskeva pitkän aikavälin suunnitelma – 1 ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta 18 päivänä joulukuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta (COM(2012)0021 – C7-0042/2012 – 2012/0013(COD)) P7_TC1-COD(2012)0013 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta	185
---------------	---	-----

2016/C 065/31	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta (06353/1/2013 – C7-0142/2013 – 2011/0137(COD))	190
2016/C 065/32	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista ruoista, erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitetuista elintarvikkeista ja painonhallintaan tarkoitetuista ruokavalionkorvikkeista ja neuvoston direktiivin 92/52/ETY, komission direktiivien 96/8/EY, 1999/21/EY, 2006/125/EY ja 2006/141/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/39/EY sekä komission asetusten (EY) N:o 41/2009 ja (EY) N:o 953/2009 kumoamisesta (05394/1/2013 – C7-0133/2013 – 2011/0156(COD))	191
2016/C 065/33	P7_TA(2013)0243 Terveyttä ja turvallisuutta koskevat vähimmäisvaatimukset työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (sähkömagneettiset kentät) aiheutuville riskeille ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (sähkömagneettiset kentät) aiheutuville riskeille (kahdeskymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (COM(2011)0348 – C7-0191/2011 – 2011/0152(COD)) P7_TC1-COD(2011)0152 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (sähkömagneettiset kentät) aiheutuville riskeille (kahdeskymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) ja direktiivin 2004/40/EY kumoamisesta	192
2016/C 065/34	P7_TA(2013)0244 Turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskeva pitkän aikavälin suunnitelma – 2 ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta 18 päivänä joulukuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta (COM(2012)0498 – C7-0290/2012 – 2012/0236(COD)) P7_TC1-COD(2012)0236 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta	193
Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013		
2016/C 065/35	Euroopan parlamentin päätös 12. kesäkuuta 2013 Neven Mimican nimityksen hyväksymisestä komission jäseneksi (2013/0806(NLE))	199
2016/C 065/36	Euroopan parlamentin päätös 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta nimittää Neven Mates tilintarkastus-tuomioistuimen jäseneksi (C7-0106/2013 – 2013/0804(NLE))	199
2016/C 065/37	Euroopan parlamentin päätös 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta nimittää George Pufan tilintarkastus-tuomioistuimen jäseneksi (C7-0115/2013 – 2013/0805(NLE))	200

Laiton, ilmoittamaton ja sääntelemätön kalastus ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 muuttamisesta (COM(2012)0332 – C7-0158/2012 – 2012/0162(COD))

P7_TC1-COD(2012)0162

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 muuttamisesta 200

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista (uudelleenlaadittu) (14654/2/2012 – C7-0165/2013 – 2008/0244(COD)) 208

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta (uudelleenlaadittu) (15605/3/2012 – C7-0164/2013 – 2008/0243(COD)) 209

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä (uudelleenlaadittu) (08260/2/2013 – C7-0163/2013 – 2009/0165(COD)) 210

Euroopan parlamentin tarkistukset 12. kesäkuuta 2013 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta (COM(2012) 0617 – C7-0358/2012 – 2012/0295(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely 212

P7_TA(2013)0258

Eurodac-järjestelmän perustaminen sormenjälkien vertailua varten ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten [kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta] annetun asetuksen (EU) N:o [...] tehokkaaksi soveltamiseksi sekä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten ja Europolin esittämiä, Eurodac-tietoihin lainvalvontatarkoituksessa tehtäviä vertailuja koskevia pyyntöjä varten ja vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen liittyvien laaja-alaisen tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan viraston perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1077/2011 muuttamisesta (uudelleenlaadittu teksti) (COM(2012)0254 – C7-0148/2012 – 2008/0242(COD))

P7_TC1-COD(2008)0242

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 604/2013 tehokkaaksi soveltamiseksi sekä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten ja Europolin esittämistä, Eurodac-tietoihin lainvalvontatarkoituksessa tehtäviä vertailuja koskevista pyynnöistä sekä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisen tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan eurooppalaisen viraston perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1077/2011 muuttamisesta 246

Rajavalvonnan väliaikainen palauttaminen sisärajoille ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 562/2006 muuttamisesta rajavalvonnan väliaikaista palauttamista sisärajoille poikkeuksellisissa olosuhteissa koskevien yhteisten sääntöjen vahvistamiseksi (COM(2011)0560 – C7-0248/2011 – 2011/0242(COD))

P7_TC1-COD(2011)0242

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi asetuksen (EY) N:o 562/2006 muuttamisesta rajavalvonnan väliaikaista palauttamista sisärajoille poikkeuksellisissa olosuhteissa koskevien yhteisten sääntöjen vahvistamiseksi 247

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 esityksestä neuvoston asetukseksi arviointimekanismin perustamisesta Schengenin säännösten soveltamisen varmistamista varten (10273/2013 – C7-0160/2013 – 2010/0312(NLE)) 249

P7_TA(2013)0261

Tietäntyyppisten yritysten tilinpäätökset ja niihin liittyvät kertomukset ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsolidoiduista tilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista (COM(2011)0684 – C7-0393/2011 – 2011/0308 (COD))

P7_TC1-COD(2011)0308

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta 250

P7_TA(2013)0262

Säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvät avoimuusvaatimukset ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta annetun direktiivin 2004/109/EY ja komission direktiivin 2007/14/EY muuttamisesta (COM(2011)0683 – C7-0380/2011 – 2011/0307(COD))

P7_TC1-COD(2011)0307

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ja direktiivin 2004/109/EY tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission direktiivin 2007/14/EY muuttamisesta 251

2016/C 065/48	P7_TA(2013)0263	Asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädettyjen suorien tukien mukauttamisaste kalenterivuodeksi 2013 ***I	
		Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädettyjen suorien tukien mukauttamisasteesta kalenterivuodeksi 2013 (COM(2013)0159 – C7-0079/2013 – 2013/0087(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0087		
		Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädettyjen suorien tukien mukauttamisasteesta kalenterivuodeksi 2013	252
2016/C 065/49	P7_TA(2013)0264	Schengenin rajasäännösten ja Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen muuttaminen ***I	
		Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 sekä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen muuttamisesta (COM(2011)0118 – C7-0070/2011 – 2011/0051(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0051		
		Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006, Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen, neuvoston asetusten (EY) N:o 1683/95 ja (EY) N:o 539/2001 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 767/2008 ja (EY) N:o 810/2009 muuttamisesta	255
2016/C 065/50		Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 luonnoksesta Eurooppa-neuvoston päätökseksi Euroopan parlamentin kokoonpanosta (00110/2013 – C7-0166/2013 – 2013/0900(NLE))	256
		Torstai 13. kesäkuuta 2013	
2016/C 065/51		Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Afrikka-osapuolen ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (14757/2012 – C7-0369/2012 – 2008/0139(NLE))	257
2016/C 065/52		Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 esityksestä neuvoston päätökseksi Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä Cotonoussa 23 päivänä kesäkuuta 2000 allekirjoitetun ja ensimmäisen kerran Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2005 muutetun kumppanuussopimuksen muuttamista toisen kerran koskevan sopimuksen tekemisestä (16894/2011 – C7-0469/2011 – 2011/0207(NLE))	257
2016/C 065/53	P7_TA(2013)0275	Julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäyttö ***I	
		Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä annetun direktiivin 2003/98/EY muuttamisesta (COM(2011)0877 – C7-0502/2011 – 2011/0430 (COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0430		
		Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 13. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä annetun direktiivin 2003/98/EY muuttamisesta	258

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämismenettely: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämismenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursiivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai ylivivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2013–2014

Istunnot 10.–13. kesäkuuta 2013

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EYVL:ssä C 253 E, 3.9.2013.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2013)0239

Euroopan kuluttajapolitiikan uudet tavoitteet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 Euroopan kuluttajapolitiikan uusista tavoitteista (2012/2133(INI))

(2016/C 065/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jossa käsitellyt perusoikeudet on sisällytetty perussopimukseen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 6 artiklalla, ja erityisesti perusoikeuskirjan 38 artiklan, jonka mukaan unionin politiikoissa varmistetaan kuluttajansuojan korkea taso,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 26 artiklan, jossa määrätään, että ”sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus taataan perussopimusten määräysten mukaisesti”,
- ottaa huomioon SEU:n 3 artiklan 3 kohdan, jonka mukaan unionin pyrkimyksenä on ”täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä tavoitteleva erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous sekä korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja ympäristön laadun parantaminen”,
- ottaa huomioon SEUT:n 9 artiklan, jossa todetaan, että ”unioni ottaa politiikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa huomioon korkean työllisyydestason edistämiseen, riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen, sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä korkeatasoiseen koulutukseen ja ihmisten terveyden korkeatasoiseen suojeluun liittyvät vaatimukset”,
- ottaa huomioon SEUT:n 11 artiklan, jossa määrätään, että ”ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä unionin politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen, erityisesti kestävä kehityksen edistämiseksi”,
- ottaa huomioon SEUT:n 12 artiklan, jossa määrätään, että ”kuluttajansuojaa koskevat vaatimukset otetaan huomioon unionin muita politiikkoja ja muuta toimintaa määriteltäessä ja toteutettaessa”,
- ottaa huomioon SEUT:n 14 artiklan, 114 artiklan 3 kohdan sekä 169 artiklan ja sen pöytäkirjan N:o 26 yleistä (taloudellista) etua koskevista palveluista,
- ottaa huomioon SEUT:n 169 artiklan 1 kohdan, jossa määrätään, että ”kuluttajien etujen suojaamiseksi ja kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi unioni myötävaikuttaa kuluttajien terveyden, turvallisuuden ja taloudellisten etujen suojaamiseen sekä edistää kuluttajien oikeutta tiedonsaantiin ja koulutukseen sekä oikeutta järjestäytyä etujensa valvomiseksi”,

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 24. syyskuuta 1998 annetun neuvoston suosituksen 98/560/EY⁽¹⁾ Euroopan audiovisuaalisia ja tietopalveluja tuottavien yritysten kilpailukykyyn parantamisesta edistämällä kansallisia järjestelmiä, joiden tarkoituksena on saattaa alaikäisten ja ihmisarvon suojele vertailukelpoiselle ja tehokkaalle tasolle,
- ottaa huomioon kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27. lokakuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä) soveltamisesta annetun kertomuksen (COM(2009)0336),
- ottaa huomioon sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11. toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi)⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston 18. joulukuuta 2006 antaman päätöksen N:o 1926/2006/EY kuluttajapolitiikkaa koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (2007–2013)⁽³⁾,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen 2006/952/EY⁽⁴⁾ alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja oikeudesta vastineeseen Euroopan audiovisuaalisia ja verkkotietopalveluja tuottavien yritysten kilpailukyky huomioon ottaen,
- ottaa huomioon televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 11. joulukuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/65/EY⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ”EU:n kuluttajapolitiittinen strategia vuosiksi 2007–2013 – Kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen, hyvinvoinnin parantaminen ja tehokas suojaaminen” ja 20. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n kuluttajapolitiittisesta strategiasta vuosiksi 2007–2013⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9. heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008⁽⁷⁾, jolla pyritään vahvistamaan yhteiset puitteet akkreditointia ja valvontaa koskevia sääntöjä varten,
- ottaa huomioon lelujen turvallisuudesta 18. kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/48/EY (lelutarvallisuusedirektiivi)⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon yhtenäismarkkinoiden toiminnan parannustoimista 29. kesäkuuta 2009 annetun komission suosituksen ja sisämarkkinoihin vaikuttavien direktiivien saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä 12. heinäkuuta 2004 annetun komission suosituksen⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon kuluttajansuojaa koskevan yhteisön säännösten täytäntöönpanosta 2. heinäkuuta 2009 annetun komission tiedonannon (COM(2009)0330) ja kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27. lokakuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä) soveltamisesta 2. heinäkuuta 2009 annetun komission kertomuksen (COM(2009)0336),
- ottaa huomioon yhdenmukaisesta menetelmästä kuluttajavalitusten luokittelua ja ilmoittamista varten 7. heinäkuuta 2009 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle (COM(2009)0346) ja asiaa koskevan komission suosituluonnoksen (SEC(2009)0949),

⁽¹⁾ EYVL L 270, 7.10.1998, s. 48.

⁽²⁾ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽³⁾ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 39.

⁽⁴⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 72.

⁽⁵⁾ EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27.

⁽⁶⁾ EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 17.

⁽⁷⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽⁸⁾ EUVL L 170, 30.6.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ EUVL L 98, 16.4.2005, s. 47.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon komission Eurooppa-neuvostolle antaman tiedonannon ”Eurooppa 2020, älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajien suojelusta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10. maaliskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon professori Mario Montin komissiolle 9. toukokuuta 2010 antaman selonteon uudesta sisämarkkinastrategiasta ”A New Strategy For The Single Market”,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden täydentämisestä sähköistä kaupankäyntiä ajatellen ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisistä: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (välimietintö) ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2010 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Markkinat kuluttajan kannalta toimiviksi” (neljäs kuluttajamarkkinoiden tulostaulu, (SEC(2010)1257)),
- ottaa huomioon 27. lokakuuta 2010 annetun katsauksen Euroopan unionin kansalaisuuteen vuonna 2010: Unionin kansalaisoikeuksien esteiden poistaminen (COM(2010)0603),
- ottaa huomioon 4. maaliskuuta 2011 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan kuluttajien sopeutumisesta sisämarkkinoihin ”Consumers at home in the single market” (viides kuluttajamarkkinoiden tulostaulu, SEC(2011) 0299)),
- ottaa huomioon Euroopan kuluttajakeskusten verkoston vuosikertomuksen vuodelta 2010, jonka Euroopan unionin julkaisutoimisto julkaisi vuonna 2011,
- ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2011 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuluttajan oikeuksista ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman kaupan ja jakelun alan tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisäämisestä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon lokakuussa 2011 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Markkinat kuluttajan kannalta toimiviksi” (kuudes kuluttajamarkkinoiden tulostaulu, (SEC(2011)1271)),
- ottaa huomioon 3.–4. lokakuuta 2011 Krakovassa (Puola) pidetyn ensimmäisen sisämarkkinafoorumin antaman ”Krakovan julkilausuman”,
- ottaa huomioon 19. lokakuuta 2011 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Verkkojen Eurooppa -välineestä (COM(2011)0665),
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2012 antamansa päätöslauselman matkustajien oikeuksista Euroopan unionissa ⁽⁸⁾ ja 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman vammaisten liikkuvuudesta ja osallistamisesta sekä Euroopan vammaisstrategiasta 2010–2020 ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman lentomatkustajien oikeuksien soveltamisesta ja toimivuudesta ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 84.

⁽⁴⁾ EUVL C 50 E, 21.2.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL C 70 E, 8.3.2012, s. 19.

⁽⁶⁾ EUVL C 390 E, 18.12.2012, s. 145.

⁽⁷⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 9.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0371.

⁽⁹⁾ EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 9.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0099.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon elintarviketietojen antamisesta kuluttajille 25. lokakuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 9. marraskuuta 2011 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kuluttajaohjelmasta vuosiksi 2014–2020 (COM(2011)0707) ja siihen liittyvät asiakirjat (SEC(2011)1320 ja SEC(2011)1321),
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman uudesta kuluttajapoliittisesta strategiasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 19. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Eurooppalainen näkemys matkustajien eduksi: Tiedonanto matkustajien oikeuksista Euroopan unionissa” (COM(2011)0898),
- ottaa huomioon 11. tammikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Yhtenäinen kehys luottamuksen rakentamiseksi digitaalisilla sisämarkkinoilla sähköistä kaupankäyntiä ja verkkopalveluja varten” (COM(2011)0942),
- ottaa huomioon 25. tammikuuta 2012 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (yleinen tietosuoja-asetus) (COM(2012)0011),
- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2012 antamansa päätöslauselman kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevasta johdonmukaisesta eurooppalaisesta lähestymistavasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Sähköisiä hankintoja koskeva strategia” (COM(2012)0179),
- ottaa huomioon 2. toukokuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Eurooppalainen strategia internetin parantamiseksi lasten näkökulmasta” (COM(2012)0196),
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman strategiasta haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajien oikeuksien vahvistamiseksi ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden tulostaulusta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2012 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle ”Euroopan kuluttaja-asioiden toimintaohjelma – edistetään luottamusta ja kasvua” (COM(2012)0225),
- ottaa huomioon 29. toukokuuta 2012 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Kuluttajien kannalta parhaat tilanteet Euroopassa” (seitsemäs kuluttajamarkkinoiden tulostaulu) (SWD(2012)0165),
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2012 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Markkinat kuluttajan kannalta toimiviksi” (kahdeksas kuluttajamarkkinoiden tulostaulu) (SWD(2012)0432),
- ottaa huomioon 4. kesäkuuta 2012 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla (COM(2012)0238),
- ottaa huomioon 19. heinäkuuta 2012 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Kuluttajien voimaannuttamiseen liittyvät tietoisuutta lisäävät näkökohdat 2012–2014” (SWD(2012)0235),
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle ”Toinen sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Yhdessä uuteen kasvuun” (COM(2012)0573),
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman digitaalisten yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0491.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0021.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0209.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0211.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0468.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon komission tiedonannosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta "Euroopan kuluttaja-asioiden toimintaohjelma – edistetään luottamusta ja kasvua" (COM(2012)0225),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A7-0163/2013),
- A. ottaa huomioon, että kuluttajien ja heidän oikeuksiensa edistäminen ja suojeleminen ovat unionin perusarvoja;
- B. ottaa huomioon kuluttajien tärkeän roolin taloudessa, sillä kulutus on merkittävimpiä talouskasvun edistäjiä unionissa;
- C. ottaa huomioon, että EU:n kansalaisilla on kuluttajina tärkeä tehtävä Eurooppa 2020 -strategian älykästä, osallistavaa ja kestävää kasvua koskevien tavoitteiden saavuttamisessa, ja siksi kuluttajien asema olisi tunnustettava osaksi unionin talouspolitiikkaa;
- D. ottaa huomioon, että unionin tavoitteena on saavuttaa kuluttajien tietojen ja vaikutusmahdollisuuksien sekä kuluttajansuojan korkea taso ja sopiva tasapaino unionin yritysten ja talouksien kilpailukyvyyn välillä erityisesti suojelemalla kuluttajien terveyttä, turvallisuutta ja taloudellisia etuja sekä edistämällä kuluttajien oikeutta tietoon, koulutukseen ja järjestäytymiseen;
- E. ottaa huomioon, että kuluttajat eivät muodosta yhtä yhtenäistä ryhmää ja että kuluttajia koskevat erot on otettava huomioon Euroopan kuluttaja-asioiden toimintaohjelmassa, sillä kuluttajien asiantuntemuksessa, lainsäädännön tuntemuksessa, itsevarmuudessa ja halukkuudessa hakea oikaisua on huomattavia eroja; katsoo, että syrjimättömyys ja esteettömyys olisi otettava huomioon Euroopan kuluttaja-asioiden toimintaohjelman täytäntöönpanossa;
- F. katsoo, että on tarpeen parantaa kuluttajien luottamusta markkinoihin ja lisätä kuluttajien tietoisuutta omista oikeuksistaan kiinnittämällä erityistä huomiota haavoittuvassa asemassa oleviin kuluttajaryhmiin, kuten lapsiin, ikääntyneisiin ja muihin haavoittuvassa tilanteessa oleviin kuluttajiin; ottaa huomioon, että tässä mielessä on ratkaisevan tärkeää tarjota kuluttajille unionissa aikaisempaa parempi suoja tuotteilta ja palveluilta, jotka voivat vaarantaa heidän terveytensä tai turvallisuutensa;
- G. ottaa huomioon, että sopivalla ja riittävällä tiedolla tarkoitetaan tietoa, joka on helposti saatavilla, avointa, yksiselitteistä ja vertailukelpoista;
- H. ottaa huomioon, että moitteettomasti toimivat sisämarkkinat vastaavat Lissabonin strategian tavoitteita, joilla pyritään lisäämään talouskasvua ja työllisyyttä unionin 500 miljoonan kuluttajan hyväksi;
- I. katsoo, että sähköinen kaupankäynti on äärimmäisen hyödyllistä kaikille kuluttajille, kun otetaan huomioon sen valtava rajat ylittävä potentiaali, jonka avulla kuluttajat voivat hyötyä sisämarkkinoista mahdollisimman paljon; ottaa huomioon, että sähköinen kaupankäynti osallistamiskeinona hyödyttää erityisesti vammaisia ja liikuntarajoitteisia kuluttajia sekä maantieteellisesti vaikeakulkuisilla maaseutualueilla asuvia kuluttajia;
- J. katsoo, että epätietoisuus kuluttajien oikeuksista rajat ylittävissä ostoksissa vaarantaa markkinoiden yhdentymisestä saatavat hyödyt;
- K. ottaa huomioon, että yhä esiintyvä unionin kansalaisten digitaalinen kahtiajako hidastaa sähköisen kaupankäynnin kehittymistä, erityisesti ikääntyneiden keskuudessa; ottaa huomioon, että useimmat julkiset ja yksityiset verkkosivustot ovat edelleen vammaisten tai heikommat tietotekniset taidot omaavien henkilöiden ulottumattomissa;
- L. ottaa huomioon, että digitaalisten sisämarkkinoiden pirstoutuminen vaarantaa kuluttajien oikeudet; ottaa huomioon, että osaa verkkosivustoista ei ole suunniteltu rajat ylittäviä ostoksia ja kuluttajia varten; ottaa huomioon, että direktiivi vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta (ADR) ja asetus verkkovälitteisestä riidanratkaisusta (ODR) tulevat pian voimaan ja ne tarjoavat kuluttajille hyödyllisen välineen erityisesti rajat ylittävissä kaupankäynnissä; katsoo, että tehokkaiden ryhmäkannemekanismin harkintaa olisi jatkettava;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- M. toteaa, että nykyisessä talouskriisissä kuluttajille tarjottavan suojelun ja tiedonsaannin merkitys on korostunut rahoitus- ja pankkipalveluiden alalla, sillä tällaisilla tuotteilla voi olla suoria vaikutuksia kuluttajien yleiseen hyvinvointiin, ja sama pätee kuluttajille annettavaan puolueettomaan neuvontaan;
- N. ottaa huomioon, että Euroopan kuluttaja-asioiden toimintaohjelmassa on vahvistettu unionin kuluttajapolitiikan valtavirtaistamistoimet, joiden avulla on tarkoitus saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet;
- O. ottaa huomioon, että nykyinen talouskriisi vaikuttaa voimakkaasti myös kuluttajien ostovoimaan sisämarkkinoilla ja että tämä koskee erityisesti sosiaalisen tai taloudellisen tilanteensa vuoksi haavoittuvassa asemassa olevia kuluttajia; katsoo näin ollen, että kuluttajien oikeudet olisi tunnustettava riittävällä tavalla;
- P. ottaa huomioon, että sisämarkkinat tarjoavat unionin kuluttajille laajan kirjon laadukkaita tuotteita ja palveluja kilpailukykyisin hinnoin; katsoo, että ympäristöystävällisten tuotteiden tuottaminen ja ympäristöystävällisten palvelujen tarjoaminen kannustaa vastuullista kulutusta ja edistää täten kestävä kehitystä, työllisyyttä ja talouskasvua; katsoo, että komission olisi käsiteltävä ja tutkittava uudenlaisia kulutustapoja, esimerkiksi yhteistoiminnallista kuluttamista;
- Q. katsoo, että teknisen ja tieteellisen tiedon kasvaessa on tehtävä tarvittavia mukautuksia sekä elintarvikkeiden turvallisuuden että muiden keskeisten kulutustuotteiden turvallisuuden osalta;
- R. katsoo, että kuluttajajärjestöjen asemaa on vahvistettava kaikilla aloilla tarvittavin oikeudellisin ja taloudellisin toimenpitein ja että kuluttajajärjestöjä on tuettava niiden valmiuksien kehittämisessä; katsoo, että kuluttajajärjestöillä on korvaamaton rooli luottamuksen ja sisämarkkinoiden kehittämisen takaajina;
- S. katsoo, että matkustajilla ei ole riittävästi tietoa oikeuksistaan ja palvelun laadusta, jota heillä on oikeus odottaa, ja että matkustajilla on usein vaikeuksia oikeuksiensa vaatimisessa ja käyttämisessä; katsoo, että tarvitaan suuntaviivat helpottamaan ja parantamaan matkustajien oikeuksia koskevien eri säännösten soveltamista kaikissa liikennemuodoissa; katsoo, että valmismatkadirektiivin tulevan tarkistamisen yhteydessä komission on tutkittava perin pohjin, miten sähköinen kaupankäynti ja digitaaliset markkinat vaikuttavat kuluttajakäyttäytymiseen Euroopan matkailualalla;
- T. ottaa huomioon, että nykyisessä unionin lainsäädännössä matkustajien perussuojelu turvataan kaikissa liikennemuodoissa, mutta eräiden matkustajien oikeuksien toteutumista, tarkkailua ja valvontaa ei ole varmistettu moitteettomasti kaikissa liikennemuodoissa ja kaikkialla unionissa, mikä haittaa vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla, koska se heikentää kansalaisten luottamusta matkustamisen aikana ja vaarantaa liikenteen harjoittajien välisen tasapuolisen kilpailun;
- U. katsoo, että matkustajien on voitava selvästi erottaa toisistaan lipun hintaan sisältyvät pakolliset toimintakustannukset ja varattavissa olevat vapaaehtoiset valinnat heidän käyttäessään tietokonepohjaisia paikanvarausjärjestelmiä, joita säännellään asetuksella (EY) N:o 1008/2008 (uudelleen laadittu) lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä ⁽¹⁾, jotta voidaan lisätä hintojen avoimuutta internetissä lippuja varaaville kuluttajille;
- V. ottaa huomioon, että komission tiedonanto Euroopan kuluttaja-asioiden toimintaohjelmasta sisältää seuraavat neljä päätavoitetta: 1) kuluttajien turvallisuuden parantaminen, 2) tietämyksen lisääminen, 3) täytäntöönpanon parantaminen ja oikeussuojakeinojen turvaaminen ja 4) oikeuksien ja keskeisten toimintalinjojen saattaminen yhteiskunnan ja talouden muutosten mukaisiksi; katsoo, että Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien olisi helpotettava kuluttajansuojalainsäädännön nopeaa ja tehokasta saattamista osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä;

⁽¹⁾ EUVL L 293, 31.10.2008, s. 3.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

W. ottaa huomioon, että unioni on asettanut hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteita, joilla pyritään saavuttamaan vuotta 2020 koskevat tavoitteet ja varmistamaan, että suurin osa energiasta saadaan uusiutuvista energialähteistä vuoteen 2050 mennessä;

X. katsoo, että laadittavien ehdotusten on oltava johdonmukaisia neljän päätavoitteen kanssa;

Lisätään tietoisuutta, tietämystä, turvallisuutta ja kuluttajien oikeuksia

1. suhtautuu myönteisesti Euroopan kuluttaja-asioiden toimintaohjelman kokonaisvaltaiseen näkemykseen ja erityisesti siihen, että se kattaa lähes kaikki kuluttajien kannalta tärkeät toimialat, mikä on vahva signaali kuluttajien turvallisuuden ja oikeuksien aseman ja merkityksen edistämiseksi sisämarkkinoilla ja kuluttajajärjestöjen vahvistamiseksi; korostaa kuitenkin, että tämän on heijastuttava myös komission lainsäädäntöesityksissä ja muissa ehdotuksissa;

2. panee tyytyväisenä merkille komission halukkuuden tehdä yhteistyötä kauppiaiden ja välittäjien kanssa kuluttajien turvallisuutta edistävien yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien aloitteiden tukemiseksi; toteaa, että komission olisi käytävä jatkuvaa vuoropuhelua yksityissektorin kanssa, jotta aloitteet hyväksyttäisiin ja niitä toteutettaisiin käytännössä;

3. vaatii, että kuluttajille on annettava mahdollisuus harjoittaa oikeuksiaan helpolla ja tehokkaalla tavalla terveyden, energian, liikenteen, rahoituspalvelujen, digitaalisten palvelujen, laajakaistayhteyden, tietosuojan, liikenteen ja televiestinnän kaltaisten perustarpeiden osalta;

4. kehottaa komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden hallitusten kanssa toteuttaessaan unionin laajuisia kampanjoita kuluttajien oikeuksista ja eduista; korostaa, että kampanjan onnistumisen kannalta on tärkeää, että julkisen sektorin ja kuluttajansuojajärjestöjen ohella myös yksityissektori on mukana toiminnassa;

5. katsoo, että on edistettävä European Enterprise Support Networkin kaltaisia verkkoalustoja ja Your Europe -verkkosivuja, joilla edesautetaan eurooppalaisten sisämarkkinoiden kehittämistä ja jotka tarjoavat tärkeää tietoa kuluttajille ja pk-yrityksille;

6. kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen siitä, miten voidaan lisätä kansalaisten tietoja rahoitusalaista, jotta heillä olisi tarvittavat tiedot ennen lainapäätöksen tekemistä; katsoo, että erityishuomiota olisi kiinnitettävä nuorempaan sukupolveen ja lyhytaikaisia luottoja koskevaan valistukseen;

7. korostaa, että kuluttajavalistus vähentää vaarallisiin tai väärennettyihin tuotteisiin, keinotteluun perustuviin rahoituspalveluihin ja harhaanjohtaviin mainoksiin liittyviä kuluttajiin kohdistuvia riskejä; katsoo, että kuluttajien valistuksen (talousvalistus mukaan lukien) ja vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen olisi oltava elinikäistä ja että se olisi aloitettava koulussa; korostaa, että on vältettävä tiedon ylitarjontaa ja sen sijasta olisi vähennettävä tietovajetta ja parannettava kuluttajien tietoisuutta luotettavan, selkeän, vertailukelpoisen ja kohdistetun tiedotuksen avulla;

8. korostaa, että kuluttajien oikeuksien täysimääräinen hyödyntäminen edellyttää, että yritysten roolia ja valistusta ei saa unohtaa; toteaa, että yritysten on tunnettava hyvin kuluttajien oikeudet, jotta olemassa oleva kuluttajansuojalainsäädäntö voidaan panna täysimittaisesti täytäntöön; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään tätä varten tarvittaviin toimiin, ja keskittymään erityisesti pk-yrityksiin;

9. korostaa, että eri kyselyistä saatujen tulosten perusteella kuluttajat ovat huolissaan pitkällä aikavälillä mahdollisista eroista sisämarkkinoilla myytävien samanmerkkisten ja samoissa pakkauksissa myytävien tuotteiden laadussa; toteaa, että kuluttajat eri jäsenvaltioissa eivät saa samantasoista laatua ostaessaan samanmerkkisiä ja samoissa pakkauksissa myytäviä tuotteita sisämarkkinoilla; korostaa, että minkäänlainen kuluttajien syrjiminen ei ole hyväksyttävää;

10. kehottaa komissiota tekemään tutkimuksen tästä asiasta, jotta voitaisiin arvioida, onko tarvetta mukauttaa nykyistä unionin lainsäädäntöä; kehottaa komissiota ilmoittamaan parlamentille ja kuluttajille tutkimuksen tuloksista;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

11. pyytää komissiota säätämään ajantasaisia ja yhdenmukaistettuja normeja, joilla varmistetaan tuotteiden turvallisuus ja aitous; toivoo joka tapauksessa, että ehdotuksessa yleisestä tuoteturvallisuudesta annetun direktiivin 2001/95/EY muuttamiseksi varmistetaan kulutustuotteiden korkea turvallisuustaso;
12. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen oikeudellisen kehyksen vahvistamisesta tuoteturvallisuusasioissa; korostaa tässä yhteydessä tehokkaan markkinavalvonnan merkitystä, sillä Euroopan sisämarkkinoilla on vieläkin vaarallisia tuotteita, joukossa myös CE-merkinnällä varustettuja tuotteita;
13. vaatii, että kuluttajille on annettava mahdollisuus hyötyä tieteen ja teknologian kehittymisestä turvallisella tavalla ja saada tietoja, puolueetonta neuvontaa ja tarvittavat oikeudenmukaiset ja tehokkaat oikeussuojakeinot;
14. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota esittämään aloitteita, joilla pyritään saamaan tieteellisen edistyksen, tekniikan kehityksen ja muiden innovaatioiden tuloksista käytännön hyötyjä kuluttajille ottaen samalla asianmukaisesti huomioon kulutustavaroiden turvallisuutta koskeva lainsäädäntö;
15. vaatii, että nanoteknologian ja geenimuunneltujen organismien avulla valmistettujen kulutustuotteiden markkinoilla huolehditaan asianmukaisesta kuluttajansuojasta ja tuoteturvallisuudesta;
16. korostaa, että tieteellisen asiantuntemuksen ja lausuntojen riippumattomuus ja avoimuus on varmistettava erityisesti terveyden, ympäristön ja elintarvikepolitiikan alalla, jotta varmistetaan kuluttajien terveyden suojelun ja luottamuksen korkea taso;
17. painottaa, että lasten ja ikääntyneiden kaltaisten haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajaryhmien ja muiden haavoittuvassa tilanteessa olevien kuluttajien oikeuksien suojelua on parannettava erityisesti liikenteeseen, rahoituspalveluihin, energiaan sekä tietotekniikkaan liittyvien oikeuksien osalta; korostaa, että on toteutettava toimia sekä unionin tasolla että kansallisella tasolla riittävien suojatoimien varmistamiseksi haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajien suojelemiseksi;
18. korostaa, että komission ja jäsenvaltioiden on edistettävä vastuullista ja kestävää kulutusta Eurooppa 2020 -strategiassa määriteltyjen tavoitteiden mukaisesti ja että kuluttajien täydellistä pääsyä markkinoille on edistettävä erittäin kilpailukykyisen sosiaalisen markkinatalouden näkökulmasta solidaarisuuteen perustuvassa unionissa; katsoo, että on ratkaistava elintarvikejätteen ongelma, tehtävä kulutustavaroiden elinkaaresta kestävämpiä, edistettävä kierrätystä ja käytettyjen tavaroiden kulutusta sekä parannettava yhä sisämarkkinoilla saatavilla olevien tuotteiden energiatehokkuutta;

Parannetaan täytäntöönpanoa, tehostetaan valvontaa ja turvataan oikeussuojakeinot

19. korostaa, että komission olisi edelleen tarkkailtava huolellisesti sisämarkkinoiden kehitystä tukevan lainsäädännön soveltamista; kehottaa komissiota ryhtymään tarvittaviin oikeustoimiin niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudata tai pane täytäntöön tai toteuta sisämarkkinasäännöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti;
20. panee tyytyväisenä merkille uudet lainsäädäntöaloitteet, joiden tarkoituksena on luoda täysin yhdentyneet sisämarkkinat kilpailun ja tehokkuuden lisäämiseksi ja suuremman valinnanvaran tarjoamiseksi unionin kuluttajille;
21. kehottaa erityisesti komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kuluttajansuojaa koskeva yhteisön säännöstö, erityisesti kuluttajan oikeuksia koskeva direktiivi ⁽¹⁾, sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi ⁽²⁾ sekä harhaanjohtavaa ja vertailevaa mainontaa koskeva direktiivi ⁽³⁾, pannaan täytäntöön oikea-aikaisesti ja johdonmukaisesti; kehottaa lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan kuluttajansuojaa koskevan yhteisön säännösten vaikuttavuutta koskevan seurannan; painottaa näyttöä, joka osoittaa, etteivät kansalliset edelleenkaan tunne oikeuksiaan sisämarkkinoilla ja näin ollen kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään selkeän ja helppotajuisen kuluttajille tarkoitetun tiedon saatavuutta osana täytäntöönpanoprosessia sekä tiedotusta kuluttajien saatavilla olevista oikeussuojakeinoista;

⁽¹⁾ EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64.

⁽²⁾ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽³⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

22. kehottaa komissiota arvioimaan aikaisempaa aktiivisemmin, onko jäsenvaltioiden kansalaisilla pankkitilien käyttäm mahdollisuus; pyytää komissiota raportoimaan, miten ongelmaa käsitellään, ja esittämään parlamentille kertomuksen asiasta vuoden 2014 ensimmäisen neljänneksen loppuun mennessä;

23. kehottaa käyttämään tehokkaammin kuluttajien käyttäytymisestä saatavilla olevia tietoja ja erityisesti kuluttajamarkkinoiden tulostaulusta saatavia tietoja; ehdottaa näin ollen, että Yhteinen tutkimuskeskus (JRC) suorittaa arviointi- ja tarkkailutyön rahoitetun tutkimushankkeen muodossa, jotta voidaan määrittää, mitkä ovat kansalaisten kannalta painopistealoja, kun parannetaan kuluttajien oikeuksia sisämarkkinoilla, ja samalla mukauttaa kuluttajavalistusta antavien järjestöjen sisältöjä, muotoja ja toimintaa;

24. korostaa, että unionin toimintalinjoilla on edistettävä kuluttajajärjestöjen yhteistyötä julkisten laitosten kanssa kaikilla aloilla sekä tarjottava tarvittavat varat ja edistettävä parhaiden käytäntöjen ja taitotiedon vaihtoa järjestöjen välillä; kehottaa perustamaan eurooppalaisten järjestöjen rekisterin, jonka avulla tuetaan eurooppalaisten järjestöjen perustamista;

Saatetaan oikeudet ja keskeiset toimintalinjat talouden ja yhteiskunnan muutoksien mukaisiksi

25. katsoo, että komission olisi keskityttävä digitaaliympäristössä tapahtuvan digitaalisten sisältöjen hankkimisen ohella tavaroiden ja palveluiden myynnin edistämiseen digitaaliympäristössä ja kuluttajien luottamuksen vahvistamiseen, jotta he tietäisivät, miten puolustaa oikeuksiaan ja ratkaista riitoja, jos hankittu tuote tai palvelu osoittautuu huonolaatuiseksi;

26. kehottaa komissiota kiinnittämään erityishuomiota kuluttajien suojelemiseen lyhytaikaisiin lainoihin liittyvissä asioissa, sillä kriisiaikoina juuri haavoittuvimmassa asemassa olevat ihmiset käyttävät tällaisia rahoitustuotteita ymmärtämättä täysin omia velvoitteitaan ja riskejään lainanottajina;

27. muistuttaa, että kuluttajille tarjottavan sopivan ja riittävän tiedon ohella on toteutettava kuluttajien vaikutusvallan lisäämistä tukevia toimia, jotta kuluttajat voivat hyötyä täysimääräisesti sisämarkkinoiden tarjoamista mahdollisuuksista;

28. kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä Euroopan parlamentin ja kansallisten viranomaisten kanssa parantaakseen kotitalouksien energiankulutuksen hallitsemista koskevaa kuluttajille suunnattua tiedotusta;

29. katsoo, että on toteutettava Verkkojen Eurooppa -ohjelmaan kuuluvia rajat ylittäviä energiahankkeita, sillä näin voidaan edistää kilpailua sähkön ja kaasun toimittajien välillä ja lisätä energia-alan riippumattomuutta jäsenvaltioissa;

30. kehottaa vahvistamaan unionin kilpailupolitiikkaa ja edistämään kuluttajien oikeuksia keskeisenä osana tätä prosessia; katsoo, että tällainen tarkistaminen on erityisen tärkeää juuri vahvojen digitaalisten sisämarkkinoiden kehittämisen kannalta; korostaa tässä yhteydessä hintavertailusivustojen merkitystä ja korostaa, että niiden riippumattomuus on varmistettava;

31. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään tarvittavat määrärahat kuluttaja-asioiden toimintaohjelman tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi ottaen lisäksi huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen ja ottamaan käyttöön järjestelmälliset vaikutustenarvioinnit;

Sähköinen kaupankäynti

32. korostaa, että sähköisen kaupankäynnin yhä nopeampi kehitys on kuluttajien kannalta hyvin tärkeää, sillä se antaa enemmän valinnanvaraa, erityisesti vaikeakulkuisilla, kaukaisilla tai syrjäisillä alueilla asuville ihmisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille, jotka eivät muuten voisi hyödyntää laajaa tuotevalikoimaa;

33. kehottaa komissiota ryhtymään toimiin torjuakseen sisämarkkinoilla kuluttajien eriarvoista kohtelua, joka johtuu rajat ylittävään etämyyntiin osallistuvien yritysten soveltamista etämyyntirajoituksista;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

34. painottaa, että kaikilla kuluttajilla ei ole mahdollisuuksia käyttää internetiä tai käytön edellyttämiä taitoja ja että tämän vuoksi kuluttajille tulisi tarjota palveluja monikanavaisesti;

35. korostaa, että kuluttajan luottamus on välttämätöntä sekä kotimaista että rajat ylittävää sähköistä kaupankäyntiä varten; toteaa, että on taattava tuotteiden laadukkuus, turvallisuus, jäljitettävyyys ja aitous, vältettävä kaupankäyntiin liittyviä rikollisia tai sopimattomia menettelyjä ja kunnioitettava kuluttajien tietosuojaa ja taattava, että tarvittaessa henkilötietojen käyttäminen perustuu kuluttajan tietoiseen ja nimenomaiseen suostumukseen;

36. korostaa, että henkilötietojen suojaaminen on välttämätön edellytys kuluttajien suojelemiselle ja digitaalisten sisämarkkinoiden toiminnalle ja kasvuille;

37. korostaa, että kuluttajat odottavat nopeita, luotettavia ja kilpailukykyisiä toimituspalveluja sähköisessä kaupankäynnissä ja että tällaiset hyvin toimivat toimituspalvelut ovat välttämättömiä kuluttajien luottamuksen varmistamiseksi;

Rahoituspalvelut, sijoitustuotteet ja talouskriisi

38. toteaa, että komission kaavailemat toimet rahoituspalveluiden alalla ovat tervetulleita, ja korostaa, että tarvitaan kattava oikeudellinen kehys, jolla varmistetaan riippumaton neuvonta kuluttajille erityisesti rahoituspalveluiden alalla; korostaa, että markkinatietojen on oltava luotettavia, selkeitä ja vertailukelpoisia ja että niiden on oltava saatavilla sekä sähköisesti että myös muissa muodoissa; korostaa, että sopimattomien kaupallisten menettelyjen ja kohtuuttomien ehtojen osalta on ryhdyttävä oikeustoimiin; korostaa, että on tarpeen suojella jonkin rahoitustuotteen "loukkua" jääneitä kuluttajia;

39. panee merkille uuden ehdotuksen asetukseksi matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäamisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 261/2004 ja matkustajien ja heidän matkatavaroidensa ilmakuljetusta koskevasta lentoliikenteen harjoittajien korvausvastuusta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2027/97 muuttamisesta (COM (2013)0130, 13. maaliskuuta 2013); kehottaa laatimaan luettelon kaikille liikennemuodoille yhteisistä matkustajien oikeuksista suppeassa muodossa ja kaikilla unionin virallisilla kielillä sekä levittämään sitä laajalti;

40. korostaa, että kaikkien kuluttajien oikeutta saada tavanomainen maksutili on edistettävä ja että kuluttajille on annettava selkeitä ja asiaa koskevia tietoja sijoitustuotteista, kuten todetaan muun muassa sijoitustuotteita koskevista avaintietoasiakirjoista annetussa asetusehdotuksessa (COM(2012)0352); korostaa, että rahoitusmarkkinoiden säänteleminen tarvitaan tiukkoja sääntöjä; korostaa, että nykyinen talous- ja rahoituskriisi heikentää monien kuluttajien asemaa markkinoilla ja tekee heistä entistä haavoittuvaisempia ja että työhön liittyvien epävarmuustekijöiden lisääntyminen, työttömien määrän kasvu ja ostovoiman heikkeneminen lisäävät kuluttajien välistä epätasa-arvoa; kehottaa komissiota ottamaan huomioon nämä uudet suuntaukset toimintalinjojen muotoilussa;

Unionin ja kansallisten viranomaisten sekä kuluttajajärjestöjen välinen yhteistyö

41. painottaa, että unionin, kansallisten ja paikallisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä kuluttajajärjestöjen kanssa kuulemismekanismien luomista ja kuluttaja-asioiden toimintaohjelmassa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoa varten;

42. pyytää komissiota tekemään yhteisön nopeasta tietojenvaihtojärjestelmästä (RAPEX) avoimemman ja tehokkaamman; korostaa tarvetta kehittää Euroopan kuluttajakeskusten verkostoja ja kuluttajansuojaa koskevia yhteistyöverkostoja; katsoo, että komission olisi harkittava RAPEXin kaltaisen järjestelmän perustamista palveluja varten;

Riidanratkaisu ja oikeussuojakeinot

43. painottaa, että vaihtoehtoisen riidanratkaisun (ADR) ja verkkovälitteisen riidanratkaisun (ODR) kaltaisten oikeussuojakeinojen on oltava nopeita, helposti saatavilla olevia ja tehokkaita; korostaa, että riidan rajat ylittävästä luonteesta tai varojen tai oikeusavun saatavuutta koskevan tiedon puutteesta johtuvat vaikeudet eivät saa haitata oikeussuojan tehokasta saatavuutta rajat ylittävissä riita-asioissa; kehottaa näin ollen parantamaan 27. tammikuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/8/EY täytäntöönpanoa ja tarvittaessa tarkistamaan sitä puutteiden korjaamiseksi;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

44. korostaa, että ADR- ja ODR-mekanismeilla ei voida korvata kollektiivisia oikeussuojakeinoja; kehottaa komissiota sen vuoksi harkitsemaan toimenpiteitä, joilla perustettaisiin rajat ylittävissä tapauksissa sovellettava unionin laajuinen johdonmukainen mekanismi kollektiivisille oikeussuojakeinoille kuluttajansuoja-asioissa; korostaa, että koordinoimattomat aloitteet unionissa voivat johtaa pirstoutumiseen; korostaa, että kollektiivisten oikeussuojakeinojen tehokkuuden takaamiseksi ja mahdollisten väärinkäytösten välttämiseksi kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevan unionin lähestymistavan mukaan kollektiivisen kanteen saivat esittää ainoastaan kansallisella tasolla asianmukaisesti tunnustetut tahot (viranomaiset, kuten oikeusasiamies, tai kuluttajajärjestöt); korostaa, että kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevan unionin lähestymistavan on perustuttava vapaaehtoiseen osallistumiseen;

45. korostaa, että on varmistettava tavaroiden ja palveluiden saavutettavuus unionissa, niin että se kattaa rakennetun ympäristön, liikenteen ja tietotekniikan; kehottaa komissiota ehdottamaan kunnianhimoista unionin säädöstä saavutettavuudesta;

46. painottaa, että seuraavan vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen on mahdollistettava kuluttaja-asioden toimintaohjelmalle riittävän kunnianhimoinen rahoitus;

o

o o

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0240

Oikeusapu rajat ylittävissä siviili- ja kauppaoikeuden alan riita-asioissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 oikeussuojan saatavuuden parantamisesta: oikeusavun antamisesta rajat ylittävissä siviili- ja kauppaoikeuden alan riita-asioissa (2012/2101(INI))

(2016/C 065/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston 27. tammikuuta 2003 antaman direktiivin 2003/8/EY oikeussuojakeinojen parantamisesta rajat ylittävissä riita-asioissa vahvistamalla oikeusapuun kyseisissä riita-asioissa liittyvät yhteiset vähimmäisvaatimukset ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle 23. helmikuuta 2012 annetun komission kertomuksen direktiivin 2003/8/EY soveltamista siten, että sillä parannetaan oikeussuojakeinoja rajat ylittävissä riita-asioissa vahvistamalla oikeusapuun kyseisissä riita-asioissa liittyvät yhteiset vähimmäisvaatimukset (COM(2012)0071),
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Haagissa 25. lokakuuta 1980 tehdyn yleissopimuksen kansainvälisluonteisten oikeudenkäyntien helpottamisesta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon (A7-0161/2013),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan 3 kohdan nojalla ”maksutonta oikeusapua annetaan niille, joilla ei ole riittäviä varoja, jos tällainen apu on tarpeen, jotta asianomainen voisi tehokkaasti käyttää oikeutta saattaa asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi”;

⁽¹⁾ EYVL L 26, 31.1.2003, s. 41.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- B. ottaa huomioon, että neuvoston direktiivi 2003/8/EY sisältää määräykset, jotka koskevat kansalaisten oikeus-suojakeinojen varmistamista rajat ylittävissä riita-asioissa;
- C. ottaa huomioon, että direktiivin tärkeimmällä säännöksellä varmistetaan, että oikeusapua ei voida evätä yksinomaan siitä syystä, että riita-asia on rajat ylittävä, ja että kukin jäsenvaltio näin ollen soveltaa omaa oikeusapujärjestelmäänsä mutta on velvoitettu avaamaan sen myös muiden jäsenvaltioiden kansalaisten käyttöön;
- D. ottaa huomioon, että direktiivissä säädetään myös rajat ylittävän oikeusavun antamisen ehdoista, jotka liittyvät erityisesti käytettävissä oleviin varoihin, kiistan perusteisiin sekä kiistan rajat ylittävään luonteeseen;
- E. katsoo, että oikeusapua on myönnettävä vain henkilöille, joiden varat eivät riitä oikeustoimiin ilman mainittua oikeusapua;
- F. ottaa huomioon, että nämä varat arvioidaan oikeudenkäyntijäsenvaltiossa noudatettavien suuntaviivojen pohjalta ja että monessa jäsenvaltiossa sovelletaan kiinteitä kynnysarvoja;
- G. ottaa huomioon, että mainitut kynnysarvot poikkeavat huomattavasti toisistaan eri jäsenvaltioissa ja kansalaiselta, joka katsotaan oikeusapukelpoiseksi yhdessä jäsenvaltiossa, voidaan evätä oikeusapu toisessa jäsenvaltiossa, ja ottaa huomioon, että tämä ongelma tunnustetaan jossain määrin direktiivin 5 artiklan 4 kohdassa;
- H. katsoo, että mainittujen eroavaisuuksien poistamiseksi olisi harkittava, olisiko kansalaisen voitava hakea oikeusapua myös asuinjäsenvaltiossaan, jolloin asuinjäsenvaltio päättää hakemuksen hyväksymisestä;
- I. katsoo, että sekä kansalaisen että direktiiviä soveltavan jäsenvaltion aseman helpottamiseksi kansalaisille olisi annettava oikeus valita rajatylittävien oikeusapupyyntöjen yhteydessä, päätetäänkö asiasta kansalaisen asuinjäsenvaltiossa vai oikeudenkäynti- tai täytäntöönpanojäsenvaltiossa;
- J. katsoo, että jos valinnan mahdollisuus olisi olemassa, jäsenvaltioiden viranomaiset voisivat soveltaa omia kelpoisuus-vaatimuksiaan sen sijaan, että niiden olisi välitettävä pyyntö edelleen tai viitattava muiden jäsenvaltioiden ehtoihin ja ohjeisiin;
- K. katsoo, että kansalaisille, joiden oikeus saada oikeusapua on tunnustettu heidän asuinjäsenvaltiossaan, voitaisiin antaa asiaa koskeva todistus, jonka oikeudenkäynti- tai täytäntöönpanojäsenvaltion viranomaiset tunnustavat;
- L. ottaa huomioon, että oikeusavun antaminen rajat ylittävissä riita-asioissa kattaa myös rajatylittäviin tapauksiin liittyvät lisäkustannukset kuten tulkkaus-, kääntämis- ja matkakustannukset;
- M. katsoo, että tiedot kansalaisten käytettävissä olevasta oikeusavusta on annettava jollakin unionin virallisista kielistä, jotta taataan, että kansalaisille tiedotetaan kielellä, jota he ymmärtävät;
- N. ottaa huomioon, että Haagissa 25. lokakuuta 1980 tehty yleissopimus kansainvälisluonteisten oikeudenkäyntien helpottamisesta sisältää vastaavat säännökset kansainvälisellä tasolla mutta EU:n 27 jäsenvaltiosta vain 17 soveltaa mainittua yleissopimusta;
- O. katsoo, että jäljellä olevia jäsenvaltioita olisi kehotettava allekirjoittamaan tai ratifioimaan yleissopimus;

Direktiivin 2003/8/EY soveltaminen

1. antaa komissiolle tunnustusta sen antamasta kertomuksesta, joka koskee direktiivin 2003/8/EY soveltamista;
2. pitää valitettavana, että komissio ei ota erityisesti esiin vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan eurooppalaisen menettelyn kaltaisia eurooppalaisia menettelyjä, joihin voidaan myös soveltaa oikeusapudirektiiviä, vaikka direktiivin soveltamista edellä mainittuun menettelyyn 1. tammikuuta 2009 ja 31. joulukuuta 2010 välisenä aikana olisi aivan hyvin voitu tutkia;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

3. panee tyytyväisenä merkille, että kaikki jäsenvaltiot ovat saattaneet direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään; toteaa kuitenkin, että direktiivin tiettyjen kohtien soveltamisalaa koskevat tulkinnat poikkeavat toisistaan eri jäsenvaltioissa;
4. toteaa, että seuraavan kertomuksen olisi sisällettävä tiedot tapausten määrästä ja sisällöstä maittain, jotta välineen käytöstä saadaan yksityiskohtaisempi ja tarkempi yleiskuva;

Tietoisuuden lisääminen oikeudesta rajat ylittävään oikeusapuun

5. pitää valitettavana, että suhteellisen harvat kansalaiset ja ammatinharjoittajat ovat tietoisia direktiivin tuomista oikeuksista;
6. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään toimenpiteisiin, joilla lisätään tietoisuutta oikeudesta rajat ylittävään oikeusapuun siviili- ja kauppaoikeuden alan riita-asioissa ja joilla lisätään kansalaisten vapaata liikkuvuutta;
7. antaa tunnustusta Euroopan oikeusportaalille, Euroopan oikeudellisen verkoston ja e-CODEX-hankkeen (e-justice Communication via Online Data Exchange) puitteissa tehdyille hyvälle työlle ja erityisesti sille, että Euroopan oikeusportaalissa on saatavilla neuvoston direktiivissä 2003/8/EY säädettyjä, oikeusavun hakemiseen tarkoitettuja lomakkeita; kehottaa kuitenkin selkeyttämään näitä lomakkeita ja helpottamaan niiden sekä kansallisten oikeusavun hakemiseen tarkoitettujen lomakkeiden saatavuutta kaikilta näiltä alustoilta, mukaan luettuina selkeät käytännön tiedot siitä, miten oikeusapua on parasta hakea rajat ylittävissä siviili- ja kauppaoikeudellisissa riita-asioissa eri jäsenvaltioissa;
8. kehottaa lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään tehokkaita tiedotuskampanjoita, joilla voidaan saavuttaa suuri määrä mahdollisia tuensajia ja oikeusalan ammattilaisia;
9. toteaa, ettei muitakaan eurooppalaisia menettelyjä, kuten vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa eurooppalaista menettelyä tai eurooppalaista maksusuoritusmääräystä, tunneta eikä niistä nykyisillä tiedotustoimilla tule kovin tunnettuja;
10. huomauttaa, että oikeusapua koskevien tietojen saantia voitaisiin helpottaa uudella teknologialla ja uusilla viestintävälineillä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sen vuoksi käyttämään monia eri viestintäkanavia ja toteuttamaan tiedotuskampanjoita muun muassa internetissä sekä käyttämään Euroopan oikeusportaalille kaltaisia interaktiivisia foorumeja, koska ne ovat kustannuksiltaan edullinen tapa tavoittaa kansalaiset;
11. toteaa, että aloitettujen menettelyjen jatkamisen varmistamiseksi on parannettava oikeusavun hakemiseen tarkoitettujen lomakkeiden tilapäistä ja pysyvää säilytettävyyttä; toteaa, että tämä koskee myös muihin menettelyihin tarvittavia lomakkeita ja erityisesti vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä ja eurooppalaista maksusuoritusmääräysmenettelyä ja että on varmistettava, että lomakkeet ovat tasavertaisesti esillä kaikilla kielillä myös Euroopan siviilioikeudellisen atlaksen ja Euroopan oikeusportaalille sivustoilla; kehottaa komissiota ryhtymään välittömästi edellä mainittuihin toimiin;

Asiantuntevan oikeusavun varmistaminen

12. katsoo, että olisi perustettava tietokannat, joihin sisällytetään oikeusalan ammattilaiset, joilla on riittävä kielitaito ja riittävät vertailevan oikeustieteen taidot, jotta voidaan varmistaa, että nimitetään oikeusalan ammattilaisia, jotka kykenevät toimimaan tällaisissa tapauksissa; antaa samalla tunnustusta nykyisille rajat ylittävälle oikeudellisille tietokannoille, kuten Find-a-Lawyer-foorumille, hyvinä esimerkkeinä tältä alalta; kehottaa edelleen kehittämään tällaisia välineitä, jotta ne voitaisiin sisällyttää lakimiesammatin harjoittajien tietokantaan Euroopan oikeusportaalille;
13. ehdottaa, että oikeusalan ammattilaisille, joilla on rajatylittävä pätevyys, olisi järjestettävä koulutusta, jossa keskitytään kielikursseihin ja vertailevan oikeustieteen kursseihin; kehottaa komissiota tukemaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa erityisen jatkokoulutuksen järjestämistä asianajajille, jotka tarjoavat oikeusapua;
14. myöntää, että oikeusavusta ja koulutuksesta aiheutuu kustannuksia jäsenvaltioille ja että nykyisin taloudellisesti vaikeina aikoina rahoituksen saanti näihin tarkoituksiin voi olla rajallista monissa jäsenvaltioissa; kehottaa siksi komissiota antamaan mahdollisuuksien mukaan rahoitusta jäsenvaltioille, jotta varmistetaan rajat ylittävää oikeusapua siviili- ja kauppaoikeudellisissa riita-asioissa koskevan koulutuksen johdonmukaisuus ja korkeatasoisuus;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

Direktiivin toimivuuden edistäminen kansalaisten eduksi

15. korostaa yksinkertaisten hakemusmenettelyjen merkitystä, jotta kansalaiset voivat kaikissa tapauksissa pyytää oikeusapua turvautumatta oikeusalan ammattilaiseen; ehdottaa, että näiden menettelyjen kanssa tekemisiin joutuville kansalaisille tiedotetaan automaattisesti Euroopan oikeusportaalien olemassaolosta, jotta heidän on helpompi saada tietoa;
16. katsoo, että olisi järkevää nimetä nykyisten kansallisten oikeusapujärjestelmien mukaisesti kuhunkin jäsenvaltioon yksi ainoa rajat ylittävistä oikeusavusta vastaava toimivaltainen viranomainen ja yksi yhteyspiste, joka ottaa vastaan oikeusapuhakemuksia ja välittää niitä eteenpäin;
17. katsoo, että oikeusavun myöntämisen taloudellisia kriteerejä vahvistettaessa on otettava paremmin huomioon erilaiset elinkustannukset jäsenvaltioissa ja selvennettävä, miten nämä erot on otettava huomioon;
18. ehdottaa, että hakijoille olisi annettava oikeus valita, hakevatko he oikeusapua asuinjäsenvaltiossaan vai oikeudenkäynti- tai täytäntöönpanojäsenvaltiossa; toteaa, että mainittujen järjestelyjen mukaisesti kunkin jäsenvaltion viranomaiset voisivat sen jälkeen soveltaa omia kelpoisuusvaatimuksiaan hakemusten käsittelyssä;
19. ehdottaa, että kaikkien hakijan asuinjäsenvaltion viranomaisten oikeusavun myöntämistä koskevien päätösten, joista annetaan yhteinen todistus, olisi oltava voimassa oikeudenkäynti- tai täytäntöönpanojäsenvaltiossa;
20. suositaa, että oikeusapuun sisällytetään myös kustannukset, jotka aiheutuvat velvoitteesta tulla tuomioistuimen tai muun hakemusta arvioivan viranomaisen eteen, ja kustannukset, jotka liittyvät tähän;
21. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota eniten suojelua tarvitseviin väestöryhmiin, jotta varmistetaan että niiden tarpeet otetaan huomioon;
22. pyytää, että komissio esittää direktiivin muuttamista koskevan ehdotuksen edellä mainitun mukaisesti, jotta rajat ylittävälle oikeusavulle voidaan asettaa entistä korkeammat yhteiset vaatimukset;

Oikeusavun vaihtoehtoisien muotojen edistäminen

23. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön tehokkaampia julkisten elinten ja kansalaisjärjestöjen yhteistyöjärjestelmiä, jotta oikeusapu ja oikeudellinen neuvonta ovat paremmin kansalaisten saatavilla;
24. toivoo, että perustettaisiin kansallisten tuomioistuinten välinen varoitusjärjestelmä, jotta yhdessä jäsenvaltiossa jätetystä oikeusapuhakemuksesta tiedettäisiin myös muissa jäsenvaltioissa;
25. kehottaa lisäksi komissiota, jäsenvaltioita sekä eurooppalaisten ja kansallisten asianajajaliittojen kaltaisia ammatillisia oikeudellisia elimiä ja järjestöjä tekemään tiiviimpää yhteistyötä;
26. pitää myönteisinä lukuisia aloitteita, jotka ovat osoittautuneet hyviksi esimerkeiksi maksuttoman oikeusavun parhaista käytännöistä, maksuttomat oikeusaputoimistot mukaan lukien,
27. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan riita-asioiden käsittelyä edeltävän oikeusavun saatavuuden ja edistämään sen käyttömahdollisuuksia, mukaan lukien neuvonta, joka koskee vaihtoehtoisia riitojenratkaisumenettelyjä, jotka monissa tapauksissa ovat kustannustehokkaampia ja vähemmän aikaa vieviä kuin riita-asioiden käsittely;

Oikeusavun kansainväliset näkökohdat

28. kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä allekirjoittaneet ja/tai ratifioineet 25. lokakuuta 1980 tehtyä Haagin yleissopimusta kansainvälisluonteisten oikeudenkäyntien helpottamisesta, allekirjoittamaan ja/tai ratifioimaan sopimuksen, koska se edistää kansalaisten oikeusavun saatavuutta kolmansissa valtioissa;

o

o o

29. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

P7_TA(2013)0245

Järjestäytynyt rikollisuus, korruptio ja rahanpesu

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (väliaikainen mietintö) (2012/2117(INI))

(2016/C 065/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2012 tekemänsä ja työjärjestyksen 184 artiklan mukaisesti hyväksymänsä päätöksen järjestäytynyttä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevän erityisvaliokunnan asettamisesta sekä sen toimivallan, jäsenmäärän ja toimikauden keston määrittelystä,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 tekemänsä päätöksen järjestäytynyttä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevän erityisvaliokunnan toimikauden pidentämisestä 30. päivään syyskuuta 2013,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannen osan V osaston 67 artiklan, 4 luvun (82–86 artikla) ja 5 luvun (87–89 artikla) sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 5, 6, 8, 32, 38 ja 41 artiklan, VI osaston (47–50 artikla) ja 52 artiklan,
- ottaa huomioon järjestäytynyttä ja vakavaa kansainvälistä rikollisuutta koskevan EU:n toimintapoliittisen syklin perustamisesta ja toteuttamisesta annetut neuvoston päätelmät, joilla luodaan monivuotinen prosessi, jonka tavoitteena on puuttua rikollisuuden aiheuttamiin merkittävimpiin uhkiin johdonmukaisella tavalla jäsenvaltioiden, EU:n ja kolmansien maiden välisen mahdollisimman tiiviin yhteistyön avulla,
- ottaa huomioon neuvoston päätelmät järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskevista EU:n painopisteistä vuosiksi 2011–2013,
- ottaa huomioon vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevan Tukholman ohjelman⁽¹⁾, komission tiedonannon ”Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttaminen EU:n kansalaisten hyväksi – Toimintasuunnitelma Tukholman ohjelman toteuttamiseksi” (COM(2010)0171) sekä komission tiedonannon ”EU:n sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelma: viisi askelta kohti turvallisempaa Eurooppaa” (COM(2010)0673),
- ottaa huomioon EU:n huumausainestrategian (2005–2012) sekä EU:n huumeidenvastaisen toimintasuunnitelman (2009–2012),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 15. marraskuuta 2000 tekemän kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen yleissopimuksen (pätöslauselma 55/25), joka avattiin allekirjoitettavaksi 12. joulukuuta 2000 Palermossa, sekä siihen liittyvät pöytäkirjat,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien korruption vastaisen yleissopimuksen, joka avattiin allekirjoitettavaksi 9. joulukuuta 2003 Meridassa,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitonta kauppaa vastaan tehdyn sopimuksen, jonka YK:n yleiskokous hyväksyi 20. joulukuuta 1988 (pätöslauselma 1988/8) ja joka oli avoimena allekirjoitettavaksi Wienissä 20. joulukuuta 1988–28. helmikuuta 1989 välisenä aikana ja myöhemmin New Yorkissa 20. joulukuuta 1989 asti,
- ottaa huomioon lahjontaa koskevat Euroopan neuvoston rikos- ja siviilioikeudelliset yleissopimukset, jotka avattiin allekirjoitettaviksi 27. tammikuuta ja 4. marraskuuta 1999, sekä Euroopan neuvoston ministerikomitean päätöslauselmat (98) 7 ja (99) 5, jotka hyväksyttiin 5. toukokuuta 1998 ja 1. toukokuuta 1999 ja joilla perustettiin lahjonnan vastainen valtioiden ryhmä (GRECO),

⁽¹⁾ EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 26. toukokuuta 1997 annetun neuvoston säädöksen sellaisen lahjonnan, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, torjumista koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon kansainvälisissä liikesuhteissa tapahtuvan ulkomaisiin virkamiehiin kohdistuvan lahjonnan torjuntaa koskevan yleissopimuksen, joka avattiin allekirjoitettavaksi 17. joulukuuta 1997 Pariisissa, sekä sen myöhemmät täydennysosat,
- ottaa huomioon rikoksen tuottaman hyödyn rahanpesua, etsintää, takavarikkoa ja menetetyksi tuomitsemista sekä terrorismin rahoittamista koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen, joka avattiin allekirjoitettavaksi 16. toukokuuta 2005 Varsovassa, sekä Euroopan neuvoston ministerikomitean 13. lokakuuta 2010 antaman päätöslauselman CM/Res(2010)12 rahanpesun vastaisia toimenpiteitä ja terrorismin rahoitusta arvioivan asiantuntijakomitean (Moneyval) säännöistä,
- ottaa huomioon rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) 40 suositusta ja 9 erityissuositusta rahanpesun sekä terrorismin rahoituksen ja aseiden leviämisen torjumiseksi,
- ottaa huomioon Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS) toimet,
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/841/YOS ⁽²⁾ järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta,
- ottaa huomioon 26. kesäkuuta 2001 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2001/500/YOS ⁽³⁾ rahanpesusta, rikoksente-kovälineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamisesta, jäljittamisestä, jäädyttämisestä tai takavarikoimisesta ja menetetyksi tuomitsemisesta, 22. heinäkuuta 2003 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2003/577/YOS ⁽⁴⁾ omaisuuden tai todistusaineiston jäädyttämistä koskevien päätösten täytäntöönpanosta Euroopan unionissa, 24. helmikuuta 2005 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2005/212/YOS ⁽⁵⁾ rikoksen tuottaman hyödyn ja rikoksella saadun omaisuuden sekä rikoksente-kovälineiden menetetyksi tuomitsemisesta sekä 6. lokakuuta 2006 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2006/783/YOS ⁽⁶⁾ vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin,
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/845/YOS ⁽⁷⁾ varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavien jäsenvaltioiden toimistojen yhteistyöstä rikoksen tuottaman hyödyn tai muun rikokseen liittyvän omaisuuden jäljittamisessä ja tunnistamisessa sekä mainitun päätöksen 8 artiklan mukaisen komission kertomuksen COM(2011)0176,
- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS ⁽⁸⁾ eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä sekä sen muutossäädökset,
- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/465/YOS ⁽⁹⁾ yhteisistä tutkintaryhmistä sekä komission kertomuksen mainitun puitepäätöksen saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä (COM(2004) 0858),
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/902/YOS ⁽¹⁰⁾ eurooppalaisen rikoksantor-juntaverkoston perustamisesta,
- ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/36/EU ⁽¹¹⁾ ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2002/629/YOS korvaamisesta sekä komission tiedonannon ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävästä EU:n strategiasta vuosiksi 2012–2016 (COM(2012)0286),

⁽¹⁾ EYVL C 195, 25.6.1997, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 300, 11.11.2008, s. 42.⁽³⁾ EYVL L 182, 5.7.2001, s. 1.⁽⁴⁾ EUVL L 196, 2.8.2003, s. 45.⁽⁵⁾ EUVL L 68, 15.3.2005, s. 49.⁽⁶⁾ EUVL L 328, 24.11.2006, s. 59.⁽⁷⁾ EUVL L 332, 18.12.2007, s. 103.⁽⁸⁾ EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1.⁽⁹⁾ EYVL L 162, 20.6.2002, s. 1.⁽¹⁰⁾ EUVL L 321, 8.12.2009, s. 44.⁽¹¹⁾ EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja sen, että ihmiskauppaa ja maahanmuuttoa koskeviin tapauksiin liittyvien lasten etu on asetettava aina etusijalle,
- ottaa huomioon lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäättöksen 2004/68/YOS korvaamisesta 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/93/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ⁽²⁾ rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen sekä komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle mainitun direktiivin soveltamisesta (COM(2012)0168),
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2005 ⁽³⁾ yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta,
- ottaa huomioon 11. helmikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 273/2004 ⁽⁴⁾ huumausaineiden lähtöaineista,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1781/2006 ⁽⁵⁾ maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana,
- ottaa huomioon 22. heinäkuuta 2003 tehdyn neuvoston puitepäättöksen 2003/568/YOS ⁽⁶⁾ lahjonnan torjumisesta yksityisellä sektorilla sekä mainitun puitepäättöksen 9 artiklan mukaisen komission kertomuksen neuvostolle (COM(2007)0328),
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY ⁽⁷⁾ vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta sekä 31. maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY ⁽⁸⁾ julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta sekä niiden myöhemmät muutokset,
- ottaa huomioon yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24. lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/29/EU ⁽⁹⁾ rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäättöksen 2001/220/YOS korvaamisesta,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen (COM(2013)0045) direktiiviksi rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen (COM(2012)0085) direktiiviksi rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon komission direktiiviehdotuksen (COM(2010)0517) tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä ja neuvoston puitepäättöksen 2005/222/YOS kumoamisesta,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Toimintasuunnitelma veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamiseksi” (COM(2012)0722),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Ensimmäinen vuosikertomus EU:n sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta” (COM(2011)0790),

⁽¹⁾ EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1.
⁽²⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.
⁽³⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 9.
⁽⁴⁾ EUVL L 47, 18.2.2004, s. 1.
⁽⁵⁾ EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1.
⁽⁶⁾ EUVL L 192, 31.7.2003, s. 54.
⁽⁷⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1.
⁽⁸⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.
⁽⁹⁾ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille aiheesta ”Rikosten torjunta digitaaliaikana: Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen perustaminen” (COM(2012)0140),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta ”Kohti sähköisesti välitettävien rahapelien kattavaa eurooppalaista kehystä” (COM(2012) 0596),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Rikollisuuden mittaaminen EU:ssa: tilastollinen toimintasuunnitelma vuosiksi 2011–2015” (COM(2011)0713),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle konkreettisista tavoista tehostaa veropetosten ja veronkierron torjuntaa EU:ssa ja sen ulkopuolella (COM(2012)0351),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta ”Kohti EU:n kriminaalipolitiikkaa: EU:n politiikkojen tehokkaan täytäntöönpanon varmistaminen rikosoikeuden keinoin” (COM(2011)0573),
- ottaa huomioon 6. kesäkuuta 2011 annetun komission kertomuksen neuvostolle tavoista, joilla Euroopan unioni voisi osallistua Euroopan neuvoston lahjonnan vastaisen valtioiden ryhmän (GRECO) toimintaan (COM(2011)0307),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Järjestäytyneen rikollisuuden torjunta – Rikoshyödyn takaisinperiminen” (COM(2008)0766),
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille järjestäytyneen talousrikollisuuden ehkäisemisestä ja torjumisesta (COM(2004)0262),
- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2007 annetun komission suosituksen 2007/425/EY luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 täytäntöönpanon valvontatoimista,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾ verotuksesta ja kehityksestä – yhteistyö kehitysmaiden kanssa hyvän hallintotavan edistämiseksi verotusosalalla,
- ottaa huomioon 15. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n toimista korruption torjumiseksi ⁽²⁾, 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman järjestäytyneestä rikollisuudesta Euroopan unionissa ⁽³⁾ ja 22. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman EU:n lähestymistavasta rikosoikeuteen ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 17. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman aiheesta ”laittoman kalastuksen torjunta maailmanlaajuisesti – EU:n rooli” ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman sopupeleistä ja lahjonnasta urheilussa ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2013 suosituksista komissiolle Euroopan unionin hallintomenettelylaista antamansa päätöslauselman ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman Euroopan parlamentin ehdotuksesta suositukseksi neuvostolle terrorismin rahoituksen vastaisista toimista ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon Europolin laatiman järjestäytynyttä rikollisuutta koskevan vuoden 2013 uhakuva-arvion (SOCTA),
- ottaa huomioon veropetosten, veronkierron ja veroparatiisien torjunnasta 21. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 37.

⁽²⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 121.

⁽³⁾ EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 66.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0208.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0516.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0098.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0004.

⁽⁸⁾ EUVL C 124 E, 25.5.2006, s. 254.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0205.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon julkisten kuulemisten johtopäätökset sekä työasiakirjoista käytyjen keskustelujen ja arvovaltaisten asiantuntijoiden kanssa käydyn näkemystenvaihdon lopputulokset samoin kuin järjestäytyntä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevän erityisvaliokunnan valtuuskuntien tutustumiskäyntien tulokset,
- ottaa huomioon vastaukset kansallisille parlamenteille lähetettyyn kyselyyn, joka koski niiden roolia järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun torjunnassa ja niiden kokemuksia siitä,
- ottaa huomioon parlamentin jäsenten Ayala Senderin, Díaz de Mera García Consuegran, McClarkinin ja Mitchellin järjestäytyntä rikollisuutta koskeneet kannanotot,
- ottaa huomioon parlamentin jäsenten de Jongin, Gabrielin, Skylakakisin ja Weilerin korruptiota koskeneet kannanotot,
- ottaa huomioon parlamentin jäsenten Borghezion ja Tavaresin rahanpesua koskeneet kannanotot,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon järjestäytyntä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevän erityisvaliokunnan väliaikaisen mietinnön (A7-0175/2013),

Järjestäytynyt rikollisuus, korruptio ja rahanpesu

- A. toteaa, että järjestäytyntä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevän erityisvaliokunnan tehtäväksi annettiin tutkia järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun laajuutta parhaiden saatavilla olevien uhkakuvaa-
arvioiden pohjalta ja ehdottaa EU:lle asianmukaisia toimenpiteitä, joiden avulla voidaan ehkäistä ja torjua näitä uhkia sekä puuttua niihin kansainvälisellä tasolla sekä unionin ja jäsenvaltioiden tasolla;
- B. ottaa huomioon, että perinteiset rikollisjärjestöt ovat jatkuvasti laajentaneet vaikutuspiiriään kansainvälisesti hyödyntämällä Euroopan unionin sisärajojen poistamisen, talouden globalisaation ja uusien teknologioiden suuria mahdollisuuksia ja luomalla yhteyksiä muissa maissa toimiviin rikollisryhmiin (kuten eteläamerikkalaisiin huumausainekartelleihin ja venäjänkieliseen järjestäytyneeseen rikollisuuteen) jakaakseen markkinat ja vaikutusalueet niiden kanssa; toteaa, että rikollisryhmien toiminta laajentuu jatkuvasti huumausainekaupan, ihmiskaupan, laittoman maahanmuuton järjestämisen ja asekaupan välisten yhteyksien lisääntyessä; toteaa, että terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden välisestä sidoksesta on muodostumassa entistä tiiviimpi;
- C. ottaa huomioon, että sen lisäksi, että maailmanlaajuinen talouskriisi tarjoaa kasvualustan tiettyjen henkilöiden laittomien toimien lisääntymiselle, se johtaa myös uudentyypiseen järjestäytyneeseen rikolliseen toimintaan, kuten petoksiin ja korruptioon ammattilaisurheilussa, jokapäiväisten kulutustavaroiden, kuten elintarvikkeiden ja lääkkeiden, väärennöksiin, halvan työvoiman salakuljetukseen ja ihmiskauppaan; ottaa huomioon, että soluttautumalla lailliseen talouteen järjestäytyneellä rikollisuudella, petoksilla ja rahanpesulla on tuhoisa vaikutus jäsenvaltioihin;
- D. toteaa, että on erittäin harvinaista, ettei järjestäytyneen rikollisuuden ryhmällä olisi rajat ylittävää toimintaa, ja että tämä on suurin näkymätön uhka unionin kansalaisten turvallisuudelle ja taloudelliselle hyvinvoinnille; toteaa, että kansalaisille ei ole tiedotettu rajat ylittävän rikollisuuden räjähdysmäisestä lisääntymisestä eikä kansallisten lainvalvontaviranomaisten kyvyttömyydestä torjua sitä muualla kuin omien kansallisten rajojensa sisäpuolella;
- E. katsoo, että on havaittavissa, että erilaiset rikollisjärjestöt auttavat yhä useammin toisiaan ja onnistuvat näin ollen – myös uusien kansainvälisten yhteyksiensä ja toimintansa monipuolistumisen avulla – sivuuttamaan niin kielelliset ja etniset erot kuin kaupallisten etujensa erilaisuuden ja hoitavat laitonta kauppaa yhdessä vähentääkseen kustannuksia ja tehdäkseen mahdollisimman paljon voittoa maailmanlaajuisen talouskriisin aikana;
- F. toteaa, että SOCTA-arviossa 2013 esitettyjen arvioiden mukaan unionissa on nykyään vähintään 3 600 aktiivisesti toimivaa järjestäytyneen rikollisuuden ryhmää, ja ottaa huomioon, että näiden järjestöjen laajalti yleistyneitä piirteitä ovat niiden verkostoitumistyyli ja yhteistyöhön perustuva toimintatapa, niiden merkittävä asema kansainvälisessä laillisessa taloudessa, niiden ja erityisesti laajempien järjestöjen taipumus keskittyä samanaikaisesti rikollisuuden eri muotoihin ja se, että jopa 70 prosentilla nykyisistä järjestöistä on eri kansallisuuksia edustavia jäseniä, mikä on osoitus ilmiön rajatylittävästä luonteesta;
- G. toteaa, että köyhyys mahdollistaa osaltaan järjestäytyneen rikollisuuden, sillä rikollisjärjestöt käyttävät sitä hyväkseen;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- H. toteaa, että on tärkeää poistaa köyhyys ja parantaa ihmisten mahdollisuuksia työllistyä ja päästä sosiaalisen suojelun piiriin;
- I. toteaa, että ihmiskauppaa, ihmisten elinten kauppaa, prostituutioon pakottamista, orjuutta sekä pakkotyöleirien perustamista hallinnoivat usein kansainväliset rikollisjärjestöt; toteaa, että kansainvälistä elinkauppaa ja sen yhteyksiä rikollisjärjestöihin on välttämättömästi ja pikaisesti ryhdyttävä seuraamaan; toteaa, että ihmiskauppa on rikollisuuden muoto ja nopeasti muuttuva ilmiö, joka tuottaa vuosittain 25 miljardin euron voitot ja joka koskee kaikkia jäsenvaltioita;
- J. toteaa, että pakkotyötä tekevien kokonaismääräksi kaikissa EU:n jäsenvaltioissa on arvioitu 880 000, joista 30 prosenttia on arvioiden mukaan seksuaalisen hyväksikäytön ja 70 prosenttia pakkotyön uhreja, joista suurin osa on naisia EU:ssa; toteaa, että pakkotyö on erittäin tuottavaa järjestäytyneen rikollisuuden kannalta ja se johtaa sosiaaliseen polkumyyntiin ja aiheuttaa menetettyjen verotulojen muodossa vahinkoa yhteiskunnalle;
- K. toteaa, että ihmiskaupan uhrit ovat peräisin sekä EU:n sisältä että sen ulkopuolelta;
- L. toteaa, että ihmiskaupan uhrit palkataan, kuljetetaan tai kätetään pakolla tai huijaamalla, jotta heitä voitaisiin käyttää seksuaalisesti hyväksi tai pakkotyöhön ja -palveluihin muun muassa kerjäämiseen, orjuuteen, orjatyöhön, rikoksiin, kotitaloustyöhön, adoptoitaviksi, avioliittoon pakottamiseen tai elinten poistamiseen; toteaa, että uhreja hyväksikäytetään ja heidät alistetaan täysin ihmiskauppiaiden tai hyväksikäyttäjien valtaan, heidät pakotetaan maksamaan takaisin valtavia velkoja, heitä riistetään usein henkilöasiakirjat, heitä pidetään lukittuina ja eristyksissä ja heitä uhkaillaan, he elävät koston pelossa vailla rahaa ja heitä pelotellaan paikallisilla viranomaisilla ja näin he menettävät kaiken toivonsa pakenemisesta tai paluusta normaaliin elämään;
- M. toteaa, että EU:n ulkorajojen sulkeminen on mahdotonta;
- N. toteaa, että vuosittain 2 000 ihmistä menettää henkensä Välimerellä heidän yrittäessään päästä EU:n rajojen sisäpuolelle;
- O. toteaa, että muuttuvilla yhteiskunnallis-taloudellisilla oloilla on vaikutusta ihmiskaupan kehittymiseen, mutta silti uhrit ovat useimmiten peräisin maista ja alueilta, joita koettelevat taloudelliset ja yhteiskunnalliset vastoinkäymiset ja joissa haavoittuvuutta aiheuttavat tekijät ovat pysyneet samoina vuosikausia; toteaa, että muita ihmiskauppaan vaikuttavia seikkoja ovat seksiteollisuuden voimakas kasvu sekä halvan työvoiman ja tuotteiden kysyntä ja että yhteinen tekijä ihmiskaupan uhriksi joutumiselle on yleensä lupaus paremmasta elämänlaadusta ja omasta tai perheen toimeentulosta;
- P. katsoo, että elinten, aseen, huumausaineiden, kemialliset ja biologiset aineet sekä säteily- ja ydinaineet ja huumausaineiden lähtöaineet sekä reseptilääkkeet mukaan lukien, luonnonvaraisten eläinten, ruumiinosien, savukkeiden, tupakan, taideteosten ja muiden tuotteiden laitonta kauppaa ja salakuljetusta harjoitetaan eri tahoilla, sillä luodaan uusia rikollismarkkinoita kaikkialla Euroopassa, se tarjoaa suunnattomia voitonmahdollisuuksia rikollisjärjestöille ja heikentää unionin ja jäsenvaltioiden rajojen turvallisuutta, sisämarkkinoiden toimintaa ja taloudellisia etuja;
- Q. toteaa, että rikollisryhmät ovat ottaneet käyttöön uusia reittejä huumausainekaupassa ja liittäneet mukaan muita tuotteita; panee merkille, että internet toimii välineenä ja uutena väylänä huumausaineiden lähtöaineiden hankinnassa ja psykotrooppisten aineiden levittämisessä; toteaa, että huumausaineiden lähtöaineilla, kuten efedriinillä, pseudoefedriinillä ja etikkahappoanhydridillä käytävää kauppaa ei valvota riittävästi unionissa ja se on huomattava vaaratekijä;
- R. toteaa, että synteettisten huumausaineiden valmistuksessa lähtöaineina käytettävien kemikaalien ja välineiden valvonta on keskeinen tekijä huumausaineiden tarjonnan vähentämisessä;
- S. toteaa, että rikollisjärjestöt voivat siirtää laillisiin tarkoituksiin käytettäviä kemikaaleja pois laillisen kaupan väyliltä ja käyttää niitä huumausaineiden lähtöaineina; toteaa, että vuonna 2008 heroiinin tärkeimmän lähtöaineen etikkahappoanhydridin maailmanlaajuisista takavarikoista 75 prosenttia tehtiin EU:ssa ja YK:n kansainvälisen huumausainevalvontalautakunnan raporteissa viitataan edelleen siihen, että unioni ei ole toistaiseksi toteuttanut tarpeeksi tiukkoja toimenpiteitä ehkäistäkseen näiden lähtöainekemikaalien kulkeutumista laittomiin tarkoituksiin;
- T. toteaa, että monet unionin kansalaiset elävät köyhyydessä ja kärsivät työttömyydestä samalla, kun rajatylittävä rikollisuus lisääntyy vuosi vuodelta;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- U. toteaa, että rikollisryhmien toiminnan seurauksena menetettyjen laillisten työpaikkojen määrää unionissa ei voida laskea tarkasti, sillä rikolliset eivät julkaise raportteja, mutta sen voidaan arvioida liikkuvan kymmenissä miljoonissa;
- V. toteaa, että jäsenvaltioiden hallitusten ja unionin menettämien verotulojen määrästä voidaan vastaavasti esittää pelkkiä arvioita mutta oletettavaa on, että kyse on sadoista miljardeista euroista vuosittain ja että määrä on kasvussa;
- W. toteaa, että savukkeiden laiton kauppa aiheuttaa vuosittain noin 10 miljardin euron verotappiot; toteaa, että kevyiden aseiden kaupan liikevaihto maailmassa arvioidaan 170–320 miljoonaksi dollariksi vuodessa ja että Euroopassa liikkuu lisäksi noin 10 miljoonaa laitonta asetta, mikä on vakava uhka kansalaisten turvallisuudelle ja lainvalvonnalle; toteaa, että edellä mainittu kauppa voi aiheuttaa verojen menetyksiä valtioille ja vahinkoa tuottajille ja se edistää muiden laittoman rikollisuuden muotojen leviämistä, mikä puolestaan luo vakavia sosiaalisia uhkia, sillä siitä voi helposti tulla terrorismin rahoituslähde;
- X. toteaa, että arvioiden mukaan luonnonvaraisten eläinten ja ruumiinosien kaupan tulot ovat noin 18–26 miljardia euroa vuosittain ja EU on niiden ensisijainen kohdemarkkina-alue maailmassa;
- Y. toteaa, että laiton kauppa aiheuttaa menetyksiä valtioiden tuloihin, vahingoittaa valmistajia ja vaikuttaa haitallisesti työllisyyteen sekä yleiseen ja yhteiskunnalliseen toimintaympäristöön;
- Z. panee merkille, että rikollisjärjestöjen soluttautumiskyky on parantunut, sillä ne toimivat nykyisin aktiivisesti muun muassa julkisten rakennusurakoiden, liikenteen, hypermarkettien, jätehuollon, luonnonvaraisten eläinten ja luonnonvarojen kaupan, yksityisten turvallisuuspalvelujen ja aikuisviihteen aloilla, joista monet ovat poliittisen valvonnan ja päätösvalan alaisia; toteaa, että näin ollen järjestäytynyt rikollisuus on yhä lähempänä globaalia taloudellista toimijaa, joka harjoittaa selkeää yritystoimintaa ja joka on erikoistunut toimittamaan samanaikaisesti erilaisia laittomia mutta enenevässä määrin myös laillisia hyödykkeitä ja palveluja ja se vaikuttaa unionin ja maailmanlaajuiseen talouteen aiheuttaen liike-elämälle vuosittain 870 miljardin Yhdysvaltojen dollarin kustannukset;
- AA. toteaa, että ympäristöön liittyvästä järjestäytyneestä ja mafian kaltaisesta rikollisesta toiminnasta, johon liittyy muun muassa jätteiden laittoman kuljetuksen ja loppusijoittamisen sekä ympäristö-, luonnonmaisema-, taide- ja kulttuuriperinnön tuhoamisen eri muodot, on nyt tullut kansainvälistä ja ns. ekomafian torjumiseen ja ehkäisemiseen tarvitaan kaikkien Euroopan valtioiden yhteisiä toimia, jotta siitä voidaan tehdä aiempaa tehokkaampaa;
- AB. toteaa, että järjestäytyneen rikollisuuden ja mafiaverkoston tuottamat valtavat rahamäärät kanavoidaan pankkeihin ja rahoitusmarkkinoille Euroopan unionin sisällä ja niistä tehdään näin rikosten avunantajia;
- AC. toteaa, että kansainvälisillä pankkilaitoksilla on merkittävä rooli rahanpesun mahdollistamisessa ja ne ovat suoraan osallistuneet järjestäytyneen rikollisuuden tuottojen pesemiseen;
- AD. toteaa, että Europolin vuonna 2013 julkaisemassa SOCTA-arviossa huomautetaan, että hyödykkeiden väärentäminen ja tavaroiden laiton kauppa ovat kasvussa rikollismarkkinoilla ja talouskriisi vaikuttaa niihin voimistavasti; toteaa, että huumausaineiden kauppa on edelleen suurin rikollinen markkina-alue; toteaa, että laiton jätteiden kauppa ja energiaan liittyvät petokset ovat uusia kasvavia uhkia, joihin on kiinnitettävä erityistä huomiota;
- AE. katsoo, että kaikenlaisen järjestäytyneen rikollisuuden tehokas torjunta perustuu sellaisten toimien kehittämiseen ja toteuttamiseen, joilla pyritään estämään rikollisjärjestöjä pääsemään käsiksi rahavaroihinsa puuttumalla tarvittaessa pankkivalvontaan;
- AF. toteaa, että rikollisjärjestöt hyötyvät usein niiden ja muiden toimijoiden väliin jäävästä harmaasta alueesta ja tiettyjä operaatioita varten ne lyöttäytyvät yhteen valkokaulusrikollisten (muun muassa yrittäjien, kaikilla päätöksenteon tasoilla toimivien virkamiesten, poliitikkojen, pankkien ja ammatinharjoittajien) kanssa, joilla on rikollisjärjestöjen kanssa molemmille osapuolille kannattavia liikesuhteita, vaikka he eivät varsinaisesti kuulukaan niihin;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- AG. toteaa, että joissakin unionin jäsenvaltioihin kuulumattomissa Euroopan maissa suuri osa yhteiskunnasta on harmaan talouden piirissä ja hankkii toimeentulonsa rikollisella toiminnalla; toteaa, että tämä koskee pääasiassa nuorisoa;
- AH. toteaa, että järjestäytyneen rikollisuuden tyypillisiin toimintatapoihin kuuluu väkivallan, uhkailun ja terrorismin lisäksi nykyään myös lahjonta; toteaa, että rahanpesu liittyy järjestäytyneelle rikollisuudelle tyypillisen toiminnan lisäksi myös korruption ja verorikoksiin; toteaa, että eturistiriidat voivat olla yksi korruption ja petoksen syistä; toteaa näin ollen, että vaikka järjestäytynyt rikollisuus, korruptio ja rahanpesu ovat erillisiä ilmiöitä, ne usein liittyvät toisiinsa; toteaa, että järjestäytynyt rikollisuus voi myös käyttää julkisia ja yksityisiä järjestöjä, myös voittoa tavoittelemattomia yhteisöjä peitejärjestöinä korruptio- ja rahanpesutarkoituksiin;
- AI. toteaa, että tutkivilla journalisteilla on tärkeä rooli korruption, petoksen ja järjestäytyneen rikollisuuden paljastamisessa ja siksi he ovat alttiina taloudellisille ja turvallisuutta koskeville uhkauksille; ottaa huomioon, että esimerkiksi kuluneiden viiden vuoden aikana 27 jäsenvaltiossa on julkaistu yhteensä 233 journalistista selvitystä EU:n varojen väärinkäyttöön liittyvistä petostapauksista ⁽¹⁾; toteaa, että erityisesti komission ja muiden kansainvälisten instituutioiden on ehdottomasti myönnettävä lisärahoitusta tutkivan journalismin tukemiseksi ja tehostamiseksi;
- AJ. toteaa, että rahanpesu, korruptio ja järjestäytynyt rikollisuus, joihin eurooppalaiset toimijat syyllistyvät, vaikuttavat erittäin vahingollisesti kehitysmaihin ja estävät niiden kehittymisen sen seurauksena, että niiden luonnonvaroja ryöstetään, niiden verotuloja vähennetään ja niiden julkinen velka kasvaa;
- AK. toteaa, että internetin avulla rikollisryhmät voivat toimia aiempaa nopeammin ja laajemmin ja sen johdosta rikollisen toiminnan rakenteet ovat muuttuneet; toteaa, että tietoverkkorikollisuus, erityisesti petosten ja lasten hyväksikäytön muodossa, on kasvava uhka, ja rikollisjärjestöt käyttävät sähköistä urheiluveto- ja voittomallia voittojen saamiseen ja rahanpesuun kaikkialla maailmassa;
- AL. toteaa, että sopupelit ovat uusi erittäin tuottoisa rikollisuuden muoto, josta saatavat tuotot ovat suuria ja tuomiot lieviä ja joka on rikollisille tuottoisaa liiketoimintaa, koska selvitysprosentit ovat matalia;

Kansalaisten ja laillisen talouden puolustaminen

- AM. katsoo, että kansalaisten suojeleminen ja laillinen ja kilpailukykyinen talous ovat riippuvaisia poliittisesta tahdosta kaikilla tasoilla samoin kuin päättäväisistä toimista, joilla torjutaan järjestäytynyttä rikollisuutta, ihmiskauppaa, korruptiota ja rahanpesua, jotka aiheuttavat suurta vahinkoa yhteiskunnassa ja erityisesti uhkaavat lainkuuliaisten yrittäjien mahdollisuuksia harjoittaa toimintaansa sekä vaarantavat kansalaisten ja kuluttajien turvallisuuden ja valtion demokraattiset perusperiaatteet;
- AN. toteaa, että rikollisryhmät hyödyntävät nykyaikaista teknologiaa, toimintaympäristöjä ja mahdollisuuksia, jotka edustavat laillisia liiketoimintamahdollisuuksia ja tavoitteita; toteaa, että rikollisryhmillä on korkeatasoista asiantuntemusta, ne ovat erittäin järjestäytyneitä ja niillä on runsaasti kokemusta ja tietoa, joita on tukemassa entistä suurempi liikkuvuus, paremmat yhteydet ja matkustamisen helppous; toteaa, että tämä on johtanut siihen, että järjestäytynyt rikollisuus on vähemmän paikallista ja sen toiminnassa voidaan käyttää hyväksi erilaisia lainsäädäntöjärjestelmiä ja kansallisia lainsäädäntöjä;
- AO. toteaa, että YK:n huumeiden ja rikollisuuden torjunnasta vastaavan järjestön (UNODC) mukaan laittomasta toiminnasta peräisin olevan rahan osuus on 3,6 prosenttia koko maailman BKT:stä ja rahanpesuun liittyvien maailmanlaajusten rahavirtojen osuus noin 2,7 prosenttia koko maailman BKT:stä; toteaa, että komission arvion mukaan korruption aiheuttamat kustannukset ovat pelkästään Euroopan unionissa noin 120 miljardia euroa vuodessa eli 1 prosentti EU:n bruttokansantuotteesta; panee merkille, että kyse on merkittävistä summista, jotka ovat pois taloudellisesta ja sosiaalisesta kehittämisestä, julkisesta taloudesta ja kansalaisten hyvinvoinnin edistämisestä;
- AP. toteaa, että laittomasta toiminnasta ja rahanpesuverkostoista peräisin olevilla tuloilla on kielteinen vaikutus unionin talouteen, sillä ne kannustavat keinottelemiseen ja rahoituskuplien syntymiseen, jotka ovat vahingollisia reaalitaloudelle;

⁽¹⁾ 17. lokakuuta 2012 julkaistu Euroopan parlamentin selvitys "Study on the Deterrence of fraud with EU funds through investigative journalism in EU-27" (PE 490.663).

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- AQ. katsoo, että eräissä maissa korruptio on vakava uhka demokratialle ja haittaa vakavasti julkishallinnon tehokkuutta ja oikeudenmukaisuutta; katsoo, että se rajoittaa investointeja, vääristää sisämarkkinoiden toimintaa, estää reilun kilpailun yritysten välillä ja vaarantaa viime kädessä jopa talouskehityksen, sillä resurssit kohdentuvat epätarkoituksenmukaisesti ja etenkin julkisten palvelujen ja erityisesti sosiaalipalvelujen käytössä olevat rahavarat vähenevät; katsoo, että byrokratian monimutkaisuus ja turhien ennakkolupien korkea määrä voivat ehkäistä yritystoimintaa, hankaloittaa laillista taloudellista toimintaa ja kannustaa virkamiesten lahjontaan tai synnyttää muita korruption muotoja;
- AR. toteaa, että erot virkamiesten lahjontaa koskevissa lainsäädännöissä ja niiden täytäntöönpanossa vaikuttavat kielteisesti sisämarkkinoihin paitsi siksi, että yrityksillä ei ole yhtäläisiä toimintaedellytyksiä vaan myös siksi, että tällaista lahjontaa esiintyy Euroopan unionin sisällä myös silloin, kun yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneet yritykset lahjovat toisen jäsenvaltion virkamiehiä ja häiritsevät näin markkinoiden toimintaa;
- AS. toteaa, että 74 prosenttia unionin kansalaisista pitää korruptiota merkittävänä ongelmana omassa maassaan ja kansainvälisesti ⁽¹⁾ ja että lahjontaa ilmeisesti esiintyy kaikilla yhteiskunnan alueilla; toteaa, että korruptio heikentää kansalaisten luottamusta demokraattisiin instituutioihin ja vaaleilla valittujen hallitusten kykyyn ylläpitää oikeusvaltion periaatteita, koska sillä luodaan etuoikeuksia ja niiden myötä sosiaalista epätasa-arvoa; toteaa, että poliitikkoja kohtaan tunnettu epäluottamus lisääntyy vakavan talouskriisin aikana;
- AT. toteaa, että alat, joilla saadaan eniten ilmoituksia vähäisestä korruptiosta, kun verrataan lahjontatapausten suhdetta yhteydenottojen määrään, ovat keskimäärin: sairaanhoitopalvelut 6,2 prosenttia, lentokenttäpalvelut 5 prosenttia, tulli 4,8 prosenttia, oikeuslaitos 4,2 prosenttia, poliisivoimat 3,8 prosenttia, rekisteröinti- ja lupapalvelut 3,8 prosenttia, koulutusjärjestelmä 2,5 prosenttia, julkiset palvelut 2,5 prosenttia ja verotulot 1,9 prosenttia;
- AU. toteaa, että alueilla, joilla rikollisuutta esiintyy runsaasti, paikallistalouden resursseja ajautuu laittomia teitä järjestäytyneeseen rikollisuuteen ja tämä taas lannistaa halua ryhtyä yrittäjäksi ja vähentää investointeja muista valtioista; toteaa, että näillä alueilla laillisesti toimivien yritysten on vaikea saada lainaa, koska lainakustannukset ja pankkien vakuusvaatimukset ovat suuremmat; toteaa, että vaikeuksissa olevat yritykset ovat joskus pakotettuja kääntymään rikollisjärjestöjen puoleen saadakseen luottoa investointeja varten;
- AV. toteaa, että paikallisesti järjestäytyneet rikolliset käyttävät hyväkseen laillisen talouden porsaanreikiä ja heistä saattaa näin tulla keskeisiä toimijoita päivittäistavaroiden toimittamisessa; katsoo, että paikallisyhteisöjä uhkaavan kiristyksen ja pelottelun lisäksi, tämä muodostaa yritysten ja kansalaisten turvallisuuden kannalta vaaran lailliselle taloudelle ja koko yhteisölle; katsoo, että tietoverkkorikollisuus, luovan sisällön väärentäminen tai laiton sähköinen kauppa, lapsipornografia, lääkkeiden, laillisten psykotrooppisten aineiden, huumausaineiden lähtöaineiden, komponenttien, varaosien ja muiden jokapäiväisessä käytössä olevien tuotteiden laiton kauppa sekä asianomaisiin oikeuksiin ja toimilupiin liittyvät ongelmat uhkaavat kansanterveyttä, turvallisuutta, työllisyyttä ja yhteiskunnallista vakautta ja voivat aiheuttaa kyseisten alojen yrityksille jopa niin merkittävää vahinkoa, että niiden mahdollisuudet jatkaa toimintaansa vaarantuvat;
- AW. toteaa, että maatalous- ja elintarvikealaan kohdistuvien rikosten lisääntyvä määrä uhkaa vakavasti unionin kansalaisten terveyttä ja aiheuttaa myös huomattavaa vahinkoa niille maille, jotka ovat tehneet elintarvikkeiden laadukkuudesta valttikorttinsa;
- AX. toteaa, että lasten hyväksikäyttö internetin kautta ja lapsipornografia ovat erityinen uhka; toteaa, että tietoverkkorikollisuus ja erityisesti voittoja kiihkeästi tavoitteleva tietoverkkorikollisuus ja luvaton tunkeutuminen tietojärjestelmiin ovat yleensä kytköksissä rahoituspetoksiin; toteaa, että tietoverkkorikollisuus, johon sisältyy laittomien palvelujen tarjoaminen, on kasvussa ja haittaohjelmien määrä lisääntyy jyrkästi; toteaa, että näiden asioiden kanssa työskentelevät EU:n elimet tarvitsevat lisärahoitusta;

⁽¹⁾ Korruptiota käsittelevä erityiseurobarometri 374, helmikuu 2012.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- AY. panee merkille, että rahanpesu on saamassa yhä mutkikkaampia ja vaikeammin jäljitettävissä olevia muotoja; toteaa, että rikollisjärjestöt käyttävät laittomasti hankittujen rahojen pesemisessä yhä enemmän laitonta ja joskus laillista vedonlyöntiä sekä sopupelejä urheilussa ja erityisesti internetissä sekä pankkeja maissa, joissa rahavirtojen valvonta ei käytännössä riittävästi toimi rahanpesun ja veronkierron estämiseksi; toteaa, että sopupelejä olisi pidettävä järjestäytyneen rikollisuuden tuottoisana muotona; katsoo, että laillista vedonlyöntiä olisi tuettava yritystoimintana toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen pohjalta;
- AZ. katsoo, että yrityksen kirjanpidon väärentäminen on usein olennaista epävirallisen likviditeetin luomisessa, ja toteaa, että sillä vähennetään verotettavaa tuloa ja sitä voidaan käyttää korruptio- tai rahanpesutarkoituksiin, minkä ohella se hankaloittaa reilua kilpailua ja valtion mahdollisuuksia toteuttaa yhteiskunnallista tehtäväänsä;
- BA. toteaa, että tiukan taloudenpidon aikoina veropetosten arvioidut kustannukset jäsenvaltioille ovat biljoona euroa vuodessa; toteaa, että verojen välttäminen ja veronkierto eivät rajoitu pimeille markkinoille vaan niitä esiintyy myös reaalityöelämässä ja tunnetuissa yrityksissä;

Yhdenmukaistaminen Euroopan tasolla

- BB. katsoo, että jotakin on jo tehty unionin tasolla johdonmukaisen sääntely- ja lainsäädäntökehyksen aikaansaamiseksi järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun torjumiseksi;
- BC. katsoo, että erityisesti rajat ylittävän rikollisuuden tapauksessa jäsenvaltioiden erilaiset tavat suhtautua rikollisuuteen ja erot aineellisissa ja prosessioikeudellisissa rikoslainsäädännössä voivat johtaa porsaanreikiin ja heikkouksiin rikos-, siviili- ja vero-oikeudellisissa järjestelmissä koko unionissa; katsoo, että veroparatiiseista ja leväperäistä pankkipoliittikkaa noudattavista maista sekä itsenäistymään pyrkivistä maista, joista puuttuu voimakas keskusjohto, on tullut merkittäviä tekijöitä järjestäytyneen rikollisuuden rahanpesussa;
- BD. toteaa, että rikollisjärjestöjen rakenne perustuu kansainväliseen verkostoitumiseen ja siksi tällaisiin kansainvälisiin rakenteisiin on puututtava yli rajojen, muun muassa vastaavien kansallisten ja kansainvälisten viranomaisten tehokkaan ja kattavan viestinnän sekä tiedonvaihdon avulla;
- BE. toteaa, että unionin taloudellisten etujen ja euron suojaamisen on oltava etusijalla seurattaessa kasvavaa ilmiötä, jossa rikollisjärjestöt väärinkäyttävät yhä enemmän unionin varoja niin kutsuttujen yhteisöpetosten ja euron väärentämisen kautta;
- BF. toteaa, että unionin tasolla on laadittu Hercule-, Fiscalis-, Tulli- ja Pericles-ohjelman kaltaisia ohjelmia, joilla pyritään suojelemaan unionin taloudellisia etuja ja torjumaan ylikansallista ja rajat ylittävää rikollista ja laitonta toimintaa;
- BG. katsoo, että euroalueen pahin uhka ovat jäsenvaltioiden tuottavuuserot; toteaa, että nämä erot luovat keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä eroja kilpailukyvyssä, joihin ei voida puuttua valuutan devalvoimalla ja jotka johtavat ankariin ja poliittisesti kestävämmiin säästöohjelmiin, joilla pyritään sisäiseen devalvaatioon; toteaa, että julkisen sektorin systeminen korruptio, joka on tehokkuuden, ulkomaisten suorien investointien ja innovoinnin huomattavimpia esteitä, on näin myös rahaliiton asianmukaisen toiminnan esteenä;
- BH. toteaa, että unionissa on todettu yli 20 miljoonaa julkisen sektorin vähäistä korruptiotapausta ja on selvää, että korruptioilmiö heijastuu jäsenvaltioiden julkisen hallinnon osiin (ja vastaaviin poliittikkoihin), jotka ovat vastuussa unionin varojen ja muiden taloudellisten etujen hallinnoinnista;
- BI. toteaa, että unionissa on erittäin huomattava verotulovaje, sillä julkisia varoja menetetään arviolta biljoonan euron edestä veropetosten ja veronkierron seurauksena; toteaa näin ollen, että näistä toimista aiheutuu jokaiselle unionin kansalaiselle noin 2 000 euron vuosittaiset kustannukset;
- BJ. toteaa, että järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi jäsenvaltioiden lainsäätäjillä on oltava mahdollisuus reagoida nopeasti ja tehokkaasti rikollisuuden muuttuviin rakenteisiin ja uusiin muotoihin erityisesti siksi, että Lissabonin sopimuksen mukaan kaikki jäsenvaltiot ovat velvoitettuja huolehtimaan, että unioni perustuu vapauksille, turvallisuudelle ja oikeudelle;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- BK. katsoo, että unionin lähestymistavan järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun torjuntaan on perustuttava parhaisiin käytettävissä oleviin uhkakuvaa-arvioihin ja oikeudellisen yhteistyön ja poliisiyhteistyön tehostamiseen myös kolmansien maiden kanssa, rikosten yhteisen tunnusmerkistön määrittämiseen, mukaan lukien osallisuus rikollisjärjestön toimintaan tai rikoksentekijän itsensä suorittama rahanpesu, syytteeseenpanoon kaikista korruptionmuodoista, jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentämiseen prosessuaalisesti merkittävien järjestelyjen, esimerkiksi rikoksen vanhenemisen osalta, järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption avulla hankitun hyödyn menetetyksi tuomitsemista ja palauttamista koskeviin tehokkaisiin menettelyihin, hallituksen, poliitikkojen, lakimiesten, notaarien, kiinteistövälittäjien ja vakuutusyhtiöiden ja muiden yritysten vastuullistamiseen, tuomareiden ja poliisivoimien kouluttamiseen sekä asianmukaisiin ennaltaehkäiseviin keinoihin liittyvien parhaiden käytäntöjen vaihtoon;
- BL. katsoo, että vastavuoroinen tunnustaminen katsotaan peruseriaateeksi, johon EU:n jäsenvaltioiden oikeudellinen yhteistyö rikos- ja siviiliasioissa perustuu;
- BM. toteaa, että ihmiskaupan torjuminen on EU:n ensisijainen painopistealue ja että 1990-luvulta alkaen on laadittu useita aloitteita, toimenpiteitä ja rahoitusohjelmia sekä oikeudellinen kehys; toteaa, että ihmiskauppa kielletään nimenomaisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 5 artiklassa;
- BN. toteaa, että unionin oikeusviranomaisten välillä on oltava keskinäinen luottamus, jotta jäsenvaltiot voisivat tehdä yhteistyötä rikosten torjumisen alalla ja turvata oikeusjärjestelmien toimivuuden; toteaa, että keskinäisen luottamuksen periaate edellyttää suojelua koskevien vähimmäisvaatimusten määrittämistä korkeimmalla mahdollisella tasolla;
- BO. toteaa, että jäsenvaltioiden rikosoikeus- ja rikosoikeudenkäyntijärjestelmät ovat kehittyneet vuosisatojen aikana; toteaa, että jokaisella jäsenvaltiolla on omat tunnus- ja erityispiirteensä, ja katsoo siksi, että rikoslainsäädännön tärkeät osa-alueet on jätettävä kunkin jäsenvaltion päätäntävaltaan;
- BP. ottaa huomioon todistajien ja ilmiantajien välisen oleellisen eron; ottaa huomioon jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin velvollisuuden puolustaa ja suojella niitä, jotka ovat päättäneet asettua vastustamaan järjestäytyntä rikollisuutta ja mafiaa ja asettaneet näin vaaraan oman ja läheistensä elämän;
- BQ. toteaa, että vaikka julkisia hankintoja koskevia tarjouskilpailuja valvotaan tiukasti, niitä seuraava varojen käyttö on kaukana avoimesta ja taloudellisten etujen ilmoittamiskäytännöt ovat varsin monimuotoisia eri jäsenvaltioissa;

Johdonmukainen ja yhdenmukainen säädöskehys

1. katsoo, että tarvitaan asianmukainen poliittinen vastaus rikollisjärjestöjen ja mafian toiminnan torjumiseksi EU:ssa yksityiskohtaisella ja oikea-aikaisella toimintasuunnitelmalla, johon kuuluu lainsäädäntötoimia ja muita kuin lainsäädäntötoimia, joiden avulla pyritään purkamaan nämä järjestöt sekä tunnistamaan ja hankkimaan takaisin kaikenlainen omaisuus, joka liittyy niihin suoraan tai epäsuorasti;
2. on vakuuttunut siitä, että järjestäytyneen ja mafian kaltaisen rikollisuuden voittamiseksi sekä korruption ja rahanpesun kaltaisten ilmiöiden kitkemiseksi, jotka kaikki yhdessä rajoittavat EU:n kansalaisten ja tulevien sukupolvien vapautta, oikeuksia ja turvallisuutta, on tarpeen sekä reagoida tällaisiin rikollisiin toimiin että toimia voimakkaasti niiden ehkäisemiseksi;
3. kehottaa komissiota ehdottamaan yhteisiä oikeuseriaatteita ja toimintamalleja jäsenvaltioiden välistä yhäntymistä ja yhteistyötä varten; kehottaa sitä erityisesti järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta tehdyn puitepäätöksen täytäntöönpanon arvioinnin perusteella ja jäsenvaltioiden kaikkein edistyneimmän lainsäädännön mallin mukaisesti esittämään lainsäädäntöehdotuksen, jossa esitetään yhteinen järjestäytyneen rikollisuuden määritelmä, johon pitäisi kuulua mafian kaltaiseen järjestöön osallistumisen rikosnimike ja jossa olisi korostettava, että tämänkaltaiset rikollisryhmät muistuttavat rakenteeltaan yritystä ja harjoittavat uhkailua ja otettava huomioon Yhdistyneiden kansakuntien järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen yleissopimuksen 2 a artikla; painottaa, että ehdotuksissa EU:n aineellisen rikosoikeuden säännöksiksi on noudatettava perusoikeuksia ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta sekä parlamentin EU:n lähestymistavasta rikosoikeuteen 22. toukokuuta 2012 antamassa päätöslauselmassa esitettyjä kantoja;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

4. kehottaa komissiota laatimaan yhteisen määritelmän korruptiolle johdonmukaisen kokonaisvaltaisen lahjonnan vastaisen politiikan kehittämiseksi; suosittelee, että kun komissio laatii vuonna 2013 julkaistavaa kertomustaan korruption vastaisista toimista, joihin jäsenvaltiot ovat ryhtyneet, se ottaa huomioon kaikki korruption muodot sekä julkisella että yksityisellä sektorilla, mukaan lukien voittoa tavoittelemattomat yhteisöt; toteaa, että kertomuksessa on korostettava jäsenvaltioiden parhaita ratkaisuja korruption kitkemiseksi ja tarjottava luotettavat menetelmät sen mittaamiseksi ja esitettävä kattava katsaus korruptiolle alttiista alueista jäsenvaltioittain; kehottaa komissiota raportoimaan säännöllisesti parlamentille ja UNCAC:n sopimusvaltioiden konferenssille jäsenvaltioiden ja unionin toimista ja päivittämään voimassa olevaa unionin lainsäädäntöä vastaavasti;
5. korostaa, että rahanpesua koskevassa tehokkaassa lainsäädännössä on otettava asianmukaisesti huomioon yhteys rahanpesun vastaisten säännösten ja henkilötietojen suojelua koskevan perusoikeuden välillä, jotta rahanpesua torjutaan madaltamatta vahvistettuja tietosuojanormeja; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille Europolin käyttämän tietosuojajärjestelmän;
6. pyytää komissiota sisällyttämään vuodeksi 2013 suunniteltuun, rahanpesua koskevan rikosoikeuden yhdenmukaistamishdotukseensa yhteisen määritelmän rikosentekijän itsensä suorittamalle rahanpesulle jäsenvaltioiden parhaiden käytäntöjen pohjalta, ja määrittelemään esirikoksiksi vakavina pidetyt rikokset, jotka todennäköisesti tuovat hyötyä tekijälleen;
7. kehottaa komissiota laatimaan ehdotuksen, jotta kehitettäisiin ihmiskauppaa koskevan direktiivin 18 artiklaa kehittämällä jäsenvaltioita kriminalisoimaan sellaisten palvelujen käyttäminen, joissa on kyse ihmiskaupan uhrien hyväksikäytöstä sekä seksuaalisessa että työvoiman riistämistarkoituksessa;
8. katsoo, että ihmiskaupan uhrien oloja ja heidän kärsimiään järkyttäviä seurauksia on mahdotonta hyväksyä ja että ne ovat ihmisoikeusrikos; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita tekemään ihmiskaupasta sosiaalisesti tuomittavaa voimakkaiden ja jatkuvien sekä selkeät ja aikataulutetut vähentämistavoitteet sisältävien tiedotuskampanjoiden avulla; katsoo, että tällaisia kampanjoita on arvioitava vuosittain 18. lokakuuta vietettävän ihmiskaupan vastaisen eurooppalaisen teemapäivän yhteydessä sekä viiden vuoden kuluttua nykyhetkestä ihmiskaupan vastaisena eurooppalaisena teemavuotena;
9. suosittaa jäsenvaltioille, että ne kehittävät yhteistyössä komission ja Euroopan parlamentin kanssa ja Europolin, Eurojustin ja Euroopan unionin perusoikeusviraston tukemana mahdollisimman yhtenäiset ja johdonmukaiset unionin laajuiset laadulliset ja määrälliset indikaattorit, jotta voidaan mitata vähintäänkin Euroopan unionissa esiintyvän järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun laajuus, kustannukset ja sosiaalinen haitta;
10. kehottaa komissiota ja neuvostoa harkitsemaan, voitaisiinko laatia EU-luettelo rikollisjärjestöistä samaan tapaan kuin on laadittu luettelo terroristijärjestöksi katsotuista järjestöistä;
11. suosittaa, että luodaan eurooppalainen verkosto, jossa tuodaan yhteen korkeakouluja, jotka käsittelevät järjestäytyneeseen rikollisuuteen, korruption ja rahanpesuun liittyviä aiheita, jotta edistetään tutkimusta näillä aloilla;
12. painottaa tarvetta soveltaa vastavuoroista tunnustamista koskevia nykyisiä säännöksiä täysimääräisesti ja antaa unionin lainsäädäntöä, jossa taattaisiin tuomioiden ja menetetyksi tuomitsemista koskevien määräysten täytäntöönpano jonkin muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jossa ne on annettu; katsoo, että jäsenvaltioiden keskinäistä oikeusapua ja todisteiden vastavuoroista hyväksyttävyyttä on kehitettävä;
13. katsoo, että rahanpesun ja ihmiskaupan vastaisissa toimissa on keskityttävä syihin, kuten maailmanlaajuiseen eriarvoisuuteen; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita täyttämään kehitysapua ja vuosituhattavoitteita koskevat sitoumuksensa;
14. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa vahvistamaan toimenpiteiden ja ohjelmien, kahdenväliset sopimukset mukaan luettuna, ulkoista ulottuvuutta ihmiskaupan torjumiseksi ennaltaehkäisevin toimin alkuperä- ja kauttakulkumaissa kiinnittäen erityistä huomiota ilman huoltajaa oleviin alaikäisiin ja lapsiin;
15. kehottaa komissiota kehittämään luotettavan seurantajärjestelmän koko EU:ssa, jotta voidaan tehokkaammin seurata ihmiskauppiaiden ja ihmiskaupan uhrien liikkeitä;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

16. kehottaa komissiota kehittämään pikaisesti yhdessä jäsenvaltioiden ja ihmiskaupan torjunnassa mukana olevien kansainvälisten instituutioiden kanssa sovittujen vakaiden ja yhteisten indikaattorien pohjalta vertailtavissa olevan ja luotettavan EU:n laajuisen tiedonkeruujärjestelmän; katsoo, että tämän tietojärjestelmän näkyvyyden ja kiireellisuuden korostamiseksi voisi olla hyödyllistä perustaa ihmiskaupan vastainen seurantaryhmä ihmiskaupan torjuntaa käsittelevälle jo olemassa olevalle EU:n verkkosivustolle; edellyttää, että kaikki EU:n toimielimet ja seitsemän asianosaista virastoa syöttävät sinne tietonsa ja että kansalaisjärjestöjä ja muita elimiä kehoitetaan tekemään samoin;
17. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön suositukset, jotka esitettiin ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävässä EU:n strategiassa vuosiksi 2012–2016;
18. kehottaa komissiota täyttämään edellytykset, jotka ovat tarpeen ihmiskaupan uhrien eurooppalaisen hätälinjan saamiseksi valmiiksi, jotta voidaan levittää tietoisuutta heidän oikeuksistaan;
19. kehottaa komissiota osoittamaan enemmän resursseja siihen, että torjutaan verkkoyhteisöjen ja tietoverkkorikollisuuden käyttöä ihmiskaupassa;
20. kehottaa komissiota lisäämään rajat ylittävää oikeudellista yhteistyötä ja poliisiyhteistyötä EU:n jäsenvaltioiden ja virastojen välillä, koska ihmiskauppa ei rajoitu yhteen jäsenvaltioon;
21. kehottaa määräämään kovempia seuraamuksia pankeille ja rahoituslaitoksille, jotka osallistuvat järjestäytyneen rikollisuuden rikoshyödyn vastaanottamiseen ja/tai siihen liittyvään rahanpesuun;

Järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjunta ja ehkäisy sekä rikoksen avulla hankitun hyödyn ja omaisuuden haltuun ottaminen

22. menetetyksi tuomitsemisen osalta kehottaa jäsenvaltioita kaikkein edistyneimmän kansallisen lainsäädännön mukaisesti harkitsemaan mallia, joka perustuu siviilioikeudelliseen varojen takavarikointiin tapauksissa, joissa arvioinnin perusteella ja tuomioistuimen luvalla katsotaan, että varat ovat peräisin rikollisesta toiminnasta tai niitä aiotaan käyttää rikolliseen toimintaan; katsoo, että oikeuden päätöksellä voitaisiin soveltaa ennaltaehkäiseviä takavarikointimalleja kansallisia perustuslaillisia takeita noudattaen ja omistusoikeutta ja puolustautumisoikeutta rajoittamatta; kannustaa lisäksi jäsenvaltioita edistämään rikoksen avulla hankitun omaisuuden käyttämistä yhteiskunnallisiin tarkoituksiin; ehdottaa, että toteutetaan toimia ja osoitetaan varoja, joilla rahoitetaan toimia takavarikoidun omaisuuden suojelemiseksi, jotta se voitaisiin säilyttää kokonaisuudessaan;
23. suosittaa, että talouden toimija suljetaan vähintään viiden vuoden ajaksi kaikkialla unionin alueella julkisten sopimusten ulkopuolelle, jos tämä on saanut lopullisen tuomion osallisuudesta rikollisjärjestön toimintaan, rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, osallistumisesta ihmiskaupan ja lapsityövoiman hyödyntämiseen, korruption tai muihin yleistä etua vastaan tehtyihin vakaviin rikoksiin, jos rikokset aiheuttavat verotulojen menetyksiä tai sosiaalista haittaa, tai muihin erityisen vakaviin, rajat ylittäviin rikoksiin, joista määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklan 1 kohdassa (ns. eurorikokset), ja toteaa, että tämän on koskettava myös tapauksia, jotka tulevat ilmi hankintamenettelyn jo alettua; toteaa, että tarjouspyyntömenettelyjen on perustuttava laillisuusperiaatteeseen ja että tässä yhteydessä olisi määriteltävä taloudellisesti edullisimman tarjouksen kriteeri avoimuuden varmistamiseksi (myös sähköisiä hankintoja koskevien järjestelmien avulla) ja petosten, korruption ja muiden vakavien säännönvastaisuuksien estämiseksi; kehottaa komission yksiköitä ottamaan käyttöön rakenteen tai yhteistyöjärjestelmän varmistaakseen kokonaisvaltaisen lähestymistavan korruptiorikosten torjuntaan hankintamenettelyjen yhteydessä;
24. panee merkille laillisen ja laittoman yritystoiminnan välisen yhteyden ja että joissakin tapauksissa oikeutetuilla eduilla tuotetaan resursseja laittomalle toiminnalle; korostaa, että oikeutettujen etujen seuranta voi auttaa yksilöimään rikoksen avulla hankittua omaisuutta;
25. toteaa, että huumausaineiden kaupan ja muiden järjestäytyneen rikollisuuden ilmenemismuotojen torjumiseksi poliisi- ja oikeusviranomaisten toiminnassa pitäisi voida hyödyntää Europolin ja Eurojustin kanssa tehtävän yhteistyön lisäksi myös yhteistyöjärjestelyitä liikenne- ja logistiikka-alan ja kemianteollisuuden yritysten kanssa sekä internetpalvelujen tuottajien, pankkien ja rahoituspalvelujen kanssa sekä jäsenvaltioissa että kolmansissa maissa rajoittamatta kuitenkaan niiden luottamuksellisuusvelvollisuuksien soveltamista; korostaa, että on tärkeää torjua huumausaineiden tarjontaa huumausaineiden lähtöaineiden tiiviillä valvonnalla, ja panee tyytyväisenä merkille asetusta (EY) N:o 273/2004 koskevan komission muutosehdotuksen, jossa vahvistetaan tapoja ehkäistä paremmin etikkahapponahydridin kulkeutumista pois EU:n sisäisestä kaupasta esimerkiksi tätä tuotetta koskevaa rekisteröintivaatimusta laajentamalla;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

26. pitää huolestuttavana, että erilaisissa kansallisissa oikeusjärjestelmissä käytössä olevat tutkintavälineet ovat tehottomia, koska järjestelmissä ei oteta asianmukaisesti huomioon, että tarvitaan tarkoituksenmukaiset ja erityiset välineet rikosjärjestöjen ja mafian kaltaisten järjestöjen torjumiseksi; toistaa pyynnön, jonka se esitti komissiolle 25. lokakuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa ja joka koskee vertailevan tutkimuksen tekemistä eri jäsenvaltioissa käytössä olevista erityisistä tutkintamenetelmistä, jotta voidaan luoda pohjaa EU:n toimille ja tarjota toimivaltaisille viranomaisille tarvittavat tutkintavälineet parhaiden käytäntöjen pohjalta;

27. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja yrityksiä toteuttamaan konkreettisia toimia tuotteiden jäljitettävyyden parantamiseksi (esimerkiksi alkuperämaasta kertovat merkinnät elintarviketuotteissa, CIP-tarkastusleimat aseissa ja verotunnisteiden digitaaliset koodit savukkeissa, alkoholijuomissa ja reseptilääkkeissä), ihmisten terveyden suojelemiseksi, kansalaisten turvallisuuden parantamiseksi, salakuljetuksen estämiseksi ja laittoman kaupan torjunnan tehostamiseksi; pitää valitettavana, että jäsenvaltiot eivät halunneet sisällyttää jäljitettävyyttä unionin tullikoodeksiin modernisointiin;

28. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään merenkulkualan yhteistyötä ihmiskaupan torjumiseksi ja estääkseen huumausaineiden ja laittomien tai väärennetyjen tuotteiden tuomisen unioniin sen sisäisten ja ulkoisten merirajojen kautta; toteaa, että rajavalvonta edellyttää myös muuttajien perusoikeuksiin liittyvää muuttoliikeulottuvuutta, johon kuuluu tarvittaessa turvapaikkaoikeus sekä ihmiskaupan tai pakkotyön uhreille, erityisesti lapsille, annettava suojelu ja apu;

29. toteaa, että on viipymättä määriteltävä toimintasuunnitelma, jolla pyritään unionin tason rikoslain säädöskehikseen ja saamaan käyttöön toimintavälineet tietoverkkorikollisuuden torjumiseksi ja laajempaa kansainvälistä yhteistyötä Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen avustuksella, jotta kansalaisille, erityisesti heikossa asemassa oleville henkilöille sekä yrityksille ja viranomaisille voidaan antaa takeet hyvästä turvallisuudesta rajoittamatta kuitenkaan tiedonvapautta ja tietosuojaa;

30. panee huolestuneena merkille poliisi- ja oikeusviranomaisten esiin nostamat järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin väliset merkittävät kytkökset, joissa terroristiryhmittymien laittomia toimintaa rahoitetaan laittoman kaupan tuotoilla kansainvälisellä tasolla; kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan toimenpiteitään tällaisen toiminnan torjumiseksi;

31. kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään viipymättä kansalliset verkkoturvallisuusstrategiansa, koska järjestäytynyt rikollisuus käyttää yhä enemmän kyberavaruutta ja sen laittomia välineitä;

32. kehottaa komissiota laatimaan ihmiskaupan uhrien suojelua ja auttamista koskevan EU:n peruskirjan, jotta voidaan kerätä kaikki nykyiset indikaattorit, toimet, ohjelmat ja resurssit johdonmukaisemmin, tehokkaammin ja tavalla, joka hyödyttää kaikkia mukana olevia sidosryhmiä, jotta uhrien suojaa vahvistetaan; kehottaa komissiota luomaan hätänumeron ihmiskaupan uhreille;

33. muistuttaa komissiota siitä, että ihmiskaupan uhreina oleville lapsille olisi annettava erityiskohtelu ja että olisi parannettava ilman huoltajaa olevien alaikäisille tai oman perheensä kauppaamille lapsille annettavaa suojaa (tapaukset on otettava huomioon, kun ehdotetaan paluuta alkuperämaahan ja yksilöitäessä huoltajia jne.); korostaa tarvetta ottaa sukupuolispesifisen lähestymistavan lisäksi huomioon myös terveysongelmien ja vammaisuuden rooli;

34. kehottaa komissiota antamaan lisää varoja erikoistuneille kansalaisjärjestöille, medialle ja tutkimukselle, jotta voidaan lisätä uhreille annettavaa tukea, suojelua ja apua niin, ettei heiltä oikeudessa saatava todistus ole yhtä välttämätön; kehottaa komissiota myös vahvistamaan kaikkia näkyvyyteen, tietoisuuden lisäämiseen ja uhrien tarpeisiin liittyviä näkökohtia, jotta voidaan vähentää ihmiskaupan kysyntää ja sen uhrien kokemaa väärinkäyttöä ja edistää nollatoleranssia seksuaalisen ja työhön liittyvän hyväksikäytön suhteen;

35. kehottaa komissiota kehittämään entistä tehokkaamman ja aktiivisemman taloustutkimuksen järjestelmän keskeisenä välineenä paineen vähentämiseksi ihmiskaupan uhreilta, jotka ovat päätödistäjinä ihmiskauppiaiden vastaisissa oikeudenkäynneissä; kehottaa myös komissiota antamaan entistä parempaa erikoiskoulutusta ja riittävästi varoja ihmiskaupan torjumiseen osallistuville EU:n virastoille ja ottamaan samalla huomioon rajat ylittävän ja monikansallisen yhteistyön; muistuttaa komissiota, että nämä toimet edellyttävät kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka edistää monialaista yhteistyötä paikallisella, kansallisella ja monikansallisella tasolla, ja kannustaa jäsenvaltioita perustamaan muun muassa asialle omistettuja poliisin kansallisia tutkintakeskuksia ja edistämään hallinto- ja lainvalvontaviranomaisten välistä yhteistyötä;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

Oikeudellisen yhteistyön ja poliisiyhteistyön tehostaminen unionissa ja kansainvälisesti

36. korostaa, että on tärkeää tehostaa yhteistyötä ja lisätä avoimuutta kehittämällä tehokasta viestintää ja tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden oikeus- ja poliisiviranomaisten, Europolin, Eurojustin, OLAFin ja ENISAn sekä kolmansien maiden ja etenkin EU:n naapurivaltioiden vastaavien viranomaisten välillä todisteiden keräämistä koskevien järjestelmien parantamiseksi ja rikosten tutkinnassa tarvittavien tietojen tehokkaan käsittelyn ja vaihdon varmistamiseksi, mukaan lukien unionin taloudellisten etujen vastaiset rikokset, siten että kunnioitetaan täysimääräisesti toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita sekä Euroopan unionin perusoikeuksia; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia soveltamaan hyväksyttyjä oikeudellisen yhteistyön välineitä rikosasioiden alalla, koska ne ovat tärkeitä rajat ylittävän järjestäytyneen rikollisuuden tehokkaan torjunnan varmistamiseksi; kehottaa komissiota laatimaan etenemissuunnitelman vieläkin tiiviimmälle oikeudelliselle yhteistyölle ja poliisiyhteistyölle ja perustamaan rikostutkintaelimen, jolla on EU:ssa tapahtuvien rikosten osalta tutkintavalta;

37. kehottaa komissiota sisällyttämään kolmansien maiden kanssa tehtäviin assosiaatio- ja kauppasopimuksiin erityisiä yhteistyölausekkeita järjestäytyneen rikollisuuden harjoittaman ihmiskaupan ja rahanpesun torjumiseksi; panee merkille, että kansainvälinen yhteistyö on puutteellista etenkin EU:n ulkopuolisten alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa; tunnustaa, että on tarpeen toteuttaa tiukkoja diplomaattisia toimia, joilla näitä maita kehoitetaan tekemään yhteistyösopimuksia tai noudattamaan allekirjoittamia sopimuksia; korostaa oikeusapupyynnömenettelyn merkitystä;

38. korostaa, että korruption torjunnan kansallisten yhteyspisteiden nykyistä verkostoa olisi vahvistettava ja että Europolin, Eurojustin ja Cepolin olisi avustettava sitä; korostaa, että verkostolla olisi tietojenvaihdon lisäksi parannettava kahdenvälistä yhteistyötä ulkomaisten virkamiesten konkreettisissa lahjontatapauksissa; suosittaa, että yhteyspisteiden olisi käsiteltävä prioriteettien asettelun, varojen ja asiantuntemuksen eroja ja ilmoitettava mahdollisista ongelmista, jotka aiheutuvat näistä eroista; korostaa, että verkoston olisi kannustettava koordinoituja toimia, jos lahjonta on tapahtunut yhdessä jäsenvaltiossa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen emoyhtiön tai holdingyhtiön tytäryhtiössä;

39. kehottaa jäsenvaltioita panemaan EU:n lainsäädännön täytäntöön nopeasti ja täysimääräisesti, jotta unioni voi toteuttaa keskitettyjä toimia rikosten torjumiseksi;

40. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita sitoutumaan Europolin ja Eurojustin täysimääräiseen käyttöön, koska niiden toiminta ja tulokset – meneillään olevista uudistuksista ja tarvittavista parannuksista huolimatta – ovat suurelta osin riippuvaisia kansallisten tutkinta- ja oikeusviranomaisten osallistumisesta ja luottamuksesta sekä yhteistyöstä niiden kanssa;

41. korostaa, että järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi on keskeisen tärkeää, että myös ruohonjuuritasolla on korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden vastaisia EU-tason toimia, poliisien ja poliisipäällystön koulutus ja osallistuminen mukaan luettuna, erityisesti kun on kyse uusista ja vähemmän esillä olevista rikostyypeistä; panee merkille, että paikallinen rikollisuus usein ruokkii kansainvälistä rikollisuutta;

42. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään korruption ja rahanpesun torjunnan suuntaviivat; suosittaa, että näihin suuntaviivoihin sisällytetään parhaat käytännöt (esimerkiksi erikoistuneen henkilöstön tarve, tutkinta- ja oikeusviranomaisten välinen yhteistyö, todisteiden keräämiseen usein liittyvien ongelmien ratkaisut), määritelmä henkilöstöresurssien ja muiden resurssien kriittisestä tasosta, joka on tarpeen syytteiden nostamiseksi menestyksekkäästi, sekä kansainvälistä yhteistyötä helpottavat toimet;

43. pitää keskeisenä, että Euroopan oikeudellisen verkoston ja Eurojustin välinen synergia hyödynnetään täysin, jotta voidaan tehdä erittäin korkean tason oikeudellista yhteistyötä unionin sisällä;

44. korostaa, että on tärkeää konsultoida alueellisia ja kansallisia lainvalvontaelimiä ja kansalaisyhteiskuntaa kehitettäessä lainsäädäntö- ja sääntelykehyksiä;

45. pitää tärkeänä, että jäsenvaltioilla on yhdessä Euroopan unionin ja kansainvälisten toimijoiden kanssa voimakas pitkäaikainen strateginen suunnitelma järjestäytyneeseen rikollisuuteen liittyvissä paikallisissa ja yleisissä asioissa, jotta voidaan yksilöidä nousevat uhat, markkinoiden haavoittuvuudet ja riskitekijät ja luoda EU:n strategia, joka perustuu suunnitteluun eikä ainoastaan reagointiin;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

46. pyytää jäsenvaltioita ja komissiota vahvistamaan tuomareiden, syyttäjien ja yhteyshenkilöiden roolia ja antamaan oikeudellista koulutusta, jotta he voivat torjua kaikkia järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun muotoja, tietoverkkorikollisuus mukaan lukien, erityisesti Euroopan poliisiakatemiaa (Cepol) ja Euroopan juridista koulutusverkostoa (EJTN) käyttämällä sekä hyödyntämällä täysipainoisesti tiettyjä rahoitusvälineitä, kuten poliisiyhteistyötä koskevaa sisäisen turvallisuuden rahastoa ja Herkules III -ohjelmaa; ehdottaa, että vieraiden kielten opetusta edistetään poliisi- ja oikeusviranomaisen koulutuksessa kansainvälisen yhteistyön helpottamiseksi; kehottaa edistämään eurooppalaisten parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja koulutusohjelmaa tuomareille, syyttäjille ja poliiseille;

47. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota jatkamaan yhteisiä ponnisteluja, jotta saadaan päätökseen neuvottelut rikosoikeuden alan eurooppalaista tutkintamääräystä koskevasta direktiiviluonnoksesta, jolla yksinkertaistetaan todisteiden keräämistä rajat ylittävissä tapauksissa ja joka on näin ollen merkittävä askel kohti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta;

48. kehottaa lisäämään yhteistyötä väärennettyjen asiakirjojen ja petosten torjunnan alalla ja kehottaa toimimaan yhdessä alkuperäisasiakirjojen luotettavuuden ja aitouden tarkistamisen parantamiseksi;

49. suositaa, että kansallisesti perustetaan rikollis- ja mafiajärjestöjen tutkinta- ja torjuntayksiköitä ja kehitetään mahdollisesti – Europolin tuella – tehostettu epävirallinen mafian vastainen toimintaverkosto, jossa vaihdetaan tietoja mafioiden rakennäkökohdista, rikos- ja taloussuunnitelmista, varojen sijainnista ja soluttautumisyrityksistä julkisiin hankintamenettelyihin;

50. katsoo, että järjestäytyneen rikollisuuden globalisoituminen edellyttää jäsenvaltioiden välistä sekä EU:n ja kansainvälisen tason kiinteämpää yhteistyötä; kannustaa lisäämään vuorovaikutusta Euroopan unionin, YK:n, OECD:n ja Euroopan neuvoston välillä järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun torjunnassa näitä aloja koskevien toimintatapojen yhdistämiseksi ja yhteisten toiminnallisten määritelmien muotoilemiseksi; tukee rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) ponnisteluja rahanpesun vastaisten toimien edistämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan ja panemaan täysimääräisesti täytäntöön kaikki näillä aloilla voimassa olevat kansainväliset välineet; kehottaa komissiota tukemaan tehokkaasti jäsenvaltioiden ponnisteluja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi; suositaa, että Euroopan unioni liittyy GRECOon täysivaltaisena osallistujana;

51. suositaa yhteisiä toimia järjestäytyneeseen rikollisuuteen tai mafian kaltaiseen rikollisuuteen liittyvän tai siitä johtuvan ympäristöä koskevan laittoman toiminnan estämiseksi ja torjumiseksi muun muassa vahvistamalla unionin elimiä, kuten Europol ja Eurojust, ja kansainvälisiä elimiä, kuten Interpol ja YK:n alueidenvälinen rikollisuuden ja oikeuden tutkimuslaitos UNICRI, sekä jakamalla tämänkaltaisen rikollisuuden torjuntaan eniten osallistuneiden jäsenvaltioiden työmenetelmiä ja tietoja yhteisen toimintasuunnitelman kehittämiseksi;

52. kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita ratifioimaan ja panemaan kokonaisuudessaan täytäntöön Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kansainvälisissä liikesuhteissa tapahtuvan ulkomaisiin virkamiehiin kohdistuvan lahjonnan torjuntaa koskevan yleissopimuksen; korostaa kielteistä vaikutusta, joka ulkomaisten virkamiesten lahjonnalla on unionin ihmisoikeus-, ympäristö- ja kehityspolitiikkaan;

53. kehottaa vahvistamaan välineitä kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi, esimerkiksi ottamalla käyttöön eurooppalaisen tutkintamääräyksen ja yhteiset tutkintaryhmät; kehottaa toimimaan lähemmässä yhteistyössä EU:n naapurivaltioiden kanssa EU:hun saapuvan järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi;

54. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään tarkoituksenmukaisia kokonaisvaltaisia tiedonvaihtostrategioita tiedustelupalveluidensa välillä sekä analyysseja järjestäytyneen rikollisuuden uusien suuntausten tunnistamiseksi;

55. korostaa unionin varoihin kohdistuneita petoksia koskevan yhteistyön vahvistamista erilaisten elinten välillä kaikilla valtiollisilla tasoilla, alue- ja paikallistaso mukaan luettuna, sillä niillä on keskeinen asema EU:n varojen hallinnoinnissa;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

Kohti tehokkaampaa julkishallintoa, joka kykenee vastustamaan korruptiota

56. katsoo, että tehokasta talous- ja finanssiunionia ei voida saavuttaa ilman korruptiota torjuvaa unionia;
57. korostaa, että avoimuus on korruption luonnollinen vihollinen ja että rikollisuus alkaa usein korruptiosta; on vakuuttunut siitä, että korkeiden viranhaltijoiden tai erittäin varakkaiden henkilöiden, jotka nauttivat etuoikeuksia ja koskemattomuutta, olisi oltava toiminnassaan täysin avoimia;
58. katsoo, että sekava ja kansalaisille etäinen byrokratia ja mutkikkaat menettelyt voivat heikentää hallinnon tehokkuutta ja sen lisäksi vaarantaa päätösprosessien avoimuuden, rasittaa työntekijöitä ja luoda siten otollista maaperää lahjonnalle; katsoo, että samalla tiukka pankki- ja yrityssalaisuus saattaa kätkeä taakseen korruptiosta, rahanpesusta ja järjestäytyneestä rikollisuudesta saatuja laittomia tuloja;
59. viittaa korruption vastaiseen Meridan yleissopimukseen (2003) ja korostaa, että muun muassa veroviranomaisten olisi valvottava korkeiden virkojen haltijoita ja erittäin varakkaita henkilöitä, joilla on erioikeuksia ja vapauksia, ja että valvontaa olisi tehostettava tasapuolisten ja tehokkaiden palveluiden varmistamiseksi yhteisölle ja veronkierron torjumiseksi; suosittaa, että julkisten virkojen haltijoiden olisi tehtävä selvitykset varoistaan, tuloistaan, veloistaan ja sidonnaisuuksistaan; vaatii toimenpiteitä avoimuuden ja ennaltaehkäisyyn lisäämiseksi julkisia menoja, asiakirjojen saatavuutta sekä tarvittavien rekisterien perustamista säätelevän johdonmukaisen hallinto-oikeudellisen järjestelmän avulla;
60. suosittaa kehottaa vahvistamaan avoimuutta ja purkamaan paperisotaa ministeriöissä ja muissa julkisissa elimissä tehokkaammilla järjestelmillä, joilla varmistetaan kansalaisten oikeus tutustua asiakirjoihin ensisijaisesti julkisten tarjouspyyntömenettelyjen erittäin arkaluontoisella alalla; kannustaa edistämään laillisuuden ja lahjomattomuuden kulttuuria sekä julkisella että yksityisellä sektorilla esimerkiksi luomalla tehokkaan järjestelmän ilmiantajien suojelemiseksi;
61. tukee komission toimia, joiden tarkoituksena on tunnustaa tutkivan journalismin merkitys järjestäytyneeseen rikollisuuteen, korruptioon ja rahanpesuun liittyvien seikkojen havaitsemisessa ja raportoisissa;
62. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään virkamiesten osallisuutta petosten ja korruption ennaltaehkäisyssä, niitä koskevassa tiedottamisessa ja niiden torjunnassa;
63. pyytää erittelemään käytäntösäännöissä selvät ja kohtuulliset säännöt ja täytäntöönpano- ja seurantamenettelyt, jotta estetään tapaukset, joissa tietyntäsoista johto- tai rahoitusvastuuta kantanut virkamies siirtyy valtion virasta yksityisen palvelukseen (ns. pyöröovi), ellei julkisesta virasta eroamisesta ole kulunut määrättyä aikaa, jos on olemassa riski eturistiriidasta aiemman julkisen tehtävän kanssa; toteaa myös, että aina kun riski eturistiriidasta on olemassa, samanlaisia rajoituksia olisi sovellettava yksityiseltä sektorilta julkiselle sektorille siirtyviin ihmisiin;
64. vaatii komissiota antamaan aloitteen Euroopan unionin hallintomenettelylaista niin pian kuin mahdollista Euroopan parlamentin 15. tammikuuta 2013 antamien suositusten mukaisesti;
65. katsoo, että edunvalvontarekisteri on hyödyllinen avoimuutta lisäävä väline; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön tämän välineen, jos sellaista ei vielä ole; kannustaa myös hallituksia ja julkishallintoja asettamaan edunvalvontarekisteriin rekisteröitymisen ehdoksi tapaamiselle yritysten, eturyhmien ja edunvalvojien kanssa;
66. toteaa, että itsesääntely ei ole ollut tehokasta urheilussa ja urheilukilpailujen vedonlyönnissä korruption torjunnan vakiomekanismina; korostaa, että kansalliset, alueelliset ja paikalliset hallinnot kuuluvat suurimpiin urheilun rahoittajiin; kehottaa jäsenvaltioita luomaan avoimet yhteistyösuhteet urheiluyhteisön kanssa ja esittämään kansallisten hallintoelinten tilaaman kattavan ja riippumattoman selvityksen korruptiosta urheilussa;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

67. katsoo, että kaikkien hallinnollisten säännösten täysi avoimuus kaikilla julkishallinnon tasoilla on rikollisen toiminnan torjunnan kulmakivi ja suojaa kansalaisia julkisten asioiden huonolta hoidolta; torjuu julkishallinnon kaikenlaisen vastustuksen, joka kohdistuu kansalaisten ja tiedotusvälineiden oikeuteen valvoa julkisia varoja käyttäen ja yhteisön edun mukaisesti toteutettuja toimia; katsoo, että sekä EU:n että yksittäisten jäsenvaltioiden olisi sitouduttava konkreettisesti täyden avoimuuden varmistamiseen ja avoimen hallinnon kehittämiseen tehokkaasti ja nykyisten parhaiden käytäntöjen pohjalta;

68. korostaa, että lahjontaa ei saisi kätkeä "voitelurahojen" taakse, ja toteaa, että OECD:n yleissopimuksessa pidetään tällaisia maksuja hyväksyttävänä tietyissä erityisolioissa (pienet maksut, esimerkiksi luvan saamiseksi lastin purkamiseen satamassa); kehottaa jäsenvaltioita sopimaan tämän käsitteen hylkäämisestä tai siitä, että sitä sovelletaan vain ääritilanteissa, ja kehottaa laatimaan suuntaviivat tämän käsitteen tulkitsemiseksi yhdenmukaisesti kaikkialla unionissa; korostaa, ettei lahjuksia eikä voitelurahoja voida vähentää verotuksessa;

69. kannattaa sitä, että valvotaan säännöllisesti lahjomattomuuteen liittyvien sääntöjen tai käytäntöjen noudattamista, ja kannattaa riittävien voimavarojen myöntämistä lahjomattomuutta koskevaan virkamiesten koulutukseen;

Kohti vastuullisempaa politiikkaa

70. muistuttaa poliittisille puolueille niiden vastuusta, kun ne esittävät ehdokkaita tai laativat ehdokasluetteloita eri tasoilla, sekä niiden velvollisuudesta huolehtia ehdokkaiden korkeatasoisuudesta esimerkiksi luomalla tiukka eettinen säännöstö, jota näiden on noudatettava ja jonka olisi katettava myös poliittisille puolueille annettavia lahjoituksia koskevat selkeät ja avoimet säännöt;

71. puolustaa periaatetta, jonka mukaan Euroopan parlamenttiin tai muiden EU:n toimielinten tai virastojen palvelukseen ei voida valita henkilöitä, jotka ovat saaneet lainvoimaisen tuomion osallistumisesta järjestäytyneeseen rikollisuuteen, rahanpesusta, korruptiosta tai muista yleistä etua vastaan kohtaan tehdyistä vakavista talousrikoksista; kehottaa soveltamaan samaa periaatetta kansallisissa parlamenteissa ja muissa tehtävissä, joihin valitaan vaaleilla, ottaen suhteellisuusperiaatteen asianmukaisesti huomioon;

72. suosittaa jäsenvaltioille, että ne ottavat käyttöön osana seuraamusjärjestelmää vaalikelpoisuuden epäämistä koskevat säännöt ja soveltavat niitä tehokkaasti korruption rikoksista tuomittuihin; katsoo, että seuraamuksen keston pitäisi olla vähintään 5 vuotta, jotta kaikki mahdolliset vaalit ehditään sinä aikana pitää; suosittaa lisäksi, että edellä mainitulla ajanjaksolla henkilö ei voi hakeutua hallituksen palvelukseen millään tasolla, ei myöskään unionin tasolla;

73. kehottaa ottamaan käyttöön poliittisten tehtävien (hallituksessa tai vastaavissa yhteyksissä) sekä johto- ja hallintotehtävien menettämistä koskevat periaatteet järjestäytyneeseen rikollisuuteen, korruption tai rahanpesuun liittyvistä rikoksista annetun lainvoimaisen tuomion seurauksena;

74. tunnustaa, että tiettyjen julkisten virkojen haltijoiden ja vaaleilla valittujen edustajien koskemattomuus on huomattava este korruption torjunnalle; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vähentämään merkittävästi koskemattomuutta nauttivien henkilöryhmien määrää;

75. kehottaa laatimaan eettiset säännöt poliittisia puolueita varten ja lisäämään puolueiden varainhoidon avoimuutta; ehdottaa puolueiden saaman julkisen rahoituksen parempaa valvontaa ja rahojen väärinkäytön ja tuhlausten estämistä ja yksityisen rahoituksen parempaa seuranta- ja valvontaa, jotta voidaan varmistaa poliittisten puolueiden ja niiden lahjoittajien vastuunalaisuus;

76. kehottaa jäsenvaltioita kieltämään äänen ostamisen ja määräämään seuraamuksia niiden ostamisesta ottaen huomioon, että ääntä vastaan annettu hyöty ei tarkoita pelkästään rahaa, vaan muitakin etuja, kuten aineettomia etuja ja etuja kolmansille osapuolille, jotka eivät ole suoraan tekemisissä laittoman sopimuksen kanssa;

77. katsoo, että Euroopan parlamentin jäsenten tulojen ja taloudellisten sidonnaisuuksien julkistaminen on hyvä käytäntö, joka olisi ulotettava myös kansallisten parlamenttien jäseniin ja vaaleilla valittuihin edustajiin;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

Kohti uskottavampaa rikosoikeusjärjestelmää

78. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön tehokkaat, luotettavat ja tasapuoliset rikosoikeusjärjestelmät, joilla voidaan myös taata oikeus puolustukseen EU:n perusoikeuskirjan mukaisesti; kehottaa myös luomaan unionin tason mekanismin, jolla valvotaan rikosoikeusjärjestelmien tehokkuutta korruption torjunnassa, tehdään säännöllisesti arviointeja ja julkaistaan suosituksia;

79. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita myös harkitsemaan muita kuin lainsäädännöllisiä toimenpiteitä, joilla lujitetaan luottamusta jäsenvaltioiden eri oikeusjärjestelmien välillä, parannetaan yhdenmukaisuutta ja kannustetaan kehittämään EU:n yhteistä oikeuskulttuuria rikollisuuden torjumiseksi;

80. kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen, jolla vahvistetaan oikeushenkilöiden vastuu talousrikoksissa ja erityisesti holding- ja emoyhtiöiden vastuu tytäryhtiöiden toiminnasta; painottaa, että kyseisessä ehdotuksessa olisi selvennettävä luonnollisten henkilöiden vastuu tapauksissa, joissa yhtiö tai jokin sen tytäryhtiö on syylistynyt rikoksiin ja joissa heitä voidaan pitää osittain tai kokonaan vastuullisina;

81. katsoo, että korruption vastaisilla yhdenmukaistamistoimenpiteillä olisi puututtava jäsenvaltioiden vanhentumissäännösten eroihin, jotta voidaan ottaa huomioon sekä puolustuksen tarpeet että tehokkaiden syytetoimien ja tuomioiden tarve, ja että vanhentumissäännökset olisi järjestettävä oikeudenkäynnin vaiheiden tai oikeusasteiden mukaan siten, että rikos vanhenee vain siinä tapauksessa, että kyseessä olevaa vaihetta tai astetta ei saada päätökseen kohtuullisessa ja määrättyssä ajassa; katsoo myös, että suhteellisuusperiaatteen ja oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti korruptiotapausten ei pitäisi vanheta niin kauan kun rikosmenettelyt ovat vireillä;

82. katsoo, että järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa on yhdistettävä rikoksen avulla hankitun omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskevat tehokkaat ja varoittavat menettelyt sekä pyrkimykset saattaa oikeuden eteen henkilöt, jotka välttelevät tutkimuksia, ja estää vangittuja rikollisjärjestöjen johtajia jatkamasta järjestönsä johtamista ja käskyjen antamista alaisille vankeudesta huolimatta rajoittamatta kuitenkaan vankien oikeuksia koskevien peruseriaatteiden noudattamista;

83. kannustaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön varoittavia ja tehokkaita rangaistuksia – sekä rikostuomioita että sakkoja, myös tuntuja sakkoja – kaikenlaisista vakavista rikoksista, jotka aiheuttavat vahinkoa kansalaisten terveydelle ja turvallisuudelle, ja suosittaa rangaistusten yhdenmukaistamista;

84. painottaa rikollisuuden ja järjestäytyneen rikollisuuden ehkäisemisen merkitystä ja kehottaa jäsenvaltioita kehittämään ja ottamaan mahdollisuuksien mukaan käyttöön oikeudellisia välineitä ja rangaistuksia, jotka ovat vankeuden vaihtoehtoja, kuten sakkoja ja yhdyskuntapalvelu, ottaen huomioon kaikki olosuhteet, myös rikoksen lievyyden, rajoittamatta kuitenkaan 80 kohdan soveltamista;

Kohti terveempää yrittäjyyttä

85. kehottaa yrityksiä harjoittamaan itsesääntelyä ja noudattamaan avoimuutta käytäntösääntöjen ja valvontamenettelyjen, esimerkiksi sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen, käyttöönoton kautta tai perustamalla julkisen rekisterin eri toimielimissä toimivista lobbaajista korruption sekä julkisen ja yksityisen sektorin välisten salaisten sopimusten ja eturistiriitojen välttämiseksi sekä vilpillisen kilpailun estämiseksi; suosittaa myös erityisalvoja, päämääriä, tekniikoita ja taloudellista tilannetta koskevaa avoimuutta sekä kansallisella että unionin tasolla;

86. kehottaa laatimaan luettelon viranomaisten tunnustamista yrityksistä ja luettelon yrityksistä, jotka on jätettävä ulkopuolelle; katsoo, että jälkimmäistä luetteloa sovellettaisiin, jos yritykset ovat osoittaneet huomattavia puutteita sopimusvelvoitteissaan tai jos kyse on eturistiriidasta joko jäsenvaltiossa tai unionin tasolla;

87. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään kauppakamarien osallisuutta rahanpesun ennaltaehkäisyssä, rahanpesua koskevassa tiedottamisessa ja rahanpesuun liittyvien yleisimpien riskien torjumiseksi yritysmaailmassa sekä panemaan tinkimättä täytäntöön komission toimintasuunnitelman veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamiseksi;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

88. muistuttaa, että tutkiva journalismi samoin kuin kansalaisjärjestöt ja korkeakoulut, jotka työskentelevät julkishallintoon ja yritysmaailmaan liittyvien kysymysten parissa, ovat avainasemassa tunnistettaessa petoksia, korruptiota ja muita väärinkäytöksiä;

89. kehottaa yrityksiä varmistamaan tarjouskilpailuja koskevien sisäisten ohjeiden täytäntöönpanon, jotta varmistetaan lakien noudattaminen ja mahdollisimman suuri avoimuus julkisia hankintoja koskevissa tarjouskilpailuissa; kehottaa niitä välttämään toimimista yhdessä sellaisten urakoitsijoiden ja tavarantoimittajien kanssa, jotka ovat tunnettuja tai joita kohtuullisen perustellusti epäillään lahjusten maksamisesta; kehottaa niitä tunnistamaan yhteistyökumppanit asianmukaisesti, kun ne arvioivat mahdollisia urakoitsijoita ja tavarantoimittajia, ja varmistamaan, että ne soveltavat tehokkaita lahjonnan vastaisia toimintaohjelmia; kehottaa niitä tekemään lahjonnan vastaisia toimintatapoja tunnetuksi urakoitsijoille ja tavarantoimittajille; kehottaa niitä seuraamaan merkittäviä urakoitsijoita ja tavarantoimittajia osana säännöllistä yhteyksien tarkistamista niiden kanssa, ja katsoo, että niillä on oikeus irtisanoa sopimus, jos urakoitsijat ja tavarantoimittajat maksavat lahjuksia tai toimivat tavalla, joka ei sovi yhteen yrityksen toimintatapojen kanssa;

Kohti avoimempaa pankki- ja elinkeinojärjestelmää

90. pyytää lisäämään pankkijärjestelmän ja elinkeinoelämän – myös rahoitus- ja tilintarkastusalan ammattien harjoittajien – yhteistyötä ja avoimuutta kaikissa jäsenvaltioissa ja kolmansien maiden kanssa, jotta voidaan määrittää tietotekniset välineet ja lainsäädännölliset sekä hallinnolliset toimenpiteet, joita voidaan käyttää rahoitusvirtojen jäljittämiseen ja rikosten tutkintaan, sekä laatia mahdollisten rikosten ilmoittamista koskevat säännöt;

91. kehottaa komissiota ja muita valvontaviranomaisia velvoittamaan pankit, vakuutuslaitokset ja luottolaitokset varmistamaan asianmukaisesti asiakkaidensa henkilöllisyyden ja riskiprofiilit, jotta varmistetaan, että yritykset tai oikeushenkilöt jäsenvaltioissa hankkivat riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot todellisista omistajistaan ja edunsaajistaan ja pitävät niitä yllä, myös ulkomaisista veroparatiiseista, ja että yritysrekistereitä pidetään säännöllisesti ajan tasalla ja että niiden laatua tarkkaillaan; katsoo, että tiedon avoimuus – myös maakohtaisen todellisia omistajia koskevan rekisterin julkaisemisen ja rajat ylittävän yhteistyön avulla – voi edesauttaa rahanpesun, terrorismin rahoituksen ja veropetosten ja veronkierron torjumista;

92. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön todellisten omistajien ja edunsaajien käsitteen yritysrekistereihinsä ja toimimaan niin, että tämä käsite ja tiedonvaihtomekanismit otetaan yleisesti käyttöön;

93. kehottaa komissiota laatimaan yhteiset periaatteet ja hallinnolliset ohjeet siirtohinnoittelun asianmukaisesta käytöstä;

94. kannattaa täysin komission ehdotusta mainita yksiselitteisesti verorikokset rahanpesuun liittyvinä esirikoksina rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) vuoden 2012 suosituksen mukaisesti; vaatii unionia lisäämään todellisia omistajia ja edunsaajia koskevan tiedon avoimuutta sekä parantamaan rahanpesun torjuntaan liittyviä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia menettelyjä; kannattaa rahanpesua koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamista unionin laajuisesti ja toivoo rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) vaatimusten täysimittaista täytäntöönpanoa tehokkaan valvonnan, oikeasuhteisten seuraamusten ja uskottavien suoja-toimien avulla;

95. suositaa, että arvioidaan tarkasti uhat, jotka liittyvät uusiin pankki- ja rahoitustuotteisiin, jotka mahdollistavat toimimisen nimettömästi ja muualta käsin; kehottaa lisäksi laatimaan yhteisen määritelmän veroparatiiseille, sillä rikollisjärjestöt käyttävät niitä usein sellaisten yksityisten yritysten tai pankkien joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskemisessa, joiden omistajia ja edunsaajia on vaikeaa osoittaa;

96. toivoo sellaisia ratkaisuja, joiden avulla rahoitus- ja luottolaitokset voivat henkilötietojen suojelua koskevia säännöksiä noudattaen varmistaa sen henkilön henkilöllisyyden, joka pyytää toteuttamaan tilitapahtuman, koska joskus identiteettivarkauksiin liittyvät petokset edeltävät rahanpesua; panee siksi tyytyväisenä merkille pankkiunionin perustamisen;

97. suositaa, että pankkialaisuus poistetaan;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

Jotta rikos ei kannattaisi

98. kehottaa kaikkia sekä julkisia että yksityisiä tahoja, joita asia koskee, ryhtymään määrätietoisesti torjumaan rahanpesua; kehottaa varmistamaan, että elinkeinonharjoittajat noudattavat täysimääräisesti rahanpesun torjuntaan liittyviä velvollisuuksiaan, edistämään epäilyttäviä tilitapahtumia koskevia ilmoitusmekanismeja ja laatimaan käytäntösääntöjä alan ammattijärjestöjä ja -liittoja varten;

99. korostaa rahanpesun selvittelykeskusten keskeistä roolia rahanpesun torjunnan laadukkaiden kansainvälisten standardien varmistamisessa; toteaa, että unionin välineet ovat tärkeitä rahoitusvirtojen jäljittämisen kannalta, jotta voidaan torjua tietoverkkorikollisuuden, rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen kaltaisia uhkia;

100. kehottaa tunnistamaan ja tarkastamaan uhkapelin harrastajat järjestelmällisesti, kieltämään anonyymit maksutavat sähköisesti välitettävien vetojen asettamisessa ja estämään mahdollisuuden pelata nimettömänä rahapelejä verkossa siten, että mahdollistetaan rahapelejä järjestävien palvelinten tunnistaminen ja luodaan tietojärjestelmiä, joiden avulla voidaan jäljittää kaikki verkossa tai muualla järjestettävien rahapelien yhteydessä tehdyt rahansiirrot;

101. on tyytyväinen, että niin kutsutun neljännen rahanpesudirektiivin ehdotettua soveltamisalaa on laajennettu rahapelien osalta; kehottaa komissiota ehdottamaan lainsäädäntökehystä ja asianmukaisia toimenpiteitä, joilla torjutaan vedonlyöntiin ja etenkin urheilukilpailujen vedonlyöntiin liittyvää rahanpesua määrittämällä uusia rikoksia, kuten vedonlyöntiin liittyvät sopupelit, sekä määrittämällä riittävän ankarat seuraamukset ja tukemalla seurantamekanismeja, joissa ovat mukana urheiluliitot, -seurat ja toimijat verkossa tai muualla samoin kuin tarvittaessa kansalliset viranomaiset; kehottaa urheilujärjestöjä luomaan kaikkia työntekijöitä koskevat käytäntösäännöt, joissa selvästi kielletään ottelujen manipulointi vedonlyöntitarkoituksessa tai muutoin ja omia otteluita koskeva uhkapeli sekä velvoitetaan ilmoittamaan, jos huomataan sopupelien järjestämistä, ja otetaan käyttöön asianmukainen ilmiantajien suojaamista koskeva järjestelmä;

102. panee merkille, että rahanpesu urheilua koskevan järjestäytyneen vedonlyönnin välityksellä on usein järjestäytyneen rikollisuuden harjoittamaa; kehottaa näin ollen komissiota esittämään lainsäädäntöesityksen, jossa annetaan yleinen määritelmä korruptiolle ja petokselle urheilussa; kehottaa jäsenvaltioita olemaan antamatta lupaa lyödä vetoa otteluista, joissa ei ole urheilullista panosta sekä kieltämään riskialttiimmat urheiluvedonlyönnit; suosittaa lisäksi, että kansallisella tasolla otetaan käyttöön säännöt urheilun korruptioepäilyistä ilmoittamisesta samaan tapaan kuin rahanpesun kohdalla, ja toteaa, että verkossa tai muualla järjestettävien pelien järjestäjien ja kaikkien muiden urheilualan toimijoiden olisi noudatettava näitä sääntöjä;

103. painottaa, että jäsenvaltioiden, niiden sääntelyviranomaisten, Europolin ja Eurojustin välistä yhteistyötä ja tiedonvaihtoa olisi lisättävä, jotta rajatylittävissä, sähköisesti välitettävissä uhkapeleissä harjoitettua rikollisuutta voidaan paremmin torjua;

104. toteaa, että sähköisesti välitettävät uhkapelit ovat yhä tavallisempi keino pestä rahaa, sillä voitot ovat usein verottomia ja maksutapahtumia on runsaasti, mikä tekee laittomasti hankitusta rahasta hyvin vaikeaa havaita, ja maksujen käsittelemiseen osallistuvien tahojen suuri määrä mutkistaa järjestelmää entisestään; kehottaa määrittämään sääntelykehyksen, jolla torjutaan kaikenlaisiin sähköisesti välitettäviin uhkapeleihin liittyvää rahanpesua;

105. kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään sopupeliä koskevan yhdenmukaisen määritelmän rikoslainsäädäntöihinsä ja luomaan oikeudellisen välineen sopupelien torjuntaa varten; kehottaa säätämään sopupeleistä määrättävistä seuraamuksista, kuten sakoista ja saadun hyödyn menetetyksi tuomitsemisesta, sekä perustamaan erityisen lainvalvontayksikön, jonka tehtävänä on torjua sopupelejä ja toimia yhdyspisteinä viestintää ja yhteistyötä varten alan tärkeimpien toimijoiden kanssa, edistää tutkintaa ja saattaa asia syyttäväviranomaisten tietoon;

106. vaatii lisää komission koordinoimaa yhteistyötä unionin tasolla, jotta tunnistetaan sellaiset sähköisesti välitettävän uhkapelitoiminnan harjoittajat, jotka ovat sekaantuneet sopupeleihin ja muuhun laittomaan toimintaan, ja kielletään heidän toimintansa;

107. kehottaa urheilun hallintoelimiä, jäsenvaltioita ja komissiota järjestämään sopupelejä koskevia tiedotuskampanjoita urheilijoille tällaisen rikoksen oikeudellisista seurauksista ja haitallisista vaikutuksista urheilukilpailujen rehellisyyteen;

108. pyytää yhdenmukaistamaan jäsenvaltioiden kansallisten rahanpesun selvittelykeskusten tehtävät, lisäämään niiden toimivaltuuksia ja vahvistamaan niiden välisen yhteistyön mekanismeja;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

109. ehdottaa, että jäsenvaltioiden olisi oltava keskenään johdonmukaisia tuomioita ja rangaistuksia määrätessään samoin kuin vankilajärjestelmiensä ja vankilahenkilöstön koulutuksen suhteen;

110. kehottaa lisäämään Euroopan pankkiviranomaisen, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sekä yhteisen valvontamekanismin valvontavaltaa rahanpesun suhteen unionin tasolla, mikä edistäisi myös tehokkaasti korruptiota ja rahanpesua torjuvan Euroopan pankkiunionin perustamista Euroopan unioniin valvontajärjestelmien ja eturistiriitoja koskevien yhdenmukaistettujen sääntöjen pohjalta; vaatii, että tällä välin valvonnan valmiuksia, asiantuntemusta ja terävyyttä olisi vahvistettava kansallisella tasolla jäsenvaltioiden viranomaisen yhteistyön tiivistämiseksi;

111. kehottaa kannustamaan verotusta koskevien hyvän hallintotavan vähimmäissääntöjen laatimista erityisesti jäsenvaltioiden yhteisillä aloitteilla, jotka liittyvät niiden suhteisiin veroparatiiseina toimiviin alueisiin, ja toteaa, että tavoitteena olisi muun muassa helpottaa pääsyä niissä toimipaikkaansa pitävien mahdollisten peiteyritysten omistajuutta koskeviin tietoihin; korostaa pitävänsä tärkeänä 6. joulukuuta 2012 annettua komission tiedonantoa aiheesta yhteyden vahvistaminen unionin petosten vastaisten toimintatapojen sekä kehitys-, vero- ja kauppapolitiikkojen välillä;

112. vaatii Euroopan unionilta voimakkaita toimia kansainvälisillä areenoilla, kuten G8:n ja G20:n kokouksissa, veroparatiiseihin liittyvien rikosten kitkemiseksi;

113. painottaa, että verotusta koskevat periaatteet olisi saatettava niiden suositusten mukaisiksi, joita OECD esittää raportissaan "Addressing Base Erosion and Profit Shifting", siten että yleisenä periaatteena vero olisi perittävä samassa paikassa, jossa tuloa tuottavaa taloudellista toimintaa on harjoitettu ("origin of wealth" -periaate);

114. katsoo, että "origin of wealth" -periaate helpottaa tehokasta verojen perimistä veroviranomaisten kannalta ja estää veronkiertoa; katsoo, että oikeudenmukainen verotusjärjestelmä on välttämätön etenkin kriisiaikoina, jolloin verotaakka siirtyy epäoikeudenmukaisesti pienille yrityksille ja kotitalouksille, ja että veronkierto johtuu osittain unionin sisällä olevista veroparatiiseista;

115. korostaa, että veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostaminen on erittäin tärkeää kestäväen kasvun edistämiseksi EU:ssa; korostaa, että veropetosten ja veronkierron väheneminen vahvistaisi talouden kasvupotentiaalia, kun tervehdyttäisiin julkista taloutta ja edistettäisiin yritysten välistä rehellistä kilpailua yhtäläisten toimintaedellytysten pohjalta;

116. kehottaa tilintarkastusyhtiöitä ja oikeudellisia neuvonantajia ilmoittamaan veroviranomaisille mahdollisista merkeistä tarkastetun tai neuvonnan kohteena olleen yrityksen aggressiivisesta verosuunnittelusta;

117. on tyytyväinen komission sitoumukseen edistää automaattista tietojenvaihtoa; vaatii kuitenkin jälleen kerran kansainvälisesti sitovaa monenvälistä ja automaattista verotustietojen vaihtoa koskevaa sopimusta, joka kattaisi myös trustit ja säätiöt ja jossa määrättäisiin seuraamuksia yhteistyöstä kieltäytyville oikeudenkäyttöalueille ja veroparatiisien kanssa toimiville rahoituslaitoksille; kehottaa unionia hyväksymään Yhdysvaltojen veroparatiisien väärinkäytön lopettamista koskevaa lakia (Stop Tax Haven Abuse Act) vastaavia toimia ja harkitsemaan mahdollisuutta peruuttaa pankkitoimiluvat veroparatiisien kanssa toimivilta rahoituslaitoksilta; pyytää komissiota ehdottamaan tiukkoihin kriteereihin perustuvaa eurooppalaista mustaa listaa veroparatiiseista sekä unionin seuraamusjärjestelmää tapauksissa, joissa sääntöjä ei noudateta, tai tehostettua yhteistyötä, jos unionin toimintamalli ei ole mahdollinen;

118. kannustaa jäsenmaita ja Euroopan parlamenttia pääsemään nopeasti sopuun EU:n avoimuus- ja tilinpäätösdirektiiveistä; vaatii, että jatkossa direktiivit on laajennettava kattamaan kaikkia suuria yrityksiä toimialasta riippumatta;

119. kehottaa komissiota kehittämään tiukat, yritysten konkreettisuutta koskevat kriteerit, jotta estetään perustamasta peite- tai postilaatikkoyhtiöitä, joilla edesautetaan veronkierron ja verojen välttämisen laillisia ja laittomia käytäntöjä;

120. kehottaa komissiota tekemään arvioinnin nykyisistä verosopimuksista, jotka ovat voimassa jäsenvaltioiden ja veroparatiiseina pidettävien kolmansien maiden välillä; pyytää lisäksi komissiota esittämään ehdotuksia asian käsittelemiseksi, mukaan luettuna tällaisten sopimusten tarkistaminen; kehottaa komissiota raportoimaan tuloksista ja ehdotuksista Euroopan parlamentille viimeistään vuoden 2013 loppuun mennessä;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013***Järjestäytyneen rikollisuuden torjunta uusien teknologioiden avulla***

121. toteaa, että unionin satelliittipaikannus- ja -valvontajärjestelmät voisivat olla avuksi paikannettaessa aluksia, jotka kuljettavat, purkavat tai uudelleenlastaavat laittomia tavaroita; kehottaa tämän vuoksi oikeusviranomaisia vauhdittamaan uusien teknologioiden, kuten satelliittivalvontalaitteiden käyttöä tällä alalla, sillä niistä voi olla apua järjestäytyneen rikollisuuden toimien torjunnassa;

122. toteaa, että internetin käytön globaali kasvu on tarjonnut uusia mahdollisuuksia tietoverkkorikollisuudelle, kuten tekijänoikeusrikoksille, väärennetyjen tuotteiden myynnille ja ostolle sekä identiteettivarkauksille, ja että nämä uhkaavat taloutta ja unionin kansalaisten turvallisuutta ja terveyttä;

123. toteaa, että julkiset valistus- ja tiedotuskampanjat ovat olennaisen tärkeitä yhä kasvavan tietoverkkorikollisuuden torjumiseksi; painottaa, että suuren yleisön tiedon ja taidon puute lisäävät järjestäytyneen rikollisuuden valmiuksia käyttää hyväksi internetiä ja sen tarjoamia mahdollisuuksia;

124. on erittäin tyytyväinen Europoliin perustettuun Euroopan verkkorikostorjuntakeskukseen (EC3) ja kannustaa kehittämään tätä keskusta erityisesti järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi myös rajojen yli ja yhteistyössä kolmansien maiden kanssa;

125. painottaa, että on kiireellisesti kehitettävä "tietoverkkorikollisuuden" yhteisesti sovittu ja täsmällinen määritelmä, jota voitaisiin soveltaa kaikissa unionin jäsenvaltioissa;

126. kannustaa edistämään tutkimusta uusien teknologioiden käytöstä jäsenvaltioiden käyttämissä eri valvontajärjestelmissä ja kannattaa niiden soveltamisen helpottamista; toteaa, että niihin voisi sisältyä esimerkiksi keskitettyjen korruptiontorjuntayksiköiden paikan päällä tekemien vero- ja tullitarkastusten tai muunlaisten tarkastusten verkossa tapahtuva seuraaminen ja tallennus;

127. kannustaa luomaan yhdenmukaisen raportointijärjestelmän kaikista petos- ja korruptiotapauksista, jotka ovat tuomioistuinkäsittelyssä (siten, että henkilötietojen suoja on riittävä ja syyttömyysolettama voimassa);

Loppusuositukset

128. kehottaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 86 artiklan nojalla perustamaan Euroopan syyttäjänviraston, joka pyrkisi erityisesti torjumaan ja tutkimaan unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia ja luonteeltaan rajatylittäviä vakavia rikoksia ja asettamaan syytteeseen ja tuomitsemaan niiden tekijät; suosittaa, että tulevan Euroopan syyttäjänviraston rakenne olisi joustava ja kevyt, ja katsoo, että sen tehtävänä olisi sovittaa yhteen ja kannustaa kansallisten viranomaisten toimia, jotta tutkinnat voitaisiin suorittaa mahdollisimman johdonmukaisesti yhtenäisten prosessuaalisten säännösten avulla; pitää olennaisen tärkeänä, että komissio esittää ehdotuksen ennen syyskuuta 2013 ja määrittelee selvästi Euroopan syyttäjänviraston rakenteen, sen vastuuvollisuuden Euroopan parlamentille ja erityisesti sen vuorovaikutuksen Europolin, Eurojustin, OLAFin ja Euroopan unionin perusoikeusviraston kanssa ja että Euroopan syyttäjänvirastoa tuetaan selvillä prosessuaalisilla oikeuksilla ja määritellään selvästi ne rikokset, joissa Euroopan syyttäjänvirastolla on päätösvalta;

129. on sitä mieltä, että Eurojust voisi jatkossakin käsitellä rikoksia, jotka luetellaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklan 1 kohdassa, ja tarvittaessa se voisi käsitellä myös muita rikoksia, jos jonkin unionin politiikan tehokas täytäntöönpano sitä edellyttää, kuten edellä mainitun artiklan 2 kohdassa määrätään ja samalla varmistetaan demokraattisiin oikeuksiin ja perusoikeuksiin liittyvä vastuullisuus sen tulevan tarkistuksen yhteydessä;

130. kehottaa jäsenvaltioita olemaan supistamatta unionin talousarviota lyhytnäköisistä "julkisuusyistyistä" vaan sen sijaan järjestämään lisärahoitusta Europolille, Eurojustille, Frontexille ja perustettavalle Euroopan syyttäjänvirastolle, koska niiden menestymisellä on kerrannaisvaikutus jäsenvaltioiden verotappioiden vähentämiseen;

131. toivoo, että Liechtensteinin kanssa päästään sopimukseen rajat ylittävän rikollisuuden torjunnasta;

132. pyytää painokkaasti jäsenvaltioita saattamaan rikoksen uhrien oikeuksia sekä tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 2012/29/EU osaksi kansallisia lainsäädäntöjään viipymättä; pyytää komissiota valvomaan, että tämä tapahtuu moitteettomasti; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota täydentämään suunnitelmaa rikoksista epäiltyjen ja syytettyjen oikeuksista rikosoikeudenkäynneissä myös direktiivillä tutkintavankeudesta;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

133. vaatii ankarampia rangaistuksia osallistumisesta rikollisjärjestöön sekä huumausaineiden kauppaan, ihmis- kauppaan ja elinkauppaan liittyvistä rikoksista;

134. kehottaa jäsenvaltioita, kuten korruption vastaisessa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa suositetaan, hyväksymään lainsäädäntötoimia ja muita toimia tarkoituksellisen laittoman vaurastumisen määrittämiseksi rikokseksi ja toteaa, että laittomalla vaurastumisella tarkoitetaan virkamiehen omaisuuden merkittävää lisääntymistä, jota hän ei voi perustellusti selittää laillisilla tuloillaan;

135. on huolestunut siitä, että "eurorikoksiin" ei lueta monia uudenlaisia rikoksia, kuten jätteiden, taideteosten ja suojeltujen eläinlajien laitonta kauppaa sekä tuotteiden väärentämistä, vaikka ne ovat erittäin tuottoisia rikosjärjestöille, niillä on erityisen negatiivisia sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia ja ympäristövaikutuksia ja ne ovat luonteeltaan erittäin kansainvälisiä; katsoo, että tällaiset rikokset olisi otettava asianmukaisesti huomioon tehtäessä unionin tason päätöksiä, ja ehdottaa näin ollen, että neuvosto tekee sille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklan 1 kohdan nojalla annetun toimivallan perusteella päätöksen muidenkin rikosalojen, edellä mainitut rikokset mukaan luettuina, määrittämiseksi;

136. kehottaa komissiota esittämään mahdollisimman pian lainsäädäntöehdotuksen tehokkaasta unionin ilmiantajien suojeluohjelmasta rajat ylittävän ja unionin taloudellisia etuja koskevan korruption osalta, sekä todistajien ja oikeusviranomaisten kanssa yhteistyössä toimivien henkilöiden suojelusta ja katsoo, että ehdotuksen olisi tarjottava ratkaisu näiden henkilöiden vaikeisiin elinolosuhteisiin, jotka ulottuvat kustotoimien uhasta perhesiteiden hajoamiseen ja kotiseudun jättämisen pakosta sosiaaliseen ja ammatilliseen syrjäytymiseen;

137. katsoo, ettei todistajien ja suojeluohjelmien hallinnointi voi olla riippuvainen talousarvion asettamista rajoituksista, koska se on velvollisuus, jota kansalliset ja EU:n viranomaiset eivät voi jättää huomiotta ja joka koskee kansalaisten turvallisuuden ja koskemattomuuden takaamista, erityisesti niiden, jotka ovat käyttäneet elämänsä valtionsa edun vuoksi; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet (lainsäädännölliset tai muut) sen takaamiseksi, että todistajat ja heidän perheensä ovat fyysisesti turvassa ja että heillä on oikeus jatkaa ihmisarvoista elämää niin sosiaalisesti ja ammatillisesti kuin perheen ja taloudellisen tilanteenkin kannalta ja saada asianmukaista tukea eri tahoilta (mukaan lukien määräys todistajien ottamisesta julkishallinnon palvelukseen);

138. kehottaa komissiota panemaan mahdollisimman pian täytäntöön kaikki toimenpiteet ja välineet, jotka komissio esittää tiedonannossaan Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta "Ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävä EU:n strategia vuosiksi 2012–2016" (COM(2012)0286);

139. kehottaa komissiota esittämään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 88 artiklan 2 kohdan nojalla lainsäädäntöehdotuksen Europolista sen operatiivisen tehokkuuden sekä vakavien rikosten ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan parantamiseksi; korostaa, että Europolin tuleva uudistus ei saisi estää Euroopan poliisiakatemia (CEPOL) ainutlaatuista roolia unionin koulutustoiminnassa lainvalvonnan alalla;

140. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita saattamaan kaikki nykyiset unionin ja kansainväliset lainsäädäntövälineet pikaisesti osaksi kansallisia lainsäädäntöjään ja erityisesti vastaamaan komission esittämiin lukuihin pyyntöihin panna asianmukaisesti täytäntöön monet voimassa olevat puitepäätökset;

141. painottaa tarvetta edistää laillisuuden kulttuuria ja lisätä kansalaisten tietoa mafiailmistä; panee tältä osin merkille, että kulttuuriyhdistyksillä, vapaa-ajan toiminnalla ja urheiluseuroilla on perustavanlaatuinen rooli lisättäessä suuren yleisön tietoa järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta ja laillisuuden ja oikeudenmukaisuuden edistämisestä;

142. kehottaa komissiota kehittämään luonnonvaraisten eläinten kaupan vastaisen EU:n toimintasuunnitelman, jossa määritellään selvästi unionin sisäiset ja ulkoiset tavoitteet luonnonvaraisten eläinten ja niiden ruumiinosien laittoman kaupan vähentämiseksi; kehottaa komissiota ja neuvostoa käyttämään kauppa- ja kehitysyhteistyövälineitään sellaisten ohjelmien luomiseksi, joille annetaan riittävästi rahoitusta ja joilla vahvistetaan CITES-sopimuksen täytäntöönpanoa ja annetaan resursseja salametsästyksen ja eläinten laittoman kaupan torjunnan kehittämiseen erityisesti tukemalla, vahvistamalla ja laajentamalla sellaisia täytäntöönpanoaloitteita kuin ASEAN-WEN ja HA-WEN, joilla pyritään perustamaan alueellisia asiantuntijakeskuksia ja tarjoamaan malleja luonnonvaraisia eläimiä koskevan rikollisuuden torjuntayhteistyölle;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

143. vaatii yhdenmukaisia ja ankaria seuraamuksia luonnonvaraisten eläinten, niiden ruumiinosien ja harvinaisten kasvien ja puiden salakuljetuksesta unioniin;

o
o o

144. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille, CEPOLille, Europolille, Eurojustille, OLAFille, Euroopan neuvostolle, OECD:lle, Interpolille, UNODC:lle, Maailmanpankille ja FATF:lle.

P7_TA(2013)0246

Sosiaalinen asuntotuotanto Euroopan unionissa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 sosiaalisesta asuntotuotannosta Euroopan unionissa (2012/2293(INI))**

(2016/C 065/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU), erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan, ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT), erityisesti sen 9, 14, 148, 151, 153 ja 160 artiklan ja pöytäkirjan N:o 26 yleistä etua koskevista palveluista,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 34 ja 36 artiklan,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 26 yleistä etua koskevista palveluista,
- ottaa huomioon tarkistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan, erityisesti sen 30 artiklan (suojelu köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä vastaan), 31 artiklan (oikeus asuntoon) ja 16 artiklan (perheen oikeus sosiaaliseen, oikeudelliseen ja taloudelliseen suojeluun),
- ottaa huomioon komission 3. maaliskuuta 2010 antaman tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon julkisen talouden valvonnan tehokkaasta täytäntöönpanosta euroalueella 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1173/2011 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1175/2011 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta 8. marraskuuta 2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1177/2011 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1174/2011 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 1.
⁽²⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 12.
⁽³⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 33.
⁽⁴⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 8.
⁽⁵⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista 8. marraskuuta 2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/85/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Tavoitteena työllistävä elpyminen” (COM(2012) 0173),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi: Eurooppalaiset puitteet sosiaaliselle ja alueelliselle yhteenkuuluvuudelle” (COM(2010)0758), sitä koskevat Euroopan talous- ja sosiaalikomitean sekä alueiden komitean lausunnot sekä siitä 15. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalirahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1784/1999 kumoamisesta ⁽³⁾, 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1783/1999 kumoamisesta 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1080/2006 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (COM(2011)0615),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan aluekehitysrahastoa ja investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta (COM(2011)0614),
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Euroopan talouden elvytysuunnitelma” (COM(2008)0800),
- ottaa huomioon energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU ⁽⁶⁾ sekä siitä 15. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28. marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Yleishyödyllisiä taloudellisia palveluja koskevien EU:n valtiontukisääntöjen uudistus” (COM(2011)0146) ja siitä 15. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan unionin strategia perusoikeuskirjan panemiseksi tehokkaasti täytäntöön” (COM(2010)0573),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”EU:n puitekehys vuoteen 2020 ulottuville romanien kansallisille integrointi-strategioille” (COM(2011)0173),

⁽¹⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 41.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0495.

⁽³⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽⁵⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL C 169 E, 15.6.2012, s. 66.

⁽⁸⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0494.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 15. toukokuuta 2012 annetut komission ohjeet parhaista käytännöistä, joilla rajoitetaan, vähennetään tai kompensoidaan maaperän sulkemista rakentamisella (SWD(2012)0101),
- ottaa huomioon 8. tammikuuta 2013 julkaistun komission julkaisun ”Employment and Social Developments in Europe Review” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 annetun sosiaalisia investointeja koskevan komission toimenpidepaketin,
- ottaa huomioon yhteisön tulo- ja elinolotilastot (EU-SILC) ja Eurostatin 8. helmikuuta 2012 antaman lehdistötiedotteen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon kolmannessa eurooppalaisten elämänlaatua koskevassa tutkimuksessa ja erityisesti sen 6. luvussa esitetyt yhteisön tilastot ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Eurofoundin raportin ”Household debts advisory services in the European Union” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätöön raportin romanien elinoloista ”Living conditions of the Roma: Substandard housing and health” ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2011 tehdyn komission päätöksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 asiassa C-415/11 (Mohamed Aziz) asuntolainanottajien suojelusta pankkeja vastaan kohtuuttomien sopimusehtojen yhteydessä annetun Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2008 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1098/2008/EY köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan Euroopan teemavuodesta (2010) ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2010 annetun neuvoston julkilausuman Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuodesta: Yhteistyö köyhyyden torjunnassa vuonna 2010 ja sen jälkeen ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean 18. helmikuuta 2011 antaman Eurooppa 2020 -strategian sosiaalisen ulottuvuuden arviointia käsittelevän raportin ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2010 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Joint Report on Social Protection and Social Inclusion” (SEC(2010)0098),
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2010 annetun sosiaalisen suojelun komitean selvityksen ”Sosiaalista suojelua ja osallisuutta vuonna 2010 koskeva yhteinen raportti” ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Sosiaalisen asuntotarjonnan määrittäminen yleistä taloudellista etua koskevaksi palveluksi ja tähän liittyvät haasteet” ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7315>.

⁽²⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-08022012-BP/EN/3-08022012-BP-EN.PDF.

⁽³⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1264.htm>.

⁽⁴⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2011/891/en/1/EF11891EN.pdf>.

⁽⁵⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2012/02/en/1/EF120EN.pdf>.

⁽⁶⁾ EUVL L 7, 11.1.2012, s. 3.

⁽⁷⁾ <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=135024&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1202581>.

⁽⁸⁾ EUVL L 298, 7.11.2008, s. 20.

⁽⁹⁾ Neuvoston 3053. istunto (työllisyys, sosiaalipolitiikka, terveys ja kuluttaja-asiat), Bryssel, 6. joulukuuta 2010.

⁽¹⁰⁾ Sosiaalisen suojelun komitean raportti neuvostolle, Euroopan unionin neuvosto, 6624/11, ADD 1, SOC 135, ECOFIN 76, SAN 30, 18. helmikuuta 2011.

⁽¹¹⁾ Sosiaalisen suojelun komitean raportti neuvostolle, Euroopan unionin neuvosto, 6500/10, SOC 115, ECOFIN 101, FSTR 8, EDUC 31, SAN 33, 15. helmikuuta 2010.

⁽¹²⁾ CESE 597/2012 – TEN/484, 13. joulukuuta 2012.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon aiheesta ”Sosiaalista asuntotarjontaa koskevan eurooppalaisen toimintaohjelman kehittäminen” ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 20. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman sosiaalisia investointeja koskevasta sopimuksesta – vastauksesta kriisiin ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Eurooppa 2020 -strategiasta 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon koheesiopolitiikan osuudesta Lissabonin ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 8. syyskuuta 2010 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman ehdotuksesta neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista: Eurooppa 2020 -strategian yhdenmukaisen suuntaviivojen II osa ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisistä: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tulevaisuudesta ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon 10. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategiasta ⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon 14. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman asunnottomuutta koskevasta EU:n strategiasta ⁽⁹⁾,
 - ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2008 hyväksymänsä kirjallisen kannanoton kodittomuuden poistamiseen ⁽¹⁰⁾ ja 16. joulukuuta 2010 hyväksymänsä kirjallisen kannanoton asunnottomuutta koskevaan EU:n strategiaan ⁽¹¹⁾,
 - ottaa huomioon Eurofoundin kolmannen eurooppalaisten elämänlaatua kartoittavan selvityksen ”Quality of life in Europe: Impacts of the crisis” ⁽¹²⁾,
 - ottaa huomioon asunnottomuudesta 9.–10. joulukuuta 2010 järjestetyn EU:n konsensuskonferenssin lopulliset suositukset,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä aluekehitysvaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0155/2013),
- A. katsoo, että asunnon saanti on perusoikeus, jota voidaan pitää muiden perusoikeuksien harjoittamisen ja ihmisarvoisen elämän ennakkoodellytyksenä; katsoo, että kunnollisen ja sopivan asunnon takaaminen muodostaa jäsenvaltioiden kansainvälisen velvoitteen, joka unionin on otettava huomioon, sillä oikeus asuntoon ja asumistukeen tunnustetaan EU:n perusoikeuskirjan 34 artiklassa, Euroopan neuvoston uudistetun sosiaalisen peruskirjan 30 ja 31 artiklassa sekä ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 25 artiklassa ja mainitaan monien jäsenvaltioiden perustuslaeissa;
- B. katsoo, että jäsenvaltioiden ja niiden paikallis- ja alueviranomaisten oikeutena ja velvollisuutena on määritellä oma asuntopolitiikkansa ja toteuttaa toimia, joilla varmistetaan tämän perusoikeuden toteutuminen niiden asuntomarkkinoilla asukkaiden tarpeiden mukaisesti ja joiden tavoitteena on, että kaikille taataan kunnollinen ja kohtuuhintainen asunto;

⁽¹⁾ CdR 71/2011 final, ECOS-V/014, <https://toad.cor.europa.eu/CORWorkInProgress.aspx>.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0419.

⁽³⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

⁽⁴⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

⁽⁵⁾ EUVL C 308 E, 20.10.2011, s. 116.

⁽⁶⁾ EUVL C 70 E, 8.3.2012, s. 19.

⁽⁷⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 65.

⁽⁸⁾ EUVL C 76 E, 27.3.2008, s. 124.

⁽⁹⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 101.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 259 E, 29.10.2009, s. 19.

⁽¹¹⁾ EUVL C 169 E, 15.6.2012, s. 139.

⁽¹²⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1264.htm>.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- C. katsoo, että kohtuuhintainen asuminen on sopiva väline sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja yhteenkuuluvuuden toteuttamiseksi ja investoiminen kohtuuhintaisiin asuntoihin on ennakkoedellytys työvoiman liikkuvuuden lisääntymiselle ja työllistymismahdollisuuksien lisäämiselle samalla, kun myös sosiaalisen asuntokannan rakentaminen ja kunnostaminen on tärkeää, jotta voidaan täyttää tavoitteet, jotka koskevat asuntojen kysyntään vastaamista, kohtuuhintaisten asuntojen tarjoamista suurelle väestöosalle, talouden vauhdittamista, kiinteistökiinteistöjen laajuuden rajoittamista, energiaköyhyyden torjumista ja jäsenvaltioiden verotulojen turvaamista;
- D. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot ovat toissijaisuusperiaatteen mukaisesti keskeisessä asemassa, jossa ne voivat tarjota, tilata ja järjestää markkinoiden nykyistä spontaania asuntotarjontaa täydentävää sosiaalista asuntotarjontaa; katsoo, että sosiaalisella asuntotarjonnalla olisi varmistettava korkea laadun ja turvallisuuden taso, kohtuuhintaisuus ja yhdenvertainen kohtelu sekä edistettävä yhdenvertaista kohtelua ja käyttäjien oikeuksia;
- E. toteaa, että sosiaalisista asunnoista on puute ja että kohtuuhintaisia asuntoja tarvitaan yhä enemmän lähes kaikissa jäsenvaltioissa; katsoo, että sosiaaliseen asuntotuotantoon turvautuvien henkilöiden perhesuhdeprofiilissa on tapahtunut muutoksia; katsoo, että nämä uudet sosiaaliset tilanteet on arvioitava, jotta jäsenvaltiot ja niiden asiasta vastaavat paikallis- ja alueviranomaiset voivat laatia erilaisia asumista koskevia strategioita, jotka soveltuvat parhaiten kuhunkin tilanteeseen;
- F. katsoo, että sosiaalinen asuntotuotanto on erottamaton osa yleistä taloudellista etua koskevia palveluja ja sen avulla voidaan täyttää asumista koskevat tarpeet, helpottaa asunnon saamista, edistää asuntojen laatua, parantaa nykyisiä asuntoja ja mukauttaa asumiskuluja perheen tilanteen ja asunnon haltijoiden varojen mukaan siten, että samalla jätetään tilaa heidän omille ponnisteluilleen;
- G. katsoo, että sosiaalisen asuntotuotannon olisi tarjottava omistus- tai vuokra-asuntojen hyvä hintalaatusuhde sekä mahdollistettava energiansäästö, sijoitettava viheralueiden läheisyyteen ja sovelluttava eri sukupolville, kun otetaan huomioon lasten ja ikääntyneiden erityistarpeet;
- H. katsoo, että asunnottomien määrän kasvun ja uusien asuntokriisien syntymisen estämiseksi tulevaisuudessa on asuntolainoja koskevilla säännöillä suojeltava kuluttajia ja edistettävä oikeudenmukaista riskin jakamista;
- I. katsoo, että sosiaalinen asuntotuotanto on avainasemassa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden – erityisesti köyhyystavoitteen, kuten epäedullisen aseman periytymisen ehkäisemisen – saavuttamisessa, sillä se auttaa osaltaan takaamaan korkean työllisyystason, sosiaalisen osallisuuden ja yhteenkuuluvuuden, edistämään ammatillista liikkuvuutta sekä torjumaan ilmastonmuutosta ja energiaköyhyyttä asuntokannan kunnostamisen avulla;
- J. katsoo, että talous- ja rahoituskriisin yhdistelmä, säästötoimenpiteet, asuntojen hintojen nousu ja kotitalouksien tulojen pientyminen ovat lisänneet työttömyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä EU:ssa erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ihmisryhmien osalta, joten sosiaalisen suojelun tarve on lisääntynyt; toteaa, että vaikka sosiaaliseen asuntotuotantoon investoivat julkiset menot vakauttavatkin tilannetta merkittäväällä tavalla, viimeaikaiset julkisen talouden säästötoimenpiteet ovat joissakin jäsenvaltioissa kuitenkin heikentäneet tätä politiikkaa;
- K. katsoo, että talous- ja sosiaalikriisillä on kiinteistökiinteistöjen puhkeamisen, luotonsaannin vaikeutumisen, maksujen viivästymisen ja julkisen sektorin tilausten vähenemisen vuoksi suora kielteinen vaikutus toimintaan ja rahoitustukeen asuntojen ja varsinkin sosiaalisten asuntojen rakentamisen ja kunnostamisen alalla; vaikka tämä ala voisi toimia moottorina, jonka avulla voidaan päästä ulos kriisistä pysyvästi ja osallistavalla tavalla ja vastata ilmastonmuutoksen ja energia-alan haasteisiin;
- L. katsoo, että säästötoimiin ja julkisen talouden vakauttamiseen on liitettävä kokonaisvaltainen investointistrategia, jolla edistetään kestävä ja osallistuvaa kasvua ja pyritään saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet myös köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen alalla;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- M. katsoo, että asunto on välttämätön hyödyke, jonka suhteen jäsenvaltiot omien poliittisten valintojensa mukaisesti määrittävät asumiskelpoisuutta ja viihtyvyyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia, erityisiä kaupunkisuunnittelua ja rakentamista koskevia sääntöjä ja asumismenojen ja tulojen välisen suhteen enimmäistason, ja jotkin niistä sääntelevät asuntojen hintakehitystä tai asettavat sosiaalituki- tai verotukimekanismeja vaikuttaakseen tähän kotitalouksien merkittävään menoeraan;
- N. katsoo, että ottaen huomioon talous- ja finanssikriisin vakavat taloudelliset, sosiaaliset ja pitkäaikaiset vaikutukset paitsi talouskasvuun, työllisyysasteeseen ja köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen laajuuteen myös kotitalouksien edellytyksiin saada asunto sekä kohtuuhintaisiin sosiaalisiin asuntoihin tehtyihin investointeihin EU:ssa jäsenvaltioiden ja unionin on toimittava kiireesti taatakseen oikeuden kunnolliseen ja kohtuuhintaiseen asuntoon; on tässä suhteessa huolestunut asumiseen liittyvien kustannusten (maan hinta, asuntojen hinnat, vuokrat, energiakustannukset) jyrkästä noususta, sillä ne ovat jo nyt Euroopan kotitalouksien suurin menoerä ja epävakauden ja huolen lähde; katsoo, että tämä yhdessä EU:n työttömyyden räjähdysmäisen kasvun kanssa – jota kuvaa se, että EU-27:n keskimääräinen työttömyysaste oli yli 10,9 prosenttia tammikuussa 2013 – ja ottaen huomioon Euroopan väestön ikääntymisen uhkaa vakavasti kasvattaa rikkaiden ja köyhien välistä kuilua, sosiaalista eriarvoisuutta ja syrjäytymistä, joka vaikuttaa jo 80 miljoonaan köyhyysuhan alla elävään Euroopan kansalaiseen;
- O. toteaa, että romanit asuvat usein täysin erillisillä alueilla, joilla sosiaali- ja terveyspalvelujen saatavuuteen liittyy ongelmia;
- P. katsoo, että ala-arvoisilla asuinoloilla ja heikolla terveydellä on selkä syy-yhteys: asuntovelkaisuuteen liittyy heikentyvää mielenterveyttä; tilaantauteen liittyy psyykkisiä ongelmia, tuberkuloosia, hengitystieinfektioita, kohonnut tulipalovaara ja kotona tapahtuvien tapaturmien vaara; sopimattomissa oloissa asuminen vaikuttaa kielteisesti terveyteen ja turvallisuudentunteeseen sekä lisää kotona tapahtuvien tapaturmien mahdollisuuksia, meluisalla alueella asumiseen liittyy kohonneen verenpaineen ja verenpainetaudin vaara; katsoo, että asunnottomuus aiheuttaa stressiä ja pahoinvointia ja vaikuttaa haitallisesti yksilöiden, perheiden ja yhteisön elämänlaatuun, terveyteen ja hyvinvointiin;
- Q. ottaa huomioon, että kohtuuhintaisen ja eri tarpeisiin soveltuvan sosiaalisen asuntotuotannon puuttuminen vaikuttaa erityisesti naisiin – joista 24,5 prosenttia oli vuonna 2010 köyhyys- tai syrjäytymisriskin alaisina; erityisesti pienituloiset naiset, yksinhuoltajaäidit, huonopalkkaisissa töissä olevat naiset, maahanmuuttajanaiset, lesket, joilla on lapsia huollettavanaan, ja perheväkivallasta kärsivät naiset – ja lapsiperheisiin, joissa nainen on yksinhuoltajana, suurperheisiin, opiskelijoihin, työuransa alussa oleviin nuoriin, vammaisiin henkilöihin, fyysisesti tai henkisesti sairaisiin, syrjäytyneisiin väestöryhmiin kuuluviin henkilöihin, kuten romaneihin, ja ikääntyneisiin; toteaa, että nämä ryhmät ovat erityisen alttiita asunnottomaksi joutumiselle ja muuttavat usein huonotasoihin yksityisten markkinoiden asuntoihin, mikä nostaa tuntuvasti terveysongelmien riskiä; toteaa, että nämä ryhmät hakevat usein muita vaihtoehtoja muuttamalla perheenjäsenten, ystävien tai tuttavien luokse, mikä estää asunnottomuuden asianmukaisen analysoinnin ja avoimen dokumentoinnin;
- R. toteaa, että talouskriisi ja asuntojen korkeat hinnat ovat yhdessä vähentäneet naisten kykyä ottaa avioero tai lähteä yhteisestä kodista, mikä rajoittaa naisten vapautta ja tekee heistä alttiimpia sukupuoleen perustuvalla perheväkivallalle;
- S. katsoo, että kohtuuhintaiset asunnot ovat välttämättömiä nuorille, jotta nämä voivat osallistua ammatilliseen koulutukseen, korkeakouluopintoihin ja työllistymismahdollisuuksiin;
- T. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot määrittelevät ja järjestävät markkinoiden nykyistä spontaania asuntotarjontaa täydentävän rinnakkaisen sosiaalisen asuntotarjonnan, näitä asuntoja tarjoavat tietyin erityisehdoin ja -hinnoin voittoa tavoittelemattomat toimijat, jotka on luotu juuri tätä tarkoitusta varten, että 25 miljoonaa eurooppalaista kotitaloutta asuu yhteiskunnan tukemissa asunnoissa, joiden alueellisen suunnittelun ehdot, saamisedellytykset ja hinnat jäsenvaltioiden viranomaiset määrittävät suoraan, ja että tämä rinnakkainen asuntotarjonta auttaa muun muassa rajoittamaan asuntomarkkinasykliä ja kiinteistökuupien laajuutta, sillä se on vakaata ja hinnoiltaan säänneltyä;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

Sosiaalisen asuntotuotannon yhteiskunnallinen ja taloudellinen rooli

1. toteaa, että nykyisen talous- ja sosiaalikriisin vuoksi markkinoiden spontaani toiminta pystyy täyttämään kohtuuhintaisten asuntojen tarpeen yhä pienemmässä määrin varsinkin tiheään asutuilla kaupunkialueilla ja että asumis- ja energiakustannusten nousu lisää sairauksien, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riskiä; panee merkille häätöjen määrän sekä pankkien haltuunsa ottamien kiinteistöjen määrän lisääntymisen useissa jäsenvaltioissa; kehottaa ryhtymään toimiin näihin ongelmiin reagoimiseksi; on huolissaan joidenkin nykyiseen sosiaali- ja talouskriisiin liittyvien säästötoimien sekä suorista että epäsuorista vaikutuksista, kuten asumistukien ja sosiaalipalvelujen leikkaukset, sosiaalisten asuntojen tarjoajien verotus, uusien kiinteistöhankkeiden peruutukset ja joidenkin sosiaalisten asuntokantojen osien poismyynti, jotka saattavat pahentaa pitkän aikavälin sosiaalisen syrjäytymisen ja eristämisen noidankehää;

2. palauttaa mieleen, että sosiaalisella asuntopolitiikalla voi olla suuri merkitys lapsiköyhyyden torjunnassa, kun sillä torjutaan perheiden köyhyyttä ja ehkäistään sosioekonomisen huono-osaisuuden välittyminen sukupolvelta toiselle; toteaa, että perherakenteiden sosiaalisten ja väestöllisten muutosten sekä epävarmojen ja määräaikaisten työpaikkojen lisääntymisen seurauksena tarvitaan entistä enemmän kohtuuhintaisia asuntoja myös sosiaalisesti integroituneille väestöryhmille;

3. kehottaa noudattamaan SEUT-sopimuksen 14 artiklaa ja sopimukseen liitettyä pöytäkirjaa N:o 26, joiden nojalla viranomaiset voivat vapaasti määritellä sosiaalisen asuntotuotannon järjestämisen, rahoituksen ja asuntoihin oikeutetut kotitaloudet paikallisväestön tarpeisiin vastaamiseksi ja korkean laadun, turvallisuuden, kohtuuhintaisuuden, yhtäläisen kohtelun ja käyttäjien oikeuksien edistämisen varmistamiseksi; katsoo, että tämä toimenpide tarjoaa viranomaisille keinon vastata markkinoiden kyvyttömyyteen taata kaikille kunnollinen ja kohtuuhintainen asunto Euroopan sosiaalisen peruskirjan 16, 30 ja 31 artiklan mukaisesti;

Kohti sosiaalisen asuntotuotannon eurooppalaista politiikkaa

4. muistuttaa komissiota, jäsenvaltioita ja niiden paikallis- ja alueviranomaisia siitä, että sosiaaliseen ja kohtuuhintaiseen asuntotuotantoon käytettävien menojen avulla on mahdollista taata perusoikeudet ja vastata polttaviin sosiaalisiin ongelmiin, ja koska ne ovat strategisia sosiaalisia investointeja, niillä voidaan edistää kestävästi sellaisten paikallisten työpaikkojen luomista, joita ei voida siirtää, talouden vakauttamista vähentämällä asuntomarkkinakuplan riskiä ja kotitalouksien ylivelkaantumista, edistää työvoiman liikkuvuutta, vastustaa ilmastonmuutosta ja torjua energiaköyhyyttä; vaatii tämän vuoksi, että sosiaalista asuntotarjontaa ei pidä katsoa kustannukseksi, johon kohdistetaan säästötoimenpiteitä, vaan investoinniksi, joka maksaa itsensä takaisin pitkällä aikavälillä parantamalla terveyttä ja sosiaalista hyvinvointia, työmarkkinoille pääsyä ja ihmisten, erityisesti ikääntyneiden, voimaantumista itsenäiseen elämään;

5. kehottaa näin ollen komissiota laatimaan sosiaalisen asuntotuotannon eurooppalaisen toimintakehyksen, jolla varmistetaan tätä aihetta koskevien unionin erilaisten välineiden (valtiontuet, rakennerahastot, energiapolitiikka, toimet köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi, terveyspolitiikka) johdonmukaisuus;

6. pyytää, että komissio selvittää sosiaalisen asuntotuotannon määritelmää jäsenvaltioiden parhaiden käytäntöjen ja kokemusten perusteella, ja ottaa huomioon, että sosiaalista asuntotuotantoa luodaan ja hallinnoidaan eri tavoin eri jäsenvaltioissa, alueilla ja paikallisyhteisöissä (monissa tapauksissa ensisijaisten tavoitteiden määrittämisen erilaisuuden vuoksi);

7. huomauttaa, että sosiaaliseen asuntotuotantoon tehtävät investoinnit ovat osa laajempaa poliittista kehystä, jolla pyritään järjestämään ja rahoittamaan julkisten sosiaali- ja terveyspalvelujen sekä koulutuspalvelujen tarjonta sosiaalisten perusoikeuksien takaamiseksi ja vastaamaan sosiaalisten tarpeiden kehitykseen ja suhdanteiden jatkuviin muutoksiin;

8. korostaa sosiaalisten investointien valvonnan tarvetta osana sosiaalisia investointeja koskevaa sopimusta, joka perustuu Euro Plus -sopimukseen ja joka on laadittu unionin talouden ja budjettipolitiikan ohjausjärjestelmän vahvistamiseksi ja joka sisältää sosiaaliseen asuntotuotantoon tehtävät investoinnit; korostaa lisäksi tarvetta asettaa sosiaalisten investointien tavoitteet jäsenvaltioille, jotta ne voivat saavuttaa Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvät sosiaaliset tavoitteet sekä työllisyys- ja koulutustavoitteet; ilmaisee tyytyväisyytensä siihen, että Eurooppa-neuvosto tuki tätä ehdotusta

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

joulukuussa 2012 pitämässään kokouksessa, jossa se korosti, että "vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevässä osiossa voidaan hyödyntää EU:n olemassa olevan finanssipoliittisen kehyksen tarjoamia mahdollisuuksia tasapainottaa tarve tehdä tuottavia julkisia investointeja julkisen talouden kurinalaisuustavoitteiden kanssa"; kehottaa komissiota seuraamaan sosiaalisia investointeja nykyistä paremmin käyttämällä jäsenvaltioiden ja unionin tasolla tehtyjen investointien tunnuslukuihin perustuvaa tulostaulua, jossa otetaan huomioon sosiaaliseen asuntotuotantoon tehtyt investoinnit, asuntojen hintakehitys ja asuntoja odottavien hakijoiden määrä jäsenvaltioissa; kehottaa myös kaikkia jäsenvaltioita ratifioimaan uudistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan ja erityisesti sen 31 artiklan;

9. katsoo, että asukas- ja vuokralaisyhdistysten on osallistuttava jäsenvaltioiden täytäntöönpanemien asumista koskevien strategioiden laatimiseen;

10. katsoo, että sosiaalista innovointia on tuettava sekä köyhyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaisella foorumilla että tutkimuksen puiteohjelmalla, joilla parannetaan asunnon saantia ja vähennetään asunnottomuutta;

11. suhtautuu myönteisesti 31. maaliskuuta 2011 tehtyyn ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi (COM(2011)0142), jolla on tarkoitus säännellä asunto-omaisuutta koskevia luottosopimuksia ja rajoittaa siten kotitalouksien ylivelkaantumista; kehottaa sisällyttämään asuntolainoja koskevaan unionin lainsäädäntöön kuluttajien kannalta edullisimmat parhaat käytännöt; kehottaa sisällyttämään siihen velkoja ja konkurssin tehneitä perheitä varten myös lainojen uudelleen neuvottelemista tai sijaissuorituksia koskevia menettelyjä; kehottaa jäsenvaltioita estämään sen, että jo hädätetyt kotitaloudet joutuvat jatkamaan asuntolainojensa takaisin maksamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käsittelemään sosiaalista kriisiä, johon talouskriisistä ja työttömyydestä eniten kärsivien henkilöiden häättämiset ja asunnon menettämiset johtavat; muistuttaa myös, että näitä kriisejä syntyy, kun Euroopan unionin rahoitusjärjestelmän tervehdyttämiseen kohdennetaan laajaa julkista tukea; kehottaa jäsenvaltiota ponnistelemaan vaihtoehtojen tarjoamiseksi hädöille;

12. kehottaa komissiota varoittamaan jäsenvaltioita maakohtaisissa suosituksissaan, jos uudistukset uhkaavat investointeja sosiaalisiin tai kohtuuhintaisiin asuntoihin, ja olemaan antamatta suosituksia yksittäisten jäsenvaltioiden sosiaalisen asuntotuotannon laajuudesta; pitää valitettavana, että julkisen talouden vakautusohjelmissa eräät jäsenvaltiot vähentävät asuntomarkkinoiden toimia koskevien komission erityisten suositusten mukaisesti alan kapasiteettia verottamalla sosiaalisten asuntojen vuokranantajia; on tämän vuoksi huolissaan Euroopan komission kilpailupolitiikan alalla esittämästä sosiaalisen asumisen rajoittavasta määritelmästä, joka koskee vain heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä;

13. kehottaa neuvostoa kutsumaan jäsenvaltioiden asuntoministerit vähintään kerran vuodessa koolle keskustelemaan unionin eri toimintalinjojen vaikutuksesta asuntopolitiikkaan ja ottamaan paremmin huomioon asuntoalan taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöulottuvuudet unionin politiikassa sekä kutsumaan mukaan sosiaalisen asuntotuotannon elinten, asukasyhdistysten ja asunnon saantia helpottamaan pyrkivien järjestöjen kaltaiset sidosryhmät;

14. toteaa, että sosiaalisen asumisen ja edunsaajien määritelmä olisi muodostettava demokraattisessa vuoropuhelussa, jotta voidaan ottaa huomioon jäsenvaltioiden erilaiset perinteet;

15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan asunnon saannin ja siihen liittyvät palvelut tärkeämmälle sijalle sosiaalista suojelua ja osallisuutta koskevassa strategiassa myös aloitteilla, joilla pyritään vähentämään asunnottomuutta ja asuntomarkkinoilta syrjäytymistä jäsenvaltioiden yhteisten indikaattorien perusteella sekä kannustamaan hyvien käytäntöjen vaihtoa asuntoa koskevan oikeuden tehokkaan toteuttamisen alalla;

16. kehottaa jäsenvaltioita kaksinkertaistamaan ponnistuksensa sisällyttääkseen sosiaaliseen asuntotuotantoon tehtävät investoinnit keskipitkän ja pitkän aikavälin budjettitavoitteisiin sekä kansallisiin uudistusohjelmiin ja vuosien 2014–2020 kumppanuussopimusten strategiaan suuntaviivoihin; kehottaa Eurooppa-neuvostoa ja komissiota valvomaan tarkemmin Eurooppa 2020 -strategian sosiaalitavoitteiden saavuttamista;

17. huomauttaa, että asuntopolitiikkoja ja -ohjelmia on kehitettävä niin, että kuullaan pienituloisia naisia eri yhteiskuntaryhmistä, jotta saadaan tietää, minkälaiset toimintatavat vastaavat parhaiten naisten tarpeita;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

Paikallisiin työpaikkoihin ja vihreään talouteen tehtävien investointien kannustaminen

18. korostaa asuntotuotannon ja erityisesti sosiaalisen asuntotuotannon suhdanteita tasaavaa taloudellista roolia, joka vähentää energiariippuvuutta ja tukee rakennus- ja kunnostusala, paikallisia kestäviä työpaikkoja, joita ei voida siirtää ja joita syntyy erityisesti alan suuren työvoimavaltaisuuden ansiosta, vihreän talouden osa-alueiden kehittymistä osana paikallista taloutta ja heijastusvaikutuksia muuhun talouteen; katsoo tästä syystä, ettei investointeja sosiaaliseen asuntotuotantoon saisi pitää pelkästään menoina, vaan myös tuottavana sijoituksena; kannustaa myös jäsenvaltioita käynnistämään rakennusalan kanssa vuoropuhelun paremman yritys ympäristön ja paremman sääntelyn kehittämiseksi sosiaalista asuntotuotantoa varten kiinnittäen erityistä huomiota asuinrakennustavoitteiden asettamiseen, infrastruktuuri-kustannusten järjestelyyn sekä rakennusmaan tarjontaan;

19. korostaa rakennerahastojen vuosina 2007–2013 sosiaalisen asuntotuotannon alalla toteuttamien suorien toimien synnyttämää lisäarvoa paikalliseen työllisyyteen ja vipuvaikutusta investointeihin;

20. katsoo, että koheesiorahastolle vuosien 2014–2020 monivuotisessa rahoituskehyksessä myönnettäviä määrärahoja ei pidä laskea verrattuna nykyisin voimassa olevassa monivuotisessa rahoituskehyksessä myönnettyihin määrärahoihin, jotta voidaan taata riittävä rahoitus EAKR:lle ja erityisesti investointiprioriteetille ”sosiaalisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden torjunta: tuki heikommassa asemassa oleville kaupunki- ja maaseutuyhteisöille fyysisen elinympäristön ja talouden elvyttämistä varten”;

21. toteaa, että monet jäsenvaltiot ovat jo ottaneet käyttöön tehokkaita sosiaalisen asuntotuotannon politiikkoja, ja katsoo, että EU:n tehtävä on tässä helpottaa parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden kesken;

22. panee merkille komission ehdotukset vuosien 2014–2020 koheesiopolitiikkaa koskevaksi lainsäädäntöpaketiksi; kannattaa sitä, että rakenne- ja koheesiorahastoista voidaan tehdä ensisijaisia investointeja energiatehokkuuteen ja uusiutuvan energian käyttöön sosiaalisissa ja kohtuuhintaisissa asunnoissa, kaupunkialueiden ja muiden alueiden kestävä kehityksen yhdenmukaisia toimenpiteitä, syrjäytyneiden väestöryhmien asuntotilanteen tasa-arvoista parantamista sekä sosiaalisia ja solidaarisia sidosryhmiä, kuten voittoa tavoittelemattomia asunto-osuuskuntia ja yrityksiä;

23. kehottaa jäsenvaltioita ja kaikkia asiaankuuluvia elimiä asettamaan sekä sosiaalista ja kohtuuhintaista asuntotuotantoa edistävät investoinnit että voittoa tavoittelemattoman asuntotuotantoalan vahvistamisen merkittävälle sijalle kansallisissa uudistusohjelmissa ja kumppanuussopimusten strategisissa suuntaviivoissa vuosina 2014–2020 sekä varmistamaan, että niiden kansalliset romanien osallisuutta edistävät strategiat sisällytetään suunniteltuihin asuntotuotantotoimenpiteisiin;

24. kannustaa jäsenvaltioita käyttämään sosiaalisen asuntotuotannon edistämiseksi nykyistä enemmän yksityisoikeudellisia välineitä, kuten pitkäaikaisia vuokrasopimuksia, joiden avulla on mahdollista rakentaa ostamatta maata, tai sosiaalisten asuntojen vuokranantajien omistusoikeutta siten, että yksityishenkilö säilyy sosiaalisen asunnon omistajana;

25. korostaa, että asuinkäyttöön ja kaupalliseen käyttöön tarkoitettujen kiinteistöjen osuus energian loppukulutuksesta ja hiilidioksidin kokonaispäästöistä Euroopassa on 40 prosenttia ja että ekologisesti kestävä asuntotuotannon ansiosta kustannuksia voidaan pienentää, rakennusaikoja lyhentää ja ympäristövaikutuksia, energiankulutusta ja sen seurauksena asumiseen liittyviä hallintakuluja vähentää huomattavasti;

26. tukee monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 riittävää talousarviota, koska koheesiopolitiikka on moottori, jonka avulla päästään ulos kriisistä; tukee EU:n kasvu- ja työllisyyssovimuksen päätelmiä, jotka koskevat sen kehotusta jäsenvaltioille helpottaa ja nopeuttaa rakennerahastojen käyttämättömien varojen siirtämistä energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa koskeviin hankkeisiin ohjelmakaudella 2007–2013; katsoo, että sosiaalisen asuntotuotannon alan olisi hyödyttävä näistä varojen siirtämisistä;

27. kehottaa jäsenvaltioita, niiden hallintoviranomaisia ja komissiota sisällyttämään asuntoalan toimijat, asukasyhdistykset ja asunnon saantia helpottamaan pyrkivät järjestöt niiden sidosryhmien luetteloon, jotka osallistuvat kumppanuussopimusten ja toimintaohjelmien laatimiseen, seurantaan ja arviointiin; korostaa uusien yhdenmukaisen kehityksen välineiden (paikallisyhteisöjen omat kehityshankkeet ja yhdenmukaiset alueelliset investoinnit) merkitystä

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

asuntotuotantoa koskeville strategioille, joissa sosiaalisen asuntotuotannon elimillä ja asukkailla olisi huomattava rooli; katsoo, että rakenne- ja koheesiorahastojen yhteydessä on toteutettava tehokkaasti sekä kumppanuusperiaatetta että monitasoisen hallinnon periaatetta ja jäsenvaltioita on kannustettava tekemään yhteistyötä paikallis- ja alueviranomaisten kanssa ensisijaisia tavoitteita määriteltäessä ja rahastovarojen käyttöä päätettäessä; katsoo, että rakennerahaston ja koheesiorahastojen synergiaetujen tehostamisella voitaisiin edistää heikoinnassa asemassa olevien alueiden ja maaseutualueiden kestävä kehitystä siten, että vältetään niiden joutuminen eristetyiksi, estetään väestön väheneminen ja edistetään monimuotoisuutta, sosiaalista yhteenkuuluvuutta sekä sukupuolten tasa-arvoa;

28. kehottaa jäsenvaltioita sosiaalisten ja kohtuuhintaisten asuntojen laadukkaan tuotannon ja kunnostamisen edistämiseksi vahvistamaan tai kehittämään erityisiä rahoitusmekanismeja sekä edistämään koordinoitusti Horisontti 2020 -ohjelman tukien hyödyntämistä sekä rakennerahastojen, Euroopan investointipankin (EIP), Euroopan jälleennrakennus- ja kehityspankin (EBRD), Euroopan neuvoston kehityspankin ja Euroopan energiatehokkuusrahaston (FEEE) tarjoamien rahoitusvälineiden ja teknisten tukiohjelmien käyttöä; kehottaa jäsenvaltioita lisäksi etsimään keinoja soveltaa tarkistettua Euroopan aluekehitysrahastoasetusta asuntojen tarjoamiseksi syrjäytyneille;

29. kehottaa EIP:tä tiiviissä yhteistyössä paikallis- ja alueviranomaisten kanssa painottamaan kohtuuhintaista sosiaalista asuntotuotantoa nykyistä enemmän investointiprioriteeteissaan varsinkin niissä jäsenvaltioissa, joissa ei ole julkista asuntotuotantoa rahoitettavaa pankkia, sekä helpottamaan myönnettyjen lainojen ehtoja; kehottaa EIP:tä lisäksi määrittämään, missä määrin hankejoukkolainat voivat toimia myös sosiaalisten infrastruktuurien, kuten asuntotuotannon, rahoitusvälineenä ottaen huomioon niiden kokeiluvaiheen arvioinnin ennen niiden käytön laajentamista;

30. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan asunto-osuuskuntien toimia, sillä kyseiset osuuskunnat ovat toimiva väline ensimmäisen kodin ostamiseksi kohtuuhintaan; toteaa, että osuuskunnat ovat myös tehokas kaupunkialueiden kehittämislaitteita edistävä väline, sillä ne luovat synergioita paikallisyhteisöjen kanssa ja ehkäisevät kaupunkien tyhjentymistä;

31. kehottaa komissiota asettamaan muita mahdollisia rahoituslähteitä jäsenvaltioiden käyttöön, jotta edistetään sosiaalisten asuntojen tarjontaa ja kunnostamista sosiaalisina investointeina sekä rohkaistaan jäsenvaltioita sekä alueellisia ja paikallisia viranomaisia hyödyntämään tehokkaasti saatavilla olevaa EU:n rahoitusta ja säilytetään näihin investointeihin sovellettavat alennetut arvonalisäverokannat alan suuren työvoimavaltaisuuden ja sen yhteisön sisäiseen kauppaan aiheuttaman vähäisen vaikutuksen vuoksi; kehottaa tutkimaan mahdollisuutta soveltaa samaa arvonalisäverokantaa kuin jota sovelletaan välttämättömyystavaroihin; kannustaa jäsenvaltioita hyödyntämään yksityisiä säästöjä sekä maanhankinnan että sosiaalisten asuntojen rakentamisen ja kunnostamisen edistämiseksi;

32. kehottaa perustamaan yhdenmukaisia yhteistyömalleja, joihin osallistuu töiden tilaajia, sosiaalisten asuntojen vuokranantajia ja rakennusyhtiöitä, jotta edistetään lämmitysjärjestelmien uudistamista ja vähän energiaa käyttävien sosiaalisten asuntojen rakentamista;

33. suhtautuu myönteisesti 31. heinäkuuta 2012 annettuun komission tiedonantoon rakennusalaan koskevasta eurooppalaisesta strategiasta (COM(2012)0433); katsoo, että kyseisen alan kilpailukykyä ja innovatiivisuutta lisäävien verokannustimien ja rahoitustuen lisäksi on välttämätöntä toteuttaa toimenpiteitä sen työvoiman pätevyytensä parantamiseksi, jotta voidaan vastata resurssitehokkaan Euroopan ja vähähiilisen talouden luomisen asettamiin haasteisiin ja saavuttaa energiatehokkuutta koskevassa direktiivissä 2012/27/EU⁽¹⁾ ja rakennusten energiatehokkuutta koskevassa direktiivissä 2010/31/EU⁽²⁾ asetetut tavoitteet;

34. kehottaa komissiota tekemään tiiviimpää yhteistyötä jäsenvaltioiden ja asiasta vastaavien paikallisviranomaisten kanssa, jotta voidaan laatia keskipitkän ja pitkän aikavälin ennusteita työmarkkinoilla vaadittavista taidoista; kehottaa asiasta vastaavia toimijoita seuraamaan työllisyyden kehitystä ammatillisen peruskoulutuksen ja elinikäisen oppimisen

⁽¹⁾ EUVL L 315 14.11.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

merkityksellisyys lisäämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita ja asiasta vastaavia paikallisviranomaisia mukauttamaan nopeasti koulutus- ja ammattikoulutusjärjestelmänsä, ammatillinen opetus mukaan lukien, muun muassa sisällyttämällä niihin kestävän talouden käsitteen ja varmistamaan, että pätevyitysohjelmat edistävät nuorten pääsyä uusiin "vihreisiin" työpaikkoihin ja "vihreän talouden" tuotantoketjuihin; toteaa, että vihreiden työpaikkojen edistämällä voidaan luoda laadukkaita ja kestäviä työllistymismahdollisuuksia, poistaa köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä sekä taata kannustavat työvoimapalvelut;

35. katsoo, että vihreä sektori voi tarjota hyvin moninaisia työllistymismahdollisuuksia alkaen aloitustasosta ja vähän taitoja vaativista työpaikoista aina hyvin ammattitaitoisen osaamissektorin työpaikkoihin; tältä osin

- panee merkille pk-yritysten aseman tällaisten vihreän talouden työpaikkojen tarjoajana ja korostaa pk-yritysten tarjoamaa potentiaalia vuorottelukoulutuksessa, oppisopimuksissa ja paikallisissa suuntautumis suunnitelmissa, joilla voidaan tarjota työllistymismahdollisuuksia sosiaalisesti heikommassa asemassa oleville henkilöille;
- kehottaa jäsenvaltioita perustamaan ammattitaitotarpeiden hallintaa varten tarkoitettuja siirtymärahoja;
- kehottaa komissiota sisällyttämään elinikäisen oppimisen kehykseen yhdeksannen avaintaidon, joka koskee ympäristöä, ilmastonmuutosta ja kestävä kehitystä;
- kehottaa jäsenvaltioita ja paikallis- ja alueviranomaisia hyödyntämään Euroopan sosiaalirahastoa (ESR) investoidakseen taitoihin, työllisyyteen, koulutukseen ja ammatilliseen uudelleen koulutukseen varsinkin rakennusten lämmitysjärjestelmien uudistamisen kaltaisissa "vihreissä" ammateissa;
- kehottaa jäsenvaltioita tukemaan sellaisten toimijoiden kehittymistä, joilla on sekä sosiaalista että teknistä osaamista energian säästämisen alalla, kuten ammatteja, jotka toimivat sosiaalisten ja teknisten alojen välittäjinä, sekä pyrkimyksiä kouluttaa teknisten ammattien edustajat omaksumaan sosiaalisempi lähestymistapa energiatehokkuuteen ja päivävastoin;

36. suhtautuu myönteisesti sosiaalisia investointeja koskevaan toimenpidepakettiin, jossa komissio antaa jäsenvaltioille ohjeita siitä, miten ne voivat harjoittaa kasvua ja yhteenkuuluvuutta edistäviä entistä tehokkaampia sosiaalipolitiikkoja;

37. huomauttaa, että investoinnit sosiaaliseen asuntotuotantoon ovat osa laajempaa poliittista kehystä, jolla pyritään järjestämään ja rahoittamaan julkisten sosiaali- ja terveyspalvelujen sekä koulutuspalvelujen tarjonta sosiaalisten perusoikeuksien takaamiseksi ja vastaamaan sosiaalisten tarpeiden kehitykseen;

Köyhyyden torjuminen ja sosiaalisen osallisuuden ja yhteenkuuluvuuden edistäminen

38. muistuttaa, että muiden perusoikeuksien, poliittiset ja sosiaaliset oikeudet mukaan luettuina, toteuttamista varten on välttämätöntä kyetä tunnustamaan ja toteuttamaan oikeus asuntoon; huomauttaa, että on jäsenvaltion tai asiasta vastaavan viranomaisen velvollisuus toteuttaa oikeus asuntoon parantamalla toimiansa ja ohjelmiansa avulla kaikkien ja varsinkin vähäosaisten henkilöiden mahdollisuutta saada asunto varmistamalla asianmukaisten, kunnollisten, terveellisten ja kohtuuhintaisten asuntojen riittävä tarjonta;

39. pyytää perusoikeusvirastoa toteuttamaan tutkimuksen, jossa arvioidaan, kuinka tehokkaasti ja millä ehdoilla oikeus asuntoon ja asumistukeen toteutuu jäsenvaltioissa, ja kutsuaan asianomaiset toimijat osallistumaan siihen; kehottaa virastoa edistämään parhaiden käytäntöjen vaihtoa erityisesti haavoittuvien ryhmien, kuten asunnottomien, asumisoikeuden tehokkaassa täytäntöönpanossa; kehottaa komissiota seuraamaan tällaisia toimia sosiaalisia investointeja koskevan sopimuksen yhteydessä;

40. suosittelee, että jäsenvaltiot ja Euroopan komissio tukevat ja edistävät hyvien käytäntöjen innovatiivista ja tehokasta kehittämistä ja vaihtoa, kun toteutetaan erityisen heikossa asemassa olevien ja syrjäytyneiden väestöryhmien oikeutta asuntoon kiinnittäen erityistä huomiota perheväkivaltaan; pahoittelee, että perheväkivallan uhrit jäävät todennäköisemmin väkivaltaiseen ympäristöön, jos he eivät taloudellisista syistä kykene löytämään sopivaa asuntoa; kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan yhdenmukaisia palveluja perheväkivallan uhreiksi joutuneille perheille;

41. odottaa komission tutkivan, onko asumistuen muotoinen suora tuki vai epäsuora tuki sosiaalisen asuntotarjonnan muodossa tehokkaampi toimenpide kohtuuhintaisten asuntojen tarjoamiseksi niille sosiaaliryhmille, jotka eivät pysty täyttämään asuntotarvettaan asuntomarkkinoilla;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

42. kehottaa Euroopan komissiota ja Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiötä toteuttamaan vuonna 2014 osana kehittämissäätiön vuoden 2014 työohjelmaa tutkimuksen kustannuksista, joita aiheutuu, ellei riittämättömän asuntotilanteen suhteen tehdä mitään;

43. panee huolestuneena merkille, että useat jäsenvaltiot ovat talouden epätasapainoa torjuessaan keskeyttäneet ohjelmia ja toimenpiteitä (kuten vuokratuet ja asuntolainojen korkotuet), joilla helpotetaan asunnon hankkimista ja että ne ovat korottaneet suhteettomasti kiinteistöveroja vaikean talouden taantumana aikana, minkä vuoksi suuret väestöryhmät joutuvat köyhyyteen ja puutteeseen;

44. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan kaikkea sosiaalista asuntotuotantoa koskevan politiikan ja siihen liittyvien ohjelmien yhteydessä sosiaalisten vaikutusten arvioinnin, jossa keskitytään erityisesti sukupuoleen ja kotitalouksiin, ja ottamaan tällöin erityisesti huomioon sukupuolten välisen epätasa-arvon tuloissa ja taloudellisissa resursseissa; korostaa, että kaikki tilastotiedot on eriteltävä sukupuolen ja kotitaloustyyppin mukaan ja että lisätutkimusta tarvitaan, jotta voidaan selvittää tarkasti, kuinka asuntopolitiikalla voidaan tukea heikossa asemassa olevia yksilöitä ja ryhmiä, kuten naisia (ottaen huomioon naisten monitahoinen rooli yksinhuoltajina ja perheenjäsenten ja vammaisten henkilöiden hoitajina), perheitä, nuoria, vammaisia henkilöitä ja ikääntyneitä;

45. suositaa, että jäsenvaltiot ja niiden paikallis- ja alueviranomaiset laativat yhdennettyjä toimintalinjoja sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi sekä kunnollisten, terveellisten ja kohtuuhintaisten asuntojen takaamiseksi kaikille; ehdottaa, että näihin toimintalinjoihin sisällytetään seuraavat toimet:

- tuetaan erityisesti laadukkaiden sosiaalisten asuntojen tarjontaa esimerkiksi asettamalla tarpeen mukaan sosiaalisia asuntoja koskevat vähimmäiskiintiöt esimerkiksi tiheästi asutuille alueille, joilla kysyntä on suurinta, mikä tukisi moninaisuutta;
- asetetaan asuntojen ja erityisesti sosiaalisten asuntojen laatua koskevat selvät vähimmäisvaatimukset;
- liitetään sosiaalisen asuntokannan laajentamishjelmat politiikkaan, jolla parannetaan keskeisten julkisten palvelujen ja yleistä etua koskevien palvelujen saatavuutta, kuten julkisten sosiaalisten ja terveyspalvelujen tarjontaa sekä kulttuuri- ja urheilutilojen rakentamista (osana paikallista yhdennettyä strategiaa) ja pidetään kaupunkien hallitsematon laajeneminen vuoteen 2050 mennessä saavutettavaa maaperän kulutuksen nollatavoitetta koskevien komission suuntaviivojen mukaisena;
- helpotetaan maahanmuuttajien ja nuorten kaltaisten heikko-osaisimpien väestöryhmien usein kohtaamia ongelmia saada kunnollinen asunto;
- otetaan käyttöön vuokralaisen asemaa turvaavia järjestelmiä;
- laaditaan kodittomia varten erityisohjelmia, jotka perustuvat paikallisen tilanteen arvioihin, joissa otetaan huomioon asuntomarkkinoilta syrjäytymistä koskeva eurooppalainen ETHOS-typologia, jolla mitataan asuntomarkkinoilta syrjäytymistä ja johon liittyy sosiaalisia liitännäistoimenpiteitä ja joka on mukautettu asunnottomien naisten erityistilanteeseen ja tarpeisiin, ja painottaa heikossa asemassa oleville henkilöille ja syrjäytyneille väestöryhmille tarjottavia asuntoja ja pitkäaikaista tukea pikemmin kuin tilapäismaajoitusta;
- tuetaan ja rahoitetaan ohjelmia, jotka koskevat asukkaiden itse rakentamia asuntoja;

46. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki kansalaiset pystyvät kustantamaan itselleen asunnon; katsoo, että tätä varten vuokrankorotuksissa on noudatettava objektiivista järjestelmää, joka hillitsee kiinteistöhintojen nousua, ja lisäksi on mukautettava veropolitiikkaa keinottelun suitsemiseksi;

47. kehottaa komissiota panemaan viipymättä täytäntöön Euroopan parlamentin päätöslauselman asunnottomuutta koskevasta EU:n strategiasta;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

48. painottaa, että naisten asunnottomuuden eri puolia on käsiteltävä kokonaisvaltaisesti ja se olisi otettava huomioon kaikissa unionin toimintalinjoissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan järjestelmällisiä sukupuolivaikutusten arviointeja ja seuraamaan asunnottomien naisten erityistilannetta ja -tarpeita, edistämään tuettua asumista koskevia hankkeita ja kohtuuhintaisten, mukautettujen ja energiatehokkaiden asuntojen rakentamista sekä ottamaan mukaan sosiaalisiin asunto-ohjelmiin usein niiden ulkopuolelle jäävät keskituloiset perheet, koska nämä voivat muiden kotitalouksien tavoin kärsiä talouskriisin aiheuttamasta aineellisesta puutteesta;

49. kehottaa perustamaan yhdenmukaisia yhteistyömalleja, joihin osallistuu sosiaali- ja terveyspalveluja, vähäosaisten henkilöiden tukipalveluja ja sosiaalisten asuntojen vuokranantajia ja järjestöjä ja joilla tuetaan asuntoa etsiviä tai jo asunnon saaneita heikossa asemassa olevia henkilöitä;

50. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja asiasta vastaavia viranomaisia osoittamaan rakennerahastojen varoja syrjäytyneiden väestöryhmien asuntoihin ja majoitukseen ja erityisesti sosiaalisiin asuntoihin sisällyttämällä tämän prioriteetin toimintaohjelmiinsa; kehottaa tässä suhteessa komissiota ja perusoikeusvirastoa tehostamaan hyvien käytäntöjen vaihtoa paikallisviranomaisten välillä yhteisten ja avoimien kriteerien pohjalta;

51. suosittelee, että jäsenvaltiot ja niiden asiasta vastaavat viranomaiset investoivat kohtuuhintaisten sosiaalisten asuntojen rakentamiseen ja kunnostamiseen vastatakseen erityistarpeisiin, jotka liittyvät huonokuntoisten asuntojen terveysriskeihin, perherakenteiden monimuotoisuuteen, väestön ikääntymiseen ja varsinkin huollettavien ikääntyneiden henkilöiden kotona asumiseen sekä vammaisten ja nuorten asuinpaikkaa koskevaan ja ammatilliseen liikkuvuuteen; suosittelee, että näihin tarkoituksiin käytetään seuraavalla ohjelmakaudella (2014–2020) rakennerahastojen varoja; katsoo, että sosiaaliset tukitoimet asunnon saamiseksi edistävät ”valkoisten työpaikkojen” luomista, jotka ovat välttämättömiä, jotta voidaan vastata väestön ikääntymisen kaltaisiin nykyisiin ja tuleviin yhteiskunnallisiin haasteisiin; korostaa, että eurooppalainen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistunut rahasto voisi edistää tukihankkeita ja asuntojen avulla syrjäytymistä ehkäiseviä hankkeita;

52. kehottaa jäsenvaltioita ja niiden alue- ja paikallisviranomaisia toteuttamaan tehokkaita kannustintoukset asuntotarvetta koskevien ennusteiden perusteella estääkseen varsinkin ongelma-alueilla sen, että asunnot ovat pitkän aikaa tyhjinä, jotta voidaan torjua kiinteistökeinottelua ja muuttaa nämä asunnot sosiaalisiksi asunnoiksi;

53. pitää tärkeänä asuntojen turvallisuus- ja terveysluokitusta, jossa asuntoon liittyviä vaaroja arvioidaan terveysnäkökohtien perusteella;

54. kehottaa jäsenvaltioita ja asiasta vastaavia viranomaisia yksinkertaistamaan sosiaalisten asuntojen hakemuksia ja parantamaan asuntojen jakamisen avoimuutta ja puolueettomuutta kunkin jäsenvaltion sosiaalisen, taloudellisen ja kulttuurillisen tilanteen mukaisesti, jotta estetään kaikenlainen syrjintä ja heikko-osaisimpien väestöryhmien ”välttely”, jotka vahvistavat alueellista eriytymistä; korostaa tässä yhteydessä eräissä jäsenvaltioissa voimassa olevia merkittäviä järjestelyjä, joita ovat muun muassa luettelo sosiaalista erilaisuutta edistävästä lakisääteisistä, täsmällisistä ja avoimista jakamispe-rusteista, nimettömänä tehtävät sosiaalisten asuntojen hakemukset, vapaita asuntoja koskevat ilmoitukset, hakemusten pisteyttämisjärjestelmien käyttöönotto, kriteerien täyttymisen tarkastavien ja asuntoja jakavien elinten eriyttäminen sekä asuntojen jakamisen asianmukainen hallinnointi laajamittaisen sosiaalisen erilaisuuden edistämiseksi;

55. korostaa väestön ikääntymiseen liittyviä haasteita sekä tarvetta tarjota asianmukaisia, kunnollisia ja kohtuuhintaisia asuntoja ikääntyneiden kasvavalle ryhmälle EU:ssa; toteaa, että ikääntyneet henkilöt köyhtyvät kaikissa jäsenvaltioissa, ja vaatii tästä syystä, että tämän alan tutkimusta koordinoivan aktiivisena ikääntymistä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden erityisessä osiossa keskitytään erityisesti kehittämään kohtuuhintaisia ratkaisuja, joiden avulla ikääntyneet voivat asua kotonaan mahdollisimman pitkään; tässä suhteessa on syytä ottaa huomioon, että nykyisten asuntojen käytettävyyden parantaminen on asianmukainen tapa vähentää sosiaalista syrjäytymistä riippumattomuutta

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

edistävien toimien avulla; kehottaa tästä syystä jäsenvaltioita sisällyttämään kansallisiin uudistusohjelmiinsa erityisesti kohtuuhintaisten ratkaisujen kehittämisen, jotta ikääntyneet voivat elää omissa kodeissaan mahdollisimman pitkään, ottaen huomioon, että on suotavaa parantaa nykyisen asuntokannan käytettävyyttä, mikä auttaa ihmisiä jäämään asuinalueelleen ja helpottaa näiden sosiaalisen elämän jatkamista, kun heidän itsenäisyytään tuetaan;

56. painottaa, että sosiaalisen asuntotarjonnan on oltava rakenteeltaan sellaista, että vältetään sekä keskiluokkaistuminen että gettoutuminen; vaatii tarpeen mukaan taloudellisia kannustimia, joilla pyritään kehittämään yhteistä yksityisen ja sosiaalisen asuntotarjonnan yhdistelmää sosiaalisen eriytymisen välttämiseksi;

57. kiinnittää erityistä huomiota Euroopassa ja etenkin EU:hun viimeksi liittyneissä maissa vallitsevaan sosiaaliseen epätasapainoon ja unionin pyrkimyksiin tukea heikossa asemassa olevia sosiaaliryhmiä erityisesti asuntotarjonnan yhteydessä;

58. suosittelee, että jäsenvaltiot ja asiasta vastaavat viranomaiset toteuttavat toimia parantaakseen kohtuuhintaisten asuntojen saatavuutta lisäämällä sosiaalisen ja kohtuuhintaisen asuntokannan kokoa ja laatua ja kehittämällä sen yhdentymistä yhteisöperustaiseen terveydenhuoltoon ja sosiaalipalveluihin hyödyntäen tässä ESR:n ja muiden rakennerahastojen rahoitusta;

59. korostaa, että tehokkaan yhteisöperustaisen terveydenhuollon ja muiden sosiaalipalveluiden kanssa koordinoituna sosiaalisen asuntotarjonnan olisi autettava kehittämään itsenäisen henkilökohtaisen elämän valmiuksia, mikä auttaisi sosiaalisesti haavoittuvia tai heikossa asemassa olevia henkilöitä siirtymään itsenäisempään elämään, turvautumaan vähemmän sosiaalihuoltoon ja lisäämään henkilökohtaista riippumattomuuttaan;

60. kehottaa asiasta vastaavia julkisten ja yksityisten elinten viranomaisia sisällyttämään järjestelmällisesti tekniikan, arkkitehtuurin, kaupunkisuunnittelun ja rakennusalan koulutukseen rakennetun ympäristön esteettömyyttä ja kaikille sopivaa suunnittelua koskevia moduuleja;

61. pitää valitettavana sosiaalisen asuntotarjonnan rajoittamisen yleistä suuntausta ja kehottaa jäsenvaltioita ottamaan mukaan sosiaalisiin asunto-ohjelmiin niistä usein syrjäytetyn keskituloisten perheiden ryhmän, koska sekin voi muiden kotitalouksien tavoin kärsiä talouskriisin aiheuttamasta aineellisesta puutteesta;

62. pitää unionin sitoutumista yhdenmetyyn kaupunkialueiden kestäväan kehitykseen ja etenkin sosiaaliseen asuntotuotantoon tehokkaana keinona integroida ongelma-alueet ympäröivään kaupunkiympäristöön ja torjua köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita ja asiasta vastaavia viranomaisia hyödyntämään nykyistä enemmän yhdenmetysti rakennerahastoja (EAKR, ESR) sekä EIP:tä ja muita rahoitusratkaisuja sekä edistämään niiden välistä koordinoitua ja yhteisvaikutusta; katsoo, että asukkaiden riittävä osallistuminen ja heidän päättäväisensä lisääminen ennen sosiaalisten asuntojen rakennus- ja kunnostustöitä ja niiden aikana vahvistaa sosiaalista osallisuutta ja yhteenkuuluvuutta;

63. kehottaa komissiota tekemään tutkimuksen sosiaalisten investointimallien tehokkuudesta sosiaalisen asuntotuotannon alalla keskittyen rakennerahastojen mahdollisesti yhdessä muiden rahoituslähteiden kanssa käytettynä tarjoamiin mahdollisiin hyötyihin, jotta edistetään sosiaalisia investointeja paikallisten vihreiden tai nuorille tarkoitettujen työpaikkojen luomisen kaltaisiin aloihin sekä syrjäytyneiden väestöryhmien sosiaalisen osallistamiseen asuntojen avulla;

64. pitää valitettavana, että perheväkivallan uhrin jäävät todennäköisemmin väkivaltaiseen ympäristöön, jos he ovat taloudellisesti riippuvaisia väkivallan tekijästä eivätkä siksi kykene etsimään itselleen sopivaa asuntoa; kehottaa siksi unionia edistämään sellaisia sukupuolierot huomioon ottavia toimintalinjoja, ohjelmia ja rahoitusmahdollisuuksia, jotka parantavat perheväkivallan uhrien mahdollisuuksia saada turvallinen ja kohtuuhintainen asunto, ja kehottaa jäsenvaltioita etsimään kohtuuhintaisia ratkaisuja vaihtoehtoisiksi hätäasunnoiksi ja väliaikaisiksi asunnoiksi sekä lisäämään uhreille tarkoitettujen turvakotien ja kuntoutuskeskusten määrää ja muita asiaan liittyviä sosiaalipalveluja, esimerkiksi integroitua palveluja perheille (eli perhekeskuksia);

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

65. muistuttaa, että yksinhuoltajiaitejä oli vuonna 2009 seitsemän kertaa enemmän kuin yksinhuoltajaisia; painottaa, että yksinhuoltajiaiteille, samoin kuin muille heikossa asemassa oleville ryhmille tai yksilöille, kuten yksinhuoltajille, nuorille perheille, suurperheille, työuransa alussa oleville nuorille, maahanmuuttajanaisille, vammaisille henkilöille ja ikääntyneille, olisi annettava etusija yhteiskunnan tukemia asuntoja myönnettäessä; panee merkille, että talouskriisi vaikutti aluksi enemmän miehiin kuin naisiin, mutta jatkuessaan se nosti naisten työttömyysastetta enemmän kuin miesten;

Energiaköyhyyden torjuminen

66. on huolissaan 50–125 miljoonaa eurooppalaista koskevan energiaköyhyyden lisääntymisestä; energiaköyhyys johtuu pääasiassa kotitalouden pienten tulojen, huonon lämmitysjärjestelmän ja lämpöeristyksen sekä liian korkeiden energiakustannusten yhdistelmästä;

67. kehottaa komissiota antamaan energiaköyhyyden torjunnasta tiedonannon, jossa se kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön yhteisiin parametreihin perustuvan energiaköyhyyden määritelmän, joka mukautetaan kullekin jäsenvaltiolle, jotta voidaan ottaa huomioon erityiset kansalliset olosuhteet; muistuttaa, että asumisen kohtuuhintaisuus olisi käsitettävä siten, että siihen sisältyvät vuokran hinnan lisäksi myös energiakustannukset; katsoo kuitenkin, että energiaköyhyyttä ei voida tarkastella vain menojen ja energian hinnan näkökulmasta, koska sillä on myös laadullinen ulottuvuus, joka liittyy kansalaisten käyttäytymiseen ja kulutustottumuksiin;

68. kehottaa Euroopan komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että energia-alan sisämarkkinoiden syventämiseen liitetään haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajien suojelutoimia;

69. katsoo, että oikeus energiaan on oleellinen ihmisarvoisen elämän elämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita hiomaan kunnollisen asunnon määritelmiään, jotta niihin sisällytetään energiatehokkuutta koskevat normit; kehottaa jäsenvaltioita torjumaan energiaköyhyttä erityisesti energia-alan sääntelyviranomaisten avulla ja toteuttamaan yhdenmukaisia toimenpiteitä sekä yksityisellä että julkisella alalla energiaköyhyyden torjumiseksi paikallisten energiakatselmusten perusteella;

— perustetaan erityisiä rahoitusjärjestelmiä helpottamaan heikko-osaisimpien kotitalouksien energiakustannuksia (oikeudenmukainen energiahinnoittelu, sosiaalisin perustein määrittyvät hinnat, tapauskohtaiset tai muihin sosiaalisiin tukiin yhdenmukaiset tuet, maksamattomien laskujen ennalta ehkäiseminen, suojelu energian toimituksen katkaisua vastaan);

— perustetaan energiaköyhyyden vähentämiseksi erityisiä kansallisia tai alueellisia rahastoja, jotka voitaisiin rahoittaa energiatoimittajien maksuilla, jotka liittyvät niiden velvoitteisiin vähentää kulutusta energiatehokkuutta koskevan direktiivin 2012/27/EU mukaisesti;

— tuetaan kannustimia ja opetustoimia, joilla autetaan asukkaita pienentämään energiankulutusta;

— kannustetaan tehokkaiden taloudellisten keinojen avulla eniten energiaa kuluttavien asuntojen energiatehokkuuden parantamista pitkällä aikavälillä sekä kaupunki- että maaseutualueilla samalla, kun varmistetaan, ettei tämä nosta jyrkästi vuokralaisten asumiskustannuksia, kun niistä on vähennetty saavutetut energiasäästöt; kehottaa komissiota koordinoimaan näitä toimia ja tutkimaan mahdollisuutta ottaa käyttöön kannustimia;

70. muistuttaa, että asuntoala on yksi aloista, joilla on suurimmat mahdollisuudet säästää energiaa; korostaa, että keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä energiatehokkuustoimenpiteiden olisi ensisijaisesti autettava lisäämään kotitalouksien ostovoimaa ja parantamaan niiden elämänlaatua, mikäli energiajärjestelmien uudistamisen kustannukset eivät ylitä saavutettuja energiasäästöjä; korostaa, että näiden toimenpiteiden avulla voidaan vähentää myös hiilidioksidipäästöjä, luoda työpaikkoja, tukea paikallista taloutta ja vähentää terveydenhuoltomenoja;

71. painottaa mahdollisia etuja, joita seuraa erityisesti energiatehokkaan ja uusiutuvan energian mikrotuotannon asentamisen tukemisesta sosiaalisissa asuntoyksiköissä, kun energialasku pienenee ja tuotetusta energiasta saatava hyöty jakautuu tasapuolisesti asukkaiden ja asuntoyhtiön tai omistajan kesken, jolloin asukkaan lasku pienenee ja voidaan rahoittaa uusia kunnostus- ja parannustoimia omistajien koko asutokannassa;

72. katsoo, että energiaköyhyyden torjuntaa edistävät energiatehokkuustoimet voivat myös ehkäistä terveysongelmia (kuten hengitystie- ja sydän- ja verisuonisairauksia, allergioita, astmaa, ruoka- ja hiilimonoksidimyrkytyksiä, vuokralaisten mielenterveysongelmia);

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

73. painottaa jälleen energiatehokkuuden parantamiseen tähtäävien ohjelmien merkitystä sosiaalisen asuntotarjonnan ja yksityisen sektorin asuntotarjonnan kohtuuhintaisuuden parantamiseksi; korostaa, että komission on selvennettävä valtiontukisääntöjä koskevaa ohjeistustaan kunnostamiseen ja investointeihin myönnettävän kansallisen ja EU:n rahoituksen osalta ja sallittava joustavuus aina kun se on mahdollista, jotta varmistetaan, että asuntoyhtiöiden ja yksityisten omistajien investointeihin on saatavilla asianmukaisinta rahoitusta tämän sosiaalisen ja ympäristöä koskevan tavoitteen saavuttamiseksi EU:n kilpailusääntöjä rikkomatta;

74. pitää myönteisenä, että energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian edistämistoimet asuntotuotannossa voivat saada EAKR:n ja koheesiorahastojen tukea ajanjaksolla 2014–2020; kehottaa jäsenvaltioita, niiden paikallis- ja alueviranomaisia ja kaikkia yhteistyökumppaneita hyödyntämään EAKR:ää ja koheesiorahastoja varsinkin energiaköyhyydestä pahiten kärsivien kotitalouksien hyväksi toteutettaviin energiatehokkuutta parantaviin toimiin;

75. korostaa, että energian toimittajilla on tärkeä tehtävä riitojen ehkäisemisessä ja ratkaisemisessa muun muassa asentamalla älykkäitä mittareita, perustamalla asiakaspalveluyksiköitä ja lisäämällä hintojen avoimuutta;

76. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tiedotuskampanjoita, jotta varmistetaan, että kotitaloudet ovat tietoisempia siitä, että resurssien vastuullisempi käyttö on tärkeää, ja tuista, joihin niillä on oikeus sosiaaliturvajärjestelmän puitteissa, sekä käynnistämään koulutuskampanjoita, joilla erityisesti sosiaalialan ammattilaiset tehdään tietoisemmiksi energiaköyhyyteen liittyvistä kysymyksistä;

77. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan energiaköyhyyttä koskevia kansallisia tietokantoja;

o

o o

78. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.

P7_TA(2013)0247

Naisten koulutuksellinen ja ammatillinen liikkuvuus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 naisten koulutuksellisesta ja ammatillisesta liikkuvuudesta EU:ssa (2013/2009(INI))

(2016/C 065/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 2 ja 3 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 8, 45, 165 ja 166 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 21, 23 ja 25 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1979 hyväksytyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon ammattipätevyyden tunnustamisesta 7. syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015” (COM(2010)0491),

⁽¹⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma: Eurooppa tähtää täystyöllisyyteen" (COM(2010)0682),
 - ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Uutta pontta ammatillista koulutusta koskevalle eurooppalaiselle yhteistyölle Eurooppa 2020 -strategian tueksi" (COM(2010)0296),
 - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman työntekijöiden liikkuvuuden edistämisestä Euroopan unionissa ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön ja työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0164/2013),
- A. ottaa huomioon, että oikeus asua ja työskennellä toisessa EU:n jäsenvaltiossa on yksi Euroopan unionin perusvapauksista, joka taataan unionin kansalaisille Euroopan unionista tehdystä sopimuksesta, ja että liikkuvuus on moniulotteinen ilmiö, joka perustuu taloudellisiin, sosiaalisiin tai perheeseen liittyviin näkökohtiin;
- B. ottaa huomioon, että työntekijöiden liikkuvuus ja koulutuksellinen liikkuvuus vahvistavat tunnetta kuulumisesta Euroopan kansalaisiin; katsoo, että ne muodostavat myös eurooppalaisen periaatteen, jonka pohjalta toteutetaan yhteenkuuluvuutta ja solidaarisuutta Euroopan tasolla;
- C. ottaa huomioon, että Erasmus-ohjelma, jonka ansiosta yli 2,2 miljoonaa EU:n kansalaista on saanut vuoden 1987 jälkeen mahdollisuuden opiskella ulkomailla, voi myös edistää merkittävästi työntekijöiden rajat ylittävää liikkuvuutta opiskeluajan jälkeen, ja että naisten yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen lisääntyminen edistää heidän liikkuvuuttaan;
- D. ottaa huomioon, että talous- ja rahoituskriisi on vaikuttanut kielteisesti EU:n työmarkkinoihin ja erityisesti työllisyyslukuihin ja liikkuvuuteen sekä työntekijöiden mahdollisuuksiin valita koulutustaan ja ammattipätevyyttään vastaavaa työtä, miltä osin naiset ovat yksi heikoimmassa asemassa olevista ryhmistä;
- E. ottaa huomioon, että viimeisten tietojen mukaan naisten työttömyysaste on Euroopan unionissa 10,7 prosenttia (22,7 prosenttia alle 25-vuotiaista naisista);
- F. ottaa huomioon, että ammatillinen liikkuvuus on Euroopan unionin strateginen tavoite, koska se lisää sisämarkkinoiden tehokkuutta ja edistää ammatillisen pätevyyden ja työllisyystason kasvua, ja ne ovat keskeisiä asioita taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle;
- G. ottaa huomioon, että sukupuolten välillä on huomattavia eroja työntekijöiden liikkuvuuteen EU:ssa liittyvissä asioissa, sillä miehet muuttavat työpaikan tai töiden siirtymisen vuoksi paljon useammin kuin naiset (miehistä 44 prosenttia ja naisista 27 prosenttia), kun taas naisten ura katkeaa useammin näiden muuttaessa pitkien matkojen taakse seuratakseen kumppaniaan;
- H. katsoo, että sukupuolittain eriytyneet työmarkkinat, puutteelliset työolot, sukupuolten väliset palkkaerot, riittämättömät toimenpiteet työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseksi, vallalla olevat stereotypiat ja sukupuoleen perustuvan syrjinnän vaara ovat merkittävimmät esteet naisten ammatilliselle liikkuvuudelle; ottaa huomioon, että myös perheeseen, merkittäviin eroihin eri jäsenvaltioiden myöntämissä perhe-etuuksissa, sosiaalisiin verkostoihin, lasten päivähoitopalveluihin ja muiden huollettavien hoitopalveluihin, erityisesti lastentarhojen ja päiväkotien julkisen verkoston sekä lasten vapaa-ajan aktiviteetteihin liittyvien julkisten palvelujen puuttumiseen tai puutteellisuuteen, asumisolosuhteisiin ja paikallisiin olosuhteisiin liittyvien tekijöiden lisäksi muutkin esteet (kielitaito, oikeuksien riittämätön tuntemus) estävät naisia harjoittamasta oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen, oleskeluun ja työhön kaikkialla Euroopassa;
- I. ottaa huomioon, että naiset ovat miehiä useammin koko elämänsä ajan alttiita sosiaalisille riskeille, mikä lisää köyhyyden naisistumista; ottaa huomioon, että viimeisimpien arvioiden mukaan naisten palkat Euroopan unionissa ovat keskimäärin 16,4 prosenttia miesten palkkoja pienemmät ja että jäsenvaltioiden välillä on huomattavia eroja, sillä niissä palkkaerot vaihtelevat 1,9 prosentista 27,6 prosenttiin ⁽²⁾;

⁽¹⁾ EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 35.

⁽²⁾ Lähde: Eurostat 2010, paitsi EE, EL (2008). AT, BE, ES, IE, FR, IT, CY: väliaikainen lähde.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- J. katsoo, että naisten työmarkkinoille integroimisen parantamiseksi tarvitaan moniulotteisia politiikan ratkaisuja, joihin sisällytetään elinikäinen oppiminen, työ-, perhe- ja yksityiselämän yhteensovittaminen erityisesti yksinhuoltajaäitien kohdalla, epävarman työn torjuminen, työntekijöille täydet oikeudet ja etuudet suovien työpaikkojen edistäminen, julkinen terveydenhuoltoverkosto, julkinen sosiaaliturvajärjestelmä sekä naisten pyynnöstä toteutettavat eriytyvät työjärjestelykäytännöt;
- K. katsoo, että laadukas koulutus antaa naisille suuremmat mahdollisuudet työllistyä, parantaa pätevyyttään ja hankkia keskeisiä taitoja tietyllä alalla; katsoo, että samalla koulutus helpottaa naisten osallistumista yhteiskunnalliseen elämään ja kulttuuritoimintaan ja takaa heille paremman palkan työmarkkinoilla;
- L. ottaa huomioon, että koulutuksellinen liikkuvuus auttaa edistämään ammatillista liikkuvuutta ja lisäämään työtilaisuuksia ja että kaikilla, myös vähemmän koulutetuilla naisilla, on oltava siihen mahdollisuus;
1. korostaa, että koulutusta, sosiaalista integroitumista, keinoja perhe- ja työelämän yhteensovittamiseksi, maahanmuuttoa, työllisyyttä, köyhyyttä, terveydenhuoltoa ja sosiaaliturvaa koskevien EU:n politiikkojen yhteydessä on tarpeen lisätä tietoisuutta eri ikäryhmien naisten tilanteesta sekä suojella naisten oikeuksia, edistää tasa-arvoa ja miesten ja naisten yhtäläisiä mahdollisuuksia työmarkkinoilla, taata turvalliset työolot, edistää yhtäläistä työhön pääsyä ja uramahdollisuuksia, mikä kattaa myös samojen valintakriteerien soveltamisen työhön liittyvissä asioissa, painottaa voimakkaammin naisten asemaa päätöksentekoprosessissa sekä torjua kaikenlaista syrjintää työmarkkinoilla, kuten työmarkkinoiden eriytymistä ja palkkasyrjintää, erityisesti edistämällä elinikäistä oppimista, epävarman työn torjumista, työntekijöiden oikeuksia kunnioittavia työpaikkoja, työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen mahdollistavia työaikoja, julkista terveydenhuoltoverkostoa ja julkista sosiaaliturvajärjestelmää sekä omasta pyynnöstä toteutettavia eriytettyjä työaikajärjestelyjä;
 2. korostaa sen lisäarvon tunnustamista, jonka koulutuksellinen ja ammatillinen liikkuvuus antaa Euroopan unionille; korostaa talouskriisin seuraukset huomioon ottaen, että on osoittautunut entistä tarpeellisemmaksi tehdä ammatinvalintapäätös työmarkkinoiden tarjonnan perusteella sekä parantaa naisten kykyä sopeutua ammatinvaihdon yhteydessä uusista uramahdollisuuksista johtuviin vaatimuksiin;
 3. katsoo, että naisten koulutukseen liittyvän ja ammatillisen liikkuvuuden vahvistaminen voi edesauttaa Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitteen saavuttamista, jonka mukaan 20–64-vuotiaiden naisten ja miesten työllisyysastetta pyritään nostamaan 75 prosenttiin esimerkiksi lisäämällä nuorten, ikääntyneiden työntekijöiden ja matalan taitotason työntekijöiden osallistumista sekä integroimalla paremmin lailliset maahanmuuttajat;
 4. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön naisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksia liikkuvuuden yhteydessä koskevia, avoimuuden ja tiedottamisen takaavia määräyksiä niiden laatiessa kansallisia strategioita ja uudistusohjelmia;
 5. katsoo, että ammatillinen liikkuvuus ei saa heikentää naisten sosiaalisia oikeuksia ja että julkisen sosiaaliturvajärjestelmän eläkeoikeuksien ylläpitäminen on siirtäminen on siksi taattava eri maiden välillä; tunnustaa kuitenkin, että eläkejärjestelmät poikkeavat toisistaan EU:n eri jäsenvaltioissa;
 6. kehottaa jäsenvaltioita kokoamaan ja analysoimaan tietoja naisten liikkuvuuteen liittyvistä vaikeuksista sekä tämän liikkuvuuden mittakaavasta ja rakenteesta, ja kehottaa jäsenvaltioita tiedottamaan niiden omilla markkinoilla tapahtuvan ammatillisen liikkuvuuden eduista sekä ulkomaille suuntautuvaan koulutukselliseen ja ammatilliseen liikkuvuuteen liittyvistä eduista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita seuraamaan sellaisia toimistoja ja järjestöjä, jotka tarjoavat työpaikkoja muista jäsenvaltioista tuleville työntekijöille, ja tunnistamaan mahdolliset laittomat tai pimeät työpaikat tai toimistot/järjestöt, jotka tarjoavat tekaistuja työpaikkoja;
 7. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan kertomuksen ammatillista liikkuvuutta koskevista sukupuolikohtaisista tiedoista ja ottamaan käyttöön sukupuolten tasa-arvon edistämistä ammatillisen liikkuvuuden yhteydessä koskevia säännöksiä suunnitellessaan kansallisia toimintalinjoja sekä kansallisia uudistusohjelmia ja kiinnittämään erityistä huomiota Euroopan

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

sosiaalirahastosta (ESR) ohjelmakaudella 2014–2020 ja sen jälkeen rahoitettavien kansallisen tai alueellisen tason operatiivisten toimintaohjelmien suunnitteluun ja toteutukseen; palauttaa mieliin 23. lokakuuta 2012 antamansa päätöslauselman, jossa kannatetaan komission ehdotusta kohdentaa 25 prosenttia koko koheesiopolitiikkaan osoitettavista kokonaismäärärahoista Euroopan sosiaalirahastolle ⁽¹⁾;

8. korostaa, että hyvät käytännöt tulevat näkyviin ja toimenpiteet tuottavat tuloksia alueellisella ja/tai paikallisella tasolla, jos kyseinen asia on erityisenä tavoitteena näissä toimintaohjelmissa tai se on erityisenä horisontaalisena painopisteenä;

9. huomauttaa työllisyyden edistämiseksi, että on tarpeen kiinnittää enemmän huomiota rajat ylittävään yhteistyöhön ja hyvien käytäntöjen vaihtamiseen jäsenvaltioiden oppilaitosten ja ammattialajärjestöjen välillä ja vahvistaa siten koulujärjestelmien tasavertaisuutta ja osallistavuutta;

10. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan ponnistelujaan ja yhteistyötään ihmiskaupan torjumiseksi ja huolehtimaan erityisesti tiedon ja neuvonnan saatavuudesta; toteaa, että ihmiskauppaa harjoittavat kansainväliset verkostot, jotka houkuttelevat katteettomilla työpaikkalupauksilla työntekijöitä, erityisesti naisia, jotka päätyvät seksuaalisen hyväksikäytön ja pakkotyön tai pakollisen palvelun (kerjääminen, orjuus tai muut orjuuden kaltaiset käytännöt, orjuuden kaltaiset olot, rikollisen toiminnan hyväksikäyttö tai elinten poistaminen) uhreiksi;

11. huomauttaa, että liikkuvuuden pitäisi perustua sukupuolten tasa-arvoon sekä sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon, ikään ja terveydentilaan perustuvan syrjinnän torjumiseen;

12. toteaa, että kotitaloustyöhön tai lasten-, vammaisten- tai vanhustenhoitotyöhön ulkomaille muuttavat naiset työskentelevät usein ilman työsopimusta tai laittomasti, minkä vuoksi heillä ei ole oikeutta sosiaaliturvaan, terveydenhuoltoon, asianmukaiseen eläkkeeseen tai muihin eläketurvaan liittyviin etuisuuksiin;

13. kehottaa työmarkkinaosapuolia, jäsenvaltioita ja komissiota tukemaan sukupuolten tasa-arvon parantamista esimerkiksi työehtosopimuksissa edistämällä oikeutta joustaviin työaikoihin, lastenhoitopalveluita, naispuolisten työntekijöiden mentorointia, toimia, joilla lisätään naisten edustusta työehtosopimusneuvotteluissa, ja arvioimalla työehtosopimusten vaikutusta naisiin;

14. kehottaa jäsenvaltioita seuraamaan lasten- tai vanhustenhoitoalan työntekijöiden tilannetta, tarjoamaan naispuolisille työntekijöille, jotka lähtevät ulkomaille tällaisiin töihin, kaikki tarvittavat tiedot muun muassa alan laillisista työpaikoista ja koulutuksesta, sosiaalisista oikeuksista ja terveydenhuollosta sekä tarjoamaan lailliseen työntekoon liittyviä neuvontapalveluja ja varoittamaan naisia pimeiden työmarkkinoiden mahdollisista vaaroista;

15. korostaa, että unionin politiikassa on otettava huomioon myös maatalouden kausityöntekijöiksi ulkomaille muuttavien naispuolisten työntekijöiden elin- ja työolot, etenkin kun on kyse asianmukaisista asuinoloista, sosiaaliturvasta, sairausvakuutuksesta ja terveydenhuollosta, perhe- ja työelämän yhteensovittamisesta ja asianmukaisesta palkasta; painottaa, että hyväksikäyttöä, jonka uhreiksi monet näistä naisista joutuvat, on torjuttava;

16. toteaa, että ulkomaille töihin lähteville naisille tarjotaan usein työmarkkinoiden vähiten arvostettuja töitä, kun tarkastellaan pätevyyttä, palkkaa ja arvostusta, ja että naisten siirtotyöläisyys keskittyy usein muutamalle naisvaltaiselle alalle ja on perinteisten sukupuoliroolien leimaamaa; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita harjoittamaan tarkkaa valvontaa, jotta voidaan varmistaa asianmukaiset sopimusratkaisut ja pyrkiä torjumaan epätyypillisten sopimusten liiallista käyttöä;

17. kehottaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä ratkaisujen löytämiseksi joidenkin sellaisten vaikutusten ehkäisemiseksi tai kompensoimiseksi, jotka johtuvat ammatillisesta liikkuvuudesta tietyissä jäsenvaltioissa ja tietyillä aloilla (esimerkiksi terveydenhuoltoalan henkilöiden, jotka ovat pääasiassa naisia, liikkuvuudesta) ja voivat vahingoittaa ihmisoikeuksia alkuperäjäsenvaltioissa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin 23. lokakuuta 2012 antama päätöslauselma myönteisen tuloksen saavuttamisesta vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevassa hyväksyntämenettelyssä (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0360).

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

18. katsoo, että on välttämätöntä huolehtia ulkomaille muuttavien naisten sosiaaliturvaoikeuksien siirrettävyydestä, jotta he voivat käytännössä hyötyä saavuttamistaan oikeuksista;
19. toteaa, että jäsenvaltioiden välillä on merkittäviä eroja perhe-etuuksissa ja sosiaalisissa oikeuksissa, ja katsoo, että nämä erot voivat muodostaa todellisen esteen perheellisten miesten ja naisten ammatilliselle liikkuvuudelle;
20. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan tutkintotodistusten ja ammattipätevyysien vastavuoroisen tunnustamisen ja yksinkertaistamaan tunnustamisenettelyä;
21. toteaa, että tapauksissa, joissa pääasiallinen ongelma ei ole itse tunnustaminen vaan päätöksen vaatiman prosessin pituus, tämä saattaa vaikeuttaa asettumista uuteen ympäristöön EU:ssa;
22. ilmaisee huolensa kykyjen ja tietämyksen yleisestä käyttämättä jättämisestä naisten keskuudessa eli ulkomaille muuttavien naisten pätevyyden vajaakäytöstä, joka näkyy varsinkin erittäin naisvaltaisella hoito- ja kotitalousalalla;
23. korostaa, että naisia varten on varmistettava selkeät säännöt, jotta voidaan edistää heidän pääsyään johtavaan asemaan yrityksissä, ja tähdentää, että nykyistä suurempi naisten osuus yritysten hallintoneuvostoissa parantaa kilpailukykyä ja lisää tuottavuutta; suhtautuu näin ollen myönteisesti komission ehdotukseen, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä naisten osuuden on oltava vähintään 40 prosenttia hallintoneuvostojen johtoon kuulumattomista jäsenistä pörssinoteeratuissa eurooppalaisissa yrityksissä, joissa on 250 työntekijää tai sen yli ja joiden vuosittainen kokonaisliikevaihto on yli 50 miljoonaa euroa;
24. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään sellaisten tapausten tunnistamista ja torjumista, joissa naisten oikeuksia poljetaan työmarkkinoilla ja langettamaan tällaisista rikkomuksista tehokkaita rangaistuksia, tarjoamaan töiden vuoksi ulkomaille asuville naisille kaikki tarvittavat tiedot työnsaantimahdollisuuksista, näiden alaan liittyvästä koulutuksesta ja oikeuksista sosiaaliturvaan ja terveydenhuoltoon sekä tarjoamaan työmahdollisuuksia sekä yhteiskunnan tukeman asumisen ohjelmia koskevaa ilmaista neuvontaa;
25. kehottaa komissiota seuraamaan, miten naiset ja miehet hyödyntävät EU:n rahastoja, joissa keskitytään koulutukseen, ammatilliseen ja koulutukseen liittyvään liikkuvuuteen sekä työelämään osallistumiseen, ja laatimaan asiasta säännöllisesti kertomuksia; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota reagoimaan nopeasti, jos rahastojen hyödyntämisessä ilmenee epätasapainoa;
26. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään toimenpiteisiin, joiden tavoite on poistaa esteet, joita naiset kohtaavat pyrkiessään etenemään urallaan ja sosiaalisesti maassa, johon he ovat siirtäneet elämänsä kiinnostuksen ja joka ei ole heidän kotimaansa;
27. palauttaa mieleen, että naiset ja heistä erityisesti siirtotyöläiset joutuvat paljon miehiä useammin ei-vapaaehtoiseen osa-aikatyöhön (vuonna 2011 naisista 32,1 prosenttia ja miehistä vain 9 prosenttia teki Euroopan unionissa osa-aikatyötä); kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, joilla rajoitetaan työnantajien pyrkimystä palkata työntekijöitä osa-aikaisesti, (perusteluvelvoite, tiettyjen veroetujen poistaminen jne.) sekä vahvistamaan osa-aikatyöhön joutuvien naisten oikeuksia (ensisijainen työhönotto, irtisanomiskorvaus jne.);
28. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tehostamaan EU:n politiikkaa, jolla torjutaan toiseen jäsenvaltioon asettautuneiden EU:n siirtotyöläisten ja erityisesti naisten suoraa ja epäsuoraa syrjintää ja heidän oikeuksiensa loukkauksia heidän riittämättömän kielitaitonsa vuoksi sekä siksi, että he tuntevat huonosti lainsäädäntöä, jota sovelletaan heidän työskentelynsä vastaanottavassa jäsenvaltiossa;
29. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhdessä paikallisten toimijoiden, työmarkkinaosapuolten ja koulutuslaitosten tuella antamaan naisille lisää tietoa ammatillisen liikkuvuuden tarjoamista mahdollisuuksista korostamalla erityisesti henkilökohtaista kehitystä, urasuunnittelua ja heidän oikeuksiaan, kun he siirtyvät yhdestä jäsenvaltiosta toiseen ammatillisista syistä;
30. kehottaa jäsenvaltioita perustamaan eri työnantajien yksittäin palkkaamille liikkuville kotitalous- ja hoitotyöntekijöille yhteyspisteitä, joiden avulla he voivat verkostoitua ja saada näin tietoa oikeuksistaan, ja tukemaan tällä alalla toimivia kansalaisjärjestöjä;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

31. kannustaa jäsenvaltioita helpottamaan paikallis- ja alueviranomaisten menettelyjä, jotta voidaan
- suunnitella ja toteuttaa erityisohjelmia, joilla integroidaan naisia ja miehiä paikallisyhteisöihin ja vahvistetaan kulttuurien välistä vaihtoa
 - tarjota naisille, jotka seuraavat puolisoaan tai kumppaniaan toiseen jäsenvaltioon, asianmukaisia palveluja, kuten heidän sopeutumistaan uuteen sosiaali- ja kulttuuriympäristöön helpottavia kursseja, esimerkiksi kielikursseja ja ammatillista koulutusta, kiinnittäen erityistä huomiota heikommassa asemassa oleviin naisiin
 - kiinnittää entistä enemmän huomiota naisten osallistumiseen työelämään, erityisesti ammattipätevyyksien hankkimiseen ja päivittämiseen, taitojen hankkimiseen ja elinikäisen oppimisen ja koulutuksen ohjelman toteuttamiseen
 - tarkastella paljon liikkuvien ja vaarassa olevien naisten, kuten kotitalous-, hoito- ja siivousalan sekä hotelli-, ravintola- ja ateriapalvelualan työntekijöiden, tilannetta
 - tukea voittoa tavoittelemattomien järjestöjen toteuttamia yleistä tietoisuutta lisääviä kampanjoita, joissa keskitytään kansainvälisten yhteisöjen naiseen kuten ulkomaille muuttaneiden puolisoihin ja kumppaneihin
 - kehittää kotouttamisohjelmia, psykologisen tuen saantia ja kotouttamishankkeita; tässä yhteydessä käytännön toimenpiteet ovat hyödyllinen apu ongelmien ymmärtämisessä ja ratkaisemisessa;
32. painottaa sukupuolten välisen palkkakuilun aiheuttamaa vahinkoa taloudelle ja yksilölle; korostaa, että sukupuolten välinen palkkakuilu johtuu osittain siitä, että naisvaltaisilla aloilla on usein alhainen palkkataso;
33. kehottaa jäsenvaltioita tekemään palkkakehityksestä avoimempaa erityisesti työehtosopimusneuvotteluja edistämällä, jotta voidaan puuttua pysyviin tai leveeneviin palkkakuiluihin, myös niiden eläkekertymään kohdistuviin vaikutuksiin alkuperäjäsenvaltiossa ja vastaanottavassa jäsenvaltiossa, ja toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet palkkaerojen pienentämiseksi; kehottaa komissiota esittämään uusia toimenpiteitä seuraamuksien määrittämiseksi miesten ja naisten välisistä palkkaeroista ja niiden vähentämiseksi tehokkaasti, valvomaan miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa annetun direktiivin 2006/54/EY⁽¹⁾ asianmukaista täytäntöönpanoa ja tehokkuutta sekä tarkistamaan nykyistä sukupuolten välistä palkkakuilua koskevaa lainsäädäntöä (direktiivi 2006/54/EY), kuten parlamentti vaati 13. maaliskuuta 2012 antamassaan päätöslauselmassa; kehottaa painokkaasti komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa toimia, joilla voitaisiin poistaa sukupuolten välinen palkkakuilu ja joissa keskitytään naisten integroimiseen työmarkkinoille ja edistetään yhdenvertaisia liikkuvuusmahdollisuuksia;
34. korostaa, että lasten kasvattaminen edellyttää miesten ja naisten sekä koko yhteiskunnan jaettua vastuuta, ja kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan puolison tai kumppanin ja/tai lasten kanssa muuttaville työntekijöille heidän palkkatasostaan tai pätevydestään riippumatta tietoja vastaanottavassa jäsenvaltiossa saatavilla olevista perhe-etuuksista, julkisista lasten päivähoitopalveluista ja muiden huollettavien hoitopalveluista, esikouluista, kouluista ja terveydenhuoltopalveluista sekä sallimaan julkisten työnvälityspalvelujen käytön sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jotta toiseen jäsenvaltioon muuttavia puolisoja tai kumppaneja voidaan auttaa löytämään työtä; toteaa, että oikeus elää perheensä kanssa on taattava;
35. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään infrastruktuuritoimiin, joilla tuetaan liikkuvia perheellisiä työntekijöitä, käsitellään koulutuksen ja lastenhoidon saatavuutta, sosiaaliturvaa ja yhteisön palveluja; kehottaa sekä lähettäviä että vastaanottavia jäsenvaltioita kehittämään mekanismeja paljon liikkuvien perheellisten työntekijöiden kotouttamista tai uudelleenkotouttamista varten; korostaa, että työnantajien olisi otettava paremmin huomioon ulkomaille muuttavien naisten hankkimien monikulttuuristen taitojen arvo;

⁽¹⁾ EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

36. kannustaa jäsenvaltioita torjumaan kaikenikäisten naisten köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä; vaatii komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan köyhyyden naisistumista ehkäiseviä toimenpiteitä tukemalla naisten työllistymistä ja yrittäjyyttä, torjumalla palkkaroja ja helpottamalla työ- ja perhe-elämän velvoitteiden yhteensovittamista lastenhoitopalvelujen kehittämisen avulla;

37. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kiinnittämään erityistä huomiota ikääntyneiden naisten köyhyysongelmaan, joka johtuu heidän pienemmistä eläkkeistään muun muassa siksi, että he ovat olleet poissa työelämästä huolehtiakseen lapsistaan ja muista huollettavista perheenjäsenistä;

38. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan työnantajia tekemään naisten työstä joustavampaa, etenkin niiden naisten kohdalla, joiden lapset ovat jääneet alkuperäjäsenvaltioon, ja antamaan naisille näin mahdollisuuden ylläpitää todellista ja fyysistä sidettä lapsiinsa;

39. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita rohkaisemaan etätöiden hyödyntämiseen yrityksissä ja hallinnossa oikeudenmukaisin palkkaa ja sosiaalietuuksia koskevin ehdoin, jotta vältetään kumppanin liikkuvuuden aiheuttamat naisten uran katkeamiset;

40. kehottaa jäsenvaltioita edistämään aktiivisesti työntekijöiden liikkuvuuden esteiden poistamista tarjoamalla heidän perheenjäsenilleen ja kumppaneilleen palveluja, kuten kursseja, joilla helpotetaan heidän sopeutumistaan pitkällä aikavälillä uuteen sosiaali- ja kulttuuriympäristöönsä, esimerkiksi kielikursseja ja ammatillista koulutusta, jotta heille voidaan taata riippumattomuus ja ihmisarvo;

41. painottaa, että naisia on houkuteltava matematiikan, tietojenkäsittelyn ja uuden teknologian ammatteihin liittyvään koulutukseen, jotta ehkäistään työmarkkinoiden eriytymistä ja palkkasyrjintää; kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan naisia jo varhain valitsemaan tieteellisiä, teknisiä, insinööritaitoja ja matemaattisia taitoja vaativia ammatteja paremman työllisyyden varmistamiseksi ja tukemaan siirtymistä opintojen, ammatillisen harjoittelun ja työelämän välillä; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita tarjoamaan tai kehittämään edelleen laadukkaita ammatillista suuntautumista ja urakehitystä koskevia neuvontapalveluja, joilla tuetaan naisia tältä osin;

42. painottaa myönteisiä vaikutuksia, joita syntyy, jos naiset saadaan jo varhain hakeutumaan ammatteihin tärkeille teollisuudenaloille, joilla on korkea työllisyyspotentiaali, erityisesti vihreän talouden alalla, sosiaali- ja terveysalalla sekä digitaalisen talouden alalla;

43. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään toimiin alakohtaisen sukupuolten eriytymisen poistamiseksi motivoimalla ihmisiä jo varhain hakeutumaan tietyille aloille ja puuttumaan olosuhteisiin, jotka vähentävät alan houkuttelevuutta naisten tai miesten keskuudessa, kuten työoloja, jotka on vaikea sovittaa yhteen hoitovelvollisuuksien kanssa, ja palkkaa;

44. kehottaa edelleen jäsenvaltioita edistämään koulutuksellista ja ammatillista liikkuvuutta (a) lisäämällä tietoisuutta ja saattamalla tiedon helposti kaikkien saataville; (b) korostamalla liikkuvuuden lisäarvoa koulutuksen varhaisessa vaiheessa; (c) varmistamalla, että jäsenvaltioiden välisistä liikkuvuuskokemuksista saatavat oppimistulokset validoidaan; (d) keventämällä hallinnollista rasitetta ja edistämällä asiasta vastaavien viranomaisten yhteistyötä jäsenvaltioissa; ja (e) tunnustamalla ulkomailla oleskelun alkuperäjäsenvaltion eläkekertymässä;

45. kehottaa komissiota painottamaan ammatillisen koulutuksen, korkea-asteen koulutuksen ja aikuiskoulutuksen kaikkia ulottuvuuksia koulutuksen laadun parantamiseksi ja näin ollen työllisyysnäkömiä parantamiseksi;

46. panee merkille, että sen jälkeen kun Erasmus-ohjelma otettiin vuonna 1987 käyttöön, jo yksistään sen ansiosta yli 2,2 miljoonaa opiskelijaa on voinut harjoittaa liikkuvuutta EU:ssa ja että se on myötävaikuttanut merkittävästi liikkuvuuteen eurooppalaisessa korkea-asteen koulutuksessa; toivoo näin ollen, että tulevaisuuden rahoitusnäkömissä varataan asianmukainen rahoitus kaikkia sellaisia ohjelmia varten, joilla tuetaan liikkuvuutta ja koulutusta; kehottaa komissiota ja

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

jäsenvaltioita tukemaan edelleen aktiivisesti eurooppalaisia ja kansainvälisiä koulutus- ja opinto-ohjelmia ja sellaisia ohjelmia kuten Grundtvig- ja Comenius-ohjelmat sekä Leonardo da Vinci-, Jean Monnet- ja Erasmus-ohjelmat, jotta voidaan edistää naisten koulutukseen liittyvää ja ammatillista liikkuvuutta EU:ssa ja jotta myös opettajat voisivat viettää urastaan jonkin ajanjakson toisessa EU:n jäsenvaltiossa, mikä edistäisi Euroopan kansalaisuuden ja Eurooppaan kuulumisen tunnetta; painottaa opetus-, ammattikoulutus-, nuoriso- ja urheilualojen uuden monivuotisen ohjelman merkitystä; toteaa, että kyseinen ohjelma perustuu kaikista nykyisistä eurooppalaisista ja kansainvälisistä liikkuvuus- ja koulutusohjelmista saatuihin myönteisiin kokemuksiin;

47. korostaa sukupuolisensitiivisten koulutusjärjestelmien merkitystä, koska ne antavat lapsille monipuolisesti mahdollisuuksia löytää kykynsä; painottaa, että tutkimuksen mukaan vahvat sukupuolistereotypiat koulutuksessa lisäävät työmarkkinoiden eriytymistä sukupuolten mukaan sekä alakohtaisesti että ammattikohtaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita torjumaan näitä stereotypioita;

48. korostaa tarvetta ottaa Euroopan unionin jäsenvaltioissa käyttöön nuorisotakuu, jonka tavoite olisi parantaa opiskelien nuorten ja siten myös naisten pääsyä työmarkkinoille ja helpottaa siirtymistä opinnoista työmarkkinoille; korostaa, että liikkuvuus uran alkuvaiheessa vaikuttaa merkittävästi myöhempään urakehitykseen; palauttaa mieliin 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman Mahdollisuuksia nuorisolle -aloitteesta ja 16. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman nuorisotakuusta; kehottaa näin ollen komissiota ja jäsenvaltioita panemaan viipymättä täytäntöön nuorisotyöllisyyspaketin, erityisesti "Eka Eures-työpaikka" -aloitteen ja nuorisotakuun osalta, jotta voidaan vahvistaa nuorten naisten koulutukseen ja ammattiin liittyvää varhaista liikkuvuutta;

49. kehottaa komissiota myös hakemaan ratkaisuja sen varmistamiseksi, että nuorten liikkuvuuden avulla hankittu koulutustaso on yhdenmukainen tätä tasoa vastaavien työtarjousten kanssa, jotta taataan liikkuvuuden vaikuttavuus näiden kahden vaiheen, koulutuksen ja työelämän, aikana;

50. korostaa, että työllisyyden edistämiseksi on pitkäaikaistyöttömyyden torjumisen lisäksi välttämätöntä ottaa huomioon opiskelijoiden ja työntekijöiden liikkuvuuden kehittyminen mutta myös erikoisalan opettajien liikkuvuus; katsoo, että tällainen lähestymistapa varmistaisi opetuksen laadun;

51. painottaa sosiaalisen ulottuvuuden vahvistamista ja koulutusalan liikkuvuusohjelmiin pääsyn parantamista niiden naisten osalta, jotka tulevat epäsuotuisista olosuhteista tai ovat pienituloisia, äitiysvapaalla tai yksinhuoltajaäitejä;

52. kehottaa jäsenvaltioita selkiyttämään taloudellisen avun mahdollisuuksia naisten koulutuksellisen ja ammatillisen liikkuvuuden edistämiseksi ja helpottamaan näiden tietojen saantia;

53. korostaa, että vammaisille naisille, kouluttamattomille tai heikosti koulutetuille naisille ja yksinhuoltajaäideille on tarjottava riittävästi tietoa sekä lisätukea, jotta he voivat osallistua olemassa oleviin koulutus- ja täydennyskoulutusalan liikkuvuusohjelmiin;

54. kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota vammaisiin naisiin ja korostaa, että on ryhdyttävä toimenpiteisiin, joiden avulla torjutaan kaksinkertaista syrjintää ja edistetään täysin tasavertaisia oikeuksia ja mahdollisuuksia;

55. katsoo, että vähemmistöyhteisöistä tulevien naisten kulttuuritaustan ja/tai perinteiden kunnioittamiseen on kiinnitettävä erityistä huomiota;

56. kehottaa jäsenvaltioita edistämään kansallisia, alueellisia ja paikallisia hankkeita, joilla parannetaan naisten osallistumista työelämään; kehottaa jäsenvaltioita edistämään miesten ja naisten osallistumista yhteisön vapaaehtois- ja hyväntekeväisyystoimintaan;

57. korostaa tarvetta kiinnittää erityistä huomiota yli 45-vuotiaiden naisten liikkuvuuden tukemiseen, sillä he ovat muita alttiimpia hyväksymään heikot työolot, ja hakemaan erityisiä ratkaisuja romaninaisten ongelmien ratkaisemiseksi;

58. korostaa tarvetta lisätä ulkomaille muuttaneiden naisten osallistumista elinikäisen oppimisen ohjelmiin ja myös sellaisiin ohjelmiin, jotka liittyvät ammattipätevyyden kehittämiseen, ja katsoo, että ja olisi otettava käyttöön myös sosiaalista integraatiota vahvistavia ohjelmia;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

59. korostaa, että työttömyys ja vaikeudet päästä työelämään koskevat kaikenikäisiä naisia, joiden on sopeuduttava nopeasti työmarkkinoiden tarpeisiin, ja pitää myönteisenä komission ehdottamia toimenpiteitä, joiden tavoitteena on torjua liiallista nuorisotyöttömyyttä ja nuorten sosiaalista syrjäytymistä sekä tarjota nuorille työpaikkoja, koulutusta ja ammattikoulutusta; pitää myönteisinä komission aloitteita, kuten WOmen Mobility ENhancement mechanism -hanketta, ja kehottaa laajentamaan ja parantamaan naistyövoiman liikkuvuuden lisäämiseen tähtäävien hankkeiden soveltamisalaa;

60. painottaa aktiivisen ikääntymisen ja sukupolvien välisen solidaarisuuden eurooppalaisen teemavuoden päätelmiä; korostaa samalla tarvetta tukea vapaaehtoistoimintaa ja tietämyksen ja kokemusten vastavuoroista vaihtoa eri naissukupolvien välillä;

61. kehottaa komissiota tukemaan asianmukaisesti määrärahojen kohdistamista enemmän ohjelmiin, joilla edistetään naisten työllisyyttä ja muita heikommassa asemassa olevien ryhmien koulutuksen laatua;

62. suositaa perustamaan eurooppalaisen neuvontapalveluverkon, joka auttaa paikallisyhteisöjä käsittelemään ongelmia antamalla niille tietoa, asiantuntemusta ja ohjausta naisten kotouttamisessa; suositaa edistämään ja käyttämään välineitä ja verkostoja sekä myöntämään edelleen rahoitusta nykyisille eurooppalaisille verkostoille samoin kuin liikkuvuutta edistäville välineille, kuten Euresille, Sinun Eurooppasi- ja Europe Direct -välineille, joiden avulla naisten on helpompi saada tietoa oikeuksistaan ja mahdollisuuksistaan eri jäsenvaltioissa;

63. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille.

P7_TA(2013)0248

Kevyiden yksityisajoneuvojen tiemaksu- ja vinjettijärjestelmä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 kevyiden yksityisajoneuvojen tiemaksu- ja vinjettijärjestelmää Euroopassa koskevasta strategiasta (2012/2296(INI))

(2016/C 065/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle kevyiltä yksityisajoneuvoilta kannettavien kansallisten tieinfrastruktuurin käyttömaksujen soveltamisesta (COM(2012)0199),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Eurooppalaisen sähköisen tiemaksujärjestelmän täytäntöönpano” (COM(2012)0474),
 - ottaa huomioon liikennepolitiikan valkoisen kirjan ”Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” (COM(2011)0144),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A7-0142/2013),
- A. toteaa, että komission käyttöön ottama eurooppalainen sähköinen tiemaksujärjestelmä (EETS) ei ole ollut toimiva ja sitä on tarpeen tarkistaa; ottaa huomioon, että tietyt sidosryhmät markkinoilla eivät näe mitään rahallista etua tavallisten yhteentoimivien EETS-järjestelmien mukauttamisessa;
- B. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden tulevaisuudessa saamat vero- ja valmisteverotulot todennäköisesti vähenevät, kun öljypohjaisista polttoaineista luovutaan;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- C. katsoo, että käyttäjä/saastuttaja maksaa -periaatetta on pidettävä edelleen unionin liikenteen keskeisenä ohjenuorana;
- D. ottaa huomioon, että tiemaksut ovat todellisuutta yhä useammissa jäsenvaltioissa lähitulevaisuudessa;
- E. ottaa huomioon, että rajaseutualueilla on ilmennyt toistuvasti tiettyjä ongelmia vieraspaikkakuntalaisten keskuudessa, kun uusia sähköisiä tiemaksujärjestelmiä on pantu täytäntöön, mikä on aiheuttanut vastustusta sekä taloudellisiin tappioihin ja syrjintään liittyviä reklamaatioita ja valituksia;
- F. katsoo, että EU on velvollinen varmistamaan, että tämä uusi kehitys ei vaikuta kielteisesti rajat ylittävään matkustamiseen ja raja-alueilla asuvien ihmisten päivittäiseen elämään tai kauppaan;
- G. katsoo, että EU:n on rohkaistava sellaisten tiemaksujen perimiseen, joilla ei syrjitä tienkäyttäjiä, jotka eivät asu tiemaksuja perivässä valtiossa;
- H. katsoo, että tulevaisuudessa – uusien teiden rakentamisen ohella – tarvitaan lisää rahoitusta ensisijaisesti nykyisen liikenneinfrastruktuurin säilyttämiseen ja ylläpitoon;
- I. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi sallittava ottaa käyttöön joko matka- tai aikaperusteiset maksujärjestelmät mutta olisi toteutettava toimia sen varmistamiseksi, että matkaperusteiset järjestelmät asetetaan etusijalle aina kun se on mahdollista, koska ne ovat aikaperusteisia järjestelmiä oikeudenmukaisempia ja vähemmän syrjiviä;
- J. ottaa huomioon, että tiemaksujärjestelmien yhteentoimivuuden mahdollistavat tekniikat ovat jo olemassa;
- K. katsoo, että suurin yksittäinen EETS-järjestelmää koskeva ongelma on järjestelmän täytäntöönpanoa koskevan poliittisen tahdon puute pikemminkin kuin markkinoihin tai tekniikkaan liittyvät seikat;

Yleiset puitteet

- 1. panee merkille komission toteamuksen, että kaksi tärkeintä sidosryhmää ovat tietullioperaattorit ja EETS-palveluntarjoajat, mutta huomauttaa, että tienkäyttäjät, erityisesti kuljetusyhtiöt, ovat kolmas keskeinen sidosryhmä; toteaa, että yksityisajoneuvojen käyttäjät ovat potentiaalisia loppukäyttäjiä, jotka voivat auttaa nopeuttamaan EETS-järjestelmän kehittämistä;
- 2. kehottaa komissiota pohtimaan, miten nämä sidosryhmät voitaisiin saada tehokkaimmin mukaan sen seuraaviin vaiheisiin;
- 3. painottaa, että yksittäisten henkilöiden tietosuoja ja tietosuoja yleisesti ottaen ovat äärimmäisen tärkeitä ja että kaikki uudet toimet olisi toteutettava EU:n tietosuojalainsäädännön ja erityisesti direktiivin 95/46/EY mukaisesti, mutta tietosuojavaatimukset eivät kuitenkaan saisi estää järjestelmien yhteentoimivuutta;
- 4. tunnustaa tienomistajien oikeuden asianmukaiseen korvaukseen infrastruktuurinsa ja siihen liittyvien palvelujen käytöstä;

EETS – tähän mennessä epäonnistunut hanke, jolle on löydettävä uusi suunta

- 5. on samaa mieltä komission kanssa siitä, että nykyinen EETS-direktiivi (2004/52/EY) ei ole johtanut siihen toivottuun tulokseen, että kehitettäisiin jäsenvaltioiden välinen yhteentoimiva sähköinen tiemaksujärjestelmä; katsoo, että direktiivi on epäonnistunut ja korostaa, että on ryhdyttävä kiireellisiin toimiin edellä mainitun tavoitteen saavuttamiseksi;
- 6. katsoo, että komission olisi harkittava asianmukaisten lainsäädäntöaloitteiden tekemiseksi mahdollisimman pian yhteentoimivuuden alalla, jotta sidosryhmät voidaan velvoittaa etenemään EETS-hankkeen kehittämisessä;
- 7. pitää valitettavana, että jäsenvaltiot ovat yleisesti ottaen osoittaneet vähäistä kiinnostusta EETS-järjestelmän kehittämiseen ja että komissio ei toteuta enempää toimenpiteitä unionin lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi; kehottaa tämän vuoksi komissiota ideoimaan ja ehdottamaan kannustinjärjestelmää, joilla toimijoita ja jäsenvaltioita kannustetaan lyhentämään järjestelmän täytäntöönpanoa koskevia määräaikoja;
- 8. yhtyy komission käsitykseen siitä, että sähköiseen tiemaksujen perimiseen kaivataan yhteentoimivaa ratkaisua, mutta katsoo, että tarvitaan asianmukaisia lainsäädäntötoimenpiteitä, jotta sidosryhmät panevat kyseisen järjestelmän täytäntöön, koska pelkästään yhteentoimivasta järjestelmästä saatava korvaus ei ole riittävän houkutteleva tietyille tiemaksujen perimiseen tarkoitettujen laitteiden valmistajille tai tietyille tiealan toimijoille;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

9. katsoo, että komission suosima markkinalähtöinen lähestymistapa on epäonnistunut ja että sen vuoksi tarvitaan poliittista toimintaa, jotta EETS-järjestelmän täytäntöönpanoa nopeutetaan ja se saadaan toimimaan lähitulevaisuudessa;
10. ei ole tyytyväinen komission suunnitelmiin jatkaa alueellistamista koska se saattaa johtaa lisäviivästyksiin, jotka voisivat haitata palvelun kehittymistä unionin laajuisesti;
11. katsoo, että palvelun unioninlaajuisen kehittämisen pitäisi joka tapauksessa pysyä unionin lopullisena tavoitteena; korostaa, että jos alueellistaminen toteutetaan, sen olisi oltava vain tilapäistä;
12. katsoo, että tarvitaan laaja-alaisempia toimenpiteitä, ja kehottaa komissiota ensinnäkin kohdistamaan päättäväisiä toimia jäsenvaltioihin, jotka eivät pane unionin lainsäädäntöä oikealla tavalla täytäntöön ja toiseksi arvioimaan viipymättä kaikki saatavana olevat tutkimukset aiheesta, jotta voidaan tarjota selkeä perusta erilaisille toimintavaihtoehdoille sekä keskipitkällä että pitkällä aikavälillä, mukaan lukien tiemaksujen maksaminen esimerkiksi GPS/GNSS-tekniikan avulla, jotta voidaan estää ennakolta ja vähentää fyysisten esteiden aiheuttamia liikenneturhia; kehottaa komissiota esittämään asiaa koskevan katsauksen vuoden 2013 loppuun mennessä;
13. katsoo, että komission olisi teetettävä tutkimus rahoitusta koskevista näkökohdista ja edellytyksistä, jotka tekisivät EETS-järjestelmästä käytännössä toimivan;
14. katsoo, että sähköisten tiemaksujärjestelmien yhteentoimivuudesta yhteisössä annetussa direktiivissä (2004/52/EY) säädetään rinnakkaisia maksujärjestelmiä koskevista riittävästä sääntelypuiteista, joiden avulla jäsenvaltiot voivat valita erilaisia tekniikoita oman tieverkkonsa erityispiireiden mukaisesti;
15. katsoo, että valitusta järjestelmästä riippumatta komission olisi huolellisesti varmistettava, että kuluttajat ovat koko ajan tietoisia sähköisillä välineillä tietullitunnisteiden avulla perittävien tietullien kustannuksista;
16. pyytää, että palvelua kehitettäessä otetaan aina huomioon ammattikuljettajien ja muiden sellaisten kuljettajien tarpeet, jotka liikennöivät erityisesti syrjäisimmistä jäsenvaltioista tai syrjäisimpiin jäsenvaltioihin useiden maiden kautta;
17. kehottaa komissiota mahdollistamaan Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevissa työohjelmissaan rahoituksen hankkeille, joilla voidaan nopeuttaa EETS-järjestelmän täytäntöönpanoa;
18. katsoo, että markkinakysyntään perustuva lähestymistapa ei ole onnistunut tuottamaan haluttuja tuloksia ja että on korjattava puutteet, jotka ovat johtaneet tähän tilanteeseen;
19. uskoo, että alan sidosryhmät, kuten tiemaksupalvelujen tarjoajat, tienkäyttösopimusten haltijat ja sähköisten tunnisteiden ja niihin liittyvien laitteiden valmistajat, eivät ole halukkaita ottamaan EETS-järjestelmää käyttöön, ja että voidaan tarvita asetusta, jotta sidosryhmät saadaan toimimaan yhteistyössä; katsoo, että komission olisi otettava käyttöön tukitoimenpiteitä, jotta voidaan luoda tehokas tiemaksujärjestelmä loppukäyttäjää varten ottaen erityisesti huomioon tiemaksujen perimisen laajenemisen tulevaisuudessa;
20. kehottaa komissiota tekemään yksityiskohtaisen arvion nykyisistä jäsenvaltioiden välisistä teknisistä ja sopimusperusteisista yhteentoimivuushankkeista ja tarvittaessa ehdottamaan uusia, parhaaseen käytäntöön perustuvia toimenpiteitä;
21. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että yhteentoimivia järjestelmiä koskeva tekniikka on jo olemassa;
22. kiinnittää huomiota useiden jäsenvaltioiden haluun toteuttaa lähivuosina tiemaksujärjestelmiä tai jatkaa nykyisiä tienkäyttösopimuksia; kehottaa komissiota valvomaan, että kyseiset järjestelmät täyttävät yhteentoimivuutta koskevat vaatimukset, ja varmistamaan, että tiemaksujärjestelmien täytäntöönpano ei ole missään tilanteessa vieraspaikkakuntalaisia syrjivää siinä mielessä, että luodaan esteitä vapaan liikkuvuuden periaatteelle;
23. kehottaa jäsenvaltioita ja tiemaksujen keräämisestä vastaavia toimijoita tekemään tiivistä yhteistyötä naapurimaiden kanssa ja antamaan kaikkea tarvittavaa tukea tiemaksujärjestelmien perustamisessa sekä tiedottamaan käyttäjille käytön hinnoista, ehdoista ja määräyksistä jne.;
24. kehottaa komissiota aloittamaan rikkomismenettelyn, jos noudattaminen laiminlyödään;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

Teiden käytöstä perittävät maksut – vinjetit, tietullit, yhteentoimivuus ja tietosuoja

25. korostaa, että on jäsenvaltioiden tehtävä päättää, otetaanko tiemaksuja käyttöön ja kuinka suuria ne ovat, ja että jäsenvaltioilla olisi oltava viime kädessä valta päättää tiemaksuista saatujen tulojen käytöstä;

26. kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan liikenneverkkojensa parantamista, jotta niistä tulisi kestäviä, tehokkaita, mahdollisimman vähän ympäristöä kuormittavia ja turvallisia, ja osoittamaan tiemaksuista saatavat tulot näihin tarkoituksiin;

27. toteaa, että jäsenvaltiot kehittävät parhaillaan suunnitelmia uusia ajoneuvoryhmiä, mukaan lukien yksityiset kevyet ajoneuvot, koskevista maksuista; katsoo, että myös tästä syystä komission olisi kiirehdittävä koordinoitun yhteentoimivan maksujärjestelmän käyttöönottoa;

28. panee merkille, että tiemaksujen soveltaminen entistä tasapuolisemmin kaikkiin ajoneuvotyyppeihin käyttäjä maksaa -periaatteen mukaisesti on askel oikeaan suuntaan;

29. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon raja-alueiden asukkaiden erityisaseman kansallisia tiemaksujärjestelmiä toteuttaessaan; korostaa, että kansallisilla tiemaksujärjestelmillä ei saa olla minkäänlaista syrjivää vaikutusta;

30. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon raja-alueiden erityisaseman, kun ne laativat tiemaksujärjestelmiä koskevia suunnitelmia, jotta raja-alueiden asukkaisiin kohdistuva vaikutus minimoidaan;

31. katsoo, että vaikka jäsenvaltioilla on valta päättää kyseisten tulojen keräämisestä, EU:n olisi asetettava matkaperusteiset tietullijärjestelmät vinjettityyppisten järjestelmien edelle, koska ensin mainitut ovat paljon oikeudenmukaisempia ja syrjimättömiä järjestelmiä, kun taas toiseksi mainitut ovat aiheuttaneet aiemmin tehottomuuteen ja syrjintään liittyviä ongelmia ja niitä olisi vältettävä niin pitkälle kuin mahdollista;

32. katsoo, että komission on edellytettävä, että aikaperusteiset järjestelmät tarjoavat tienkäyttäjille useita käyttäjän tarpeiden mukaisia vinjettejä, joissa noudatetaan erilaisia tienkäyttöasteeseen perustuvia perimisirakenteita, kuten päivittäiset, viikoittaiset, kuukausittaiset ja vuosittaiset maksujen vaihtoehdot sekä mahdollisuuden hankkia vinjetti enintään 30 päivää ennen tien käyttöä, ja ilmoittamaan hallinnollisena maksuna perittävät kulut selvästi; katsoo, että tässä olisi suosittava matkaperusteisten järjestelmien laajempaa käyttöönottoa aikaperusteisten järjestelmien sijasta;

33. katsoo, että kaikkien uusien maksujärjestelmien käyttöönotto, joka edellyttää käyttöjärjestelmien asiakkaita ja heidän liikkumistaan koskevien tietojen jakamista, on tehtävä tiukasti EU:n tietosuojalainsäädäntöä noudattaen ja että tiedot on erotettava henkilöitä koskevasta yhteydestään yksityisyyden suojaamiseksi; suhtautuu käytännöllisesti tietosuojaan liittyvään kysymykseen ja katsoo, että kun välttämättömät turvatoimet on otettu käyttöön, tietosuojaan liittyvien huolenaiheiden ei pitäisi olla este yhteentoimivuudelle;

34. kehottaa komissiota huolehtimaan siitä, että vinjettien myyntiä ja tiedonsaantia yksinkertaistetaan huomattavasti ja että vinjettijärjestelmiä käyttävät jäsenvaltiot käyttävät verkkomaksupalveluja, jotta asiakkaat voivat maksaa maksunsa etukäteen kaikkien käytettävissä olevalla käyttöliittymällä kaikille sopivan suunnittelun vaatimusten mukaisesti;

35. kehottaa komissiota mahdollistamaan tiemaksujen ja vinjettijärjestelmien maksujen suorittamisen matkapuhelimella;

36. painottaa, että maksettavaa summaa koskevan tiedon on oltava etukäteen riittävän hyvin näkyvissä kuljettajille; korostaa myös, että sakkoja ja muita seuraamuksia koskevan tiedon olisi oltava selvästi havaittavissa ja helposti saatavilla;

37. tunnustaa kuljetusyritysten ja pk-yritysten tarpeet sekä EETS-järjestelmän niille tarjoamat edut, koska EETS mahdollistaa tavaroiden tuonnin markkinoille mahdollisimman kilpailukykyisillä hinnoilla;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

38. panee merkille näiden yritysten ja pk-yritysten Euroopan talouskasvua ja työpaikkoja edistävän merkityksen ja pitää siksi olennaisena, että mitään tarpeettomia lisämaksuja ei peritä näitä yrityksiltä, vaan käyttäjä maksaa -periaatetta sovelletaan laaja-alaisesti kaikkiin ajoneuvoryhmiin;

39. kehottaa komissiota kohdistamaan päättäväisiä toimia niihin tahoihin, jotka eivät toimi nykyisen yhteentoimivuutta koskevan direktiivin mukaisesti, ja arvioi, että komission olisi tarpeen esittää ehdotus EETS-järjestelmää ja tiemaksujen yhteentoimivuutta koskevaksi uudeksi lainsäädännöksi;

o

o o

40. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

P7_TA(2013)0266

Kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevat sosiaaliset investoinnit

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 komission tiedonannosta ”Kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevat sosiaaliset investoinnit, mukaan luettuna Euroopan sosiaalirahaston täytäntöönpano vuosina 2014–2020” (2013/2607(RSP))

(2016/C 065/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 5, 6, 9, 14, 147, 148, 149, 151 ja 153 artiklan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 24, 25, 26, 29, 33, 34, 35 ja 36 artiklan,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevat sosiaaliset investoinnit, mukaan luettuna Euroopan sosiaalirahaston täytäntöönpano vuosina 2014–2020” (COM(2013) 0083),
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 annetun komission suosituksen ”Investoidaan lapsiin – murretaan huono-osaisuuden kierre” (2013/112/EU) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Evidence on Demographic and Social Trends: Social Policies’ Contribution to Inclusion, Employment and the Economy” (SWD(2013)0038),
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Follow-up on the implementation by the Member States of the 2008 European Commission recommendation on active inclusion of people excluded from the labour market – Towards a social investment approach” (SWD(2013)0039),
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”3rd Biennial Report on Social Services of General Interest” (SWD(2013)0040),
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Long-term care in ageing societies – Challenges and policy options” (SWD(2013)0041),
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Confronting Homelessness in the European Union” (SWD(2013)0042),
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Investing in Health” (SWD(2013)0043),
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Social investment through the European Social Fund” (SWD(2013)0044),
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvytys 2013” (COM(2012) 0750) ja sen liitteenä olevan luonnoksen työllisyysraportiksi,

⁽¹⁾ EUVL L 59, 2.3.2013, s. 5.

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 7. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman "talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuisen kasvuselvityksen 2013 työllisyys- ja sosiaalinäkökohdat" ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Eurooppa 2020: älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2012 annetun komission tiedonannon "Tavoitteena työllistävä elpyminen" (COM(2012) 0173),
- ottaa huomioon komissiolle esitetyn suullisesti vastattavan kysymyksen ja siihen liittyvän 14. kesäkuuta 2012 annetun parlamentin päätöslauselman aiheesta "Tavoitteena työllistävä elpyminen" ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma: Eurooppa tähtää täystyöllisyyteen" (COM(2010)0682),
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelmasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi: eurooppalaiset puitteet sosiaaliselle ja alueelliselle yhteenkuuluvuudelle" (COM (2010)0758), Euroopan talous- ja sosiaalikomitean siitä antaman lausunnon ⁽⁴⁾ ja siitä 15. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Mahdollisuuksia nuorille –aloite" (COM(2011) 0933),
- ottaa huomioon komissiolle esitetyn suullisesti vastattavan kysymyksen ja siihen liittyvän 24. toukokuuta 2012 annetun parlamentin päätöslauselman aiheesta "Mahdollisuuksia nuorille –aloite" ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 5. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon "Nuoret töihin" (COM(2012)0727),
- ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman uuden kestävän talouden työllisyyspotentiaalin kehittämisestä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 7. maaliskuuta 2011 hyväksymän Euroopan tasa-arvosopimuksen (2011–2020),
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2008 annetun komission tiedonannon komission suosituksesta työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämiseksi (COM(2008)0639) ja siitä 6. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman maahanmuuttajien kotouttamisesta, sen vaikutuksista työmarkkinoihin ja sosiaaliturvan yhteensovittamisen ulkoisesta ulottuvuudesta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tulevaisuudesta ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0053.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0260.

⁽³⁾ EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 87.

⁽⁴⁾ EUVL C 248, 25.8.2011, s. 130.

⁽⁵⁾ EUVL C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0224.

⁽⁷⁾ EUVL C 308 E, 20.10.2011, s. 6.

⁽⁸⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0092.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 65

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Uudistettu sosiaalinen toimintaohjelma: mahdollisuudet, väylät ja yhteisvastuu 2000-luvun Euroopassa” (COM(2008)0412) ja siitä 6. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys elpyvässä taloudessa” (COM(2009)0545) ja siitä 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2012 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta (COM(2011)0607/2 – 2011/0268(COD)) ja siitä 20. elokuuta 2012 annetun luonnoksen lainsäädäntöpäätöslauselmaksi ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 20. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Sosiaalisen yrittäjyyden aloite – Suotuisan toimintaympäristön luominen sosiaalisen talouden ja innovoinnin keskiöön kuuluville sosiaalisille yrityksille” ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta: yhteiskunnan etujen sekä kestävä ja osallistavan elpymisen edistäminen ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 20. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman sosiaalisia investointeja koskevasta sopimuksesta – vastauksesta kriisiin ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon 16. helmikuuta 2012 julkaistun komission tiedonannon ”Toimintasuunnitelma riittäviä, turvattuja ja kestäviä eläkkeitä varten” (COM(2012)0055),
 - ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön ILO:n yleissopimuksen Nro 117 sosiaalipolitiikan perustavoitteista ja -vaatimuksista,
 - ottaa huomioon ILO:n suosituksen 202 sosiaalisen suojelun vähimmäistasoista,
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyn suullisesti vastattavan kysymyksen tiedonannostaan ”Kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevat sosiaaliset investoinnit, mukaan luettuna Euroopan sosiaalirahaston täytäntöönpano vuosina 2014–2020” (O-000057/2013 – B7-0207/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että talouden vakautustoimet ovat monissa jäsenvaltioissa johtaneet lyhyen aikavälin tavoitteisiin kohdennettujen menojen suosimiseen kestäväan kasvuun, työllisyyteen, sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja kilpailukykyyn investoimisen ja Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamisen kustannuksella;
- B. toteaa, että unioniin ja erityisesti euroalueen valtioihin kohdistunut valtionvelkakriisi on johtanut vakavaan taloudelliseen taantumaa, jolla on kielteisiä sosiaalisia seurauksia useimmissa jäsenvaltioissa, kuten työttömyyden, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen lisääntyminen;
- C. toteaa, että kriisin yhteydessä on korostunut, että jäsenvaltiot ovat taloudellisessa riippuvuussuhteessa ja että niiden kyvyssä reagoida työmarkkinoiden ja talouden haasteisiin on huomattavia eroja;
- D. katsoo, että jäsenvaltioiden on kriisin ja väestörakenteen muutosten vuoksi kiireellisesti parannettava sosiaalimenojen tehokkuutta ja suunniteltava sosiaaliturvajärjestelmäänsä mahdollisesti tehtäviä uudistuksia tämän tavoitteen mukaisesti;
- E. katsoo, että kansalliset työmarkkinaosapuolet voivat olla tärkeässä asemassa sosiaaliturvajärjestelmien rahoituksen ja toiminnan kannalta;
- F. toteaa, että hyvin kohdennetut ja tehokkaat sosiaaliset investoinnit vakauttavat taloutta, edistävät työllisyyttä ja lisäävät työnteekijöiden pätevyyttä ja parantavat siten EU:n kilpailukykyä;

⁽¹⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 11.

⁽²⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 112.

⁽³⁾ Parlamentin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietintö A7-0250/2012.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0429.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0050.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0419.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- G. katsoo, että tarjolla oleviin työpaikkoihin vaadittu suurempi pätevyys ja tulevaisuudessa paljon työpaikkoja tarjoavilla aloilla tarvittut taidot – kestäväan talouteen ja yhteiskuntaan mukautettuina – edellyttävät asianmukaisia investointeja koulutus- ja jatkokoulutusohjelmiin;
- H. ottaa huomioon, että EU:n kotitalouksien keskimääräiset tulot ovat vähenemässä ja että pitkäaikaistyöttömyys sekä köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen, mukaan luettuina työssäkäyvien köyhyys ja yhteiskunnan polarisoituminen, lisääntyvät monissa jäsenvaltioissa;
- I. ottaa huomioon, että 10,5 prosenttia työikäisestä väestöstä on nykyisin työttömänä;
- J. ottaa huomioon, että 30. tammikuuta 2012 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi seuraavaa: "Kasvuun ja työllisyyteen voimme palata vain, jos noudatamme johdonmukaista ja laajapohjaista toimintatapaa, jossa yhdistyvät tulevaisuuden kasvuun tehtäviä investointeja varjeleva älykäs julkisen talouden vakauttaminen, terveet makrotalouspolitiikat sekä aktiivinen työllisyysstrategia, säilyttäen sosiaalinen yhteenkuuluvuus";
- K. ottaa huomioon, että taloudellisen taantuman ja jatkuvan valtionvelkakriisin vaikutukset yhdistyneinä väestörakenteen muutoksiin ovat haaste sosiaaliturvajärjestelmille ja kohtuullisille sosiaaliturvajärjestelyille, lakisääteiset ja vapaaehtoiset sosiaalivakuutusjärjestelmät mukaan luettuina;
- L. ottaa huomioon, että 22,8 prosenttia nuorista EU:ssa on nykyisin työttömänä ja että nuorisotyöttömyys on joissakin jäsenvaltioissa yli 50 prosenttia;
- M. toteaa, että 8,3 miljoonaa alle 25-vuotiaasta eurooppalaista nuorta ei ole töissä, koulutuksessa eikä harjoittelussa; ottaa huomioon, että tämä luku kasvaa jatkuvasti, mikä aiheuttaa riskin menettää kokonainen sukupolvi;
- N. katsoo, että maahanmuuttajataustaisilla nuorilla on suurempi riski lopettaa koulunkäynti ennen toisen asteen koulutuksen suorittamista;
- O. ottaa huomioon, että 27 prosenttia lapsista on vaarassa joutua köyhyyteen tai syrjäytyä sosiaalisesti ja että koko EU:n väestön osalta vastaava luku on 24 prosenttia ⁽¹⁾;
- P. ottaa huomioon, että 8 prosenttia EU:n kansalaisista elää vakavassa aineellisessa puutteessa eikä heillä ole varaa hyödykkeisiin, joita pidetään välttämättöminä ihmisarvoisen elämän takaamiseksi Euroopassa;
- Q. ottaa huomioon, että 15 prosenttia lapsista lopettaa koulunkäynnin saamatta toisen asteen opintojen lopputodistusta ja että 10 prosenttia EU:n kansalaisista elää työttömissä kotitalouksissa;
- R. ottaa huomioon, että sosiaalisen suojelun komitea varoittaa, että nämä luvut kasvavat edelleen monissa jäsenvaltioissa, mikä johtuu osittain talouden vakautustoimista;
- S. toteaa, että kaikkein heikoimmassa asemassa olevat väestöryhmät, kuten ikääntyneet ja vammaiset henkilöt, ovat kärsineet rahoituskriisistä, talouskriisistä ja sosiaalisesta kriisistä kaikkein eniten;
- T. toteaa, että sosiaalipolitiikka kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan ja että EU:n tehtävänä on tukea, avustaa ja täydentää jäsenvaltioiden toimia;
- U. katsoo, että kunnollinen työpaikka tarjoaa todellisen suojan köyhyyttä vastaan;
- V. katsoo, että aktiiviset työmarkkinapolitiikat ja aktivointistrategiat ovat keskeisessä asemassa autettaessa työttömiä saamaan kunnollisia työpaikkoja;
- W. katsoo, että tarjoamalla oikeanlaista yksilöllistä ohjausta kunnollista työpaikkaa hakeville voidaan parantaa heidän onnistumismahdollisuuksiaan;
- X. katsoo, että säästötoimilla, julkisten palvelujen ja sosiaaliavun määrärahojen vähentäminen mukaan luettuna, ei saa huonontaa heikoimmassa asemassa olevien ihmisten tilannetta tai altistaa heitä tarpeettomasti työttömyydelle;

⁽¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_STAT-13-28_en.htm?locale=en.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- Y. katsoo, että säästötoimenpiteillä ei saa vaarantaa terveydenhoitopalvelujen ja pitkäaikaishoidon saatavuutta, käytettävyyttä ja kohtuuhintaisuutta eikä lisätä terveydenhoidon eriarvoisuutta;
- Z. toteaa, että taloudellinen kriisi vaikuttaa todennäköisesti enemmän naisiin kuin miehiin; toteaa lisäksi, että on olemassa riski, että nykyinen taantuma hidastaa kehitystä tai jopa kääntää sen suuntaa, mistä olisi pitkäaikaisia seurauksia sosiaaliturvajärjestelmille, sosiaaliselle osallisuudelle ja väestökehitykselle;
- AA. katsoo, että kaiken tiukan säästöpolitiikan on oltava järkevää ja mahdollistettava suhdanteita tasoittavat investoinnit suuriin poliittisiin painopistealoihin sekä otettava huomioon taloudellinen suorituskyky ja tuottavuus;
- AB. toteaa, että syrjäytyneet väestönosat elävät surkeissa sosiaalis-taloudellisissa oloissa ja joutuvat usein vakavan syrjinnän ja erottelun kohteeksi kaikilla elämänaloilla;
- AC. pitää koulunkäynnin keskeyttämisen esimerkkejä tärkeänä varoitussignaalina syklisestä köyhyydestä;
- AD. toteaa, että asunnottomuus on edelleen ongelma kaikissa EU:n jäsenvaltioissa ja että se on yksi äärimmäisimpiä köyhyyden ja osattomuuden muotoja, joka riistää ihmisiltä ihmisarvon ja vaarantaa perusluonteisen ihmisoikeuden asuntoon;
- AE. toteaa, että kunnollisen asunnon takaaminen on kaikille jäsenvaltioille asetettu kansainvälinen velvoite ja että sosiaalisen asuntotuotannon on tapahduttava rinnakkain markkinahintaisten asuntojen tuotannon kanssa;
- AF. katsoo, että asunnottomien henkilöiden integroiminen yhteiskuntaan ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuminen edellyttävät erityistoimia;
- AG. toteaa, että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen ovat edelleen tärkein terveyteen ja elinoloihin vaikuttava tekijä ja että erityisesti lasten köyhyys vaikuttaa merkittävästi heidän terveyteensä ja hyvinvointiinsa;
- AH. ottaa huomioon, että EU:ssa on edelleen sukupuoleen perustuvaa syrjintää työpaikoilla sekä sukupuoleen perustuvia palkkaeroja ja niistä johtuvia eroja eläkkeissä;
- AI. ottaa huomioon, että vain 63 prosenttia naisista mutta 76 prosenttia miehistä EU:ssa käy työssä, mikä osittain johtuu sellaisten hoitopalvelujen ja konkreettisten toimien puutteesta, jotka auttaisivat saavuttamaan terveen tasapainon työ- ja yksityiselämän välillä;
- AJ. toteaa, että sukupuoliulottuvuus on ratkaiseva tekijä Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitteiden saavuttamisessa, koska naiset ovat suurin tähän asti käyttämätön työvoimareservi; katsoo näin ollen, että osana talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa on kehitettävä konkreettisia toimia ja erityisiä politiikkoja sukupuolinäkökohtien valtavirtaistamiseksi;
- AK. toteaa, että koska kotitalouksien päätöksentekijät, yksinhuoltajat ja omaishoitajat ovat useimmiten naisia, aktiivinen osallistamispolitiikka edellyttää kaikenkattavia toimia sen mahdollistamiseksi, että naiset voivat osallistua suuremmassa määrin työelämään;
1. pitää myönteisenä sosiaalisia investointeja koskevaa komission toimenpidepakettia, jolla luodaan tarvittavat yhteydet kansallisten sosiaalipolitiikkojen, talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa koskevien uudistusten ja EU:n koheesiorahaston asianomaisten tukien välille;
2. toteaa, että hyvinvointijärjestelmien alkuperäisen sosiaaliturvaan liittyvän tehtävän lisäksi komission tiedonannossa mainitaan sosiaaliset investoinnit ja talouden vakauttaminen; korostaa, että vallitsevan taloudellisen ja sosiaalisen kriisin vuoksi on tärkeää, että nämä kolme tehtävää ovat toisiaan täydentäviä eivätkä toistensa vastakohtia;
3. muistuttaa, että on tarpeen parantaa sosiaali- ja talouspolitiikan yhteensovittamista unionissa, jotta vältetään epäjohdonmukaisuuksien syntyminen, lisätään mainittujen politiikanalojen välistä yhteisvaikutusta ja mahdollistetaan se, että ne vahvistavat toistensa tavoitteita;
4. korostaa, että talouskasvu on tehokkain väline, jolla torjutaan työttömyyttä pitkällä aikavälillä;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

5. pitää valitettavana, että tiedonantoon liittyy vain yhtä alaa koskeva suositus, kun taas vakauttamistoimilla on merkittävä vaikutus useilla sosiaalipolitiikan aloilla;
6. on vakuuttunut siitä, että sosiaalipoliittisia uudistuksia olisi ohjattava erityisesti aktiivista osallisuutta ja aktivointia koskevilla periaatteilla, jotta työttömät ja heikoimmassa asemassa olevat pääsevät työmarkkinoille ja osallistuvat niiden toimintaan;
7. muistuttaa, että sosiaaliset investoinnit ovat sekä sosiaalisesti että taloudellisesti kannattavia, koska niillä ehkäistään ja torjutaan sosiaalisia riskejä; tähdentää, että sosiaalisissa investoinneissa painotetaan julkisia toimia ja strategioita, jotka mahdollistavat siirtymisen muuttuville työmarkkinoille ja sellaisten uusien taitojen hankkimisen, joita tarvitaan tulevaisuudessa paljon työpaikkoja tarjoavilla, kestäväan talouteen ja yhteiskuntaan sopeutuneilla aloilla;
8. korostaa, että sosiaalisia investointeja olisi pidettävä jäsenvaltioiden investointeina, ja että ne saattavat tuottaa kaksinkertaisen hyödyn pitkän aikavälin voittojen ja vastasyklisen vaikutusten muodossa ja alentaa siten vahinkoriskiä; kehottaa komissiota suorittamaan arvioinnin sen selvittämiseksi, mitä julkisia sosiaalimenoja voidaan pitää tuottavina investointeina;
9. katsoo tässä yhteydessä, että kohdennettujen sosiaalisten investointien olisi oltava tärkeä osa jäsenvaltioiden talous- ja työllisyyspolitiikkaa ja että ne olisi sisällytettävä talouselämän eurooppalaista ohjausjaksoa koskevaan prosessiin, jotta saavutetaan Eurooppa 2020 -strategian työllisyys-, sosiaali- ja koulutustavoitteet;
10. pitää siksi myönteisenä, että komissio kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään sosiaaliset investoinnit keskipitkän ja pitkän aikavälin budjettitavoitteisiinsa sekä kansallisiin uudistusohjelmiinsä;
11. muistuttaa, että sosiaalipolitiikan resurssit eivät rajoitu julkiselta sektorilta saatuihin resursseihin;
12. muistuttaa näin ollen, että jäsenvaltioissa olisi lisättävä innovatiivisten rahoitustapojen hyödyntämistä, kuten yksityisen sektorin ja uusien rahoitusjärjestelyjen käyttö sosiaalivaikutteisten joukkovelkakirjalainojen, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien, mikrorahoituksen, sosiaalisia investointeja koskevan "passin" ja politiikkaan perustuvien takuiden kaltaisten välineiden kautta;
13. kehottaa tästä syystä jäsenvaltioita myös ottamaan mukaan osuus- ja yhteisötalouden yritykset, sillä ne voivat täydentää julkisen sektorin toimintaa;
14. kehottaa tässä yhteydessä komissiota harkitsemaan mahdollisuutta laatia sosiaalisia investointeja koskevien yhteisten indikaattorien tulostaulu, johon sisältyy jäsenvaltioiden edistymisen seuraamiseen tarkoitettu varoitusmekanismi;
15. pitää myönteisenä komission vaatimusta siitä, että vähintään 25 prosenttia koheesiopolitiikan määrärahoista kohdennetaan Euroopan sosiaalirahaston kautta inhimilliseen pääomaan ja sosiaalisiin investointeihin;
16. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan sosiaalipolitiikan menojen tehokkaan valvonnan varojen kanavoimiseksi kohdennettuihin ja tehokkaisiin toimiin ja tarpeettoman hallinnollisen rasituksen välttämiseksi;

Kestävyys

17. kehottaa jäsenvaltioita viipymättä nykyaikaistamaan sosiaalisia investointeja koskevia toimiaan ja toteuttamaan tarvittaessa alalla rakenneuudistuksia parhaiden mahdollisten palvelujen tarjoamiseksi kansalaisille;
18. korostaa, että jäsenvaltioiden olisi lisättävä sosiaalisia investointeja koskevien toimien kestävyttä ja tulevaisuuteen suuntautuneisuutta parantamalla järjestelmän ja saatavilla olevien varojen tehokkuutta ja vaikuttavuutta;
19. korostaa, että mikäli jäsenvaltiot haluavat parantaa sosiaalisia investointeja koskevan politiikan kestävyttä, niiden ei olisi välttämättä "lisättävä varojen käyttöä" vaan niiden olisi "lisättävä varojen käytön tehokkuutta ja vaikuttavuutta";
20. kehottaa näin ollen jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden sosiaalisia investointeja koskevat politiikat ovat tavoitehakuja, ja valvomaan edistystä säännöllisesti;

Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunta

21. kehottaa uudelleen komissiota puuttumaan seuraavissa maakohtaisissa suosituksissaan työssäkäyvien köyhyyteen, niiden ihmisten köyhyyteen, joilla on vain rajalliset yhteydet tai ei lainkaan yhteyksiä työmarkkinoihin, sekä iäkkäiden ihmisten köyhyyteen; kehottaa Eurooppa-neuvostoa hyväksymään edellä mainitut ohjeet kiireellisesti;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

22. korostaa työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämiseen tarkoitetun eurooppalaisen strategian olennaisia osa-alueita, nimittäin riittävää tulotukea, osallisuutta edistäviä työmarkkinoita ja laadukkaiden palvelujen saantia; pitää valitettavana, että kansalliset aktiivisen osallisuuden strategiat rajoittuvat liian usein työllisyyden edistämistoimiin, jolloin niiden ulkopuolelle suljetaan ihmiset, jotka eivät ole työmarkkinoilla ja joille työmarkkinoille palaaminen ei ole vaihtoehto esimerkiksi heidän ikänsä tai toiminnallisten rajoitteidensa vuoksi;
23. muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että aktiivisten osallistavien toimien olisi oltava
- johdonmukaisia koulutuspolitiikkaa, elinikäistä oppimista, sosiaalipolitiikkaa ja työllisyyspolitiikkaa koskevan elinkaarilähestymistavan kanssa;
 - räätälöityjä, kohdennettuja ja tarpeisiin perustuvia sekä kaikkien saatavilla olevia ja syrjinnän vastaisuuteen pohjautuvia;
 - kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan perustuvia ja luonteeltaan osallistavia;
 - sellaisten ennakkoodellytysten mukaisia, jotka ovat välttämättömiä osallistumisen mahdollistamiseksi ilman, että laaditaan vähimmäistoimeentulon vaarantavia ehtoja; sekä
 - paikallisten ja alueellisten olosuhteiden tärkeys huomioon ottaen sellaisten toimien mukaisia, joita toteutetaan koheesiopolitiikan yhteydessä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden saavuttamiseksi;
24. kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan järjestelmällisesti säästötoimenpiteiden vaikutusta haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin aktiivisen osallisuuden politiikkojen kehityksessä;
25. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan sosiaalipalveluihin oikeutetuille henkilöille tarjottujen sosiaalipalvelujen laadun, niiden saatavuus, käytettävyys ja kohtuuhintaisuus mukaan lukien, erityisesti kun on kyse terveydenhuollosta, pitkäaikaishoidosta, koulutuksesta, sosiaalisesta asuntotuotannosta, energiasta, vesihuollosta, liikenteestä ja viestinnästä;
26. korostaa tarvetta parantaa hoitojärjestelyjen tuottavuutta, millä vähennetään heikentymisen ja toimintakyvyttömyyden esiintymistiheyttä ja mahdollistetaan se, että ikäihmiset voivat elää itsenäistä elämää toiminnallisista rajoitteista huolimatta;
27. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan sosiaalisten standarditariffien käyttöönottoa köyhyysvaarassa oleville väestöryhmille esimerkiksi energian, vesihuollon ja julkisen liikenteen alalla;
28. kehottaa syrjäytyneitä yhteisöjä edustavia järjestöjä osallistumaan aktiivisesti kyseisiä yhteisöjä koskevien integraatiostrategioiden laatimiseen ja täytäntöönpanoon, kuten vuoteen 2020 ulottuviin romanien integraatiota edistäviin kansallisiin strategiioihin;
29. pitää valitettavana, että monissa jäsenvaltioissa ei ole toteutettu riittävästi toimia maahanmuuttajien kotouttamiseksi; painottaa tarvetta investoida asianmukaisiin ohjelmiin ja palveluihin sekä näihin ohjelmiin osallistumiseen liittyen tehokkaisiin tietojärjestelmiin, jotta voidaan helpottaa maahanmuuttajien kotouttamista ja vähentää sosiaalisen syrjäytymisen riskiä;
30. kehottaa komissiota laatimaan konkreettisen ja yksityiskohtaisen etenemissuunnitelman aktiivisten osallistamisstrategioiden täytäntöön panemiseksi; korostaa, että tässä suunnitelmassa olisi määriteltävä erityisiin indikaattoreihin ja asianomaisten osapuolten väliseen perusteelliseen vuoropuheluun perustuvat aikataulut sekä realistiset tavoitteet ja että sen täytäntöönpanoa olisi valvottava tarkasti avoimen koordinoitimenetelmän avulla siten, että mikäli suunnitelmaa ei noudateta, on mahdollista turvautua asiaan liittyviin välineisiin ja menettelyihin;

Lasten köyhyyden torjunta

31. pitää myönteisenä komission tiedonantoon ”Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi: Eurooppalaiset puitteet sosiaaliselle ja alueelliselle yhteenkuuluvuudelle” sisältyvää lasten köyhyyttä koskevaa suositusta; muistuttaa lisäksi Euroopan unionin perusoikeuskirjaan sisältyvistä lapsen oikeuksista;
32. suhtautuu myönteisesti suosituksessa kannatusta saaneeseen lähestymistapaan, joka perustuu kolmeen pilariin eli tarkoituksenmukaisten varojen saantiin, korkealaatuisten palvelujen saantiin sekä osallistumiseen yhteiskunnan toimintaan ja päätöksentekoon ja jossa tunnustetaan lasten asema oikeudenhaltijoina;
33. muistuttaa, että kaikilla lapsilla ja nuorilla, mukaan luettuina lapset ja nuoret, joilla ei ole asuinmaassaan oleskelulupaa, on lapsen oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen mukaan oikeus opetukseen;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

34. korostaa, että lasten köyhyyden torjunnassa on keskityttävä pikemminkin ennaltaehkäisyyn ja toimien toteuttamiseen varhaisessa vaiheessa kuin köyhyyteen reagointiin ja että torjunnan olisi perustuttava siihen johtoajatuksen, että kaikilla on oltava yhtäläinen oikeus korkealaatuiseen varhaiskasvatukseen ja lastenhoitopalveluihin;

35. rohkaisee tässä yhteydessä pyrkimyksiä perustaa lisää lapsille tarkoitettuja tiloja, kuten toimintakeskuksia, jotka ovat avoinna sekä lukukausien että lomien aikana, ja järjestää opetusohjelman ulkopuolista kulttuuri- ja urheilutoimintaa, johon kuuluu mahdollisuus ruokailla;

36. korostaa, että näihin palveluihin tarvitaan riittävästi varoja ja että erityisesti niitä tarvitaan toimiin, joilla tuetaan köyhiä ja haavoittuvassa asemassa olevia perheitä, kuten perheitä, joissa on vammaisia lapsia, yksinhuoltajaperheitä ja monilapsisia perheitä;

37. korostaa vanhempi-lapsi-suhteen merkitystä sekä sitä, että vanhempia on tuettava ja autettava täyttämään vanhempien tehtävänsä, jotta voidaan estää lasten erottaminen vanhemmistaan ja heidän sijoittamisensa hoitokotiin äärimmäisen köyhyyden takia;

Asunnottomuuden torjunta

38. pitää myönteisenä komission yksiköiden valmisteluasiakirjaa "Confronting Homelessness in the European Union";

39. palauttaa mieliin pyyntönsä konkreettisen ja yksityiskohtaisen etenemissuunnitelman laatimisesta asunnottomuutta koskevan EU:n strategian täytäntöön panemiseksi;

40. korostaa, että investoinnit sosiaaliseen asuntotuotantoon ovat ratkaisevan tärkeitä köyhyyden seurausten lievittämiseksi ja että siksi niitä olisi pidettävä sosiaalisina investointeina, jotka pitkällä aikavälillä johtavat ihmisarvoisten työpaikkojen luomiseen ja kestäväan kasvuun;

41. kehottaa jäsenvaltioita poistamaan tarpeettomat hallinnolliset rasitteet sosiaaliasuntojen hakemisesta sekä lopettamaan kaikkinaisen vähemmistöjen ja haavoittuvassa asemassa olevien väestöryhmien syrjinnän, jotta taataan yhtäläiset mahdollisuudet kaikille;

42. muistuttaa, että energiakustannusten osuus kotitalouden menoista on yleensä suuri, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan kotitalouksien energiatehokkuuden parantamiseksi;

43. kehottaa jäsenvaltioita valmistelevaan erityisiä ohjelmia kodittomia ihmisiä varten paikallisen tilanteen arvioinnin pohjalta ja painottamaan erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien ihmisten ja syrjäytyneiden yhteisöjen asuttamista ja pidemmän aikavälin avustamista pelkän tilapäismajoituksen tarjoamisen sijaan;

Nuorten työllisyys

44. korostaa, että nuorten työllisyyteen tehtävien investointien on oltava tärkeä osa kansallisia sosiaalisten investointien strategioita;

45. vaatii jäsenvaltioita toteuttamaan päättäväisiä toimia nuorisotyöttömyyden torjumiseksi erityisesti ehkäisemällä koulun, ammatillisen koulutuksen tai oppisopimuskoulutuksen keskeyttämistä (esimerkiksi ottamalla käyttöön harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevä koulutusmalli tai muita yhtä tehokkaita toimintamalleja), ja kehittämään monipuolisia strategioita nuorille, jotka eivät ole työssä, koulutuksessa tai harjoittelussa;

46. korostaa, että sosiaaliset investoinnit sellaisten nuorten hyväksi, jotka eivät ole työssä, koulutuksessa tai harjoittelussa, vähentäisivät nuorten osallistumattomuudesta työelämään aiheutuvia kansantaloudellisia menetyksiä, jotka Eurofound arvioi 153 miljardiksi euroksi eli 1,2 prosentiksi EU:n bruttokansantuotteesta;

47. pitää valitettavana, että nykyisessä sosiaalisia investointeja koskevassa politiikassa ei korosteta riittävästi tarvetta kohdistaa varoja ensisijaisesti pitkäaikaistyöttömiin, työttömiin nuoriin ja ikääntyneisiin työntekijöihin, jotka ovat vaarassa joutua pitkäaikaistyöttömiksi;

48. toteaa, että nuoriin tehtävät sosiaaliset investoinnit voivat olla hyvin erimuotoisia, kuten koulujen, koulutuskeskusten sekä paikallisten ja alueellisten yritysten välisten kumppanuuksien kehittämistä, laadukkaan kohdennetun koulutuksen ja korkeatasoisten harjoitteluohjelmien tarjoamista nuorille, ammatillista koulutusta yhteistyössä yritysten

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

kanssa, toimintatapoja, joissa vanhempi työntekijä toimii nuorten tukihenkilönä ja kouluttaa heitä työtehtäviin tai varmistaa paremman koulutuksesta työelämään siirtymisen, nuorten yhteiskunnallisen osallistuvuuden kannustamista sekä alueellisen, EU:n sisäisen ja kansainvälisen liikkuvuuden edistämistä pyrkien edelleen kohti tutkintojen ja pätevyyksien vastavuoroista tunnustamista; korostaa lisäksi, että sosiaaliin investointeihin voi liittyä tehokkaita kannustimia, esimerkiksi nuorille tarkoitettuja työllistämistukia tai sosiaaliturvamaksuja, jotka takaavat asianmukaiset elin- ja työolot, ja rohkaisee julkisia ja yksityisiä työnantajia palkkamaan nuoria, investoimaan sekä korkeatasoisten työpaikkojen luomiseen nuorille että nuorten jatkuvaan kouluttamiseen ja heidän taitojensa kehittämiseen työsuhteen aikana sekä tukemaan nuorten yrittäjyyttä;

49. korostaa tarvetta lisätä kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista, erityisesti eläkejärjestelmien osalta, jotta voidaan lisätä liikkuvuutta;

50. korostaa, että tarvitaan jäsenvaltioiden kesken vertailtavissa olevia tilastoja nuorisotyöttömyydestä ja nuoria koskevista työmarkkinamenoista;

Työpaikkojen luominen ja työmarkkinat

51. varoittaa, että säästötoimet voivat heikentää työpaikkojen, sosiaaliturvan ja terveys- ja turvallisuusnormien laatua, ja korostaa, että niihin olisi siksi liitettävä toimia, joilla pyritään varmistamaan asianmukaisten normien säilyminen;

52. korostaa elinikäisen oppimisen merkitystä, jotta vahvistetaan ihmisten kykyä osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan ja työelämään, kunnes he saavuttavat lakisääteisen eläkeiän, tai vielä pidempään niin halutessaan;

53. kehottaa toistamiseen jäsenvaltioita hyväksymään toimia työpaikkojen luomisen edistämiseksi osana sosiaalisten investointien ohjelmiaan, kuten työn verotusta koskevia uudistuksia, jotka kannustavat työllistymiseen, edistävät ja tukevat itsenäistä ammatinharjoittamista ja oman yrityksen perustamista, parantavat liiketoiminnan edellytyksiä ja helpottavat pk-yritysten rahoituksen saantia, muuttavat epävirallisen ja pimeän työn virallisiksi työpaikoiksi, kehittävät kannustimia haavoittuvimmassa asemassa olevien yhteiskuntaryhmien työllisyyden parantamiseksi, uudistavat työmarkkinoita siten, että niistä tulee dynaamisempia ja syrjimättömpämpiä, sisältävät joustoturvaperiaatteiden soveltamisen ja nykyaikaistavat palkkausjärjestelmiä palkkojen mukauttamiseksi tuottavuuden kehittämiseen;

54. korostaa tarvetta hyödyntää Horisontti 2020 –ohjelmassa kestäväen hiilettömän talouden, terveys- ja sosiaaliturva-alan ja digitaalisen, kulttuuri- ja luova-alan kaltaisille innovatiivisille aloille tarjottuja mahdollisuuksia lyödä työpaikkoja; katsoo, että näitä aloja olisi tuettava riittävin investoinnein uusiin taitoihin ja sosiaalisten investointien välineisiin niin, että hyödynnetään älykäästä erikoistumista tutkimuksen ja innovoinnin vahvuuksien yhdistämiseksi markkinakehitykseen;

55. toteaa, että joustoturvaperiaatteiden noudattaminen mahdollistaa työntekijöiden asianmukaisen sosiaalisen suojelun, pääsyn koulutukseen ja urakehityksen, mikä mahdollistaa uusien taitojen hankkimisen;

Sosiaalinen yrittäjyys

56. pitää myönteisenä sosiaalisen yrittäjyyden korostamista sekä muun muassa heikossa asemassa oleville ryhmille tarjottavan mikrorahoituksen saatavuuden tähdentämistä; korostaa, että nämä ovat olennainen osa sosiaalisia investointeja, koska sen lisäksi, että ne mahdollistavat uusien kestävien työpaikkojen luomisen ja yhteisö- ja solidaarisuustalouden kehittämisen, ne myös antavat osuus- ja yhteisötalouden yritykselle mahdollisuuden tuottaa voittoa ja sijoittaa voitot edelleen;

57. korostaa, että on tarpeen varmistaa aktiivinen ja terveellinen ikääntyminen elinikäiseltä näkökannalta ja painottaa ennaltaehkäisyä ja kuntoutuksen merkitystä, jotta voidaan vähentää heikentymisen, toiminnallisten rajoitusten ja toimintakyvyttömyyden esiintymistiheyttä, viivyttää niiden puhkeamista sekä muuttaa niiden etenemissuuntaa ja hillitää etenemistä;

58. pitää valitettavana, että tiedonannossa ei painoteta Grundtvig-ohjelman tärkeää osuutta köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen ehkäisemisessä ja sosiaalisten investointien edistämisessä; kehottaa komissiota lisäämään tietoisuutta elinikäisen oppimisen sekä ammatillisen koulutuksen ohjelmista, ja kehottaa jäsenvaltioita parantamaan niiden laatua ja niihin pääsyä;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

59. korostaa eurooppalaisen sosiaalisen yrittäjyyden rahaston ja EU:n rahoitusvälineiden tärkeää osuutta osuus- ja yhteisötalouden yritysten rahoitusmarkkinoille pääsyn parantamisessa;

60. kehottaa komissiota harkitsemaan tietojen julkistamista koskevien yhteisten eurooppalaisten sääntöjen käyttöönottoa, koska siten taattaisiin osuus- ja yhteisötalouden yrityksiin jäsenvaltioissa tehtäviä investointeja koskevien tietojen avoimuus ja lisättäisiin vertaispainetta;

61. korostaa, että yritysten yhteiskuntavastuussa olisi keskityttävä ympäristönormeihin ja sosiaalisiin normeihin, jotta varmistetaan yritysten vastuullinen toiminta;

Tasa-arvonäkökulma

62. pitää myönteisenä, että sosiaalisia investointistrategioita koskevaan komission tiedonantoon sisältyy tasa-arvonäkökulma;

63. painottaa laadukkaiden lastenhoito- ja muiden hoitojärjestelyjen keskeistä asemaa, koska niiden ansiosta naiset voivat päästä työmarkkinoille ja tehdä kokopäivätyötä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan riittävät lastenhoito- ja muut hoitojärjestelyt, jotta molemmat vanhemmat voivat osallistua työelämään, erityisesti, koska lastenhoitopaikkojen saatavuus vaihtelee tällä hetkellä suuresti jäsenvaltiosta toiseen;

64. kehottaa yhdessä komission kanssa jäsenvaltioita panostamaan palveluihin, kuten lasten laadukkaaseen ja edulliseen kokopäivähoitoon sekä kokopäiväisiin koulupaikkoihin ja vanhustenhoitoon sekä epävirallisten hoitajien tukemiseen, jotka osaltaan edistävät sukupuolten tasa-arvoa sekä työn ja yksityiselämän yhteensovittamista miesten ja naisten kohdalla (miesten vanhempainloma mukaan luettuna) ja luovat edellytykset työmarkkinoille pääsyle tai niille palaamiselle varmistaen samalla samapalkkaisuuden miehille ja naisille;

65. muistuttaa, että on tärkeää ottaa huomioon tasa-arvonäkökohdat koulujärjestelmissä, jotta voidaan taata lapsille mahdollisuus löytää kykynsä ja välttää sukupuoleen perustuvaa eriytymistä työmarkkinoilla pitkällä aikavälillä;

66. kehottaa jäsenvaltioita kunnioittamaan ja edistämään sukupuolten tasa-arvoa osana kansallisia politiikkojaan ja kansallisia uudistusohjelmiaan;

EU-rahastot

67. painottaa koheesiopolitiikan ja rakennerahastojen ratkaisevaa merkitystä sosiaalisten investointien edistämisessä; korostaa Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) merkittävää osuutta kriisin koettelemien työntekijöiden köyhyyden ehkäisyssä ja eurooppalaisen Progress-mikrorahoitusjärjestelyn roolia yrittäjyyden tukemisessa siten, että toteutetaan koulutus- ja uudelleenkouluustoimia sekä työvoimaa koskevia toimia, jotta ihmiset voisivat palata töihin;

68. painottaa, että rakennerahastot olisi kohdistettava ensisijaisesti aloihin, jotka vaikuttavat selvästi kasvuun ja työpaikkoihin ja joita on ehdotettu koheesiopolitiikan painopisteiksi;

69. painottaa, että Euroopan sosiaalirahastoa olisi suunnattava selvemmin kohti aktiivisia toimia, jotka vastaavat tosiasiallisesti työntekijien tarpeita;

70. pitää myönteisenä, että komissio painottaa Euroopan sosiaalirahastoa pääasiallisena välineenä sosiaalisten investointien lisäämiseen; kannattaa siksi voimakkaasti sitä, että vähintään 25 prosenttia koheesiopolitiikan määrärahoista on ohjattava Euroopan sosiaalirahastoon ja että 20 prosenttia Euroopan sosiaalirahaston varoista on kussakin jäsenvaltiossa kohdennettava sosiaalisen osallisuuden edistämiseen ja köyhyyden torjumiseen;

71. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että vuosien 2014–2020 monivuotiseen rahoituskehykseen sisältyy asianmukaiset määrärahat sosiaalisiin investointeihin kannustamiseen ja niiden tukemiseen EU:ssa;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

72. kehottaa aikaistamaan kiireellisesti uuteen nuorisotyöttömyysaloitteeseen monivuotisen rahoituskehyksen ensimmäisiksi vuosiksi varattujen 6 miljardin euron käyttöönottoa, jotta voidaan vähentää nuorisotyöttömyyttä ja panna täytäntöön nuorisotakuut; korostaa, että Kansainvälinen työjärjestö arvioi nuorisotakuiden täytäntöönpanosta koko euroalueella aiheutuvat kustannukset 21 miljardiksi euroksi; kehottaa siksi lisäämään määrärahoja monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamisen yhteydessä; suhtautuu myönteisesti nuorisotakuuseen oikeutettujen ryhmän laajentamiseen alle 30-vuotiaisiin henkilöihin;

73. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen tutkia uusien rahoitusvälineiden käyttöä julkisten sosiaalisten investointien vipuvaikutuksen lisäämiseksi; kehottaa komissiota esittämään yksityiskohtaisempia ehdotuksia tästä asiasta;

EMUn sosiaalinen ulottuvuus

74. katsoo, että budjettikurin noudattamista euroalueella olisi finanssipoliittisten ja makrotaloudellisten kriteerien lisäksi mitattava tasapuolisesti työllisyys- ja sosiaalikriteereillä sekä rakenneuudistuksia koskevilla edistymiskertomuksilla, jotta varmistetaan sosiaalisten investointien asianmukainen ja tehokas taso jäsenvaltioissa ja siten myös EU:n sosiaalisen mallin kestävyys pitkällä aikavälillä;

75. kehottaa komissiota tarkastelemaan jäsenvaltioiden julkisia investointeja koskevia tarpeita, erityisesti niitä, jotka liittyvät Eurooppa 2020 -strategian mukaisiin sosiaalisiin ja koulutusalan tavoitteisiin, pohdittaessa, miten todellisen talous- ja rahaliiton sosiaalista ulottuvuutta voidaan vahvistaa;

76. toteaa uudelleen, että unionin sosiaalialan paketissa olisi edistettävä seuraavia päämääriä:

- varmistetaan, että otettaessa Euroopan talouden ohjausjärjestelmä käyttöön sitä täydennetään parantamalla sosiaalilihallintoa siten, että kunnioitetaan täysimääräisesti työmarkkinaosapuolten itsemääräämisoikeutta sekä otetaan huomioon työmarkkinaosapuolten kolmikantaneuvottelujen merkitys;
- määritellään välineet eurooppalaisen nuorisotakuun nopealle käyttöönotolle; laaditaan harjoittelun ja oppisopimusten laatua koskevat säännöt; varmistetaan asianmukaiset ja saatavilla olevat julkiset palvelut; kohtuulliset ja toimeentulon takaavat palkat sekä kansallinen vähimmäistulo, jolla ehkäistään työssäkäyvien köyhyys; sosiaaliturva ja eläkeoikeuksien siirrettävyys; kohtuuhintaisten ja asianmukaisten sosiaaliasuntojen saatavuus; sosiaalisen suojelun vähimmäistaso, jolla taataan yhtäläinen perusterveyspalvelujen saanti tuloista riippumatta; sosiaalipoliittisen pöytäkirjan täytäntöönpano keskeisten sosiaali- ja työoikeuksien suojelemiseksi; sama palkka mies- ja naispuolisille työntekijöille samasta tai samanarvoisesta työstä sekä uudistettu terveys- ja turvallisuusstrategia;
- laaditaan uusi lainsäädäntöaloite kansallisten parlamenttien oikeudesta pyytää komissiolta lainsäädäntöaloitetta perussopimuksen 352 artiklaan perustuvana ”vihreänä korttina”;
- kansallisille parlamenteille myönnetään uudet oikeudet pyytää komissiolta lainsäädäntöaloitetta ”vihreänä korttina” muuttamalla perussopimusta;
- varmistetaan riittävät varat sosiaalisiin investointeihin, mukaan luettuna 25 prosenttia koheesiopoliitiikan määrärahoista Euroopan sosiaalirahastolle;

77. kehottaa jäsenvaltioita, joissa perusteettomat määrävähemmistösäännöt estävät tarvittavan edistymisen, laajentamaan tehostettua yhteistyötä siten, että se sisältää myös sosiaali- ja työllisyyspolitiikan;

o

o o

78. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja neuvostolle.

P7_TA(2013)0267

Aluepolitiikka osana laajempia valtiontukijärjestelmiä**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 aluepolitiikasta osana laajempia valtiontukijärjestelmiä (2013/2104(INI))**

(2016/C 065/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 174 artiklan ja sitä seuraavat artiklat, joissa vahvistetaan taloudellista, alueellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskeva tavoite ja määritellään rakenteelliset rahoitusvälineet sen saavuttamiseksi,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan, joissa määrätään alueellista valtiontukea koskevasta tukikelpoisuudesta taloudellisen kehityksen edistämiseksi Euroopan unionin tietyillä epäsuotuisassa asemassa olevilla alueilla,
- ottaa huomioon muutoksen 6. lokakuuta 2011 annettuun komission ehdotukseen (COM(2012)0496) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (COM(2013) 0146),
- ottaa huomioon 17. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman valtiontukien uudistamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon alueiden komitean 1. helmikuuta 2013 antaman lausunnon N:o 2232/2012 alueellisia valtiontukia vuosiksi 2014–2020 koskevista suuntaviivoista,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 26. maaliskuuta 2013 antaman lausunnon INT/653 sisämarkkinoista ja alueellisista valtiontuista,
- ottaa huomioon alueellisia valtiontukia koskevat komission suuntaviivat vuosiksi 2007–2013 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 8. toukokuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”EU:n valtiontuki uudistus” (COM(2012)0209),
- ottaa huomioon asiassa SA 33243 Jornal da Madeira annetun komission päätöksen C(2012)7542,
- ottaa huomioon komission asiakirjan ”Kilpailun pääosaston yksiköiden asiakirja: luonnos vuosien 2014–2020 alueellisia valtiontukia koskeviksi suuntaviivoiksi” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 7. ja 8. helmikuuta 2013 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston monivuotista rahoituskehystä koskevien päätelmien 57 kohdan – alueellinen tuki ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission vuonna 1998 antaman tiedonannon jäsenvaltioille aluepolitiikasta ja kilpailupolitiikasta – keskittämisen ja johdonmukaisuuden lujittaminen (COM(1998)0673),
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion yhdistetyissä asioissa T-443/08 ja T-455/08T, Mitteldeutsche Flughafen ja Flughafen Leipzig/Halle vastaan komissio,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Pienet ensin” – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act”) (COM(2008)0394),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0026.

⁽²⁾ EUVL C 54, 4.3.2006, s. 13.

⁽³⁾ Bryssel, 2012 (ei päiväystä).

⁽⁴⁾ EUCO 37/13, 8. helmikuuta 2013, s. 22.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0204/2013),
- A. toteaa, että komissio panee parhaillaan täytäntöön valtiontukien uudistusprosessia, jonka tavoitteina on edistää kasvua, keskittyä keskeisiin tapauksiin sekä yksinkertaistaa, virtaviivaistaa ja nopeuttaa asiaa koskevien sääntöjen toimeenpanoa;
- B. toteaa, että SEUT-sopimuksen 109 artiklan mukaisesti uusien ehdotusten oikeusperustassa säädetään ainoastaan parlamentin kuulemisesta, ei tavallisesta lainsäätämisyjärjestyksestä; toteaa, että parlamentilla ei ole päätösvaltaa hyväksyessään alueellista valtiontukea koskevia suuntaviivoja vuosiksi 2014–2020;
- C. toteaa, että EU:n rakenne- ja investointirahastoihin liittyvää koheesiopolitiikan lainsäädäntöpakettia vuosiksi 2014–2020 koskevaa tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen mukaista menettelyä ei ole vielä saatettu päätökseen;
- D. toteaa, että yleisimmät valtiontukijärjestelmät muodostuvat avustuksista ja tuista, verovähennyksistä, vapautuksista, kannustinpalkkioista, halpakorkoisista lainoista, takuista, edullisista lainakoroista sekä pääomasijoituksista, joiden takaajina ovat kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset sekä julkisesti valvotut yhteisöt yhä useammin erilaisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien välityksellä;
- E. toteaa, että on paljon alueellisesti, alakohtaisesti tai monialaisesti sovellettavia valtiontukisääntöjä ja -suuntaviivoja ja että päätös siitä, minkä tyyppistä tukea sovelletaan, jää jossain määrin jäsenvaltioiden harkittavaksi;
- F. ottaa huomioon, että komission mukaan sen antamien alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen tarkoituksena on edistää kilpailuja ja yhtenäisiä sisämarkkinoita ja varmistaa samalla, että tuen kilpailua vääristävät vaikutukset minimoidaan;
- G. katsoo, että valtiontukien olisi täydennettävä muiden EU:n politiikkojen, erityisesti koheesiopolitiikan, tavoitteita ja pyrittävä tasapainoon niiden kanssa;
- H. katsoo, että valtiontukisääntöjen soveltaminen ja tulkitseminen riippuvat paljon myös Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä;
- I. toteaa, että sellaisen mekanismin olemassaolo, jolla varmistetaan EU:n valtiontukien tehokas täytäntöönpano ja soveltaminen, on yksi yleisistä ennakoehdoista, jotka mainitaan luonnoksissa koheesiopolitiikkaa koskeviksi säännöksiksi vuosiksi 2014–2020;
- J. katsoo, että valtiontukien ja niiden valvonnan jälkivaikutuksia jäsenvaltioihin, alueisiin ja paikallisviranomaisiin sekä yrityksiin, markkinoihin ja kokonaistalouteen ei ole arvioitu riittävällä tavalla, kuten tilintarkastustuomioistuin toteaa kertomuksessaan, joka käsittelee komission toteuttaman valtiontuen arvioinnin vaikuttavuutta⁽¹⁾;
- K. katsoo, että hallinnollisen rasituksen pelko on tuensaajien suurin huolenaihe tarkasteltaessa valtiontukia tai koheesiopolitiikkaa koskevia sääntöjä;

Valtiontukisääntöjen ja koheesiopolitiikan koordinointi

1. suhtautuu myönteisesti komission vuosien 2014–2020 alueellisia valtiontukia koskevista suuntaviivoista antamaan ehdotukseen, joka on osa valtiontukien uudistusohjelmaa; toistaa tukevensa lähestymistapaa, jonka mukaan valtiontukien arviointia koskevat säännöt perustuvat yhteisille periaatteille ja ovat yhdenmukaiset yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen⁽²⁾ ja eri suuntaviivojen kanssa; suosittelee, että otetaan käyttöön yksinkertaisempi, ennustettavissa oleva ja tehokkaampi valtiontuen valvonta sekä sen toteuttamista koskevat, perusteelliseen taloudelliseen analyysiin perustuvat säännöt;

⁽¹⁾ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 15/2011: Varmistetaanko komission toteuttamilla menettelyillä valtiontuen valvonnan vaikuttava hallinnointi?

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 800/2008, annettu 6. elokuuta 2008 tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) (EUVL L 214, 9.8.2008, s. 3).

2. pitää erittäin tärkeänä sekä koheesiopolitiikan että valtiontukijärjestelmiä koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa, jotta vahvistetaan paikallisia ja alueellisia investointeja ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden, alueellisen ja paikallisen kehityksen sekä älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun ja työpaikkojen luomisen edistämiseksi; on kuitenkin huolestunut siitä, ovatko valtiontukisäännöt johdonmukaisia unionin rakenne- ja investointirahastojen täytäntöönpanon kanssa; kehottaa komissiota siksi varmistamaan, että valtiontuki uudistus on johdonmukainen kautta 2014–2020 koskevien, rakennerahastoista annettujen asetusten kanssa, jotta koheesiopolitiikan piirissä samaan ryhmään kuuluvien alueiden kohtelussa ei ole merkittäviä eroja;
3. pitää valitettavana, että SEUT-sopimuksen 109 artiklassa, joka on asetuksen ja epäsuorasti myös ryhmäpoikkeusasetuksen perussopimuksellinen oikeusperusta, määrätään vain parlamentin kuulemisesta, ei yhteispäätösmenettelystä; katsoo, että tätä demokratian puutetta ei voida sallia; ehdottaa, että tähän ongelmaan puututaan mahdollisimman pian toimielinten välisillä kilpailupolitiikan alan järjestelyillä ja että se korjataan kun perussopimusta seuraavan kerran muutetaan; panee merkille, että tiiviimmän talous- ja rahaliiton luomista koskevassa komission suunnitelmassa esitetään perussopimuksen muutosehdotuksia vuoteen 2014 mennessä; katsoo, että tällaisiin ehdotuksiin olisi sisällytettävä muun muassa erityinen ehdotus SEUT-sopimuksen 109 artiklan muuttamiseksi, jotta siinä tarkoitettut asetukset voidaan antaa tavallista lainsäätämisympäristöstä noudattaen;
4. kehottaa komissiota antamaan jatkossakin ei-sitovia säädöksiä koskevia suuntaviivoja kilpailupolitiikan alalla, etenkin valtiontukien yhteydessä, ottaen asianmukaisella tavalla huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen voimassa olevan oikeuskäytännön, jotta sidosryhmille voidaan taata tietty oikeusvarmuus;
5. korostaa, että valtiontuen valvonnan ensisijaisena tarkoituksena on varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kilpailuilla ja yhdenmukaisilla sisämarkkinoilla; antaa täyden tuen valtiontukien uudistuksen yleiselle tavoitteelle, jonka mukaan valtiontukisäännöt mukautetaan tarpeeseen edistää talouskasvua Euroopan unionissa; toteaa, että on erityisen tärkeää lisätä talouskasvua Euroopan unionin vähäosaisimmilla alueilla ja pitää tuen väärin vaikuttukset sisämarkkinoilla minimissään;
6. korostaa, että valtiontukisääntöjen ja koheesiopolitiikan tavoitteiden avulla olisi parannettava alueiden ja heikoimmassa asemassa olevien alueiden tilannetta ja että valtiontuki uudistuksen yhteydessä on otettava huomioon koheesiopolitiikan tavoitteet kaikkialla EU:ssa toisin sanoen edistettävä alueiden kestävä kehitys ja parannettava hyvinvointia; katsoo, että kilpailusääntöjen uudistuksen on perustana on oltava täydellinen tietoisuus sääntöjen vaikutuksesta kansallista tasoa alemmalla tasolla;
7. kehottaa komissiota varmistamaan, että älykkään, kestävä ja osallistavan talouskasvun edistäminen valtiontukien avulla tehdään johdonmukaisesti julkisen talouden pitkän aikavälin vakauttamisstrategian kanssa; ehdottaa, että komissio ottaa paremmin huomioon valtiontuki politiikan ja julkisen talouden valvonnan välisen yhteyden laatiessaan maakohtaisia suosituksiaan; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan tämän yhteyden huomioon, kun ne laativat vakaus- ja lähentymisohjelmia ja kansallisia uudistusohjelmia; korostaa, että tarvitaan sääntöjen yksinkertaistamista ja vähemmän mutta paremmin kohdennettua valtiontukea, sillä on muistettava, että valtiontuen olisi oltava poikkeus eikä sääntö; korostaa, että on estettävä ja vältettävä jäsenvaltioiden välistä tukikilpailua erityisesti aikana, jolloin budjetteihin kohdistuu tiukkoja rajoitteita koko EU:ssa;
8. uskoo, että aluetuki voi olla tärkeässä asemassa vain, jos sitä käytetään säästeliäästi ja asianmukaisesti ja se keskitetään EU:n vähäosaisimmille alueille, joilla sitä tarvitaan eniten; korostaa, että valtiontuilla tuetaan aluekehitystä rakenteellisesti, etenkin vallitsevan syvän talouskriisin aikana; kehottaa komissiota tunnustamaan, että kriisiä koskevaa perustetta ”jäsenvaltion taloudessa oleva vakava häiriö” sovelletaan edelleen reaalitaloudessa sekä rahoitusallalla ja selvittämään ja vakioimaan arvion tekemisessä käytettäviä kriteereitä;
9. panee merkille, että koheesiopolitiikan rakennerahastoissa ja yrityksille myönnettävissä valtiontuissa on jonkin verran päällekkäisyyttä; korostaa, että merkittävä osa EU:n koheesiopolitiikan menoista vuosina 2014–2020 sisältyy ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisalaan ja että tässä yhteydessä paitsi alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat myös muut monialaiset tai alakohtaiset suuntaviivat ovat merkityksellisiä; huomauttaa, että kaikkien näiden valtiontukivälineiden on oltava johdonmukaisia sekä keskenään että koheesiopolitiikan tavoitteiden kanssa ja että kaikilla näillä säännöillä on viime kädessä varmistettava julkisten varojen tehokas käyttö ja kasvun edistäminen;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

10. panee merkille, että yleisellä ryhmäpoikkeusasetuksella on tärkeä merkitys koko valtioneuvoston uudistuksessa, koska ryhmäpoikkeus tietyistä valtion tuen muotoja koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta voi vähentää merkittävästi jäsenvaltioille aiheutuvaa hallinnollista rasitusta ja auttaa komissiota keskittämään voimavaroja tapauksiin, joissa kilpailun vääristyminen on vakavampaa, ja priorisoimaan paremmin täytäntöönpanotoimia; katsoo tämän vuoksi, että komission olisi pitänyt julkaista yleistä ryhmäpoikkeusasetusta koskeva ehdotus ja siihen sisältyvät yleiset periaatteet ennen suuntaviivoja;

11. suhtautuu myönteisesti valtioneuvoston uudistukseen liittyvään komission tavoitteeseen, jonka mukaan periaatteiden selvyttä, suoraviivaisuutta ja helppoutta on lisättävä; katsoo, että näiden periaatteiden olisi oltava asianmukaisesti koordinoituja muiden EU:n toimintalinjojen kanssa sekä riittävän selviä, ennakoitavissa olevia ja joustavia, jotta voidaan vastata joidenkin kriisiin ja vakaviin taloudellisiin ongelmiin ajautuneiden jäsenvaltioiden ja niiden alueiden tarpeisiin; toistaa pitävänsä tärkeänä valtioneuvoston ja julkisten investointien roolia torjuttaessa talouskriisiä ja pyrittäessä saavuttamaan kasvun ja työllisyyden tavoitteet; katsoo tässä yhteydessä, että komission olisi varmistettava, että tulevaisuuden alueellista valtiontukea koskevissa suuntaviivoissa vahvistettuja tukien määriä ei sovelleta unionin rakenne- ja investointirahastoista maksettaviin julkisiin tukiin; ilmaisee huolensa siitä, että kuulemista varten julkaistussa muodossaan ehdotus ei perustu riittävällä tavalla näyttöön ja saattaa olla yksinkertaistamista koskevan tavoitteen vastainen;

Alueellisten valtiontukien alueellinen kattavuus vuosina 2014–2020

12. panee merkille, että toisin kuin muutontyyppisiä valtiontukia, joita voidaan myöntää kaikkialla EU:ssa, aluetukien kohteena olevan maantieteellisen alueen ja väestön olisi määritelmän mukaisesti oltava tarkemmin rajattu;

13. katsoo, että kaudella 2014–2020 myönnettäviä alueellisia valtiontukia koskevien uusien suuntaviivojen maantieteellinen aluejako olisi kuitenkin säilytettävä tai sen olisi ylitettävä nykyinen 45 prosentin taso ja että tuen määrä olisi säilytettävä nykytasolla jäsenvaltioiden poliittisen, taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen sekä joidenkin alueiden luonnonhaittojen sekä maantieteellisten ja väestökehitykseen liittyvien haittojen vuoksi; huomauttaa, että maailmanlaajuisesti EU:n ja ETA:n kansantaloudet saattavat joutua epäsuotuisaan asemaan verrattuna kolmansiin maihin, joissa työllistämismallit eivät ole yhtä tiukkoja, mikä heikentää ensin mainittujen alueiden houkuttavuutta; huomauttaa, että EU:n epäsuotuisassa asemassa olevilla alueilla yksityisellä sektorilla tarvittavat tasemukautukset, säästötoimien vuoksi tehtävät julkisten menojen leikkaukset ja talouden epävarmuus vaarantavat investoinnit ja rahoituksen saannin, mikä lisää alueiden välisiä eroja;

14. katsoo, että uusilla säännöillä ei saisi rajoittaa alueille tehtäviä investointeja ja niiden kasvua alueiden siirtyessä vähemmän kehittyneiden alueiden ryhmästä kehittyneempien alueiden ryhmään; on tietoinen siitä, että jotkut alueet, joille voidaan nykyisen järjestelmän mukaisesti myöntää valtiontukia, eivät välttämättä täytä alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen aluejakoon liittyviä perusteita tulevalla kaudella ja että ne saatetaan siten sulkea aluejakosuunnitelman ulkopuolelle; katsoo, että tällaisten alueiden turvaksi olisi luotava erityinen järjestely, joka muistuttaisi siirtymäalueisiin koheesiopolitiikan yhteydessä sovellettavaa järjestelyä ja jonka avulla luotaisiin kautta 2014–2020 koskevien koheesiopolitiikan alan asetusten ja kilpailusääntöjen välille johdonmukaisuutta ja jäsenvaltiot voisivat selviytyä uudesta tilanteesta; ehdottaa tältä osin, että "a-alueina" vuosina 2007–2013 pidettyjä alueita olisi kohdeltava ennalta määriteltynä "c-alueina" vuosina 2014–2020; kehottaa komissiota varmistamaan mahdollisuuden korottaa tuen enimmäismäärää entisillä "a-alueilla", mukaan lukien tilastovaikutusalueet, sekä vastaavasti "c-alueilla";

15. korostaa valtiontukien merkitystä sellaisten talouksien kannalta, joita kriisi on koetellut erityisen voimakkaasti ja joille koheesiopolitiikan puitteissa myönnetty julkinen rahoitus saattaa olla ainoa investointilähde; ehdottaa tässä yhteydessä, että harkitaan erityisiä alueellisia poikkeuksia aluetukikarttojen ulkopuolella, jotta jäsenvaltiot voivat reagoida kriisin jälkiseurauksiin; toteaa, että komissio käyttää talouskehityksen suhteen vuosia 2008–2010 ja työttömyyden suhteen vuosia 2009–2011 valtiontukia koskevan tukikelpoisuuden perustana, vaikka kyseisten vuosien perusteella ei voida mitata kriisin ja luonnonkatastrofien aiheuttaman keskeytyksen alueellisia vaikutuksia; kehottaa komissiota toimimaan uudempien ja tarkempien tietojen perusteella; ehdottaa, että komissio jakaisi nykyisten alueellisten valtiontukien suuntaviivojen ja nykyisen aluekartoituksen voimassaoloa ainakin kuudella kuukaudella, jotta vältetään aukkotilanteen syntyminen, koska uutta kartoitusta ei ehditä hyväksyä ajoissa; pitää myönteisenä, että komissio aikoo suorittaa vuonna 2017 "c-alueita" koskevien aluekartoitusten välitarkastelun;

16. kehottaa komissiota ottamaan huomioon aluetukia koskevien päätösten taloudelliset vaikutukset laajemmalla maantieteellisellä alueella, sillä raja-alueet voivat kilpailla ETA-alueen kanssa taloudellisen toiminnan sijoittautumisesta; suosittaa komissiota ottamaan tämän näkökohdan huomioon EU:n naapuruuspolitiikassa ja ehdokasvaltioiden kanssa käytävissä neuvotteluissa;

17. palauttaa mieliin Eurooppa-neuvoston kannan, jossa se kehotti komissiota varmistamaan, että lähentymisalueisiin rajoittuvien alueiden erityinen tilanne otetaan huomioon; painottaa tästä syystä, että on tärkeää noudattaa tasapainoista lähestymistapaa niin sanottujen "a-alueiden" ja "c-alueiden" nimeämiseen, jotta voidaan minimoida tukitasojen erot toisiinsa rajoittuvien mutta eri jäsenvaltioihin kuuluvien alueiden välillä; pyytää komissiota huolehtimaan siitä, että valtiontukeen oikeuttamattomille alueille, jotka rajoittuvat toisen valtion "a-alueeseen", myönnetään erityistä "c-alueille" tarkoitettua rahoitusta; katsoo, että määrärahat olisi yleisestä enimmäiskattavuudesta poiketen myönnettävä jäsenvaltioille ennalta määritettyjen ja muiden kuin ennalta määritettyjen "c-alueiden" aluekohtaisten määrärahojen lisäksi; vaatii, että erot kaikkien alueryhmien ja kaikenkokoisten yritysten saaman tuen määrässä olisi pienennettävä enintään 15 prosenttiin;

18. pyytää komissiota kiinnittämään huomiota syrjäisimpien ja harvaan asuttujen alueiden sekä saarialueiden tilanteeseen; ehdottaa valtiontukea asianmukaisena korvauksena niiden saaristoluonteesta, syrjäisestä sijainnista, pienestä koosta, vaikeasta pinnanmuodostuksesta, ilmastosta ja markkinoiden kokoon liittyvistä rajoitteista; pyytää mukauttamaan koheesiopolitiikan alan lainsäädäntöpakettin näille alueille myönnettäviin kilpailupolitiikan vaatimusten mukaisiin toimintatukiin; vaatii komissiota toteamaan uusissa alueellisia valtiontukia koskeissa suuntaviivoissa jälleen selvästi periaatteet, joiden mukaan kyseisille alueille myönnetty toimintatuet eivät alene eivätkä ole ajallisesti rajoitettuja; kehottaa komissiota selvittämään määritelmänsä, joka koskee syrjäisimmille alueille myönnettäviä valtiontukia ottaen erityisesti huomioon kuljetuskustannukset;

19. kehottaa komissiota sisällyttämään kaikki NUTS 2 -tason alueet, jotka muodostuvat yksinomaan yhdestä tai useammasta saaresta, SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamisalaan kuuluvien, ennalta määritettyjen "c-alueiden" luetteloon;

20. ehdottaa, että jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää useampia parametreja alueellisten haittojen kartoittamiseksi, jotta alhaisen väestötiheyden lisäksi valtiontukia koskevaa alueellista tukikelpoisuutta määritettäessä otetaan huomioon myös muita perusteita, kuten maantieteelliset ja väestökehitykseen liittyvät haitat tai luonnonkatastrofien todennäköisyys; katsoo, että valtiontuki on legitiimi korvaus, jota maksetaan alueen saaristoasemasta, syrjäisyydestä ja pienestä koosta johtuvien haittojen vuoksi, ja että tätä ehtoa olisi pidettävä itsenäisenä perusteena vuosien 2014–2020 alueellisen valtiontuen alueellisen kattavuuden yhteydessä, jotta saaristoalueet pystyisivät selviytymään rakenteellisista haitoistaan ja takaamaan taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen kasvun edellytykset;

Valtiontukia koskevien sääntöjen hallinnolliset rajoitukset koheesiopolitiikan yhteydessä

21. katsoo, että valtiontukia koskevien sääntöjen soveltaminen koheesiopolitiikan ohjelmiin olisi paremmin saavutettavissa keskittymällä laajamittaiseen ja paremmin kohdennettuun tukeen, yksinkertaistamalla sääntöjä, ilmoittamista koskevat säännöt mukaan luettuina, sekä laajentamalla valtuusasetuksen⁽¹⁾ monialaisia ryhmiä ja ryhmäpoikkeuksia koskevien sääntöjen soveltamisalaa yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa; suosittelee vähämerkityksisen tuen ylärajan korottamista; toteaa, että korottamalla vähämerkityksisen tuen ylärajaa erityisesti syrjäisimpien alueiden ja saaristoalueiden maatalous-, kalastus- ja liikennealalla voitaisiin auttaa tasaamaan niiden kilpailukykyä manneralueiden kanssa;

22. kehottaa uudelleen komissiota antamaan pikaisesti selkeää ohjeistusta sen arvioimiseksi, mikä on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea ja mikä ei, sekä esittämään yksityiskohtaiset perusteet, joiden avulla merkittävät ja vähemmän merkittävät valtiontukipaukset voidaan erottaa toisistaan, kuten valtiontukiudistusta koskevassa etenemissuunnitelmassa todetaan;

23. katsoo, että kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen antama tuomio yhdistetyissä asioissa *Mitteldeutsche Flughafen ja Flughafen Leipzig/Halle* vastaan komissio, on tärkeää huolehtia valtiontukia koskevien sääntöjen asianmukaisesta soveltamisesta koheesiopolitiikan ohjelmien yhteydessä taloudellista toimintaa varten käytettäviin infrastruktuurihankkeisiin, jotta varmistetaan, että paikallisille ja alueellisille viranomaisille ja/tai niiden julkisille yksiköille ei aiheudu hallinnollista lisärasitusta; korostaa, että tällaisten hankkeiden toteuttamista ei pidä vaarantaa varainhoitoa koskevilla vaativilla säännöillä, mukaan lukien koheesiopolitiikkaan liittyvät varojen vapauttamista koskevat säännöt ja valtiontukimenettelyyn sisältyvä valituskäytäntö;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 994/98, annettu 7. toukokuuta 1998 (EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1).

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

24. kehottaa uudelleen selventämään – yksinkertaistetun mutta yhdenmukaisen lähestymistavan varmistamiseksi – jäsenvaltioiden ryhmäpoikkeusasetusten mukaisesti myöntämien valtiontukien arviointia, koska tästä voi seurata erityisiä ongelmia pk-yrityksille sekä paikallisille ja alueellisille viranomaisille ja niiden yksiköille vuosia 2014–2020 koskevan koheesiopolitiikan ohjelmasuunnittelun yhteydessä; korostaa, että yksinkertaistamista ei pidä toteuttaa täytäntöönpanon kustannuksella;

25. korostaa, että valtiontukea koskevat koheesiopolitiikan mukaiset yleiset ennakkoehdot edellyttävät, että komissio soveltaa ennakoivampaa lähestymistapaa valtiontukitapauksiin erityisesti, mikäli ilmoituksen tekemisestä vapautettujen tukien koko ja soveltamisala laajenevat; hyväksyy tilintarkastustuomioistuimen näkemyksen, jonka mukaan komission olisi tiedotettava ilmoituksen tekemistä koskevasta velvoitteesta, edistettävä parhaita käytäntöjä, annettava kohdistettua tietoa erityyppisistä ilmoituksista, julkaistava kilpailualan verkkosivustollaan säännöllisesti päivitettävä osio, jossa vastataan usein esitettyihin kysymyksiin, ja perustettava tukipalvelu, jossa vastataan suuntaviivojen tulkintaa koskeviin kysymyksiin;

26. katsoo, että jäsenvaltioiden ja alueiden olisi koordinoitava toimiaan paremmin komission kanssa toimittamiensa tietojen ja laatimiensa ilmoitusten laadun ja oikea-aikaisuuden suhteen; kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan valtiontukia koskevien, koheesiopolitiikan mukaisten yleisten ennakkoehdojen asianmukaisesta soveltamisesta ja varmistamaan valtiontukia koskevien sääntöjen paremman noudattamisen kansallisella tasolla;

27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kohdistamaan valtiontukia koskeviin sääntöihin liittyvät tiedotuskampanjansa erityisesti alueellisille ja paikallisille elimille, joista monet ovat myöntäneet valtiontukia vain satunnaisesti ja joiden tietämys niihin sovellettavista säännöistä on siksi rajallinen; kehottaa komissiota ottamaan tämän huomioon, kun se arvioi valtiontukiin jäsenvaltioissa sovellettavia ennakkoehdoja;

28. kehottaa komissiota varmistamaan, että valtiontukiudistuksen sääntöjen soveltamiseen liittyvät hallinnolliset, oikeudelliset ja avoimuutta koskevat velvoitteet pysyvät mahdollisimman selkeinä; katsoo, että jotkut äskettäin ehdotettuihin vuosia 2014–2020 koskeviin alueellisia valtiontukia koskeviin suuntaviivoihin sisältyvät säännöt – kuten vaihtoehtoiset skenaariot, selvä näyttö siitä, että tuki on vaikuttanut investointipäätökseen, tai ehto, jonka mukaan hanketta ei saa aloittaa ennen kuin viranomaiset ovat tehneet päätöksen tuen myöntämisestä – joita komissio haluaisi soveltaa tulevalla kaudella sekä kannustimia hakeviin yrityksiin että jäsenvaltioihin ja niiden kansallista tasoa alempiin hallintorakenteisiin, ovat koheesiopolitiikassa ja muissa EU:n ja jäsenvaltioiden toimintalinjoissa edistettävän, yksinkertaistamista ja byrokratian vähentämistä koskevan periaatteen vastaisia; muistuttaa, että mainitut säännöt saattavat johtaa siihen, että jotkut hankkeet jäävät investointituen ulkopuolelle tai ettei koskaan saada tilaisuutta aloittaa niitä; katsoo, että vaatimus siitä, että valtiontuen suotavuutta syrjäisimmillä alueilla on arvioitava säännöllisesti, saattaa vaarantaa varmuuden ja ennustettavuuden, jotka ovat tarpeen, jotta sijoittajat ja yritykset pyrkisivät kyseisten alueiden markkinoille;

Alueiden houkuttelevuus ja valtiontukia koskevat säännöt

29. korostaa, että alueellisia ja alakohtaisia valtiontukia varten on luotava selkeät ja suoraviivaiset säännöt, jotta EU:hun ja sen alueille voidaan houkuttaa suoria ulkomaisia investointeja ja jotta varmistetaan niiden maailmanlaajuinen kilpailukyky sekä taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus;

30. suhtautuu myönteisesti ehdotettuihin avoimuussääntöihin (suuntaviivaluonnoksen 127 ja 128 kohta); kannustaa jäsenvaltioita noudattamaan näitä sääntöjä ja julkaisemaan keskitetyllä verkkosivustolla täydelliset ja tarkat tiedot myönnettyistä tuista;

31. kehottaa komissiota yksinkertaistamaan ja selventämään pk-yritysten mahdollisuuksia saada valtiontukea vähäosaisimmilla alueilla ja tunnustamaan näin näiden yritysten merkityksen aluekehitykselle; kehottaa samalla komissiota tehostamaan täytäntöönpanotoimiaan laajemmissa tapauksissa, joissa kilpailun vääristymisen mahdollisuus on suurempi;

32. panee merkille komission mainitsemat suurille yrityksille myönnettyyn investointitukeen liittyvät ongelmat ja toteaa, että on saatu näyttöä kannustinvaikutuksen puuttumisesta; katsoo, että valtiontukea olisi annettava ensisijaisesti pk-yrityksille, mutta suurten yritysten, joihin kuuluu myös pk-yrityksen määritelmää suurempia perheyriksiiä ja markkina-arvoltaan keskisuuria yrityksiä, jättäminen valtiontukisääntöjen ulkopuolelle SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetuilla aloilla ei ole perusteltua, kun otetaan huomioon niiden merkitys työllisyyden kannalta, niiden pk-yritysten kanssa luomat toimitusketjut, yhteinen osallistuminen innovointiin, tutkimukseen ja kehitykseen sekä niiden

positiivinen rooli pyrittäessä torjumaan talouskriisiä; katsoo, että suurten yritysten olemassaolo on usein tärkeää pk-yrityksille, koska nämä hyötyvät suurten yritysten johtamista yritysryhmistä ja alihankintatoimista; muistuttaa, että komissio on itse todennut suurten yritysten investointien luoneen kerrannaisvaikutuksia ja edistäneen pääsyä maailmanmarkkinoille; painottaa, että päätös jättää suuret yritykset "c-alueilla" sääntöjen ulkopuolelle saattaa johtaa siihen, että työpaikkoja katoaa, taloudellinen toiminta alueilla vähenee, ulkomaisten investointien houkuttelu vaikeutuu ja yritykset siirtävät toimintaansa muille alueille sekä EU:ssa että sen ulkopuolella; katsoo siksi, että "c-alueilla" suurille yrityksille olisi edelleen voitava myöntää valtiontukea edellyttäen, että niitä valvotaan erityisen tarkasti ja ne antavat yksilöllisen ilmoituksen ja että noudatetaan muita soveltuvuusperusteita, jotka koskevat kannustinvaikutusta ja osallistumista aluekehitykseen yritysryhmien ja alihankinnan kautta;

33. katsoo, että suurten yritysten valtiontukeen liittyviä kannustimia koskevaa tukikelpoisuutta ei pitäisi määritellä ainoastaan yrityksen tai sen toimialan koon perusteella, vaan huomioon olisi otettava myös kannustimen avulla mahdollisesti luotavien ja säilyvien työpaikkojen arvioidun määrä, näiden työpaikkojen tai kyseessä olevan hankkeen laatu ja kestävyys sekä alueen kehitykseen kohdistuvat pitkän aikavälin vaikutukset, sosiaaliset näkökohdat mukaan luettuina; korostaa, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti päätösten, joilla määritetään, minkä erityisten hankkeiden avulla todennäköisimmin saavutetaan EU:n politiikkojen tavoitteet, olisi kuuluttava jäsenvaltioiden, kyseessä olevien alueiden ja paikallisviranomaisten tehtäväksi;

34. on komission kanssa samaa mieltä, että on vältettävä toiminnan siirtyminen valtiontuen avulla paikasta toiseen ETA-alueella; suhtautuu epäilevästi myös ehdotettuihin 24–25 kohtiin ja 122–124 kohtiin ja katsoo, että ne eivät täydennä riittävästi koheesiopolitiikkaa ja ovat yksinkertaistamistavoitteen vastaisia; panee erityisesti merkille, että kahden vuoden määräaika on pakostakin sattumanvarainen ja että tämän säännön noudattamista voi olla mahdotonta valvoa, koska syy-yhteyden ja kahden vuoden suunnitelman olemassaoloa on vaikea todistaa; on huolissaan siitä, että tämä sääntö voi suosia Euroopan ulkopuolisia yrityksiä eurooppalaisiin yrityksiin nähden, mikä voi johtaa siihen, että toiminta siirtyy ETA-alueen ulkopuolelle, vaikka toimintaa voitaisiin houkuttaa tukialueille aluetukea myöntämällä;

35. panee merkille riskin, että yritykset, joille on myönnetty valtiontukea, siirtävät toimintansa muualle joko EU:ssa tai sen ulkopuolella, ja pitää riskiä alueiden kannalta todellisena; ottaa huomioon komission ehdottaman suojalausekkeen, jolla yritykset veloitettaisiin säilyttämään investoinnit ja luomansa työpaikat alueella, jolla tuki on annettu tai palauttamaan tuen; pyytää komissiota kiinnittämään huomiota käynnissä oleviin neuvotteluihin vuosia 2014–2020 koskevista koheesiopolitiikan asetuksista ja vaatii, että koheesio- ja kilpailupolitiikassa mukautetaan vastaavia EU:n rahoitusta tai valtiontukea saaneille yrityksille asetettuja investointien ja työpaikkojen säilyttämiselle asetettuja kausia;

36. suhtautuu epäilevästi myös siihen, ettei aluetukea saa myöntää "vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi myönnettävää valtiontukea koskevista yhteisön suuntaviivoissa" (suuntaviivoja koskevan luonnoksen 11 kohta); katsoo, että rakenneuudistusta läpi käyviin yrityksiin ei pitäisi soveltaa tiukempia toimenpiteitä varsinkaan siksi, että näiden yritysten toimittamia tukihakemuksia koskevat kielteiset päätökset voivat johtaa siihen, että yritykset siirtyvät EU:n ulkopuolelle; katsoo, että nykyisissä epävarmoissa ja jatkuvasti muuttuvissa liiketoimintaympäristöissä yrityksen vastuullinen rakenneuudistus on pääasiallinen toimenpide, jonka avulla voidaan pitkällä aikavälillä ylläpitää hankkeiden kestävyttä ja lisätä investointeja, työpaikkoja ja kasvua; toteaa, että ehdotettu sääntö tässä muodossa on ristiriidassa tukialueilla sijaitsevien talouskriisistä kärsineiden yritysten auttamisen kanssa ja että sitä on myös mahdotonta toteuttaa, koska suuntaviivoista yksinkertaisesti puuttuu vaikeuksissa olevan yrityksen tarkka määritelmä; muistuttaa 15. tammikuuta 2013 antamastaan päätöslauselmasta, jossa kehoitettiin antamaan säädösehdotus työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan sekä rakennemuutoksen ennakoinnista ja hallitsemisesta ⁽¹⁾, ja toivoo, että komissio toimii viipymättä;

37. on vakuuttunut siitä, että on erittäin tärkeää jättää hieman joustovaraa suuntaviivojen tarkistamiselle, kuten luonnoksen 177 kohdassa todetaan, jotta tulevaisuudessa voidaan tehdä tarvittavat muutokset, koska suuntaviivojen on tarkoitus kattaa seitsemän vuoden jakso;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0005.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

o
o o

38. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P7_TA(2013)0268

Kilpailupolitiikkaa koskeva vuosikertomus**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta (2012/2306(INI))**

(2016/C 065/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon sopimuksen Euroopan unionin toiminnasta (SEUT) ja erityisesti sen 101, 102 ja 107 artiklan,
- ottaa huomioon komission asiakirjan ”Kilpailupolitiikkaa koskeva kertomus 2011” (COM(2012)0253) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2012)0141),
- ottaa huomioon perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16. joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon yrityskeskittymien valvonnasta 20. tammikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (”EY:n sulautuma-asetus”) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 13. lokakuuta 2008 annetun komission tiedonannon valtiontukisääntöjen soveltamisesta maailmanlaajuisen finanssikriisin seurauksena rahoituslaitosten suhteen toteutettuihin toimenpiteisiin ⁽³⁾ (pankkitiedonanto),
- ottaa huomioon 5. joulukuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Rahoituslaitosten pääomapohjan vahvistaminen tämänhetkisessä finanssikriisissä: tuen rajaaminen välttämättömään vähimmäismäärään ja suojatoimet kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämiseksi” ⁽⁴⁾ (pääomapohjan vahvistamista koskeva tiedonanto),
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2009 annetun komission tiedonannon ”Arvoltaan alentuneiden omaisuuserien käsittely yhteisön pankkisektorilla” ⁽⁵⁾ (alentuneita omaisuuseriä koskeva tiedonanto),
- ottaa huomioon 23. heinäkuuta 2009 annetun komission tiedonannon ”Elinkelpoisuuden palauttaminen ja rahoituslalla tämänhetkisessä kriisissä toteutettujen rakenneuudistustoimenpiteiden arviointi valtiontukisääntöjen perusteella” ⁽⁶⁾ (rakenneuudistustiedonanto),
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Tilapäiset yhteisön puitteet valtiontukitoimenpiteille rahoituksen saatavuuden turvaamiseksi tämänhetkisessä finanssi- ja talouskriisissä” ⁽⁷⁾ (alkuperäiset väliaikaiset puitteet),
- ottaa huomioon 1. joulukuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Tilapäiset unionin puitteet valtiontukitoimenpiteille rahoituksen saatavuuden turvaamiseksi tämänhetkisessä finanssi- ja talouskriisissä” ⁽⁸⁾ (uudet tilapäiset puitteet, jotka päättyivät 31. joulukuuta 2010),

⁽¹⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 270, 25.10.2008, s. 8.

⁽⁴⁾ EUVL C 10, 15.1.2009, s. 2.

⁽⁵⁾ EUVL C 72, 26.3.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL C 195, 19.8.2009, s. 9.

⁽⁷⁾ EUVL C 16, 22.1.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL C 6, 11.1.2011, s. 5.

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon EU:n pankkialan rakenteen uudistamista käsitelleen korkean tason asiantuntijaryhmän 2. lokakuuta 2012 antaman loppuraportin ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan unionin valtiontukisääntöjen soveltaminen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnettävään korvaukseen” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2011 tehdyn komission päätöksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevat Euroopan unionin puitteet (2011)” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen 25. huhtikuuta 2012 annetun komission asetuksen(EU) N:o 360/2012 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon parlamentin teettämän ja kesäkuussa 2011 julkaistun tutkimuksen ”State Aid – Crisis Rules for the Financial Sector and the Real Economy” ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon parlamentin teettämän ja kesäkuussa 2012 julkaistun tutkimuksen ”Collective redress in Antitrust” ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Public consultation: Towards a Coherent European Approach to Collective Redress” (SEC(2011)0173),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”EU:n valtiontuki uudistus” (COM(2012)0209),
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 15/2011 ”Varmistetaanko komission toteuttamilla menettelyillä valtiontuen valvonnan vaikuttava hallinnointi?”,
- ottaa huomioon komission suuntaviivat tietyistä päästökauppajärjestelmään liittyvistä valtiontukitoimenpiteistä vuoden 2012 jälkeen (jäljempänä ”päästökauppasuuntaviivat”) ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista 20. marraskuuta 2010 tehdyn puitesopimuksen ⁽⁹⁾ (jäljempänä ”puitesopimus”) ja erityisesti sen 12 ⁽¹⁰⁾ ja 16 kohdan ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2012 annetun euroalueen huippukokouksen julkilausuman ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf.

⁽²⁾ EUVL C 8, 11.1.2012, s. 4.

⁽³⁾ EUVL L 7, 11.1.2012, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL C 8, 11.1.2012, s. 15.

⁽⁵⁾ EUVL L 114, 26.4.2012, s. 8.

⁽⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=42288>.

⁽⁷⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=74351>.

⁽⁸⁾ EUVL C 158, 5.6.2012, s. 4.

⁽⁹⁾ EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽¹⁰⁾ ”Jokainen komission jäsen varmistaa, että tieto kulkee säännöllisesti ja suoraan komission jäsenen ja parlamentin asianomaisen valiokunnan puheenjohtajan välillä.”

⁽¹¹⁾ ”Komissio tiedottaa kolmen kuukauden kuluessa parlamentin päätöslauselman hyväksymisestä parlamentille kirjallisesti toimista, joihin se on ryhtynyt parlamentin päätöslauselmissaan esittämien pyyntöjen perusteella, ja tiedottaa parlamentille tapauksista, joissa se ei ole voinut noudattaa parlamentin näkemyksiä.”

⁽¹²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131359.pdf.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 22. helmikuuta 2005 antamansa päätöslauselman komission XXXIII kilpailupolitiikkaa koskevasta kertomuksesta 2003 ⁽¹⁾, 4. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman kilpailupolitiikkaa vuonna 2004 koskevasta komission kertomuksesta 2005 ⁽²⁾, 19. kesäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman kilpailupolitiikkaa koskevasta komission kertomuksesta 2005 ⁽³⁾, 10. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman kilpailupolitiikkaa koskevasta kertomuksesta 2006 ja 2007 ⁽⁴⁾, 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman kilpailupolitiikkaa koskevasta komission kertomuksesta 2008 ⁽⁵⁾, 20. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman kilpailupolitiikkaa koskevasta komission kertomuksesta 2009 ⁽⁶⁾ ja 2. helmikuuta 2012 antamansa päätöslauselman EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta kertomuksesta 2010 ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman yleishyödyllisiä taloudellisia palveluja koskevien EU:n valtiontukisääntöjen uudistuksesta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan;
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan sekä liikenne- ja matkailuvaiokunnan lausunnot (A7-0143/2013),
- A. toteaa, että avointen markkinoiden periaatteeseen ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseen kaikilla aloilla perustuva kilpailupolitiikka on erottamaton osa EU:ta ja Euroopan sosiaalisen markkinatalouden kulmakivi, EU:n kuluttajia palveleva väline, jolla mahdollistetaan sosiaalisesti ja taloudellisesti terveet sisämarkkinat ja torjutaan tiettyjen taloudellisten toimijoiden väärinkäytöksiä, sekä olennainen tekijä sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamisessa;
- B. katsoo, että tavaroiden, palveluiden, henkilöiden ja pääoman vapaa liikkuvuus on ollut keskeisen tärkeää Euroopan kasvulle;
- C. ottaa huomioon, että talous-, rahoitus- ja julkisen talouden velkakriisi puhkesi syksyllä 2008 ja syveni vuonna 2011, mikä johti EU:n talouden taantumiseen;
- D. ottaa huomioon, että komissio reagoi kriisiin hyväksymällä muiden toimenpiteiden ohella valtiontukea koskevia erityismääräyksiä ja käyttämällä kilpailupolitiikkaa kriisinhallintavälineenä; katsoo tämän olleen ja olevan tarkoitettu väliaikaiseksi järjestelyksi;
- E. katsoo, että kilpailupolitiikka on keskeinen tekijä reagoimisessa kriisiin, Eurooppa 2020 -strategian ja sisämarkkinoiden tukemisessa ja etenemisessä kohti pankkiunionia, todellista talous- ja rahaliittoa sekä tiiviimpää yhdentymistä ja lähentymistä;
- F. katsoo, että protektionismi vain syventäisi ja pidentäisi kriisiä ja että kilpailusääntöjen täytäntöönpanon tinkimätön valvonta on välttämätöntä, jotta Euroopan talous pääsee jälleen raiteilleen;
- G. katsoo, että kilpailupolitiikkaa koskevan vuosikertomuksen olisi toimittava välineenä, jolla parannetaan unionin yleistä kilpailukykyä laajentamalla kilpailua ja avaamalla markkinoita uusille toimijoille, mikä laajentaa ja syventää sisämarkkinoita, ja että vuosikertomuksessa ei näin ollen pitäisi käsitellä pelkästään komission kilpailupolitiikan toteuttamista käytännössä;
- H. katsoo, että kilpailu ei toimi yhtä tyydyttävästi kaikissa jäsenvaltioissa;
- I. toteaa, että tasoltaan heikomman kilpailun alat ovat usein samoja kuin ne alat, joilla taloudellinen tulos jää alle odotusten;

Yleisiä huomioita

1. panee merkille kilpailupolitiikkaa koskevan komission kertomuksen 2011 ja pitää myönteisenä, että uudessa aihekohtaisessa rakenteessa otetaan huomioon parlamentin esiintuomat aiheet ja että sillä mahdollistetaan painopiste-alueiden, tavoitteiden ja toteutettujen toimien selvä kartoittaminen;

⁽¹⁾ EUVL C 304 E, 1.12.2005, s. 114.

⁽²⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 143.

⁽³⁾ EUVL C 146 E, 12.6.2008, s. 105.

⁽⁴⁾ EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 43.

⁽⁵⁾ EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 16.

⁽⁶⁾ EUVL C 136 E, 11.5.2012, s. 60.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0031.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0494.

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

2. korostaa, että kilpailupolitiikka on Euroopan sosiaalisen markkinatalouden kulmakivi; tähdentää, että on tärkeää lujittaa kartellien torjuntaa sekä valtiontuen ja sulautumien valvontaa, jotta voidaan varmistaa talouden tehokkuus, hyvin toimivat sisämarkkinat sekä yhteiskunnallinen edistyminen; painottaa myös, että jotta voidaan parantaa pk-yritysten ja kolmannen sektorin mahdollisuuksia päästä sisämarkkinoille ja osallistua niihin, on toteutettava aktiivista kilpailupolitiikkaa, jolla jäljellä olevat esteet poistetaan;
3. edellyttää EU:n kilpailupolitiikan ja EU:n kaikkien muiden politiikan alojen johdonmukaisuutta, mukaan luettuina alakohtaiset säännökset, jotta varmistetaan, että tuotteiden ja palveluiden sisämarkkinat toimivat asianmukaisesti kansalaisten, ympäristön ja yritysten näkökulmasta;
4. kehottaa komissiota arvioimaan yhteistyössä kansallisten kilpailuviranomaisten kanssa perusteellisesti kilpailun toimivuudessa ilmeneviä vääristymiä ja niiden taloudellisia vaikutuksia; pyytää komissiota yksilöimään mahdollisia jäsenvaltioiden välisiä eroavaisuuksia tällä alalla ja käsittelemään myös niiden syitä;
5. tähdentää, että laajemmin tarkasteltuna kilpailupolitiikan toteuttamisella ei pitäisi pyrkiä vahvistamaan asemansa jo vakiinnuttaneiden yritysten sekä tavaroiden valmistajien tai palveluntarjoajien asemaa, vaan päätavoitteena olisi oltava uusien toimijoiden markkinoille pääsyn sekä uusien ajatusten ja tekniikoiden ilmaantumisen helpottaminen, joka hyödyttää eniten unionin kansalaisia;
6. huomauttaa, että ylimääräisen rahoitusalan kriisijärjestelmän jatkaminen oli olosuhteiden sanelema päätös, jolla on estetty rahoitusalan ja talouden epävakauden voimistumista, ehkäisty protektionismia ja tarjottu pankkien uudelleenjärjestelyjä ja kriisinratkaisua koskeva mekanismi, ja että nämä kaikki ovat erityisen hyödyllisiä ohjelman piiriin kuuluvissa maissa, joilla on vakavia ongelmia;
7. pitää kuitenkin huolestuttavana, että luonteeltaan väliaikaiseksi kaavailtu rahoitusalan kriisijärjestelmä vaikuttaa olevan kaikkea muuta kuin väliaikainen; toteaa, että kilpailupolitiikkaa koskevassa kolmannessa vuosittaisessa mietinnössään parlamentti korosti, että nämä väliaikaiset toimet on lopetettava mahdollisimman pian; pitää lisäksi valitettavana, että tietyissä tapauksissa tämä lähestymistapa on epäonnistunut, ja edellyttää, että on otettava opiksi aiemmista toimista ja hyväksyttävä vastaavasti uusia käytänteitä;
8. katsoo, että valtiotukea saavien pankkien on keskitettävä liiketoimintamallinsa vain kannattavaan toimintaan, helpotettava perheiden ja yritysten luotonsaantia, asetettava maksetulle palkalle yläraja ja minimoitava vaikutus kilpailijoihin, jotka eivät saa tukea, ja EU:n veronmaksajiin; toteaa tässä yhteydessä, että korkean tason asiantuntijaryhmän ehdotuksia EU:n pankkialan rakenteiden uudistamiseksi on harkittava;
9. korostaa, että käynnissä oleva pankkialan vakauttaminen on tosiasiallisesti kasvattanut monien tärkeiden rahoituslaitosten markkinaosuutta, ja kehottaa sen vuoksi komissiota seuraamaan edelleen tiivistä tätä alaa, jotta kilpailu EU:n pankkimarkkinoilla lisääntyy;
10. palauttaa mieliin 29. kesäkuuta 2012 annetun euroalueen huippukokouksen julkilausuman; on yhtä mieltä siitä, että pankkien ja valtioiden välinen noidankehä on murrettava ja että niiden sitoumuksia on lujitettava kiireellisesti;
11. pyytää komissiota ehdottomasti vahvistamaan kartellien ja sulautumien valvontaa koskevia sääntöjä aiempaa paremmin säänneltyjen, läpinäkyvien, avoimien ja oikeudenmukaisten rahoitusmarkkinoiden luomiseksi; pitää arvossa komission tutkimuksia OTC-johdannaissopimusmarkkinoilla ja erityisesti niitä tutkimuksia, jotka koskevat luottoriski-johdannaisten kauppatoimia ja palveluja, maksupalveluja sekä taloudellisten tietojen välittämistä markkinoille;
12. kehottaa EU:n kilpailuviranomaisia tekemään yhteistyötä muiden oikeudenkäyttöalueiden kanssa ja seuraamaan suurten rahoitusalan toimijoiden ja oligopolien, muun muassa luottoluokituslaitosten, käyttäytymistä ja markkinavaikutusta sekä rahoitusmarkkinoihin liittyvää hintojen epävakautta ja asettamaan ehdottomasti etusijalle väitetyn Libor-, Euribor- ja Tibor-korkojen manipuloinnin tutkimisen;
13. katsoo, että edellä mainitut kysymykset olisi tutkittava perusteellisesti, myös sen selvittämiseksi, onko kaikkia mahdollisia EU:n välineitä käytetty tällaisten tapahtumien estämiseksi; kehottaa lisäksi komissiota tutkimaan, miten tällaiset hintakehityksen vääristymät ovat vaikuttaneet asuntoluottojen kaltaisiin aloihin;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013***Kestävän kasvun, työpaikkojen ja kilpailukyvyn tukeminen***

14. toteaa, että kilpailupolitiikka on keskeinen väline sisämarkkinoiden kehittämiseksi edelleen ja niiden säilyttämiseksi sekä tärkeä tuottavuuden, tehokkuuden ja maailmanlaajuisen kilpailukyvyn edistäjä ja että sillä on merkittävä rooli tuettaessa oikeudenmukaisia ja avoimia markkinoita, vakaata julkista taloutta ja älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtääviä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita;

15. korostaa, että sisämarkkinoiden tiivistäminen, talouskasvun ja Euroopan markkinoiden maailmanlaajuisen houkuttelevuuden palauttaminen, Euroopan digitaali-strategian saavuttaminen ja tutkimuksen ja innovoinnin edistäminen edellyttävät vahvaa kilpailukykyä, talouden toimijoiden tervettä moninaisuutta sekä ennakoivaa teollisuuspolitiikkaa; toteaa, että kaikki kartellien, valtiontuen ja sulautumien valvontaa koskevat välineet ovat tärkeitä markkinoita koskevan sääntelyn parantamisessa, avoimuuteen kannustamisessa ja talouden jälleenrakentamisessa;

16. odottaa komission panevan kilpailupolitiikan tehokkaasti täytäntöön ja edistävän ympäristöystävällisiä teknologioita ja luonnonvaroja; katsoo, että uusilla päästökauppassuuntaviivoilla olisi tuettava hiilivuodon ehkäisemistä, hintasignaalien säilyttämistä ja vääristymien minimoimista; katsoo, että päästökaupan nykyisillä alhaisilla hinnoilla ei juuri edistetä ympäristöystävällistä teknologiaa ja että nämä hinnat viivyttävät siirtymistä vähähiiliseen talouteen;

17. katsoo, että valtiontueksi ei pitäisi katsoa hyväksytyjä julkisia toimia, joilla tuetaan jatkuvan petoksen ja laittomien rahoituskäytänteiden uhreja ja joiden ainoana tarkoituksena on ollut lisävahinkojen välttäminen ja uhrien oikeuksien palauttaminen;

Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut

18. huomauttaa, että EU:n kansalaiset haluavat, että tarpeelliset ja tärkeät julkiset palvelut ovat laadukkaita, kattavia ja kohtuuhintaisia samalla kun ne lisäävät kilpailua ja edistävät julkisten ja yksityisten palveluntarjoajien entistä tasapuolisempia toimintaedellytyksiä; korostaa, että tämän vuoksi on elintärkeää turvata eri palveluntarjoajien välinen kilpailu; painottaa, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskeva tuore paketti voisi johtaa tässä yhteydessä yksinkertaisemman, selkeämmän ja joustavamman kehyksen luomiseen; korostaa tässä yhteydessä SEUT-sopimuksen kilpailumääräysten mukaista komission vastuuta, jonka perusteella sen on varmistettava yleishyödyllisille taloudellisille palveluille myönnettävien korvausten yhteensopivuus EU:n valtiontukisääntöjen kanssa, jotta voidaan välttää heikkolaatuiset palvelut ja suuret julkiset kustannukset; on huolissaan siitä, että liian monet palvelut jäävät kilpailuviranomaisten suorittaman valvonnan ulkopuolelle;

19. kehottaa EU:n kilpailuviranomaisia seuraamaan lääke-, terveys- ja vakuutuspalvelujen markkinoita (varsinkin geneeristen ja innovatiivisten lääkkeiden markkinoita) ja panemaan merkille potilasoikeuksien mahdollista väärinkäyttöä ja syrjivää käyttäytymistä koskevat tapaukset; panee merkille, että vaikka terveydenhuoltoalan ja sosiaalisen alan organisointi kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan, näitä palveluja olisi valvottava julkisen talouden varjelemiseksi sekä kilpailulainsäädännön ja EU:n kansalaisten oikeuksien ylläpitämiseksi;

Kuluttajien hyvinvoinnin parantaminen: alakohtainen kehitys

20. on huolissaan siitä, että vuoden 2007 puolivälistä lähtien elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet huomattavasti ja tuottajahinnat vaihdelleet rajusti, ja muistuttaa, että elintarvikkeiden kuluttajahinnat vaikuttavat suuresti kokonaisinflaatioon; korostaa, että uutta kehystä, joka koskee keskitettyä sopimista arvoketjussa, olisi täydennettävä tuottajajärjestöjen kilpailua edistävällä toiminnalla ja elintarvikkeiden hintojen seurauksjärjestelmällä; kehottaa komissiota seuraamaan huolellisesti yhteistyössä kansallisten kilpailuviranomaisten kanssa maatalouden raaka-aineita jalostavan teollisuuden alalla käytävää kilpailua ja kiinnittämään silloin huomiota tukiin, avoimuuteen ja kuluttajahintakehitykseen arvoketjun kaikissa vaiheissa; muistuttaa, että edut, joita kuluttajille voidaan saada aikaan elintarvikealalla, voidaan moninkertaistaa toteuttamalla samanlaisia kilpailu-uudistuksia talouden kaikilla muilla aloilla;

21. korostaa, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen ja yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen osuus jäsenvaltioiden koko palvelutarjonnasta on merkittävä, mikä tarkoittaa, että näiden kahden palveluryhmän tehostamisesta voidaan saada huomattavia etuja; tähdentää, että tästä näkökulmasta on olennaista varmistaa, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja ja yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja koskevilla määräyksillä suojellaan ensisijaisesti kuluttajia;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

22. korostaa, että elintarvikemarkkinoilla keinottelu on yksi tärkeimmistä hintojen epävakautta aiheuttavista syistä; kehottaa komissiota tarkastelemaan tätä kysymystä kilpailupolitiikkaa vuonna 2012 koskevassa kertomuksessaan ja käynnistämään aloitteita, joilla torjutaan elintarvikemarkkinoilla keinottelua;
23. kehottaa komissiota tarkastelemaan lähemmin tuottajajärjestöjen ja -osuuskuntien myönteistä roolia pienviljelijöiden hyvinvoinnin ja ostovoiman lisäämisessä verrattuna varhaisemman jalostusasteen teollisuuteen;
24. odottaa innolla Euroopan kilpailuviranomaisten verkoston raporttia aiheesta; panee merkille, että vilja- ja maitotuotteet ovat tutkituimpia aloja kartellitapauksissa, ja kannustaa kansallisia kilpailuviranomaisia vauhdittamaan toimiaan tällä alalla; kehottaa komissiota tarkastelemaan Euroopan sokerialaa, jolla ilmeni erityisen suuri hintainflaatio vuosina 2011 ja 2012;
25. kehottaa jälleen kerran komissiota panemaan energia-alan sisämarkkinapaketin kaikilta osin täytäntöön; rohkaisee komissiota valvomaan aktiivisesti kilpailua energiamarkkinoilla erityisesti silloin, kun julkisten palvelujen yksityistämisen lähtökohtana on monopolististen ja oligopolististen markkinoiden järjestelmä, sillä avoimet ja kilpailukykyiset energia-alan sisämarkkinat eivät ole vielä täysin toteutuneet;
26. kehottaa komissiota tarkastelemaan huolellisesti EU:n lentorahti- ja pikakuljetusmarkkinoiden kehityssuuntia; toteaa, että Yhdysvalloissa toimii eräänlainen pikakuljetusmarkkinoiden duopoli, joka on käytännössä sulkenut markkinat eurooppalaisilta kilpailijoilta yli kymmenen vuoden ajan; toteaa, että sulautumien jatkuminen tällä alalla jättäisi ainoastaan yhden merkittävän eurooppalaisen pikakuljetus- ja logistiikka-alan yhtiön kilpailemaan, mikä voisi vaikuttaa voimakkaasti hintakilpailuun sisämarkkinoilla – ja kuluttajien haitaksi;
27. tähdentää, että eurooppalaisilla yhtiöillä ei ole tasapuolisia toimintaedellytyksiä Yhdysvaltain ilmailumarkkinoilla ja että EU:n ja Yhdysvaltojen ilmailumarkkinat ovat edelleenkin selvästi epätasapainoisia, koska eurooppalaiset rahtilentoyhtiöt eivät pääse Yhdysvaltojen kotimaan markkinoille ja joutuvat kilpailemaan epäsuotuisissa oloissa; korostaa, että tämä epäsuhtainen markkinoille pääsy vääristää kilpailua ja haittaa viime kädessä eurooppalaista logistiikka-alaa ja sen asiakkaita;

Kilpailupolitiikan legitimitetin ja tehokkuuden edistäminen

28. tukee parlamentin aktiivista roolia kilpailupolitiikan muotoilussa ja lainsäädäntövallan alalla; katsoo, että komission on oltava täysin vastuuvuolllinen ja toteutettava parlamentin päätöslauselmiin liittyviä seurantatoimia; pyrkii vahvistamaan käynnissä olevaa strukturoitua vuoropuhelua;
29. kehottaa komissiota toimimaan edelleen tasapuolisesti ja puolueettomasti ja olemaan avoin kilpailumenettelyjen parannuksille; puolustaa prosessuaalisia oikeuksia, muun muassa yritysten oikeutta tutustua komission asiakirjoihin ennen kuulemistä;
30. kannustaa komissiota jatkamaan oikeudenmukaisen kilpailukulttuurin edistämistä laatimalla yleisiä periaatteita ja tukemalla yhtiöiden tällä alalla toteuttamia toimia ja erityisesti osoittamalla enemmän kiinnostusta ja myönteisempää asennetta niiden noudattamiseen, koska näin saataisiin aikaan yleisen edun mukainen ratkaiseva ennaltaehkäisevä vaikutus;
31. pyytää komissiota harkitsemaan vaihtoehtoisen riidanratkaisun soveltamista ja esittämään tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä pitkään odotetun ehdotuksen, jolla helpotetaan yksittäisiä ja yhteisiä yksityisiä toimia tilanteissa, joissa yritykset ja kuluttajat ovat kärsineet haittaa EU:n kartellilainsäädännön rikkomisen vuoksi; uskoo, että tällaisella ehdotuksella olisi edistettävä kilpailua kannustamatta perusteettomien kanteiden esittämiseen, katettava vähäiset ja epäselvät haitat, varmistettava avoimuutta koskevien EU:n määräysten täysipainoinen noudattaminen, huolehdittava siitä, että kaikki sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä koskevat poikkeustapaukset ovat asianmukaisesti ja tapauskohtaisesti perusteltuja, sekä varmistettava täysimääräinen johdonmukaisuus julkisen täytäntöönpanon kanssa;
32. viittaa uudelleen aiempiin, 2. helmikuuta 2012 antamiinsa päätöslauselmiin EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta kertomuksesta ja komission mahdollisesta kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevasta ehdotuksesta;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

33. pitää myönteisenä yhteistyötä Euroopan kilpailuviranomaisten verkostossa ja kansallisten tuomioistuimien kanssa, jotta varmistetaan kilpailupolitiikkojen EU:n laajuinen tehokkuus ja johdonmukaisuus; kannattaa vastuun tehokasta jakamista Euroopan kilpailuviranomaisten verkon jäsenten kesken, koska eräillä markkinoilla on oikeudellisista, taloudellisista ja kulttuurisista oloista johtuen useampia kansallisia ulottuvuuksia kuin muilla markkinoilla; kehottaa komissiota edistämään lähentymis- ja yhteistyösopimuksia ja myös tutkintojen aikaista tiedonvaihtoa koskevia säännöksiä muiden lainkäyttöalueiden kanssa asianmukaisin edellytyksin;

34. on tietoinen, että komission työtaakka on suuri kilpailusääntöjen täytäntöönpanon alalla ja että se lisääntyy entisestään, ja toistaa siksi, että komissio tarvitsee lisäresursseja erityisesti kohdentamalla nykyisiä resursseja uudelleen voidakseen toimia ennaltaehkäisevästi ja aiempaa tehokkaammin tältä osin;

35. kehottaa komissiota edistämään kilpailukulttuuria EU:ssa ja kansainvälisesti;

Sakkojen laskentaa koskeva politiikka

36. kehottaa käyttämään hyväksi selvitysprosessia ja tarvittaessa varoittavia ja oikeasuhteisia sakkoja sekä välttämään samanaikaisesti epäsuotuisia taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia tilanteissa, joissa stressaantuneet yritykset ajetaan pois markkinoilta;

37. huomauttaa, että sakoilla ei saisi estää yrityksiä pitämästä johtoaan ja henkilöstöään sisäisesti vastuullisina, eikä niillä saisi estää jäsenvaltioita tarvittaessa käsittelemästä rikosoikeudellista vastuuta koskevia kysymyksiä; kehottaa komissiota tarkastelemaan näitä näkökulmia ja laatimaan niitä käsittelevän kertomuksen;

38. on huolissaan siitä, että sakkojen käyttö ainoana välineenä saattaa olla liian rajoittavaa, etenkin kun on kyse maksukyvyttömyydestä aiheutuvista työpaikkojen menetyksistä, ja pyytää laajempaa valikoimaa pitemmälle kehitettyjä välineitä, jotka kattavat sellaiset kysymykset kuin yritysten oma vastuu, avoimuus ja tilintekovelvollisuus, lyhyemmät menettelyt, oikeus puolustukseen ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, mekanismi sakkojen lieventämistä koskevien hakemusten tehokasta käsittelyä varten (erityisesti siksi, että voidaan korjata esitutkintaprosesseista Yhdysvalloissa aiheutuvat häiriöt), säännösten noudattamisohjelmat yrityksissä ja eurooppalaisten standardien kehittäminen; kannattaa keppi ja porkkana -strategiaa, jossa seuraamukset toimivat tehokkaana pelotteena ja sääntöjen noudattamiseen kannustetaan;

39. toteaa uudelleen, että sakkojen laskentamenetelmä sisältyy vuonna 2006 annettuihin sakkojen laskentaa koskeviin suuntaviivoihin, jotka eivät ole säädös, ja kehottaa jälleen kerran komissiota sisällyttämään laillisuusperiaatteen nojalla yksityiskohtaisen sakkojen laskentaperusteen ja uudet sakottamisperiaatteet asetukseen (EY) N:o 1/2003;

40. toistaa pyyntönsä sakkojen laskentaa koskevien komission suuntaviivojen yleisestä uudelleentarkastelusta, jossa otetaan huomioon kuuden vuoden ajalta saatu käytännön kokemus; katsoo, että tässä uudelleentarkastelussa olisi selvitettävä sääntöjen noudattamisohjelmien merkitys, määriteltävä ehdot, joiden perusteella emoyhtiöt, joilla on määräysvalta tytäryhtiössä, olisi saatettava yhdessä ja yhteisvastuullisesti vastaamaan tapauksista, joissa tytäryhtiöt ovat rikkoneet kilpailuoikeutta, ja tarkasteltava sakkojen lieventämistä, rikkomusten uusimista, liikevaihdon ylärajaa ja julkisten ja yksityisten sitoumusten vuorovaikutusta koskevia kysymyksiä;

41. toistaa, että maksukyvyttömyyteen perustuvien sakonalennuspyyntöjen määrä on lisääntynyt etenkin vain yksillä markkinoilla toimivien yritysten ja pk-yritysten osalta; toteaa jälleen, että sakonalennusten vaihtoehtona voitaisiin harkita järjestelmää, jossa maksut voidaan suorittaa myöhemmin ja/tai erissä, jotta vältetään yritysten ajautuminen konkurssiin;

42. pitää myönteisenä, että komissio on ottanut 28. maaliskuuta 2012 tekemässään päätöksessä (COMP/39452) huomioon yhtä tuotetta valmistavien yritysten erityistarpeet;

Alakohtaiset huomiot

43. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita pyrkimään edelleen liikenteen sisämarkkinoiden loppuun saattamiseen sekä samalla varmistamaan avoimen ja reilun kilpailun liikenne-, posti- ja matkailualoilla sekä samalla edistämään unionin muita poliittisia tavoitteita, kuten asianmukaisesti toimivia kuljetus- ja liikennepalveluita, poliittisia tavoitteita julkisten palvelujen, sosiaalisten standardien, turvallisuuden ja ympäristönsuojelun aloilla sekä hiilidioksidipäästöjen ja öljystä riippuvuuden

Keskiuviikko 12. kesäkuuta 2013

vähentämiseen liittyviä unionin tavoitteita; pitää myönteisenä ilmoitusta toisesta sisämarkkinoiden toimenpidepaketista, jolla pyritään vihdoin perustamaan yhteinen eurooppalainen ilmatila ja jatkamaan rautatiemarkkinoiden avaamista sekä perustamaan yhtenäinen eurooppalainen rautatiealue;

44. katsoo, että komission olisi vahvistettava entisestään kilpailupolitiikan ja liikennepolitiikan välistä yhteyttä Euroopan liikennealan kilpailun parantamiseksi;

45. kehottaa komissiota olemaan aktiivisempi ja edistämään kilpailusääntöjen lähentämistä kansainvälisissä neuvotte-luissa sekä varmistamaan tasapuoliset toimintaedellytykset unionin ja kolmansien maiden välillä matkailualalla;

46. painottaa, että on tärkeää kehittää yhtenäisesti eurooppalaista liikennealuetta ja poistaa jäsenvaltioiden liikenneinfrastruktuurien väliset kehityserot, jotta voidaan tosiasiallisesti luoda unionin yhteismarkkinat ja varmistaa kilpailun oikeudenmukaisuus liikenteen alalla;

47. korostaa sitä, miten verotukseen liittyvät erot vaikuttavat eri liikennemuotojen väliseen kilpailuun ja inter-modaaliseen kuljetukseen, ja kehottaa komissiota luomaan yleiskatsauksen veroihin ja toisistaan eroaviin alv-järjestelmiin eri liikennemuotojen kohdalla;

48. korostaa, että vapaa ja vääristymätön kilpailu unionissa edellyttää jäsenvaltioiden välisten fyysisten, teknisten ja sääntelyyn liittyvien esteiden poistamista erityisesti siten, että kehitetään yhteentoimivia ja tehokkaita yleiseurooppalaisia liikenneverkkoja;

49. pitää periaatteessa myönteisenä komission tiedonantoa matkustajien oikeuksista kaikissa liikennemuodoissa, mutta painottaa, että jokainen liikennemuoto on luontaisesti erilainen ja että samalla, kun kaikki komission ehdotukset takaavat nykyiset matkustajien oikeudet, niiden on myös varmistettava sellainen kohtuullinen ja joustava lähestymistapa, jossa tunnustetaan eri liikennemuotojen väliset erot;

50. kehottaa toimivaltaisia viranomaisia tehostamaan lentoyhtiöiden yhteenliittymien kilpailua koskevien yhteensopi-vien sääntelytoimien kehittämisysteistyötä, kun otetaan huomioon EU:n ja Yhdysvaltojen välinen lentoliikennesopimus, sekä aktiivisesti etsimään keinoja, joilla suurimmat lentoyhtiöiden yhteenliittymät saadaan kilpailemaan määrätietoisemmin transatlanttisilla markkinoilla;

51. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa, jotta lisätään palveluhintojen avoimuutta, helpotetaan siten kilpailusääntöjen valvontaa ja maksimoidaan unionin keskusasemien kilpailukyky ja turvallisuus, sekä jatkamaan työtä lentoasemien kilpailukyvyn vahvistamiseksi sekä talouden että matkustajien eduksi;

52. kehottaa komissiota laatimaan näyttöön perustuvan katsauksen tapauksista, joissa lentoyhtiöt ovat niille myönnettyjen erityisehtojen takia edullisemmassa asemassa kuin muut palveluntarjoajat, tai tapauksista, joissa lentoyhtiöt väitetysti käyttävät hyväksi hallitsevaa asemaansa tietyillä lentoasemilla erityisesti soveltamalla "yhden laukun" sääntöä ja käsimatkatavaroita koskevia muita rajoituksia;

53. katsoo, että kaupalliset toiminnot ovat merkittävä tulonlähde lentoasemille ja että tällaiset määrätietoiset käytännöt saattavat muodostaa kuljetusliikkeen määräävän aseman väärinkäytön;

54. kehottaa komissiota lisäämään unionin lentoasemien lähtö- ja saapumisaikojen kaupan, käytön ja käyttöoikeuden valvontaa, jotta varmistetaan oikeudenmukainen kilpailu sekä turvataan alueelliset yhteydet koko Euroopassa;

55. kehottaa komissiota valvomaan halpalentoyhtiöihin sovellettavia toimia sen varmistamiseksi, etteivät nämä toimet muodosta epäoikeudenmukaisen kilpailun välineitä;

56. kehottaa komissiota tämän käsitellessä unionin ilmailualan ja lentoasema-alan valtiontukia koskevien suuntaviivojen tarkistusta varmistamaan, että kilpailuvääristymiä ei ilmene ja että kaikilla markkinoihin osallistuvilla on tasapuoliset toimintaedellytykset;

57. toteaa, että rautatiealan vapauttaminen on ollut unionissa suhteellisen rajoitettua ja että tilanne on asettanut rautatieliikenteen muita matkustusmuotoja epäedullisempaan asemaan erityisesti kun tarkastellaan koko Euroopan rautatiealan kilpailukyvyn liittyviä kysymyksiä;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

58. kehottaa komissiota saattamaan päätökseen yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen käyttöönoton varmistamalla suotuisat edellytykset alan avaamiselle vapaalle ja reilulle kilpailulle muun muassa ottamalla käyttöön toimia, joilla sallitaan tehokkaiden ja innovatiivisten rautatieyhtiöiden toiminta ilman rajoituksia, tekemällä selvän eron infrastruktuurin haltijoiden ja rautatieyrityksien välillä, vahvistamalla kansallisten sääntelyelimien asemaa ja yhdenmukaistamalla henkilöstösääntöjä; kehottaa komissiota ottamaan huomioon kansallisten rautatieyritysten erilaiset liiketoimintamallit, kun se valmistelee markkinoiden avaamista myös maiden sisäisten rautateiden henkilöliikennepalveluille, ja laatimaan konkreettisia ehdotuksia raivataksaan tieltä epäsuorat kilpailurajoitukset, joita erilaiset turvallisuus-, yhteentoimivuus- ja lupavaatimukset voivat aiheuttaa;

59. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että rautatieliikenneala avataan reilulle kilpailulle ja että palveluja parannetaan heikentämättä julkisten palvelujen tarjoamista;

60. korostaa, että EU:n maanteiden tavaraliikenteen markkinoiden avaaminen entisestään voi olla hyväksyttävää vain silloin, kun liikenneyhtiöiden välillä taataan tasapuoliset toimintaedellytykset ja sosiaalilainsäädännön ja liikkuvassa työssä olevien työntekijöiden työolojen suojelu turvataan kaikissa jäsenvaltioissa;

61. korostaa, että vapautetulla maantieliikenteen alalla on tarpeellista ehkäistä vilpillistä kilpailua varmistamalla, että sosiaali-, turvallisuus- ja ympäristönormeja sovelletaan asianmukaisesti kiinnittämällä erityistä huomiota polkumyöntäytystäntöihin sekä näiden markkinoiden avaamiseen kabotaasille;

62. kehottaa komissiota laatimaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa konkreettisia ehdotuksia, jotta voidaan poistaa jäsenvaltioiden väliset huomattavat erot seuraamuksissa, joita koituu vakavista unionin lainsäädännön rikkomuksista tieliikenteen alalla, ja näin välttää kilpailun vääristymät;

63. kehottaa jäsenvaltioita panemaan kolmannen postidirektiivin täysimääräisesti täytäntöön; kannustaa komissiota tarkastelemaan tarkoin postimarkkinoiden ja yleispalveluvuoroituksen sosiaalisia seurauksia tällä alalla, yleispalvelun rahoitus mukaan luettuna, sekä raporttoimaan niistä;

64. ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen, uudet vahvistetut toimivaltuudet ja unionin matkailun taloudellisen potentiaalin ja kehottaa näin ollen komissiota helpottamaan aktiivista yhteistyötä matkailualan yritysten keskuudessa ja ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin unionin matkailun huippukohteiden maailmanlaajuisen kilpailukykyyn varmistamiseksi; kehottaa komissiota vauhdittamaan matkailupaketteja koskevia lainsäädäntöehdotusmenettelyjä, jotta voidaan varmistaa tarkoituksenmukainen kilpailukyky ja taata selkeät vapaat markkinat Euroopan matkailualalla.

65. katsoo, että valtionapua koskevien säännösten täytäntöönpano on saatettava päätökseen, jotta Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet voidaan saavuttaa, erityisesti sallimalla investoinnit reaalitalouteen ja keskittämällä resursseja enemmän tutkimuksen, innovoinnin ja kestävä kehityksen hyväksi;

66. toteaa, että sähköisten maksujen eurooppalaiset markkinat ovat edelleen hajanaiset sekä maiden välillä että sisällä; kannustaa ottamaan käyttöön tarvittavat toimenpiteet ja täytäntöönpanokeinot, joilla varmistetaan avoimemmat, läpinäkyvämmät, innovatiivisemmat ja kilpailukykyisemmät maksupalveluiden sisämarkkinat, jotka hyödyttävät kaikkia kuluttajia ja antavat heille vaihtoehtoja kortti-, internet- ja mobiilimaksuissa, matkapuhelimen käytössä maksuvälineenä, mobiilipalveluiden yhteentoimivuudessa, kustannuksissa ja siirrettävyydessä; pyytää komissiota siksi arvioimaan, kuinka uudet tulokkaat voidaan tuoda eurooppalaisille kortti-, internet- ja mobiilimaksu markkinoille ja suojata samalla tulevia teknologiainnovaatioita tällä sektorilla; katsoo, että monenvälisten toimitusmaksujen valvontaa on tehostettava, ja pitää myönteisenä toiseen sisämarkkinoiden toimenpidepakettiin sisältyviä ehdotuksia, jotka koskevat maksupalveludirektiivin tarkistusta ja lainsäädäntöaloitteen laatimista monenvälisistä pankkimaksuista;

67. tukee komission aikomusta seurata edelleen tarkasti rahoitusmarkkinoiden avoimuutta, mutta katsoo, että tarvitaan lisätoimenpiteitä ajankohtaisten, luotettavien ja korkealaatuisten tietojen saannin varmistamiseksi erityisesti johdannaismarkkinoilla;

68. katsoo, että yritysten välisen kilpailun on toteuduttava siten, että voidaan varmistaa kuluttajien oikeuksien todellinen noudattaminen; katsoo, että kollektiivisten oikeussuojakeinojen ja vaihtoehtoisten riidanratkaisukeinojen järjestelmät ovat välttämättömiä välineitä tämän tavoitteen saavuttamiseksi;

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

69. toteaa, että komissiolla on tapana arvioida pelkästään yrityksen markkina-aseman väärinkäyttöä; katsoo, että tämä ei tietyillä markkinoilla riitä ehkäisemään kartellisopimusten riskiä; pyytää komissiota tutkimaan, miten voidaan arvioida, kuinka kartelliriski minimoidaan ja kilpailu maksimoidaan; pyytää komissiota esittämään kilpailupolitiikkaa koskevat selkeät ja avoimet ohjeet, joissa nämä periaatteet otetaan huomioon;

70. kehottaa komissiota panemaan energia-alan sisämarkkinapakettin kaikilta osin täytäntöön, sillä avoimet ja kilpailukykyiset energia-alan sisämarkkinat eivät ole vielä täysin toteutuneet; kannustaa komissiota valvomaan aktiivisesti kilpailua energiamarkkinoilla erityisesti silloin, kun julkisten palvelujen yksityistäminen saa aikaan monopolistiset ja oligopolistiset markkinat;

71. toteaa, että kilpailulainsäädännön rikkomisesta aiheutuvien vahinkojen korvaamiseksi ei ole olemassa tehokasta oikeusjärjestelmää, mistä koituu haittaa kuluttajille, ja että tällaisista rikkomuksista aiheutuvat sakot maksetaan yksinomaan jäsenvaltioiden kansallisten talousarvioiden hyväksi;

72. kehottaa komissiota varmistamaan tasapainoiset neuvottelumahdollisuudet valmistajien ja vähittäiskaupan edustajien kanssa painottamalla seuraavia seikkoja:

— syrjivien käytäntöjen torjunnan tärkeys verkkojakelun alalla, jota säännellään vertikaalisia rajoituksia koskevalla ryhmäpoikkeusasetuksella (komission asetus (EU) N:o 330/2010), jotta voidaan taata jakelijoiden mahdollisuudet käyttää innovatiivisia jakelumenetelmiä, kuten verkkojärjestelmiä, sekä löytää enemmän ja monentyyppisiä asiakkaita;

— uusien moottoriajoneuvojen kauppiaiden merkitys markkinoilla sen jälkeen, kun komission asetuksen (EY) N:o 1400/2002 voimassaolo 31. toukokuuta 2013 päättyy; pyytää komissiota painottamaan, että on tärkeää laatia hyvää toimintatapaa koskevia periaatteita valmistajien ja autokauppiaiden välille – erityisesti mitä tulee investointien suojaan sopimuksen päättymisen jälkeen ja mahdollisuuteen siirtää liiketoiminta saman tuotemerkin verkoston toiselle jäsenelle – jotta edistetään avoimuutta moottoriajoneuvoalan vertikaalisten sopimusten osapuolten välisissä kaupallisissa ja sopimuksellisissa suhteissa;

73. ilmaisee tässä yhteydessä tyytyväisyytensä elintarvikeketjun sidosryhmien pyrkimyksiin päästä sopimukseen periaatteista, jotka koskevat hyviä käytänteitä yritysten välisissä suhteissa, ja vapaaseen ja reiluun kilpailuun liittyvistä täytäntöönpanotoimista; kehottaa komissiota jatkossakin sitoutumaan näiden periaatteiden seurantaan, kuten parlamenttiinkin aikoo tehdä vuosittain järjestämässään vähittäiskauppaa koskevissa keskusteluissa (Retail Roundtable);

74. myöntää, että luvakemyynti on riippumattomien vähittäismyyjien kannalta hyvä malli, jonka avulla he voivat selvittää erittäin kilpailuhenkisessä ympäristössä; pyytää komissiota seuraamaan franchising-oikeuden antajien ja saajien välisten suhteiden kehittymistä ja varmistamaan tasavertaiset neuvotteluasemat näiden välillä sekä tarvittaessa esittämään lainsäädäntöehdotuksia;

75. katsoo, että sen lisäksi, että komissio pitää yhteyttä Euroopan parlamenttiin ja talous- ja sosiaalikomiteaan, sen olisi pyrittävä jäsentämään paremmin yhteistyötä kuluttajajärjestöjen kanssa, ja että tätä yhteydenpitoa olisi pidettävä olennaisena osatekijänä kilpailulainsäädännön valvonnassa; katsoo tämän vuoksi, että on kannustettava komission kilpailun pääosaston ja kyseisten järjestöjen väliseen vuoropuheluun ja että sitä on tehostettava;

76. pitää myönteisenä valtiontukipolitiikkaa, jonka avulla ja soveltamalla sitä pankkeihin on palautettu rahoitusjärjestelmän vakaus; pyytää, että komissio ottaa pitkällä aikavälillä toimivat julkiset investointipankit, myös Euroopan investointipankin, mukaan sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan arviointiin;

77. toteaa, että tiedotusvälineiden omistuksen ja hallinnan olisi oltava avointa eivätkä ne saisi keskittyä; vaatii komissiota arvioimaan, miten olemassa olevat kilpailusäännöt liittyvät kaupallisten tiedotusvälineiden kasvavaan keskittymiseen jäsenvaltioissa; vaatii komissiota myös panemaan kilpailusäännöt täytäntöön ja toteuttamaan toimia, mikäli tiedotusvälineet ovat liian keskittyneitä ja niiden moniarvoisuus on uhattuna; vaatii sääntöjä, joilla varmistetaan, että eturistiriitoihin puututaan asianmukaisesti ja ne ratkaistaan;

78. kehottaa komissiota tehostamaan kilpailupolitiikan sisällyttämistä Eurooppa 2020 -strategian työllisyyttä koskeviin tavoitteisiin, mikä mahdollistaa pk-yritysten tukemisen ottaen huomioon, että pk-yritykset ovat tärkeimpiä työpaikkojen luoja;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

79. kehottaa komissiota mainitsemaan tulevissa vuosikertomuksissaan erityisesti kilpailupolitiikan vaikutuksen työllisyys- ja sosiaaliasioihin;

80. tähdentää, että EU:n kilpailukyky toteutuu innovoinnin ja erittäin ammattitaitoisten työntekijöiden avulla palkkoja ja/tai eläkkeitä vaarantamatta siten, että kaikissa jäsenvaltioissa edistetään korkeita sosiaalisia standardeja ja kotimaista kysyntää vahvistetaan; kehottaa siksi jäsenvaltioita tekemään enemmän investointeja yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen, tutkimukseen ja kehittämiseen;

81. kehottaa jäsenvaltioita harjoittamaan aktiivista ja osallistavaa työmarkkinapolitiikkaa, jotta voidaan vahvistaa unionin kansantalouksien kilpailukykyä ja tarjota työnhakijoille varmoja, laadukkaita ja kestäviä työpaikkoja;

82. pitää myönteisenä lähestymistapaa, jota komissio soveltaa määritellessään yleistä taloudellista etua koskevia palveluja ja jonka mukaan työmarkkinoille pääsyä/paluuta koskevat toimet ovat kansalaisten kannalta erityisen kiinnostavia;

83. kehottaa komissiota asettamaan tulevan kehityksen arvioinnin yhteydessä etusijalle työntekijät, jotka toimivat yrityksissä, joissa toteutetaan uudelleenjärjestelyjä ja jotka yksityistetään, pitäen mielessä, että työllisyyden on oltava jäsenvaltion hallituksen ja komission keskeisenä huolenaiheena yksityistämisen prosessin aikana;

84. kehottaa komissiota jatkamaan valtiontukisääntöjen täytäntöönpanon valvontaa, koska kriisi aiheuttaa edelleen heijastusvaikutuksia, ja korostaa, että yleisen edun mukaiset palvelut on säilytettävä jäsenvaltioissa;

85. kehottaa komissiota jatkamaan kilpailupolitiikan soveltamisen kehittämistä ja sen vaikutuksia koskevan vuosittaisten kertomusten antamista parlamentille;

o

o o

86. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja kansallisille kilpailuviranomaisille.

P7_TA(2013)0269

Eurooppa-neuvoston kokouksen (27.–28. kesäkuuta 2013) valmistelut – demokraattinen päätöksenteko tulevaisuuden EMUssa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 unionin demokraattisen päätöksenteon vahvistamisesta tulevaisuuden EMUssa (2013/2672(RSP))

(2016/C 065/10)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,

A. toteaa, että parlamentti katsoi 23. toukokuuta 2013 antamassaan päätöslauselmassa ”Talous- ja rahaliittoa koskevat tulevat lainsäädäntöehdotukset: vastaus komission tiedonantoon”⁽¹⁾, että EU:n tasoisten talouspoliittisten uudistusten virallista ennalta yhteensovittamista (i) olisi vahvistettava yhteisömenetelmällä, (ii) se olisi yhdenmukaistettava talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson mukaisten välineiden kanssa ja (iii) sitä olisi suunniteltava yhdessä uusien solidaarisuusvälineiden ja kannustimeen perustuvien välineiden kanssa;

B. katsoo, että ennalta yhteensovittamista varten käyttöön otettavia välineitä olisi sovellettava kaikissa euroalueen jäsenvaltioissa ja että niiden olisi oltava unionin kaikkien jäsenvaltioiden käytettävissä;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0222.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- C. toteaa, että edellä mainitussa 23. toukokuuta 2013 hyväksymässään päätöslauselmassa parlamentti katsoi, että mahdolliset uudet lähentymis- ja kilpailukykyvälineet olisi hyväksyttävä tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen, niiden olisi perustuttava yhteisömenetelmään ja niiden avulla Euroopan parlamentin on voitava suorittaa asianmukaista valvontaa; toteaa parlamentin huomauttaneen, että kyseinen mekanismi olisi rahoitettava EU:n talousarvion kiinteänä osana olevan yhteisömenetelmän mukaisesti käyttöön otetusta ja hallinnoidusta mutta monivuotisten rahoituskehysten enimmäismäärien ulkopuolella olevasta uudesta rahoitusvälineestä, jotta varmistetaan, että Euroopan parlamentti on täysimääräisesti mukana; toteaa olevansa yhtä mieltä komission kanssa siitä, että lähentymis- ja kilpailukykyvälineet ovat sellaisen aidon rahoituskapasiteetin ensimmäisiä kulmakiviä, jolla edistetään yhteenkuuluvuutta ja kestävien ja kasvua lisäävien rakennemuutosten täytäntöönpanoa;
- D. katsoo, että komission olisi välittömästi esitettävä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä ehdotuksia valtioiden ja hallitusten päämiesten 28. kesäkuuta 2012 tekemien kasvu- ja työllisyyssovimuksen sitoumusten siirtämiseksi sekundaarilainsäädäntöön;
- E. toteaa, että edellä mainitussa 23. toukokuuta 2013 hyväksymässään päätöslauselmassa parlamentti korosti, että EU-ohjausjakson mukaisesti on hyväksyttävä lähentymistä koskeva säännöstö, joka perustuu Eurooppa 2020 -strategiaan ja johon sisältyy vahva sosiaalinen pilari;
1. pitää erittäin huolestuttavana sitä valtavaa yleistä kunnianhimottomuutta, jota neuvosto on osoittanut kriisintorjuntatoimissaan; on huolestunut myös kansallisten vaalisyklien kielteisestä vaikutuksesta unionin kykyyn tehdä itsenäisiä päätöksiä; pitää erittäin valitettavana kaikkien EMUn tulevia rakenteita koskevien päätösten lykkäämistä edelleen; pitää valitettavana myös, että Eurooppa-neuvosto on kahdesti lykännyt odotettujen EMUn tulevaisuutta koskevien päätösten tekemistä ja että se voi lykätä päätöksentekoa myös seuraavassa kokouksessaan;
 2. pitää hyvin huolestuttavana, että neuvosto ei ole keskusteluissaan toistaiseksi käsitellyt asianmukaisesti EMUun liittyvää demokraattista vastuuvollisuutta ("neljäs osatekijä"); pitää tätä täysin paheksuttavana;
 3. toistaa jälleen, että kaikki uudet aloitteet vakauteen, kestäväan kasvuun, yhteisvastuuseen ja demokratiaan perustuvan tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi on ehdottomasti hyväksyttävä yhteisömenetelmää noudattaen; korostaa, että unionin toimielimiltä edellytetään vilpittömää keskinäistä yhteistyötä; muistuttaa Eurooppa-neuvostoa siitä, että sillä ei ole perussopimukseen perustuvaa etuoikeutta käynnistää lainsäädäntöaloitteita ja että sen on lakattava antamasta komissiolle uusien lainsäädäntöehdotusten muotoa ja/tai sisältöä koskevia ohjeita ja sivuuttamasta perussopimuksissa vahvistettua komission koordinointi-, toimeenpano- ja hallintotehtävää;
 4. varoittaa tässä yhteydessä Eurooppa-neuvostoa puuttumasta tarpeettomasti talouspolitiikan EU-ohjausjaksoon, ja kehottaa sitä varmistamaan, että sovittuja menettelyjä noudatetaan;
 5. toistaa, että parlamentti ei voi enää hyväksyä uusia hallitustenvälisiä tekijöitä EMUn suhteen ja että se aikoo ryhtyä kaikkiin sen valtaoikeuksiin kuuluviin tarpeellisiin ja asianmukaisiin toimiin, mikäli sen varoitukset ohitetaan; palauttaa mieleen, että "finanssipoliittinen sopimus" olisi liitettävä EU:n lainsäädäntöön viiden vuoden kuluessa sen täytäntöönpanosta saatujen kokemusten arvioinnin perusteella, kuten talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta, ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen 16 artiklassa määrätään;
 6. muistuttaa peruskannastaan, jonka mukaan lujitettu EMU ei saisi jakaa EU:ta vaan sillä olisi päinvastoin syvennettävä integraatiota ja vahvistettava ohjausta ja että sen olisi oltava avoin kaikille euroalueen ulkopuolisille jäsenvaltioille vapaaehtoisuuden pohjalta;
 7. muistuttaa komissiota siitä, että vain sillä on lainsäädännön aloiteoikeus; on siksi ymmällä, miksi komissio ei ole vielä antanut lainsäädäntöehdotuksia, jotka perustuvat sen "hahmotelmassa tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi" (COM(2012)0777) ja "budjettikuripakettiin" liitettyssä komission julkilausumassa esitettyihin ehdotuksiin; katsoo, että mikäli komissio ei kiireesti käynnistä tällaista aloitetta, se lyö laimin poliittiset ja perussopimukseen perustuvat velvollisuutensa;
 8. kehottaa komissiota tekemään EU-ohjausjakson puitteissa ehdotuksen sellaisen lähentymistä koskevan säännöstön hyväksymisestä, joka perustuu Eurooppa 2020 -strategiaan ja jolla luodaan vahva sosiaalinen pilari; vaatii, että kansallisilla täytäntöönpano-ohjelmilla varmistetaan, että lähentymistä koskeva säännöstö pannaan täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa kannustimeen perustuvan välineen tukemana;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

9. muistuttaa, että parlamentin ensisijainen tavoite on varmistaa, että lähentymis- ja kilpailukykyvälineeseen mahdollisesti liitettävät uudet rahoitusvälineet ovat olennainen osa EU:n talousarviota ja kuuluvat täysimääräisesti tavanomaisen budjettimenettelyn piiriin;
10. korostaa tosiasiaa, että unionin valuutta on euro, unionin parlamentti on Euroopan parlamentti ja että EMUn tulevassa arkkitehtuurissa on otettava huomioon, että unionin tasolla Euroopan parlamentti on se elin, jolle ollaan vastuuvollisia; vaatii, että aina kun uusia toimivaltuuksia siirretään tai luodaan unionin tasolla tai uusia unionin toimielimiä perustetaan, olisi varmistettava vastaavasti parlamentin suorittama demokraattinen valvonta ja vastuuvollisuus parlamentille;
11. toistaa usein esittämänsä vaatimuksen, että Euroopan vakausmekanismi on liitettävä unionin säännöstöön, jotta sitä voidaan hallinnoida yhteisömenetelmää noudattaen ja jotta se voidaan asettaa vastuuvolliseksi parlamentille; pyytää komissiota antamaan tämänsuuntaisen ehdotuksen; muistuttaa euroryhmää siitä, että parlamentti on saanut kirjallisia vakuutuksia Euroopan vakausmekanismin ottamisesta parlamentin valvontaan;
12. palauttaa mieleen, että EU:n osallistuminen ”troikka”-järjestelmään olisi otettava parlamentin suorittaman valvonnan piiriin ja että osallistumisesta on oltava vastuuvollisia parlamentille;
13. on hyvin huolestunut pankkiunionin perustamisen viivästymisestä ja Euroopan vakausmekanismin kautta tapahtuvan pankkien suoran pääomittamisen käytännön yksityiskohdista; pitää hälyttävänä erityisesti EU:n pankkijärjestelmän jatkuvaa pirstaloitumista; korostaa, että vakaa ja kunnianhimoinen pankkiunioni on tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton olennainen osatekijä ja että sen luominen on keskeinen tavoite, jota parlamentti on vaatinut yli kolmen vuoden ajan ja etenkin sen jälkeen, kun se hyväksyi kantansa Euroopan pankkiviranomaista koskevaan asetukseen;
14. toistaa, että parlamentin puhemiehen olisi esitettävä kevään Eurooppa-neuvostossa parlamentin kanta vuotuisen kasvuselvitykseen; katsoo, että olisi neuvoteltava toimielinten välinen sopimus, joka koskee parlamentin osallistumista vuotuisen kasvuselvityksen ja talouspolitiikan ja työllisyyden suuntaviivojen hyväksymiseen;
15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle ja komissiolle.

P7_TA(2013)0270

Eurooppa-neuvoston kokouksen (27.–28. kesäkuuta 2013) valmistelut – EU:n toimet nuorisotyöttömyyden torjumiseksi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 Eurooppa-neuvoston kokouksen (27.–28. kesäkuuta 2013) valmistelusta – EU:n toimet nuorisotyöttömyyden torjumiseksi (2013/2673(RSP))

(2016/C 065/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Mahdollisuuksia nuorille -aloite” (COM(2011) 0933),
- ottaa huomioon komissiolle esitetyn suullisesti vastattavan kysymyksen ja 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman Mahdollisuuksia nuorille -aloitteesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 5. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Nuoret töihin” (COM(2012)0727),
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman nuorisotakuusta ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0224

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0016.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 7. ja 8. helmikuuta 2013 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon 28. helmikuuta 2013 annetun neuvoston suosituksen nuorisotakuun perustamisesta,
 - ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Nuorisotyöllisyysaloite” (COM(2013)0144),
 - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman maahanmuuttajien kotouttamisesta, sen vaikutuksista työmarkkinoihin ja sosiaaliturvan yhteensovittamisen ulkoisesta ulottuvuudesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että EU:n nuorisotyöttömyys huhtikuussa 2013 oli 23,5 prosenttia ja että työttömyysaste vaihteli Saksan 7,5 prosentista ja Itävallan 8 prosentista Kreikan 62,5 prosenttiin ja Espanjan 56,4 prosenttiin, mikä kertoo huomattavista maantieteellisistä eroista;
- B. toteaa, että 8,3 miljoonaa alle 25-vuotiaasta eurooppalaista nuorta on työelämän ja koulutuksen ulkopuolella; panee merkille luvun kasvavan jatkuvasti, minkä vuoksi saatetaan menettää kokonainen sukupolvi;
- C. katsoo, että heikoimmassa asemassa kasvaneilla nuorilla on muita suurempi riski lopettaa koulunkäynti ennen toisen asteen opintojen suorittamista loppuun;
- D. ottaa huomioon, että 15 prosenttia lapsista lopettaa koulunkäynnin saamatta päätökseen toisen asteen opintoja ja että 10 prosenttia EU-kansalaisista elää työttömissä kotitalouksissa;
- E. pitää koulunkäynnin keskeyttämisen esimerkkejä tärkeänä varoitussignaalina köyhyyden toistumisesta sykleinä;
- F. toteaa, että arvioiden mukaan nuorten työttömyys aiheutti 153 miljardin euron kustannukset vuonna 2011, mikä vastaa 1,2:a prosenttia EU:n BKT:stä; pitää tätä raskaana yhteiskunnallisena ja taloudellisena taakkana;
- G. katsoo, että koulutuspolitiikoilla voi olla ratkaiseva rooli korkean nuorisotyöttömyyden torjunnassa ja että niillä voidaan oleellisesti tukea integraatiota ja osallistumista; katsoo, että lisäinvestointeja tarvitaan ammattikoulutukseen, oppimisen tukemiseen, korkeakoulutukseen ja tutkimukseen; katsoo, että pätevyyksien päivittäminen on oleellisen tärkeää ympäristö-, tietotekniikka- ja hoiva-alan kaltaisten työllistävien alojen pysyviä työpaikkoja varten;
- H. toteaa, että suuresta nuorisotyöttömyydestä huolimatta esimerkiksi tieto- ja viestintätekniikan ja terveydenhoidon aloilla on yhä suurempia vaikeuksia löytää ammattitaitoista työvoimaa;
- I. toteaa, että monia nuorisoa koskevia politiikkoja kehitetään nykyään siten, että asianosaisia ja heidän sidosryhmiään ei oteta mukaan;
- J. toteaa, että joissakin jäsenvaltioissa käytössä olevat käytännön taitoja korostava kaksiosaisen ammatillisen koulutuksen järjestelmä ja korkeakouluopintojen ja ammatillisten opintojen yhdistelmätutkinnot ovat osoittautuneet toimiviksi erityisesti kriisiaikana, koska ne ovat hillinneet nuorisotyöttömyyttä tekemällä nuorista helpommin työllistettäviä;
1. pane tyytyväisenä merkille, että Eurooppa-neuvosto on tunnustanut nuorisotyöllisyyden merkityksen Euroopan hyvinvoinnille; kehottaa Eurooppa-neuvostoa ja komissiota tehostamaan toimiaan nuorisotyöttömyyden torjumiseksi osana laajempaa liikettä sosiaalisten oikeuksien edistämiseksi ja sosiaalisen epätasa-arvon torjumiseksi Euroopan unionissa; korostaa, että Euroopan parlamentti tarkkailee tiiviisti asian edistymistä ja seuraa luvattujen toimien toteuttamista, erityisesti nuorisotakuun suhteen;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0092.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

2. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan nuorisoa ja työttömyyttä oikeuksien pohjalta; korostaa, että etenkin pahimpana kriisiaikana ei saa tinkiä nuorten työpaikkojen laadusta ja että tärkeimpiä elementtejä ovat keskeiset työmarkkinanormit ja muut työn laatuun liittyvät normit;
3. huomauttaa, että jäsenvaltioiden välinen epätasapaino etenkin nuorten työllisyyden ja sosiaalisten indikaattorien suhteen on kasvamassa; kehottaa EU:ta ryhtymään välittömiin toimiin tämän epätasapainon korjaamiseksi eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa;
4. tähän liittyen kehottaa komissiota kehittämään yhteisiä sosiaalisia investointeja koskevia indikaattoreita etenkin nuorisotyöttömyydelle;
5. väittää, että vakavan nuorisotyöttömyysongelman ratkaisu löytyy yleisen taloustilanteen parantamisesta, kuten palvelujen sisämarkkinoiden ja digitaalisen talouden lujittamisesta, kaupan vauhdittamisesta vapaakauppasopimuksilla sekä pk-yritysten ja mikroyritysten etujen puolustamisesta samalla, kun pidetään kiinni sosiaalisista perusoikeuksista; korostaa, että pitkällä aikavälillä tehokkain väline työttömyyden torjumiseen on kestävä talouskasvu; katsoo lisäksi, että tarvitaan nuoriin kohdistettuja erityistoimia, mutta että tärkeintä on varmistaa, että EU:n talous on vahva, kilpailukykyinen ja nykyaikainen; pitää myönteisinä nuorisotyöllisyysaloitteen kaltaisia lyhyen ja keskipitkän aikavälin investointeja, mutta huomauttaa samalla, ettei ole toteutettu pitkän aikavälin rakenteellisia toimia ja tarvittavia uudistuksia eräiden jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmien vahvistamiseksi kohtaamaan tulevia haasteita ja varmistamaan nuorten työllistettävyyden;
6. korostaa, että nuorison vapaaehtoista liikkuvuutta on lisättävä poistamalla esteitä rajojen yli tapahtuvilta oppisopimus- ja harjoittelupaikoilta, jotta nuorten työntekoon perustuvien koulutusmahdollisuuksien kysyntä ja tarjonta kohtaisivat paremmin toisensa, erityisesti raja-alueilla, sekä parantamalla eläkkeiden sekä työllisyys- ja sosiaaliturvan siirtomahdollisuuksia kaikkialla EU:ssa ottaen samalla huomioon aivovuodon mahdollisuuden; kehottaa myös komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään kaikkiin tarpeellisiin toimiin aivovuodon estämiseksi kestäville toimilla, joilla varmistetaan, että suuri osa korkeasti koulutetusta työvoimasta jää omalle kotiseudulle tai palaa kotijäsenvaltioon, jotta kyseisten jäsenvaltioiden talous elpyy ja ne voivat saada aikaan todellisen kasvun;
7. kehottaa komissiota antamaan suosituksia siitä, voidaanko EU:lle määritellä sellainen yhteinen työttömyyskorvauksen taso, joka olisi suhteessa työttömäksi jääneen aiempaan palkkaan;

Nuorisotakuu

8. ottaa huomioon 28. helmikuuta 2013 annetun neuvoston suosituksen nuorisotakuun perustamisesta; kehottaa panemaan ripeästi täytäntöön nuorisotakuujärjestelmät kaikissa jäsenvaltioissa; korostaa, että nuorisotakuu ei merkitse takuuta työpaikasta, vaan se on väline, jolla varmistetaan, että kaikille työttömille alle 25-vuotiaille EU:n kansalaisille ja unionissa laillisesti oleskeleville – ja alle 30-vuotiaille vastavalmistuneille – tarjotaan laadukas työpaikka taikka jatkokoulutus- tai oppisopimuspaiikka neljän kuukauden kuluessa työttömyyden alkamisesta tai virallisen koulutuksen päättymisestä; korostaa erityisesti, että nuorisotakuujärjestelmän olisi konkreettisesti parannettava työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten tilannetta;
9. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan nuorisotakuujärjestelmään selkeitä tavoitteita ja indikaattoreita, jotta kyseisen aloitteen vaikutuksia voidaan mitata ja arvioida tehokkaasti; korostaa aikovansa tarkkailla tiiviisti kaikkia jäsenvaltioiden toimia, jotta nuorisotakuu toteutuisi, ja kehottaa nuorisojärjestöjä pitämään Euroopan parlamentin ajan tasalla jäsenvaltioiden toimien seurannan suhteen;
10. toteaa, että nuorisotakuujärjestelmiin olisi liitettävä laatupuitteet, joiden avulla varmistetaan tarjottavaan koulutukseen ja työhön kuuluva riittävä palkkaus ja asianmukaiset työolot sekä terveys- ja turvallisuusnormien noudattaminen;

EU-rahoitus

11. pitää myönteisenä uuteen nuorisotyöttömyysaloitteeseen varattujen 6 miljardin euron käyttöönottoa ja kehottaa keskittämään ne monivuotisen rahoituskehyksen ensimmäisiksi vuosiksi, jotta voidaan vähentää nuorisotyöttömyyttä ja panna kiireellisesti täytäntöön nuorisotakuut; korostaa, että nuorisotakuiden täytäntöönpanon kustannukset euroalueella ovat ILO:n arvioiden mukaan 21 miljardia euroa; kehottaa siksi tarkistamaan summaa ylöspäin osana monivuotisen rahoituskehyksen uudelleentarkastelua; suhtautuu myönteisesti nuorisotakuuseen oikeutettujen alle 30-vuotiaiden ryhmän laajentamiseen;

12. pitää myönteisenä vuosien 2014–2020 sosiaalisen muutoksen ja innovoinnin ohjelmaan sisältyvää Progress-mikrorahoituspalvelun seuraajaa, joka on myös nuorisolle arvokas väline uusien, kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen luomiseen;

13. korostaa, että nuorisotyöttömyyttä torjuvaa EU:n rahoitusta on saatavana ennen vuotta 2014 etenkin, jos saatavilla olevia rakennerahastoja ohjelmoidaan uudestaan ja käytetään täysimääräisesti Euroopan investointipankin kasvu- ja työllisyyspimuksessa lupaamat 60 miljardia euroa; pitää myönteisenä rakennerahastojen 16 miljardin euron uudelleenkohdentamista ja vauhdittamista, jotta nuorten työllistäminen ja pk-yritysten rahoitus helpottuisivat;

14. kehottaa komissiota toimimaan aktiivisesti ja saamaan yksityisen sektorin mukaan nuorisotyöttömyyden torjuntaan; kannustaa Euroopan investointipankkia osallistumaan nuorisotakuun toteuttamiseen esimerkiksi sitomalla lainoja työpaikkojen ja harjoittelupaikkojen luomiseen tai tukemalla harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdisteleviä koulutusmalleja; korostaa kuitenkin, että EIP:n lainoja olisi pidettävä avustuksina annettavan EU:n rahoituksen lisänä eikä suinkaan sitä korvaavana;

Nuorisotyöttömyyden torjunta jäsenvaltioissa

15. korostaa, että nuorten työllisyyteen kohdistuvien investointien on oltava tärkeä osa kansallisia sosiaalisten investointien strategioita;

16. kehottaa noudattamaan kunnianhimoista ja kokonaisvaltaista poliittista lähestymistapaa, jossa koulutusta, työllisyyttä ja itsenäistä ammatinharjoittamista koskevia aloitteita tarkastellaan kaikkien nuorten näkökulmasta, kaikilla tasoilla ja yhdenmukaisesti; huomauttaa, että on oleellista keskittyä eri koulutusreittien väliseen siirtymävaiheeseen ja yksilöidä ei-perinteiseen ja vapaamuotoiseen oppimiseen liittyvät pätevyudet; korostaa, että korkeakoulutukseen haetaan vain, jos ansiotulojen tulevaa kehitystä ja työllistymismahdollisuuksia pidetään vakaina, ja että tämä vaikuttaa eniten syrjäytymisvaarassa oleviin nuoriin;

17. on syvästi huolestunut jäsenvaltioiden tekemistä leikkauksista koulutukseen ja nuorisotoimiin ja pitää siksi tärkeänä jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmien uudistamista EU:n ja kansallisten resurssien avulla, jotta kouluopetuksesta tulisi kustannustehokkaampaa ja kilpailukykyistä;

18. vaatii jäsenvaltioita toteuttamaan laaja-alaisia toimia nuorisotyöttömyyden torjumiseksi erityisesti ehkäisemällä koulun, ammatillisen koulutuksen tai oppisopimuskoulutuksen keskeyttämistä (esimerkiksi ottamalla käyttöön harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevä koulutusmalli tai muita yhtä tehokkaita toimintamalleja), ja kehittämään monipuolisia strategioita työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville nuorille;

19. toteaa, että nuoriin tehtävät sosiaaliset investoinnit voivat olla monenlaisia, muun muassa oppilaitosten, koulutuskeskusten ja paikallisten tai alueellisten yritysten kumppanuuksia, nuorille räätälöityä laadukasta koulutusta ja korkeatasoisia harjoitteluohjelmia, ammatillista koulutusta yhteistyössä yritysten kanssa, toimintatapoja, joissa vanhempi työntekijä toimii nuorten tukihenkilönä ja kouluttaa heitä työtehtäviin tai varmistaa paremman koulutuksesta työelämään siirtymisen, nuorten yhteiskunnallisen osallistuvuuden kannustamista, sekä alueellisen, EU:n sisäisen ja kansainvälisen liikkuvuuden edistämistä pyrkien edelleen kohti tutkintojen ja pätevyysien vastavuoroista tunnustamista; korostaa lisäksi, että sosiaalisiin investointeihin voi liittyä tehokkaita kannustimia, esimerkiksi nuorille tarkoitettuja työllistämistukia tai sosiaaliturvamaksuja, jotka takaavat asianmukaiset elin- ja työolot, ja rohkaisee julkisia ja yksityisiä työnantajia palkkaamaan nuoria, investoimaan sekä luomaan korkeatasoisia työpaikkoja nuorille ja kouluttamaan nuoria jatkuvasti ja kehittämään heidän taitojaan työsuhteen aikana sekä tukemaan nuorten yrittäjyyttä;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

20. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan erityisesti niiden jäsenvaltioiden testattujen ja hyväksi havaittujen käytänteiden soveltamista, joissa työttömyys on vähäistä, ja selvittämään, ovatko harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevä koulutus sekä ammatillinen koulutus ja nuorisotakuujärjestelmät, joita sovelletaan jo nyt, sovitettavissa niiden kansallisiin järjestelmiin; korostaa, että käytännön kokemusta korostavat kaksiosaisen ammatillisen koulutuksen järjestelmä ja kaksoistutkintoon tähtäävät opinnot ovat osoittautuneet talouskriisissä erityisen hyödyllisiksi ja auttaneet vähentämään nuorisotyöttömyyttä tekemällä nuorista helpommin työllistettäviä; kehottaa siksi kriisijäsenvaltioita harkitsemaan koulutusjärjestelmiensä uudistamista näiden mallien mukaisesti;

21. korostaa, että kriisimaissa on tällä hetkellä hälyttävän korkea nuorisotyöttömyys; kehottaa siksi komissiota arvioimaan kriisitoimia niiden nuorisotyöttömyyteen kohdistuvien vaikutusten perusteella ja kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota harkitsemaan sellaisten kriisitoimien lakkauttamista, joilla on kielteisiä vaikutuksia nuorisotyöttömyyteen;

22. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan yritysten ja koulutussektorin kaikenlaisia yhteistyötä, jotta opinto-ohjelmat voidaan mukauttaa paremmin työmarkkinoiden tarpeisiin, esimerkiksi laajentamalla alakohtaisia taitoyhteenliittymiä ja osaamisyhteenliittymiä; korostaa, että tarvitaan joustavampia opinto-ohjelmia, jotta voidaan mukautua paremmin työmarkkinoiden tulevaan kehitykseen;

23. korostaa, että jäsenvaltioiden on tehostettava nuorten itsenäisen ammatinharjoittamisen tukemista estäen samalla vararikkoja ja näennäisesti itsenäistä ammatinharjoittamista;

o
o o

24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, Eurooppa-neuvostolle ja neuvostolle.

P7_TA(2013)0271

Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 tarkistamisen lukkiutunut tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 1049/2001 muuttamisen lukkiutuneesta tilanteesta (2013/2637(RSP))

(2016/C 065/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30. toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001,
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (COM(2008)0229),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen (EY) N:o 1049/2001 muuttamisesta (COM(2011)0137),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 15 artiklan,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2011 vahvistamansa kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0580.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa (2010–2011) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvostolle ja komissiolle esitetyt kysymykset asiakirjojen saamista yleisön tutustuttavaksi koskevan asetuksen (EY) N:o 1049/2001 muuttamisen lukkiutuneesta tilanteesta (O-00049/2013, O-00050/2013, O-00051/2013, O-00052/2013, O-00053/2013, O-00054/2013, O-00058/2013 ja O-00059/2013,
- ottaa huomioon 21. toukokuuta 2013 annetun komission julkilausuman asetuksen (EY) N:o 1049/2001 muuttamisen lukkiutuneesta tilanteesta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. katsoo, että avoimuus on tärkeä väline, jonka avulla kansalaiset voivat osallistua unionin päätöksentekoprosessiin ja jonka avulla voidaan varmistaa unionin toimielinten vastuu kansalaisiin nähden ja vahvistaa näin niiden sitoutuneisuutta ja luottamusta;
- B. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen voimaantulo on lisännyt entisestään unionin avoimuusvelvoitteita ja oikeus tutustua asiakirjoihin on kirjattu siihen perusoikeutena;
- C. muistuttaa kehottaneensa useaan otteeseen lisäämään lainsäädäntömenettelyjen avoimuutta, neuvoston työryhmien ja lainsäädäntömenettelyissä julkaistavien oikeudellisten lausuntojen avoimuus mukaan luettuna, sekä lisäämään kolmikantaneuvottelujen avoimuutta;
- D. toteaa myös pitäneensä valitettavana avoimuuden puutetta unionin erillisvirastoissa, kansainvälisissä neuvotteluissa ja vuoropuheluissa, joita komissio käy Euroopan kansalaisten perusoikeuksista ja eduista jäsenvaltioiden kanssa ⁽²⁾;
- E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ja Euroopan oikeusasiamiehen päätökset ovat vaikuttaneet huomattavasti siihen, kuinka asetus (EY) N:o 1049/2001 ymmärretään; katsoo, että kyseinen oikeuskäytäntö ja kyseiset päätökset olisi otettava huomioon lainsäädännössä, erityisesti kun on kyse tunnustamatta jättämisen perusteista lainsäädäntömenettelyssä, kuten asioita Turco ja Access Info koskevilla tuomioilla;
- F. ottaa huomioon, että unionin kansalaiset ja suuri yleisö pitävät asetusta (EY) N:o 1049/2001 merkittävänä säädöksenä, jonka ansiosta heillä on välineet valvoa asianmukaisesti unionin toimia; ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamisessa on yhä parannettavaa, kuten useat oikeusasiamiehen käsittelemät tapaukset ovat osoittaneet;
- G. ottaa huomioon, että komissio ehdotti vuonna 2008 asetuksen (EY) N:o 1049/2001 uudelleenlaatimista eikä perunut ehdotustaan Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen; toteaa, että parlamentti ilmoitti asiaankuuluvasti komissiolle, ettei uudelleenlaatimismenettelyn soveltaminen ole asianmukaista;
- H. ottaa huomioon, että komissio teki vuonna 2011 uuden ehdotuksen, jolla laajennetaan vain epäsuorasti asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamisalaa kaikkiin unionin toimielimiin, toimistoihin, virastoihin ja elimiin; toteaa, että parlamentti yhdisti vuosien 2008 ja 2011 menettelyt yhdeksi menettelyksi;
- I. toteaa, että parlamentti vahvisti ensimmäisen käsittelyn kantansa 15. joulukuuta 2011 ja että kolmikantaneuvottelut aloitettiin Tanskan puheenjohtajakauden aikana vuoden 2012 ensimmäisellä puoliskolla; ottaa huomioon, että komissio ei hyväksynyt kompromissiehdotuksia, mikä on päässyt siihen, että lukkiutunut tilanne kesti yli vuoden;
- J. ottaa huomioon, että neuvosto ei kyennyt viemään asiaa eteenpäin Kyproksen ja Irlannin puheenjohtajakausilla eikä käynnistämään uusia neuvotteluja komission vastustuksen vuoksi, minkä vuoksi neuvostolta edellytetään joitakin osin yksimielisyyttä;
- K. ottaa huomioon, että perussopimukseen Lissabonin sopimuksen voimaantulon johdosta sisällytettyjen lisäantyneiden avoimuusvelvoitteiden vuoksi asetuksen (EY) N:o 1049/2001 muuttamisella ei pitäisi alentaa avoimuuden nykyistä tasoa;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0500.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0500, 18 kappale.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- L. ottaa huomioon, että jos asetuksen (EY) N:o 1049/2001 uudesta versiosta ei päästä yksimielisyyteen, kansalaiset saavat väärän käsityksen unionin luonteesta ja että tällainen epäonnistuminen vaarantaisi unionin päätöksenteon legitimiuden varsinkin, kun otetaan huomioon lähestyvät Euroopan parlamentin vaalit;
1. muistuttaa pitävänsä erittäin tärkeinä tietoon ja asiakirjoihin tutustumista koskevaa perusoikeutta sekä toimielinten ja niiden päätöksentekoprosessien avoimuutta ja katsoo, että ne ovat demokratian tukipilareita ja voivat lähentää kansalaisia unioniin;
 2. kehottaa kaikkia unionin toimielimiä, toimistoja, elimiä ja virastoja panemaan asetuksen (EY) N:o 1049/2001 täysimääräisesti täytäntöön;
 3. katsoo, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 muuttamisen olisi oltava unionin kaikkien toimielinten ensisijainen tavoite, ja pitää tilanteen lukkiutumista valitettavana; pyytää kaikkia unionin toimielimiä tekemään yhteistyötä ratkaisun löytämiseksi mahdollisimman pikaisesti;
 4. vahvistaa sitoutuneensa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 muuttamiseen siten, että siinä annetaan unionin kansalaisille yleisesti ottaen laajemmat ja paremmat mahdollisuudet tutustua unionin asiakirjoihin;
 5. kehottaa komissiota osallistumaan kattavasti asetuksen (EY) N:o 1049/2001 muuttamiseen ja Lissabonin sopimukseen mukauttamiseen sekä poliittisella että teknisellä tasolla tai toteuttamaan kaikki asianmukaiset toimet lukkiutuneen tilanteen ratkaisemiseksi;
 6. kehottaa neuvostoa käynnistämään viipymättä uudelleen asetusta (EY) N:o 1049/2001 koskevat keskustelut, hyväksymään kantansa ensimmäisessä käsittelyssä ja jatkamaan neuvotteluja;
 7. vahvistaa pitävänsä edelleen edellä mainittua 15. joulukuuta 2011 hyväksyttyä ensimmäisen käsittelyn kantaansa ⁽¹⁾ neuvottelujen lähtöasetelmana ja pitää ehdottomana vähimmäisvaatimuksena, että perussopimuksen vaatimusten mukaisesti kyseessä olevaa tekstiä muutettaessa asetuksen soveltamisala ulotetaan selväsanaisesti koskemaan kaikkia unionin toimielimiä, toimistoja ja virastoja, lainsäädännön avoimuutta ja muun muassa oikeudellisten lausuntojen saatavuutta parannetaan siten, että poikkeusten käyttäminen lainsäädäntömenettelyssä olisi aina poikkeus lainsäädännön avoimuutta koskevaan yleiseen sääntöön, avoimuuden ja tietosuojan välistä suhdetta selvennetään, sisällytetään tekstiin Århusin yleissopimus, pidetään nykyistä asiakirjan laveaa määritelmää jatkokehittämisen vähimmäisperustana, varmistetaan kansainvälisiin neuvotteluihin ja sopimuksiin liittyvien asiakirjojen asianmukainen avoimuus ja saaminen yleisön tutustuttavaksi ja vahvistetaan periaate unionin varojen avoimuudesta eikä oteta käyttöön ryhmäpoikkeuksia;
 8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ EP-PE_TC1-COD(2008)0090.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

P7_TA(2013)0274

Lehdistön ja tiedotusvälineiden vapaus maailmassa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 lehdistön ja tiedotusvälineiden vapaudesta maailmassa (2011/2081(INI))**

(2016/C 065/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 19 artiklan, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 19 artiklan ja Unescon kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista koskevan yleissopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n lasten oikeuksista tehdyn yleissopimuksen 13 artiklan, jolla tunnustetaan lasten sananvapaus,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 28. maaliskuuta 2008 antaman päätöslauselman (7/36), jolla laajennetaan mielipiteen- ja ilmaisunvapauden suojelemista vastaavan erityisedustajan tehtävää ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon YK:n erityisraportoijan Frank La Ruen ilmaisunvapauden edistämistä ja suojelua koskevat raportit ⁽²⁾, joissa korostetaan myös kansainvälisten mielipiteen- ja ilmaisunvapautta koskevien ihmisoikeusnormien sovelletavuutta internetiin viestintävälineenä,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 5. heinäkuuta 2012 antaman päätöslauselman "The promotion, protection and enjoyment of human rights on the Internet" ⁽³⁾, jossa tunnustetaan ihmisoikeuksien suojelun ja verkossa tapahtuvan tiedonkulun vapauden merkitys,
- ottaa huomioon YK:n erityisedustajan John Ruggien 21. maaliskuuta 2011 antaman raportin ihmisoikeuksista ja ylikansallisista yhtiöistä ja muista liikeyrityksistä "Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations 'Protect, Respect and Remedy' Framework" ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 23. joulukuuta 2006 antaman päätöslauselman S/RES/1738 hyökkäyksistä journalistista, tiedotusvälineiden ammattilaisia ja muuta henkilöstöä vastaan aseellisissa konflikteissa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 12. elokuuta 1949 tehdyn Geneven sopimuksen ⁽⁶⁾ ja erityisesti sen I lisäpöytäkirjan 79 artiklan, joka koskee vaarallisissa työtehtävissä olevien journalistien suojelua alueilla, joissa on käynnissä aseellinen konflikti,
- ottaa huomioon journalistien suojelua ja rankaisemattomuusongelmaa koskevan YK:n toimintasuunnitelman, jolle YK:n korkean tason koordinaatioelin antoi tukensa 12. huhtikuuta 2012 ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 24. tammikuuta 2013 annetun Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen päätöslauselman 1920(2013) lehdistönvapauden nykytilanteesta Euroopassa,
- ottaa huomioon Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) tekemän tiedotusvälineiden vapautta koskevan työn ja erityisesti Etyjin tiedotusvälineiden vapautta koskevista asioista vastaavan edustajan raportit,

⁽¹⁾ http://ap.ohchr.org/Documents/E/HRC/resolutions/A_HRC_RES_7_36.pdf.

⁽²⁾ Erityisesti 16. toukokuuta 2011 (A/HRC/17/27), 10. elokuuta 2011 (A/66/290), 4. kesäkuuta 2012 (A/HRC/20/17) ja 7. syyskuuta 2012 (A/67/357) julkaistut raportit, joihin voi tutustua seuraavassa osoitteessa: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomOpinion/Pages/Annual.aspx>.

⁽³⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/G12/153/25/PDF/G1215325.pdf?OpenElement>.

⁽⁴⁾ A/HRC/17/31, saatavana osoitteessa: http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Business/A-HRC-17-31_AEV.pdf.

⁽⁵⁾ <http://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/681/60/pdf/N0668160.pdf?OpenElement>.

⁽⁶⁾ <http://www.un-documents.net/gc-p1.htm>.

⁽⁷⁾ http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CI/CI/pdf/official_documents/un_plan_action_safety_en.pdf.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon kansalaisjärjestöjen tiedotusvälineitä koskevat raportit, kuten Toimittajat ilman rajoja -järjestön Press Freedom Index -vertailu ja Freedom House -järjestön lehdistönvapautta käsittelevät Freedom of the Press -raportit sekä kansainvälisen lehdistöinstituutin Death Watch -raportit ja vuotuiset IPI World Press Freedom Review -raportit,
- ottaa huomioon 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta: yhteiskunnan etujen sekä kestävän ja osallistavan elpymisen edistäminen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta: tilivelvollinen, avoin ja vastuullinen yritystoiminta sekä kestävä kasvu ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman EU:n vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista 2011 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman Kansainvälisen televiestintäliiton (ITU) kansainvälisen televiestinnän tulevasta maailmankonferenssista (WCIT-2012) ja kansainvälisen televiestintäsäännösten (ITR) soveltamisalan mahdollisesta laajentamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman digitaalisen vapauden strategiasta EU:n ulkopoliitikassa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n strategiakehyksen ja toimintasuunnitelman (11855/2012), jonka neuvosto hyväksyi 25. kesäkuuta 2012,
- ottaa huomioon neuvostolle 13. kesäkuuta 2012 antamansa suosituksen ihmisoikeuksista vastaavasta Euroopan unionin erikoisedustajasta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon korkean edustajan / varapuheenjohtajan Catherine Ashtonin kansainvälisenä lehdistönvapauden päivänä Euroopan unionin puolesta antamat julkilausumat ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 12. joulukuuta 2011 antaman yhteisen tiedonannon aiheesta ”Ihmisoikeudet ja demokratia keskeisenä osana EU:n ulkoisia toimia – kohti tehokkaampaa lähestymistapaa” (COM(2011)0886)),
- ottaa huomioon digitaalisesta agendasta vastaavan komission jäsenen 12. joulukuuta 2011 antaman tiedonannon ”No disconnect” -strategiasta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta ”Yritysten yhteiskuntavastuuta koskeva uudistettu EU:n strategia vuosiksi 2011–2014” (COM(2011)0681),
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman demokratiakehitystä edistävästä EU:n ulkopoliitikasta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission 25. toukokuuta 2011 antaman yhteisen tiedonannon ”Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten” (COM(2011)0303),
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman medialukutaidosta digitaalisessa maailmassa ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0050.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0049.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0503.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0451.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0470.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0250.

⁽⁷⁾ http://eeas.europa.eu/top_stories/2012/20120503_world_press_freedom_day_en.htm. http://europa.eu/rapid/press-release_PRES-13-181_en.htm.

⁽⁸⁾ <http://blogs.ec.europa.eu/neelie-kroes/ict-human-rights-guidance>.

⁽⁹⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 165.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 9.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2006 demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisesta edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä (demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline, EIDHR) ⁽¹⁾ ja kaikki muut EU:n ulkoiset rahoitusvälineet,
- ottaa huomioon 14. helmikuuta 2006 antamansa päätöslauselman ihmisoikeus- ja demokratialausekkeesta Euroopan unionin sopimuksissa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon antamansa päätöslauselmat ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksista, mukaan luettuina maakohtaiset päätöslauselmat, jotka ovat syntyneet lehdistön ja tiedotusvälineiden vapautta koskevasta huolesta ja erityisesti journalistien ja verkkopäiväkirjan pitäjien vangitsemisesta aiheutuneesta huolesta,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklan ja erityisesti siinä olevan määräyksen, jonka mukaan tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta on kunnioitettava,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 ja 21 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia koskevat EU:n suuntaviivat,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston ihmisoikeusyleissopimuksen ja meneillään olevat neuvottelut EU:n liittymisestä siihen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0176/2013);

Lehdistön ja tiedotusvälineiden periaatteet ja rooli

- A. ottaa huomioon, että ilmaisunvapaus on yleismaailmallinen ihmisoikeus, joka on demokratian perusta ja oleellisen tärkeä muiden oikeuksien toteutumiselle, joita ihmiset kaikkialla maailmassa pyrkivät saavuttamaan ja joihin kuuluvat oikeus kehittyä, saada ihmisarvo ja kokea täyttymystä;
- B. ottaa huomioon, että ilmaisunvapauden rajoittamisella on vakavia vaikutuksia, että sen rajoittamisen olisi oltava hyvin rajallista ja että se on perusteltua ainoastaan tarkoin rajatuin edellytyksin, joista säädetään kansainvälisessä oikeudessa laillisiksi katsotuissa laeissa; ottaa huomioon, että ilmaisunvapaus on perusoikeus ja liittyy hyvin läheisesti lehdistön ja tiedotusvälineiden vapauteen ja moniarvoisuuteen; ottaa huomioon, että kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen allekirjoittaneet valtiot on velvoitettu varmistamaan, että lehdistön ja tiedotusvälineiden riippumattomuus, vapaus ja moniarvoisuus voidaan taata;
- C. katsoo, että media-alustat ovat oleellisen tärkeitä ilmaisunvapauden käyttämisen kannalta; toteaa, että riippumaton lehdistö ilmaisunvapauden kollektiivisena ilmentymänä on yksi mediaympäristön keskeisistä toimijoista, jonka tehtävänä on valvoa demokratiaa;
- D. toteaa, että lehdistöä, tiedotusvälineitä, digitaaliaa ja journalismia pidetään julkishyödykkeinä;
- E. ottaa huomioon, että (digitaaliset) media-alustat ovat luonteeltaan yhä globaalimpia ja että niiden käyttäjämäärä kasvaa koko ajan;
- F. ottaa huomioon, että internet ja tiedotusvälineet ovat ihmisoikeuksien puolustajien käyttämiä välineitä;
- G. ottaa huomioon, että verkon neutraalisuus on oleellinen periaate avoimen internetin kannalta, vahvistaa viestintää turvaamalla kilpailun ja avoimuuden ja on hyödyksi myös liiketoimintamahdollisuuksille sekä edistää innovointia, työpaikkojen luomista ja kasvua;
- H. ottaa huomioon, että sanan- ja ilmaisunvapaus sekä tiedotusvälineiden vapaus ja journalistien vapaus ovat kaikkialla maailmassa uhattuina ja että journalistit ovat usein myös ihmisoikeuksien puolustajia sekä yhdistymisvapauden, mielipiteen-, uskonnon- ja omantunnonvapauden edistäjiä; ottaa huomioon, että journalisteja usein kuitenkin vainotaan ja vangitaan;

⁽¹⁾ EUVL L 386, 29.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- I. ottaa huomioon, että uudet digitaaliset ja verkossa olevat media-alustat ovat osaltaan lisänneet monimuotoisuutta ja moniarvoisuutta;
- J. ottaa huomioon, että EU:n pyrkimyksiä ja ohjelmia lehdistön ja tiedotusvälineiden vapauden edistämiseksi ja suojelemiseksi kaikkialla maailmassa olisi tehostettava kansalaisyhteiskunnan ja journalistijärjestöjen arvokkaan työn pohjalta;
- K. toteaa, että EU voi olla uskottava maailmanlaajuisilla foorumeilla ainoastaan, jos lehdistön ja median vapaudet on turvattu ja kun niitä kunnioitetaan myös itse unionissa;

Viimeaikainen kehitys

1. toteaa, että etenkin hallitukset ovat vastuussa lehdistön ja tiedotusvälineiden vapauden takaamisesta ja suojelemisesta; panee merkille, että hallitukset myös syyllistyvät eniten lehdistön ja tiedotusvälineiden vapauden rajoittamiseen ja pahimmissa tapauksissa ne turvautuvat yhä useammin oikeudelliseen painostukseen tämän vapauden rajoittamiseksi käyttämällä väärin terrorismin ja ääriliikkeiden vastaista lainsäädäntöä ja valtion turvallisuutta, maanpetoksia tai kumouksellista toimintaa koskevia lakeja; panee merkille, että valtion turvallisuutta koskevien kysymysten ja tiedonvapauden välillä on saavutettava tasapaino, jotta voidaan välttää väärinkäytökset ja taata lehdistön ja tiedotusvälineiden riippumattomuus; toteaa, että poliitikkojen omistamat mediaimperiumit on joskus valtuutettu toteuttamaan harhaanjohtavia tiedotuskampanjoita; pitää oleellisen tärkeänä, että lehdistö ja tiedotusvälineet voivat toimia riippumattomasti ja vapaina poliittisesta ja taloudellisesta painostuksesta; on huolissaan siitä, että viimeisimpien vuosittaisten vertailujen ja analyysiraporttien mukaan lehdistön ja tiedotusvälineiden vapautta koskevat arviot heikkenevät jatkuvasti sekä EU:ssa että sen ulkopuolisissa maissa (ks. luettelo mietinnön A7-0176/2013 lopussa olevassa liitteessä);

2. korostaa, että vapaa, riippumaton ja moniarvoinen verkossa oleva ja perinteinen media on yksi demokratian ja moniarvoisuuden kulmakivistä; tunnustaa tietolähteiden merkityksen todellisen vapauden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden kannalta; huomauttaa, että tiedotusvälineiden vapauden ja riippumattomuuden säilyttäminen maailmassa on yhteinen etu; toteaa, että vapailla ja riippumattomilla tiedotusvälineillä ja vapaalla tietojenvaihdolla on äärimmäisen tärkeä rooli epädemokraattisissa hallinnoissa tapahtuvissa demokratiaa edistävissä muutoksissa;

3. pitää valitettavana, että monia journalisteja on haavoitettu, murhattu tai pahoinpidelty vakavasti eri puolilla maailmaa ja että syylliset ovat usein jääneet rankaisematta; korostaa siksi, että on tärkeää torjua rankaisemattomuutta; painottaa, että viranomaiset eivät voi käsitellä journalisteihin kohdistettuja uhkauksia ja väkivaltaisuuksia tai varmistaa heidän turvallisuuttaan ilman, että poliittiset viranomaiset sekä oikeus- ja poliisiviranomaiset ryhtyvät päättäväisiin toimenpiteisiin niitä vastaan, jotka hyökkäävät journalisteja ja heidän työtään vastaan; panee merkille, että rankaisemattomuus ei vaikuta ainoastaan lehdistön vapauteen vaan myös journalistien jokapäiväiseen työhön, sillä se luo pelon ja itesensuurin ilmapiiriä; katsoo, että EU:n olisi suhtauduttava ankarammin niihin maihin, jotka sallivat jatkuvasti tällaisten tekojen rankaisemattomuuden ja kehottaa kaikkia valtioita takaamaan journalistien turvallisuuden;

4. korostaa, että lait, säännökset, pelottelu, sakot ja tiedotusvälineiden omistuksen voimakas keskittyminen poliitikkojen tai sellaisten muiden henkilöiden käsiin, joilla on eturistiriitoja, ovat tekijöitä, jotka voivat rajoittaa tiedonhankinnan tai -saamisen vapautta ja johtaa ilmaisunvapauden joutumiseen uhatuksi;

5. korostaa, että hallitukset saattavat harjoittaa lehdistön ja tiedotusvälineiden epäsuoraa painostusta; katsoo, että monessa maassa tiedotusvälineet ovat hyvin riippuvaisia hallituksen mainonnasta, josta voi tulla väline tiedotusvälineiden painostamiseen, ja että myös sakkoja voidaan käyttää kriittisten tiedotusvälineiden toiminnan rajoittamiseen;

6. pitää valitettavana, että ilmaisun kriminalisointi on lisääntymässä; muistuttaa, että monia journalisteja on vangittu eri puolilla maailmaa heidän tekemänsä työn tähden; on tietoinen siitä, että kunnianloukkausta, jumalanpilkkaa, herjausta, "valtion ulkoisen kuvan heikentämistä" ja "homoseksuaalista propagandaa" koskevia lakeja käytetään journalistien vangitsemiseen ja ilmaisunvapauden estämiseen; pitää valitettavana, että sensuuri lisää itesensuuria; vaatii lopettamaan journalistien häirinnän, sillä heidän on voitava tehdä työtään riippumattomasti ilman väkivallan ja syytösten pelkoa, sekä vapauttamaan välittömästi kaikki työnsä vuoksi vangitut journalistit ja verkkopäiväkirjanpitäjät;

7. tuomitsee jyrkästi sen, että monilla journalisteilla ei ole mahdollisuutta saada oikeusapua, samalla kun heidän ammattinsa on yhä useammin ihmisoikeuksia koskevan kamppailun etulinjassa joko verkossa tai sen ulkopuolella;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

8. katsoo, että tiedotusvälineiden omistuksen keskittyminen laajoille konglomeraateille uhkaa tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta erityisesti kun samalla tapahtuu digitointia; korostaa, että on tärkeää, että taustalla oleva mediainfrastruktuuri on avoin ja mahdollisuuksia antava ja että on olemassa riippumattomia sääntelyelimiä;
9. tunnustaa yksityisten säätöiden ja kansalaisjärjestöjen mahdollisuudet tukea laadukasta journalismia ja olla innovoinnin edistäjiä;
10. korostaa, että vaikka yrityksillä on uusia tehtäviä globaalisti ja digitaalisesti yhteenliitetyssä maailmassa, niillä on myös uusia haasteita alueilla, jotka ovat perinteisesti kuuluneet viranomaisten vastuulle; on tietoinen, että hallitusten määräämät verkkosisältöä ja -palveluja koskevat kiellot ovat aiheuttaneet painetta palvelujen toimituksellista riippumattomuutta ja jatkuvuutta kohtaan;
11. on tietoinen, että liian usein mediaa käytetään perinteisenä propagandavälineenä ja/tai se osallistuu tähän propagandaan, ja katsoo, että erityisesti julkisen palvelun tiedotusvälineiden taloudellinen ja poliittinen riippumattomuus ja moniarvoisuus ovat oleellisen tärkeitä; korostaa, että vapailla ja riippumattomilla julkisilla tiedotusvälineillä on ratkaiseva rooli demokratian syventämisessä, kansalaisyhteiskunnan julkiseen keskusteluun ja julkisiin asioihin osallistumisen maksimoinnissa ja kansalaisten päätösvallan lisäämisessä siirryttäessä kohti demokratiaa;
12. kannustaa laatimaan eettiset säännöt journalistille ja tiedotusvälineiden johtoon kuuluville, jotta voidaan varmistaa journalistien ja tiedotusvälineiden täydellinen riippumattomuus; toteaa, että on tärkeää valvoa näiden sääntöjen noudattamista perustamalla riippumattomia valvontaelimiä;

Digitointi

13. panee merkille, että nykyaikaisilla tiedotusvälineillä, jotka on yhä useammin digitoitu, on suuret mahdollisuudet vaikuttaa yksilöihin ja voimaannuttaa yksilöitä lisäämällä tiedon tasoa ja kriittistä ajattelua, ja tiedostaa, että tämä kehitys aiheuttaa levottomuutta erityisesti autoritaarisissa hallinnoissa;
14. toteaa, että digitaaliset ja verkossa olevat media-alustat ovat olleet erittäin tärkeässä asemassa viime vuosien kansannousuissa diktatuurihallintoja vastaan;
15. korostaa, että mahdollisuus saada tietoa sekä verkosta että sen ulkopuolelta on välttämätön mielipiteiden ja ilmaisun kehittymiselle sekä ilmaisulle ja sisällön välittämiselle media-alustojen kautta, koska ne ovat olennaisen tärkeä väline vallankäytön valvontaan;
16. panee merkille, että tiedotusvälineiden ja tiedon digitointi on lisännyt niiden mahdollisuuksia saavuttaa ja vaikuttaa mutta myös sumentanut tiedon ja mielipiteiden välistä hienoa eroa; panee merkille käyttäjien luoman sisällön ja kansalaisjournalismin merkittävän lisääntymisen;
17. katsoo, että lehdistön ja tiedotusvälineiden digitointi lisää uusia tasoja mediaympäristöön ja samalla herättää kysymyksiä tiedon saatavuudesta, laadusta ja objektiivisuudesta sekä tiedon suojaamisesta;
18. korostaa, että digitointi auttaa ihmisiä saamaan tietoa, valvomaan virkamiehiä, varmistamaan, että dataa ja asiakirjoja jaetaan ja levitetään ja että epäoikeudenmukaisuudet ja korruptio tuodaan päivänvaloon;
19. korostaa, että tietotekniikkainfrastruktuurien täyden potentiaalin vapauttamiseksi tarvitaan maailmanlaajuisia yhteentoimivuutta ja asianmukaista sääntelyä ja että tieto- ja viestintätekniset elementit olisi sisällytettävä sekä olemassa olevaan että kehittyvään mediaympäristöön samoin kuin riippumattomuuden, moniarvoisuuden ja monimuotoisuuden perusedellytykset;
20. pitää valitettavana kaikkia yrityksiä "suljetun internetin" luomiseksi, sillä ne loukkaavat vakavalla tavalla oikeutta saada tietoa; kehottaa kaikkia viranomaisia olemaan ryhtymättä tällaisiin toimenpiteisiin;
21. on huolissaan laajamittaisesta valvonnasta ja sensuurista sekä kieltojen ja suodattamisen lisääntymisestä, jotka paitsi vaikuttavat kielteisesti tiedotusvälineisiin sekä journalistien ja verkkopäiväkirjanpitäjien työhön myös haittaavat kansalaisyhteiskunnan työtä tärkeiden poliittisten, taloudellisten ja sosiaalisten muutosten edistäjinä; tuomitsee jyrkästi kaikki pidätykset ja yritykset pidättää verkkopäiväkirjanpitäjiä ja pitää niitä hyökkäyksinä sanan- ja mielipiteenvapautta vastaan;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

22. pitää valitettavana, että monet tekniikat ja palvelut, joita käytetään kolmansissa maissa ihmisoikeuksien loukkaamiseen sensuroimalla tietoa, sekä kansalaisten ja heidän toimintansa laajamittaiseen valvontaan, seurantaan ja jäljittämiseen (matka)puhelinverkoissa ja internetissä, ovat peräisin EU:sta; kehottaa komissiota ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin tällaisen ”digitaalisten aseiden kaupan” pysäyttämiseksi;

23. painottaa, että olisi paremmin ymmärrettävä välittäjien roolia ja vastuuta; katsoo, että markkinasääntelyviranomaiset voivat auttaa säilyttämään kilpailun, mutta katsoo, että on myös tarpeen tutkia uusia tapoja yksityisten toimijoiden ottamiseksi mukaan niin, että voidaan säilyttää tiedon julkinen arvo; panee merkille, että itsesääntelyyn voi sisältyä erityisiä riskejä, jos (demokraattinen) valvonta on puutteellista;

24. korostaa, että digitaaliset ja (tietokone)datavetoiset alustat tai palvelut, kuten hakukoneet, ovat yksityisessä omistuksessa, ja että niiden on oltava avoimia, jotta voidaan säilyttää tiedon julkinen arvo ja estää tiedonsaannin ja ilmaisuvapauden rajoitukset;

25. korostaa, että tarvitaan ilmiantajien suoja ja lähdesuojaa ja että unionin on toteutettava niitä koskevia toimia maailmanlaajuisesti;

26. tuomitsee jyrkästi kaikki yritykset käyttää internetiä tai muita verkossa olevia media-alustoja terroristitoiminnan tukemiseen ja edistämiseen; kehottaa viranomaisia omaksumaan päättäväisen kannan tähän kysymykseen;

EU:n politiikka ja ulkoiset toimet

27. korostaa, että on oleellisen tärkeää, että EU edistää ja suojelee maailman lehdistön ja tiedotusvälineiden vapautta, jotta sitä voidaan pitää arvojen yhteisönä; korostaa, että EU:n olisi osoitettava maksimaalista poliittista johtajuutta varmistaakseen, että journalistien suojellaan maailmanlaajuisesti;

28. katsoo, että unionin olisi ensimmäisenä oltava varmistamassa, että tiedotusvälineet säilyvät riippumattomina, moniarvoisina ja monimuotoisina, ja puolustamassa journalistien ja verkkopäiväkirjojen pitäjien asemaa, vapautta ja turvallisuutta; korostaa, että tämän saavuttamiseksi unioni ei saisi puuttua sisältöön, vaan sen olisi tuettava mahdollisuuksia antavaa ympäristöä ja ilmaisunvapauden rajoitusten poistamista kaikkialla maailmassa;

29. panee huolestuneena merkille, että viime vuosina eräät tiedotusvälineet erityisesti unionissa ovat epäeettisen ja oletetun laittoman toimintansa takia joutuneet silmäläpidon alaisiksi; katsoo, että unioni voi johtaa esimerkillä vain, jos se pyrkii ratkaisemaan omat sisäiset ongelmansa;

30. kannustaa komissiota seuraamaan jatkossakin tiiviisti lehdistön ja median riippumattomuutta jäsenvaltioissa;

31. katsoo, että vaikka unioni käsittelee lehdistön ja tiedotusvälineiden vapautta useiden toimintalinjojen ja ohjelmien avulla, se ei ole erityisesti ja yleisesti keskittynyt tähän kysymykseen, eikä sillä ole johdonmukaista ja tehokasta suunnitelmaa ja vertailukohtia;

32. katsoo, että kattavan strategian puuttuminen johtaa hajanaisuuteen ja voi aiheuttaa sen, että tärkeistä poliittisista avoimuuden ja vastuullisuuden periaatteista joudutaan luopumaan;

Strategia

33. kehottaa komissiota ja erityisesti kehitys- ja yhteistyöpääosastoa sekä Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) parantamaan yhteistyötään ja ohjelmoinnin koordinoitua lisäämällä erityisesti poliittisen ja diplomaattisen työn synergioita ja käyttämällä yhteistä rahoitusta sekä toteuttamalla yhteisiä hankkeita, joissa myös seuranta ja arviointi tehdään yhdessä; kehottaa komissiota parantamaan menneiden, nykyisten ja tulevien ohjelmien analysointia ja arviointia ja julkaisemaan niiden tulokset;

34. kehottaa siirtymään hankkeiden ad hoc -rahoituksesta kestävämpään rahoitukseen ja ottamaan mukaan myös yksityisiä lahjoittajia ja keskustelukumppaneita; panee merkille, että ohjelmoinnissa tarvitaan räätälöityä lähestymistapaa sekä kansallisella että alueellisella tasolla;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

35. kehottaa unionia omaksumaan merkittävemmän roolin varsinkin ehdokasmaissa sekä eteläisessä ja itäisessä lähinaapurustossaan ja kauppa- ja assosiaationeuvottelujen yhteydessä; kehottaa unionia hyväksymään strategian, jolla varmistetaan, että se seuraa tiiviisti lainsäädännön muutoksia, joilla rajoitetaan lehdistön moniarvoisuutta ja vapautta kolmansissa maissa, ja myös reagoi näihin muutoksiin;

36. painottaa, että olemassa olevia rahoitusvälineitä, kuten EIDHR:ää ja maantieteellisiä välineitä, olisi käytettävä joustavasti, jotta voidaan auttaa vahvistamaan kansalaisyhteiskuntaa; korostaa, että paikallinen omistus ja valmiuksien kehittäminen ovat oleellisia kestävän kehityksen ja edistyksen varmistamiseksi;

37. korostaa, että unionin olisi tuettava päätöksentekijöiden, sääntelyviranomaisten ja tiedotusvälineiden koulutusta ja valmennusta yhtäläisesti kolmansissa maissa, pyrkien vahvistamaan lehdistön ja tiedotusvälineiden vapautta ja asianmukaisia ja teknologisesti neutraaleja markkinasääntelyn muotoja, ja muistettava erityisesti, että siirtymäaikoina vapauksia usein rajoitetaan vakauden ja turvallisuuden nimissä;

38. korostaa, että tiedotusvälineiden kehittymisen ja ilmaisunvapauden mahdollistamisen olisi oltava tärkeä osa unionin maakohtaisia keskusteluja; korostaa, että unionin kauppa-, kumppanuus-, yhteistyö- ja assosiaatiosopimuksissa kolmansien maiden kanssa sekä tukiohjelmissa olisi noudatettava selkeitä vertailukohtia ja ehtoja SEU:n 21 artiklan mukaisesti; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota kunnioittamaan ja noudattamaan tällaisten sopimusten neuvotteluja koskevia parlamentin mietintöjä ja suosituksia; muistuttaa, että parlamentin, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja komission välinen yhtenäisyys, johdonmukaisuus, koordinointi ja avoimuus näiden perustavien ihmisoikeuksien täytäntöönpanossa ja seurannassa vaikuttavat ratkaisevalla tavalla EU:n uskottavuuteen ja tehokkuuteen sen suhteissa kolmansiin maihin ja näiden maiden kanssa tapahtuvaan vuorovaikutukseen;

39. kehottaa komissiota tekemään rankaisemattomuuden torjumisesta yhden painopistealueista ilmaisunvapautta ja tiedotusvälineitä koskevista ohjelmissaan muun muassa tarjoamalla tukea journalisteihin kohdistuneiden rikosten tutkinnassa, luomalla oikeusapurahastoja ja tarjoamalla asiantuntemusta;

40. katsoo, että unionin rahoitusta ei pitäisi rajata erikoistuneisiin kansainvälisiin järjestöihin (välittäjiin), vaan myös paikallisten järjestöjen olisi voitava saada rahoitusta;

41. kehottaa komissiota tarkastelemaan uudelleen luottamuksellisuuslausekkeita ihmisoikeusrahoituksessaan lehdistön ja tiedotusvälineiden tapauksessa, sillä lausekkeet antavat mahdollisuuden hyökätä journalistien, tiedotusvälineiden tai kansalaisjärjestöjen mainetta vastaan, ja siten vahingoittaa unionin ihmisoikeustoimien, jotka itse ovat avoimia ja seurattavia, uskottavuutta;

42. korostaa, että lehdistöä ja tiedotusvälineitä koskevien ohjelmien olisi keskityttävä myös (valtiollisten ja oikeudellisten) rakenteiden parantamiseen ja paikallisten media-yhtiöiden ja -yritysten tukemiseen, jotta voidaan parantaa niiden seurattavuutta, riippumattomuutta, kykyä olla kestäviä, ammattimaisuutta ja avoimuutta; korostaa, että EU:n tiedotusvälinepolitiikassa olisi pyrittävä myös maksimoimaan moniarvoisuus ja erilaisuus tukemalla riippumattomia tiedotusvälineitä ja aloittelevia yrityksiä;

43. palauttaa mieliin, että ilmaisunvapaus ja median moniarvoisuus myös internetissä ovat Euroopan unionin ydinarvoja; korostaa lehdistön ja tiedotusvälineiden vapauden perustavanlaatuisia merkitystä unionin laajentumispolitiikassa, ja tässä yhteydessä digitaalisten vapauksien merkitystä, ja pitää näitä vapauksia ihmisoikeuksina ja sen vuoksi osana Kööpenhaminan poliittisia kriteereitä;

44. katsoo, että unionin olisi sisällytettävä lehdistön ja tiedotusvälineiden tukea koskevia osia antamaansa vaaliapuun esimerkiksi lujittamalla yhteistyötä kolmansien maiden vaalihallintoelinten ja lehdistön välillä, jotta voidaan parantaa vaaliprosessien ja -tulosten seurattavuutta ja legitimitettiä;

45. katsoo, että siirtymävaiheessa olevien maiden sovittelu- ja jälleenrakennusprosessien yhteydessä EU:n on keskityttävä lehdistön ja tiedotusvälineiden vapauteen;

46. suhtautuu myönteisesti monen kansainvälisen (journalisti)järjestön tärkeään työhön, joka liittyy lehdistön ja tiedotusvälineiden vapauteen, ja korostaa, että EU:n olisi annettava näille organisaatioille täysi tukensa, kun otetaan huomioon organisaatioiden tärkeä työ yhteydenpidossa;

47. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa käyttämään mahdollisimman tehokkaasti hyväksi unionin osallistumista lehdistöön, tiedotusvälineisiin ja digitaalisiin vapauksiin keskittyviin monenvälisiin foorumeihin, joita ovat muun muassa Euroopan neuvosto, Etyj sekä YK-järjestelmä;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

48. kehottaa komissiota, neuvostoa ja Euroopan ulkosuhdehallintoa hyväksymään mahdollisimman nopeasti EU:n ulkopolitiikan puitteissa lehdistön ja tiedotusvälineiden vapautta koskevan strategian ja sisällyttämään tässä mietinnössä esitetyt suositukset tuleviin ilmaisunvapautta verkossa ja sen ulkopuolella koskeviin suuntaviivoihin;

49. kehottaa lukemaan ja tarkastelemaan tätä mietintöä läheisessä yhteydessä parlamentin digitaalisen vapauden strategiasta EU:n ulkopolitiikassa aiemmin antaman päätöslauselman kanssa;

o
o o

50. pyytää puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, ihmisoikeuksista vastaavalle Euroopan unionin erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle, Unescolle, Euroopan neuvostolle sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle.

P7_TA(2013)0276

Rahoituspalvelut: neuvoston kyvyttömyys edetä ehdotusten käsittelyssä ja joidenkin ehdotusten hyväksymisen viivästyminen komissiossa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 rahoituspalveluista: neuvoston puutteellinen edistyminen ja komission viivytykset tiettyjen ehdotusten hyväksymisen yhteydessä (2013/2658(RSP))

(2016/C 065/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2010 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi talletusten vakuusjärjestelmistä (uudelleenlaadittu toisinto) (COM(2010)0368),
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2010 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sijoittajien korvausjärjestelmiä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY muuttamisesta (COM(2010)0371),
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2011 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2003/71/EY ja 2009/138/EY muuttamisesta Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sekä Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuksien osalta (COM(2011)0008), jäljempänä "Omnibus II / Solvenssi II",
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2011 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rahoitusvälineiden markkinoista ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY kumoamisesta (uudelleenlaadittu) (COM(2011)0656) ja 20. lokakuuta 2011 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahoitusvälineiden markkinoista sekä OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun asetuksen [Euroopan markkinarakenneasetus] muuttamisesta (COM(2011)0652), jäljempänä "MiFID-tarkistus",
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2011 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista (COM(2011)0654) ja 20. lokakuuta 2011 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) (COM(2011)0651), jäljempänä "MAD/MAR",

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 7. maaliskuuta 2012 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (COM(2012)0073),
 - ottaa huomioon 6. kesäkuuta 2012 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivien 77/91/ETY ja 82/891/ETY, direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY ja 2011/35/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (COM(2012)0280),
 - ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2012 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2009/65/EY muuttamisesta säilytystoimintojen, palkka- ja palkkiopolitiikan sekä seuraamusten osalta (COM(2012)0350), jäljempänä "UCITS V",
 - ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2012 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi talletusten vakuusjärjestelmistä (uudelleenlaadittu toisinto) (COM(2012)0360), jäljempänä "IMD II",
 - ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon komission työohjelmasta 2010 (COM(2010) 0135) ja erityisesti viittauksen aikomukseen hyväksyä vuonna 2010 lainsäädäntöehdotus direktiiviksi oikeusvarmuudesta arvopaperilainsäädännössä,
 - ottaa huomioon 27. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon komission työohjelmasta 2011 (COM(2010) 0623) ja erityisesti viittauksen aikomukseen hyväksyä vuonna 2011 lainsäädäntöehdotus direktiiviksi oikeusvarmuudesta arvopaperilainsäädännössä,
 - ottaa huomioon 15. marraskuuta 2011 annetun komission tiedonannon komission työohjelmasta 2012 (COM(2011) 0777) ja erityisesti viittauksen aikomukseen hyväksyä vuonna 2012 lainsäädäntöehdotus direktiiviksi oikeusvarmuudesta arvopaperilainsäädännössä sekä lainsäädäntöehdotus maksupalveluista sisämarkkinoilla 13. marraskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja direktiivin 2007/64/EY⁽¹⁾ tarkistamisesta,
 - ottaa huomioon 1.–2. maaliskuuta 2012 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät ja erityisesti viittauksen MiFID-tarkistukseen,
 - ottaa huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean 20. joulukuuta 2012 antaman suosituksen rahamarkkinarahastoista⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 20. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman varjopankkitoiminnasta⁽³⁾,
 - ottaa huomioon neuvostolle ja komissiolle esitetyt kysymykset rahoituspalveluista: neuvoston puutteellinen edistyminen ja komission viivytykset tiettyjen ehdotusten hyväksymisen yhteydessä (O-000063/2013 – B7-0208/2013 ja O-000065/2013 – B7-0209/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että EU:n talouden elpyminen edellyttää vakaata rahoitusala, joka tarjoaa reaalityaloudelle kilpailukykyistä rahoitusta; katsoo, että tämän saavuttamiseksi pankkiunionia on täydennettävä tästä talouden alasta vastaavien eri EU:n toimielinten sopimalla ja vahvistamalla tavalla;
- B. ottaa huomioon, että komissio hyväksyi talletusvakuusdirektiivin tarkistamista koskevan ehdotuksen 12. heinäkuuta 2010 ja parlamentti äänesti siitä ensimmäisessä käsittelyssä 16. helmikuuta 2012⁽⁴⁾ neuvoston kanssa käytyjen tuloksettomien neuvottelujen jälkeen;
- C. ottaa huomioon, että komissio hyväksyi sijoittajien korvausjärjestelmiä koskevan direktiivin tarkistamista koskevan ehdotuksen 12. heinäkuuta 2010 ja parlamentti äänesti siitä ensimmäisessä käsittelyssä 5. heinäkuuta 2011⁽⁵⁾, kun neuvosto ei ollut halukas omaksumaan yleistä lähestymistapaa ja ryhtymään neuvotteluihin;

⁽¹⁾ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 146, 25.5.2013, s. 1.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0427.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0049.

⁽⁵⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 328.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- D. ottaa huomioon, että komissio hyväksyi MiFID-tarkistusta koskevat ehdotuksensa 20. lokakuuta 2011 ja parlamentti käsitteli ne nopeasti ja hyväksyi ehdotuksiin tarkistuksia 26. lokakuuta 2012⁽¹⁾ vain vuoden kuluttua niiden esittämisestä; ottaa huomioon, että parlamentti on siitä lähtien odottanut pääsevänsä neuvottelemaan neuvoston kanssa mahdollisesta hyväksymisestä ensimmäisessä käsittelyssä;
- E. ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvosto totesi 1.–2. maaliskuuta 2012 pitämässään kokouksessa, että lainsäätäjien olisi päästävä sopimukseen MiFID-tarkistuksesta joulukuuhun 2012 mennessä;
- F. ottaa huomioon, että komissio hyväksyi arvopaperikeskuksia koskevan ehdotuksensa 7. maaliskuuta 2012 ja parlamentin talous- ja raha-asoiden valiokunta hyväksyi mietintönsä 4. helmikuuta 2013 (A7-0039/2013) ja on siitä lähtien odottanut pääsevänsä neuvottelemaan neuvoston kanssa mahdollisesta hyväksymisestä ensimmäisessä käsittelyssä;
- G. ottaa huomioon, että komission ehdotusta direktiiviksi oikeusvarmuudesta arvopaperilainsäädännössä odotettiin alun perin hyväksyttäväksi vuonna 2010 ja se sisällytettiin sitten komission lainsäädäntö- ja työohjelmiin vuosille 2011 ja 2012 mutta sitä ei ole vielä hyväksytty;
- H. ottaa huomioon, että direktiivissä 2007/64/EY maksupalveluista sisämarkkinoilla vaaditaan komissiota julkaisemaan viimeistään 1. marraskuuta 2012 kertomus direktiivin täytäntöönpanosta ja vaikutuksista ja esittämään tarvittaessa sen tarkistamista koskeva ehdotus; ottaa huomioon, että komissio ei vielä ole esittänyt tällaista kertomusta eikä tarkistusta;
- I. ottaa huomioon, että varjopankkitoimintaa koskevassa päätöslauselmassaan parlamentti vaati rahamarkkinarahastoja koskevia lisätoimenpiteitä erityisesti näiden rahastojen kestävyuden parantamiseksi ja likviditeettiriskin kattamiseksi, ja ottaa huomioon, että näissä toimenpiteissä olisi otettava huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) pian tuon päätöslauselman jälkeen antamat suositukset, jotka koskivat NAV-rahamarkkinarahastojen lopettamista;
- J. ottaa huomioon, että direktiivin 2011/89/EY⁽²⁾ 5 artiklassa vaadittiin komissiota tarkastelemaan perinpohjaisesti uudelleen direktiiviä 2002/87/EY (finanssiryhmittymädirektiivi)⁽³⁾ ja käsittelemään erityisesti direktiivin soveltamisalaa, sen laajentamista sääntelemättömiin yrityksiin, sellaisten finanssiryhmittymien yksilöintiperusteita, jotka ovat laajempien muuta kuin rahoitustoimintaa harjoittavien ryhmien omistuksessa, systemaattisesti merkittäviä finanssiryhmittymiä ja pakollisia stressitestejä sekä lähettämään kertomuksensa parlamentille ja neuvostolle 31. joulukuuta 2012 mennessä ja esittämään aiheellisia lainsäädäntöehdotuksia;
- K. ottaa huomioon, että komissio toimitti kertomuksensa tämän uudelleentarkastelun jälkeen 20. joulukuuta 2012 ja teki sen johtopäätöksen, että vaikka yhteenliittymän määrittelyä ja yksilöintiä koskevat arviointiperusteet, ryhmää koskevien vaatimusten täyttämistä viime kädessä vastaavan emoyhteisön yksilöinti sekä kyseistä yhteisöä koskevan valvonnan vahvistaminen ovat keskeisimpiä kysymyksiä, joihin finanssiryhmittymädirektiivin tulevassa tarkistamisessa voitaisiin puuttua, se päätti olla esittämättä tätä koskevaa lainsäädäntöehdotusta vuonna 2013;
- L. ottaa huomioon, että komissio sitoutui jatkuvasti valvomaan tilannetta, jotta voidaan määritellä sopiva ajankohta finanssiryhmittymädirektiivin tarkistamista koskevien ehdotusten hyväksymiselle etenkin kun otetaan huomioon meneillään olevat neuvottelut, jotka koskevat pääomavaatimuksia (CRD IV) ja yhteistä valvontamekanismia (SSM);
- M. ottaa huomioon, että komissio on useassa yhteydessä ilmoittanut aikovansa laatia kattavan tutkimuksen rahoitusalan sääntelyn puitteissa talouskriisin alkamisen jälkeen hyväksytyjen toimenpiteiden vaikuttavuudesta ja suhteellisuudesta;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0406 ja P7_TA(2012)0407.

⁽²⁾ EUVL L 326, 8.12.2011, s. 113.

⁽³⁾ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

1. muistuttaa olevansa valmis saattamaan loppuun ensimmäisen käsittelyn vähintään kaikissa rahoituspalveluja koskevilla komission ehdotuksissa, jotka ovat tällä hetkellä pöydällä, ennen kuin toimikausi päättyy keväällä 2014;
2. korostaa, että unionin rahoitusmarkkinoiden tehokkuuden ja kestävyysmahdollisimman nopea parantaminen edellyttää, että käsiteltävänä olevat rahoituspalvelut koskevat komission ehdotukset on hyväksyttävä nopeasti, jotta vältetään asiaa koskevan lainsäädännön voimaantulon viivästyminen;
3. korostaa olevansa ehdottoman vakuuttunut siitä, että rahoitusalan vakaus ja kaikkien rahoitusrakenteita koskevien uudistusten onnistuminen ovat edellytys sille, että Euroopan unionissa voidaan saavuttaa kestävä talouskasvu ja työllisyys;
4. korostaa, että se on selkeästi tuonut esiin olevansa valmis ja kykenevä käsittelemään rahoituspalvelujen sääntelyä koskevat komission ehdotukset ripeästi ja erittäin lyhyessä ajassa esimerkiksi SSM:n, Solvenssi II:n ja MiFID-tarkistuksen osalta; aikoo soveltaa samaa rakentavaa ja ripeää lähestymistapaa tuleviin komission ehdotuksiin;
5. kehottaa komissiota nopeuttamaan työtään, joka liittyy näihin rahoitusalaan koskeviin muihin aloitteisiin, joista se on ilmoittanut viime vuosina; kehottaa komissiota erityisesti hyväksymään kiireellisesti ehdotuksensa arvopaperimarkkinalainsäädäntöä koskeviksi direktiiviksi, joka on nyt yli kaksi vuotta myöhässä, sekä tarkistamaan mahdollisimman pian direktiiviä maksupalveluista sisämarkkinoilla; kehottaa komissiota hyväksymään mahdollisimman pian rahamarkkinarahastoja koskevan ehdotuksen, jossa otetaan huomioon EJRK:n asiaa koskevat suositukset;
6. katsoo, että kun pääomavaatimuksia ja yhteistä valvontamekanismia koskevat neuvottelut on nyt saatu päätökseen, komission olisi mahdollisimman pian esitettävä finanssiryhmittymädirektiivin täyttämään uudelleentarkastelua koskevat ehdotukset;
7. muistuttaa komission sitoutuneen laatimaan ennen toimikauden päättymistä kustannus-hyötyanalyysistä koostuvan tutkimuksen, joka koskee finanssikriisin alkamisen jälkeen hyväksytyjen lukuisien säädösten vaikuttavuutta ja suhteellisuutta; katsoo, että tutkimuksen tulee muodostaa kokoava vaikutustenarviointi kaikesta EU:n rahamarkkinoita koskevasta lainsäädännöstä, jota unionissa on ehdotettu, otettu käyttöön ja pantu täytäntöön toimikauden alkamisen jälkeen; kehottaa käynnistämään tämän prosessin mahdollisimman pian; katsoo, että tutkimuksessa olisi myös arvioitava, miten pankkiunionin loppuun saattamisen epäonnistuminen eri jäsenvaltioissa vaikuttaa, mukaan luettuna vaikutus valtion velkaan;
8. kehottaa komissiota hyväksymään mahdollisimman pian erityisesti ehdotuksen asetukseksi yhteisestä kriisinhallintamekanismista (SRM) sekä ehdotuksen pankkien rakenneuudistusta käsitelleen Liikkeen asiantuntijaryhmän suositusten seurannasta; korostaa, että lainsäätäjien on tärkeää käsitellä nämä tulevat ehdotukset ripeästi yhteispäätösmenettelyssä, jotta mahdollistetaan asiaa koskevien säädösten nopea voimaantulo;
9. kehottaa komissiota ottamaan rahoitusalan kehityksen asianmukaisemmin huomioon vuotuisessa kasvuselvityksessään, kuten parlamentti pyysi 15. joulukuuta 2011 ⁽¹⁾ ja 18. huhtikuuta 2013 ⁽²⁾ antamissaan päätöslauselmissa;
10. kehottaa neuvostoa avaamaan uudelleen talletusvakuusdirektiiviä koskevat neuvottelut, sillä asia on ratkaisevan tärkeä ja sillä on suoranaista merkitystä Euroopan unionin kansalaisten sekä rahoitusjärjestelmää kohtaan tunnetun luottamuksen ja sen vakauden kannalta; panee merkille, että tämän ehdotuksen nopean hyväksymisen tarve on äskettäin saanut vahvistusta Kyprokseen kriisin myötä; muistuttaa, että kun tehokas kriisinhallintajärjestelmä ja tehokas yhteinen valvontamekanismi saadaan toimimaan, pitkän aikavälin tavoitteena voisi olla uskottavuutta ja sijoittajien luottamusta lisäävä yhteinen Euroopan talletussuojarahasto, jolla on toimivat ja asianmukaisesti rahoitetut talletussuojajärjestelmät; korostaa, että nämä ovat merkittäviä seikkoja, jotta pankkiunioni voidaan perustaa asianmukaisesti ja jotta voidaan saavuttaa vakaiden rahoitusmarkkinoiden yleinen tavoite; katsoo, että talletusvakuusdirektiiviä koskeva ehdotus olisi hyväksyttävä samassa yhteydessä kuin direktiivi, jolla luodaan puitteet luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinhallintakehykselle;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0583.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0188.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

11. pahoittelee, että neuvostolla ja jäsenvaltioilla ei ole kykyä eikä halua päästä sopimuksiin, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan panna täytäntöön yleiset sitoumukset, joiden on johdettava pankkiunionin loppuun saattamiseen;
12. kehottaa neuvostoa hyväksymään sijoittajien korvausjärjestelmää koskevan kannan mahdollisimman pian, jotta voidaan käynnistää neuvottelut kysymyksestä, jolla on käytännön vaikutusta unionin kansalaisiin, koska se on tarkoitettu lisäämään yksittäisen sijoittajan suojaa;
13. muistuttaa G20-ryhmän sitoumuksesta, jonka mukaan kaiken standardoidun OTC-johdannaiskaupan olisi tapahduttava pörseissä tai aiheellisissa tapauksissa sähköisesti ja selvityksen olisi tapahduttava keskusvastapuolien kautta vuoden 2012 loppuun mennessä; kehottaa neuvostoa siksi käyttämään vaalikauden jäljellä olevan ajan MiFID-tarkistuksen loppuun saattamiseen, jotta komission ehdotukset voidaan hyväksyä ennen Euroopan parlamentin vaaleja toukokuussa 2014;
14. kehottaa neuvostoa jatkamaan työtään arvopaperikeskuksia koskevan asetuksen parissa, jotta neuvottelut parlamentin ja komission kanssa voidaan käynnistää ripeästi siten, että se voidaan panna ajoissa täytäntöön ennen Target2Securities-järjestelmän käyttöönottoa;
15. kehottaa neuvostoa etenemään nopeasti kohti parlamentin kanssa käytäviä neuvotteluja muissa keskeisissä kuluttajien ja investoijien suoja koskeissa asioissa, joista on äänestetty tai äänestetään pian parlamentin asiasta vastaavissa valiokunnissa MiFID-tarkistuksen lisäksi, esimerkiksi UCITS V ja IMD II;
16. kehottaa neuvostoa ottamaan mahdollisimman pian kantaa komission ehdotukseen direktiiviksi, jolla luodaan puitteet luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehykselle, koska tämä on keskeinen väline pyrittäessä rajoittamaan EU:n veronmaksajien tulevaa altistumista pankkien konkurseille;
17. kehottaa neuvostoa varmistamaan, että se on valmis saattamaan nopeasti päätökseen parlamentin kanssa käytävät neuvottelut Omnibus II / Solvenssi II -ehdotuksesta heti kun Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen esittää vaikutustenarvioinnin kolmenvälisissä neuvotteluissa aikaisemmin käsitellyistä pitkän aikavälin vakuuksia koskevista säännöksistä; kehottaa hyväksymään nopeasti MAD/MAR-ehdotukset;
18. kehottaa komissiota esittämään vakuutusalan takuurahastoja ja muiden rahoituslaitosten kuin pankkien elvytys- ja kriisinratkaisukehystä koskevat ehdotukset ajoissa, jotta ne voidaan käsitellä parlamentin nykyisellä vaalikaudella, mukaan luettuna kehys, jota sovelletaan vähintään suuriin rajatylittäviin vakuutusryhmittymiin ja ryhmittymiin, joilla on merkittävää toimintaa muilla kuin perinteisillä ja muilla kuin vakuutukseen liittyvillä aloilla;
19. pyytää neuvostoa täsmentämään perusteita, joiden mukaan tehtiin päätökset siitä, missä asioissa edetään ja missä ei, sekä selittämään, miten asioiden väliset keskinäiset riippuvuussuhteet on otettu huomioon;
20. pyytää neuvostoa selittämään yksityiskohtaisesti, miten se huolehtii riittävistä resursseista ja parantaa sujuvuutta ja tehokkuutta siirryttäessä puheenjohtajavaltiota seuraavaan;
21. kehottaa neuvostoa kantamaan poliittisen vastuunsa ja hyväksymään kannat määräenemmistäänestyksellä perussopimuksissa määrättyllä tavalla, koska neuvoston työryhmissä ei päästä etenemään;
22. korostaa lainsäätäjien vastuuta siitä, että niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimet, jotta käsiteltävinä olevat ehdotukset voidaan hyväksyä mahdollisimman pian ja ennen nykyisen vaalikauden päättymistä, kun se on aiheellista ja mahdollista;
23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

P7_TA(2013)0277

Turkin tilanne**Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 Turkin tilanteesta (2013/2664(RSP))**

(2016/C 065/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa ja erityisesti 18. huhtikuuta 2013 antamansa päätöslauselman Turkia koskevasta vuoden 2012 edistymiskertomuksesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
 - ottaa huomioon 3. lokakuuta 2005 hyväksytyn Turkin neuvottelukehysten,
 - ottaa huomioon Turkin tasavallan liittymiskumppanuuden periaatteista, ensisijaisista tavoitteista ja ehdoista 18. helmikuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/157/EY ⁽²⁾ ("liittymiskumppanuus") sekä vuosina 2001, 2003 ja 2006 tehdyt neuvoston päätökset liittymiskumppanuudesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. toteaa, että varhain perjantaina 31. toukokuuta 2013 Turkin poliisi käytti liiallista voimaa pyrkiessään hajottamaan mielenosoittajien ryhmän, joka oli ollut viikkojen ajan vastustamassa suunniteltua puiden kaatamista uuden rakennushankkeen tieltä Istanbulin Gezi-puistossa Taksim-aukion alueella;
- B. toteaa, että poliisin kovaotteinen toiminta on johtanut poliisin ja mielenosoittajien yhteenottoihin, jotka ovat levinneet nopeasti Turkin muihin kaupunkeihin, ja ottaa huomioon, että nämä yhteenotot vaativat neljä kuolonuhria ja johtivat yli tuhannen ihmisen loukkaantumiseen ja joukkopidätyksiin sekä aiheuttivat vakavaa vahinkoa yksityisomaisuudelle ja julkiselle omaisuudelle; toteaa, että kyynelkaasua on käytetty liiallisesti ja että mielenosoittajien joukkoon suoraan heitetyt kyynelkaasupanokset ovat aiheuttaneet vakavia vammoja;
- C. toteaa, että mielenosoitukset ovat saaneet kannatusta yhteiskunnan eri tasoilta Turkissa; toteaa, että yhtä lailla miehet kuin naisetkin osallistuivat mielenosoituksiin;
- D. toteaa, että Turkin hallituksen esittämä jyrkkä tuomio mielenilmauksille näyttää kääntyneen itseään vastaan;
- E. toteaa, että Turkin perustuslain 34 pykälässä turvataan oikeus järjestää rauhanomaisia ja aseettomia kokoontumisia sekä mielenosoituksia ilman lupaa; toteaa, että Turkin perustuslain 26 pykälässä turvataan ilmaisunvapaus ja 27 ja 28 pykälässä ilmaisunvapaus ja ajatusten levittämisen vapaus;
- F. katsoo, että mielenilmaukset ovat kytköksissä myös lukuisiin äskettäisiin päätöksiin ja lakeihin, jotka ovat herättäneet huolta joissakin Turkin yhteiskunnan väestöosissa ja jotka koskevat alkoholin myynnin rajoituksia ja koulutus-uudistuksia;
- G. toteaa, että mielenosoittajat ovat esittäneet entistä äänekkäämmin huolensa autoritaarisesta hallintotavasta sekä vähemmistön edustuksen, oikeusvaltioperiaatteen, hyvän hallintotavan ja oikeudenmukaisen ja puolueettoman oikeudenkäynnin puuttumisesta Turkissa;
- H. toteaa, että Turkin valtamedia on vaiennut mielenosoituksista ja että Twitterin käyttäjiä on pidätetty;

⁽¹⁾ Hyväksytty teksti, P7_TA(2013)0184.

⁽²⁾ EUVL L 51, 26.2.2008, s. 4.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- I. ottaa huomioon, että EU:n ehdokasvaltiona Turkilla on velvollisuus noudattaa ja edistää demokratiaa ja vahvistaa demokraattisia oikeuksia, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia;
 - J. ottaa huomioon, että komission jäsen Füle ja komission varapuheenjohtaja / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja Catherine Ashton ovat ottaneet kantaa näihin tapahtumiin;
 - K. toteaa, että kokoontumisvapaus, ilmaisunvapaus (myös sosiaalisen median kautta sekä verkossa että sen ulkopuolella) ja lehdistön vapaus ovat EU:n perusperiaatteita;
1. ilmaisee osanottonsa henkensä menettäneiden mielenosoittajien ja surmansa saaneen poliisin perheille ja toivoo lukuisten loukkaantuneiden parantuvan pian;
 2. on erittäin huolissaan Turkin poliisin liiallisesta voimankäytöstä Istanbulin Gezi-puiston rakennushankkeita vastustavien rauhanomaisten ja oikeutettujen mielenilmausten johdosta ja kehottaa Turkin viranomaisia tutkimaan perusteellisesti poliisin väkivaltaiset toimet, saattamaan vastuulliset oikeuden eteen ja tarjoamaan korvauksia uhreille; varoittaa Turkin hallitusta ryhtymästä liian ankariin toimenpiteisiin mielenosoittajia vastaan ja kehottaa pääministeriä omaksumaan yhdistävän ja sovitteluvan kannan estääkseen tilanteen kärjistymisen entisestään;
 3. toteaa, että Turkin viranomaiset ilmoittivat aikovansa neuvotella joidenkin mielenosoitusten johtajien kanssa, ja pitää valitettavana, että näistä ilmoituksista huolimatta poliisin väkivaltaiset toimet Taksim-aukiolla ja sen ympäristössä jatkuvat edelleen, mikä käytännössä heikentää mahdollisuuksia hallituksen ja mielenosoittajien välisiin keskusteluihin;
 4. kehottaa Turkin viranomaisia varmistamaan kaikkien kansalaisten ilmaisunvapauden sekä kansalaisten oikeuden kokoontua vapaasti ja osoittaa mieltään rauhanomaisesti ja kehottaa kunnioittamaan näitä oikeuksia; kehottaa vapauttamaan välittömästi säilöönnotetut ja edelleen pidätettyinä olevat rauhanomaiset mielenosoittajat; vaatii, että kaikilla pidätetyillä on rajoittamaton oikeus itse valitsemaansa asianajajaan; pyytää antamaan tarkat tiedot pidätettyjen ja loukkaantuneiden lukumäärästä;
 5. pitää valitettavana Turkin hallituksen ja pääministeri Erdoganin tapaa reagoida tilanteeseen, sillä heidän haluttomuutensa ryhtyä sovitteluun toimiin ja kyvyttömyytensä esittää anteeksipyyntöä tai pyrkiä ymmärtämään tietyn väestöosan reaktioita ovat lisänneet osaltaan Turkin yhteiskunnan jatkuvaa polarisoitumista;
 6. suhtautuu myönteisesti presidentti Gülın maltillisiin reaktioihin ja varapääministeri Arınçın loukkaantuneille mielenosoittajille esittämään anteeksipyyntöön sekä heidän vuoropuheluunsa Taksim-foorumin ja poliittiseen oppositioon kuuluvien henkilöiden kanssa jännityksen lieventämiseksi; korostaa Turkin hallituksen ja rauhanomaisten mielenosoittajien välisen vuoropuhelun merkitystä;
 7. muistuttaa Turkia siitä, että osallistavassa ja moniarvoisessa demokraattisessa yhteiskunnassa kaikkien kansalaisten olisi tunnettava itsensä edustetuksi ja että enemmistöllä on velvollisuus ottaa oppositio ja kansalaisyhteiskunta mukaan päätöksentekoon; muistuttaa myös oppositiopuolueita niiden vastuusta hoitaa osuutensa sellaisen demokraattisen poliittisen kulttuurin luomisessa, jossa erilaisia näkemyksiä ja mielipiteitä kunnioitetaan;
 8. on huolissaan poliittisten puolueiden parhaillaan käynnissä olevista keskinäisistä kiistoista ja siitä, että hallitus ja oppositio eivät ole valmiita sopimaan tärkeitä uudistuksista; kehottaa kaikkia poliittisia toimijoita, hallitusta ja oppositiota tekemään yhteistyötä valtion laitosten poliittisen moniarvoisuuden lisäämiseksi ja edistämään valtion ja yhteiskunnan nykyaikaistamista ja demokratisoimista;
 9. tähdentää sellaisen keskinäisen valvontajärjestelmän ratkaisevaa merkitystä nykyaikaisen demokraattisen valtion hallinnossa, joka on otettava huomioon parhaillaan käynnissä olevassa perustuslakiprosessissa ja joka perustuu vallanjaon periaatteeseen ja toimeenpano-, lainsäädäntö- ja tuomiovallan keskinäiseen tasapainoon, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien sekä erityisesti ilmaisun- ja lehdistönvapauden kunnioittamiseen ja osallistumista lisäävään poliittiseen kulttuuriin, joka ilmentää aidosti demokraattisen yhteiskunnan moniarvoisuutta; katsoo, että rauhanomaisten ja oikeutettujen mielenosoitusten järjestäminen on osoitus Turkin kansalaisyhteiskunnan elinvoimasta; muistuttaa, että Turkin on tärkeää toteuttaa lisätoimia, joilla kehitetään demokraattisia instituutioita ja edistetään oikeusvaltion periaatteita ja perusvapauksien noudattamista;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

10. korostaa, että poliisivoimille ja oikeuslaitokselle on annettava niin niiden henkilöstön muodollisessa koulutuksessa kuin työuralla tehokasta koulutusta Istanbulin pöytäkirjan (kansainväliset suuntaviivat kidutuksen ja pahoinpitelyn kieltämisestä) täytäntöönpanosta sekä yksilön oikeuksien ja vapauksien ensisijaisuudesta;

11. kehottaa Turkin paikallisia ja kansallisia viranomaisia käynnistämään julkisen kuulemisen kaikista kaupunkisuunnitelmista ja alueellisista kehityssuunnitelmista; muistuttaa, että talouskasvua on tasapainotettava ottamalla huomioon myös sosiaaliset, kulttuuriset, historialliset sekä ympäristöä koskevat tekijät; vaatii, että kaikista Turkissa toteutettavista hankkeista tehdään poikkeuksetta ympäristövaikutusten arviointi;

12. katsoo ennennäkemättömän protestiaallon kielivän myös Turkin väestön keskuudessa orastavasta kasvavasta tyytymättömyydestä, joka liittyy elämäntapojen sääntelyyn; katsoo, että demokratiassa hallitusten on edistettävä suvaitsevaisuutta ja turvattava kaikkien kansalaisten uskonnon- ja vakaumuksenvapaus; kehottaa Turkin hallitusta ottamaan huomioon maan yhteiskunnallista moninaisuuden ja moniarvoisuuden ja vaalimaan maallista elämäntapaa;

13. varoittaa, että poliisin tehoiskut murentavat Turkin uskottavuutta demokraattisen muutoksen puolustajana maan eteläisten naapurien keskuudessa;

14. muistuttaa, että ilmaisunvapaus ja tiedotusvälineiden moniarvoisuus ovat keskeisiä eurooppalaisia arvoja ja että aidosti demokraattinen, vapaa ja moniarvoinen yhteiskunta edellyttää todellista ilmaisunvapautta; muistuttaa, että sananvapaus ei koske pelkästään sellaisia tietoja tai ajatuksia, joihin suhtaudutaan myötämieleisesti tai joita pidetään vaarattomina, vaan Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen mukaisesti myös sellaisia, jotka loukkaavat, järkyttävät tai häiritsevät valtiota tai jotakin väestönosaa;

15. on huolissaan lehdistönvapauden heikkenemisestä, eräistä sensuuritoimenpiteistä ja Turkin tiedotusvälineiden lisääntyvästä itsensensuurista, myös internetissä; kehottaa Turkin hallitusta pitämään kiinni lehdistönvapauden periaatteesta; korostaa, että demokraattisessa yhteiskunnassa tarvitaan ehdottomasti riippumatonta lehdistöä, ja viittaa tässä yhteydessä oikeuslaitoksen tärkeään rooliin lehdistönvapauden suojelussa ja vahvistamisessa, sillä näin varmistetaan julkinen tila vapaalle ja osallistavalle keskustelulle; on huolissaan vankilassa olevien toimittajien suuresta määrästä ja lukuisista parhaillaan käynnissä olevista toimittajiin kohdistuvista oikeudenkäynneistä; kehottaa vapauttamaan sosiaalisessa mediassa toimivat aktivistit; pitää erittäin valitettavana ylimmän radio- ja televisioneuvoston (RTÜK) päätöstä rankaista Gezi-puiston tapahtumista alusta pitäen uutisoineita televisiokanavia sillä perusteella, että ne ovat vahingoittaneet lasten ja nuorten ruumiillista, moraalista ja henkistä kehitystä;

16. muistuttaa olevansa huolissaan siitä, että suurin osa tiedotusvälineistä kuuluu suurille monialayrityksille, joilla on hyvin erilaisia liiketoimintaintressejä; muistuttaa kehotuksestaan hyväksyä uusi viestintälaki, jolla puututaan muun muassa riippumattomuutta, omistajuutta ja hallinnollista valvontaa koskeviin seikkoihin;

17. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, Euroopan neuvoston pääsihteerille, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen presidentille, unionin jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Turkin tasavallan hallitukselle ja parlamentille.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

P7_TA(2013)0280

Laajempi transatlanttinen kumppanuus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 EU:n tehtävästä laajemman transatlanttisen kumppanuuden edistämisessä (2012/2287(INI))

(2016/C 065/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa transatlanttisista suhteista ja erityisesti 1. kesäkuuta 2006 EU:n ja Yhdysvaltojen välisten suhteiden parantamisesta transatlanttisen kumppanuussopimuksen yhteydessä ⁽¹⁾, 26. maaliskuuta 2009 transatlanttisten suhteiden tilasta Yhdysvaltain vaalien jälkeen ⁽²⁾ ja 17. marraskuuta 2011 EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksesta 28. marraskuuta 2011 ⁽³⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon Washingtonissa 28. marraskuuta 2011 pidetyn EU:n ja Yhdysvaltain huippukokouksen tulokset,
- ottaa huomioon Jacksonvillessä joulukuussa 2011 pidetyssä 71. transatlanttisessa lainsäätäjien vuoropuhelussa (TLD), Kööpenhaminassa ja Strasbourgissa kesäkuussa 2012 pidetyssä 72. transatlanttisessa lainsäätäjien vuoropuhelussa ja Washingtonissa marraskuussa 2012 pidetyssä 73. transatlanttisessa lainsäätäjien vuoropuhelussa annetut yhteiset julkilausumat,
- ottaa huomioon kauppaa- ja taloussuhteista Yhdysvaltoihin 23. lokakuuta 2012 antamansa päätöslauselman ⁽⁴⁾, jossa tuettiin kattavaa taloussopimusta koskevien neuvottelujen käynnistämistä, ja neuvotteluvaltuuksista 23. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Yhdysvaltojen presidentin Barack Obaman, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Herman Van Rompuyn ja komission puheenjohtajan José Manuel Barroson 13. helmikuuta 2013 antaman julkilausuman, jossa ilmoitettiin, että Yhdysvallat ja EU käynnistävät sisäiset menettelyt, joita transatlanttista kauppaa- ja investointikumppanuutta koskevien neuvottelujen aloittaminen edellyttää,
- ottaa huomioon Pohjois-Atlantin neuvoston Chicagon huippukokouksessa 20. toukokuuta 2012 antaman julistuksen,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2012 neuvoston vuosittaisesta selvityksestä Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta ⁽⁶⁾, 22. marraskuuta 2012 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta ⁽⁷⁾ ja 22. marraskuuta 2012 tietoverkkoturvallisuudesta ja -puolustuksesta ⁽⁸⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2012 annetun EU:n ja Yhdysvaltojen yhteisen julkilausuman Aasian ja Tyynenmeren alueesta,
- ottaa huomioon tammikuussa 2012 annetun Yhdysvaltojen puolustusministeriön asiakirjan ”Sustaining US Global Leadership: Priorities for 21st century Defense”, jossa kuvaillaan Yhdysvaltojen sotilaallista strategiaa koskevia muutoksia,
- ottaa huomioon Yhdysvaltojen presidentin Barack Obaman 21. tammikuuta 2013 pitämän toisen virkaanastujaispuheen ja 12. helmikuuta 2013 pitämän kansakunnan tilaa koskevan puheen sekä Yhdysvaltojen varapresidentin Joseph Bidenin puheenvuoron Münchenin turvallisuuskonferenssissa 2. helmikuuta 2013,

⁽¹⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 226.

⁽²⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 198.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0510.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0388.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0227.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0334.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0455.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0457.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon EU:n strategiset kumppanuudet Brasilian (2007) ja Meksikon (2008) kanssa, EU:n assosiaatiosopimukset Meksikon, Chilen ja Keski-Amerikan kanssa, kauppasopimukset Kolumbian ja Perun kanssa, Kanadan kanssa käynnissä olevat neuvottelut strategisesta kumppanuussopimuksesta ja kattavasta talous- ja kauppasopimuksesta sekä nykyiset neuvottelut Mercosurin kanssa,
 - ottaa huomioon Latinalaisen Amerikan kanssa tehtävän kehitysyhteistyön uudistamisesta 12. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾, jossa korostetaan, että EU tukee Latinalaisen Amerikan alueellista yhdentymiskehitystä, jota edustavat CELAC, UNASUR, Mercosur, Andien yhteisö, SICA, Caricom ja Tyynenmeren liitto (Alianza de Pacífico),
 - ottaa huomioon EU:n ja Yhdysvaltojen säännöllisesti Latinalaisen Amerikan valtioiden kanssa pitämät huippukokoukset sekä kaksi kertaa vuodessa järjestettävän EU-CELAC-huippukokouksen ja Amerikan valtioiden huippukokouksen, jotka on tarkoitus järjestää vuonna 2015,
 - ottaa huomioon EU:n suhteet Atlantin puoleisen Afrikan alueellisiin ja alueellista tasoa pienempiin järjestöihin ja erityisesti Afrikan unioniin (AU), Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisöön (ECOWAS), Keski-Afrikan talousyhteisöön (ECCAS) ja eteläisen Afrikan kehitysyhteisöön (SADC),
 - ottaa huomioon G20-ryhmän johtajien julkilausumat, vuoden 2015 jälkeistä YK:n kehityssuunnitelmaa käsittelevän YK-järjestelmän työryhmän päätösasiakirjan ("Realizing the Future We Want for All") ja YK:n kestävän kehityksen kokouksen 2012 päätösasiakirjan ("The future we want"),
 - ottaa huomioon päätöslauselmansa muun muassa arabikeväästä, Malista, Lähi-idästä, Syyriasta, Iranista, Afganistanista, itäisestä kumppanuudesta, Venäjästä ja Kiinasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0173/2013),
- A. katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltojen väliset suhteet ovat tärkeimmät poliittiset ja taloudelliset suhteet koko Atlantin alueella; katsoo, että Obaman uuden presidenttikauden alussa näitä suhteita olisi vahvistettava uuden kunnianhimoisen toimintasuunnitelman avulla;
- B. toteaa, että transatlanttinen kumppanuus perustuu vahvoihin poliittisiin, taloudellisiin ja historiallisiin yhteyksiin ja kulttuuriyhteyksiin sekä yhteisiin arvoihin, kuten vapauteen, demokratiaan, ihmisoikeuksiin ja oikeusvaltioperiaatteen, ja yhteisiin tavoitteisiin, kuten vaurauteen, avoimiin ja yhdentyneisiin talouksiin, sosiaaliseen edistykseen ja osallisuuteen, kestävään kehitykseen ja konfliktien rauhanomaiseen ratkaisemiseen;
- C. toteaa, että maailmanlaajuisen taloudellisen taantuman takia EU:n ja Yhdysvaltojen puolustusmenoja on leikattu merkittävästi;
- D. toteaa, että maailma on globaali, kompleksinen ja yhä moninapaisempi, ja katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltojen olisi talouskriisistä huolimatta jatkossakin toimittava tärkeässä rakentavassa roolissa maailmanpolitiikassa ja -taloudessa sekä kansainvälisen ympäristön muovaamisessa, ja toteaa, että niiden olisi yhdessä vastattava alueellisiin konflikteihin ja maailmanlaajuisiin haasteisiin monenvälisesti, etenkin kansainvälisten järjestöjen puitteissa; katsoo, että niiden olisi siksi myös varmistettava, että toimintaan osallistuvat uudet tärkeät toimijat, muun muassa EU:n kaksi Latinalaisen Amerikan strategista kumppania Brasilia ja Meksiko, ja Kanada;
- E. toteaa, että maailmanpoliittinen tilanne on muuttunut Aasian nopeasti kehittyvien maiden kasvun myötä ja että ajatushautomot, kansainväliset järjestöt ja jotkin hallitukset ovat viime aikoina korostaneet, että koko Atlantin alueen, myös sen eteläisen ulottuvuuden, merkitys lisääntyy ja että kyseisen alueen valtioiden on tehtävä keskenään yhteistyötä, jotta ne voisivat ratkaista koko laajempaa aluetta koskevia ongelmia;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0235.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- F. toteaa, että Latinalaisella Amerikalla sekä EU:lla ja Yhdysvalloilla on useita yhteisiä arvoja ja etuja, yhteistä historiaa ja yhä tiiviimmät taloudelliset yhteydet; toteaa, että Latinalaisen Amerikan valtiot ovat perustaneet useita alueellisia ja alueellista tasoa pienempiä järjestöjä; katsoo, että on hyödyllistä tutkia mahdollisia aloja, joilla voitaisiin kehittää monenlaista kolmenvälistä yhteistyötä, ja että yhteistyö voitaisiin laajentaa Atlantin alueella sijaitseviin Afrikan valtioihin; katsoo, että transatlanttisen yhteistyön on perustuttava eri etujen välisiin kompromisseihin ja että kaikkien osapuolten olisi säilytettävä oikeus noudattaa omia kansallisia painotuksiaan ja kehityspoliittisia toimintatapojaan;
- G. toteaa, että tietyt maat, kuten Kiina ja Intia, ovat yhä aktiivisempia Atlantin alueella ja erityisesti sen eteläosassa, jossa niiden toimia ohjaa tarve hankkia raaka-aineita ja elintarvikkeita;
- H. toteaa, että laajemman transatlanttisen kumppanuuden puitteissa on käsiteltävä muun muassa kehitys-, turvallisuus- ja energia-asioita, maahanmuuttoa ja asteittaisen taloudellisen ja poliittisen lähentymisen edistämistä;
- I. toteaa, että laajemman atlanttisen näkökulman lisäksi on muitakin ajankohtaisia kysymyksiä ja konflikteja, joiden kannalta on tärkeää, että EU ja Yhdysvallat toimivat koordinoitusti;
- J. toteaa, että laajat, yhä kehittyneemmät verkkohyökkäykset ovat lisääntyneet, minkä vuoksi asiaan liittyvää lainsäädäntöä on tarkistettu ja Yhdysvallat on ottanut käyttöön vapaaehtoisia raportointimenettelyjä, kun taas EU suunnittelee tiukempien pakollisten toimien hyväksymistä;

Kahdenväliset suhteet

1. onnittelee Barack Obamaa hänen tultuaan valituksi uudelleen Yhdysvaltojen presidentiksi; kutsuu hänet puhumaan Euroopan parlamentin täysistuntoon Strasbourgissa hänen seuraavalla Euroopan-vierailullaan;
2. kehottaa järjestämään mahdollisimman pian EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksen, jotta voidaan päättää lyhyen ja pitkän aikavälin tavoitteita koskevasta yhteisestä toimintasuunnitelmasta, jossa käsitellään kahdenvälisiä, maailmanlaajuisia ja alueellisia kysymyksiä;
3. panee merkille, että Yhdysvaltojen geopoliittisen painopisteen siirtymisellä Aasian suuntaan on merkittäviä pitkän aikavälin seurauksia transatlanttiselle kumppanuudelle; painottaa, että EU:n on toimittava rakentavasti, yhtenäisesti ja strategisesti; uskoo, että tilanne tarjoaa EU:lle myös mahdollisuuden olla aktiivisempi Aasian ja Tyynenmeren alueella itsenäisenä maailmanlaajuisena toimijana mutta sen on myös tehtävä tiivistä yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa ja siten syvennettävä transatlanttisen kumppanuuden strategista ulottuvuutta;
4. panee tyytyväisenä merkille virallisen ilmoituksen transatlanttista kauppaa- ja investointikumppanuutta (TTIP) koskevien neuvottelujen aloittamisesta; korostaa, että sopimus vahvistaa merkittävästi EU:n ja Yhdysvaltojen taloutta sekä antaa uutta pontta EU:n ja Yhdysvaltojen välisille suhteille; toteaa, että sopimuksen maailmanlaajuiset vaikutukset ovat suurempia kuin sen kahdenväliset seuraukset, sillä siinä vahvistetaan yhteisiä lähestymistapoja sääntöihin ja normeihin, jotka koskevat maailmankauppaa, investointeja ja kauppaan liittyviä asioita; korostaa, että tehokkaat neuvottelut edellyttävät vahvaa poliittista tahtoa ja rakentavaa asennetta; odottaa, että transatlanttista kauppaa- ja investointikumppanuutta koskevat neuvottelut luovat transatlanttisiin suhteisiin uutta poliittista käyttövoimaa, jota voitaisiin ja pitäisi käyttää yhteistyön tiivistämiseen muilla aloilla, kuten ulkopoliitikassa;
5. kehottaa unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa, neuvostoa, komissiota ja EU:n jäsenvaltioita koordinoimaan EU-politiikkaa paremmin suhteessa Yhdysvaltojen hallintoon osoittaakseen vakuuttavasti, että EU on yhtenäinen ja tehokas kansainvälinen toimija; korostaa, että on tärkeää vahvistaa myös yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (YTPP), koska EU:n naapurialueilla voi syntyä kriisejä ja koska Yhdysvallat noudattaa taustalta johtamisen mallia ("leading from behind");
6. palauttaa mieleni ehdottaneensa, että perustettaisiin transatlanttinen poliittinen neuvosto (TPC), joka toimisi järjestelmällisestä konsultaatiosta ja koordinaatiosta vastaavana ulko- ja turvallisuuspolitiikan elimenä ja jota johtaisivat korkea edustaja / varapuheenjohtaja ja Yhdysvaltojen ulkoministeri;
7. korostaa transatlanttisen lainsäätäjien vuoropuhelun olevan asiakeskeinen ja rakentava elin ja korostaa sen panosta EU:n ja Yhdysvaltojen suhteiden vahvistamiseen, sillä se on tarjonnut foorumin parlamentaarille vuoropuhelulle, asettanut tavoitteita ja koordinoitunut yhteistä etua koskevia asioita; pitää myönteisenä Euroopan parlamentin yhteystoimiston avaamista Washingtoniin ja kehottaa Yhdysvaltojen kongressia noudattamaan esimerkkiä Brysselissä; kehottaa jatkamaan näiden kahden toimielimen välistä henkilöstövaihtoa;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

8. tuomitsee voimakkaasti Bostonissa 15. huhtikuuta 2013 tapahtuneet terrori-iskut; kannustaa molempia osapuolia jatkamaan terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa ja samanaikaisesti noudattamaan ja ylläpitämään ihmisoikeuksia ja perusvapauksia; on syvästi huolissaan äskettäisistä paljastuksista, jotka koskevat Yhdysvaltojen PRISM-ohjelman avulla toteuttamia valvonta- ja tietojenkeruutoimia, ja niiden vaikutuksista unionin kansalaisten kansalaisvapauksien suojaamiseen; kehottaa komissiota ja neuvostoa ottamaan asian esille tulevassa EU:n ja USA:n oikeus- ja sisäasioiden ministerien kokouksessa 14. Kesäkuuta 2013; panee merkille, että voimaan ovat jo tulleet matkustajarekisterisopimus ja terrorismin rahoituksen jäljittämisholmaa koskeva sopimus (SWIFT-sopimus), jotka parlamentti on hyväksynyt; kehottaa osapuolia lisäämään tietosuojasopimusta koskevaa yhteistyötä saattaakseen neuvottelut päätökseen niin, että varmistetaan tietojen käsittelyn asianmukainen avoimuus ja henkilötietojen riittävä suoja;

9. panee merkille, että miehittämättömien ilma-alusten käytön merkitys on kasvussa; korostaa, että on keskusteltava perusteellisesti aseistetuista miehittämättömistä ilma-aluksista ja niihin liittyvistä rajoitteista, avoimuudesta ja valvonnasta; pitää myönteisenä Yhdysvalloissa parhaillaan käytävää keskustelua ja odottaa, että asiaan liittyvä kattava sääntelykehys voitaisiin luoda pian; pitää tässä yhteydessä myönteisinä presidentti Barack Obaman 23. toukokuuta 2013 pitämässä puheessa ilmoittamia päätöksiä siitä, että miehittämättömien ilma-alusten käyttämistä tappavana aseena koskevat uudet rajoitukset virallistetaan ja että kongressia pyydetään tutkimaan mahdollisuuksia lisätä tällaisen käytön valvontaa; kehottaa molempia osapuolia osallistumaan tiiviiseen keskusteluun aseistetuista miehittämättömistä ilma-aluksista ja korostaa, että maailmanlaajusten vaikutusten vuoksi on edettävä kohti kansainvälistä sääntelyä;

10. toistaa näkemyksensä, että EU:n on jatkossakin otettava esiin poliittisella ja teknisellä tasolla Yhdysvaltojen kanssa pitkäaikainen kysymys neljän EU:n jäsenvaltion kansalaisten viisumipakosta;

11. muistuttaa, että verkkopuolustus on yhä tärkeämpää, ja panee tyytyväisenä merkille, että vuoden 2010 huippukokouksessa perustettiin verkkoturvallisuutta ja -rikollisuutta käsittelevä työryhmä; katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltojen olisi asetettava etusijalle verkkoturvallisuutta koskeva yhteistyö ja etenkin verkkohyökkäysten torjunta sekä edistettävä yhdessä kansainvälisiä toimia sellaisen kokonaisvaltaisen ja avoimen kansainvälisen toimintakehyksen kehittämiseksi, jossa vahvistetaan verkkoturvallisuustoimien vähimmäisvaatimukset, mutta toteaa, että samalla on myös kunnioitettava perusvapauksia;

12. pitää valitettavana, että EU ja Yhdysvallat aikovat toteuttaa eritasoisia toimia verkkoturvallisuuden alalla samalla, kun Nato ajaa tiiviimpää yhteistyötä; korostaa, että tällainen epäjohtonmukaisuus voi vaarantaa verkkopuolustuksen ja aiheuttaa kauppaan liittyviä ongelmia yrityksille, jotka toimivat molemmilla lainkäyttöalueilla;

13. on tyytyväinen presidentti Barack Obaman 23. toukokuuta 2013 pitämässä puheessa uudistamaan lupaukseen sulkea Guantánamon vankileiri; muistuttaa pyytäneensä, että kaikkien syyteiltä säästyvien sallittaisiin palata kotimaahansa tai toiseen turvalliseen maahan mahdollisimman pian ja että niitä Guantánamon vankeja, joita vastaan on riittävästi päteviä todisteita, kuultaisiin viipymättä oikeudenmukaisesti ja julkisesti itsenäisessä ja riippumattomassa tuomioistuimessa ja varmistettaisiin, että jos heidät todetaan syyllisiksi, heidät vangitaan Yhdysvalloissa sovellettavien kansainvälisten käytäntöjen ja periaatteiden mukaisesti;

14. korostaa Naton jatkuvaa merkitystä transatlanttisen turvallisuuden kulmakivenä; kehottaa jälleen lujittamaan EU:n ja Naton välistä strategista kumppanuutta;

Atlantin alueen ja maailmanlaajuinen toimintasuunnitelma

15. kehottaa molempia osapuolia tutkimaan aloja ja toimintakehyksiä, joiden avulla laajempaa transatlanttista yhteistyötä voitaisiin toteuttaa pragmaattisesti, sekä tarkastelemaan muiden Atlantin alueen valtioiden kanssa tällaisen laajennetun yhteistyön hyödyllisyyttä; korostaa, että EU:n näkökulmasta mahdollisia aloja ovat talous- ja sosiaalisasiat, globaali hallinto, demokratiakehitys, ihmisoikeudet, kehitysyhteistyö, ilmastonmuutos, turvallisuus ja energia; kehottaa osapuolia tarkastelemaan mahdollisuutta hyödyntää näissä kolmenvälisissä vuoropuheluissa Latinalaisessa Amerikassa luotuja alueellisia ja alueellista tasoa pienempiä rakenteita, joita EU on perinteisesti tukenut;

16. ehdottaa, että osapuolet käyvät säännöllisesti keskusteluja, jotka koskevat niiden omia huippukokouksia Latinalaisen Amerikan valtioiden kanssa alueellisissa puitteissa eli kaksi kertaa vuodessa järjestettävää EU:n ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian valtioiden yhteisön (CELAC) huippukokousta ja Amerikan valtioiden järjestön (OAS) järjestämää Amerikan valtioiden huippukokousta;

17. korostaa, että erityiskysymyksiä, joissa on vahva kolmenvälinen ulottuvuus, käsitellään jo useissa monenvälisissä toimintakehyksissä, kuten Keski-Amerikan alueellista turvallisuutta koskevassa aloitteessa;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

18. muistuttaa, että Kanadalla, jonka kanssa molemmilla osapuolilla on vankat suhteet, voi olla myönteinen rooli laajemmassa transatlanttisessa yhteistyössä;
19. kehottaa molempia osapuolia tutkimaan myös mahdollisuutta laajempaan yhteistyöhön, johon sisältyy Atlantin alueen Afrikan puoleinen rannikko, sekä yksilöimään asiaankuuluvia aloja ja toimintakehyksiä ja ottamaan samalla huomioon asiaankuuluvat afrikkalaiset järjestöt;
20. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja toimimaan koordinoitusti, jotta edistetään vakaata rauhaan ja yhteistyöhön perustuvaa kansainvälistä järjestystä, joka perustuu tehokkaaseen monenvälisyyteen uusien toimijoiden ja etenkin Etelä-Atlantin rannikkovaltioiden kanssa; kehottaa osapuolia työskentelemään edelleen YK:n uudistusohjelman parissa ja ottamaan muut Atlantin alueen valtiot mukaan toimintaan ja ottamaan samalla huomioon kyseisten valtioiden edut; korostaa, että EU:n ja Amerikan valtioiden yhteistyötä YK:n puitteissa on tehostettava;
21. palauttaa mieliin, että Kansainvälinen rikostuomioistuin on yhä välttämättömämpi kansainvälisen oikeuden väline ja olennainen osa EU:n ulkopoliittikkaa pyrittäessä lopettamaan rankaisemattomuuden käytäntö; ilmaisee Kansainvälisen rikostuomioistuimen kymmenvuotisjuhlan kunniaksi kunnioituksensa rikostuomioistuimen tekemää työtä kohtaan; panee tyytyväisen merkille, että Obaman hallinto on luonut uudet yhteistyösuhteet Kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa, ja odottaa Yhdysvaltojen edistävän Rooman perussäännön allekirjoittamisessa uudelleen ja perussäännön ratifiointissa;
22. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja työskentelemään yhdessä Atlantin alueen alueellisten ja alueellista tasoa pienempien järjestöjen lujittamisessa, sillä järjestöt ovat tärkeässä asemassa taloudellisen ja poliittisen yhdentymisen edistämässä;
23. kehottaa osapuolia antamaan uutta pontta G20-ryhmälle ja edistämään samalla muiden kyseiseen foorumiin osallistuvien Atlantin alueen toimijoiden tasavertaista osallistumista; korostaa, että koska Obama valittiin uudelleen ja koska monilla keskeisillä G20-mailla on uusi johtaja, on otollinen hetki tehdä seuraavasta G20-kokouksesta kunnianhimoisempi ja toiminnallisempi, ja odottaa tätä käsiteltävän seuraavassa kahdenvälisessä huippukokouksessa;
24. korostaa, että transatlanttisen kauppaa- ja investointikumppanuuden mahdollinen loppuun saattaminen loisi edellytykset laajalle talousalueelle, johon kuuluisivat Pohjois-Amerikka, EU ja useat sellaiset Latinalaisen Amerikan valtiot, joiden kanssa osapuolet ovat neuvotelleet taloussopimuksia;
25. korostaa, että kahden suurimman markkinatalouden yhdentyminen saattaa luoda geopolittisen mallin demokraattisten arvojen edistämiseksi;
26. korostaa, että Atlantin alueen valtioiden toimintaan on kuuluttava keskeisesti demokratia, oikeusvaltioperiaate ja ihmisoikeuksien noudattaminen; kehottaa lisäämään yhteistyötä EU:n ja Yhdysvaltojen sellaisten ohjelmien välillä, jotka edistävät demokratiaa, vapaita ja oikeudenmukaisia vaaleja ja ihmisoikeuksien suojelua;
27. korostaa, että koordinointi on tärkeää, jotta voidaan torjua maailmanlaajuiseen turvallisuuteen kohdistuvia riskejä, kuten terrorismia, toimintakyvyttömiä valtioita, ihmis-, ase- ja huumekauppaa, järjestäytyneitä rikollisuutta, merirosvousta ja verkkoturvallisuutta, jotka ovat kaikki ajankohtaisia uhkia Atlantin alueella; korostaa, että on syvennettävä huumekaupan torjuntaa koskevaa kattavaa yhteistyötä koko Atlantin alueen valtioiden välillä, sillä huumekauppaa käydään yhä enemmän koko Länsi-Afrikassa ja Sahelin alueella; pitää myönteisenä, että osapuolet tukevat ECOWASin alueellista huumausaineita koskevaa toimintasuunnitelmaa;
28. kehottaa kiinnittämään huomiota meriturvallisuuden tärkeään rooliin Atlantin alueella; pitää myönteisenä osapuolten toimintaa yhdessä ECOWASin ja ECCASin kanssa merirosvouksen torjunnassa ja meriturvallisuuden edistämässä Guineanlahdella;
29. korostaa, että on tärkeää laajentaa energiantoimittajien, energialähteiden ja kuljetusreittien valikoimaa; painottaa, että Atlantin alueen valtioiden merkitys energiantuotannossa ja energiavarastoissa sekä raaka-aineissa kasvaa ja että ne tarjoavat kaikki merkittäviä monipuolistamismahdollisuuksia; ehdottaa, että EU-USA-energianeuvosto ja muut Atlantin alueen valtiot tutkisivat mahdollisuutta tehdä yhteistyötä energiavarmuutta ja -kestävyyttä koskevista asioista, uusiutuvan energian teknologia mukaan luettuna; ehdottaa lisäksi, että tarkastellaan mahdollisuutta tiivistää raaka-aineiden käytön tehokkuutta ja kierrästä koskevaa yhteistyötä;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

30. panee tyytyväisenä merkille, että presidentti Obama korosti virkaanastujaispuheessaan, että Yhdysvaltojen on uudistettava valmiuttaan hallita kriisejä ulkomailla, ja toivoo, että yhteistyö, jota EU ja Yhdysvallat jo tekevät kriisinhallinnassa ja yhä useammin myös kriisinehkäisyssä Itä-Afrikassa, voitaisiin ulottaa Atlantin rannikkovaltioihin; kehottaa tässä yhteydessä molempia osapuolia hyödyntämään tehokkaasti ja rakentavasti vuonna 2011 tehtyä puitesopimusta Yhdysvaltojen osallistumisesta YTPP:hen; kehottaa EU:n jäsenvaltioita sitoutumaan vakavasti hankkeiden yhdistämiseen ja yhteiskäyttöön voidakseen suoriutua itsenäisesti Lissabonin sopimuksen 43 artiklassa tarkoitetuista tehtävistä;

31. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja jatkamaan kehitysyhteistyötä koskevan vuoropuhelunsa ja yhteistyönsä tiivistämistä voidakseen parantaa kehitysapunsa laatua ja vaikuttavuutta; kehottaa molempia osapuolia yhä edistämään vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamista vuoteen 2015 mennessä; panee tyytyväisenä merkille, että osapuolet ovat perustaneet mietintäryhmän, joka käsittelee vuosituhaten kehitystavoitteisiin liittyvää vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskevaa toimintasuunnitelmaa; kehottaa osapuolia koordinoimaan näitä tavoitteita tiiviisti Atlantin rannikkovaltioiden kanssa, sillä tavoitteet ovat erityisen tärkeitä kyseisille valtioille; kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja pohtimaan prosessin aikana sitä, miten vuoden 2015 jälkeiset vuosituhaten kehitystavoitteet ja kestävä kehityksen tavoitteet voitaisiin yhdistää;

32. panee tyytyväisenä merkille, että presidentti Obama on vahvistanut sitoutumisensa ilmastomuutoksen torjuntaan; kehottaa osapuolia sopimaan mahdollisimman aikaisin mutta ainakin vuoteen 2015 mennessä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevista sitovista sitoumuksista, jotka tukevat ilmastomuutoksen rajoittamista kahteen celsiusasteeseen; odottaa, että asiaa käsitellään seuraavassa kahdenvälisessä huippukokouksessa; korostaa, että Atlantin alueen valtiot on otettava mukaan tähän toimintaan erityisesti, koska ilmastomuutos vaikuttaa haitallisesti elintarviketuotantoon, luonnon monimuotoisuuteen, aavikoitumiseen ja äärimmäisiin sääilmiöihin kyseisissä valtioissa ja koko maapallolla; katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltojen on johdettava lentoliikenteen päästöjen sääntelyä koskevan maailmanlaajuisen sopimuksen tekemistä ja että se pitäisi toteuttaa Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestö ICAO:n yleiskokouksessa; on edelleen sitä mieltä, että liuskekaasun hyödyntämisessä tarvitaan tiivistä transatlanttista yhteistyötä;

33. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja hyväksymään joukkotuhousteiden ja tavanomaisten aseiden varastojen vähentämistä koskevan yhteisen strategian kansainvälisillä foorumeilla ja erityisesti YK:ssa ja ottamaan Atlantin alueen valtiot mukaan näihin toimiin; odottaa, että Yhdysvallat ja Venäjä etenevät edelleen ydinaseiden riisunnassa; panee tyytyväisenä merkille, että YK:n yleiskokous hyväksyi hiljattain asekauppasopimuksen, ja kehottaa EU:n jäsenvaltioita ja Yhdysvaltoja allekirjoittamaan sen pikaisesti;

34. kannustaa ajatushautomoja ja tutkijoita jatkamaan laajemman transatlanttisen yhteistyön tutkimista, sillä se auttaa myös edistämään ajatusta laajemmasta Atlantin yhteisöstä;

35. korostaa, että koulutusohjelmissä toteutettava kulttuurivaihto on olennainen osa yhteisten arvojen muodostamista ja siten myös siltojen rakentamista Atlantin alueen kumppanien välille;

Ajankohtaiset asiat ja konfliktit

36. kehottaa osapuolia ensisijaisesti koordinoimaan tiiviisti demokratiaan siirtymistä koskevaa tukeaan Pohjois-Afrikassa ja Lähi-idässä kattavan ja ehdollisen demokraattisiin uudistuksiin sidottua apua ja kannustimia koskevan strategian perusteella; kehottaa osapuolia koordinoimaan tukensa Syyrian oppositiolle mahdollisimman tiiviisti ja ylläpitämään painetta Venäjää ja Kiinaa kohtaan, jotta maan traagiseen kriisiin voidaan löytää pikaisesti poliittinen ratkaisu; tukee vaatimusta Syyriaa koskevan rauhankonferenssin pitämiseksi Genevessä; korostaa, että Egyptin poliittiseen epävakauteen ja uhkaavaan talouskriisiin on vastattava yhdessä; kannustaa tekemään yhteistyötä demokratiakehitystä koskevien ohjelmien tukemiseksi alueella;

37. korostaa, että EU:n, sen jäsenvaltioiden, Yhdysvaltojen, AU:n, ECOWASin, YK:n ja muiden toimijoiden on tuettava koordinoitusti Malin siirtymävaiheen etenemissuunnitelman täytäntöönpanoa ja että Afrikan johtamalle kansainväliselle Malin tukioperaatiolle (AFISMA) tarvitaan rahoitus- ja logistiikkatukea, ja toteaa, että AFISMA on valmis siirtämään toimivaltansa YK:n yhdennetylle moniulotteiselle Malin vakausoperaatiolle (MINUSMA) 25. huhtikuuta 2013 hyväksytyn YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2100 mukaisesti;

38. pitää Lähi-idän rauhanprosessin keskeytymistä valitettavana; panee tyytyväisenä merkille, että ensimmäisellä ulkomaanmatkallaan uudelleenvalintansa jälkeen presidentti Obama vieraili Israelissa, tapasi palestiinalaishallintoa ja vieraili Jordaniassa, ja on tyytyväinen siihen, että Lähi-idän rauhanprosessi on jälleen otettu ensisijaiseksi painotukseksi, mistä ulkoministeri John Kerry'n tämänhetkinen toiminta on osoituksena; panee tyytyväisenä merkille, että presidentti Obama on

Torstai 13. kesäkuuta 2013

sitoutunut kahden valtion ratkaisuun; kehottaa Yhdysvaltoja ajamaan siirtokuntien rakentamisen keskeyttämistä ja työskentelemään yhdessä EU:n kanssa Israelin ja Palestiinan välisten suorien neuvottelujen aloittamiseksi uudelleen; on samaa mieltä presidentti Obaman kanssa Israelin jatkamasta siirtokuntien rakentamisesta ja siitä, että on tärkeää taata Israelin turvallisuus;

39. kehottaa molempia osapuolia jatkamaan diplomaattisen ratkaisun etsimistä Iranin ydinohjelmaa koskevaan kysymykseen, jotta voitaisiin saavuttaa nopeasti kattava, pitkäaikainen neuvotteluratkaisu, joka edistäisi kansainvälistä luottamusta siihen, että Iranin ydinohjelma on täysin rauhanomainen, samalla kun kunnioitetaan Iranin laillisia oikeuksia ydinenergian rauhanomaiseen käyttöön ydinsulkusopimuksen mukaisesti; kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja harkitsemaan E3 +3-ryhmän (P5 +1) ja Iranin käymien neuvottelujen yhteydessä pakotteiden koordinoitua ja ehdollista poistamista vastineena sille, että Iranin hallitus toteuttaa yhteisesti hyväksytyjä ja todistettavia toimia kaikkien sen ydinohjelmaa koskevien keskeneräisten kysymysten ratkaisemiseksi ydinsulkusopimuksen määräysten, IAEA:n hallintoneuvoston ja asiaa koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien sekä Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) vaatimusten mukaisesti; kehottaa molempia osapuolia käsittelemään Iranin-suhteitaan kokonaisvaltaisemmalla tavalla, jossa huomioidaan sekä ihmisoikeustilanne että alueen laajempi turvallisuustilanne, ja osallistamaan mahdollisuuksien mukaan Iranin kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisjärjestöt;

40. kehottaa osapuolia kehittämään yhdessä kokonaisvaltaisen lähestymistavan Afganistania varten vuoden 2014 jälkeiselle kaudelle yhteistyössä Afganistanin hallituksen kanssa; korostaa, että rauhan, vakauden ja turvallisuuden saavuttaminen Afganistanissa edellyttää, että maalla on asianmukaisesti koulutettu ja varustettu armeija ja turvallisuusjoukot, että maalla on käytössä inhimillistä ja sosioekonomista kehitystä, hyvää hallintotapaa ja oikeusvaltioperiaatetta koskevat politiikat ja että maan naapurivaltiot sitoutuvat näihin tavoitteisiin aiempaa paremmin; korostaa myös, että Afganistanin poliittisen prosessin on oltava demokraattinen ja osallistava; toteaa, että Nato on ollut keskeisessä asemassa Afganistanissa vallitsevan terroristiuhan torjumiseksi toteutettujen turvallisuustoimien koordinoinnissa, kuten jälleenrakentamisessa ja kunnostamisessa, ja toteaa, että Naton rooli voi jatkua myös vuoden 2014 jälkeisellä kaudella;

41. korostaa, että itäinen kumppanuus on tärkeä EU:lle; korostaa, että kyseisen naapurialueen valtioita on lähennettävä poliittisesti ja taloudellisesti EU:hun ja transatlanttisten kumppanien yhteisiin arvoihin; kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja koordinoimaan tätä toimintaa aktiivisesti ja korostaa, että tarvitaan yhteisiä toimia demokraattisten uudistusten edistämiseksi, demokraattisten instituutioiden lujittamiseksi ja konfliktien rauhanomaisen ratkaisemisen tehostamiseksi; arvostaa Yhdysvaltojen jatkuvaa tukea Länsi-Balkania koskevalle laajentumisprosessille ja kehottaa molempia osapuolia edelleen tarkastelemaan koordinoitua alueen maita;

42. kehottaa osapuolia koordinoimaan toimiaan tärkeissä Venäjän-suhteisiin liittyvissä kysymyksissä; korostaa, että on tärkeää tehdä yhteistyötä Venäjän kanssa maailmanlaajuisissa haasteissa, muun muassa aseidenriisunnassa ja asesulkukysymyksissä; kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja edistämään Venäjän nykyaikaistamisprosessia ja keskittymään erityisesti demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen lujittamiseen ja monipuolisen ja sosiaalisesti oikeudenmukaisen talouskasvun edistämiseen; korostaa, että on tärkeää edistää ihmisten välisiä yhteyksiä, ja pitää valitettavina kansalaisjärjestöjen toimintaa rajoittavia lakeja ja Venäjän viranomaisten lisääntyntä painetta Venäjällä sijaitsevien kansalaisjärjestöjen toimintoja kohtaan; korostaa, että tärkeä osa Venäjän nykyaikaistamissuunnitelmaa on, että maa toteuttaa Maailman kauppajärjestöön liittyessään tekemänsä sitoumukset; kehottaa molempia osapuolia keskustelemaan Venäjän kanssa rakentavasti lukkiutuneista konflikteista; panee tyytyväisenä merkille, että Yhdysvaltojen kongressi hyväksyi Magnitsky-listan, ja palauttaa mieliin oman päätöslauselmansa lokakuulta 2012;

43. panee merkille, että kansainvälinen huomio on siirtynyt Itä-Aasiaan, koska Aasian ja Tyynenmeren alueen poliittinen ja taloudellinen merkitys on kasvanut; panee tyytyväisenä merkille, että aluetta koskevaa EU:n ja Yhdysvaltojen välistä neuvonpitoa on äskettäin tehostettu, ja katsoo, että tämä saattaa johtaa tiiviimpään Aasiaa koskevaan yhteistyöhön EU:n ja Yhdysvaltojen välillä; toteaa erityisesti, että tarvitaan koordinoitua reagointia asioihin, jotka voivat mahdollisesti haitata alueen rauhaa, ja erityisesti kaakkoisen Kiinanmeren konfliktiin, joka ruokkii aggressiivista nationalismia joissakin Aasian valtioissa ja uhkaa merenkulun turvallisuutta;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

44. tuomitsee voimakkaasti Pohjois-Korean yhä voimakkaammaksi muuttuneen sotaretoriikan ja suorat uhkaukset, joita se on viime aikoina esittänyt Yhdysvalloille vastauksena YK:n turvallisuusneuvoston tuoreeseen päätöslauselmaan 2087, jolla kiristettiin Pohjois-Korean vastaisia pakotteita; kehottaa Pohjois-Koreaa noudattamaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmia, joissa Pohjois-Koreaa vaaditaan lopettamaan ydinaseita ja ballistisia ohjuksia koskevat ohjelmansa; kehottaa molempia osapuolia pysymään rauhallisina ja tavoittelemaan rauhaa diplomaattisin keinoin; kehottaa EU:ta, Yhdysvaltoja ja Etelä-Koreaa jatkamaan tiivistä vuoropuhelua Kiinan kanssa Pohjois-Korean hillitsemiseksi;

45. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja toimimaan koordinoitusti, jotta Kiinan uusi johto saataisiin sitoutumaan käsittelemään aktiivisemmin maailmanlaajuisesti tärkeitä asioita ja konflikteja; panee tyytyväisenä merkille, että EU ja Kiina ovat sopineet käyvänsä säännöllistä vuoropuhelua puolustus- ja turvallisuuspolitiikasta ja sopineet erityisedustajiensa ja erikoislähettiläidensä välisestä säännöllisestä yhteydenpidosta; muistuttaa, että Kiinan kanssa on tärkeää ylläpitää avointa vuoropuhelua hyvistä hallinnosta ja ihmisoikeuksien noudattamisesta;

o

o o

46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä Yhdysvaltojen hallitukselle ja kongressille.

P7_TA(2013)0281

Malin jälleenrakentaminen ja demokratisoituminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 Malin jälleenrakentamisesta ja demokratisoinnista (2013/2587(RSP))

(2016/C 065/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2012 antamansa päätöslauselman Malin tilanteesta⁽¹⁾ ja 14. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman Sahelin alueen ihmisoikeus- ja turvallisuustilanteesta⁽²⁾,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2011 hyväksytyn Euroopan unionin turvallisuus- ja kehitysstrategian Sahelia varten,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 2056 (2012) ja 2071 (2012) Malin tilanteesta,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2085 (2012), jolla valtuutetaan Afrikan johtaman kansainvälisen Malin tukiopeeraation (Afisma) käyttöönotto,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 22. maaliskuuta, 26. maaliskuuta, 7. huhtikuuta, 21. joulukuuta ja 23. joulukuuta 2012 sekä 11. tammikuuta, 7. maaliskuuta ja 7. kesäkuuta 2013 antamat lausunnot Malin tilanteesta,
- ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston Sahelistä 23. maaliskuuta 2012 antamat päätelmät, joissa hyväksyttiin siviilikriisinhallinnan toiminta-ajatus Sahelissa toteutettavaa YTPP:n neuvonanto-, avustus- ja koulutusoperaatiota varten,
- ottaa huomioon 31. tammikuuta, 18. helmikuuta, 23. huhtikuuta ja 27. toukokuuta 2013 annetut Euroopan unionin neuvoston päätelmät Malista,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0141.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0263.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon Malin siirtymäkauden viranomaisten YK:n pääsihteerille 25. maaliskuuta 2013 lähettämän kirjeen, jossa pyydettiin lähettämään Yhdistyneiden kansakuntien joukkoja vakauttamaan tilanne ja palauttamaan Malin valtion määräysvalta ja itsemääräämisoikeus koko maan alueelle,
 - ottaa huomioon Ecowasin puheenjohtajan YK:n pääsihteerille 26. maaliskuuta 2013 lähettämän kirjeen, jossa pyydettiin Afisman muuttamista YK:n vakauttamisoperaatioksi,
 - ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 25. huhtikuuta 2013 pitämässään 6952. kokouksessa hyväksymän YK:n päätöslauselman 2100 (2013) rauhanturvajoukkojen perustamisesta,
 - ottaa huomioon Malin siirtymäkautta koskevan etenemissuunnitelman, jonka maan kansalliskokous hyväksyi yksimielisesti 29. tammikuuta 2013,
 - ottaa huomioon demokratiaa, vaaleja ja hallintoa koskevan Afrikan peruskirjan,
 - ottaa huomioon kaikki Malin allekirjoittamat afrikkalaiset ja kansainväliset ihmisoikeussopimukset,
 - ottaa huomioon komissiolle ja neuvostolle esitetyt kirjalliset kysymykset O-000040 – B7-0205/2013 ja O-000041 – B7-0206/2013 Malin jälleenrakentamisesta ja demokratisoinnista,
 - ottaa huomioon 15. toukokuuta 2013 Brysselissä pidetyn kehitysavun antajien konferenssin ”Together for a New Mali”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että maaliskuussa 2012 Malissa tehdyn sotilasvallankaappauksen vaikutukset, aseistettujen jihadistiryhmien suorittama maan pohjoisosan valtaus ja sitä seurannut aseellinen konflikti maan pohjoisosissa vaikuttavat paljon Malia ja Sahelin aluetta laajemmin ja että seuraukset ovat näkyvissä muualla Afrikassa ja Euroopassa;
- B. ottaa huomioon, että Mali on yksi maailman kymmenestä köyhimmästä maasta ja sen sijoitus YK:n kehitysohjelman inhimillisen kehityksen indeksissä vuonna 2013 on 182. yhteensä 187 maasta; ottaa huomioon, että jo ennen nykyistä kriisiä Mali kärsi etelän ja pohjoisen välisistä sosioekonomisista eroista samoin kuin heikoista demokraattisista instituutioista, huonosta hallinnosta, korruptiosta ja järjestäytyneestä rikollisuudesta;
- C. ottaa huomioon, että asevoimien ja turvallisuusjoukkojen uudistamisesta vastaavan sotilaskomitean johtoon nimitetty kapteeni Amadou Haya Sanogo on edelleen vaarallinen henkilö ja pystyy yhä aiheuttamaan ongelmia, etenkin uusien tehtäviensä vuoksi, joiden avulla hänellä on suora yhteys armeijaan;
- D. ottaa huomioon, että Malin viranomaiset ovat hyväksyneet siirtymäkautta koskevan etenemissuunnitelman ja perustaneet vuoropuhelu- ja sovintokomission; ottaa huomioon, että EU, Malin siirtymäkauden viranomaiset ja muut alueelliset ja kansainväliset organisaatiot ovat aloittaneet etenemissuunnitelman toteuttamisen kestävän rauhan aikaansaamiseksi;
- E. ottaa huomioon, että poliittinen vuoropuhelu ja sovinto etnisten ryhmien välillä – rauhan säilyttämiseksi ja jotta maan erilaisista etnisistä ryhmistä löytyisi halukkuutta elää rinnakkain – on haaste Malin jälleenrakentamisessa; ottaa huomioon, että tilanne Kidalissa, jota Azawadin kansallista vapautusliikettä (MNLA) edustavat tuaregit pitävät yhä hallussaan, saattaa vaarantaa tämän sovintoprosessin; ottaa huomioon, että ainoastaan ryhmät, jotka kunnioittavat Malin perustuslakia ja maan alueellista koskemattomuutta, voivat osallistua vuoropuhelu- ja sovintokomissioon;
- F. ottaa huomioon, että Afrikan unionin 29. tammikuuta 2013 Addis Abebassa järjestämässä avunantajien konferenssissa avunantajat lupasivat Malin kriisin ratkaisemiseen 337,2 miljoonaa euroa, joista EU:n myönsi 50 miljoonaa euroa Afismalle ja 20 miljoonaa euroa vakausvälineestä Malin lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten, paikallisviranomaisten, vuoropuhelun ja sovinnon sekä tulevien vaalien valmisteluprosessin alkuvaiheiden välittömään tukemiseen;
- G. ottaa huomioon, että komissio on luvannut käynnistää asteittain uudelleen kehitysavun, jonka määrä on 250 miljoonaa euroa, muun muassa seuraavien alojen tukemiseen: sovinto ja konfliktinehkäisy, vaaliprosessi, peruspalvelujen, kuten terveyspalvelujen, vesihuollon ja jätevesihuollon järjestäminen; elintarviketurvan parantaminen ja talouden uudelleen käynnistäminen;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- H. ottaa huomioon, että useat kansainväliset organisaatiot ja kansalaisjärjestöt työskentelevät Malissa ja auttavat peruspalvelujen tarjoamisessa paikallisyhteisöille, mukaan lukien elintarvikeapu, vesihuolto ja terveyspalvelut;
- I. ottaa huomioon, että kansainvälinen yhteisö ja Mali ovat yhtä mieltä siitä, että suunnitelma Malin kestävän elpymisen hyväksi (PRED) on toimiva perusta keskinäisille sitoumuksille; katsoo, että PRED vaatii suunniteltujen ohjelmien ja varainkäytön seuranta ja arviointia; katsoo, että avunantajien tuki PREDille riippuu siitä, noudattaako Mali sitoumuksiaan ja erityisesti, paneeko se toimeen tarvittavat demokraattista valvontaa koskevat uudistukset;
- J. ottaa huomioon, että Ranskan sotilasoperaatio Serval, joka käynnistettiin 11. tammikuuta 2013 vastauksena ääriislamistiryhmien hyökkäykseen ja Malin armeijan tukemiseksi, on onnistunut valtaamaan takaisin monet kapinallisten haltuunsa ottamat pohjoisen kaupungit ja alueet ja että Ranskan hallituksen mukaan Ranskan joukot aloittivat vetäytymisensä Malista huhtikuussa 2013;
- K. ottaa huomioon, että YK:n valtuuttamalla afrikkalaisjohtoisella kansainvälisellä Malin tukioperaatiolla (Afisma) on maassa jo 6 500 sotilasta; ottaa huomioon YK:n pääsihteerin Ban Ki-moonin lupauksen, että Maliin lähetetään YK:n rauhanturvajoukkoja vakauttamaan maata;
- L. ottaa huomioon, että YK:n turvallisuusneuvosto hyväksyi YK:n peruskirjan VII luvun mukaisesti 25. huhtikuuta 2013 päätöslauselman 2100 (2013), jolla perustettiin YK:n yhdenmety Malin vakauttamisoperaatio (Minusma) YK:n pääsihteerin suositusten mukaisesti; ottaa huomioon, että 12 600:n sotilaan vahvuiset Minusma-joukot ottavat 1. heinäkuuta 2013 vastuun Afismalta ja että Ranskan joukoilla on YK:n pääsihteerin pyynnöstä lupa tukea Minusman osastoja, jos niitä kohtaa välitön ja vakava uhka;
- M. toteaa, että vaikka Pohjois-Malin turvallisuustilanne on parantunut Ranskan väliintulon jälkeen, taistelu ääriislamistiryhmiä vastaan jatkuu; toteaa, että on pidettävä yllä painetta eräillä pohjoisen alueilla esiintyviä yksittäisiä terroriuhkia vastaan, joista esimerkkinä ovat äskettäin Timbuktuun ja Gaoon kohdistuneet uhat, ja että tämä vaatii vakautta ylläpitäviä joukkoja ja nopean toiminnan valmiuksia; ottaa huomioon, että aseistetut ääriaineet turvautuvat entistä useammin epäsymmetriseen taktikkaan, kuten sissiväijytyksiin, autopommeihin ja henkilömiinojen käyttöön; toteaa, että tämän vuoksi rauhan ja turvallisuuden säilyttäminen keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä on poikkeuksellisen haastavaa;
- N. ottaa huomioon, että Malin tilanne muodostaa uhkan kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle ja edellyttää toimintaa, joka menee pidemmälle kuin turvallisuusuhiin reagoiminen, esimerkiksi kansainvälisen yhteisön pitkäaikaista sitoutumista ja päättäväistä toimintaa syvään juurtuneisiin poliittisiin, hallinnollisiin, kehityspoliittisiin ja humanitaarisiin haasteisiin vastaamiseksi;
- O. ottaa huomioon, että kahden viime vuosikymmenen ajan Malissa on järjestetty vaaleja säännöllisin väliajoin ja että ennen vallankaappauksia maata pidettiin demokratian mallimaana Afrikassa, vaikka maan talous ei koskaan edistynyt riittävästi, jotta olisi voitu turvata parempi tulevaisuus nuorille (joista monet joutuvat sen sijaan muuttamaan maasta) tai parantaa väestön toimeentuloa yleisesti;
- P. ottaa huomioon, että Malin talouskehityksen elvyttäminen vaatii kohdennettua apua, jossa keskitytään maan todellisiin tarpeisiin;
- Q. ottaa huomioon, että Malin kriisi on monitahoinen ja monimutkainen eikä sitä voi tiivistää pelkäksi etniseksi konfliktiksi; ottaa huomioon, että ratkaisujen pitää siksi olla kokonaisvaltaisia ja johdonmukaisia ja niihin pitää kuulua talous-, sosiaali- ja ympäristöpolitiikkaa, jolla pyritään parantamaan väestön elintasoja, ja tämän saavuttamiseksi on ymmärrettävä aikaisemmat virheet analysoimalla Malin talouskehityksen epäonnistumiseen vaikuttaneita sisäisiä ja ulkoisia tekijöitä;
- R. ottaa huomioon, että perustuslain vastainen hallituksen vaihtaminen on huomattava este rauhalle, turvallisuudelle ja kehitykselle; ottaa huomioon, että demokratiaa, vaaleja ja hallintoa koskevan Afrikan peruskirjan 25 artiklassa määrätään, että yksittäiset rikoksentekijät eivät saa osallistua demokraattisen järjestyksen palauttamiseksi pidettäviin vaaleihin eivätkä olla vastuullisessa asemassa valtion poliittisissa instituutioissa;
- S. ottaa huomioon, että Malin ihmisoikeustilanne heikkeni voimakkaasti maan pohjoisosan kapinan alkamisen ja 22. maaliskuuta 2012 tehdyn sotilasvallankaappauksen jälkeen;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- T. ottaa huomioon, että Malissa on valtavia humanitaarisia tarpeita, sillä jopa miljoona ihmistä, mukaan luettuina 174 129 pakolaista naapurimaissa ja 300 783 maan sisällä siirtymään joutunutta, tarvitsee elintarvikeapua; ottaa huomioon, että tarvitaan integroitu paluustrategia sitten kun olot pohjoisessa mahdollistavat vapaaehtoisen paluun turvallisesti ja ihmisarvoisissa oloissa;
- U. ottaa huomioon, että 750 000 ihmistä tarvitsee välittömästi elintarvikeapua ja että aliravitsemus uhkaa 660 000 lasta, joista 210 000 on vakavan aliravitsemuksen vaarassa; ottaa huomioon, että peruspalveluja on hyvin rajoitetusti saatavilla erityisesti maan pohjoisosissa;
- V. ottaa huomioon, että Unescon helmikuussa 2013 järjestämässä kansainvälisten asiantuntijoiden kokouksessa hyväksyttiin toimintasuunnitelma kulttuuriperinnön kunnostamiseksi ja vanhojen käsikirjoitusten suojelemiseksi;
- W. toteaa, että Euroopan unioni pitää ihmisoikeuksien kunnioittamista hyvin tärkeänä; toteaa, että Pohjois-Malin asukkaat elävät pelon ilmapiirissä ja että ääri-islamistiryhmät loukkaavat järjestelmällisesti heidän ihmisoikeuksiaan;
- X. ottaa huomioon, että Brysselissä järjestettiin 15. toukokuuta 2013 avunantajien korkean tason konferenssi, ”Together for a New Mali”, johon osallistuivat 108 maan valtuuskunnat, mukaan lukien 13 valtion ja hallituksen päämiestä, suuri määrä ulkoministereitä ja alueellisten ja kansainvälisten järjestöjen johtavia edustajia sekä paikallisviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan edustajia; ottaa huomioon, että avunantajat ovat luvanneet 3,25 miljardia euroa Malille seuraavien kahden vuoden aikana ja että EU oli suurin avunantaja lupaamalla 520 miljoonaa euroa;
- Y. ottaa huomioon, että EU myöntää yhteisesti suunnitelmalle Malin kestävän elpymisen hyväksi 1,35 miljardia euroa, joista komission osuus on 523,9 miljoonaa, mukaan luettuna 12 miljoonaa euroa humanitaarista apua kaikkein kiireellisimpiin tarpeisiin;
- Z. ottaa huomioon, että tilanne Kidalissa on edelleen epäselvä, ja se uhkaa häiritä tulevia presidentinvaaleja Burkina Fason sovittelutyöstä huolimatta;
1. korostaa kannattavansa Malin itsemääräämisoikeutta, yhtenäisyyttä ja alueellista koskemattomuutta; panee tyytyväisenä merkille Ranskan väliintulon näiden periaatteiden tukemiseksi ensimmäisenä askeleena Malin jälleenrakentamiseksi ja demokratisoimiseksi; kehottaa Euroopan unionia osallistumaan aktiivisesti tähän prosessiin;
2. tukee malilaisten johtamaa poliittista prosessia, jonka avulla maa voi saavuttaa pitkän aikavälin poliittisen vakauden ja taloudellisen hyvinvoinnin; korostaa kaikki osapuolet mukaan ottavan kansallisen vuoropuhelun ja sovintoprosessin merkitystä, kun pyritään löytämään aito ja demokraattinen poliittinen ratkaisu maassa jatkuvaan kriisiin; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille kansallisen vuoropuhelu- ja sovintokomission perustamisen 6. maaliskuuta 2013, ja toivoo, että sen toiminta voidaan käynnistää nopeasti; suhtautuu myönteisesti naisen ja tuaregin nimittämiseen tämän komission varapuheenjohtajiksi merkinä sitoutumisesta kaikkien osallistumisoikeuteen ja moniarvoisuuteen poliittisessa prosessissa;
3. on erittäin huolissaan tilanteesta Kidalissa, jossa Azawadin kansallista vapautusliikettä (MNLA) edustavat tuaregit eivät edelleenkään suostu luovuttamaan alueen hallintaa Malin armeijalle ja uhkaavat näin vakavasti jälleenrakennusprosessia; pyytää hallitusta ja MNLA:ta järjestämään alustavan keskustelun MNLA:n osallistumisesta kansalliseen vuoropuhelu- ja sovintokomissioon;
4. kehottaa panemaan etenemissuunnitelman ripeästi täytäntöön demokratiaan siirtymisen tukemiseksi kunnes perustuslaillinen järjestys ja oikeusvaltio on palautettu koko maahan vuonna 2013 pidettävien demokraattisten, vapaiden, oikeudenmukaisten ja avoimien vaalien myötä; panee tyytyväisenä merkille Malin viranomaisten sitoutumisen vaalien järjestämiseen 28. heinäkuuta ja 11. elokuuta 2013 sekä siirtymäkauden hallituksen johtajien lausunnot olla asettumatta ehdolle vaaleissa; tunnustaa vaalien järjestämiseen liittyvät haasteet, esimerkiksi turvallisuuden takaaminen maan pohjoisosissa, biometristen äänestäjäkorttien tekeminen ja pakolaisten rekisteröiminen vaaliluetteloihin, ja kehottaa unionia ja sen kansainvälisiä kumppaneita lisäämään tukeaan tulevalle vaaliprosessille; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille aikomuksen EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan lähettämisestä Malin hallituksen pyynnön mukaisesti;
5. toistaa, että presidentinvaaleja ja parlamenttivaaleja pidetään demokratian palauttamisen ensimmäisinä askelina ja että vaalien järjestäminen on keskeisessä asemassa tulevien hallitusten uskottavuuden ja hyväksyttävyyden varmistamisessa;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

6. panee merkille Burkina Fason presidentin välitystyön Malin hallituksen ja tuaregikapinallisten välillä Ouagadougoussa käytävissä neuvotteluissa; kehottaa saattamaan neuvottelut nopeasti päätökseen ja toistaa tukevansa määrätietoisesti valtionhallinnon palauttamista koko Malin alueelle ja vaalien järjestämistä myös Kidalin alueella ja pakolaisleireillä;
7. korostaa, että poliittisiin ratkaisuihin Malin jälleenrakentamiseksi on liityttävä selkeä ja kestävä talouden kehittämisstrategia, jossa puututaan työttömyysongelmaan väestön toimeentulon parantamiseksi, ja painottaa, että peruspalvelujen, kuten terveys- ja koulutuspalvelujen, vesihuollon ja jätevesihuollon järjestäminen on aloitettava uudelleen, sillä ne ovat erittäin tärkeitä maan vakauden kannalta; katsoo, että toimielinuudistuksia tarvitaan poliittisen vakauden varmistamiseksi ja jotta kaikki Malin asukkaat voivat osallistua maan tulevaisuuden rakentamiseen; painottaa myös tarvetta vahvistaa demokratian prosesseja ja tilivelvollisuutta koko maassa, mikäli halutaan saavuttaa parempia kehitystuloksia;
8. panee tyytyväisenä merkille suunnitelman Malin kestävän elpymisen hyväksi 2013–2014, joka on osa 29. tammikuuta 2013 hyväksyttyä siirtymäkautta koskevaa etenemissuunnitelmaa ja joulukuussa 2011 hyväksyttyä kasvun ja köyhyyden vähentämisen strategisia puitteita 2012–2017 (CSCR 2012–2017);
9. on vakuuttunut siitä, että suunnitelma Malin kestävän elpymisen hyväksi vaatii alueellisen ja paikallisen ulottuvuuden huomioon ottamista erityisesti siten, että lujitetaan hyvää hallintoa ja parannetaan talouden integraatiota, kehitetään talouden infrastruktuuria ja terveydenhuollon ja koulutuksen henkilöstöresursseja sekä perustetaan kumppanuus voimavarojen käyttöönottamista ja kehityksen seurantaa varten;
10. pyytää Malin hallitusta toimimaan yhdessä merkittävien kansainvälisten organisaatioiden ja kansalaisjärjestöjen kanssa, jotta Malin kansalle voidaan järjestää riittävää ja koordinoitua tukea;
11. katsoo, että Malin kehityshaasteisiin vastaaminen vaatii sekä riittävää rahoitusta että parempaa koordinoitua EU:n tasolla ja muiden kansainvälisten avunantajien kesken; kannattaa ehdottomasti räätälöityä toimintamallia, jossa keskitytään maan tarpeisiin ja otetaan huomioon etenemissuunnitelman toteuttamisessa ja oikeusvaltion palauttamisessa saavutettu edistys;
12. kehottaa unionia ja sen kansainvälisiä kumppaneita auttamaan Länsi-Afrikan hallituksia torjumaan huumekauppaa ja aseiden leviämistä; kehottaa alueen maita asettamaan tasapainoisen ja kestävän kehitysstrategian kehitysyhteistyöpolitiikkansa ytimeen, tarjoamaan julkisia peruspalveluita koko väestölle ja luomaan työllisyysmahdollisuuksia erityisesti nuorille;
13. kehottaa unionia, YK:ta ja yksittäisiä valtioita antamaan logistista ja teknistä tukea malilaisten auttamiseksi torjumaan huumekauppaa ja aseiden leviämistä; kehottaa kaikkia Sahelin alueen maita koordinoimaan turvallisuuspolitiikkaansa, jotta laitonta kauppaa voidaan torjua tehokkaasti;
14. korostaa, että Sahelin turvallisuus ja kehitys vahvistavat toisiaan; panee tyytyväisenä merkille Ranskan alun perin toteuttaman väliintulon, jota Afisma (ja 1. heinäkuuta 2013 alkaen Minusma) vahvistaa, jotta voidaan estää maan vajoaminen syvemmälle sekasortoon ja voidaan torjua ääriaineiksia; korostaa, että EU:n koulutusoperaatiolla (EUTM) Malissa on ollut huomattava täydentävä rooli ratkaisevan tärkeän avun tarjoamisessa Malin armeijan pitkän aikavälin valmiuksien kehittämiseen; muistuttaa, että maan pitkäaikainen vakaus, turvallisuus ja alueellinen koskemattomuus edellyttävät paitsi väkivaltaisten ääriyhmien ja aseiden ja huumeiden salakuljettajien sekä ihmiskauppiain nujertamista myös vaihtoehtojen tarjoamista köyhtyneen väestön ja työttömän nuorison harjoittamalle laittomalle toiminnalle;
15. korostaa, että on löydettävä alueellinen ratkaisu, joka perustuu alueen maiden, erityisesti Algerian ja Mauritanian, kokouksen tukemaan alueelliseen sopimukseen;
16. kehottaa tehostamaan Malin asevoimien ja yleisesti turvallisuuspalvelujen uudistamista demokraattisen siviilivallannon alaisuudessa, jotta voidaan turvata vakaus ja rakentaa luottamusta turvallisuussektorin rooliin kestävän rauhan ja demokratian edistämiseksi maassa;
17. kehottaa Malin hallitusta kiinnittämään erityistä huomiota ihmisoikeuksien edistämiseen kaikkialla Malin alueella ja ryhtymään syytöksiin vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneitä vastaan riippumatta siitä, kuuluvatko he radikaaleihin islamistiryhmiin tai Malin armeijaan;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

18. antaa tunnustusta Afismaan osallistuneiden Afrikan maiden työlle ja suhtautuu myönteisesti sen lähettämiseen Maliin; panee myös tyytyväisenä merkille, että YK:n turvallisuusneuvosto hyväksyi päätöslauselman 2100 (2013), jolla perustettiin YK:n yhdenmety vakausoperaatio Malissa (Minusma), rauhanturvajoukot, joilla on kattava mandaatti maan vakauttamiseksi, siirtymäkautta koskevan etenemissuunnitelman täytäntöön panemiseksi, siviilien suojelemiseksi, ihmisoikeuksien edistämiseksi ja turvaamiseksi sekä humanitaarisen avun, kulttuurin säilyttämisen ja kansallisen ja kansainvälisen oikeuden tukemiseksi; toivoo, että Minusma on kohta täysin toimintakykyinen ja että turvallisuustilanne on sellainen, että joukot voidaan lähettää 1. heinäkuuta 2013;

19. suhtautuu myönteisesti EUTM Malin käynnistämiseen 18. helmikuuta 2013 ja sen mandaattiin Malin asevoimien uudistuksen tukemisessa demokraattisen siviilivalvonnan alaisuudessa; muistuttaa, että on kiireellisesti tuettava Malin hallitusta niin, että se voi turvata maan alueellisen koskemattomuuden pitkällä aikavälillä; katsoo, että siihen kuuluvat keinot, joilla vastataan keskeisiin epäsymmetrisiin uhkiin, joita aiheuttavat radikaalit islamistiryhmät ja ihmiskauppiat sekä tavaroiden ja aseiden salakuljettajat; katsoo, että EU:n olisi harkittava hyviä käytäntöjä, ihmisoikeuksia ja korruption torjuntaa käsittelevien osioiden sisällyttämistä Malin armeijan koulutusohjelmiin;

20. panee merkille EUCAP Sahel Nigerin täydentävän työn, sillä se tarjoaa koulutusta turvallisuussektorin vahvistamiseksi naapurimaissa ja koordinoi työtä EUTM Malin kanssa Bamakossa toimivan yhteyshenkilön kautta; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin korkeaa edustajaa esittämään vaihtoehtoja samanlaisen tuen antamiseksi Malin rajavalvonnan uudistamiselle (mukaan lukien poliisi, kansalliskaarti, santarmilaitos ja oikeusala) muun muassa arvioimalla, voitaisiinko tämä tehdä laajentamalla EUTM Malin ja EUCAP Sahel Nigerin mandaattia tai perustamalla uusi YTPP-operaatio, jonka tarkoituksena on siviiliturvallisuusalan laajempi uudistus;

21. tuomitsee ihmisoikeusloukkaukset ja vaatii, että niihin syyllystyneet on saatettava vastuuseen teoistaan; suhtautuu myönteisesti kansainvälisen rikostuomioistuimen päätökseen käynnistää tutkinta ja kehottaa Malin viranomaisia yhteistyöhön kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa; suhtautuu myönteisesti ensimmäisten ihmisoikeustarkkailijoiden lähettämiseen Maliin Afrikan unionin rauhan ja turvallisuuden neuvoston ja Ecowasin päätösten mukaisesti; korostaa, että poliittinen jälleenrakennus ja sen uskottavuus ovat riippuvaisia myös väliaikaisten oikeusmekanismien perustamisesta;

22. kehottaa jatkamaan humanitaarisen avun antamista sitä tarvitseville väestöryhmille ja toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan pakolaisten vapaa ja vapaaehtoinen paluu; korostaa, että on säilytettävä selkeä ero humanitaaristen ja poliittisten / turvallisuuskysymysten välillä, jotta voidaan varmistaa humanitaarisen toiminnan puolueettomuus, humanitaaristen työntekijöiden turvallisuus ja apua tarvitsevien mahdollisuus saada apua;

23. kehottaa kaikkia turvallisuusjoukkoja Malissa varmistamaan maan turvallisuuden, jotta humanitaarinen apu voi saavuttaa koko väestön;

24. toistaa tuomitsevansa kulttuuriperintökohteiden ryöstelyn ja tuhoamisen; suhtautuu myönteisesti Unescon viimeaikaisiin toimiin Malin kulttuuriperinnön kunnostamiseksi;

25. katsoo, että EU:n olisi tehtävä Malin kriisin vuoksi tarvittavia muutoksia EU:n Sahelin alueen turvallisuus- ja kehitysstrategiaan; korostaa, että strategian kehitys- ja turvallisuus pilarit on integroitava paremmin ja sen politiikan välineitä on koordinoitava paremmin; korostaa tarvetta parantaa EU:n ennakkoarvointisjärjestelmiä, jotta strategian ennaltaehkäisevä ulottuvuus saataisiin käyttöön;

26. panee tyytyväisenä merkille Malin kestävän elpymissuunnitelman tukemiseksi Brysselissä 15. toukokuuta 2013 pidetyn EU:n ja Ranskan järjestämän avunantajien korkean tason konferenssin, "Together for a New Mali" myönteiset tulokset ja päätelmät; kehottaa unionia ja sen kansainvälisiä kumppaneita panemaan täytäntöön keskinäiset sitoumuksensa osana konferenssin tehokasta ja koordinoitua seurantaa; painottaa tässä yhteydessä, että kokonaisvaltaisen hallinnon uudistuksen käynnistäminen Malissa on tärkeää, samoin kuin uudenlaisen hajauttamispolitiikan käyttöön ottaminen ja edellytysten luominen kestäväälle taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle Malissa;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

27. korostaa, että tarvitaan tiiviimpää alueellista yhteistyötä, ja katsoo, että EU:n olisi käytettävä poliittista ja taloudellista vaikutusvaltaansa kannustaakseen alueella toimivia kumppaneitaan yhdenmukaistamaan usein hajanaisia poliittisia, diplomaattisia ja sotilaallisia aloitteitaan, jotta Sahelin monenlaisiin haasteisiin voitaisiin vastata tehokkaammin;

28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, ihmisoikeuksista vastaavalle EU:n erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Malin hallitukselle ja kansalliskokoukselle, Afrikan unionille, Ecowasille, Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvostolle ja Yhdistyneiden kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestölle.

P7_TA(2013)0282

Kumppanuus- ja yhteistyösopimus Afganistanin kanssa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 EU:n ja Afganistanin kumppanuutta ja kehitystä koskevaan yhteistyösopimukseen liittyvistä neuvotteluista (2013/2665(RSP))

(2016/C 065/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat mietintönsä ja päätöslauselmansa Afganistanista ja erityisesti 16. joulukuuta 2010 Afganistania koskevasta uudesta strategiasta ⁽¹⁾, 15. joulukuuta 2011 EU:n Afganistanille antaman taloudellisen tuen valvonnasta ⁽²⁾ sekä 15. joulukuuta 2011 naisten tilanteesta Afganistanissa ja Pakistanissa ⁽³⁾ antamansa päätöslauselman,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston antamat päätöslauselmat Afganistanista, mukaan luettuna maaliskuussa 2013 annettu päätöslauselma nro 2096,
 - ottaa huomioon päätelmät, joita on annettu vuonna 2011 ja 2012 pidetyissä Afganistania käsittelevissä kansainvälisissä konferensseissa, muun muassa Bonnissa joulukuussa 2011, Chicagossa toukokuussa 2012, Kabulissa kesäkuussa 2012 ja Tokiossa heinäkuussa 2012 pidetyt konferenssit,
 - ottaa huomioon 19. marraskuuta 2012 annetun julkilausuman, jonka EU:n Afganistanin-valtuuskunta antoi yhteisymmärryksessä EU:n Afganistanin-edustustojen päällikköjen kanssa ja joka koskee kuolemantuomioiden täytäntöönpanoa,
 - ottaa huomioon EU:n ulkoministerien 27. toukokuuta 2013 tekemän päätöksen, jolla EU:n Afganistanissa toteuttamaa poliisioperaatiota (EUPOL) jatketaan 31. joulukuuta 2014 saakka,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. toteaa, että EU on tukenut Afganistanin jälleenrakentamista ja kehittämistä vuodesta 2002 lähtien ja että EU on edelleen sitoutunut maan rauhanomaiseen siirtymävaiheeseen ja osallistavaan ja kestäväan kehittämiseen sekä koko alueen vakauteen ja turvallisuuteen;
- B. toteaa, että EU:n avun toimittamisessa on keskitytty vuosina 2011–2013 hallinnon pääaloihin (mukaan luettuna poliisitoimi), maatalouteen, maaseudun kehittämiseen, terveyteen ja sosiaaliseen suojeluun;
- C. ottaa huomioon, että EU ja Afganistan ovat saattamassa loppuun neuvottelut kumppanuutta ja kehitystä koskevasta yhteistyösopimuksesta, mikä tarkoittaa, että EU:n ja Afganistanin yhteistyö siirtyy uudelle, laajalle tasolle ja saa uuden oikeudellisen kehiksen;

⁽¹⁾ EUVL C 169 E, 15.6.2012, s. 108.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0578.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0591.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- D. muistuttaa pyytäneensä laatimaan viisivuotissuunnitelman oopiumin viljelyn lopettamiseksi vaihtoehtoisen kehityksen avulla Afganistanissa;
- E. toteaa, että EU tukee Afganistanin poliisivoimien koulutusta ja valmiuksien kehittämistä; toteaa, että Euroopan unionin poliisioperaatiolla (EUPOL) on vuodesta 2007 lähtien tuettu kestäviä ja tehokkaita siviilipoliisivoimia, joiden avulla edistetään maan kansalaisten omakseen kokeman rikosoikeudellisen järjestelmän perustamista;
- F. ottaa huomioon, että YK:n huume- ja rikosjärjestön (UNODC) mukaan huumausaineista riippuvaisten Afganistanin kansalaisten määrä kasvaa edelleen ja että siitä on huomattavia sosiaalisia seurauksia väestölle;
- G. ottaa huomioon, että huolimatta EU:n aktiivisesta roolista huumausaineiden torjunnan tukemisessa merkittäviä tuloksia on saavutettu vain vähän;
- H. toteaa, että Afganistanissa toimivien avunantajien ja Afganistanin hallituksen välisen koordinaation puute heikentää EU:n Afganistanille antaman tuen tehokkuutta;
- I. toteaa, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen parlamentilla on ollut tärkeä rooli uusien yhteistyösopimusten tekemisessä, sillä ne vaativat parlamentin hyväksynnän;
1. toistaa tukevansa edelleen sellaisen Afganistanin valtion kehittämistä, jolla on vahvemmat demokraattiset instituutiot, jotka pystyvät turvaamaan kansallisen suvereniteetin, valtion yhtenäisyyden ja alueellisen eheyden sekä luomaan vaurautta maan kansalaisille; toteaa, että Afganistanin rauhanomaisen tulevaisuuden edellytyksenä on, että kehitetään vakaa, turvallinen ja taloudellisesti kestävä valtio, jossa ei ole terrorismia eikä huumausaineita ja joka perustuu oikeusvaltioperiaatteeseen, vahvistettuihin demokraattisiin instituutioihin, toimivaltajaon noudattamiseen, vahvaan parlamenttiin sekä perusoikeuksien takaamiseen; antaa tässä yhteydessä tunnustusta EU:n kehitysyhteistyön ja EUPOL Afganistan -operaation merkittävälle panokselle ja pitää myönteisenä kyseisen operaation jatkamista;
 2. pitää myönteisinä viime vuosikymmenen aikana toteutettuja toimia ja saavutettua edistystä; on kuitenkin edelleen huolissaan Afganistanin turvallisuustilanteesta ja väkivaltaisuuksien jatkumisesta ja katsoo, että ne aiheuttavat vaaran paikallisväestölle, myös naisille ja lapsille, kansallisille turvallisuusjoukoille ja kansainväliselle sotilas- ja siviilihenkilöstölle;
 3. kehottaa Afganistanin hallitusta valmistautumaan ottamaan täyden vastuun maan turvallisuudesta kansainvälisten joukkojen poistuttua maasta; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita nopeuttamaan toimenpiteitä, joilla autetaan Afganistanin hallitusta ja maan omia turvallisuusjoukkoja kehittämään sotilaallisia valmiuksia ja siviilivalmiuksia, jotta voidaan luoda sosioekonomisen kehityksen kannalta välttämätön vakaus ja turvallisuus sekä välttää tyhjiön syntyminen, kun maa ottaa vuoden 2014 jälkeen täyden vastuun omasta turvallisuudestaan; korostaa riskiä, että kansainvälisten joukkojen poistuminen maasta vuonna 2014 voi aiheuttaa taloudellisen tyhjiön;
 4. tukee neuvotteluja kumppanuutta ja kehitystä koskevasta yhteistyösopimuksesta ja korostaa, että sopimuksen olisi johdettava strategisempaan lähestymistapaan sekä Afganistanin viranomaisten tukemiseen kansainvälisten joukkojen poistuessa maasta ja myös sen jälkeen;
 5. tähdentää, että uudessa sopimuksessa on sovellettava kattavaa ja kestävää lähestymistapaa Afganistanin turvallisuutta, taloutta, hallintoa ja kehitystä koskeviin kysymyksiin, koska ne kytkeytyvät toisiinsa;
 6. kehottaa Afganistanin viranomaisia muuttamaan kaikki kuolemanrangaistukset, pidättymään kuolemantuomioiden täytäntöönpanosta ja pyrkimään siihen, että kuolemanrangaistus lakkautetaan kokonaan;
 7. pitää valitettavana poliittisen tahdon puuttumista kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen aikaansaamiseksi; kehottaa siksi Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) ja Afganistanin hallitusta tekemään sopimuksen pikaisesti;
 8. kehottaa EU:ta jatkamaan uuden sopimuksen yhteydessä toimiaan demokraattisten arvojen, oikeusvaltioperiaatteen, luotettavan hallintojärjestelmän (myös korruption torjumisen), riippumattoman oikeuslaitoksen, ihmisoikeuksien sekä aidon kansalaisyhteiskunnan luomisen tukemiseksi;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

9. pitää valitettavana, että parlamentille ei ole tiedotettu neuvotteluista asianmukaisesti, vaikka EUH:n velvollisuutena on tiedottaa parlamentille neuvottelujen kaikista vaiheista; muistuttaa uusista Lissabonin sopimuksen mukaisista oikeuksistaan ulkoasioissa ja vaatii EUH:ta ja neuvostoa tekemään täysimääräistä yhteistyötä näin merkittäviissä asioissa;

10. toteaa, että on jatkettava sosioekonomista kehitystä ja talouden monipuolistamista; tähdentää tässä yhteydessä, että kasvua voidaan edistää hyödyntämällä energiavaroja ja keskittymällä entistä voimakkaammin kaivannaisteollisuuteen; painottaa kuitenkin, että kaivannaisteollisuuden alalla on toimittava avoimesti ja sovellettava normeja, jotka on vahvistettu kaivos- ja kaivannaisteollisuuden avoimuutta koskevassa kansainvälisessä aloitteessa;

11. toteaa, että vaikka Afganistanissa on viime vuosikymmenellä edistytty sukupuolten tasa-arvon ja perusoikeuksien saralla, maan naiset ovat edelleen heikoimmassa yhteiskunnallisessa asemassa ja he joutuvat edelleen kokemaan uhkailua, pelottelua ja väkivaltaa ja heitä syrjitään lainsäädännössä; tähdentää, että naiset on integroitava – oikeudellisesti ja käytännössä – täysimääräisesti yhteiskuntaan samalla, kun varmistetaan heidän täysipainoinen osallistumisensa ja todellinen voimaantumisen; pitää erittäin tuomittavana, että moniin naisiin kohdistuu jatkuvasti uhkailua ja väkivaltaa ja että muutaman viime vuoden aikana Afganistanin yhteiskunnassa johtavassa asemassa olevia naisia on murhattu tai he ovat joutuneet tappoyritysten kohteeksi, ja tuomitsee vakavasti sen, että tekijöitä ei ole saatettu oikeuden eteen;

12. painottaa, että infrastruktuurin kehittämistä on tuettava edelleen monilla aloilla, mikä käsittää myös koulut, sairaalat, liikenteen, energiaverkot, maatalouden ja naisten voimaannuttamisen Afganistanissa, ja toteaa, että tämä on EU:n kehitysavun mukaista jo ennen vuonna 2001 tehtyjä muutoksia;

13. pitää valitettavana, että EU:n huumeidenvastainen aloite ei ole toistaiseksi tuonut tyydyttäviä tuloksia; toteaa, että huumausaineiden tuotannolla ja kaupalla tuetaan kapinallisryhmiä ja lietsotaan korruptiota eri tasoilla; painottaa, että huumausaineiden torjunnassa olisi keskityttävä kehittämään vaihtoehtoisia tulonlähteitä viljelijöille; korostaa tässä yhteydessä, että kestävää maatalouden kehittämistä ja vesihuoltoa varten tarvitaan laajempi strategia;

14. muistuttaa, että yli 90 prosenttia Eurooppaan tulevasta heroiinista on peräisin Afganistanista ja että se aiheuttaa miljardien dollarien kustannukset EU-maiden kansanterveydelle; toteaa kuitenkin, että oopiumin tuotanto on merkittävä sosiaalinen, taloudellinen ja turvallisuuskysymys; pitää valitettavana, että oopiumin tuotanto kasvoi 61 prosenttia vuonna 2011 verrattuna vuoteen 2010 ja että se muodosti 9 prosenttia Afganistanin bruttokansantuotteesta vuonna 2011;

15. toteaa, että vuosina 2009–2011 Yhdysvallat ja kansainvälinen yhteisö käyttivät 1,1 miljardia Yhdysvaltain dollaria huumausaineiden torjuntaan, mutta sillä ei ollut merkittävää vaikutusta huumausaineiden tuotantoon ja kauppaan; muistuttaa pyytäneensä useaan otteeseen, että otetaan käyttöön viisivuotinen oopiumin viljelyn lopettamista koskeva suunnitelma, joka perustuu EU:n, Yhdysvaltojen ja Venäjän federaation yhteistyöhön ja johon sisältyy määräaikoja ja vertaisarviointoja ja jonka toteuttaa asiaa varten perustettu virasto, jolla on oma talousarvio ja henkilöstö; toteaa, että Venäjä kärsii eniten Afganistanin heroiinista ja maailman suurimmista oopiumimarkkinoista;

16. muistuttaa, että vuosina 2002–2011 EU antoi Afganistanille yhteensä noin 2,5 miljardia euroa tukea, josta 493 miljoonaa euroa oli humanitaarista apua; pitää valitettavana, että maahan pumpatusta valtavasta ulkomaisesta avusta huolimatta sen vaikutukset ovat olleet vähäisiä; pyytää tilintarkastustuomioistuinta laatimaan erityiskertomuksen EU-tuen vaikuttavuudesta Afganistanissa viime vuosikymmenen aikana samaan tapaan kuin tehtiin Kosovossa toteutettavan EU:n oikeusvaltio-operaation yhteydessä;

17. on erittäin huolissaan kansainvälisen rahoitustuen ja Afganistanin hallintorakenteiden tehottomuudesta sekä avoimuuden puutteesta ja avunantajien vastuullisuutta koskevien järjestelmien vähäisyydestä;

18. pitää valitettavana, että huomattava osa EU:n antamasta ja muusta kansainvälisestä apurahoituksesta häviää jakeluketjun aikana, ja kiinnittää huomiota siihen, että neljä tärkeintä syytä avun häviämiseen ovat hävikki, kohtuuttomat välilliset ja turvallisuuteen liittyvät kustannukset, liikalaskutus ja korruptio;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

19. muistuttaa, että on tärkeää koordinoida EU:n apua sellaisen yhteisen toimintatavan perusteella, joka kokoaa jäsenvaltiot ja kansainväliset toimijat yhteisen strategian piiriin; pitää myönteisenä Afganistanin hallituksen ja kansainvälisen yhteisön strategista yhteisymmärrystä uudistetusta ja kestävästä kumppanuudesta seuraavien kymmenen vuoden aikana, kuten esitettiin Afganistania käsitelleen Tokion-konferenssin päätelmissä ja Tokiossa laaditussa keskinäistä vastuuta koskevassa kehityksessä;

20. pitää tärkeänä, että Afganistanissa sovitteluun sovelletaan kattavaa ja osallistavaa menettelyä, jota maa itse johtaa ja jonka se kokee omakseen ja johon osallistuvat kaikki väkivallan tuomitsevat ja perustuslakia noudattavat tahot, jotka ovat halukkaita osallistumaan Afganistanin rauhan rakentamiseen; katsoo, että kyseisten tahojen on otettava huomioon ihmisoikeuksia koskevat perustuslain määräykset ja erityisesti naisten oikeuksia koskevat määräykset; korostaa, että rauhanprosessin pitää käsittää poliittinen oppositio, koko kansalaisyhteiskunta ja erityisesti naiset ja sen on oltava mahdollisimman osallistava; kehottaa tässä yhteydessä vahvistamaan korkean rauhanneuvoston asemaa ja kehottaa sitä keskittymään tiiviimmin varsinaiseen rauhanprosessiin;

21. muistuttaa Afganistanin hallituksen Kabulissa ja Tokiossa pidetyissä Afganistania käsitelleissä kansainvälisissä konferensseissa antamista sitoumuksista, joiden mukaan Afganistanin vaalimenettelyjä vahvistetaan ja parannetaan muun muassa pitkän aikavälin vaaliuudistuksen avulla, jotta varmistetaan, että tulevaisuudessa noudatetaan kansainvälisiä normeja; pitää myönteisenä vuoden 2014 presidentinvaalien ja maakuntaneuvoston vaalien päivämäärän ilmoittamista sekä Afganistanin valmistautumista näihin vaaleihin; korostaa, että on lisättävä vaalien osanottoa, ja toteaa, että se voi olla riippuvainen turvallisuustilanteesta erityisesti eteläisissä ja itäisissä maakunnissa; muistuttaa Afganistanin viranomaisia, että kansallisten ja kansainvälisten tarkkailijoiden on seurattava kansallista vaaliluetteloa sekä äänestyksen järjestämistä ja valvontaa tulevaisuudessa; kehottaa EU:ta tukemaan Afganistanin viranomaisten pyynnöstä tulevien vaalien järjestämistä;

22. korostaa, että tarvitaan alueellista yhteistyötä, jonka tavoitteena on parantaa koko laajemman alueen vakautta ja turvallisuutta; korostaa tarvetta tehostaa yhteistyötä Venäjän, Pakistanin, Keski-Aasian, Intian ja Iranin kanssa osana alueellista kehystä sellaisten haasteiden käsittelemiseksi, joita aiheuttavat turvallisuuskysymykset, rajat ylittävä ihmiskauppa ja salakuljetus sekä huumausaineiden laittoman tuotannon ja kaupan torjunta;

23. kehottaa EUH:ta parantamaan yhteistyötään parlamentin kanssa liittyen EU:n Afganistanille antamaan tukeen ja neuvottelujen edistymiseen; odottaa saavansa kaikki tiedot neuvotteluehdoista ja säännöllisiä raportteja sopimuksen hyväksymisen jälkeen;

24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Afganistanin hallitukselle ja parlamentille, Euroopan neuvostolle sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle.

P7_TA(2013)0283

Vuosituhanne kehitystavoitteet – vuoden 2015 jälkeisen toimintakehityksen määrittely

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 vuosituhanne kehitystavoitteista – vuoden 2015 jälkeisen toimintakehityksen määrittely (2012/2289(INI))

(2016/C 065/19)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien (YK) 8. syyskuuta 2000 antaman vuosituhatjulistuksen,

— ottaa huomioon päätöslauselman ”Keeping the promise: United to achieve the Millennium Development Goals”, jonka vuosituhatavoitteita käsittelevä YK:n yleiskokouksen korkean tason täysistunto hyväksyi 65. kokouksessaan vuonna 2010,

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon Pekingissä syyskuussa 1995 pidetyn YK:n neljännen naisten maailmankonferenssin, Pekingissä hyväksytyn julistuksen ja toimintaohjelman sekä YK:n Peking + 5 -erityisistunnossa 9. kesäkuuta 2000, Peking + 10 -erityisistunnossa 11. maaliskuuta 2005 ja Peking + 15 -erityisistunnossa 2. maaliskuuta 2010 hyväksytyt päätöksiäkirjat, jotka koskivat lisätoimia ja -aloitteita, joilla pannaan täytäntöön Pekingin julistus ja toimintaohjelma ja joissa jäsenvaltiot sitoutuivat ryhtymään toimenpiteisiin sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi kahdellatoista osa-alueella,
- ottaa huomioon vähiten kehittyneitä maita koskevan Istanbulin toimintaohjelman vuosiksi 2011–2020,
- ottaa huomioon Kairossa vuonna 1994 järjestetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa hyväksytyn ja seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja siihen liittyvät oikeudet tärkeäksi osaksi kestävä kehityksen toteuttamista tunnustavan toimintaohjelman täytäntöönpanon,
- ottaa huomioon tammikuussa 2010 julkaistun YK:n kehitysohjelman (UNDP) raportin ”Beyond the Midpoint – Achieving the Millenium Development Goals”,
- ottaa huomioon UNDP:n inhimillisen kehityksen raportin 2010 ”Kansojen todellinen varallisuus – Polkuja inhimilliseen kehitykseen”,
- ottaa huomioon YK:n selvityksen ”Gender Chart 2012”, jossa arvioidaan sukupuolten tasa-arvon kehittymistä kahdeksan vuosituhannen kehitystavoitteen osalta,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kehitysohjelman (UNDP) inhimillisen kehityksen raportin 2011,
- ottaa huomioon Brasiliassa Rio de Janeirossa 20.–22. kesäkuuta 2012 pidetyssä YK:n kestävä kehityksen kokouksessa (Rio+20) hyväksytyn loppujulistuksen,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksessa vuonna 1979 hyväksytyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen, jossa määritellään naisten syrjintä ja esitetään toimintasuunnitelma tällaisen syrjinnän lopettamiseksi kansallisten toimien avulla,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja ihmisoikeuksien oikeudellisen kehityksen,
- ottaa huomioon YK:n kehitysyhteistyöohjelmaa vuoden 2015 jälkeen käsittelevän YK-järjestelmän työryhmän, jota YK:n taloudellisten ja sosiaalisten asioiden osasto johtaa yhdessä UNDP:n kanssa kaikkien YK:n järjestöjen tuella ja asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerille kesäkuussa 2012 annetun YK:n raportin ”Realizing the future we want for all”,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin nimittämistä korkea-arvoisista henkilöistä koostuvan, kehitysyhteistyöohjelmaa vuoden 2015 jälkeen käsittelevän ryhmän toiminnan ja Rio+20-konferenssin tulokset,
- ottaa huomioon Meksikon Monterreyssä 18.–22. maaliskuuta 2002 pidetyssä kansainvälisessä kehitysrahoituskokouksessa hyväksytyn Monterreyn konsensuksen,
- ottaa huomioon Busanissa joulukuussa 2011 pidetyssä avun tuloksellisuutta koskeneessa korkean tason kokouksessa annetun julistuksen ja toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Pariisin julistuksen avun tehokkuudesta ja Accran toimintaohjelman,
- ottaa huomioon kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen⁽¹⁾ ja EU:n menettelysäännöt täydentävyydestä ja työnjaosta kehitysyhteistyöpolitiikassa⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston päätelmät 9558/07, 15.5.2007.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 7 artiklan, jonka mukaan unioni varmistaa eri politiikkojensa ja toimiensa välisen johdonmukaisuuden kaikki tavoitteensa huomioon ottaen,
- ottaa huomioon SEUT:n 208 artiklan 1 kohdan, jossa määrätään, että unioni ”ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin”,
- ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2005 annetun komission tiedonannon ”Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus” (COM(2005)0134) ja ulkoasiainneuvoston 3166. kokouksessa 14. toukokuuta 2012 hyväksytyt neuvoston päätelmät aiheesta ”Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus”,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”EU:n poliittinen toimintakehys kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista” (COM(2010)0127),
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Humanitaarinen elintarvikeapu” (COM(2010)0126),
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”EU:n lähestymistapa: selviytymiskyvyn kehittäminen hyödyntämällä ruokaturvakriiseistä saatuja kokemuksia” (COM(2012)0586),
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Ulkomaanavulla parannusta äitien ja lasten ravitsemukseen: EU:n toimintakehys” (COM(2013)0141),
- ottaa huomioon 19. syyskuuta 2008 annetun vuosituhatosen kehitystavoitteita käsittelevän EU:n kehitysraportin ”Millennium Development Goals at Midpoint: Where do we stand and where do we need to go?”,
- ottaa huomioon 27. helmikuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Ihmisarvoinen elämä kaikille: köyhyyden poistaminen ja kestävä tulevaisuuden turvaaminen maailmanlaajuisesti” (COM(2013)0092),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kumppanuusvälineen perustamisesta kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä varten (COM(2011)0843, SEC(2011)1475, SEC(2011)1476),
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2011 esitetyn komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta (COM(2011)0840),
- ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio” (COM(2011)0500) ja Eurooppa 2020 -strategian talousarviosta samana päivänä annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”A Budget for Europe 2020: the current system of funding, the challenges ahead, the results of stakeholders consultation and different options on the main horizontal and sectoral issues” (SEC(2011)0868),
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2011 komission yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Globaali Eurooppa – Uusi lähestymistapa EU:n ulkoisen toiminnan rahoittamiseen” (COM(2011)0865),
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Monivuotisen kehyksen laatiminen Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden sekä merentakaisien maiden ja alueiden kanssa tehtävän EU:n yhteistyön rahoitusta varten vuosina 2014–2020 (yhdestoista Euroopan kehitysrahasto)” (COM(2011)0837),
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 3218. kokouksessa 31. tammikuuta 2013 hyväksytyt neuvoston päätelmät EU:n tuesta pysyväälle muutokselle siirtymäyhteiskunnissa,
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 3166. kokouksessa 14. toukokuuta 2012 hyväksytyt neuvoston päätelmät aiheesta ”EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma”,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle ja alueiden komitealle aiheesta ”Demokratian ja kestävä kehityksen juuret: EU:n suhtautuminen kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa” (COM(2012)0492),

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon EU:n kannan valmistelua koskevat komission julkiset kuulemiset kehitysyhteistyötä koskevan kehyksen valmistelusta vuoden 2015 jälkeiseksi ajaksi ("Towards a Post-2015 Development Framework" ⁽¹⁾), jotka järjestettiin 15. kesäkuuta 2012 ja 15. syyskuuta 2012 välisenä aikana ja johon kaikki asianomaiset sidosryhmät, yksittäiset henkilöt, järjestöt (valtiolliset ja valtiosta riippumattomat, parlamentaariset, akateemiset ja yksityissektorin järjestöt) ja valtiot saattoivat osallistua,
 - ottaa huomioon 21. huhtikuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Kaksitoistakohtainen EU:n toimintasuunnitelma vuosituhanneen kehitystavoitteiden tueksi" (COM(2010)0159),
 - ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman "Kehitys kohti vuosituhattavoitteiden saavuttamista: syyskuussa 2010 pidettävää YK:n korkean tason kokousta varten valmisteilla oleva väliarviointi" ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon tammikuussa 2013 julkistetun vuosituhanneen kehitystavoitteita ja vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskevan selvityksen "Millennium Development Goals and beyond 2015 – a strong EU engagement",
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A7-0165/2013),
- A. katsoo, että määrällisesti rajoitettujen, mutta konkreettisten ja aikaan sidottujen tavoitteidensa ansiosta vuosituhanneen kehitystavoitteiden avulla on lisätty tietoisuutta siitä, että maailmanlaajuisen köyhyyden poistaminen on kiireellinen haaste ja kansainvälisten toimien painopistealue; toteaa, että vuosituhanneen kehitystavoitteiden määräaikaan eli vuoteen 2015 on vielä kaksi vuotta aikaa ja siihen nähden on saavutettu huomattavaa edistystä: tavoite äärimmäisen köyhyyden puolittamisesta on saavutettu, kuten myös niiden ihmisten osuuden puolittaminen, joilla ei ole luotettavaa mahdollisuutta saada hyvälaatuista juomavettä, ja 200 miljoonan slummeissa asuvan ihmisen olosuhteet ovat parantuneet, peruskoulutukseen osallistuvien tyttöjen määrä on nyt poikien tasolla ja lapsi- ja äitikuolleisuus on vähentynyt jatkuvasti; toteaa, että nykyisissä vuosituhanneen kehitystavoitteissa köyhyyden perimmäisiin syihin, joita ovat muun muassa maiden sisäinen ja eri maiden välinen eriarvoisuus, sosiaalinen syrjäytyminen, luonnon monimuotoisuus ja hallinto, ei kuitenkaan puututa riittävästi;
- B. ottaa huomioon, että komission, neuvoston ja Euroopan parlamentin allekirjoittama kehityspoliittikkaa koskeva eurooppalainen konsensus kuuluu unionin säännöstöön; muistuttaa tämän asiakirjan merkityksestä ja soveltamisalasta, sillä se muodostaa eurooppalaisen kehityspoliittisen toimintasuunnitelman yhdessä lainsäädännön ja siihen perustuvien suuntaviivojen kanssa;
- C. toteaa, että vuosituhanneen kehitystavoitteet ovat auttaneet määrittelemään köyhyyden ihmisten elämään vaikuttavana moniulotteisena puutteena, joka koskee koulutusta, terveyttä, ympäristöä, ruokaa, työllisyyttä, asumista ja sukupuolten tasa-arvoa;
- D. toteaa, että maailmanlaajuisia ongelmia, kuten nälänhätä, aliravitseminen, kaikkien saatavilla olevien laadukkaiden terveydenhuoltopalvelujen puute, asianmukaisten ja turvallisten puhtaanapito- ja hygieniajärjestelmien puute, laadukkaan koulutuksen ja alemman perusasteen ja keskiasteen koulutuksen riittämätön taso, korkea työttömyys ja erityisesti nuorisotyöttömyys, sosiaaliturvan puute ja ihmisoikeuksien noudattamisen riittämättömyys, eriarvoisuus, myös sukupuolten välillä, ympäristön tilan heikkeneminen ja ilmastonmuutos, on edelleen jäljellä ja niiden odotetaan lisääntyvän, mikä edellyttää sellaisten uusien kehityspolkujen löytämistä, joiden avulla voidaan saavuttaa osallistava ja kestävä kehitys kaikille;
- E. toteaa, että maailmassa on lähes miljardi aliravittua ihmistä ja yli 200 miljoonaa työtöntä; toteaa, että vain 28 prosenttia maailman väestöstä on kattavien sosiaaliturvajärjestelmien piirissä, mikä heijastaa epävirallisen työn suurta määrää, ja toteaa, että arviolta 1,4 miljardin ihmisen saatavilla ei ole riittäviä energiapalveluja, mikä heikentää heidän mahdollisuuksiaan selvitä köyhyydestä;
- F. toteaa, että kehitysmaissa kuolee vuosittain aliravitsemuksen vuoksi arviolta 2,6 miljoonaa lasta ja että aliravittujen määrän odotetaan lisääntyvän ilmastonmuutoksen vuoksi;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/europeaid/what/millennium-development-goals/index_en.htm.

⁽²⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 48.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- G. toteaa, että arviolta 140 miljoonaa tyttölasta päätyy lapsimorsiamiksi vuoteen 2020 mennessä, jos lasten avioliittojen määrä säilyy nykyisellään;
- H. toteaa, että kolme neljäsosaa maailman köyhistä ihmisistä elää keskituloisissa maissa ja että Maailmanpankin vuoden 2008 maailman kehitysidikaattorien mukaan maiden sisäinen tulotasoon ja vaurauteen liittyvä eriarvoisuus on kasvanut 1980-luvun alusta asti myös korkeatuloisissa maissa; toteaa, että myös tuloihin ja työhön liittyvä epävarmuus on lisääntynyt ulkoistamiseen ja heikompaan työsuojeluun perustuvien globalisaatiomallien vuoksi;
- I. toteaa, että ennusteiden mukaan vuonna 2015 yli 600 miljoonaa ihmistä käyttää edelleen terveysriskejä aiheuttavia käyttökeltovottomia vesilähteitä ja että erityisesti lukuisissa Afrikan maissa, mutta myös nousevien talouksien maissa elää miljardi ihmistä, joista 70 prosenttia on naisia, alle 1,25 Yhdysvaltojen dollarilla päivässä ja että nykyisten suuntauksien jatkuessa ilman perusjätevesihuoltoa olevien ihmisten määrän puolittamista koskevaa vuosituhanneen kehitystavoitetta ei saavuteta ennen vuotta 2049; toteaa, että työttömänä on tällä hetkellä lähes 200 miljoonaa ihmistä – joista noin 74 miljoonaa on 15–24-vuotiaita – ja että vain 20 prosentilla maailman väestöstä on riittävä sosiaaliturva, kun taas yli puolella maailman väestöstä ei ole minkäänlaista sosiaaliturvaa; toteaa, että nimeämällä vuosi 2015 eurooppalaiseksi kehitysyhteistyön teemavuodeksi Euroopan kansalaisille voidaan jakaa tietoa uusien vuosituhanneen kehitystavoitteiden merkityksestä;
- J. toteaa, että vuosien 2007–2010 maailmanlaajuinen elintarvike-, energia- ja rahoituskriisi nosti yhdessä maailmanlaajuisen taloustaantumun ja ilmastonmuutoksen kanssa esille kansainvälisten elintarvikkeiden tuotantojärjestelmien haavoittuvuuden ja paljasti heikkouksia rahoitus- ja hyödykemarkkinoiden toiminnassa ja puutteita globaalin hallinnan mekanismeissa;
- K. katsoo, että kestävyysliittävät kysymykset, kuten tarve vähentää kiireellisesti maailman kasvihuonekaasupäästöjä ja saavuttaa luonnonvarojen tasapuolisempi ja kestävämpi hallinta ja hallinnointi, muodostavat keskeisen haasteen muutoksiin pyrkivälle ohjelmalle;
- L. toteaa, että vuonna 1986 annetussa julistuksessa oikeudesta kehitykseen vahvistetaan, että kehitys on ihmisten perusoikeus; toteaa, että julistuksessa sitoudutaan ”ihmisoikeuspohjaiseen” lähestymistapaan, jota luonnehtii kaikkien ihmisoikeuksien (taloudelliset, sosiaaliset, kulttuuriset ja poliittiset oikeudet sekä kansalaisoikeudet) toteutuminen, ja että julistuksessa sitoudutaan myös vahvistamaan kansainvälistä yhteistyötä;
- M. toteaa, että vuosituhanneen kehitystavoitteiden saavuttaminen määräajassa riippuu pitkälti globaalin kumppanuuden toteutumisesta, ja katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden ei pitäisi olla noudattamatta sitoumuksiaan ja antaa nykyisen talous- ja rahoituskriisin pysäyttää jo saavutettua edistystä;
- N. toteaa, että SEUT:n 208 artiklassa vahvistetaan, että unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoite tällä alalla on köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen;
- O. katsoo, että 50 vuotta jatkunut rahoittajajohtoinen kehityspolitiikka on aiheuttanut kohtuutonta riippuvaisuutta ⁽¹⁾;
- P. toteaa, että YK tekee kattavalla tavalla tiivistä yhteistyötä kaikkien sidosryhmien kanssa vuosituhanneen kehitystavoitteiden liikkeelle paneman dynamiikan jatkamiseksi sekä viedäkseen eteenpäin myös vuoden 2015 jälkeistä kunnianhimoista kehitysyhteistyöohjelmaa, jonka olisi perustuttava avun laadun parantamiseen, parempaan koordinointiin sekä toimintalinjojen johdonmukaisuutta koskevien periaatteiden noudattamiseen;
- Q. toteaa, että EU on sitoutunut varmistamaan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden Eurooppa-neuvoston vuonna 2005 tekemien päätelmien mukaisesti, mikä on vahvistettu uudelleen 14. toukokuuta 2012 annetuissa päätelmissä ⁽²⁾;
- R. toteaa, että EU on sitoutunut maailman suurimpana rahoittajana saavuttamaan vuosituhanneen kehitystavoitteet ajallaan ja erittäin sitoutunut neuvotteluihin vuoden 2015 jälkeisestä kehitysyhteistyöohjelmasta;

⁽¹⁾ <http://www.ecdpm-talkingpoints.org/african-consultations-post2015-development-agenda>.

⁽²⁾ Asiakirja 9317/12.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- S. toteaa, että Euroopan parlamentti pitää tätä prosessia erityisen merkittävänä, ja katsoo, että EU:n olisi toimittava vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen liikkeellepanevana voimana;
- T. toteaa, että huomattava määrä epävakaita tai konfliktista kärsiviä valtioita ei ole saavuttanut yhtäkään vuosituhanneen kehitystavoitetta ⁽¹⁾;
- U. ottaa huomioon, että rauhan, turvallisuuden, demokratian, ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja poliittisen vakauden puuttuminen yhdistettynä korruptioon ja ihmisoikeusrikkomuksiin estävät usein köyhiä maita hyödyntämästä kaikkia kehitysmahdollisuuksiaan;
- V. ottaa huomioon, että 75 prosenttia maailman köyhistä ihmisistä asuu keskitulotason maissa kyseisten maiden talouskasvusta huolimatta, ja katsoo, että keskitulotason maiden erityisasemaa ei siksi pitäisi sivuuttaa vuosituhanneen kehitystavoitteita tarkasteltaessa ja että samalla on otettava huomioon uudessa kehitysyhteistyöohjelmassa sovittu eriyttämisen periaate;

I. Vuosituhannen kehitystavoitteet ja uudet haasteet

1. toteaa, että vuonna 2000 määritellyt vuosituhanneen kehitystavoitteet ovat osa keskituloisissa maissa saatuja monia hyviä tuloksia ja että nämä tulokset on arvioitava oikein tulevaa kehystä varten, jotta voidaan saavuttaa maailmanlaajuisempia ja kestävämpiä tuloksia;
2. painottaa, että maailmanlaajuinen toimintaympäristö on muuttunut jyrkästi kuluneen vuosikymmenen aikana, kuten myös köyhyyden luonne, sillä syventyneestä kuilusta ja maiden sisäisestä ja eri maiden välisestä eriarvoisuudesta on köyhyyden poistamisessa tullut merkittävä ongelma;
3. panee merkille, että vaikka joistakin kehitysmaista on tullut avunantajia, ne kärsivät huomattavasta ja lisääntyvästä eriarvoisuudesta, joka on verrattavissa muiden kehitysmaiden kärsimään eriarvoisuuteen; huomauttaa, että muun muassa ilmastomuutos, puutteellinen elintarviketurva, muuttoliike, työttömyys, väestörakenteen muutos, korruptio, vähäiset voimavarat, kestämatön kasvu, talous- ja rahoituskriisit sekä ihmisoikeuksien loukkaukset asettavat monitahoisia ja toisiinsa kytkeytyviä haasteita;
4. palauttaa mieliin, että ympäristön tilan heikkeneminen vaarantaa vuosituhanneen kehitystavoitteiden ja niihin sisältyvän äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistamista koskevan tavoitteen saavuttamisen; muistuttaa erityisesti, että jatkuva eriarvoisuus ja taistelu niukoista varoista aiheuttavat huomattavissa määrin konflikteja, nälänhätää, turvattomuutta ja väkivaltaa, mitkä puolestaan ovat merkittävässä asemassa jarruttamassa inhimillistä kehitystä ja pyrkimystä kestäväan kasvuun; kehottaa hyväksymään kokonaisvaltaisemman lähestymistavan, jossa otetaan huomioon kestäväan kehityksen Rio +20-konferenssin tulokset ja jatkotoimet;
5. muistuttaa, että EU:n kauppaa ja kehityspolitiikkojen johdonmukaisuutta tarvitaan etenkin syrjäisimmillä alueilla;
6. kehottaa EU:ta painokkaasti esiintymään vahvana johtajana vuoden 2015 jälkeistä toimintakehystä koskeissa keskusteluissa ja YK:n huippukokoukseen asti sekä vahvistamaan yhteisen, vaikuttavan ja kunnianhimoisen kannan periaatteisiin ja tavoitteisiin, jotka olisi sisällytettävä vuoden 2015 jälkeiseen kehitysyhteistyötä koskevaan uuteen kehykseen; panee samalla merkille, että tarvitaan yksi kattava ja yhdistetty kehys, johon sisältyy selkeitä vertailukohtia ja jossa otetaan huomioon tärkeimmät kehitykseen ja kestävyysyteen liittyvät kysymykset, ja että tämän kehyksen on oltava luonteeltaan yleinen ja maailmanlaajuinen ja sen avulla on lisättävä kaikkien vaurautta, ihmisoikeuksia ja hyvinvointia, mikä merkitsee sitä, että kehitysmaat osallistuvat suoraan ja aktiivisesti sen laatimiseen ja täytäntöönpanoon ja että kehyksessä kiinnitetään huomiota vauraampien maiden merkitykseen ja vastuuseen – myös muun kuin rahoituksen osalta – kehityksen onnistumisen kannalta;
7. huomauttaa, että kestäväan kehitykseen tähtäävän maailmanlaajuisen yhteistyön suuntausta olisi muutettava siten, että siinä otetaan huomioon muuttunut tilanne ja että se yhdistetään tiiviisti vuoden 2015 jälkeisen toimintaohjelman uusiin ulottuvuuksiin; korostaa, että uudelleenmuotoiltu ja lujitettu kestäväan kehitykseen tähtäävä maailmanlaajuinen yhteistyö on tärkeää vuoden 2015 jälkeisen toimintaohjelman täytäntöönpanon kannalta ja tehokkaiden vastuumeکانismien takaamiseksi kaikilla tasoilla;
8. katsoo, että tämä yhdistetty lähestymistapa edellyttää asianmukaista koordinointia EU:n ja sen jäsenvaltioiden välillä ennen kuin se esitellään syksyllä New Yorkin huippukokouksessa sekä merkittävää näkyvyyttä kehitysyhteistyöstä vastaavan komission jäsenen alaisuudessa käytävissä neuvotteluissa; kehottaa maailmanlaajuisesti merkittävänä rahoittajana toimivaa EU:ta omaksumaan täysimääräisesti asemansa vuoden 2015 jälkeisen toimintaohjelman keskeisenä toimijana;

⁽¹⁾ OECD:n ja muiden vuonna 2011 julkaisemien näkemysten mukaan konfliktit, epävakaut olot ja aseellinen väkivalta ovat vuosituhatavotteiden saavuttamatta jäämisen tärkeimpiä syitä.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

9. vaatii, että vuoden 2015 jälkeisen kehitysyhteistyökehityksen tavoitteisiin on sisällytettävä vuosituhaten kehitystavoitteet ja kestävät kehitystavoitteet ja että kehityksen avulla on edistettävä kaikkien vaurautta ja hyvinvointia, naisten, lasten, ikääntyneiden ja vammaisten kaltaiset heikommassa asemassa olevat ryhmät mukaan luettuina; korostaa, että valmiuksien mukaisia kansallisia tavoitteita on asetettava aidosti joustavasti ja siten, että kehitysmaat ja -kumppanit, erityisesti kansalaisyhteiskunta, osallistuvat siihen suoraan ja aktiivisesti; huomauttaa, että vauraiden maiden on esitettävä vahvoja sitoumuksia, jotka liittyvät sekä näiden maiden omaan kehitykseen että niiden politiikkoihin, joilla on vaikutusta muihin maihin;

10. korostaa, ettei naisten asemaa koskevien vuosituhaten kehitystavoitteiden paikallaan polkeminen johdu pelkästään rahoitusongelmista tai teknisistä esteistä, vaan se on erityisesti seurausta poliittisen tahdon puuttumisesta;

II. Köyhyyden poistaminen

11. kehottaa painokkaasti asettamaan EU:n kehitysyhteistyön ensisijaisena tavoitteena olevan köyhyyden poistamisen ja kestävä, maapallon tietokykyyn perustuvan sosiaalisen ja ympäristökehityksen saavuttamisen vuoden 2015 jälkeisen kehitysyhteistyöohjelman välttämättömiksi yleisiksi painopistealueiksi;

12. korostaa, että eriarvoisuus hidastaa talouskasvua ja vaikeuttaa köyhyyden poistamiseen liittyviä ponnisteluja; palauttaa erityisesti mieliin, että huomattava eriarvoisuus vaikeuttaa sosiaalisen yhteisvastuun periaatteisiin perustuvien laaja-alaisen, tulonjakoon perustuvien ja verotuksellisesti kestävien sosiaaliturvajärjestelmien kehittämistä ja voi lisätä rikollisuuden määrää tai aiheuttaa väkivaltaisia konflikteja erityisesti monikulttuurisissa yhteiskunnissa; uskoo, että on puututtava köyhyyden rakenteellisiin syihin, jotta yhteiskuntaa voidaan tosiasiallisesti muuttaa;

13. panee merkille sen, miten kehitys ja köyhyyden poistaminen liittyvät yhteen rauhaa, turvallisuutta, ympäristöä, ihmisoikeuksia, sukupuolten tasa-arvoa, demokratiaa ja hyvää hallintoa koskevien haasteiden kanssa; kehottaa näin ollen uudistamaan köyhyyden poistamiseen tähtävää linjausta siten, että siinä otetaan huomioon osallistavan talouskehityksen ja kasvun, budjettivaroin toteutettavan hyvinvoinnin uudelleenjaon, ihmisarvoisen työn, tehokkaan ammatillisen koulutuksen, ympäristön kestävyys, ihmisoikeuksien ja hyvän hallinnon merkitys;

14. kehottaa ankkuroidaan uuden vuosituhatavoiteohjelman vuonna 1986 annettuun julistukseen oikeudesta kehitykseen, jossa tunnustetaan kehitys ihmisten perusoikeudeksi ja lisäksi käsitellään kehitystä prosessina;

15. kehottaa yhdistämään sukupuolien välisen valtavirtaistamisen kasvulähtöiseen lähestymistapaan köyhyyden poistamiseksi ja sukupuolten tasa-arvon sisällyttämiseksi kaikkiin EU:n ohjelmiin, politiikkoihin ja strategioihin sekä kokonaisvaltaisesti vuoden 2015 jälkeiseen vuosituhatavoitekehitykseen;

16. painottaa, että osallisuus on dynaaminen käsite, joka ulottuu pelkkää köyhien auttamista koskevaa strategiaa pidemmälle ja edellyttää painopistealueiden laajentamista siten, että niihin sisällytetään heikossa asemassa oleva ja epävarmoissa työolosuhteissa elävä väestö, mikä edellyttää kehitysstrategian ankkuroimista makrotaloudelliseen kehitykseen; katsoo, että laadullisten indikaattoreiden määrittäminen on ensiarvoisen tärkeää, jotta voidaan valvoa sekä kehitysprosessin osallisuuden ja kestävyys tason että sitä, missä määrin varattomimpien ja heikoimmassa asemassa olevien ryhmien tarpeet otetaan huomioon;

17. toteaa, että köyhyyden määrittely ei pitäisi perustua ainoastaan BKT:hen, ja kehottaa siksi määrittelemään köyhyyden laajemmin; korostaa, että maailmanlaajuisen ja kansallisten keskiarvojen ulkopuolelle jää huomattava osuus maailman köyhistä ihmisistä;

Terveys, ravitsemus, koulutus ja sosiaaliturva

18. tunnustaa, että lasten ja äitien aliravitsemuksen ratkaiseminen edellyttää pitkäkestoisia kehitysstrategioita, joissa keskitytään terveyden, koulutuksen, vesi- ja jätevesihuollon ja maatalouden kaltaisiin aloihin, jotka vaikuttavat aliravitsemukseen;

19. muistuttaa, että ihmisten hyvinvoinnin moniulotteisuus on tunnustettava täysimääräisesti; muistuttaa tältä osin, että terveys, ravitsemus, sosiaaliturva, sukupuolten tasa-arvo ja koulutus ovat erittäin tärkeitä köyhyyden poistamisessa ja osallistavan talouskasvun lisäämisessä;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

20. korostaa sukupuolten välisen kuilun kiinnikuomisen merkitystä ensinnäkin koulutuksessa, jossa on kyse inhimillisen pääoman keskimääräisen laadun parantamisesta, ja toiseksi terveydessä, jotta äitiysterveyden parantamisessa ja lapsikuolleisuuden vähentämisessä voidaan saavuttaa lisää edistystä;
21. pyytää EU:ta puolustamaan voimakkaasti parasta mahdollista terveyden tasoa, mukaan lukien seksuaali- ja lisääntymisterveys ja niihin liittyvät oikeudet, myös hiv/aidsin yhteydessä, muun muassa tarjoamalla vapaaehtoista perhesuunnittelua, mahdollisuutta turvalliseen aborttiin ja ehkäisyvälineitä;
22. korostaa, että vuoden 2015 jälkeinen vuosituhattavoitekehys sisältää erityisen tavoitteen kaikkien naisiin kohdistuvien väkivallan muotojen poistamiseksi;
23. painottaa, että yleinen sairausvakuutus – johon kuuluvat sekä hoito että ennaltaehkäisevä lähestymistapa – ja yleinen ravitsevan ruoan saatavuus sekä kaikille avoin ja kaikilla tasoilla saatavilla oleva laadukas ja työllistymisen mahdollistava koulutus olisi asetettava vuoden 2015 jälkeisen kehitysyhteistyöohjelman tärkeimmiksi tavoitteiksi;
24. vaatii sisällyttämään vuoden 2015 jälkeiseen toimintakehykseen ensinnäkin laadukkaan terveydenhuollon saatavuutta ja kohtuuhintaisuutta koskevia tavoitteita, joissa keskitytään terveyden edistämiseen, ennaltaehkäisyyn ja hoitotoimenpiteisiin, mukaan lukien seksuaali- ja lisääntymisterveys ja niihin liittyvät oikeudet sekä hiv/aids, koostuviin olennaisiin näkökohtiin, ja toiseksi konkreettisia toimia sellaisten perusterveydenhuollon järjestelmien perustamiseksi, joiden avulla taataan ennaltaehkäisy ja hoito ja tuki kaikille ihmisille ja myös vähemmistöjen, vankien, maahanmuuttajien, laittomasti maassa oleskelevien ihmisten, seksityöläisten ja huumausaineiden käyttäjien kaltaisille kaikkein syrjäytyneimmille ja heikoimmassa asemassa oleville ryhmille;
25. pyytää vauhdittamaan kansainvälisiä toimia äitiyskuolleisuuden, vastasyntyneiden kuolleisuuden ja lapsikuolleisuuden vähentämiseksi sekä toteaa jälleen, että lisääntymisterveydenhuollon yleinen saatavuus on tällä alalla keskeisessä asemassa;
26. kehottaa tukemaan myös jatkossa tutkimusta tehokkaampien ja kestävämpien ennaltaehkäisy- ja hoito-ohjelmien luomiseksi sekä tutkimus- ja kehitystyötä lääketieteellisten menetelmien, kuten rokotusten, lääkkeiden ja diagnostiikan, tehostamiseksi;
27. korostaa, että naisilla on tärkeä rooli ravitsemukseen ja elintarviketurvaan liittyvissä asioissa, koska 80 prosenttia Afrikan maataloudesta on heidän vastuullaan, vaikkeivät he edelleenkaan juuri koskaan voi omistaa viljelemäänsä maata; painottaa, että tämän vuoksi nälän poistaminen edellyttää pienviljelijöiden tukemista, jotta nämä voivat tuottaa riittävästi ruokaa itselleen ja perheenjäsenilleen; toteaa, että valtaosa pienviljelijöistä on naisia; kehottaa noudattamaan kaikissa elintarviketurvallisuutta koskevissa ohjelmissa sukupuolen huomioon ottavaa lähestymistapaa; korostaa tarvetta ennaltaehkäistä ja hoitaa etenkin raskaana olevien naisten sekä pikkulasten aliravitsemusta hyväksi todetuilla menetelmillä;
28. korostaa tarvetta suunnitella ja toteuttaa terveysohjelmia, joilla vahvistetaan terveydenhoitojärjestelmiä, koska maailmanlaajuinen talouskriisi on kiihdyttänyt HI-viruksen/aidsin, tuberkuloosin, malarian sekä niin kutsuttujen laiminlyötyjen trooppisten sairauksien leviämistä;
29. korostaa, että odottavien äitien terveydentilan parantamista koskeva tavoite on tärkeä, jotta voidaan vähentää äitiyskuolleisuutta ja mahdollistaa seksuaali- ja lisääntymisterveyttä sekä perhesuunnittelua koskevien palvelujen yleinen saatavuus; korostaa seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevan valistuksen ja tiedottamisen merkitystä välttämättömänä osana naisten terveyttä koskevaa asialistaa;
30. toteaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että sekä tytöille että pojille opetetaan sukupuolten tasa-arvoa koskevia asioita heti, kun he aloittavat koulunkäynnin, jotta asenteet ja sosiaaliset stereotyyptit muuttuvat vähitellen ja sukupuolten tasa-arvosta tulee yhteiskunnan peruseräite kaikissa maailman maissa;
31. kehottaa jättämään vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamista edistävät EU:n humanitaarisen avun määrärahat selkeästi sellaisten rajoitusten ulkopuolelle, joita Yhdysvallat tai muut avunantajat asettavat humanitaariselle avulle, ja varmistamaan erityisesti, että aseellisten konfliktien yhteydessä raikatuksi tulleilla naisilla ja tytöillä on mahdollisuus teettää abortti;
32. tunnustaa, että ihmisarvoiset työmahdollisuudet antavat köyhille kotitalouksille mahdollisuuden nostaa itsensä pois köyhyydestä ja ovat tärkeitä työkaluja, joiden avulla yksilöt ja perheet voivat parantaa itsetuntoaan, tuntea kuuluvansa yhteisöön ja osallistua sen toimintaan tuottavalla tavalla; vaatii, että täysi ja tuottava työllisyys ja ihmisarvoinen työ on asetettava vuoden 2015 jälkeisen kehitysyhteistyöohjelman keskeiseksi tavoitteeksi, ja vaatii tukemaan tätä tavoitetta köyhyyden vähentämiseen ja selviytymiskyvyn kehittämiseen tähtäävien hyvin suunniteltujen kansallisten sosiaalisen suojelun vähimmäistasojen täytäntöönpanon avulla;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

33. korostaa, että terveyskasvatus ja -valistus ovat kansanterveyden parantamisen tärkeitä osa-alueita;
34. kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota myös tarttumattomien tautien, kuten syövän, torjumiseen;
35. kehottaa edistämään naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä ja sukupuolten tasa-arvoa vuoden 2015 jälkeisessä vuosituhatavoitekehityksessä kuromalla kiinni sukupuolten välisiä kuiluja kaikilla koulutuksen tasoilla sellaisten erityisten tavoitteiden avulla, joihin kuuluvat muun muassa laadukkaan koulutuksen yleinen saatavuus ja tutkinnon suorittaminen (peruskoulussa, keskiasteen oppilaitoksissa ja korkea-asteen opetuksessa) sekä ammatillinen koulutus yhdessä nuorisoystävällisen työpaikkojen luomista koskevan politiikan kanssa, naisten lukutaidottomuuden poistaminen ja kattavan seksuaalivalistuksen saatavuus koulussa ja koulun ulkopuolella;

III. Hyvä hallinto

36. tähdentää, että vuoden 2015 jälkeisessä kestävästä kehitysyhteistyön kehityksessä edellytetään demokraattista hallintoa ja ihmisoikeuksia koskevan periaatteen noudattamista, tehokkaita, avoimia ja luotettavia instituutioita ja kumppaneita kaikilla tasoilla sekä vaikutusvaltaista kansalaisyhteiskuntaa, joka on otettu järjestelmällisesti mukaan demokratiakehitykseen; vaatii, että kehityksen on perustuttava tärkeisiin ehtoihin osallistavasta demokratiasta ja toimivasta kansalaisuudesta kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien täysimääräisen ja lisääntyneen harjoittamisen avulla;
37. kehottaa EU:ta jakamaan kokemuksensa ja asiantuntemuksensa kehitysmaiden kanssa ja tarjoamaan tietoa kestävästä kehityksestä liittyvillä alueilla hyödyntäen tässä erityisesti EU:n jäsenvaltioiden kokemuksia siirtymisestä kestävästä kehityksestä;
38. katsoo, että käynnissä olevat neuvottelut ja keskustelut on rakennettava niin, että varmistetaan, että uusi kehitys heijastaa selkeää sitoutumista ja pyrkimystä demokraattiseen hallintoon;
39. korostaa, että ilmastonmuutos, äskettäinen elintarvikekriisi ja maailmanlaajuinen rahoituskriisi voidaan yhdistää puutteelliseen globaaliin hallintaan; painottaa siksi, että globaalin hallinnan on oltava tärkeä osa vuoden 2015 jälkeistä kehitysyhteistyöohjelmaa;
40. pitää valitettavana instituutioiden välisen johdonmukaisuuden puutetta erityisesti monenvälisen kaupan, rahoituksen ja ympäristörakenteiden osalta; katsoo, että globaalin hallinnan puutteiden vuoksi maat ovat ajautuneet etsimään alueellisia ratkaisuja alueellisten kehitystarpeiden ratkaisemiseksi, mutta tällaiset järjestelyt edellyttävät koordinoitua, jotta voidaan välttyä politiikkojen pirstaloitumiselta ja epä johdonmukaisuuksilta monenvälisiin järjestelyihin ja kansainvälisiin standardeihin verrattuna; katsoo laajemmin ottaen, että globaalia toimintaa tarvitaan kansallisten ponnistelujen tukemiseksi;
41. panee merkille, että vaikka vuosituhatavoitekehityksen muoto mahdollisti sellaisten konkreettisten ja aikaan sidottujen tavoitteiden määrittämisen, joita voidaan valvoa tilastollisesti vankkojen indikaattoreiden avulla, näihin tavoitteisiin liittyvä omistajuus on puutteellista; varoittaa tätä taustaa vasten kaikkiin sovellettavan lähestymistavan määrittämisestä, ja uskoo, että maailmanlaajuiset tavoitteet on räätälöitävä ja sopeutettava kansallisiin ja alueellisiin tilanteisiin ja lähtökohtiin;
42. huomauttaa, että viranomaisilla on kaikilla tasoilla tärkeä tehtävä kestävästä kehitysyhteistyöohjelman kannalta, sillä he osallistuvat poliittisiin keskusteluihin, siirtävät sitoumukset lainsäädäntöön, pitävät huolta siitä, että hallitukset asetetaan vastuuseen toiminnastaan yhteiskunnallisesti, ympäristöllisesti ja oikeudellisesti ja perustavat toimintansa omistajuusperiaatteelle;
43. kehottaa painokkaasti kansainvälistä yhteisöä kiinnittämään erityistä huomiota sellaisen avoimen toimintaympäristön rakentamiseen, jossa kansalaisjärjestöillä, yksityisellä sektorilla, hyväntekeväisyysjärjestöillä ja muilla riippumattomilla kehityskumppaneilla sekä kansallisilla parlamenteilla ja paikallisviranomaisilla on paikallisella, kansallisella ja alueellisella tasolla mahdollisuus kantaa vastuunsa politiikkojen laatimisesta ja niiden täytäntöönpanon valvomisesta ja siten osallistua asianmukaisesti vuoden 2015 jälkeisen toimintakehityksen toteuttamiseen;
44. kehottaa painokkaasti huolehtimaan siitä, että nuoret ja erityisesti tytöt ja nuoret naiset ovat tärkeässä asemassa vuoden 2015 jälkeisessä toimintakehityksessä, ja palauttaa mieliin, että nuorten osallistuminen hallintoon voi tarjota laajalaisia etuja, joita ovat muun muassa demokraattisten päätöksentekorakenteiden ja -prosessien vahvistaminen ja nuorten ja heidän yhteisöjensä hyvinvoinnin parantaminen;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

Ihmisoikeuksiin perustuva toimintalinja

45. kehottaa asettamaan ihmisoikeusperiaatteet perustaksi vuoden 2015 jälkeiselle toimintakehykselle, jonka avulla on puututtava erityisesti eriarvoisuutta, vahingollisia perinteisiä tapoja, syrjintää, sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa sekä syrjäytyneiden ja muita heikommassa asemassa olevien yhteiskunnan jäsenten osallistumista ja vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä koskeviin ongelmiin kiinnittämällä erityistä huomiota nuorten, naisten, maahanmuuttajien, HI-viruksen kanssa elävien ihmisten, kastinsa perusteella syrjittyjen ihmisten, HLBt-ihmisten ja vammaisten oikeuksiin;

46. kehottaa siksi määrittelemään naisten ja tyttöjen jatkuvan eriarvoisuuden ratkaisemiseen liittyvän itsenäisen tavoitteen, jonka avulla edistetään tarvittavaa poliittista tahtoa, varoja ja omistajuutta kestävien ja tehokkaiden toimenpiteiden luomiseksi;

47. korostaa, että vuoden 2015 jälkeisessä YK:n kehitysyhteistyöohjelmassa on otettava huomioon ihmisoikeuksiin perustuva lähestymistapa ja että sen on myös katettava sosiaaliset ja taloudelliset oikeudet ja rauhaan ja turvallisuuteen liittyvät kansalais- ja poliittiset oikeudet sekä oikeus kehitykseen;

48. suosittelee määrittelemään kattavan tasa-arvoa koskevan tavoitteen;

49. kannustaa EU:ta tukemaan kehitysmaita poliittisen tahdon vahvistamisessa ja sellaisten toimien lisäämisessä, joiden avulla voidaan parantaa sellaisten laillisten ihmisoikeusvälineiden ratifioinnin ja täytäntöönpanon astetta, joiden avulla kielletään syrjintä ja kaikki lainsäädännön, politiikan ja sääntelyn alan esteet ja rangaistukset, jotka perustuvat ikään, sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, kastiin, kulttuuriin, uskontoon, vakaumukseen, siviilisäättyyn, vammaisuuteen, hiv-positiivisuuteen, kansalliseen alkuperään, siirtolaisasemaan, kielitaitoon, seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoli-identiteettiin tai muihin tekijöihin tai ominaisuuksiin; kannustaa EU:ta myös tukemaan kehitysmaita riittävien sosiaalisen suojelun vähimmäistasojen käyttöön ottamisessa;

50. kehottaa kaikkia maita ratifioimaan pikaisesti kaikkinaisen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen sukupuolten tasa-arvon lisäämiseksi;

Rauha, turvallisuus ja kehitys

51. tähdentää, että kehityksen ja köyhyyden vähentämisen merkittävimpiä esteitä ovat demokratiaa uhkaavat aseelliset konfliktit ja konfliktin jälkeiset tilanteet; korostaa myös, että rauha, turvallisuus, kehitys ja ihmisoikeudet liittyvät toisiinsa ja vahvistavat toisiaan; rohkaisee siksi unionia hyödyntämään kaikkia asiaan liittyviä välineitä, kuten ihmisoikeuksien yleismaailmallista julistusta tai Cotonoun sopimukseen sisältyviä välineitä, konfliktien ehkäisyn tehostamiseksi;

52. kehottaa siksi asettamaan etusijalle nimenomaan valmiuksien kehittämisen konfliktista kärsivissä ja epävakaisissa maissa; katsoo, että Busanissa pidetyssä avun tuloksellisuutta koskeneessa korkean tason kokouksessa käynnistetyn toimintatapaa epävakaisissa valtioissa koskevan New Deal -ohjelman malliin perustuvat tehokkaat kansainväliset kumppanuudet ja EU:n jäsenvaltioiden siirtymäkokemuksiin perustuva tietojen jakaminen ja valmiuksien kehittäminen ovat tarpeellisia näiden valtioiden vakauden ja kehityksen kannalta;

53. kehottaa EU:ta osallistumaan jatkossakin tiiviisti toimintaan epävakaisissa valtioissa ja tarjoamaan yhdenmetyttä toimintatapoja, joissa liitetään yhteen kehityspolitiikat, humanitaarisen avun tarjoaminen, ympäristökatastrofiriskien vähentäminen, konfliktien ehkäiseminen ja valtiorakenteiden kehittäminen;

54. katsoo, että vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen on heijastettava Busanissa sovittuja rauhan rakentamista ja valtiorakenteiden kehittämistä koskevia tavoitteita;

55. korostaa, että väkivallan ja syrjinnän ja erityisesti tyttöihin ja naisiin kohdistuvan seksuaalisen väkivallan torjuntaa olisi käsiteltävä vuoden 2015 jälkeisessä toimintakehyksessä ja että on perustettava kaikkien käytettävissä olevat kattavat suojelujärjestelmät tai vahvistettava niitä;

IV. Kestävyys

56. kehottaa EU:ta osallistumaan osallistavalla ja avoimella tavalla kestävän kehityksen ympäristöllisten ja yhteiskunnallisten tavoitteiden ja vuoden 2015 jälkeisten kestävien kehitystavoitteiden keskinäisen johdonmukaisuuden lisäämiseen;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

57. korostaa, että lopullisena tavoitteena on saada aikaan yksi yhtenäinen kehitysyhteistyöohjelma ja välttää näin toimien ja voimavarojen päällekkäisyys; painottaa, että sen vuoksi, että ympäristöön ja kehitykseen liittyviä kysymyksiä käsitellään tavallisesti erillään toisistaan maailmanlaajuisella tasolla, EU:n olisi pyrittävä löytämään uusia tapoja tämän jaon kumoamiseksi ja siltojen rakentamiseksi näiden läheisesti toisiinsa liittyvien alojen välille myös institutionaalisesta näkökulmasta;

58. korostaa, että kestävyys on velvoittava haaste, jossa epäonnistuminen uhkasi todennäköisesti kaikkia inhimillisen kehityksen osa-alueita; toteaa erityisesti, että köyhyyden torjumisessa ravinnon, energian kestävän ja turvallisen saannin, veden, kestävän maankäytön, luonnonvarojen tehokkaan käytön, merien ja muiden ekosysteemien ja luonnon monimuotoisuuden suojelun, metsien hävittämisen ja ilmastomuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen, ympäristökatastrofiriskin vähentämisen, kestävän tuotannon ja kulutuksen, sosiaalisen osallisuuden sekä ihmisarvoisen työn välillä on erottamattomia yhteyksiä;

59. huomauttaa, että juomaveden yleinen saatavuus ja puhtaanapito laaja-alaisena sosiaalisena peruspalveluna kaikkien tavoitteiden saavuttamiseksi ja nykyaikaiset, luotettavat, kohtuuhintaiset, ilmastoystävälliset ja kestävät energiapalvelut kaikille ovat erittäin tärkeitä köyhyyden poistamisen ja osallistavan kestävän kasvun kannalta;

60. korostaa, että energiavarmuus edellyttää sellaisten strategioiden täytäntöönpanoa, jotka perustuvat energialähteiden, aurinkoenergia mukaan luettuna, monipuolistamiseen, ekosysteemien ja luonnonvarojen suojeluun, ympäristökatastrofiriskin vähentämiseen, vesivarojen integroituun hoitoon sekä markkinoiden, infrastruktuurien ja sääntelytoimenpiteiden parantamiseen;

61. kehottaa myös ryhtymään sellaisiin konkreettisiin toimenpiteisiin terveiden merten ekosysteemien ja kestävän kalastuksen ja vesiviljelyn edistämiseksi ja kehittämiseksi, joilla voi olla merkittävä tehtävä elintarviketurvan, ravitsemuksen ja kestävän vesiviljelyn kannalta;

62. korostaa, että on tärkeää panna uudessa kehitysyhteistyöohjelmassa vahvistettu eriyttämisen periaate asianmukaisesti täytäntöön; kehottaa painokkaasti nousevan talouden maita kantamaan vastuunsa tulojen uudelleenjakamisesta näiden maiden kansalaisten kesken valtion talousarvion kautta köyhyyskuilun poistamiseksi;

V. Vuoden 2015 jälkeistä kehitysyhteistyökehystä koskevan EU:n kannan vahvistaminen*Vuoden 2015 jälkeisten vuosituhanen kehitystavoitteiden rahoittaminen*

63. muistuttaa sitoumuksesta myöntää 0,7 prosenttia bruttokansantulosta julkiseen kehitysapuun vuoteen 2015 mennessä; korostaa, että kehitysapu on pidettävä tällä tasolla myös tulevassa kehityksessä, ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita varmistamaan tämän toteutumisen sitovan lainsäädännön avulla ja hyväksymään monivuotiset talousarvioita koskevat aikataulut tämän tavoitteen saavuttamiseksi;

64. korostaa sen merkitystä, että EU:n talousarvion avulla kyetään ratkaisemaan unionia kohtaavat haasteet erityisesti kriisin aikana ja kehitysrahoituksen osalta; kehottaa luomaan tämän vuoksi ja sen varmistamiseksi, että EU:n talousarvio ei olisi tulevaisuudessa riippuvainen yksistään maksumäärärahojen tasoon liittyvästä kysymyksestä, keinoja omien varojen hankkimiseksi, kuten esimerkiksi finanssitransaktioveron, josta olisi siirrettävä osuus EU:n talousarvion otsakkeeseen IV;

65. vaatii, että ilmastomuutoksen vaikutusten torjuntaa ja niihin sopeutumista koskevan rahoituksen olisi täydennettävä aidosti muita jo tehtyjä sitoumuksia; kehottaa siksi EU:ta ehdottamaan, että ilmastorahoitusta varten tarjottaisiin käytettäväksi muita kuin julkiseen kehitysapuun liittyviä rahoituslähteitä, jotta vuoden 2015 jälkeisissä keskusteluissa voitaisiin selkeyttää julkisen kehitysavun tehtävät ja rahoituksen mukauttaminen kestäväan köyhyyden poistamiseen;

66. kehottaa komissiota lisäämään rahoitusjärjestelmiä koskevaa keskustelua kaikkien sidosryhmien kanssa, jotta voidaan täyttää tarpeet vuoden 2015 jälkeisessä kehitysyhteistyötä koskevassa toimintaympäristössä;

67. muistuttaa, että vuoden 2012 YK:n kehitysyhteistyöfoorumissa korostettiin selkeästi kilpailun sijasta tukijärjestelmien ja avunantajien välisen paremman koordinoinnin tarvetta; kehottaa EU:ta edistämään tuen tehokkuuden tavoitetta ottaen huomioon, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat yhdessä vastuussa avun pirstaloitumisen vähentämisestä;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

Innovatiiviset rahoitusjärjestelmät

68. kehottaa komissiota jatkamaan muiden avunantajien kanssa maailmanlaajuisella tasolla tehtävää yhteistyötä innovatiivisten kehitysyhteistyön rahoitusmekanismien kehittämiseksi edelleen, sillä niillä ja uusilla kumppanuuksilla on keskeinen rooli uudessa kehitysyhteistyöympäristössä, koska ne täydentävät muita kestävän kehityksen rahoitukseen liittyviä lähteitä ja kompromisseja; muistuttaa myös finanssitransaktioveron käyttöönoton hyväksyneitä EU:n jäsenvaltioita siitä, että niiden olisi käytettävä osa veron avulla saatavista varoista kestävään kehitykseen ja ilmastomuutoksen torjumiseen;

69. panee merkille, että EU:n olisi edistettävä yhtenäisen ja täydentävän näkökulman soveltamista rahoitukseen, myös julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kautta;

70. kehottaa EU:ta edistämään sosiaalisia, eettisiä ja ympäristöystävällisiä julkisia hankintoja kansainvälisellä tasolla vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen täytäntöönpanon työkaluna;

71. kehottaa EU:ta arvioimaan asianmukaisella tavalla lainojen ja avustusten yhdistelemistä – erityisesti kehitysyhteistyöhön ja rahoitukseen liittyvän täydentävyyden, avoimuuden, luotettavuuden, paikallisen omistajuuden ja velkariskin osalta – ennen kuin se jatkaa lainojen ja avustusten yhdistelemistä, jotta voidaan lisätä kehitysyhteistyön rahoituslähteitä ja edistää mikroluottoja; kehottaa komissiota julkaisemaan täsmällisiä suuntaviivoja ja kriteerejä, jotka perustuvat yhdenmukaistettuihin köyhyyden poistamiseen tähtääviin strategioihin ja joilla on selkeä vaikutus kestävään kehitykseen, kun kyseiset uudet järjestelyt pannaan täytäntöön;

Kotimaisten tulojen lisääminen tehokkaan verotuksen ja korruption torjunnan avulla

72. esittää uudelleen pyyntönsä siitä, että lahjonnan, rahanpesun ja veroparatiisien, laittomien pääomavirtojen ja haitallisten verorakenteiden torjunta on asetettava pääasialliseksi painopistealueeksi kansainvälistä rahoitusta ja kehitysyhteistyön instituutioita koskevassa EU:n toimintaohjelmassa, jotta kehitysmaat voivat lisätä kotimaisia tulojaan;

73. korostaa, että on tarpeen lisätä kiireesti paikallisten resurssien käyttöönottoa, ja kehottaa siksi EU:ta ja kansainvälistä yhteisöä lisäämään kehitysmaiden tukemista tehokkaan verotuspolitiikan ja kestävän veropohjan luomisessa ja hallinnon valmiuksien, kykyjen ja pätevyyden lisäämisessä, jotta voidaan torjua laittomia rahavirtoja, veronkiertoa ja petoksia ja tehostaa veronkantoa;

74. muistuttaa, että tilinpäätösraportoinnin laatu on keskeinen tekijä veropetosten tehokkaassa torjunnassa; korostaa siksi täyden avoimuuden merkitystä yritysten voittojen ja maksettujen verojen ilmoittamisessa, mikä koskee muun muassa erityisesti luonnonvaroja hyödyntäviä yrityksiä; kehottaa tästä syystä komissiota edistämään sitä, että kansainvälisen tilinpäätösstandardilautakunnan kansainvälisiin tilinpäätösstandardeihin sisällytetään vaatimus, että monikansalliset yritykset ilmoittavat tulonsa ja maksamansa verot maakohtaisesti; palauttaa mieliin, että tämä vaatimus vastaa tarvetta lisätä monikansallisten yritysten yhteiskuntavastuuta;

Seurantajärjestelmät ja indikaattorit

75. painottaa, että kehityksen mittaamisessa on kiireellisesti siirryttävä käyttämään määrällisten ja laadullisten mittareiden asianmukaista yhdistelmää;

76. huomauttaa, että BKT:n lisäksi tarvitaan uusia indikaattoreita, jotta voidaan saada aikaan hyvinvointia ja kehitystä ja vastata uusiin yhteiskunnallisiin ja ympäristöä koskeviin haasteisiin, ja siksi niihin olisi sisällytettävä inhimillisen kehityksen indeksin, köyhyysrajan alapuolella elävien ihmisten määrän, köyhyysskuiluindeksin ja tuloerojen Gini-kertoimen kaltaisia indikaattoreita;

77. toteaa, että selkeät ja mitattavissa olevat indikaattorit, myös tehokkuutta ja tuloksia koskevat indikaattorit, ovat erittäin tärkeitä seurattaessa esimerkiksi köyhyyden poistamisessa ja sosiaalisessa kehityksessä saavutettua edistystä ja näistä raportoidessa, ja katsoo, että indikaattoreihin olisi sisällytettävä sukupuolten tasa-arvo, työllisyys, sosiaaliturva (esim. terveydenhuollon ja eläkkeiden saatavuus, työttömyyden riskeiltä ja erityiseltä naisiin, lapsiin ja vanhuksiin kohdistuvalta toimeentulon puutteelta suojeleminen), vammaisuus, muuttoliike ja vähemmistöasema;

78. kehottaa EU:ta kehittämään asiaankuuluvat peruslinjaukset, indikaattorit ja tavoitteet kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden vaikutusten mittaamista varten;

Torstai 13. kesäkuuta 2013*Yksityinen sektori*

79. korostaa tarvetta panna YK:n liike-elämän ja ihmisoikeuksien peruseriaatteen täytäntöön; kehottaa tässä yhteydessä kaikkia maita luomaan aidon yritystoiminnan sääntelykehiksen, edistämään täystyöllisyyttä, tuottavaa työllisyyttä ja ihmisarvoista työtä sekä noudattamaan ihmisoikeuksia, ILO:n normit mukaan luettuina, ja avoimuutta sekä sosiaali- ja ympäristönormeja;

80. katsoo, että yksityisen sektorin tuen pääasiallisena tarkoituksena olisi oltava kehitysmaiden ihmisten auttaminen köyhyydestä ja kehitysmaiden yksityisen sektorin vahvistaminen, sillä tässä epäonnistumisesta seuraisi epätasapainoista kehitystä ja kasvua;

81. kehottaa painokkaasti EU:ssa toimivia yrityksiä, joilla on tuotantolaitoksia kehitysmaissa, noudattamaan velvoitteita, jotka koskevat ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista sekä sosiaali- ja ympäristönormien, sukupuolten tasa-arvon, työelämän perusnormien ja kansainvälisten sopimusten noudattamista, sekä maksamaan verot avoimesti;

82. huomauttaa, että yksityisen omaisuuden suojeleminen on tärkeää investointiympäristön ja oikeusvaltioperiaatteen tehostamiseksi;

83. korostaa, että vaikka yksityissektorilla on merkittävä rooli taloudessa, niin laadukkaiden peruspalvelujen tarjoaminen kansalaisille ja köyhyyden torjunnan edistäminen tällä tavoin on valtion tehtävä;

84. painottaa, että julkisen ja yksityisen sektorin toimijoiden on löydettävä uusia keinoja yhdistää etujaan, kykyjään ja toimiaan, joiden avulla ne voivat osaltaan vaikuttaa vuoden 2015 jälkeisen ohjelman toteutumiseen;

85. korostaa, että talouskasvun ja -kehityksen olisi oltava kestävää ja osallistavaa ja että sillä olisi myötävaikutettava tuotantokapasiteetin ja ihmisarvoisten työpaikkojen lisäämiseen ja kattavan sosiaalisen osallisuuden vahvistamiseen, jotta kehitysmaat voivat uudistaa taloutensa perusteellisesti; kehottaa luomaan kansallisesti määritellyt sosiaalisen suojelun vähimmäistasot kehitysmaihin ja lopettamaan kaikki lapsityövoiman muodot;

86. toteaa, että reilu kauppa on kauppakumppanuutta, joka perustuu vuoropuheluun, avoimuuteen ja kunnioitukseen ja jolla pyritään oikeudenmukaisempaan kansainväliseen kauppaan⁽¹⁾; katsoo, että reilu kauppa on esimerkki onnistuneesta kumppanuudesta, jossa monet eri puolilta maailmaa olevat ja tuotantoketjun eri tasoilla toimivat sidosryhmät varmistavat markkinoille pääsyn epäsuotuisissa asemassa oleville tuottajille, takaavat kestäväen toimeentulon, kunnioittavat työmääräyksiä, luopuvat asteittain lapsityövoiman käytöstä ja kannustavat ympäristön kannalta kestäviin viljely- ja tuotantokäytäntöihin;

Kehityspolitiikan johdonmukaisuus ja avunantajien keskinäinen koordinointi

87. kehottaa EU:ta kiinnittämään jatkossakin huomiota – varmistamalla, että kehityspolitiikan johdonmukaisuus on sisällytetty vahvasti osaksi vuoden 2015 jälkeistä kehystä – erityisesti seuraaviin painopistealueisiin: kauppa- ja rahoitusala, terveys ja koulutus, ilmastonmuutos, luonnonvarat, maatalous, kalastus, terveydenhuolto, ravitsemus ja elintarviketurva, maahanmuutto, energia, rauha ja turvallisuuspolitiikka sekä ihmisoikeudet;

88. huomauttaa, että kauppa voi edistää merkittävästi köyhyyden vähentämistä ja lisätä oikeudenmukaisuutta ja avoimuutta ja edistää kestävää inhimillistä kehitystä ja talouskasvua; kehottaa siksi EU:ta painokkaasti varmistamaan, että sen kauppapolitiikka on johdonmukaista EU:n kehityspolitiikan tavoitteiden kannalta;

89. katsoo, että vuosituhatien kehitystavoitteiden avulla on onnistuttu kiinnittämään enemmän huomiota kehitysapuun, mutta pelkkä keskittyminen kehitysapuun on liian kapea-alaista; pitää tarpeellisenä uutta lähestymistapaa, jossa sitoudutaan globaaliin hallintaan ja keskitytään vahvasti kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuteen ja globaalien julkishyödykkeiden tarjontaan;

⁽¹⁾ Sellaisena kuin se on määritelty World Fair Trade Organisation -järjestön reilun kaupan periaatteiden peruskirjassa.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

90. uskoo, että vuoden 2015 jälkeisessä kehitysyhteistyöohjelmassa on määriteltävä keskeiset globaalit julkishyödykkeet, niiden rahoitus ja niiden tarjonnasta vastaavat globaalit instituutiot;

91. katsoo, että politiikkojen johdonmukaisuudessa olisi mentävä pelkkää vahingoittamisen välttämistä pidemmälle sekä EU:ssa että muualla maailmassa ja siirryttävä kohti yhdenmukaista lähestymistapaa, jossa kansainvälinen kauppa, ympäristö ja kansainvälinen rahoitusjärjestelmä ymmärretään globaaleina julkisina politiikkoina, jotka auttavat maailmanlaajuisen kehitysyhteistyötavoitteiden tehostamisessa; tukee siksi ajatusta Yhdistyneiden kansakuntien maailmanlaajuisen talousneuvoston perustamisesta;

92. huomauttaa, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden avulla voidaan saavuttaa todellisia ja tehokkaita tuloksia ainoastaan yhteisten toimien avulla sekä teollisuus- ja kehitysmaiden, kehittyvien talouksien ja kansainvälisten järjestöjen aktiivisen osallistumisen kautta;

93. korostaa, että tulevaan kehitysyhteistyökehykseen olisi sisällytettävä viittaus kehitysapuun ja käsitteeseen "avun tehokkuus"; katsoo erityisesti, että "tuen tehokkuuden" määrittäminen "avun tehokkuudeksi" tarkoittaa kehitysavun, globaalien julkishyödykkeiden tarjoamisen tuen ja nykyisten globaalien hallinnan rakenteiden sopeuttamisen yhdistämistä, jotta niiden valmiuksia vastata maailmanlaajuisiin haasteisiin voidaan tehostaa;

94. kehottaa EU:ta toimimaan liikkeellepanevana voimana ja varmistamaan työn täydentävyyden ja jaon kehitysprosessissa osallistavalla ja avoimella tavalla hyödyntämällä muun muassa enemmän yhteisohjelmointia;

Vuoden 2015 jälkeiseen kehitysyhteistyökehykseen tähtäävä kattava ohjaus

95. suhtautuu myönteisesti 27. helmikuuta 2013 annettuun komission tiedonantoon aiheesta "Ihmisarvoinen elämä kaikille";

96. korostaa, että seuraavat periaatteet olisi otettava huomioon määriteltäessä EU:n kattavaa kantaa uuden kehitysyhteistyökehyksen neuvotteluihin:

- a. vuoden 2015 jälkeisen kehitysyhteistyöohjelman rakenteessa olisi otettava huomioon uudet maailmanlaajuiset, alueelliset, kansalliset ja paikalliset tosiasiat ja haasteet,
- b. kehitysmaiden ja keskituloisten maiden täysimääräisen osallistumisen ja omistajuuden on oltava ohjaavana tekijänä tulevan toimintaohjelman määrittelyssä, ja kaikkien maiden on jaettava tasavertaisesti mutta oikeudenmukaisesti uudet vastuualueet ja rasitteet,
- c. tulevan toimintasuunnitelman olisi oltava kunnianhimoinen, universaali, kattava, monitahoinen ja joustava ja siihen olisi sisällytettävä kunkin maan tarpeisiin sovitettuja tavoitteita, jotka ovat yksinkertaisia, ytimekkäitä, käytännön toimiin suuntautuvia, helppoja ilmaista ja sovitettuja kansallisiin ja alueellisiin tilanteisiin, sekä rajattu määrä konkreettisia tavoitteita ja mitattavissa olevia tuloksia,
- d. on olennaisen tärkeää noudattaa vastavuoroisen vastuun, vastuullisuuden, avoimuuden, demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen, omistajuuden, hyvän hallinnon, oikeusvaltion, rauhan ja turvallisuuden, kohtuuden ja oikeudenmukaisuuden sekä sukupuolten tasa-arvon periaatteita ja varmistaa niiden valtavirtaistaminen tulevassa toimintasuunnitelmassa,
- e. onnistuminen tulevaisuuden tavoitteissa määritellään sen mukaan, missä määrin kaikki kehitysmaat ovat onnistuneet täyttämään kansalaistensa hyvinvointia koskevan velvollisuutensa, nostamaan kaikkein heikoimmassa asemassa olevia ihmisiä köyhyydestä, puuttumaan eriarvoisuuteen ja samalla säilyttämään ihmisoikeusperiaatteet,
- f. erityistä huomiota olisi kiinnitettävä sukupuolten tasa-arvon ja tyttöjen ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen vauhdittamiseen kaikilla yhteiskunnan tasoilla,
- g. huomauttaa, että uudessa toimintakehyksessä olisi yhdistettävä kestävä kehityksen taloudellinen, sosiaalinen ja ympäristöön liittyvä ulottuvuus,
- h. kaikki mahdolliset taloudelliset voimavarat ja innovatiiviset rahoitusjärjestelmät on otettava käyttöön kehityksen hyväksi siten, että erityistä huomiota kiinnitetään

i) lahjonnan, veroparatiisien, veronkierron ja laittomien pääomavirtojen torjumiseen;

ii) kehittyvien talouksien vastuuseen kehitysohjelmassa kannustamalla myös etelä-etelä- ja kolmikantayhteistyöhön;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- iii) seurantajärjestelmien parantamiseen;
 - iv) julkiseen kehitysapuun; ja
 - v) kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen,
- i. todellista demokraattista omistajuutta ja kansalaisyhteiskuntaa tukevan suotuisan ympäristön takaamiseksi on varmistettava, että myös muut kuin valtionhallinnon tason kumppanit ovat mukana uudessa toimintakehyksessä,
- j. kehityspolitiikan johdonmukaisuus on hyvin keskeinen tulevaisuuden kehityksen onnistumisen kannalta, kun otetaan huomioon köyhyyden muuttuva luonne sekä kansallisten toimintalinjojen vaikutus globaalissa yhteydessä,
- k. selvät vastuumekanismit ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että maat täyttävät velvollisuutensa ja torjuvat tehokkaasti köyhyyttä ja ratkaisevat vuoden 2015 jälkeisessä toimintakehyksessä määritellyt kestävyteen liittyvät haasteet;

o

o o

97. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä YK:n pääsihteerille.

P7_TA(2013)0284

Oikeusvaltioperiaate Venäjällä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 oikeusvaltioperiaatteesta Venäjällä (2013/2667(RSP))

(2016/C 065/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Venäjästä ja erityisesti 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman oikeusvaltioperiaatteesta Venäjällä ⁽¹⁾, 13. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman oikeuden käyttämisestä poliittisiin tarkoituksiin Venäjällä ⁽²⁾ ja 13. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman, johon sisältyvät Euroopan parlamentin suositukset neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle neuvotteluista EU:n ja Venäjän uudesta sopimuksesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon kumppanuuden perustamisesta Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Venäjän federaation kesken tehdyn voimassa olevan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ja käynnissä olevat neuvottelut EU:n ja Venäjän välisestä uudesta sopimuksesta,
- ottaa huomioon Donin Rostovissa vuonna 2010 käynnistetyn modernisaatiokumppanuuden ja Venäjän johdon nimenomaisen sitoutumisen oikeusvaltioperiaatteen noudattamiseen Venäjän uudistamisessa,
- ottaa huomioon Venäjän perustuslain ja erityisesti sen 118 pykälän, jonka mukaan oikeudenkäyttö Venäjän federaatiossa kuuluu yksinomaan tuomioistuimille, ja sen 120 pykälän, jonka mukaan tuomarit ovat riippumattomia ja ainoastaan Venäjän perustuslain ja federaation lainsäädännön alaisia,
- ottaa huomioon EU:n vuosikertomuksen ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa,
- ottaa huomioon 3.–4. kesäkuuta 2013 pidetyn EU:n ja Venäjän huippukokouksen tulokset ja 19. toukokuuta 2013 järjestetyn ihmisoikeusvuoropuhelun,

⁽¹⁾ EUVL C 188 E, 28.6.2012, s. 37.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0352.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0505.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan lausunnot Golos-järjestöstä, Venäjän federaatiossa toimivien kansalaisjärjestöjen tilanteesta sekä Magnitskin tapauksesta,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen, YK:n julistuksen ihmisoikeuksien puolustajista ja YK:n julistuksen yksilöiden, ryhmien ja yhteiskuntaelinten oikeudesta ja velvollisuudesta edistää ja suojella yleismaailmallisesti tunnustettuja ihmisoikeuksia ja perusvapauksia,
 - ottaa huomioon, että se myönsi vuoden 2009 Saharov-mielipiteenvapauspalkinnon venäläiselle valtiosta riippumattomalle Memorial-järjestölle, joka kampanjoi muun muassa Venäjän poliittisten vankien oikeuksien puolesta, ja ottaa huomioon, että Memorial-järjestön ehdokkuus Nobelin rauhanpalkinnon saajaksi saa Euroopan parlamentissa yhä enemmän kannatusta,
 - ottaa huomioon Venetsian komission lausunnot 8. kesäkuuta 2012 annetusta Venäjän federaation laista nro 65, joka koskee kokoontumisia, kokouksia, mielenosoituksia, marsseja ja hallintorikkomuslakia, ja Venäjän federaation laista, joka koskee ääriryhmien toiminnan torjumista, sekä Venäjän federaation laista, joka koskee Venäjän federaation turvallisuuspalvelua (FSB),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että Euroopan unioni on edelleen sitoutunut syventämään ja kehittämään entisestään EU:n ja Venäjän välisiä suhteita modernisaatiokumppanuuden periaatteiden mukaisesti, ja katsoo, että niiden perustana on molempien osapuolten syvä sitoumus demokraattisten periaatteiden noudattamiseen, perus- ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, oikeusvaltioperiaatteen, sanan- ja ilmaisuvapauten, kokoontumisvapauten sekä ihmisarvon kunnioittamiseen ja tasa-arvoon;
- B. toteaa, että Venäjä on Euroopan neuvoston ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) jäsenenä ja YK:n julistusten allekirjoittajana sitoutunut ihmisoikeuksien, perusvapauksien ja oikeusvaltioperiaatteen turvaamiseen ja edistämiseen;
- C. ottaa huomioon, että Venäjän federaation kehitys antaa edelleen syytä tunkea vakavaa huolta ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ja suojelusta sekä yhteisesti sovittujen demokraattisten periaatteiden, sääntöjen ja menettelyjen kunnioittamisesta;
- D. toteaa, että lehdistön ja tiedotusvälineiden vapaus verkossa tai muissa välineissä on oleellinen osa demokraattista ja avointa yhteiskuntaa ja sillä on keskeinen rooli korruption torjunnassa ja ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen toteutumisen turvaamisessa; toteaa, että riippumaton lehdistö ilmaisuvapauden kollektiivisena ilmentymänä on yksi mediaympäristön keskeisistä toimijoista, jonka tehtävänä on valvoa demokratiaa;
- E. toteaa, että monet viime vuosien oikeudenkäynnit ja oikeusmenettelyt ja erityisesti Magnitskin, Hodorkovskin ja Politkovskajan tapaukset ovat asettaneet kyseenalaisiksi Venäjän federaation oikeudellisten elinten riippumattomuuden ja puolueettomuuden; katsoo, että edellä mainitut suurta julkisuutta saaneet tapaukset ovat vain Venäjän ulkopuolella tunnetuimmat tapaukset ja osoittavat, että Venäjän valtio on epäonnistunut kautta linjan oikeusvaltioperiaatteen noudattamisessa ja kansalaistensa oikeudenmukaisessa kohtelussa;
- F. huomauttaa, että Venäjällä on parhaillaan käynnissä oikeudenkäynti tunnettua asianajajaa, korruption vastustajaa ja yhteiskunta-aktivistia Aleksei Navalnyta vastaan ja että Navalnyin mukaan häntä vastaan esitetyt syytteet ovat poliittisia ja niillä yritetään rangaista häntä eräänä näkyvimmistä hallituksen vastustajista; ottaa huomioon, että Navalnyi on paljastanut massiivisia korruptiotapauksia Venäjän valtionhallinnon korkeimmilla paikoilla;
- G. toteaa, että päivää ennen presidentti Putinin virkaanastumista, 6. toukokuuta 2012 järjestettiin ”miljoonamarssi”, johon osallistuneita oppositioaktivisteja ollaan nyt asettamassa syytteeseen; ottaa huomioon, että luotettavista, riippumattomista lähteistä saatujen tietojen mukaan mellakkapoliisit tukahduttivat mielenosoituksen Bolotnaja-aukiolla voimakkein käyttäen kohtuutonta voimaa ja mielivaltaista väkivaltaa; ottaa huomioon, että presidentin ihmisoikeusneuvoston, ihmisoikeusasiamiehen ja tärkeistä julkisuuden henkilöistä koostuvan riippumattoman tutkintakomission raportit syyttivät sekä Venäjän viranomaisia että poliisivoimia väkivallasta;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- H. ottaa huomioon, että viime kuukausien aikana on hyväksytty lakeja, jotka koskevat poliittisten puolueiden rekisteröintiä, kansalaisjärjestöjen rahoitusta, kokoontumisoikeutta, ääriilmiöitä, kunnianloukkauksia ja internetin käytön rajoituksia ja jotka ovat heikentäneet Venäjällä merkittävästi aidon kansalaisyhteiskunnan kehittämisen ilmapiiriä;
- I. panee merkille, että Venäjän parlamentti hyväksyi heinäkuussa 2012 lakiehdotuksen, jonka mukaan venäläiset voittoa tavoittelemattomat järjestöt, jotka osallistuvat poliittiseen toimintaan ja saavat rahoitusta ulkomailta, katsotaan "ulkomaisiksi agenteiksi"; ottaa huomioon, että kansalaisjärjestöjä ja kokoontumisvapautta koskevia lakeja käytettiin viime vuonna kansalaisyhteiskunnan toiminnan tukahduttamiseen, opposition poliittisten näkemysten vaientamiseen sekä kansalaisjärjestöjen, demokraattisen opposition ja tiedotusvälineiden häirintään;
- J. ottaa huomioon, että Venäjän viranomaiset eivät ole puuttuneet millään keinoin syrjivään lainsäädäntöön, joka on astumassa voimaan yhdeksällä Venäjän alueella ja joka kieltää "homoseksuaalisen propagandan"; ottaa huomioon, että duuma hyväksyi äskettäin vastaavan kansallisen lain;
- K. ottaa huomioon, että presidentin ihmisoikeusneuvoston jäsenet ovat valittaneet vainoamisesta, pelottelusta, kuulusteluista, heidän toimistoissaan tehdyistä etsinnöistä ja kotietsinnöistä sekä muista Venäjän lainvalvontaviranomaisten toteuttamista toimista;
- L. toteaa, että EU:n ja Venäjän suhteiden kehittämistä haittaa edelleen se, että Venäjä ei kykene omaksumaan täysipainoisesti demokraattisia arvoja eikä lujittamaan oikeusvaltioperiaatetta;
1. muistuttaa Venäjälle, että Euroopan neuvoston jäsenenä sen on tärkeä noudattaa täysin kansainvälisiä oikeudellisia velvoitteitaan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ja kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa vahvistettuja ihmisen perusoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta;
 2. pitää erittäin huolestuttavana viimeaikaisia sortavia lakeja ja Venäjän viranomaisten mielivaltaista lainkäyttöä, joka on johtanut usein kansalaisjärjestöjen, kansalaisaktivistien, ihmisoikeuksien puolustajien ja vähemmistöjen vainoamiseen;
 3. on erittäin huolestunut siitä, että Venäjä ei ole kyennyt noudattamaan kansainvälisiä oikeudellisia velvoitteitaan suojella yhdistymisvapautta, ilmaisunvapautta ja kokoontumisvapautta, ja toteaa, että tämä on uhka sekä Venäjän vireän kansalaisyhteiskunnan kannalta että sen yhteistyölle EU:n kanssa;
 4. toistaa olevansa pettynyt siitä, että Venäjällä hyväksyttiin lakiehdotus, jonka mukaan venäläiset voittoa tavoittelemattomat organisaatiot, jotka osallistuvat poliittiseen toimintaan ja saavat rahoitusta ulkomailta, katsotaan "ulkomaisiksi agenteiksi"; vaatii Venäjän viranomaisia lopettamaan kansalaisjärjestöjen rekisteröinnin "ulkomaisiksi agenteiksi" tämän lain perusteella, joka ulotti valtion valvonnan kansalaisjärjestöihin sen ansiosta, että poliittinen toiminta määriteltiin laissa epämääräisesti, ja joka leimaa kansalaisjärjestöt ja joka luo kansalaisyhteiskunnalle vihamielisen ilmapiirin;
 5. ei pidä hyväksyttävänä laajamittaisia, kohdennettuja ja aggressiivisia tarkastuksia, omaisuuden takavarikointia ja hallinnollisia sakkoja, joita kohdistetaan sellaisiin venäläisiin kansalaisjärjestöihin ja niiden aktivisteihin, joiden väitetään saavan ulkomaista rahoitusta, ja katsoo, että ne ovat vastoin yhdistymisvapauden periaatetta; arvostele lisäksi kansainvälisiin poliittisiin säätiöihin tehtyjä ratsioita ja niihin kohdistuvaa painostusta; pitää erittäin valitettavana, että Memorialin tavoin kansalaisjärjestöjä on haastettu oikeuteen Pietarissa tai ne on jo tuomittu, kuten Golos ja Levada-keskus; on huolissaan Venäjällä demokratiaa edistäviä kansainvälisiä valtioista riippumattomia järjestöjä, myös kansainvälisiä instituutteja, vastaan käynnistetyistä tutkimuksista;
 6. vaatii Venäjän viranomaisia puuttumaan näihin huolenaiheisiin mukauttamalla edellä mainitut lait kansainvälisiä normeja ja Venäjän kansainvälisiä ja perustuslaillisia ihmisoikeussitoumuksia vastaaviksi, myös sen oman perustuslain sitoumuksia vastaaviksi, ja poistamaan etenkin kansalaisjärjestöjen toimintaan kohdistuvat kohtuuttomat oikeudelliset, hallinnolliset ja muut rajoitukset;
 7. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, EUH:ta ja komissiota ottamaan kansalaisyhteiskunnan tilanteen heikkenemisen, muiden kansainvälisten tukijoiden vetäytymään pakottamisen sekä lisääntyneet EU-tukipyynnöt huomioon uudesta monivuotisesta rahoituskehiksestä parhaillaan käynnissä olevissa neuvotteluissa ja ohjelmasuunnitteluvaiheen aikana ja lisäämään tässä mielessä merkittävästi unionin rahoitustukea kansalaisjärjestöille ja kansalaisyhteiskunnalle;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

8. on erittäin huolissaan "homoseksuaalista propagandaa" koskevan lain hyväksymisen kielteisistä vaikutuksista, sillä se saattaa lisätä LGBTI-väestöön kohdistuvaa syrjintää ja väkivaltaa;
9. kehottaa Venäjän viranomaisia takaamaan poliittisen pluralismin, tiedotusvälineiden vapauden, oikeusvaltioperiaatteen toteutumisen, oikeuslaitoksen riippumattomuuden ja puolueettomuuden, sanan- ja kokoontumisvapauden myös verkossa, todelliset ja riippumattomat ammattiyhdistykset sekä syrjimättömyyden; katsoo, että nämä ovat välttämättömiä edellytyksiä sille, että Venäjä kehittyy ja modernisoituu ja että maassa tunnustetaan kaikkien kansalaisten yksilölliset ja yhteisölliset oikeudet ja suojellaan niitä; palauttaa mieliin, että kansainvälisen oikeuden mukaisesti valtio on velvoitettu tukemaan suoraan tai epäsuorasti kansalaisjärjestöjen toiminnan rahoittamista erityisesti luomalla suotuisan toimintaympäristön ja pidättäytymällä kansalaisjärjestöjen riippumattomuuden rajoituksista;
10. on erittäin huolestunut tiedoista, jotka koskevat poliittisin perustein aloitettuja oikeudenkäyntejä, epäoikeudenmukaisia menettelyjä ja vakavien rikosten, kuten tappojen, vainon ja muunlaisen väkivallan, tutkimatta jättämistä, kuten Magnitskin, Hodorkovskin, Politkovskajan ja muiden tapauksessa on todettu tapahtuneen; kehottaa Venäjän oikeus- ja lainvalvontaviranomaisia toimimaan tehokkaasti, puolueettomasti ja riippumattomasti, jotta rikosentekijät saadaan oikeuden eteen;
11. muistuttaa antaneensa suosituksen yhteisistä viisumirajoituksista Sergei Magnitskin tapauksessa osallisina olleita venäläisviranomaisia varten ja kehottaa neuvostoa ja komissiota panemaan täytäntöön EU:n laajuisen viisumikiellon ja jäädyttämään kaikkien Magnitskin, jonka tapauksesta käydään oikeutta postuumisti, kuolemaan osallisina olevien viranomaisten EU:ssa olevat varat, kuten myös muiden vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin Venäjällä syylistyneiden henkilöiden varat; korostaa, että kyseiset henkilöt eivät saa hyötyä mistään EU:n ja Venäjän välisestä viisumikäytäntöjen helpottamista koskevasta sopimuksesta;
12. kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan vainottujen venäläisten poliittisten aktivistien viisumihakemuksia ja antamaan niistä myönteisen lausunnon;
13. panee tyytyväisenä merkille, että äskettäin eli yli kuusi vuotta murhan jälkeen käynnistettiin uudelleen Anna Politkovskajan murhatutkimuksia koskeva oikeudenkäynti, mutta on myös huolissaan siitä, että murhan tilaajan henkilöllisyys jää mitä todennäköisimmin selvittämättä;
14. on erittäin huolissaan Aleksei Navalnyin tapauksesta ja pitää valitettavana häntä koskevan oikeudenkäynnin poliittiseksi väitettyä luonnetta; kehottaa Venäjän viranomaisia varmistamaan, että Navalnyille taataan kaikki oikeudet ja että oikeudenkäynnissä noudatetaan kansainvälisesti hyväksyttyjä oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin periaatteita; esittää tässä yhteydessä, että Navalnyin ja kaikkien muiden ihmisoikeuksien puolustajien oikeudenkäynteihin Venäjällä ja etenkin maan alueellisissa tuomioistuimissa lähetetään EU:n valtuuskunta ja jäsenvaltioiden tarkkailumissioita;
15. kehottaa Venäjää toteuttamaan riippumattoman tutkinnan "miljoonamarssiin" liittyneistä väkivaltaisuuksista Bolotnaja-aukiolla ja tutkimaan erityisesti väitteitä, jotka liittyvät kohtuuttomien voimakeinojen käyttöön mielenosoittajia vastaan; on huolissaan Bolotnaja-aukion väkivaltaisuuksia koskevien oikeudenkäyntien väitetyistä poliittisista luonteista;
16. vaatii Venäjän viranomaisia varmistamaan lehdistön ja tiedotusvälineiden vapauden – oli sitten kyse perinteisestä tai sähköisestä mediasta – vahvistamaan moniarvoista mediaympäristöä, hyväksymään sen, että viestintäfoorumit, toimittajat ja bloginpäijät toteuttavat keskeistä tehtäväänsä venäläisessä yhteiskunnassa riippumattomasti, turvaamaan vapaan tiedonkulun ja varmistamaan ilmaisunvapauden; pitää tärkeänä tiedonvapauslainsäädäntöä, jonka ansiosta toimittajat ja kansalaisyhteiskunta voivat hoitaa valvontatehtävänsä;
17. vaatii Venäjää tekemään täysimittaista yhteistyötä Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvoston erityis-menettelyissä ja esittämään myös pysyviä kutsuja maavierailuille sekä vastaamaan myönteisesti YK:n erityisedustajien esittämiin pyyntöihin saada tutustua ihmisoikeuksien puolustajien suojeluun, yhdistymis- ja kokoontumisoikeuteen sekä ilmaisunvapauteen Venäjällä; pyytää Venäjää hyväksymään lisäksi sitä koskevassa ihmisoikeusneuvoston yleisessä määräaika-arvioinnissa esitetyt suositukset, jotka koskevat kansalaisjärjestöjen työhön vaikuttavien lakien kumoamista tai tarkistamista ja ihmisoikeustyön häirinnän lopettamista;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

18. kehottaa neuvostoa hyväksymään Venäjän ihmisoikeustilannetta koskevat EU:n ulkoasiainneuvoston päätelmät, jotka tarjoaisivat tärkeää tukea kaikille Venäjällä ihmisoikeustyötä tekeville ja joiden perusteella EU:n 27 jäsenvaltiota ja sen toimielimet sitoutuisivat Venäjän ihmisoikeustilannetta koskevaan yhteiseen viestiin ja lähestymistapaan;

19. vaatii Venäjää varmistamaan kaikin mahdollisin tavoin, että presidentin ihmisoikeusneuvoston kaikki jäsenet ja yleisesti ottaen kaikki Venäjällä ihmisoikeustyötä tekevät ovat suojassa vainolta ja pelottelulta;

20. kehottaa neuvoston ja komission puheenjohtajia sekä komission varapuheenjohtajaa / ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa seuraamaan näitä tapauksia edelleen tiiviisti, nostamaan nämä asiat esille eri tilaisuuksissa ja kokouksissa Venäjän kanssa sekä raporttoimaan parlamentille Venäjän viranomaisten kanssa käymistään keskusteluista;

21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Venäjän federaation presidentille, hallitukselle ja parlamentille, Euroopan neuvostolle sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle.

P7_TA(2013)0285

Azerbaidžan: Ilgar Mammadovin tapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 Azerbaidžanista: Ilgar Mammadovin tapaus (2013/2668 (RSP))

(2016/C 065/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat erityisesti ihmisoikeuksia ja oikeusvaltion periaatteita koskevat päätöslauselmansa Azerbaidžanin tilanteesta,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin sekä komission jäsenen Štefan Fülen 9. helmikuuta 2013 antaman yhteisen julkilausuman sanomalehtikolumnisti ja Musavat-oppositiipuolueen varapuheenjohtajan Tofiq Yaqublun sekä Republican Alternative -vaihtoehtopuolueen (REAL) johtajan ja puolueen presidenttiehdokkaan Ilgar Mammadovin pidätyksistä,
- ottaa huomioon Catherine Ashtonin ja komission jäsenen Fülen edustajien 7. kesäkuuta 2013 antaman yhteisen julkilausuman ilmaisunvapauden esteistä Azerbaidžanissa,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston pääsihteerin Thorbjørn Jaglandin 3. toukokuuta 2013 antaman julkilausuman Mammadovia vastaan nostetuista uusista syyteistä,
- ottaa huomioon 18. maaliskuuta 2013 annetun Euroopan neuvoston paikallis- ja aluehallinnon kongressin julkilausuman,
- ottaa huomioon 52 azerbaidžanilaisen kansalaisyhteiskunnan järjestön julkaiseman yhteisen julkilausuman, jossa pyydettiin Mammadovin ja Yaqublun vapauttamista,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ja Azerbaidžanin välille solmitun suhteen, joka tuli voimaan vuonna 1999, sellaisena kuin se on esitettyinä Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevassa toimintasuunnitelmassa, itäisen kumppanuuden (EaP) luomisen, EU:n ja Azerbaidžanin assosiaatiosopimusta koskevat neuvottelut sekä Azerbaidžanin osallistumisen EU:n ja sen itäisten naapurimaiden parlamentaariseen edustajakokoukseen,
- ottaa huomioon meneillään olevat EU:n ja Azerbaidžanin neuvottelut assosiaatiosopimuksesta,

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman digitaalisen vapauden strategiasta EU:n ulkopoliitikassa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. maaliskuuta 2013 päivätyn Azerbaidžania koskevan vuoden 2012 Euroopan naapuruuspolitiikkaan liittyvän edistymiskertomuksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Azerbaidžanin viranomaiset pidättivät 4. helmikuuta 2013 REAL-oppositioliikkeen johtajan ja Bakussa sijaitsevan Euroopan neuvoston valtiotieteellisen oppilaitoksen johtajan Mammadovin sekä Musavat-oppositi puolueen varapuheenjohtajan Yaqublun, joita on pidetty laittomasti pidätettyinä siitä lähtien; toteaa, että Mammadovia vastaan nostettiin syytteet mellakoihin yllyttämisestä Ismailin kaupungissa sen jälkeen, kun hän oli vieraillut kaupungissa;
- B. toteaa, että hänen tutkintavankeuttaan on jatkettu kahdesti ilmeisesti sen vuoksi, että hänet halutaan pitää telkien takana tulevien vaalien vuoksi; toteaa, että hiljattain saatujen tietojen mukaan Ilgar Mammadov on sijoitettu rangaistusselliin, mikä herättää huolta, että hänet on erotettu muista;
- C. katsoo, että Azerbaidžanin yleinen ihmisoikeustilanne on huonontunut jatkuvasti viime vuosina huolimatta Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevan toimintasuunnitelman hyväksymisestä ja kansalaisjärjestöjen ja riippumattomien tiedotusvälineiden painostusta ja pelottelua on lisätty, mikä on herättänyt laajaa pelkoa opposition ja ihmisoikeuksien puolustajien sekä nuorison ja sosiaalisen verkoston aktivistien keskuudessa ja johtanut toimittajien itsesensuuriin;
- D. toteaa, että ennen Mammadovin pidätystä REAL-oppositi puolue oli vahvistanut hänet ehdokkaakseen Azerbaidžanin presidentinvaaleihin, jotka on suunniteltu pidettäväksi lokakuussa 2013;
- E. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien puolustajat ja kansalaisyhteiskunnan edustajat pitävät Mammadovin pidätystä laittomana ja poliittisista syistä johtuvana sekä yrityksenä pelotella oppositiota;
- F. toteaa, että komissio, Euroopan neuvoston parlamentaarinen yleiskokous ja jäsenvaltioiden hallitukset ovat ilmaisseet olevansa syvästi huolissaan tästä tapauksesta;
- G. toteaa EU:n ilmaisseen syvän huolensa valikoivasta oikeudenkäytöstä poliittisten tarkoituksien toteuttamiseksi;
- H. toteaa, että Bakussa toimivan Euroopan neuvoston edustajan ei sallittu osallistua helmikuussa 2013 pidettyyn alustavaan oikeuskäsittelyyn eikä Azerbaidžanissa hiljattain vierailleen neuvoston suurlähettiläsryhmän jäsenille annettu lupaa tavata Mammadovia;
- I. toteaa, että lehdistön ja tiedotusvälineiden vapaus verkossa ja muissa välineissä on oleellinen osa demokraattista ja avointa yhteiskuntaa ja sillä on keskeinen rooli ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion periaatteiden puolustamisessa;
- J. toteaa, että toimittajien, bloginpäijien, aktivistien ja muiden riippumattomien ajattelijoiden ilmaisunvapautta rajoitetaan edelleen merkittävästi Azerbaidžanissa ja heitä vastaan nostetaan tekaistuja syytteitä, minkä lisäksi he joutuvat häirinnän, pelottelun ja fyysisten hyökkäysten kohteeksi;
- K. toteaa, että mielenosoitukset ovat olleet kiellettyjä Bakun keskustassa vuodesta 2006 ja äskettäin otettiin käyttöön uusia ankarampia sakkoja ja pidennettyjä hallinnollisia pidätysaikoja, joita määrätään niille, jotka järjestävät luvattomia julkisia kokoontumisia tai osallistuvat niihin;
- L. ottaa huomioon, että Azerbaidžanin viranomaiset pyysivät hiljattain Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) Bakussa sijaitsevan edustuston aseman alentamista hankekoordinointitoimistoksi, mikä on nähty yrityksenä hillitä Etyjin todennäköistä kritiikkiä, jonka on pelätty kohdistuvan lokakuulle 2013 kaavailtuihin vaaleihin;
- M. toteaa, että Azerbaidžanin parlamentti Milli Mejlis on tekemiensä sitoumuksien vastaisesti tehnyt muutoksia rikoslainsäädäntöön, jossa määrätään jopa kolme vuotta vankeutta verkossa julkaistusta kunnianloukkauksesta, mikä on myös esteenä sellaisten olosuhteiden luomiselle, jotka ovat välttämättömiä riippumattomien ja puolueettomien tiedotusvälineiden toiminnan kannalta Azerbaidžanissa;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0470.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- N. toteaa, että Azerbaidžan kuuluu parhaillaan Euroopan neuvoston Venetsian komissiota kunnianloukkauksia koskevan lainsäädännön uudistamisesta, joka on toteutettava, jotta voidaan panna täytäntöön kaksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomiota Azerbaidžania vastaan; toteaa kuitenkin, että Azerbaidžanin parlamentti on hyväksynyt kaksi uutta lainsäädäntötarkistusta, joilla pyritään helpottamaan kunnianloukkausta koskevien säädösten ulottamista koskemaan ilmaisua verkossa;
- O. toteaa, että Azerbaidžan on Euroopan neuvoston jäsen, joka ryhtyy hoitamaan neuvoston kiertävää puheenjohtajuutta vuonna 2014, ja lisäksi se on osapuolena Euroopan ihmisoikeussopimuksessa;
- P. toteaa, että Azerbaidžan osallistuu aktiivisesti Euroopan naapuruuspolitiikkaan ja itäiseen kumppanuuteen ja myös assosiaatiosopimusneuvotteluihin ja itäisen kumppanuuden toimintakehykseen pohjautuvien yhteistyöaloitteiden edistämiseen; toteaa, että lisäksi se on EU:n ja sen itäisten naapurimaiden parlamentaarisen edustajakokouksen Euronestin perustajajäsen ja sitoutunut kunnioittamaan demokratian ja oikeusvaltion periaatteita sekä ihmisoikeuksia, jotka ovat näiden aloitteiden keskeisiä arvoja;
- Q. ottaa huomioon, että Azerbaidžan on hyväksynyt uusia lakeja, joilla se on laajentanut kunnianloukkausrikoksen määritelmää, tiukentanut kansalaisjärjestöjen perustamista koskevia sääntöjä ja ottanut käyttöön aiempaa huomattavasti ankarampia rangaistuksia rikoksista, jotka liittyvät julkisiin kokoontumisiin;
- R. ottaa huomioon, että Azerbaidžanista on tullut Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston vaihtuva jäsen vuosiksi 2012–2013 ja että se on näin sitoutunut puolustamaan YK:n perusoikeuskirjaan ja ihmisoikeuksien yleismaailmalliseen julistukseen perustuvia arvoja;
- S. toteaa, että vuosi 2013 on tärkeä vaalivuosi Azerbaidžanissa, joka on sitoutunut parantamaan yleistä toimintaympäristöä demokraattisten vaalien toteuttamiseksi;
1. painottaa, että ihmisoikeuksien, perusoikeuksien ja oikeusvaltion periaatteiden kunnioittaminen ovat itäisen kumppanuuden yhteydessä tehtävän yhteistyön sekä niiden sitoumusten keskiössä, joita Azerbaidžan on tehnyt Euroopan neuvoston ja Etyjin puitteissa;
 2. tuomitsee ankarasti Mammadovin pidätyksen ja kehottaa vapauttamaan hänet välittömästi ja ehdoitta sekä kumoamaan häntä vastaan nostetut syytteet; vaatii, että Azerbaidžanin viranomaiset tutkivat häntä vastaan nostetut syytteet nopeasti, oikeudenmukaisesti, avoimesti ja riippumattomasti;
 3. kehottaa EU:ta avustamaan ja edelleen tukemaan Azerbaidžanin tasavaltaa sen pyrkimyksissä vakiinnuttaa demokratia ja oikeusvaltion periaatteet ja uudistaa tuomioistuin- ja lainvalvontajärjestelmiä siten, että erityistä huomiota kiinnitetään ihmisoikeuksien suojelemiseen;
 4. on erittäin huolissaan ihmisoikeuksien puolustajien sekä Azerbaidžanissa toimivien ja kansainvälisten kansalaisjärjestöjen antamista tiedoista, joissa väitetään, että tekaistuja syytteitä käytetään poliitikkoja, aktivisteja ja toimittajia vastaan;
 5. tuomitsee oppositiopuolueiden johtajiin tai jäseniin, aktivisteihin, toimittajiin tai bloginpitäjiin kohdistetut pelottelutoimet sekä pidätykset, säilöönnotot tai syytteesenpanon, joista he joutuvat kärsimään ainoastaan siksi, että he ovat ilmaisseet mielipiteitään tai käyttäneet perusoikeuksiaan ja -vapauksiaan kansainvälisten normien mukaisesti;
 6. kehottaa Azerbaidžanin viranomaisia kunnioittamaan yksiselitteisesti lehdistön ja tiedotusvälineiden vapautta verkossa ja sen ulkopuolella ja turvaamaan ilmaisunvapauden;
 7. kehottaa Azerbaidžanin viranomaisia uudistamaan kunnianloukkauksia koskevaa lainsäädäntöä siten, että kunnianloukkauksesta määrätään vankeustuomion sijasta kohtuullisia sakkoja;
 8. kehottaa Azerbaidžanin viranomaisia kunnioittamaan kaikilta osin Azerbaidžanin väestön kokoontumisoikeutta;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

9. kannattaa parhaillaan käynnissä olevia neuvotteluja EU:n ja Azerbaidžanin assosiaatiosopimuksesta ja vahvistaa kantansa, jonka mukaan tällaiseen sopimukseen on sisällytettävä ihmisoikeuksien puolustamista ja edistämistä koskevia lausekkeitä ja arviointiperusteita ja erityisesti sellaisia, jotka koskevat tiedotusvälineiden vapautta sekä ilmaisun-, yhdistymis- ja kokoontumisvapautta, sillä ne ilmentävät Azerbaidžanin perustuslailla suojattuja periaatteita ja oikeuksia sekä Azerbaidžanin Euroopan neuvostossa ja Etyjin puitteissa tekemiä sitoumuksia;
10. kehottaa Azerbaidžanin viranomaisia saattamaan vaaleja, kokoontumis- ja yhdistymisvapautta sekä tiedotusvälineiden vapautta koskevan lainsäädännön kansainvälisten normien mukaiseksi ja varmistamaan, että lainsäädäntö pannaan täytäntöön täysimääräisesti;
11. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) soveltamaan tiukasti ponnistelut palkitaan -periaatetta siten, että erityistä huomiota kiinnitetään osallistaviin, vapaisiin ja oikeudenmukaisiin vaaleihin, oikeuslaitoksen riippumattomuuteen, demokraattisiin uudistuksiin sekä perusoikeuksiin ja -vapauksiin, ja vahvistamaan selkeästi seuraamukset, joita määrätään, jos uudistusten toteuttamisessa jätetään jälkeä;
12. kehottaa Azerbaidžanin viranomaisia tehostamaan uudistuspyrkimyksiään, jotka koskevat oikeusjärjestelmän kaikkia näkökohtia: syyttämistä, oikeudenkäyntiä, tuomion antamista, vangitsemista ja muutoksenhakua;
13. kehottaa komission puheenjohtajaa José Manuel Barrosoa puhumaan suoraan EU:ssa huolta herättävistä Azerbaidžanin ihmisoikeusrikkomuksista, sellaisina kuin ne ovat esitettyinä yhteenvetona Euroopan naapuruuspolitiikkaan liittyvässä edistymiskertomuksessa, presidentti Ilham Alijevin kaavaillun Brysselin-vierailun yhteydessä;
14. kannattaa EUH:n toimia ja kehottaa EU:n Bakun edustustoa kiinnittämään myös jatkossa tarkkaa huomiota ihmisoikeuksien kannalta tärkeisiin kysymyksiin tulevan vaalikierroksen aikana ja tukemaan näkyvästi ihmisoikeuksien puolustajia osallistumalla kansalaisyhteiskunnan järjestämiin tapahtumiin ja puhumalla varauksetta näiden puolesta sekä seuraamaan tiivistä oikeudenkäyntejä ja tukemaan tiedotusvälineiden vapautta muun muassa vaatimalla, että riippumattomien radio- ja televisiokanavien lähetykset voidaan toteuttaa vaalikampanjan aikana;
15. vaatii, että Azerbaidžanin viranomaiset sallivat ehdoilla Azerbaidžanin ihmisoikeustalon (Azerbaijan Human Rights House) avaamisen uudelleen sekä vaalitarkkailuun ja demokratiaopintoihin keskittyvän keskuksen (Election Monitoring and Democracy Studies Centre) sekä ihmisoikeusklubin (Human Rights Club) rekisteröimisen viipymättä ja ilman, että siitä aiheutuu hallinnollisia lisärasitteita;
16. kehottaa Azerbaidžanin viranomaisia noudattamaan kaikkia Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tekemiä Azerbaidžania koskevia päätöksiä;
17. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Euroopan ulkosuhdehallinnolle, neuvostolle, komissiolle, Azerbaidžanin tasavallan hallitukselle ja parlamentille, Euroopan neuvostolle, Etyjille ja YK:n ihmisoikeusneuvostolle.

P7_TA(2013)0286

Rohingya-muslimien tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 rohingya-muslimien tilanteesta (2013/2669(RSP))

(2016/C 065/22)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Burman/Myanmarin tilanteesta ja etenkin 20. huhtikuuta 2012⁽¹⁾, 13. syyskuuta 2012⁽²⁾ ja 22. marraskuuta 2012⁽³⁾ antamansa päätöslauselmat,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0142.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0355.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0464.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman yleisten tullietuuksien palauttamisesta Myanmarille/Burmalle ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Myanmarista/Burmasta 22. huhtikuuta 2013 hyväksytyt ulkoasiainneuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon korkean edustajan Catherine Ashtonin 27. marraskuuta 2012 antaman lausunnon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen vuonna 2012 antamasta Myanmarin ihmisoikeustilannetta käsittelevästä päätöslauselmasta,
- ottaa huomioon korkean edustajan Catherine Ashtonin tiedottajan 1. kesäkuuta 2013 antaman lausunnon Myanmarin/Burman hallituksen ja Kanchin Independence Organisation -järjestön välisen sopimuksen tekemisestä,
- ottaa huomioon kansainvälisestä yhteistyöstä, humanitaarisesta avusta ja kriisinhallintatoimista vastaavan EU:n komission jäsenen Kristalina Georgievan 9. elokuuta 2012 antaman lausunnon rohingya-muslimien tilanteesta,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien alivaliokunnan valtuuskunnan loppukertomuksen Burmaan/Myanmariin 3.–5. huhtikuuta 2013 tehdystä vierailusta,
- ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2010 annetussa neuvoston päätöksessä 2010/232/YUTP mainitut Euroopan unionin rajoittavat toimenpiteet, joita on viimeksi muutettu 27. lokakuuta 2011 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 1083/2011,
- ottaa huomioon korkean edustajan Catherine Ashtonin tiedottajan 23. maaliskuuta 2013 antaman lausunnon väkivaltaisista mellakoista Meiktilan kaupungissa Burmassa/Myanmarissa,
- ottaa huomioon korkean edustajan Catherine Ashtonin tiedottajan 2. huhtikuuta 2013 antaman lausunnon 13 lapsen kuolemasta tulipalossa muslimien koulussa Burmassa,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1948 annetun yleismaailmallisen ihmisoikeuksien julistuksen,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen pakolaisten asemasta vuodelta 1951 ja siihen liitetyn pöytäkirjan vuodelta 1967,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 24. joulukuuta 2012 antaman päätöslauselman 67/233 Myanmarin ihmisoikeustilanteesta,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun Kaakkois-Aasian maiden hallituksille 13. marraskuuta 2012 esittämän pyynnön pitää rajansa auki Burmasta meriteitse pakenevia ihmisiä varten,
- ottaa huomioon YK:n erityisraportoijan 6. maaliskuuta 2013 antaman raportin Burman/Myanmarin ihmisoikeustilanteesta sekä hänen 11. kesäkuuta 2013 antamansa lausunnon siitä, että rohingya-muslimeihin kohdistuvat ihmisoikeusloukkaukset Rakhinen osavaltiossa ovat laajoja ja järjestelmällisiä,
- ottaa huomioon Aung San Suu Kyin 27. toukokuuta 2013 antaman lausunnon rohingya-muslimien kahden lapsen politiikasta,
- ottaa huomioon marraskuussa 2011 pidetyssä ASEAN-huippukokouksessa tehdyn päätöksen ASEANin puheenjohtajuuden antamisesta Burmalle/Myanmarille vuonna 2014,
- ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2013 julkaistun Human Rights Watchin raportin "All You Can Do is Pray": Crimes Against Humanity and Ethnic Cleansing of Rohingya Muslims in Burma's Rakhine State",
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0218.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- A. ottaa huomioon, että rohingya-vähemmistöön kohdistuva vaino ja väkivalta lisääntyy entisestään erityisesti siten, että heidän omaisuuttaan ja uskonnon harjoittamiseen tarkoitettuja paikkoja tuhoetaan, heitä pidätetään joukoittain, vangitaan summittaisesti, kidutetaan, raiskataan ja heidän liikkumisvapauttaan, avioliitto-oikeuttaan ja koulutukseen pääsyään rajoitetaan;
- B. ottaa huomioon, että uskonnollinen väkivalta, joka alkoi Rakhinen osavaltiossa, on jatkunut leviämistä kaikkialle maahan; toteaa, että vuoden 2013 maaliskuun ja toukokuun välisenä aikana on ilmoitettu useista muslimeihin kohdistuneista hyökkäyksistä Rangoonissa, Mandalayssa ja Pegussa sekä Kachinin ja Shanin osavaltioissa, minkä seurauksena 46 on kuollut ja yli 14 000 ihmistä on siirretty muualle;
- C. ottaa huomioon, että uskontokuntien välinen väkivalta on nyt levinnyt uudelle alueelle Burmassa, kun rikollisjoukot polttivat 28. toukokuuta 2013 kauppoja Shanin osavaltiossa Lashion kaupungissa ja poliisi surmasi kolme rohingya-naista Pareinin kylässä siirretyn vähemmistön asunnoista syntyneiden mellakoiden yhteydessä 4. kesäkuuta 2013;
- D. toteaa, että yli 130 000 rohingya-siirtolaista asuu edelleen leireissä ja muilla alueilla ja että Burman/Myanmarin hallitus on päästänyt vain rajoitetusti ja riittämättömästi humanitaarista apua rohingya-riskiryhmien luokse; toteaa, että useat rohingyat on pakotettu tulvaherkille alueille, missä he altistuvat monsuunisateille ja sykloneille; toteaa, että he eivät pysty palaamaan koteihinsa jatkuvan väkivallan vuoksi tai siksi, että heidän kotinsa on tuhottu tai turvallisuusjoukot estävät heitä lähtemästä leireiltä, joissa heitä pidetään;
- E. toteaa, että kymmenettuhannet rohingyat ovat paenneet meritse vainoa ja että sadat ovat menehtyneet veneiden upotessa tai koska heidät on työnnetty takaisin mereen; toteaa, että lähes 1 700:aa Burmasta paennutta rohingyaa säilytetään tietojen mukaan järkyttävissä olosuhteissa Thaimaan maahanmuuttajien säilöönottokeskuksissa;
- F. toteaa, että riippumaton tutkimuskomissio, joka perustettiin elokuussa 2012 tutkimaan uskontokuntien välistä väliä Rakhinen osavaltiossa, julkisti 23. huhtikuuta 2013 raportin, joka sisältää suosituksia jännitteiden lieventämiseksi, mutta se on kuitenkin kieltäytynyt hyväksymästä rohingya-identiteettiä eikä se ole onnistunut saamaan ketään vastuuseen levottomuuksien aikana tehdyistä ihmisoikeusrikkomuksista, se on kannattanut muslimi- ja buddhalaisyhteisöjen ”tilapäistä erottamista toisistaan” ja suositellut panemaan täytäntöön tuomittavia syntyvyyden-säännöstelyohjelmia muslimeille;
- G. ottaa huomioon, että Burman presidentti U Thein Sein julisti puheessaan 6. toukokuuta 2013, että hänen hallituksensa varmistaisi muslimien perusoikeudet Rakhinen osavaltiossa, ja vaikka hän on toteuttanut joitakin toimenpiteitä kansalaisvapauksien laajentamiseksi maassa, rohingya-muslimien dramaattinen tilanne ja yleensä etnisten ryhmien väliset suhteet voivat mahdollisesti vaarantaa koko uudistusprosessin Burmassa/Myanmarissa; toteaa, että uskottavat riippumattomat raportit viittaavat Burman viranomaisten osallisuuteen ihmisyyttä vastaan tehdyissä rikoksissa, joiden kohteena on rohingya-väestö ja joiden seurauksena Rakhinen osavaltio on suurelta osin eristetty uskonnollisten rajalinjojen perusteella;
- H. ottaa huomioon, että Burman/Myanmarin hallitus on äskettäin ilmoittanut, että se ottaa uudelleen käyttöön kahden lapsen politiikan; toteaa, että Burman/Myanmarin ihmisoikeuksia käsittelevä YK:n erityisraportoiija Tomás Ojea Quintana on tuominut tämän Rakhinen osavaltion rohingya-muslimeihin kohdistuvana syrjivänä pakkotoimena, joka loukkaa rohingya-muslimien perushmisoikeuksia ja on Burmaa koskevien kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden ja sitoumusten vastaista;
- I. ottaa huomioon, että kansainvälinen yhteisö on kehottanut Burman hallitusta tarkastelemaan uudelleen vuonna 1982 annettua kansalaisuuslakia, jotta voitaisiin varmistaa, että rohingyat eivät ole enää kansalaisuudettomia ja että kyetään puuttumaan heihin kohdistuneen pitkällisen syrjinnän syihin;
- J. toteaa, että Tun Aung, 65-vuotias lääkäri ja arvostettu yhteisön johtaja Rakhinen osavaltiosta pidätettiin kesäkuussa 2012 ja tuomittiin 17 vuodeksi vankeuteen, minkä ihmisoikeusryhmät, Amnesty International mukaan luettuna, ovat laajalti tuominneet poliittisiin tarkoituksiin pohjautuvina syyteinä;
- K. ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2013 julkaistun Human Rights Watchin raportin ”All You Can Do is Pray”: Crimes against Humanity and Ethnic cleansing of Rohingya Muslims in Burma’s Rakhine State” mukaan rohingya-muslimeja vastaan viime vuonna tehty rikkomukset, joihin on väitetty osallistuneen valtion virastoja, vastasivat ihmisyyttä vastaan tehtyjä rikoksia ja etnistä puhdistusta; toteaa, että tässä raportissa esitetään myös todistusaineistoa neljästä joukkohaudasta vuodelta 2012 Rakhinen osavaltiosta;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- L. katsoo, että lehdistön ja median vapaus sekä sähköisessä ympäristössä että muualla on ratkaisevassa asemassa paljastettaessa ja dokumentoitaessa ihmisoikeusrikkomuksia ja saatettaessa hallituksia vastuuseen;
- M. toteaa, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen mukaisesti kaikilla on oikeus etsiä turvaa vainolta;
1. tuomitsee rohingya-muslimeihin kohdistuneet vakavat ihmisoikeusrikkomukset Burmassa/Myanmarissa ja kehottaa kaikkia osapuolia pidättäytymään väkivallan käytöstä;
 2. ilmaisee osanottonsa väkivallan ja laittoman vainon uhreille Burmassa/Myanmarissa;
 3. antaa tunnustusta presidentti U Thein Sein ja muiden uudistajien Burmassa/Myanmarissa toteuttamille toimille, joiden avulla demokraattisia uudistuksia on viime vuosien aikana otettu käyttöön; pitää kuitenkin valitettavana, että hallitus ei ole onnistunut suojelemaan rohingya-muslimeja järjestäytyneeltä väkivallalta, ja kehottaa hallitusta ja koko Burman/Myanmarin yhteiskuntaa toimimaan välittömästi ihmisoikeusloukkausten lopettamiseksi ja saattamaan väkivaltaisiin hyökkäyksiin ja muihin niihin liittyviin ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneet oikeuteen;
 4. kehottaa Burman/Myanmarin hallitusta varmistamaan, että sen turvallisuusjoukot tekevät kaikkensa suojellakseen rohingya-muslimeja väkivaltaisilta toimilta; ilmaisee syvän huolensa kaikista väitteistä, joiden mukaan Burman turvallisuusjoukot ovat osallistuneet väkivaltaan, ja toistaa painokkaasti suosituksensa tutkia täysimääräisesti ja riippumattomasti Yhdistyneiden kansakuntien avulla nämä syytökset;
 5. korostaa, että tarvitaan pikaisia toimia, joilla puututaan humanitaarisiin riskeihin, joita kohtaavat kaikki siirtymään joutuneet henkilöt ja erityisesti rohingya-väestö Burmassa/Myanmarissa; toistaa Burman/Myanmarin hallitukselle esittämänsä pyynnön sallia YK:n virastoille ja ihmisoikeusjärjestöille sekä toimittajille ja diplomaateille vapaa pääsy maan kaikille alueille, Rakhinen osavaltio mukaan luettuna, ja sallimaan rajoittamatta ja täysimääräisesti humanitaarisen avun jakamisen kaikille konfliktista ja uskonlahkojen välisestä väkivallasta kärsiville yhteisöille; kehottaa Burman viranomaisia kohentamaan pikaisesti pakolaisleireillä olevien rohingya-vähemmistöön kuuluvien ihmisten olosuhteita;
 6. kehottaa kaikkia alueen maita pitämään kiinni kansainvälisistä pakolaisten oikeuksia koskevista velvoitteistaan, avaamaan rajat turvapaikkaa hakeville rohingya-muslimille ja suojelemaan heitä ainakin tilapäisesti ja auttamaan samalla Burman hallitusta löytämään pitkän aikavälin kestävät ratkaisut taustalla oleviin syihin;
 7. kehottaa Thaimaan hallitusta lopettamaan välittömästi ainakin 1 700:n turvapaikkaa hakevan rohingya-muslimin epäinhimillisen pidättämisen ja myöntämään heille pääsyn YK:n pakolaisjärjestöihin; pitää valitettavana, että Thaimaan hallitus ei ole tähän mennessä sallinut UNCHR:n tehdä turvapaikkaa hakevista rohingya-muslimista pakolaisaseman määrittämistä koskevaa kartoitusta;
 8. kehottaa Burman hallitusta myöntämään luvan maahan perustettavalle YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimistolle, jolla on sivutoimistoja maaseudulla, jotta maan ihmisoikeustilannetta voidaan seurata asianmukaisesti;
 9. suhtautuu myönteisesti presidentti U Thein Sein lupaukseen, jonka mukaan kaikki väkivaltaan syyllistyneet asetetaan syytteeseen, sekä siihen, että hän sitoutuu monikulttuuriseen, monietniseen ja moniuskoiseen yhteiskuntaan; kehottaa presidenttiä toteuttamaan lisää toimia oikeusvaltioperiaatteen tehostamiseksi ja käsittelemään väkivallan perimmäisiä syitä;
 10. suhtautuu myönteisesti presidentti U Thein Sein 4. kesäkuuta 2013 antamaan ilmoitukseen, että kaikki Burman/Myanmarin poliittiset vangit vapautetaan; toistaa kantansa, että kaikkien poliittisten vankien vapauttaminen, Tun Aung mukaan luettuna, olisi tehtävä viipymättä tai ilman ehtoja ja että hänen oikeutensa ja vapautensa olisi palautettava täysimääräisinä;
 11. kehottaa hallitusta jatkamaan kestävien ratkaisujen etsimistä jännitteiden taustalla oleviin syihin ja niiden täytöntöönpanoa, mukaan lukien rohingya-muslimien aseman korjaaminen; toistaa aikaisemmat kehotuksensa vuoden 1982 kansalaisuuslain muuttamisesta tai kumoamisesta, jotta rohingyat saavat tasavertaiset Burman kansalaisoikeudet, mikä merkitsee sekä oikeuksia että velvollisuuksia, ja saattamaan muutetun tai korvautun lainsäädännön kansainvälisten ihmisoikeusnormien mukaiseksi sekä lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen 7 artiklaan perustuvien maan velvoitteiden mukaiseksi;
 12. suhtautuu kriittisesti Burman maahanmuuttoministerin Khin Yin 11. kesäkuuta 2013 antamaan lausuntoon, jossa hän ilmaisi tukensa kahden lapsen politiikan palauttamiselle;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

13. suhtautuu myönteisesti oppositiojohtaja Aung San Suu Kyin äskeiseen julistukseen rohingya-muslimien kahden lapsen politiikan palauttamista vastaan ja kehottaa Burman hallitusta kumoamaan välittömästi tämän säädöksen muiden pakottavien tai syrjivien politiikkojen, sääntöjen, asetusten tai lakien ohella;
14. korostaa, että on tärkeää tehdä tarvittavia lainsäädännöllisiä ja hallinnollisia muutoksia, joilla varmistetaan Burman väestön täysimääräinen osallistuminen vuoden 2014 vaaleihin, vähemmistöt mukaan luettuina;
15. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa käsittelemään tätä asiaa mahdollisimman korkealla poliittisella tasolla hänen yhteyksissään Burmaan/Myanmariin ja muihin ASEANin jäsenmaiin;
16. muistuttaa, että Euroopan unioni on äskettäin ottanut uudelleen käyttöön Burmaa/Myanmaria koskevan yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP); toistaa, että näiden etuuksien ehtona on perusvapauksien ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen; kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti Burman viranomaisten kehittymistä näiden ehtojen noudattamisessa;
17. pyytää komissiota, kun se antaa parlamentille delegoidun säädöksen Burmaa/Myanmaria koskevan GSP-järjestelmän soveltamisen jatkamisesta 31. joulukuuta 2013 jälkeen, liittämään mukaan kertomuksen, jossa osoitetaan, että GSP-asetuksessa lueteltujen yleissopimusten mukaisia periaatteita ei ole rikottu vakavasti ja järjestelmällisesti, ja jossa keskitytään erityisesti rohingya-muslimeihin;
18. kehottaa komissiota arvioimaan tehokkaasti ja perinpohjaisesti kaavailun kahdenvälisen investointisopimuksen vaikutuksia ihmisoikeuksiin ennen kuin se laatii ehdotuksensa neuvotteluohjeiksi ja kuulemaan tiiviisti parlamenttia ja kansalaisyhteiskuntaa tässä prosessissa;
19. odottaa, että Euroopan ulkosuhdehallinto kuulee parlamenttia ja tiedottaa sille säännöllisesti prosessista ihmisoikeusvuoropuhelun perustamiseksi Burman/Myanmarin kanssa; pyytää Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita laatimaan luettelon ihmisoikeuksia koskevista tarpeista viitearvoista, joiden perusteella voidaan arvioida Burman viranomaisten uudistuksen edistymistä; korostaa, että EU:n ja Burman johdon välisten suhteiden edelleen kehittämisen ehtona olisi oltava konkreettinen kehitys erityisesti rohingya-muslimien tilanteessa;
20. kehottaa, että vahva ja näkyvä osa kansalaisyhteiskuntaa, jossa rohingyat ovat edustettuina, osallistuu myöhemmin tänä vuonna perustettavaan EU–Burma-työryhmään, jonka toiminta perustuu EU–Egypti-työryhmästä saatuihin kokemuksiin;
21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Burman/Myanmarin hallitukselle ja parlamentille, ASEANin pääsihteerille, ASEANin hallitustenväliselle ihmisoikeuskomissiolle, Myanmarin ihmisoikeuksia käsittelevälle YK:n erityisedustajalle, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle, YK:n ihmisoikeusneuvostolle sekä alueen muiden valtioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

SUOSITUKSET

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2013)0234

Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 68. istunto

Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 11. kesäkuuta 2013 Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 68. istunnosta (2013/2034(INI))

(2016/C 065/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen 21 ja 34 artiklan,
- ottaa huomioon Alexander Graf Lambsdorffin Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta antaman ehdotuksen Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 68. istunnosta (B7-0083/2013),
- ottaa huomioon 21. maaliskuuta 2011 Kansainvälisestä rikostuomioistuimesta ja yhteisen kannan 2003/444/YUTP kumoamisesta annetun neuvoston päätöksen 2011/168/YUTP,
- ottaa huomioon 23. heinäkuuta 2012 neuvostossa hyväksytyt Euroopan unionin painopisteet YK:n yleiskokouksen 67. istuntoa varten ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 10. syyskuuta 2003 annetun komission tiedonannon nimeltä "Euroopan unioni ja Yhdistyneet kansakunnat: monenvälisyys"(COM(2003)0526),
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 67. istunnon ja erityisesti yleiskokouksen päätöslauselmat asekauppasopimuksesta ⁽²⁾, neljän vuoden välein tehtävästä kattavasta politiikan uudelleentarkastelusta Yhdistyneiden kansakuntien toiminnan kehittämiseksi ⁽³⁾, uskonnon ja vakaumuksen vapaudesta ⁽⁴⁾, demokraattisen ja tasa-arvoisen kansainvälisen järjestyksen edistämiseksi ⁽⁵⁾, kansainvälisen yhteistyön tehostamisesta ihmisoikeuksien alalla ⁽⁶⁾, oikeusvaltiosta kansallisella ja kansainvälisellä tasolla ⁽⁷⁾, sekä naisista, aseistariisunnasta, ydinaseiden leviämisen kieltämisestä ja asevalvonnasta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 3. toukokuuta 2011 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman Euroopan unionin osallistumisesta Yhdistyneiden kansakuntien työhön ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 31. lokakuuta 2003 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman, jolla se hyväksyi Yhdistyneiden kansakuntien korruption vastaisen yleissopimuksen ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 31. lokakuuta 2000 antaman päätöslauselman 1325 naisista, rauhasta ja turvallisuudesta,

⁽¹⁾ Euroopan unionin neuvosto, 9820/1/12.

⁽²⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/67/234.

⁽³⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/67/226.

⁽⁴⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/67/179.

⁽⁵⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/67/175.

⁽⁶⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/67/169.

⁽⁷⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/67/97.

⁽⁸⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/67/48.

⁽⁹⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/276.

⁽¹⁰⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/58/4.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2012 annetun YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman "The promotion, protection and enjoyment of human rights on the Internet", jossa tunnustetaan ihmisoikeuksien suojelun ja verkossa tapahtuvan tiedonkulun vapauden merkitys,
 - ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2012 neuvostolle antamansa suosituksen YK:n yleiskokouksen 67. istunnosta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2013 neuvostolle antamansa suosituksen Yhdistyneiden kansakuntien suojeluvastuun periaatteesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman "EU maailmanlaajuisena toimijana: sen rooli monenvälisissä järjestöissä" ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman demokratiakehitystä edistävästä EU:n ulkopoliitikasta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 7. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvoston 22. istunnosta ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 67. istuntoon osallistuneen ulkoasiainvaliokunnan ja ihmisoikeuksien alivaliokunnan yhteisen valtuuskunnan 28.–29. lokakuuta 2012 päivätyn kertomuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan 3 kohdan ja 97 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A7-0202/2013),
- A. ottaa huomioon, että jatkuvan globalisoitumisen sekä valtioiden ja yhteiskuntien lisääntyvien keskinäisten yhteyksien vuoksi tarvitaan ja on tilaisuus ottaa käyttöön enemmän yhteisiä sääntöjä ja päätöksentekomekanismeja, joiden avulla voidaan yhdessä vastata uusiin maailmanlaajuisiin haasteisiin;
- B. ottaa huomioon, että maailmanlaajuisen päätöksenteon hajanaisuus ja kansainvälisten ja ylikansallisten foorumien lukumäärän lisääntyminen luo uusia ongelmia kansainvälisiin suhteisiin;
- C. ottaa huomioon, että EU on sitoutunut tehokkaaseen monenvälisyyteen, jonka ytimenä toimii vahva YK ja että YK on globaalin hallinnan keskus;
- D. toteaa, että EU:n ja YK:n vankka ja vakaa kumppanuus myötävaikuttaa YK:n toimintaan ja muodostaa sille vahvan perustan kaikilla kolmella osa-alueella – rauha ja turvallisuus, ihmisoikeudet ja kehitysyhteistyö – ja että EU:n on tämän kumppanuuden kautta kannettava vastuunsa maailmanlaajuisien haasteiden yhteisestä ratkaisemisesta;
- E. toteaa, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden ja jakamattomuuden kunnioittaminen, edistäminen ja turvaaminen ovat EU:n kansainvälisten toimien kulmakiviä; katsoo, että demokratia ja oikeusvaltion periaatteet ovat kestävän rauhan perustekijöitä, sillä niiden avulla taataan ihmisoikeudet ja perusvapaudet;
1. antaa neuvostolle seuraavat suositukset:

EU maailmanlaajuisena toimijana

- (a) varmistetaan EU:n jatkuva johdonmukaisuus ja näkyvyys globaalina toimijana YK:ssa; vahvistetaan EU:n kykyä toimia maailmannäyttämöllä koordinoitusti, nopeasti ja kokonaisvaltaisesti oikea-aikaisia ja yhtenäisiä tuloksia tuottavana toimijana; varmistetaan YK:n yleiskokouksen EU:n osallistumisesta Yhdistyneiden kansakuntien työhön 3. toukokuuta 2011 antaman päätöslauselman täysimääräinen täytäntöönpano;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0240.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0180.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0229.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0334.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0055.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- (b) edistetään tehokasta monenvälisyyttä edistämällä YK:n edustavuutta, avoimuutta, vastuullisuutta ja tehokkuutta siten, että tavoitteena on parantaa YK:n toimien vaikuttavuutta paikan päällä; muistutetaan, että G20-ryhmän kasvavan aseman, YK:n ja sen virastojen sekä kansainvälisten rahoituslaitosten välillä on saatava aikaan uusi institutionaalinen tasapaino;
- (c) sitoudutaan aktiivisemmin yhteistyössä strategisten ja muiden kahdenvälisten ja monenvälisten kumppanien kanssa edistämään ongelmien tehokasta ratkaisemista ja pyrkimään yhteisten toimien kautta parempiin tuloksiin aina kun se on mahdollista;

EU ja globaali hallinta

- (d) edistetään kumppanien kanssa harjoitettavaa yhteistyötä, jonka pyrkimyksenä on tehostaa YK:n organisaation tehokkuutta ja yhtenäisyyttä 2000-luvulla;
- (e) edistetään YK:n turvallisuusneuvoston kokonaisvaltaista ja yhteisymmärryksessä toteutettavaa uudistamista; esitetään konkreettisia ehdotuksia siitä, kuinka saadaan EU:lle sen keskeisenä pitkän aikavälin tavoitteena yhtenäinen edustus laajentuneessa turvallisuusneuvostossa; tehdään tämän saavuttamiseksi aloite jäsenvaltioiden yhteiseksi kannaksi; kehoitetaan edelleen edistämään YK:n turvallisuusneuvoston jäsenenä toimivien EU:n jäsenvaltioiden toimien ja kantojen avoimuutta ja koordinoinnin tehostamista; varmistetaan, että turvallisuusneuvoston pysyvinä jäseninä olevat EU:n jäsenvaltiot edistävät unionin kantoja keinona taata se, että EU toimii koordinoitusti turvallisuusneuvostossa;
- (f) pyritään koordinoitusti vahvistamaan YK:n yleiskokouksen roolia ja toimivaltaa ja lisäämään sen vaikuttavuutta ja tehokkuutta, myös parantamalla sen työskentelytapoja;
- (g) tuetaan muiden toimijoiden (kansalaisyhteiskunnan edustajien ja tutkijoiden) järjestäytynyttä osallistumista YK:n yleiskokouksen toimintaan; pyritään vahvistamaan YK:n järjestelmää laajentamalla ja syventämällä siviiliasiantuntijoiden hyödyntämistä;
- (h) edistetään rajat ylittävää toimintaa harjoittavien, kumppanien oikeudenkäyttöalueella rekisteröityjen tai rahoitusmarkkinoilla listattujen yritysten maksutietojen pakollisen maakohtaisen julkistamisen käyttöönottoa erityisesti pankkialalla ja kaivannaisteollisuudessa;

Rauha ja turvallisuus

- (i) edistetään rauhanrakentamisen sisällyttämistä rauhanturvaoperaatioihin ja rauhanturvaoperaatioiden, YK:n maakohtaisten operaatioiden ja kehitysyhteistyötoimijoiden läheisempää yhteistyötä;
- (j) harjoitetaan yhteistyötä, jonka tavoitteena on vahvistaa alueellisten järjestöjen roolia ja valmiuksia rauhan- turvaamisessa, konfliktinehkäisyyssä, sotilaallisessa ja siviilikriisinhallinnassa ja konfliktien ratkaisemisessa; kannatetaan yhteisiä arviointikäyntejä ja vahvistetaan EU:n ja sen kumppaneiden (kuten Afrikan unionin ja osa-alueita kattavien järjestöjen, Naton, Etyjin, ASEANin, CELACin, Arabiliiton jne.) välistä yhteistyötä konfliktien ehkäisemisessä ja konflikteista toipuvissa maissa;
- (k) tarjotaan Yhdistyneille kansakunnille pyydettyä EU:n taisteluosastojen tukea rauhanpakottamisoperaatioissa ja varmistetaan, että jäsenvaltiot tekevät täysimääräistä yhteistyötä joukkojen käytössä YK:n turvallisuusneuvoston tai yleiskokouksen hyväksymissä operaatioissa;
- (l) varmistetaan, että rauhanturvatehtävien toimeksiannoissa näkyy, että vaalimenettelyjä on tuettava, vaalitarkkailuvaltuuskunnat mukaan luettuina;
- (m) edistetään suojeluvuorituksen vahvistamista uudeksi kansainvälisen oikeuden standardiksi YK:n jäsenvaltioiden vuoden 2005 huippukokouksessa hyväksymässä laajuudessa;
- (n) varmistetaan suojeluvastuun periaatteen mahdollisten muutosten ja uusien sovellusten täysimääräinen johdonmukaisuus ja yhdenmukaisuus kansainvälisen humanitaarisen oikeuden kanssa samalla kun tehdään työtä sen yleistämiseksi ehkäisevän diplomatian välineeksi ja inhimillistä kehitystä eteenpäin vieväksi voimaksi;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- (o) noudatetaan parlamentin YK:n suojeluvastuun periaatteesta neuvostolle antamassa suosituksessa⁽¹⁾ esittämiä ehdotuksia ja toimitaan yhteistyössä kumppaneiden kanssa, jotta voidaan varmistaa, että suojeluvastuun periaatteen täytäntöönpanossa keskitytään ehkäisemiseen, suojeluun ja konfliktin jälkeiseen jälleenrakennukseen tilanteissa, joissa herää huoli joukkotuhonnasta, etnisistä puhdistuksista, sotarikoksista tai rikoksista ihmisyyttä vastaan, mutta että sitä ei koskaan käytetä verukkeena erityisten tai kansallisten intressien ajamiseen tai geostrategisiin tai taloudellisiin näkökohtiin perustuvien kansainvälisten liittoumien intressien ajamiseen hallinnon muuttamiseksi; avustetaan valtioita edellä mainittua koskevien valmiuksien kehittämisessä;
- (p) kehitetään suojeluvastuun toimeksiannon ja erityisesti sen kolmannen pilarin täytäntöönpanoon sovellettavat kriteerit, myös sotilaallisissa väliintuloissa, mukaan luettuna oikeasuhteisuus, poliittisten tavoitteiden selvyys etukäteen ja perusteellisten vaikutustenarviointien käyttö;
- (q) vahvistetaan EU:n asemaa maailmanlaajuisena poliittisena toimijana toimimalla aktiivisesti ennaltaehkäisevässä diplomatiassa;
- (r) vaaditaan kaikkia valtiollisia ja ei-valtiollisia aseellisten konfliktien välittömiä ja välillisiä osapuolia kunnioittamaan täysin kansainvälisen oikeuden mukaisia velvoitteitaan, kuten humanitaarisen alueen ja humanitaarisen avun esteettömän tarjoamisen varmistaminen sen tarpeessa oleville kiinnittäen erityistä huomiota siviilien suojeluun, ja edistämään rauhanomaisia ja diplomaattisia ratkaisuja kaikenlaisiin konfliktihin;
- (s) tuetaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmia 1325 (2000) ja 1820 (2008) naisista, rauhasta ja turvallisuudesta; painotetaan naisten osallistumista rauhanprosesseihin ja varmistetaan se; tunnustetaan tarve valtavirtaistaa sukupuolten tasa-arvoa koskevat näkökulmat konfliktinehkäisyyn, rauhanoperaatioiden, humanitaarisen avun ja konfliktien jälkeisen jälleenrakennuksen osalta;
- (t) toimitaan yhteistyössä YK:n kanssa globaalien turvallisuusuhkien, kuten ydinaseiden leviämisen, järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjumiseksi; vauhditetaan pyrkimyksiä kansainvälistä terrorismia koskevan yleis-sopimuksen solmimiseksi;
- (u) toimitaan yhteistyössä monenvälisten ja kahdenvälisten kumppanien kanssa siten, että tavoitteena on päättäväinen ja tehokkaampi painostaminen, jonka tavoitteena on Syyrian ihmisoikeusrikkomusten ja väkivaltaisuuksien lopettaminen välittömästi; tutkitaan yhdessä kumppanivaltioiden, erityisesti Yhdysvaltojen, Turkin ja Arabiliiton kanssa vaihtoehtoja, jotka liittyvät suojeluvelvoitteen periaatteen soveltamiseen, jotta voidaan auttaa Syyrian kansaa ja lopettaa verenvuodatus; painostetaan Syyrian hallitusta ja kaikkia kriisin osapuolia noudattamaan täysimääräisesti kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja sallimaan rajat ylittävän humanitaarisen avun ja julkisten peruspalvelujen nopea antaminen ja humanitaaristen järjestöjen esteetön pääsy; kehoitetaan kansainvälisiä kumppaneita noudattamaan rahoitussitoumuksiaan syyrialaispakolaisten auttamiseksi, jotta UNHCR ja muut järjestöt voivat antaa tarvittavaa apua; tutkitaan kumppanien kanssa keinoja Syyrian kriisin naapurimaihin kohdistuvien vaikutusten minimoimiseksi;
- (v) edistetään turvallisuusneuvoston päätöslauselmien mukaisesti alueellisten toimijoiden ja kansainvälisen yhteisön toimia poliittisen ratkaisun löytämiseksi Malin konfliktiin ja edistetään maan siirtymistä demokratiaan, tukemalla siirtymävaiheen instituutioita, edistämällä muun muassa sovittelun avulla osallistavaa kansallista vuoropuhelua ja sovittelua sekä vapaita, oikeudenmukaisia ja avoimia vaaleja; tuetaan myös Malin alueellisen koskemattomuuden ja maan väestön turvallisuuden tukemista koskevia hankkeita; korostetaan vakauden säilyttämisen merkitystä Sahelin alueella ja sen merkitystä, ja että Malin tapahtumien kielteisten vaikutusten leviäminen naapurimaihin on ehkäistävä; sovitetaan toimet läheisesti yhteen alueellisten ja kansainvälisten kumppaneiden toimien kanssa, Afrikan unioni ja ECOWAS mukaan lukien; tarjotaan tukea ja kannustetaan EU:n jäsenvaltioita osallistumaan YK:n johtamiin rauhanturvaoperaatioihin ja antamaan sotilaallista koulutusta Malin asevoimille EUTM Mali -operaation puitteissa;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0180.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

jatketaan avun toimittamista kansainväliselle Malin tukioperaatiolle (MISMA);

- (w) pidetään myönteisenä YK:n yleiskokouksen 2. huhtikuuta 2013 hyväksymää asekauppasopimusta, jota sovelletaan suureen määrään aseita, myös ampumatarvikkeisiin; edistetään aktiivisesti asekauppasopimuksen nopeaa allekirjoittamista ja ratifiointia sekä tehokasta ja maailmanlaajuista täytäntöönpanoa kaikissa YK:n jäsenvaltioissa, myös suurissa aseidenvalmistusta harjoittavissa maissa; johdetaan ponnisteluja tiukimpien yhteisten vaatimusten määrittelemiseksi ottaen huomioon myös vastaanottajamaiden ihmisoikeustilanteen, jotta voitaisiin säännellä kansainvälistä asekauppaa ja torjua laitonta asekauppaa ja siten ehkäistä konflikteja, mikä vähentää ihmisten kärsimyksiä ja korruptiota ja edistää osaltaan kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta;
- (x) voimistetaan pyrkimyksiä ydinaseiden vähentämistä koskevien monenvälisten sitoumusten aikaansaamiseksi;

Ihmisoikeudet, demokratia ja oikeusvaltion periaatteet

- (y) vahvistetaan kansainvälisiä pyrkimyksiä varmistaa, että kaikki YK:n yleissopimuksissa vahvistetut ihmisoikeudet katsotaan yleismaailmallisiksi, jakamattomiksi, toisistaan riippuvaisiksi ja toisiinsa liittyviksi ja että niiden noudattamista valvotaan; vastustetaan pyrkimyksiä heikentää humanitaarista oikeutta terrorismin torjunnassa; edistetään ihmisoikeuksien, myös digitaalisten vapauksien, ja perusvapauksien valtavirtaistamista kaikessa YK:n toiminnassa;
- (z) pyritään tehostamaan määräaikaisen arviointiprosessin merkitystä sisällyttämällä kahdenvälistä ja monenvälistä vuoropuhelua koskevat suositukset YK:n jäsenvaltioiden kanssa käytävään vuoropuheluun, erityisesti ihmisoikeusvuoropuheluun; edistetään toimintaympäristöä, jossa kansalaisjärjestöt toteuttavat oman osuutensa määräaikaisen arviointiprosessin eri vaiheissa;
- (aa) torjutaan suvaitsemattomuus, kielteisten käsitysten muodostaminen, leimaaminen, syrjintä ja väkivaltaan yllyttäminen; pannaan syvästi huolestuneena merkille enenevä väkivalta, joka kohdistuu uskonnollisten ja muiden yhteisöjen jäseniin eri puolilla maailmaa;
- (ab) puututaan lehdistön ja tiedostusvälineiden vapauden rajoituksiin kaikkialla maailmassa; torjutaan toimittajiin ja bloggaajiin kohdistuvaa väkivaltaa; turvataan ilmaisunvapaus ja edistetään sitä niin verkossa kuin sen ulkopuolella;
- (ac) edistetään Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön maailmanlaajuisia kannatusta ja toteutetaan toimia Kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICC) työskentelyvalmiuksien vahvistamiseksi ihmisoikeusrikkomusten rankaisemattomuuden vähentämiseksi;
- (ad) edistetään sitoutumista oikeusvaltion periaatteisiin perustuvaan kansainväliseen järjestykseen, joka on ratkaisevan tärkeä valtioiden rauhanomaisen rinnakkaiselon ja kestävämpien valtioiden rakentamisen ja kestäväen rauhan kannalta; muistutetaan tämän osalta, että demokratian tukeminen ja oikeusvaltion periaatteiden noudattaminen liittyvät toisiinsa ja että niitä on näin edistettävä EU:n ulkopoliittikan tavoitteina;
- (ae) tehostetaan tukea valtioille, jotka pyytävät EU:ta tukea kansainvälisten velvoitteiden täytäntöönpanolle asianomaisessa valtiossa siten, että EU antaa tehostettua teknistä apua ja tukee instituutioiden ja valmiuksien kehittämistä;
- (af) noudatetaan syyskuussa 2012 pidetyn oikeusvaltion periaatteita käsitelleen korkean tason kokouksen hyväksymän poliittisen julistuksen suosituksia; tuetaan oikeusvaltion periaatteita koskevan maailmanlaajuisen yhteyspisteen perustamista; annetaan täysi tuki oikeusvaltioperiaatteen koordinointi- ja resurssiryhmän toimille yleisen koordinoinnin ja johdonmukaisuuden varmistamisessa, mikä koskee myös yksiköiden pirstoutumisen välttämistä (poliittinen osasto, YK:n kehitysohjelma jne.);
- (ag) palautetaan mieliin, että korruptio on ihmisoikeusrikkomus ja että Euroopan unioni on vaatinut yksinomaisen toimivallan YK:n korruption vastaisen yleissopimuksen allekirjoittamiseen; kehoitetaan komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa esittämään EU:n korruption vastainen toimintasuunnitelma, jotta voidaan seurata tehokkaasti yleissopimuksen suosituksia, kuten jäsenvaltioiden velvoitteita julkistaa ja levittää tietoa korruptiosta; perustetaan kanavat näistä rikkomuksista raportoinnille sekä oikeudellinen kehys todistajien suojelemiselle ja välineet kansalaisyhteiskunnan osallistumisen varmistamiselle;

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

Kestävä kehitys

- (ah) edistetään kehitykseen vaikuttavien politiikkojen ja köyhyyden määrätietoisien torjumisen johdonmukaisuuden tehostamista ja vaikuttavuuden parantamista, koska nämä ovat ratkaisevan tärkeitä vuosituhattavotteiden saavuttamisen kannalta;
- (ai) kehotetaan sisällyttämään katastrofiriskin vähentämisen arvioinnin ja hallinnoinnin kehitysstrategioihin väestöryhmien elämän ja toimeentulon turvaamiseksi;
- (aj) kehotetaan parantamaan hätäavun, kunnostustoimien, katastrofiriskin vähentämisen ja kehitysyhteistyön välisiä yhteyksiä sekä tiivistämään humanitaarisen avun ja kehitysyhteistyön toimijoiden välistä koordinointia, jotta varmistetaan avun jatkuvuus ja parannetaan selviytymiskykyä, jonka tarve korostuu Sahelin alueen ja Afrikan sarven toistuvissa elintarvikekriiseissä;
- (ak) pyritään edistämään Rio+20 -konferenssin tavoitteiden täydellistä täytäntöönpanoa muun muassa edistämällä kestävä kehitys maailmanlaajuisen pitkän aikavälin kehityksen johtavana periaatteena; noudatetaan EU:n ja jäsenvaltioiden velvoitteita niistä rahoitus- ja talouskriisin konkreettisista vaikutuksista riippumatta, jotka kohdistuvat 27:ään EU:n jäsenvaltioon, osoittaa kehitysapuun 0,7 prosenttia bruttokansantulostaan;
- (al) harjoitetaan yhteistyötä, jonka tavoitteena on kestävä kehitys käsittelevän korkean tason poliittisen foorumin toiminnan käynnistäminen aikataulun mukaisesti siten, että mainittu foorumi koordinoi asetettujen tavoitteiden saavuttamisen seuranta ja arviointia;
- (am) edistetään vedensaantia kaikille sekä edullisia ja kestäviä energiapalveluita, koska nämä ovat avaintekijöitä köyhyyden poistamisessa ja osallistavassa kasvussa;
- (an) edistetään vuosituhtauskehitystavoitteita koskevan EU:n toimintasuunnitelman laatimista johdonmukaisella ja koordinoidulla tavalla vuoden 2015 jälkeiselle ajalle; neuvotellaan yhdestä kestävä kehityksen tavoitekokonaisuudesta, joka on maailmanlaajuinen ja toimintakeskeinen, mitattavissa oleva ja helposti selitettävä; pyritään sisällyttämään tavoitteisiin kestävyys, oikeudenmukaisuus sekä hallinta;
- (ao) tuetaan YK:n yleiskokouksen puheenjohtajan aloitetta kansalaisyhteiskunnan osallistamisesta vuoden 2015 jälkeisessä kehitysohjelmassa järjestämällä erityinen vuosituhattavotteiden saavuttamista käsittelevä tapahtuma YK:n yleiskokouksen 68. istunnon yhteydessä vuonna 2013; kyse on merkittävästä kansalaisyhteiskunnan kuulemisesta, sillä tapahtumassa voidaan yhdistää toisiinsa kestävä kehityksen tavoitteet ja vuoden 2015 jälkeinen kehitysprosessi "samalle raiteelle";
- (ap) pyydetään, että vuoden 2015 jälkeisiä vuosituhattavotteita koskevaan uuteen yhteistyökehikseen liitetään ennustettavissa oleva ja realistinen rahoitusohjelma sovittujen tavoitteiden toteuttamiseksi;

Parlamenttien välinen maailmanlaajuinen yhteistyö

- (aq) edistetään hallitusten ja parlamenttien yhteistoimintaa globaaleissa asioissa; vahvistetaan globaalia hallintaa ja mahdollistetaan enenevä julkinen ja parlamentaarinen osallistuminen YK:n toimintaan;

Yleisiä näkökohtia

- (ar) edistetään parlamentin hyväksymien suositusten seuranta muun muassa siten, että kehotetaan Euroopan ulkosuhdehallintoa raportoimaan vuosittain YK:n yleiskokouksen istuntojen tuloksista;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen neuvostolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle ja tiedoksi komissiolle.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

P7_TA(2013)0278

Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaation ja toiminnan tarkistaminen vuonna 2013

Euroopan parlamentin suositus 13. kesäkuuta 2013 unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle ja Euroopan komission varapuheenjohtajalle, neuvostolle ja komissiolle Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaation ja toiminnan tarkistamisesta vuonna 2013 (2012/2253(INI))

(2016/C 065/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 27 artiklan 3 kohdan, jossa säädetään unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa avustavan Euroopan ulkosuhdehallinnon (EEAS) perustamisesta,
- ottaa huomioon SEU-sopimuksen 21 artiklan 3 kohdan, jossa määrätään, että korkea edustaja auttaa neuvostoa ja komissiota huolehtimaan johdonmukaisuudesta unionin ulkoisen toiminnan eri alojen välillä,
- ottaa huomioon SEU-sopimuksen 26 artiklan 2 kohdan, jossa määrätään, että neuvosto ja korkea edustaja varmistavat unionin toimien yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden ja tehokkuuden,
- ottaa huomioon SEU-sopimuksen 35 artiklan kolmannen kohdan, jossa todetaan, että jäsenvaltioiden diplomaattiset edustustot ja konsuliedustustot kolmansissa maissa tekevät yhteistyötä ja edistävät unionin kansalaisilla konsulisuojaan olevan oikeuden toteutumista kolmansien maiden alueella,
- ottaa huomioon SEU-sopimuksen 36 artiklan, jonka mukaan korkea edustaja/varapuheenjohtaja kuulee säännöllisesti Euroopan parlamenttia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan sekä yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan keskeisistä näkökohdista ja perusvalinnoista ja pitää Euroopan parlamentin tietoisena näiden politiikkojen kehityksestä sekä huolehtii siitä, että Euroopan parlamentin näkemykset otetaan asianmukaisesti huomioon,
- ottaa huomioon SEU-sopimuksen 42 artiklan, jossa annetaan korkealle edustajalle/varapuheenjohtajalle valtuudet tehdä ehdotuksia, myös operaatioiden käynnistämistä koskevia esityksiä yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alalla käyttäen sekä jäsenvaltioiden että unionin voimavaroja,
- ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamisesta 26. heinäkuuta 2010 annetun neuvoston päätöksen (jäljempänä EEAS-päätös) 13 artiklan 3 kohdan, jossa määrätään, että korkean edustajan on vuoden 2013 puoliväliin mennessä tarkasteltava Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiota ja toimintaa, muun muassa maantieteellistä jakaumaa koskevien 6 artiklan 6 ja 8 kohdan täytäntöönpanoa, ja liitettävä tarvittaessa mukaan lainsäädäntöehdotus päätöksen muuttamiseksi,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 298 ja 336 artiklan, joissa määrätään henkilöstöasioihin sovellettavasta lainsäädäntömenettelystä,
- ottaa huomioon korkean edustajan/komission varapuheenjohtajan julkilausuman poliittisesta vastuuvastuudesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 24. heinäkuuta 2012 EEAS-päätöksen 6 artiklan 9 kohdan mukaisesti esitetyn ulkosuhdehallinnon vuoden 2012 henkilöstökertomuksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 97 artiklan,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön ja kehitysyhteistyövaliokunnan, budjettivaliokunnan, talousarvion valvontavaliokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0147/2013),

⁽¹⁾ EUVL C 210, 3.8.2010, s. 1.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- A. katsoo, että Lissabonin sopimuksessa otettiin tavoitteeksi Euroopan unionin ulkoisen toiminnan yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden ja tehokkuuden varmistaminen;
- B. ottaa huomioon, että Euroopan ulkosuhdehallinto on sekä yhteisön että jäsenvaltioiden lähteistä resurssinsa saava hybridimuotoinen elin, jolle ei ole edeltäjää eikä sen siksi voida odottaa toimivan täydellisesti vain kaksi vuotta perustamisensa jälkeen; katsoo siksi, että sen organisaation ja toiminnan tarkistamisen olisi perustuttava oikeudenmukaiseen ja rakentavaan kritiikkiin;
- C. katsoo, että Euroopan ulkosuhdehallinnon menestys riippuu sen kyvystä ajaa Euroopan unionin kokonaisvaltaista näkemystä nykypäivän ulkopoliittisiin haasteisiin ja vastuisiin ja sen taidosta käyttää vähii resursseja tehokkaammin Euroopan unionin ja kansallisen tason läheisemmän yhteistyön ja mittakaavaetujen avulla;
- D. ottaa huomioon, että korkean edustajan / varapuheenjohtajan kolmoisrooli on kouriintuntuvin osoitus pyrkimyksestä johdonmukaisuuden lisäämiseen EU:n ulkosuhdehallinnossa;
- E. ottaa huomioon, että komission nykyinen rakenne ei täysin heijasta korkean edustajan / varapuheenjohtajan erityisroolia EU:n ulkosuhteiden osalta;
- F. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksessa korkealle edustajalle / varapuheenjohtajalle uskotut roolit edellyttävät poliittisen avustajan tai avustajien virkojen perustamista avustamaan häntä tehtävien hoitamisessa;
- G. ottaa huomioon, että operatiivinen päätöksenteko ja täytäntöönpano yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan / yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan aloilla on liian hidasta rakenteellisista ja menettelytapoihin liittyvistä syistä; katsoo, että tämä on käynyt ilmi jälleen kerran Malin kriisin yhteydessä, jossa päätöksentekomenettelyjä ja rahoituspäätöksiä ei tehty eikä pantu täytäntöön riittävän nopeasti;
- H. katsoo, että Euroopan ulkosuhdehallinnon olisi oltava virtaviivaistettu, tuloskeskeinen ja rakenteeltaan tehokas ja että sen olisi kyettävä tarjoamaan tukea poliittisille johtajille ulkosuhteissa ja erityisesti YUTP:n alalla ja helpottamaan päätöksentekoa neuvostossa; katsoo tästä syystä, että Euroopan ulkosuhdehallinnon olisi kyettävä tarjoamaan asiantuntemusta lyhyellä varoitusajalla ja koordinoitusti eri osastoista, komissio mukaan luettuna; katsoo, että Euroopan ulkosuhdehallinnon nykyinen rakenne on yläpäästään liian raskas ja että päätöksentekomenettelyssä on liian monia kerroksia;
- I. ottaa huomioon, että EU:n taisteluosastojen tarjoamia nopean toiminnan mahdollisuuksia ei ole hyödynnetty;
- J. toteaa aiempien kokemusten perusteella olevan ilmeistä, että YTP:n toimia varten on perustettava pysyvä operatiivinen päämaja Brysseliin;
- K. pitää arabimaiden vallankumousten suhteen selvänä, että EU ei lyhyellä aikavälillä kykene varmistamaan resurssien ja henkilöstön uudelleenjakamista uusien poliittisten prioriteettien mukaisesti; ottaa huomioon, että EU:n edustustojen koon ja henkilöstön on vastattava unionin strategisia etuja;
- L. katsoo, että Euroopan ulkosuhdehallinnon roolia strategisen asemoinnin määrittelyssä ja osallistumisessa EU:n ulkoisen rahoituksen välineiden täytäntöönpanoon olisi lujitettava EU:n ulkopoliitiikan keskeisten linjojen mukaisesti;
- M. korostaa, että on tärkeää varmistaa kehitysyhteistyöasioiden parempi koordinointi ja hyvä hallinto kansainvälisellä tasolla, jotta EU voisi puhua yhdellä äänellä ja saisi näkyvyyttä;
- N. ottaa huomioon, että erityisesti kireän budjettipolitiikan aikana Euroopan ulkosuhdehallinnon olisi toimittava katalysaattorina synergian lisäämiseksi EU:n toimielimissä ja sen lisäksi myös EU:n ja sen jäsenvaltioiden välillä;
- O. katsoo, että jäsenvaltioiden hallitusten supistaessa voimakkaasti diplomaatti- ja konsuliedustustaan Euroopan ulkosuhdehallinto olisi nähtävä mahdollisuutena edistää yhteistyötä ja luoda synergioita ja sitä olisi hyödynnettävä enemmän;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- P. katsoo, että olisi pyrittävä välttämään Euroopan ulkosuhdehallinnon, komission – etenkin kehitysyhteistyön pääosaston (DEVCO) ja Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimiston (ECHO) – ja neuvoston sihteeristön toimien ja rakenteiden päällekkäisyyksiä;
- Q. ottaa huomioon tavoitteen, että kolmannes henkilöstöstä olisi peräisin jäsenvaltioista ja että tämä tavoite on saavutettu; katsoo, että kolmesta lähteestä (komissio, neuvoston sihteeristö ja kansalliset diplomaattiyksiköt) peräisin oleva henkilöstö olisi jaettava asianmukaisesti kaikille tasoille, niin edustustoihin kuin päämajaankin;
- R. ottaa huomioon, että naiset ovat aliedustettuja AD-viroissa ja johtavissa viroissa ja yliedustettuja AST-viroissa;
- S. katsoo, että henkilöstöä koskevia sääntöjä koskevat muutokset on tehtävä yhteispäätösmenettelyn mukaisesti;
- T. pitää tärkeänä kehittää Euroopan ulkosuhdehallinnon valmiutta tunnistaa aiempia operatiivisia kokemuksia ja oppia niistä, etenkin konfliktien ehkäisemisen, sovittelun ja kriisinhallinnan sekä sovinnonteon ja rauhan rakentamisen aloilla;
- U. ottaa huomioon, että kaksi ja puoli vuotta korkean edustajan / varapuheenjohtajan julkilausuman jälkeen olisi tehtävä perinpohjainen arviointi Euroopan ulkosuhdehallinnon poliittisesta vastuuvollisuudesta Euroopan parlamentille ja etenkin siitä, missä määrin parlamenttia kuullaan strategisissa päätöksissä ja missä määrin sen näkemykset ja päätökset otetaan huomioon;
- V. katsoo, että arvioinnissa olisi käsiteltävä myös keinoja kehittää korkean edustajan / varapuheenjohtajan ja Euroopan ulkosuhdehallinnon virkamiesten, mukaan lukien edustustojen päälliköt ja EU:n erityislähettiläät, käyntejä parlamentissa ja sen elimissä sekä sitä, miten ulkosuhdehallinto seuraa parlamentin päätöslauselmia;
- W. ottaa huomioon, että Euroopan ulkosuhdehallinnon parlamentaarinen valvonta on oleellisen tärkeää, jos halutaan, että EU:n kansalaiset ymmärtävät paremmin ja tukevat EU:n ulkoista toimintaa; ottaa huomioon, että parlamentaarinen valvonta lisää tämän toiminnan oikeutusta;
- X. ottaa huomioon, että edustustojen nykyisissä rahoitusketjuissa ei ole joustavuutta, millä on haitallisia vaikutuksia henkilöstön työmäärään;
1. osoittaa seuraavan suosituksen korkealle edustajalle / varapuheenjohtajalle, neuvostolle ja komissiolle ottaen huomioon, että Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen on edennyt hyvin, vaikka enemmänkin voidaan saavuttaa korkean edustajan, komission varapuheenjohtajan ja ulkoasioiden neuvoston puheenjohtajan roolien yhdistämisestä aiheutuvalla synergialla, toimielinten välisellä koordinoinnilla, poliittisella johtajuudella ja näkyvyydellä sekä lujittamalla hallinnon välineellistä luonnetta;

Johtajuus ja 2000-luvun diplomatian järkevämpi ja tehokkaampi rakenne

2. tuetaan korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa tämän suorittaessa SEU:n edellyttämiä monilukuisia tehtäviään nimittämällä yksi tai useampi poliittinen apulaisjohtaja, jotka ovat vastuuvollisia Euroopan parlamentille ja ovat asiasta vastaavan parlamentin valiokunnan kuultavana ennen tehtäviensä aloittamista ja joilla on valtuutus toimia korkean edustajan / varapuheenjohtajan puolesta; varmistetaan myös, että ulkoasioita käsittelevät komissaarit voivat edustaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa parlamentaarisisissa kysymyksissä ja kansainvälisesti; lisäksi harkitaan jäsenvaltioiden ulkoministerien säännöllisempää osallistumista tiettyihin tehtäviin ja virkamatkoihin unionin puolesta EU:n yhteisten kantojen vahvistamiseksi;
3. edellä mainittujen seikkojen johdosta yksinkertaistetaan Euroopan ulkosuhdehallinnon komentorakennetta ja tehostetaan sen toimeenpanevan pääsihteerin roolia luomalla selkeä komentoketju, jolla tuetaan tehokasta päätöksentekoa ja oikea-aikaista toimintaa ja järkeistetään tässä yhteydessä toimeenpanevan pääsihteerin ja hallintopääjohtajan toimia sekä supistetaan ja yksinkertaistetaan hallinto-osastojen virkarakennetta, määritellään selkeästi ulkoasianhallinnon hallinto-rakenteen vastuualueet ja tarkistetaan nykyistä johtokuntaan perustuvaa rakennetta, jotta päätöksentekoon saadaan tehokkuutta, selkeyttä ja johdonmukaisuutta; samassa hengessä varmistetaan, että korkea edustaja / varapuheenjohtaja saa poliittista neuvontaa esimerkiksi poliittisen neuvoston kautta kaikilta merkittäviltä toimielimiltä ja näin pystyy arvioimaan ulkoasianhallinnon toimien vaikutuksia;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

4. parannetaan ja lujitetaan korkean edustajan / varapuheenjohtajan koordinoijan, aloitteiden tekijän ja poliittisen johtajan rooleja erityisesti ulkoasioiden neuvoston puheenjohtajana varmistamalla, että seuraavassa komissiossa hän käyttää kaiken potentiaalinsa komission varapuheenjohtajana ja toimii puheenjohtajana ulkoasioita käsittelevässä komissaariryhmässä, jota laajennetaan niihin komission jäseniin, joiden salkku liittyy ulkopoliittikkaan, jotta voidaan kehittää edelleen yhteisten ehdotusten ja päätösten käytäntöä;
5. hyödynnetään täysin ulkosuhdehallinnon synergiavaikutuksia ja siinä yhteydessä tarkastellaan mahdollisuutta soveltaa määräenemmistöpäätöksiä YUTP-kysymyksissä SEU-sopimuksen 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja selvitetään virallisesti, voidaanko määräenemmistöpäätöksiä käyttää laajemmin YUTP-kysymyksissä asiaa koskevan yhdyskäytävälausekkeen avulla;
6. varmistetaan, että EEAS-päätöksen 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan ulkosuhdehallinnolla on johtava rooli määriteltäessä asiaankuuluvia ulkoisia rahoitusvälineitä koskevia strategioita ja että sillä on johtamiseen tarvittava asiantuntemus näillä aloilla;
7. turvataan samalla naapuruuspolitiikan yhteisöllinen luonne ottaen huomioon, että parlamentti suhtautuu kielteisesti unionin politiikan siirtämiseen hallitusten välillä päätettäväksi ja että perussopimuksella komissiolle on sälytetty pääasiallinen vastuu kansainvälisten sopimusten allekirjoittamisesta unionin puolesta;
8. parannetaan edelleen ulkopoliitiikan välineiden hallinnon ja Euroopan ulkosuhdehallinnon välistä rajapintaa;
9. varmistetaan, että Euroopan unionin erityisedustajat ovat tiiviisti mukana ulkosuhdehallinnon toiminnassa ottamalla heidät henkilöstöineen mukaan ulkosuhdehallinnon rakenteisiin ja harkitsemalla heille mahdollisuuksien mukaan kaksoismandaattia EU:n edustuston päällikkönä;
10. toteutetaan komission ja neuvoston sihteeristön perustamien, ulkopoliittikkaan liittyvien rakenteiden yhdistämiseksi systemaattinen ja perinpohjainen tarkastelu nykyisten päällekkäisyyksien poistamiseksi ja kustannustehokkuuden parantamiseksi; raportoidaan asiasta parlamentille;
11. kehitetään edelleen yhteisten teknisten ja logististen yksikköjen perustamista toimielinten kesken, jotta voidaan hyötyä mittakaavaeduista ja lisääntyneestä tehokkuudesta; ensimmäisenä toimenpiteenä sijoitetaan yhden yhteisen rakenteen alle komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon varhaisvaroituksen, riskinarvioinnin ja turvallisuuden alalla toimivat, sellaisia unionin ulkopuolisia tapahtumia käsittelevät eri logistiset yksiköt, joiden osalta näiden yksiköiden on tehtävä yhteistyötä;
12. määritellään jäsenvaltioiden kanssa keskipitkän ja pitkän aikavälin vaihtoehtoja mittakaavaetujen saavuttamiseksi kolmansissa maissa olevien diplomaattiedustustojen ja Euroopan ulkosuhdehallinnon suhteen, mukaan luettuna konsulipalvelujen tarjoaminen;
13. hyväksytään yhtenäinen lähestymistapa neuvoston työryhmien puheenjohtajuuksien suhteen ja lopetetaan kyseisten ryhmien puheenjohtajien vuorottelujärjestelmä;
14. varmistetaan SEU-sopimuksen 24 artiklan mukaisesti, että jäsenvaltiot tukevat unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa aktiivisesti ja varauksetta keskinäisen luottamuksen ja yhteisvastuun hengessä ja että ne mukautuvat unionin toimiin ja tukevat Euroopan ulkosuhdehallintoa sen toteuttaessa toimivaltuuksiaan;
15. edistetään tähän liittyen tiiviimpää yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa ja kehitetään yhteistä poliittista raportointia edustustojen ja lähetystöjen välillä;

Kokonaisvaltaiseen näkemykseen tarvittava ”asianmukainen rakenne”

16. pannaan täytäntöön Lissabonin sopimuksen täysi potentiaali pyrkimällä kokonaisvaltaiseen näkemykseen, jossa yhdistetään diplomaattiset, taloudelliset, kehitysyhteistyöhön liittyvät ja – viimeisenä vaihtoehtona ja YK:n peruskirjaa täysimääräisesti noudattaen – sotilaalliset keinot unionin strategisten suuntaviivojen tueksi, jotta suojeltaisiin ja edistettäisiin ensisijaisesti unionin kansalaisten ja heidän naapureidensa ja muidenkin turvallisuutta ja vaurautta; tässä yhteydessä varmistetaan johdonmukaisuus lyhyen ja pidemmän aikavälin toimien välillä; lisäksi varmistetaan, että ulkosuhdehallinnolla on valmiudet strategiseen ajatteluun ja Lissabonin sopimuksen tarjoamien merkittävien uudistusten toimeenpanemiseksi tarvittavien ehdotusten esittämiseen, kuten tiettyjen tehtävien toteutuksen antaminen siihen kykenevien jäsenvaltioiden ryhmille ja pysyvän rakenteellisen yhteistyön kehittäminen, taisteluosastojen käyttö mukaan luettuna;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

17. tätä varten kehitetään edelleen "asianmukaista rakennetta" (joka nimetään esimerkiksi kriisikeskukseksi), jossa yhdistetään konfliktien ehkäisemisen, kriisivalmiuden, rauhanrakentamisen, asiaankuuluvien ulkopoliittikan välineiden, turvallisuuspolitiikan ja YTPP:n rakenteet ja huolehditaan koordinoinnista eri maantieteellisistä alueista vastaavien yksiköiden, edustustojen ja muiden kriisinhallintaan liittyvien osastojen kanssa kriisiyksikön esimerkkiä seuraten; varmistetaan yleinen johdonmukaisuus ja päällekkäisyyksien välttäminen ulkosuhdehallinnossa; lisäksi vahvistetaan toimielinten välistä koordinoitua ja roolien selkeyttä;

18. varmistetaan YTPP:n operaatioiden tehokas ja yhtenäinen suunnittelu sekä nopeampi päätöksenteko yhdistämällä kriisinhallinta- ja suunnitteluosaston (CMPD) sekä siviilialan suunnittelu- ja toteutusvoimavaran (CPCC) suunnitteluvalmiudet; lisäksi luodaan pysyvä toteutus rakenne perustamalla sotilasasioille pysyvä operatiivinen päämaja, joka sijoittuu siviilialan toteutusvoimavaran yhteyteen, jotta varmistetaan sotilas- ja siviilioperaatioiden tehokas toteuttaminen ja turvataan samalla niiden omat komentoketjut;

Rahoitusjärjestelyjen uudistukset ulkoisten toimien tehostamiseksi

19. käytetään hyväksi kaikkia varainhoitoasetuksen joustomahdollisuuksia hallinto- ja toimintakulujen varainhoidossa, jotta edustustojen päälliköt voidaan valtuuttaa tilanteen vaatiessa delegoimaan tehtäviä apulaisilleen ja komission henkilöstölle, jolloin helpotettaisiin edustustojen hallintoa ja moitteetonta toimintaa ja annettaisiin edustustojen päälliköiden keskittyä poliittisiin tehtäviinsä;

20. vauhditetaan ulkopoliittikan välineiden yksikön menettelyjä, joilla hallinnoidaan YUTP:n rahoitusta joustavan ja oikea-aikaisen vastineen varmistamiseksi kriisitilanteissa ja ennen kaikkea varmistetaan, että siviilialan YTPP-operaatiot käynnistetään ripeästi ja tehokkaasti; tarkastellaan tähän liittyen voidaanko varainhoitoasetuksen muutoksia ottaa käyttöön ilman, että valvontaa vähennetään;

21. lisätään EU:n ulkoisen tuen joustavuutta ja reagoitakykyä tarkistamalla ulkoisten rahoitustukivälineiden ohjelmointia ja varojen käyttöä koskevien päätösten sääntöjä;

22. parannetaan rahoitusta koskevaa tilivelvollisuutta ulottamalla avoimuuden vaatimus kaikkiin YUTP:n budjettikohtiin, unionin erityisedustajiin, sulkusopimuksiin ja konfliktien estoon;

Edustustot

23. myönnetään Euroopan ulkosuhdehallinnolle suurempi sananvalta komission henkilöstön sijoittamisesta EU:n edustustoihin, jotta henkilöstön monimuotoisuus ja EU:n edustustojen koko heijastaisi paremmin unionin strategisia etuja ja poliittisia prioriteetteja;

24. ryhdytään tarvittaviin toimiin, joilla varmistetaan, että EU:n edustuston päälliköt nimitetään ansioitumisen ja unionin etujen, arvojen ja politiikan vankan tuntemuksen perusteella, jotta voidaan taata, että näihin arkaluonteisiin tehtäviin valitut henkilöt ovat motivoituneita, päteviä ja tehokkaita;

25. huolehditaan siitä, että erityisesti edustustoissa, joissa ulkosuhdehallinnon henkilöstömäärä on pieni, edustuston päällikkö voi EEAS-päätöksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti uskoa myös komission henkilöstölle poliittisia analysointi- ja raportointitehtäviä;

26. tähän liittyen lujitetaan delegaation päälliköiden arvovaltaa koko henkilöstöön nähden, komission henkilöstö mukaan luettuna, ja varmistetaan, että kaikki päämajan ohjeet kohdistetaan päällikölle;

27. kehitetään voimakkaasti mahdollisuuksia, joita EEAS-päätöksellä ja SEU-sopimuksella on saatu aikaan, tehostamalla erityisesti edustustojen koordinoivaa roolia etenkin kriisitilanteissa ja antamalla niille mahdollisuus tarjota konsulisuoja unionin kansalaisille, jotka tulevat jäsenvaltioista, joilla ei ole edustusta kyseisessä maassa; varmistetaan, että mahdolliset lisätehtävät eivät siirrä pois voimavaroja nykyisistä toimista, toimielimistä ja painopisteistä EU:n tasolla;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

28. koska ylivoimaisesti suurimmalla osalla EU:n edustustoista on nyt ihmisoikeusasioista vastaavia yhteyspisteitä, varmistetaan, että ihmisoikeudet ja erityisesti naisten oikeudet otetaan osaksi kaikkea toimintaa kaikissa EU:n edustustoissa ja toimipisteissä; lisäksi parannetaan Euroopan kulttuurin näkyvyyttä sen monipuolisuuden pohjalta; varmistetaan tarvittaessa, että EU:n edustustoilla on nykyisessä henkilöstössään Euroopan parlamenttia varten yhteyshenkilö, joka antaa tarvittavaa tukea parlamentin valtuuskunnille kolmansissa maissa sekä vastaa tiedusteluihin, koska EU:n edustustot edustavat yhtä lailla kaikkia EU:n toimielimiä;

29. varmistetaan lisäksi, että valtuuskunnilla on asiantuntemusta niillä toiminta-aloilla (esimerkiksi ilmastonmuutos, energian toimitusvarmuus, sosiaaliset ja työelämään liittyvät kysymykset, kulttuuri, jne.), jotka ovat merkityksellisiä EU:n suhteille kyseisen maan kanssa;

30. varmistetaan, että kaikilla edustustoilla on tarvittaessa turvallisuus- ja puolustuspoliittinen yhteyshenkilö, etenkin jos edustusto on keskellä poliittisesti epävakaa tai haurasta tilannetta tai jos kyseisen maan YTPP-operaatio tai -tehtävä on juuri päättynyt, jotta operatiivinen jatkuvuus ja asianmukainen poliittisen ympäristön seuranta voidaan varmistaa;

31. kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa tarkastuttamaan ulkomailla olevien EU:n edustustojen turvallisuutta koskevat järjestelyt ja vaatimukset, jotta varmistetaan, että turvallisuuspäätösten tekijä on ulkosuhdehallinto eivätkä ulkopuoliset turvallisuusalan alihankkijat;

Poliittista tilivelvollisuutta koskevan julkilausuman täytäntöönpano

32. varmistetaan Madridissa kesäkuussa 2010 tehdyn nelikantasopimuksen mukaisesti, että SEU-sopimuksen 36 artiklassa esitettyä veloitetta ottaa Euroopan parlamentin näkemykset asianmukaisesti huomioon noudatetaan täysimääräisesti ja tehokkaasti esimerkiksi kuulemalla asiasta vastaavaa parlamentin valiokuntaa aloitteellisesti ja järjestelmällisesti ennen kuin YUTP/YTPP:n aloja koskevia strategioita ja toimivaltuuksia hyväksytään;

33. varmistetaan sääntelyllä, että unionin edustustot raportoivat parlamentin keskeisille viranhaltijoille täysimääräisesti;

34. varmistetaan SEU-sopimuksen 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti, että parlamentti pidetään täysin ajan tasalla kaikkien kansainvälisten neuvottelujen kaikissa vaiheissa, mukaan lukien YUTP:n alalla tehtävät sopimukset;

35. koska vastanimitetyt edustustojen päälliköt ja EU:n erityislähettiläät ovat olleet ulkoasiainvaliokunnan kuultavana ennen tehtäviensä aloittamista, ja käytännöstä saadut kokemukset ovat hyviä, laajennetaan tätä käytäntöä koskemaan vastanimitettyjä YTPP-alan tehtävien ja operaatioiden johtajia;

36. varmistetaan, että ulkoasiainedustajan suorittaman nimityksen jälkeen parlamentin asiasta vastaava valiokunta vahvistaa virallisesti edustustojen uudet päälliköt ennen kuin he aloittavat toimissaan;

37. järjestetään säännöllisesti keskustelu asiasta vastaavan parlamentin valiokunnan kanssa ennen jokaista ulkoasioiden neuvoston kokousta ja kerrotaan kyseiselle valiokunnalle kunkin kokouksen tuloksista;

Euroopan diplomaattikunnan koulutus ja yhtenäistäminen

38. edistetään yhteistä koulutusta ja muita toimia, joilla Euroopan ulkosuhdehallinto yhtenäistyy erilaisista diplomaattisista kulttuureista ja taustoista huolimatta, ja harkitaan yhteisiä koulutusohjelmia ulkosuhdehallinnon henkilöstölle ja kansallisille diplomaateille osana näiden jatkuvaa ammatillista kehittämistä;

39. tarkastellaan tässä hengessä asiaa koskevia nykyisiä koulutusohjelmia unionin ja jäsenvaltioiden tasolla tarkoituksena yhtenäistää niitä Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemian rinnalla;

Torstai 13. kesäkuuta 2013

Rekrytointipohja

40. jatketaan edelleen pyrkimyksiä paremman sukupuolijakauman saavuttamiseksi ottaen silti huomioon ansiot ja pätevyudet; korostetaan tasapuolisen sukupuolijakauman saavuttamista edustustojen päälliköiden ja muiden johtotehtävien tasolla; ryhdytään tilapäisiin toimenpiteisiin samalla kun kehitetään toimintasuunnitelmaa, johon kuuluisi mentoriohjelmiä, erityiskoulutusta ja perheystävällistä työelämää, jotta voitaisiin edistää naisten edustusta ja raivata heidän diplomaattiuriensa tieltä rakenteellisia esteitä;

41. ryhdytään kaikkiin tarvittaviin toimiin maantieteellisen jakauman parantamiseksi johtotehtävissä ja kaikissa muissa palkkaluokissa ja viroissa, jotta voidaan tukea ja kannustaa sekä virkamiesten että jäsenvaltioiden poliittista sitoutumista ulkosuhdehallintoon EEAS-päätöksen 6 artiklan 6 ja 8 kohdan mukaisesti;

42. koska tavoite on saavutettu, eli kolmannes henkilöstöstä on palkattu jäsenvaltioista, varmistetaan, että jäsenvaltioiden ministeriöiden henkilöstö ei saa kaikkia johtotehtäviä, jolloin kaikille voidaan tarjota uramahdollisuuksia, ja keskitytään nyt uuden EU:n henkilöstön palkkaamiseen vakituisiin virkoihin; tarkastellaan myös, voivatko Euroopan ulkosuhdehallinnossa työskentelevät kansalliset diplomaatit hakea pysyviä virkoja hallinnossa;

43. todellisen eurooppalaisen yhteishengen kehittämiseksi ja sen varmistamiseksi, että ulkosuhdehallinto ajaa pelkästään yhteisiä eurooppalaisia etuja, vastustetaan kaikkia jäsenvaltioiden pyrkimyksiä puuttua ulkosuhdehallinnon henkilöstön rekrytointiin; nyt siirtymäkauden jälkeen varmistetaan, että Euroopan ulkosuhdehallinto voi kehittää omia ja riippumattomia rekrytointimenettelyjään, jotka ovat avoinna myös kaikille EU:n toimielinten virkamiehille ja ulkopuolisille hakijoille avointen kilpailujen kautta;

44. tarkastellaan erityisesti mahdollisuutta, että Euroopan parlamentin virkamiehet voisivat 1. heinäkuuta 2013 alkaen hakea virkoja ulkosuhdehallinnossa tasa-arvoisesti neuvoston ja komission virkamiesten kanssa, kun otetaan huomioon Euroopan parlamentin erityinen rooli yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteiden ja keskeisten valintojen määrittelyssä, sen toimivaltuudet budjettivallan käyttäjänä, sen rooli ulkopoliitiikan demokraattisena valvojana sekä sen toiminta parlamentaarisisissa ulkosuhteissa;

45. varmistetaan, että Euroopan ulkosuhdehallinnossa on sopiva yhdistelmä taitoja konflikteihin vastaamiseksi esimerkiksi sovittelu- ja keskustelutaitoja kehittämällä;

Pitkä aikaväli

46. kehottaa tulevan valmistelukunnan yhteydessä, että sen asialistalle otetaan YUTP/YTPP:n ja ulkosuhdehallinnon roolin kehittäminen, mukaan luettuna nimen muuttaminen;

o

o o

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / Euroopan komission varapuheenjohtajalle neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0279

Uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistäminen ja suojeleminen

Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 13. kesäkuuta 2013 luonnoksesta EU:n suuntaviivoiksi uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämisestä ja suojelemisesta (2013/2082(INI))

(2016/C 065/25)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Laima Liucija Andrikenen PPE-ryhmän puolesta esittämän ehdotuksen suositukseksi neuvostolle luonnoksesta EU:n suuntaviivoiksi uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämisestä ja suojelemisesta (B7-0164/2013),

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja YK:n julistuksen uskontoon tai vakaumukseen perustuvan kaikkinaisen suvaitsemattomuuden ja syrjinnän poistamisesta,
 - ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeuskomitean yleisen huomautuksen nro 22 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
 - ottaa huomioon neuvoston vuosina 2009 ja 2011 hyväksymät päätelmät uskontoon tai vakaumukseen perustuvasta suvaitsemattomuudesta, syrjinnästä ja väkivallasta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston 25. kesäkuuta 2012 hyväksymän ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n strategiakehyksen sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 12. joulukuuta 2011 laaditun komission yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Ihmisoikeudet ja demokratia keskeisenä osana EU:n ulkoisia toimia – kohti tehokkaampaa lähestymistapaa” (COM (2011)0886),
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksista vastaavasta Euroopan unionin erityisedustajasta 13. kesäkuuta 2012 antamansa suosituksen neuvostolle ⁽⁴⁾ sekä ihmisoikeuksista vastaavan Euroopan unionin erityisedustajan nimittämisestä 25. heinäkuuta 2012 tehdyn neuvoston päätöksen 2012/440/YUTP ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 13. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman EU:n ihmisoikeusstrategian tarkistamisesta ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon EU:n vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla antamansa päätöslauselmat ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 36 artiklan,
 - ottaa huomioon luonnoksen EU:n suuntaviivoiksi uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämisestä ja suojelemisesta, jäljempänä ”suuntaviivat”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0203/2013),
- A. katsoo, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan mukaisesti demokratia, oikeusvaltio, ihmisoikeuksien perusvapauksien yleismaailmallisuus ja jakamattomuus, ihmisarvon kunnioittaminen, tasa-arvo ja yhteisvastuu sekä Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteiden ja kansainvälisen oikeuden noudattaminen ovat periaatteita, jotka ohjaavat kaikkea EU:n ulkoista toimintaa;
- B. katsoo, että oikeus uskonnon- ja vakaumuksenvapauteen, mukaan lukien teistiset, ei-teistiset ja ateistiset uskomukset, oikeus uskonnottomuuteen sekä oikeus vaihtaa uskontoa tai vakaumusta ovat yleismaailmallinen ihmisoikeus ja kuuluvat jokaisen ihmisen perusvapauksiin ja liittyvät muihin ihmisoikeuksiin sekä perusvapauksiin siten kuin ne on kirjattu ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 18 artiklaan;
- C. toteaa vaatineensa toistuvasti toimivia välineitä, joilla voidaan edistää oikeutta uskonnon- ja vakaumuksenvapauteen osana EU:n ulkopoliitiikkaa;
- D. toteaa suhtautuneensa tässä yhteydessä myönteisesti EU:n sitoumukseen kehittää uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevia suuntaviivoja ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman mukaisesti; toteaa korostaneensa tarvetta ottaa parlamentti ja kansalaisjärjestöt mukaan näiden suuntaviivojen laatimiseen;

⁽¹⁾ YK:n ihmisoikeuskomitea hyväksyi yleisen huomautuksen kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 40 artiklan 4 kohdan nojalla, CCPR/C/21/Rev.1/Add.4, 27. syyskuuta 1993.

⁽²⁾ Euroopan unionin neuvosto, 24. marraskuuta 2009 ja 21. helmikuuta 2011.

⁽³⁾ Euroopan unionin neuvosto, 11855/12.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0250.

⁽⁵⁾ EUVL L 200, 27.7.2012, s. 21.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0504.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0489, P7_TA(2012)0126, P7_TA(2012)0503.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- E. toteaa, että kansainvälisen oikeuden vaatimusten mukaisesti kaikilla valtioilla on velvollisuus suojella tehokkaasti kaikkia kansalaisiaan ja muita lainkäyttöalueensa piirissä olevia henkilöitä; ottaa huomioon, että joidenkin henkilöiden ja heidän perheidensä, yhteisöjensä, uskonnonharjoituspaikkojensa ja instituutioidensa vainosta heidän uskontonsa, vakaumuksensa taikka heidän uskontonsa tai vakaumuksensa oikeutetun julkisen ilmaisemisen vuoksi on raportoitu laajasti joillakin alueilla maailmassa; toteaa, että uskontoon tai vakaumukseen perustuvaa syrjintää esiintyy edelleen kaikkialla maailmassa, myös Euroopassa ja sen naapurialueilla, ja että tiettyihin uskontokuntiin kuuluvilta henkilöiltä, myös uskonnollisilta vähemmistöiltä ja ei-uskovilta, evätään edelleen ihmisoikeudet ja he joutuvat säännöllisesti syrjityiksi, pidätetyiksi, tuomituiksi ja useissa maissa heitä jopa teloitetaan uskontonsa tai vakaumuksensa vuoksi;

1. suosittaa neuvostolle seuraavaa:

Toiminnan peruste

- a) EU:n ulkopolitiikassa on ensisijaisesti edistettävä oikeutta uskonnon- ja vakaumuksenvapauteen ja estettävä tämän oikeuden rikkominen.
- b) Uskonnollisiin yhteisöihin ja vähemmistöihin kuuluviin henkilöihin sekä henkilöihin, joilla on ei-uskonnollinen vakaumus, kohdistuu edelleen monissa maailman osissa väkivaltaa, vainoa ja syrjintää. Uskonnollisen suvaitsevaisuuden puute ja haluttomuus käydä vuoropuhelua sekä ekumeenisen rinnakkainelolon puute johtavat usein poliittisiin levottomuuksiin, väkivaltaan ja avoimiin aseellisiin konflikteihin, jolloin ihmisten henki on uhattuna ja alueellinen vakaus vaarassa järkkäytyä. Euroopan unionin olisi uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevassa politiikassaan lähtökohtaisesti ja välittömästi tuomittava kaikenlainen väkivalta ja syrjintä. Olisi kiinnitettävä erityistä huomiota uskontoa tai vakaumusta vaihtavien henkilöiden tilanteeseen, koska käytännössä he joutuvat monissa maissa usein sosiaalisen painostuksen, uhkailun tai suoranaisen väkivallan kohteeksi.

Tarkoitus ja soveltamisala

- c) EU:n suuntaviivojen tarkoituksena ja soveltamisalana olisi oltava uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistäminen ja suojeleminen kolmansissa maissa, uskonnon- ja vakaumuksenvapauden huomioon ottaminen kaikessa EU:n ulkoisessa toiminnassa ja ihmisoikeuspolitiikassa sekä selkeiden vertailuarvojen, kriteerien, vaatimusten ja käytäntöjen kehittäminen, jotta voidaan edistää uskonnon- ja vakaumuksenvapautta unionin ja jäsenvaltioiden virkamiesten toiminnassa ja siten lisätä johdonmukaisuutta, tehokkuutta ja näkyvyyttä EU:n ulkosuhteissa.

Määritelmät

- d) Suuntaviivojen täytäntöönpanon onnistuminen edellyttää sitä, että niissä käytetään selkeitä määritelmiä ja niillä suojellaan kansainvälistä oikeutta noudattaen asianmukaisesti ja täysimääräisesti oikeutta uskonnon- ja vakaumuksenvapauteen siten, että se kattaa uskonnon tai vakaumuksen yksityisen ja julkisen ilmaisun sekä sen yksilöllisen, kollektiivisen ja institutionaalisen ulottuvuuden. Tähän sisältyy muun muassa oikeus uskontoon tai uskonnottomuuteen, oikeus vaihtaa uskontoa tai vakaumusta, sananvapaus, kokoontumis- ja yhdistymisvapaus, sekä vanhempien oikeus antaa lapsilleen heidän moraalista – uskonnollista tai ei-uskonnollista – vakaumustaan vastaava kasvatus. Myös uskonnollisten ja vakaumuksellisten ryhmien oikeushenkilöllisyyden tunnustamista ja niiden itsemääräämisoikeuden kunnioittamista, oikeutta kieltäytyä asepalveluksesta omantunnon syistä, turvapaikkaoikeutta, oikeutta pitää lepopäiviä ja viettää juhlapäiviä ja järjestää seremonioita uskonnon tai vakaumuksen sääntöjen mukaisesti sekä perusoikeutta omaisuuden suojaan koskevissa asioissa tarvitaan selkeät määritelmät ja täysimääräinen suoja.

Toiminnalliset suuntaviivat

- e) Suuntaviivojen olisi perustuttava kansainväliseen oikeuteen sekä kansainvälisen yhteisön tunnustamiin ja ratifioimiin sopimuksiin.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

Oikeasuhteisuus

- f) Kuten suuntaviivoja koskevassa luonnoksessa todetaan, kansainvälisen yhteisön hyväksymien periaatteiden mukaisesti ei voida rajoittaa vapautta säästyä uskontoa tai sen omaksumista koskevalta pakottamiselta taikka vanhempien ja huoltajien vapautta varmistaa uskonnollinen ja moraalinen opetus. Muunlaiseen uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevan oikeuden ilmaisuun on sovellettava vain sellaisia rajoituksia, joista on säädetty laissa ja jotka ovat tarpeen yleisen turvallisuuden, järjestyksen, terveyden tai moraalin taikka muiden ihmisten perusoikeuksien ja -vapauksien suojelemiseksi ⁽¹⁾. Samanaikaisesti rajoituksia on tulkittava tiukasti ja niiden on oltava suorassa yhteydessä ja oikeassa suhteessa muiden ihmisten suojeltuihin oikeuksiin, ja niissä on saavutettava oikea tasapaino. Sen vuoksi suuntaviivoissa olisi korostettava oikeasuhteisuuden vaatimusta.

Ilmaisunvapaus

- g) Vaikka uskonnon- ja vakaumuksenvapaus sekä ilmaisunvapaus ovat toisiaan tukevia oikeuksia, silloin kun näitä kahta oikeutta käytetään toisiaan vastaan, EU:n olisi pidettävä mielessä, että nykyaikaiset tiedotusvälineet mahdollistavat kulttuurien ja uskontojen läheisemmän yhteyden. Sen vuoksi on ryhdyttävä toimiin, jotta ilmaisunvapauden käyttö arvostelu- ja erityisesti pilkkatarkoituksessa ei synnyttäisi kulttuurienvälistä väkivaltaa. EU:n olisi tässä yhteydessä autettava vähentämään tällaisia jännitteitä esimerkiksi edistämällä keskinäistä ymmärtämystä ja vuoropuhelua ja tuomittava yksiselitteisesti kaikenlaiset väkivallanteot, joita toteutetaan tällaisten puheiden vuoksi, ja sen olisi päättäväisesti vastustettava kaikkia pyrkimyksiä kriminalisoida uskonnollisiin näkökohtiin liittyvä sananvapaus, esimerkiksi kun kyseessä ovat jumalanpilkkalait.

Uskonnon- ja vakaumuksenvapauden kollektiivinen ulottuvuus

- h) Suuntaviivoissa olisi korostettava, että oikeus tunnustaa uskontoaan tai uskoaan yksin tai yhdessä muiden kanssa on erottamaton osa jokaisen henkilön uskonnon- ja vakaumuksenvapautta. Tähän sisältyy:
- vapaus harjoittaa uskontoa ja kokoontua uskonnon tai vakaumuksen johdosta sekä perustaa ja ylläpitää tiloja ja uskonnonharjoituspaikkoja näitä tarkoituksia varten;
 - vapaus olla osallistumatta uskonnolliseen toimintaan ja tilaisuuksiin;
 - vapaus perustaa ja ylläpitää asianmukaisia uskonnollisia, tiedotusvälineisiin liittyviä, koulutuksellisia ja yhteiskunnallisia instituutioita sekä hyväntekeväisyysjärjestöjä ja humanitaarisia instituutioita;
 - vapaus hakea ja vastaanottaa vapaaehtoista rahoitusta ja muuta tukea yksityishenkilöiltä ja instituutioilta;
 - vapaus kouluttaa, nimittää, valita tai nimittää virkaan asianmukaiset johtajat uskonnon tai vakaumuksen vaatimusten ja normien perusteella;
 - vapaus järjestää ja ylläpitää viestintää yksityishenkilöiden ja yhteisöjen kanssa uskontoa ja vakaumusta koskevissa asioissa kansallisella ja kansainvälisellä tasolla; vastaavasti suuntaviivoissa olisi otettava huomioon, että oikeutta harjoittaa uskontoa yhdessä muiden kanssa (minkä yhteydessä on aina kunnioitettava ihmisten yksilönvapauksia) ei tulisi tarpeettomasti rajoittaa virallisiin uskonnonharjoituspaikkoihin ja että EU:n tulisi tuomita kaikenlainen kohtuuton kokoontumisvapauden rajoittaminen; suuntaviivoissa olisi korostettava, että valtioilla on velvollisuus pysyä puolueettomana ja riippumattomana uskonnollisia ryhmiä kohtaan myös silloin, kun kyseessä on symbolinen tai taloudellinen tuki.
- i) Sekularismi, joka määritellään uskonnollisten ja poliittisten elinten tiukaksi erillään pitämiseksi, merkitsee, että torjutaan kaikenlainen uskonnollinen vaikutus valtion toimintaan tai kaikenlainen julkinen puuttuminen uskonnollisiin asioihin, paitsi jos tämä on tarpeen turvallisuutta ja yleistä järjestystä koskevien sääntöjen ylläpitämisen vuoksi (mukaan lukien toisten vapauksien kunnioittaminen), ja että taataan kaikille – uskoille, agnostikoille ja ateisteille – yhtäläinen omantunnonvapaus.

⁽¹⁾ YK:n julistuksen uskontoon tai uskoon perustuvan kaikkinaisen suvaitsemattomuuden ja syrjinnän poistamisesta 1 artiklan 3 kohta, A/RES/36/55.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

Rekisteröintivaatimukset

- j) EU:n olisi puututtava asiaan, jos uskonnollisia tai vakaumuksellisia järjestöjä koskevat rekisteröintivaatimukset rajoittavat kohtuuttomasti uskonnon- ja vakaumuksenvapautta. Rekisteröintiä ei saisi pitää edellytyksenä uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevan ihmisoikeuden toteuttamiselle, koska tällainen oikeus ei voi olla riippuvainen hallinnollisista tai oikeudellisista vaatimuksista. EU:n olisi vaadittava kaikenlaisten lainsäädännöllisten toimien, kuten henkilön uskonnon pakollinen rekisteröinti virkatodistuksiin, poistamista, jos tällä lainsäädännöllä syrjitään henkilöitä, joilla on ei-uskonnollinen vakaumus tai jotka ovat vaihtaneet uskontoaan tai vakaumustaan.

Koulutus

- k) Kansainvälisesti hyväksytyjen vaatimusten mukaisesti lapsen vanhemmilla tai laillisilla holhoojilla on oikeus varmistaa, että heidän lapsensa saavat sellaista uskonnollista tai moraalista opetusta, joka vastaa heidän omaa vakaumustaan, ja lasta ei voida pakottaa uskonnolliseen tai vakaumukselliseen opetukseen, jos lapsen vanhemmat tai huoltajat vastustavat sitä. Lisäksi toimintaa ohjaavana periaatteena on aina pidettävä lapsen etua. Vanhempien oikeuteen tarjota lapsilleen uskonnollista ja ei-uskonnollista vakaumustaan vastaavaa opetusta sisältyy oikeus olla suostumatta valtiollisten tai valtioista riippumattomien toimijoiden aiheuttamaan puuttumiseen lasten opetukseen tavalla, joka ei vastaa heidän uskonnollista tai ei-uskonnollista vakaumustaan. Suuntaviivoissa olisi korostettava näitä uskonnon- ja vakaumuksenvapauden näkökulmia ja niillä olisi myös varmistettava julkisen opetuksen sekularisointi, ja EU:n edustustojen olisi ryhdyttävä asianmukaisesti toimiin, jos mainittua periaatetta rikotaan.

Perhe- ja sosiaalioikeus

- l) EU:n olisi kiinnitettävä erityisesti huomiota uskontoon tai vakaumukseen perustuvaan syrjintään perhe- ja sosiaalioikeuden alalla kolmansissa maissa ja erityisesti muttei pelkästään avioliittoa ja lapsen huoltoa koskevien oikeuksien yhteydessä.

Oikeus kieltäytyä asepalveluksesta omantunnon syistä

- m) Suuntaviivoihin olisi sisällytettävä myös oikeus kieltäytyä asepalveluksesta omantunnon syistä, joka on perusteltu tapa käyttää oikeutta ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapauteen. EU:n olisi kehotettava valtioita, joissa on pakollinen asepalvelus, tarjoamaan vaihtoehtoinen siviilipalvelumahdollisuus, joka on yleisen edun mukainen mutta ei rangaistuksen luonteinen, ja luopumaan rangaistusten, myös vankeusrangaistusten, määräämisestä henkilöille, jotka omantunnon syistä kieltäytyvät suorittamasta asepalvelusta.

Turvapaikka-asiat

- n) EU:n olisi kannustettava kolmansia maita vastaanottamaan pakolaisia, joita vainotaan uskonnon tai vakaumuksen vuoksi, ja tarjoamaan turvapaikka erityisesti sellaisille pakolaisille, joita uhkaa kuolema tai väkivalta. EU:n jäsenvaltioiden olisi tehokkaammin vastaanotettava pakolaisia, joita vainotaan uskonnon tai vakaumuksen vuoksi.

Tuki kansalaisyhteiskunnalle ja sen osallistuminen

- o) Tuki erilaisille kansalaisjärjestöille, myös ihmisoikeusjärjestöille sekä uskonnollisille ja vakaumukseen perustuville ryhmille, ja niiden osallistuminen suuntaviivojen täytäntöönpanoon on äärimmäisen tärkeää uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämiseksi ja suojelemiseksi. Sen vuoksi EU:n edustustojen ihmisoikeuksien yhteyspisteiden olisi pidettävä jatkuvasti yhteyttä näihin järjestöihin, jotta asianomaisissa maissa syntyvät uskonnon- ja vakaumuksenvapauden liittyvät ongelmat voidaan tunnistaa mahdollisimman varhain.

Seuranta ja arviointi

- p) Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan alaisuudessa toimivan Euroopan ulkosuhdehallinnon vastuulla on varmistaa, että uskonnon- ja vakaumuksenvapauttilannetta maailmassa seurataan ja arvioidaan asianmukaisesti ja jatkuvasti. Lisäksi EU:n vuosikertomukseen ihmisoikeuksista maailmassa olisi tätä varten edelleen sisällytettävä osio sekä asiaa koskevia parannusehdotuksia. Uskonnon- ja vakaumuksenvapauden alan tilanteen seuraamisen pitäisi olla yksi keskeisistä ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin liittyvistä näkökohdista EU:n suhteissa

Torstai 13. kesäkuuta 2013

kolmansiin maihin etenkin Euroopan naapuruuspolitiikassa. Tämä olisi otettava huomioon kaikissa sopimuksissa ja myös tietojen tarkastelua ja raportointia koskevissa asiakirjoissa. Ihmisoikeuksista vastaavan EU:n erityisedustajan olisi kaikessa toiminnassaan kiinnitettävä erityistä huomiota kysymyksiin, jotka liittyvät uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämiseen ja suojeeluun, ja hänellä olisi oltava näkyvä rooli tämän vapauden edistämisessä EU:n ulkosuhteissa. Erityisedustajan olisi myös pidettävä yhteyttä Euroopan parlamenttiin ja sen asianomaisiin valiokuntiin huolenaiheisiin ja saavutettuun edistykseen liittyen, ja hänen olisi myös oltava yhteydessä asianomaisiin kansalaisjärjestöihin.

q) Olisi hyväksyttävä joukko välineitä, jotka koskevat EU:n suuntaviivojen seuranta- ja arviointia ja tukemista. Siinä olisi keskityttävä toiminnallisiin välineisiin, jotta voitaisiin ottaa entistä paremmin huomioon suuntaviivoissa mainitut ensisijaiset toiminta-alueet, ja siinä pitäisi erityisesti

- esittää yksityiskohtainen tilannearviota koskeva tarkistusluettelo, jonka avulla tilannetta voidaan seurata ja valvoa uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevan oikeuden osalta asianomaisessa maassa edistyksen tai taantumisen havaitsemiseksi;
- edellyttää, että EU:n edustustojen päälliköt tiedottavat säännöllisesti uskonnon- ja vakaumuksenvapauteen liittyvistä kysymyksistä ja antavat yksityiskohtaisia tilannearvioita, kertovat uskonnon- ja vakaumuksenvapauden loukkauksista ja tämän vapauden puolustajien tai muiden henkilöiden kokemasta sorrosta sekä tuovat esiin erityistapauksia, joissa oikeutta uskonnon- ja vakaumuksenvapauteen on selvästi loukattu; nämä EU:n edustustojen päälliköiden kertomukset olisi standardoitava mahdollisimman pitkälle, jotta niitä voidaan vertailla;
- korostaa konkreettisia toimia kansainvälisillä foorumeilla tai kehitysyhteistyötoimissa, joilla on ollut keskeinen asema uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevan oikeuden suojelemisessa ja edistämisessä, mukaan lukien onnistunut toiminta yksittäisissä uskontoon tai vakaumuksen perustuvissa syrjinnän tai vainon tapauksissa (yksilöt, ryhmät, vähemmistöt, instituutiot);
- muistuttaa, että on monia mahdollisuuksia antaa tukea uskonnon tai vakaumuksen vuoksi syrjintää tai vainoa kokeville, ja uhreja voidaan esimerkiksi kutsua EU:n toimielimiin kertomaan tilanteestaan.

Tämä välineiden joukko (kiertokirje) olisi laadittava sidosryhmiä kuullen, ja sen olisi oltava valmis ennen vuoden 2013 loppua.

Ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden käyttö

r) EU:n ulkoisen toiminnan rahoitusvälineitä olisi käytettävä sekä kannustimina että pelotteina (esim. varojen jäädyttäminen) tietyssä maassa, koska uskonnon- ja vakaumuksenvapaus on olennainen osa maan koko ihmisoikeustilanteen arviointia. Jos ihmisoikeustilanne, mukaan lukien uskonnon- ja vakaumuksenvapaus, heikentyy vakavasti, EU:n olisi sovellettava voimassa olevia ihmisoikeuslausekkeita unionin ulkoisissa sopimuksissa kyseisen valtion kanssa. Ihmisoikeuslausekkeiden käytön EU:n ulkoisissa sopimuksissa olisi oltava sitovaa, ja ne olisi sisällytettävä järjestelmällisesti kaikkiin EU:n kolmansien maiden kanssa tekemiin sopimuksiin, kuten parlamentti on jo useasti todennut.

EU:n toiminta monenvälisillä foorumeilla

s) EU:n olisi jatkettava aloitteitaan eri monenvälisillä foorumeilla uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämiseksi ja suojelemiseksi. EU:n olisi tarvittaessa ja pyydettyä avustettava kolmansia maita uskonnon- ja vakaumuksenvapautta edistävän ja suojelevan lainsäädännön laadinnassa.

Arviointi

t) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 36 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentin tulisi osallistua suuntaviivojen täytäntöönpanon arviointiin, joka olisi tehtävä viimeistään kolme vuotta suuntaviivojen voimaantulon jälkeen. Arvioinnin olisi perustuttava analyysiin, jossa selvitetään EU:n toimintaa konkreettisissa tilanteissa, jotka koskevat uskonnon- ja vakaumuksenvapauden rikkomista kolmansissa maissa. Euroopan parlamentille olisi säännöllisesti tiedotettava EU:n edustustojen havaitsemista huolenaiheista tai kehityksestä. Parlamentin asianomaisten valiokuntien on saatava yksityiskohtaista tietoa.

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen neuvostolle sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle ja tiedoksi komissiolle.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2013)0236

Jacek Olgierd Kurskin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

Euroopan parlamentin päätös 11. kesäkuuta 2013 Jacek Olgierd Kurskin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2013/2019(IMM))

(2016/C 065/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Puolan tasavallan valtakunnansyyttäjän 16. tammikuuta 2013 välittämän pyynnön Jacek Olgierd Kurskin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämiseksi, joka liittyy keskuspoliisihallinnon ennaltaehkäisevän viraston päällikön poliisilaitoksen ylitarkastajan antamin valtuuksiin 2. tammikuuta 2013 esittämään pyyntöön, josta ilmoitettiin täysistunnossa 4. helmikuuta 2013,
 - on kuullut Jacek Olgierd Kurskia työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan N:o 7 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010 sekä 6. syyskuuta 2011 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Puolan tasavallan perustuslain 105 artiklan ja parlamentin tai senaatin jäsenen edustajantoimen hoitamisesta 9. toukokuuta 1996 annetun Puolan lain 7 artiklan, 7 b artiklan 1 kohdan ja 7 c artiklan sekä 10 b artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0187/2013),
- A. ottaa huomioon, että Puolan tasavallan valtakunnansyyttäjä on pyytänyt Euroopan parlamentin jäsenen Jacek Olgierd Kurskin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä väitettyä rikosta koskevien mahdollisten oikeustoimien yhteydessä;

⁽¹⁾ Asia 101/63, Wagner v. Fohrmann ja Krier, tuomio 12.5.1964 (Kok. 1964, s. 387, Kok. Ep. I, s. 203), asia 149/85, Wybot v. Faure ym., tuomio 10.7.1986 (Kok. 1986, s. 2391, Kok. Ep. VIII, s. 729), asia T-345/05, Mote v. parlamentti, tuomio 15.10.2008 (Kok. 2008, s. II-2849), yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07, Marra v. De Gregorio ja Clemente, tuomio 21.10.2008 (Kok. 2008, s. I-7929), asia T-42/06, Gollnisch v. parlamentti, tuomio 19.3.2010 (Kok. 2010, s. II-1135) ja asia C-163/10, Patriciello, tuomio 6.9.2011 (Kok. 2011, s. I-7565).

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan mukaan jäsenillä on oman valtionsa alueella sen parlamentin jäsenille myönnetty koskemattomuus;
- C. ottaa huomioon, että Puolan tasavallan perustuslain 105 artiklan 2 kohdassa säädetään, että vaalikauden aikana parlamentin jäseniä ei voida asettaa rikosoikeudelliseen vastuuseen ilman parlamentin etukäteen myöntämää lupaa;
- D. ottaa huomioon, että Jacek Olgierd Kurskia syytetään 20. toukokuuta 1971 annetun säädöksen, jolla vahvistettiin Puolan rikoslaki, 92 artiklan 1 kohdan mukaisesta liikenne rikkomuksesta (Puolan virallinen lehti 2010, N:o 46, kohta 275 muutettuna);
- E. panee merkille, että väitetyllä teolla ei ole suoraa ja ilmeistä yhteyttä Jacek Olgierd Kurskille Euroopan parlamentin jäsenenä kuuluvien tehtävien hoitamiseen eikä se liity mielipiteisiin tai äänestyksiin, joita Euroopan parlamentin jäsen on esittänyt tai suorittanut tehtäviään hoitaessaan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
- F. ottaa huomioon, että syytökset eivät selvästikään liity Jacek Olgierd Kurskin asemaan Euroopan parlamentin jäsenenä;
- G. katsoo, ettei ole syytä epäillä tarkoitushakuista syytettä (*fumus persecutionis*);
1. päättää pidättää Jacek Olgierd Kurskin parlamentaarisen koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Puolan tasavallan valtakunnansyyttäjälle ja Jacek Olgierd Kurskille.

P7_TA(2013)0237

Małgorzata Handzlikin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö**Euroopan parlamentin päätös 11. kesäkuuta 2013 Małgorzata Handzlikin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2012/2238(IMM))**

(2016/C 065/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Małgorzata Handzlikin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Puolan tasavallan julkisen syyttäjän 3. heinäkuuta 2012 välittämän pyynnön, joka liittyy Varsovan piirisyyttäjän viraston tutkintaan VI DS 312/10 ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 10. syyskuuta 2012,
- on kuullut Małgorzata Handzlikia työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
- on kuullut myös Euroopan petostentorjuntaviraston pääjohtajaa Giovanni Kessleriä ja Euroopan parlamentin varainhoidon pääosaston pääjohtajaa Roger Vanhaerena,
- ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010 ja 6. syyskuuta 2011 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Puolan tasavallan perustuslain 105 pykälän,

⁽¹⁾ Asia 101/63, Wagner v. Fohrmann ja Krier, tuomio 12.5.1964 (Kok. 1964, s. 387, Kok. Ep. I, s. 203), asia 149/85, Wybot v. Faure ym., tuomio 10.7.1986 (Kok. 1986, s. 2391, Kok. Ep. VIII, s. 729), asia T-345/05, Mote v. parlamentti, tuomio 15.10.2008 (Kok. 2008, s. II-2849), yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07, Marra v. De Gregorio ja Clemente, tuomio 21.10.2008 (Kok. 2008, s. I-7929), asia T-42/06, Gollnisch v. parlamentti, tuomio 19.3.2010 (Kok. 2010, s. II-1135) ja asia C-163/10, Patriciello, tuomio 6.9.2011 (Kok. 2011, s. I-7565).

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0195/2013),
- A. ottaa huomioon, että Puolan tasavallan yleinen syyttäjä on pyytänyt Euroopan parlamentin jäsenen Małgorzata Handzlikin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä väitettyä rikosta koskevan tutkinnan ja mahdollisten oikeustoimien yhteydessä;
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan mukaan jäsenillä on oman valtionsa alueella sen parlamentin jäsenille myönnetty koskemattomuus;
- C. ottaa huomioon, että Puolan tasavallan perustuslain 105 pykälän 2 kohdassa säädetään, että parlamentin jäsenet voi asettaa syytteeseen vain parlamentin suostumuksella;
- D. ottaa huomioon, että yleisen syyttäjän pyyntö liittyy menettelyyn, joka koskee 6. kesäkuuta 1997 annetussa Puolan rikoslaissa tarkoitettua rikosta;
- E. ottaa huomioon, että syytös koskee yritystä rikkoa rikoslain petoksia koskevan 270 pykälän 1 kohdan ja väärennettyjen asiakirjojen käyttöä koskevan 286 pykälän 1 kohdan säännöksiä;
- F. ottaa huomioon, että Małgorzata Handzlikia todella syytetään yrityksestä tehdä petos unionin taloudellisia etuja vastaan toimittamalla syytösten mukaan väärennettyjä asiakirjoja ja pyrkimällä siten saamaan korvausta kielikurssille osallistumisesta aiheutuvista kustannuksista osallistumatta todellisuudessa kurssille;
- G. ottaa huomioon, että väitetyt toimet eivät ole Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitettuja Euroopan parlamentin jäsenen tehtävien hoitamisen yhteydessä ilmaistuja mielipiteitä tai äänestyksiä;
- H. ottaa kuitenkin huomioon olosuhteet, joissa asian parissa toimivat viranomaiset käsitteivät Małgorzata Handzlikia koskevaa tapausta, sekä sen, että asiaan liittyvä summa on pieni ja todisteiden asema ja alkuperä epävarmat, ja katsoo siksi, että menettelyyn liittyy huomattavaa epävarmuutta;
- I. katsoo asian näin ollen vaikuttavan siltä, että kyseessä voidaan olettaa olevan *fumus persecutionis*;
- J. katsoo, että Małgorzata Handzlikin parlamentaarista koskemattomuutta ei näin ollen pitäisi pidättää;
- 1. päättää säilyttää Małgorzata Handzlikin parlamentaarisen koskemattomuuden;
- 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Puolan tasavallan yleiselle syyttäjälle ja Małgorzata Handzlikille.

P7_TA(2013)0238

Alexander Alvaron parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö**Euroopan parlamentin päätös 11. kesäkuuta 2013 Alexander Alvaron parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2013/2106(IMM))**

(2016/C 065/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Alexander Alvaron parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Saksan liittotasavallan oikeusministeriön 8. toukokuuta 2013 välittämän pyynnön, joka liittyy Kölnin (Saksa) syyttäjänvirastossa vireillä olevaan asiaan ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 23. toukokuuta 2013,
- on antanut Alexander Alvarolle mahdollisuuden tulla kuulluksi työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Saksan perustuslain (Grundgesetz) 46 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0188/2013),
- A. ottaa huomioon, että Kölnin (Saksa) syyttäjänvirasto on pyytänyt Euroopan parlamentin jäsenen ja varapuhemiehen Alexander Alvaron parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä rikosoikeudellisen tutkintamenettelyn käynnistämiseksi;
- B. toteaa, että syyttäjänviraston pyyntö liittyy tutkintaan, joka koskee vakavaa liikenneonnettomuutta, jossa Alexander Alvaro oli osallisena;
- C. toteaa, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan mukaan Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
- D. toteaa, että Saksan perustuslain 46 pykälän 2 momentin mukaan liittopäivien jäsen voidaan saattaa vastuuseen rangaistavasta teosta ainoastaan parlamentin suostumuksella, lukuun ottamatta tapauksia, joissa jäsen on tavattu itse teosta tai seuraavan päivän kuluessa;
- E. katsoo siksi, että parlamentin on pidätettävä Alexander Alvaro parlamentaarinen koskemattomuus, mikäli häntä koskeva tutkinta aiotaan suorittaa;
- F. katsoo, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan ja Saksan perustuslain 46 pykälän 2 momentin mukaan Alexander Alvaron parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämiselle ei ole estettä;
- G. katsoo siksi, että kyseisessä tapauksessa on aiheellista pidättää parlamentaarinen koskemattomuus;
1. päättää pidättää Alexander Alvaron parlamentaarisen koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Saksan liittotasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle ja Alexander Alvarolle.
-

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

P7_TA(2013)0250

Pysyvien valiokuntien jäsenten lukumäärä**Euroopan parlamentin päätös 12. kesäkuuta 2013 pysyvien valiokuntien jäsenten lukumäärästä (2013/2671(RSO))**

(2016/C 065/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen ehdotuksen,
 - ottaa huomioon 15. heinäkuuta 2009 ⁽¹⁾, 14. joulukuuta 2011 ⁽²⁾ ja 18. tammikuuta 2012 ⁽³⁾ tekemänsä päätökset pysyvien valiokuntien jäsenten lukumäärästä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 183 artiklan,
1. päättää muuttaa pysyvien valiokuntien jäsenten lukumäärää seuraavasti:
 - I. Ulkoasiainvaliokunta: 79 jäsentä
 - II. Kehitysyhteistyövaliokunta: 30 jäsentä
 - III. Kansainvälisen kaupan valiokunta: 31 jäsentä
 - IV. Budjettivaliokunta: 45 jäsentä
 - V. Talousarvion valvontavalioikunta: 31 jäsentä
 - VI. Talous- ja raha-asioiden valiokunta: 50 jäsentä
 - VII. Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta: 50 jäsentä
 - VIII. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta: 71 jäsentä
 - IX. Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunta: 61 jäsentä
 - X. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalioikunta: 41 jäsentä
 - XI. Liikenne- ja matkailuvalioikunta: 47 jäsentä
 - XII. Aluekehitysvalioikunta: 50 jäsentä
 - XIII. Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta: 44 jäsentä
 - XIV. Kalatalousvalioikunta: 25 jäsentä
 - XV. Kulttuuri- ja koulutusvalioikunta: 31 jäsentä
 - XVI. Oikeudellisten asioiden valiokunta: 25 jäsentä
 - XVII. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta: 60 jäsentä
 - XVIII. Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunta: 26 jäsentä
 - XIX. Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta: 35 jäsentä
 - XX. Vetoisuusvalioikunta: 35 jäsentä;
 2. päättää, että tämä päätös tulee voimaan 1. heinäkuuta 2013;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL C 224 E, 19.8.2010, s. 34.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0570.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0001.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2013)0235

Turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskeva pitkän aikavälin suunnitelma – 1 *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta 18 päivänä joulukuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta (COM(2012)0021 – C7-0042/2012 – 2012/0013(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 065/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0021),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0042/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0141/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0013

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean antaman lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta ja asetuksen (EY) N:o 423/2004 kumoamisesta 18 päivänä joulukuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1342/2008 ⁽³⁾ annetaan neuvostolle valtuudet seurata ja tarkistaa **siinä määritettyä** kalastuskuolevuuden enimmäistasoa ja asiaan liittyvää kutevan kannan biomassatasoa. [tark. 1]

[tark. 2

- (3) Asetuksen (EY) N:o 1342/2008 säännösten muiden kuin keskeisten osien muuttamiseksi tai täydentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti seuraavien osalta:

- vahvistettujen kalastuskuolevuuden enimmäistasojen ja asiaan liittyvien kutevan kannan biomassatasojen muuttaminen, kun kalastuskuolevuuden tavoitetaso on saavutettu;
- säännöt, jotka koskevat pyyntiponnistuksen tarkistamista silloin, kun alusryhmä jätetään pyyntiponnistusjärjestelmän ulkopuolelle tai otetaan uudelleen mukaan järjestelmään;
- säännöt, jotka koskevat 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kalastuskapasiteetin laskentamenetelmää ja enimmäiskapasiteettitasojen mukauttamista kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen ja kapasiteetin siirtojen vuoksi;
- kiintiöiden hallinnointiin liittyvien suurimpien sallittujen pyyntiponnistusten mukautusten laskemismenetelmää koskevat säännöt;
- säännöt, jotka koskevat pyyntiponnistuksen sallitun enimmäistason mukautusten laskemismenetelmää siirrettäessä pyyntiponnistusta pyyntiponnistusryhmien välillä;
- liitteessä I vahvistettujen maantieteellisten alueiden tai pyydysluokkien määrittelyn muuttaminen.

- (4) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajon ja asianmukaisesti.

[tark. 3]

- (6) Jotta voidaan varmistaa asetuksen (EY) N:o 1342/2008 yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen osalta, jotka koskevat tässä asetuksessa edellytettyjen, komissiolle toimitettavien tietojen muotoa ja toimittamisessa noudatettavaa menettelyä, sekä erityiskalastusluvan muodon ja tällaisen erityiskalastusluvan saaneiden alusten luettelon muodon osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁴⁾ mukaisesti.

[tark. 4]

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 204.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. kesäkuuta 2013.

⁽³⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 20.

⁽⁴⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- (8) Asetus (EY) N:o 1342/2008 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1342/2008 seuraavasti:

-1) Korvataan 8 artiklan 6 kohta seuraavasti:

"6. Kun 1 kohdassa tarkoitettua turskakantaa on hyödynnetty kolmena peräkkäisenä vuotena lähellä kalastuskuolevuuden tasoa 0,4, komissio arvioi tämän artiklan soveltamista. Tarvittaessa komissio tekee asianmukaisia ehdotuksia muutosten hyväksymiseksi monivuotiseen suunnitelmaan tavallista lainsäätämistä jämästä noudattaen, jotta varmistetaan kestävästä enimmäistuoton mukainen hyödyntäminen." [tark. 5]

- 1) Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissio hyväksyy 31 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan uudet tasot 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan ja 7 artiklan 2 kohdan mukaisille tasoille, kun 5 artiklan 2 kohdan mukainen kalastuskuolevuustavoite on saavutettu tai jos komissio STECF:n neuvojen ja tarvittaessa muiden tieteellisten tietojen perusteella ja asianmukaista alueellista neuvoo-antavaa toimikuntaa asianmukaisesti kultuaan toteaa, että kyseinen tavoite tai 6 artiklan alin ja varovaisuusperiaatteen mukainen kutukannan biomassataso taikka 7 artiklan 2 kohdassa annetut kalastuskuolevuusluvut eivät ole enää tarkoituksenmukaisia kantojen ehtymisen riskin säilyttämiseksi vähäisenä ja enimmäistuoton säilyttämiseksi kestävässä." [tark. 6]

- 2) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on toimitettava vuosittain asianmukaiset tiedot komissiolle sen vahvistamiseksi, että edellä mainitut edellytykset on täytetty ja että ne täyttyvät edelleen."

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

"4. Siirretään komissiolle valta antaa 31 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat pyyntiponnistuksen mukauttamista silloin, kun alusryhmä suljetaan pyyntiponnistusjärjestelmän ulkopuolelle tai otetaan uudelleen mukaan järjestelmään 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tai silloin, kun alus ei enää täytä ulkopuolelle jättämistä koskevassa päätöksessä vahvistettuja vaatimuksia.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamismenettelyä ja muotoa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen."

2 a) Korvataan 13 artiklan 7 kohta seuraavasti:

"7. Komissio pyytää STECF:ia vertaamaan vuosittain 2 kohdan c alakohdan soveltamisesta mahdollisesti johtuvaa turskan kuolevuuden vähenemistä siihen vähenemiseen, jonka se olisi odottanut syntyvän 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua pyyntiponnistuksen mukautuksesta. Komissio tekee tämän lausunnon perusteella tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia pyyntiponnistuksen mukautuksiksi, joita voidaan soveltaa asiaankuuluvaan pyydysryhmään seuraavana vuonna." [tark. 7]

- 3) Lisätään 14 artiklaan kohta seuraavasti:

"5. Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle 3 kohdassa tarkoitettua enimmäiskapasiteetin sekä kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen ja 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kapasiteetin siirtojen vuoksi tehtyjen mukautusten laskentaperusteista."

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- 4) Lisätään artikla seuraavasti:

"14 a artikla

Komissiolle siirretty valta

1. Siirretään komissiolle valta antaa 31 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään säännöt, jotka koskevat 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kalastuskapasiteetin sekä kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen ja 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kapasiteetin siirtojen vuoksi tehtyjen mukautusten laskentamenetelmä.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt seuraavien osalta:

a) 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun erityiskalastusluvan muoto ja menettelyt, joilla jäsenvaltiot asettavat 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun tällaisen erityiskalastusluvan saaneiden alusten luettelon yleisesti saataville;

b) menettelyä 14 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamiseksi komissiolle ja niiden muotoa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen."

- 5) Lisätään 16 artiklaan kohdat seuraavasti:

"4. Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle tämän artiklan mukaisista pyyntiponnistuksen mukautuksista.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 31 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan kiintiöiden hallinnointiin liittyvien suurimpien sallittujen pyyntiponnistusten mukautusten laskemismenetelmää koskevat säännöt jäsenvaltioissa.

6. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamismenettelyä ja muotoa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen."

- 6) Lisätään 17 artiklaan kohdat seuraavasti:

"6. Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle tämän artiklan mukaisista pyyntiponnistuksen mukautuksista.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 31 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan sellaista laskemismenetelmää koskevat säännöt, jonka avulla jäsenvaltiot voivat mukauttaa suurimman sallitun pyyntiponnistuksen siirrettäessä pyyntiponnistus pyyntiponnistusryhmien välillä.

8. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 6 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamismenettelyä ja muotoa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen."

- 7) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

"30 artikla

Päätöksentekomenettely

Kun tässä asetuksessa säädetään neuvoston tekemistä päätöksistä, neuvosto tekee päätökset Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti."

- 8) Korvataan 31 artiklassa johdantolause seuraavasti:

"Siirretään komissiolle valta antaa 31 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän asetuksen liitettä I seuraavien periaatteiden mukaisesti:"

- 9) Lisätään artikla seuraavasti:

"31 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

2. Siirretään **komissiolle ... päivästä ...kuuta ... (*) kolmen vuoden ajaksi** 10 artiklan 1 kohdassa, 11 artiklan 4 kohdassa, 14 a artiklan 1 kohdassa, 16 artiklan 5 kohdassa, 17 artiklan 7 kohdassa ja 31 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. **Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän kolmen vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.** [tark. 8]

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 10 artiklan 1 kohdassa, 11 artiklan 4 kohdassa, 14 a artiklan 1 kohdassa, 16 artiklan 5 kohdassa, 17 artiklan 7 kohdassa ja 31 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 10 artiklan 1 kohdan, 11 artiklan 4 kohdan, 14 a artiklan 1 kohdan, 16 artiklan 5 kohdan, 17 artiklan 7 kohdan tai 31 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella."

(*) **Tämän asetuksen voimaantulopäivä.**

10) Korvataan 32 artikla seuraavasti:

"32 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklalla perustettu kalastus- ja vesiviljelyalan komitea. Tämä komitea on yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13."

11) Korvataan 34 artikla seuraavasti:

"34 artikla

Uudelleentarkastelu

1. **Komissio arvioi STECF:n lausunnon perusteella ja kuultuaan asianmukaista alueellista neuvoo-antavaa toimikuntaa hoitotoimenpiteiden vaikutusta kyseisiin turskakantoihin ja näiden kantojen kalastukseen viimeistään tämän asetuksen kolmantena soveltamisvuonna ja sen jokaisena sitä seuraavana kolmantena soveltamisvuonna. Tarvittaessa komissio tekee asianmukaisia ehdotuksia muutosten hyväksymiseksi pitkän aikavälin suunnitelmaan tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.**

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

2. Edellä oleva 1 kohta ei vaikuta tässä asetuksessa säädettyyn säädösvallan siirtoon.” [tark. 11]

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. ”

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

P7_TA(2013)0241

Teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonta *II**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta (06353/1/2013 – C7-0142/2013 – 2011/0137(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

(2016/C 065/31)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (06353/1/2013 – C7-0142/2013),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽¹⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0285),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 72 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0185/2013),
1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
 3. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 4. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen tarkistettuaan, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 3.7.2012, P7_TA(2012)0272.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

P7_TA(2013)0242

Imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetut ruoat, erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitetut elintarvikkeet ja painonhallintaan tarkoitetut ruokavalionkorvikkeet *II**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista ruoista, erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitetuista elintarvikkeista ja painonhallintaan tarkoitetuista ruokavalionkorvikkeista ja neuvoston direktiivin 92/52/ETY, komission direktiivien 96/8/EY, 1999/21/EY, 2006/125/EY ja 2006/141/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/39/EY sekä komission asetusten (EY) N:o 41/2009 ja (EY) N:o 953/2009 kumoamisesta (05394/1/2013 – C7-0133/2013 – 2011/0156 (COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: toinen käsittely)

(2016/C 065/32)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (05394/1/2013 – C7-0133/2013),
 - ottaa huomioon Italian senaatin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan säädösesitys ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 26. lokakuuta 2011 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 6 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille antaman tiedonannon neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta (COM(2013)0241),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0353) ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 72 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0191/2013),
1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan komission lausuman;
 3. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
 4. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 5. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen tarkistettuaan, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
 6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 24, 28.1.2012, s. 119.⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit 14.6.2012, P7_TA(2012)0255.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Komission lausuma torjunta-aineista

Pannessaan täytäntöön 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan komissio kiinnittää erityistä huomiota torjunta-aineisiin, joiden sisältämät teho-, suoja- tai tehosteaineet on asetuksen (EY) N:o 1272/2008 ⁽¹⁾ mukaisesti luokiteltu kuuluviksi perimää vaurioittaviin, kategorია 1A tai 1B, syöpää aiheuttaviin, kategorია 1A tai 1B, tai lisääntymismyrkyllisiin aineisiin, kategorია 1A tai 1B, tai joilla katsotaan olevan ihmisissä hormonitoimintaan haitallisesti vaikuttavia ominaisuuksia tai jotka ovat hyvin myrkyllisiä tai joilla on vakavia, esimerkiksi kehitykseen liittyviä hermostolle tai vastustuskyvyille myrkyllisiä vaikutuksia. Perimmäisenä tavoitteena on niiden käytön välttäminen.

P7_TA(2013)0243

Terveyttä ja turvallisuutta koskevat vähimmäisvaatimukset työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (sähkömagneettiset kentät) aiheutuville riskeille *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (sähkömagneettiset kentät) aiheutuville riskeille (kahdeskymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (COM(2011)0348 – C7-0191/2011 – 2011/0152(COD))

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 065/33)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0348),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 153 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0191/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 7. joulukuuta 2011 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- on kuullut alueiden komiteaa,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 10. huhtikuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A7-0009/2013),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽¹⁾ EUVL C 43, 15.2.2012, s. 47.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0152

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fysikaalisista tekijöistä (sähkömagneettiset kentät) aiheutuville riskeille (kahdeskymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) ja direktiivin 2004/40/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2013/35/EU.)

P7_TA(2013)0244

Turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskeva pitkän aikavälin suunnitelma – 2 *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta 18 päivänä joulukuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta (COM(2012)0498 – C7-0290/2012 – 2012/0236(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 065/34)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0498),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0290/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 13. joulukuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0146/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 15.2.2013, s. 125.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

P7_TC1-COD(2012)0236

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tieteellisessä arvioinnissa, jonka tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) on laatinut turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta 18 päivänä joulukuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 ⁽³⁾ täytäntöönpanosta, on tullut esiin erinäisiä ongelmia, jotka liittyvät kyseisen asetuksen soveltamiseen.
- (2) Jäsenvaltiot ovat käyttäneet erilaisia menetelmiä viitevuosien pyyntiponnistuksen ja suunnitelman puitteissa ilmoitetun toteutuneen pyyntiponnistuksen laskemiseen. Tämä on mahdollistanut suunnitelmassa asetettuun tasoon nähden korkeamman tosiasiallisen pyyntiponnistuksen tason, ja tällainen tilanne olisi oikaistava **yhdennämuotoisella jäsenvaltioiden käyttämät pyyntiponnistuksen laskentamenetelmät**. [tark. 1]
- (3) Analyttisten arviointien puuttuminen tietyillä maantieteellisillä alueilla estää pyynninvalvontasääntöjen soveltamisen, minkä seurauksena suurimpia sallittuja saaliita (TAC) alennetaan ja pyyntiponnistusta vähennetään vuosittain 25 prosenttia ilman eri toimenpiteitä. Suunnitelman täytäntöönpanon jälkeen kyseisille alueille myönnetty pyyntiponnistuksen tasot ovat alentuneet merkittävästi. STECF:n laatima tieteellinen arviointi osoittaa, että joissakin tapauksissa TACin määrittämisen perusteena olisi tarkoituksenmukaisempaa käyttää muita mittareita kuin kalastuskuolevuutta ja luopua TACiin ja pyyntiponnistukseen ilman eri toimenpiteitä tehtävistä alentamisista.
- (3 a) **Pitämällä kalastuskuolevuustasot tieteellisiin lausuntoihin perustuvalla kestäväällä tasolla olisi mahdollistettava kalakantojen elpyminen. Jäsenvaltioiden olisi kehitettävä ja edistettävä ensisijaisesti sellaisia toimenpiteitä ja kannustimia, joilla pyritään estämään tahattomia saaliita. Valikoivia pyydyksiä koskevien toimenpiteiden toteuttamiseen olisi myönnettävä taloudellista tukea**. [tark. 2]
- (4) Suunnitelmaan sisältyy mahdollisuus jättää pyyntiponnistusjärjestelmän ulkopuolelle sellaiset alukset, joiden toiminta ei merkittävällä tavalla vaikuta turskan kuolevuuteen. Jotta kyseiseen toimintaan liittyvää pyyntiponnistusta kohdistettaisiin turskanpyyntiin, olisi alennettava pyyntiponnistuksen perustasoa. Jotta vältetään pyyntiponnistuksen perustason uudelleen laskemisesta aiheutuva hallinnollinen rasite aina, kun tietyt toimet päätetään jättää järjestelmän ulkopuolelle, olisi tarkoituksenmukaista vahvistaa selkeät perusteet ulkopuolelle jättämiselle ja vakauttaa pyyntiponnistuksen perustasot.
- (5) Valikoivampien kalastustoimien helpottamiseksi kaikki kalastustiedot kirjaavassa kalastuksessa, jossa kaikki saaliit luetaan kiintiöön, on aiheellista vapauttaa alukset pyyntiponnistusjärjestelmästä silloin, kun ne osallistuvat kyseiseen koekalastukseen.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 15.2.2013, s. 125.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. kesäkuuta 2013.

⁽³⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 20.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

- (6) Suurimman sallitun pyyntiponnistuksen tasoa on tärkeimpien turskapyödydysten osalta alennettu huomattavasti sen jälkeen, kun suunnitelma tuli voimaan. Tällä saattaa olla mittavia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia niiden laivastonosien kannalta, jotka käyttävät samoja pyydyksiä mutta pyytävät pääosin muita lajeja kuin turskaa. Tällaisten sosiaalisten ja taloudellisten näkökohtien huomioon ottamiseksi olisi otettava käyttöön järjestely, jolla vältetään pyyntiponnistuksen lisämukautukset.
- (7) Koska eräs kielitoisinto eroaa 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan suhteen muista kielitoisinnosta, on tarpeen muuttaa kyseisen säännöksen teksti siten, että varmistetaan sen yhdenmukainen soveltaminen.
- (8) Ottaen huomioon suunnitelman täytäntöönpanoaikana havaitut turskan poisheitettyjen saaliiden suuret määrät, jäsenvaltioiden on tarpeen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet poisheitettyjen saaliiden määrän saattamiseksi mahdollisimman pieneksi **ja mahdollisuuksien mukaan niiden lopettamiseksi** muun muassa myöntämällä aluksille kalastusmahdollisuuksia siten, että kiintiöt vastaavat mahdollisimman hyvin oletettujen saaliiden tasoa. [tark. 3]
- (9) Tämän asetuksen 11 ja 13 artiklassa säädetyt poikkeukset suunnitelmasta voivat vaarantaa suunnitelman onnistumisen, jos niitä ei toteuteta asianmukaisesti. Näiden poikkeusten täytäntöönpanon arviointi on osoittanut, että niiden soveltamisen edellyttämää seurantaa, valvontaa sekä dokumentointia koskevia vaatimuksia olisi tiukennettava. Ottaen huomioon, että unionin kalastuksenvalvontakehys on riskiperusteinen, poikkeusten alaiset toimet olisi yksilöitävä ”erityisen korkean riskitason” toimiksi.
- (10) Yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁾ on kumottu erinäisiä asetuksen (EY) N:o 1342/2008 artikloja, joissa viitattiin liitteisiin II ja III. Koska asetuksessa (EY) N:o 1342/2008 ei ole muita viittauksia kyseisiin liitteisiin II ja III, nämä liitteet olisi kumottava.
- (11) Asetus (EY) N:o 1342/2008 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1342/2008 seuraavasti:

- 1) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Pyyntiponnistuksen laskeminen

1. Tässä asetuksessa alusryhmän pyyntiponnistus lasketaan aluskohtaisten kilowatteina ilmaistujen kapasiteettilukujen tulojen ja kunkin aluksen liitteessä I mainitulla alueella viettämien päivien lukumäärän summana. Alueellaolopäivällä tarkoitetaan mitä tahansa yhtäjaksoista 24 tunnin ajanjaksoa tai sen osaa, jonka aikana alus on **joko** kyseisellä alueella ja poissa satamasta **tai tapauksen mukaan käyttää pyydyksiään kyseisellä alueella**. [tark. 4]

2. Jäsenvaltioiden on **laskettava alueellaolopäivät yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 (*) 26 artiklan mukaisesti**.

(*) EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.” [tark. 5]

- 1 a) Lisätään 8 artiklaan kohta seuraavasti:

”5 a. Sen estämättä, mitä 2–5 kohdassa säädetään, neuvosto voi päättää vaihtoehtoisesta TACin tasosta, jos tutkimustiedot osoittavat, että tällainen taso olisi tarkoituksenmukaisempi suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi.” [tark. 6]

- 2) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Erityinen menettely TACien vahvistamiseksi

1. Jos TACEja ei pystytä riittävän täsmällisten tietojen puuttuessa vahvistamaan 7 artiklan mukaisesti, Kattegatin, Skotlannin länsipuolisen alueen ja Irlanninmeren turskakantojen TACit on vahvistettava tieteellisissä lausunnoissa osoitetuille tasoille. Kuitenkin jos tieteellisissä lausunnoissa osoitettu taso on yli 20 prosenttia suurempi kuin edellisvuoden TACit, TACit vahvistetaan lisäämällä 20 prosenttia edellisvuoden TACEihin, tai jos tieteellisissä lausunnoissa osoitettu taso on yli 20 prosenttia vähemmän kuin edellisvuoden TACit, TACit vahvistetaan tekemällä 20 prosentin vähennys edellisvuoden TACEihin.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos tutkimustiedot osoittavat, että kohdennettua kalastusta ei pitäisi harjoittaa ja että

i) sivusaaliit olisi minimoitava tai vähennettävä STECF:n tai ICESin lausuntojen mukaiselle tasolle; ja/tai

ii) turskasaaliit olisi vähennettävä STECF:n tai ICESin lausuntojen mukaiselle tasolle,

neuvosto päättää olla soveltamatta TACin vuosittaisia mukautuksia seuraavana vuonna edellyttäen, että vahvistettu TAC koskee ainoastaan sivusaaliita. [tark. 7]

3. Jos TACEja ei pystytä riittävän täsmällisten tietojen puuttuessa vahvistamaan 8 artiklan mukaisesti, Pohjanmeren, Skagerrakin ja itäisen Englannin kanaalin turskakantojen TACit on vahvistettava soveltamalla soveltuvien osin tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa, jollei Norjan kanssa käytävien neuvottelujen tuloksena muuta sovita.”

3) Kumotaan 11 artiklan 2 ja 3 kohta.

4) Lisätään artikkelat seuraavasti:

”11 a artikla

Tietyillä alueilla, tietyissä syvyyksissä tai tietyillä pyydyksillä toteutetun pyyntiponnistuksen huomiotta jättäminen

1. Jäsenvaltiot voivat jättää **huomiotta** aluksen kalastusmatkan aikana toteuttaman pyyntiponnistuksen **niin kauan kuin yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy**: [tark. 9]

a) asianomaisen aluksen kyseisen kalastusmatkan aikana harjoittama kalastustoiminta tapahtuu kokonaisuudessaan 2 kohdan mukaisesti lueteltujen turskan levinneisyysalueiden ulkopuolella

tai

b) asianomaisen aluksen kyseisen kalastusmatkan aikana harjoittama kalastustoiminta tapahtuu kokonaisuudessaan yli 300 metrin syvyydessä;

tai

c) asianomaisella aluksella on kyseisen kalastusmatkan aikana **käytössä yhdentyyppinen** säännelty pyydys ja tämä pyydys on lueteltu 2 kohdan mukaisesti; **jos aluksella on kalastusmatkan aikana mukanaan toinen pyydys, se on varastoitava asetuksen (EY) N:o 1224/2009 47 artiklan mukaisesti**. [tark. 10]

2. Neuvosto laatii jäsenvaltioiden 3 kohdan mukaisesti toimittaminen tietojen ja tieteellisten lausuntojen perusteella luettelon alueista, jotka sijaitsevat turskan levinneisyysalueiden ulkopuolella, sekä luettelon pyydyksistä, joiden tekniset ominaisuudet johtavat siihen, että kokonaissaaliissa on alle 1,5 prosenttia turskaa painona ilmaistuna. **Kun jäsenvaltion ilmoittama pyydys tai alue on hyväksytty, muut jäsenvaltiot voivat käyttää sitä**. [tark. 11]

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot, joiden perusteella se voi arvioida, voidaanko tietty alue tai pyydys sisällyttää 2 kohdassa tarkoitettuihin alueiden tai pyydysten luetteloihin.

4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen muotoa ja menettelyä, jonka mukaisesti ne on toimitettava komissiolle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 32 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11 b artikla

Perustason mukauttaminen suurimman sallitun pyyntiponnistuksen laskemiseksi

1. Edellä 11 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pyyntiponnistus, joka on osaltaan vaikuttanut 12 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen perustason vahvistamiseen, vähennetään perustasosta tämän artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettua perustason mukauttamista koskevat pyynnöt **viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä joulukuuta**. [tark. 12]

3. Mukautettua perustasoa käytetään asianomaisen pyyntiponnistusryhmän suurimman sallitun pyyntiponnistuksen uudelleen laskemiseen soveltamalla suunnitelman voimaantulosta alkaen sovellettuja vuosittaisia prosenttiosuuden mukautuksia.

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

4. Edellä 11 a artiklassa tarkoitettua pyyntiponnistuksen huomiotta jättämistä voidaan soveltaa asianomaiseen pyyntiponnistusryhmään vasta sen jälkeen, kun suurin sallittu pyyntiponnistus on laskettu uudelleen tämän artiklan mukaisesti.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 2 kohdassa tarkoitettujen pyyntöjen muotoa sekä menettelyä, jonka mukaisesti ne on toimitettava komissiolle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 32 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11 c artikla

Kaikki kalastustiedot kirjaavaan koekalastukseen osallistuvien alusten jättäminen pyyntiponnistusjärjestelmän ulkopuolelle

1. Jäsenvaltiot voivat jättää pyyntiponnistusjärjestelmän ulkopuolelle sellaisten alusten toteuttaman pyyntiponnistuksen, jotka osallistuvat kaikki kalastustiedot kirjaavaan kalastukseen, jossa kaikki turskasaaliit, poisheitetyt saaliit mukaan luettuina, luetaan kiintiöön.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa soveltaessaan jäsenvaltioiden on mukautettava 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettua suurinta sallittua pyyntiponnistusta asianomaisen pyyntiponnistusryhmän osalta. **Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun suurimman sallitun pyyntiponnistuksen mukauttamisen osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 32 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.** [tark. 13]

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista 2 kohdan mukaisesti tehdyistä suurimman sallitun pyyntiponnistuksen mukautuksista. Ilmoituksessa on annettava yksityiskohtaiset tiedot järjestelmän ulkopuolelle jätetyistä aluksista ja vähennetystä pyyntiponnistuksen määrästä sekä yhteenlaskettuna että aluksen tasolla.

[tark. 14]

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten muotoa ja menettelyä, jonka mukaisesti ne on toimitettava komissiolle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 32 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11 d artikla

Aikaisemmin vahvistetut järjestelmän ulkopuolelle jättämistä koskevat toimenpiteet [tark. 15]

Sellaista pyyntiponnistusjärjestelmän ulkopuolelle jättämistä, joka oli voimassa ennen ... päivää ...kuuta ... (*), sovelletaan edelleen niin kauan kuin kyseisen ulkopuolelle jättämisen edellytykset täyttyvät. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain kaikki tiedot, joiden perusteella se voi vahvistaa, että kyseiset edellytykset täyttyvät edelleen.” [tark. 16]

(*) **Tämän asetuksen voimaantulopäivä.**

5) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos 3 kohdan d alakohdan mukaisesti laskettujen kumulatiivisten saaliiden prosenttiosuus yhdistettyjen pyyntiponnistusryhmien osalta on vähintään 20 prosenttia, sovelletaan vuosittaisia mukautuksia. Kyseisten ryhmien suurin sallittu pyyntiponnistus lasketaan seuraavasti:

a) jos sovelletaan 7 tai 8 artiklaa, perustasoon tehdään sama prosenttimukautus kuin mainituissa artikloissa tarkoitettu mukautus kalastuskuolevuuteen;

b) jos sovelletaan **9 artiklaa**, tehdään sama pyyntiponnistuksen prosenttimukautus kuin TACin mukautus edellisvuoteen nähden.”;

[tark. 17]

b) lisätään kohta seuraavasti:

”6. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, neuvosto voi päättää olla soveltamatta suurimman sallitun pyyntiponnistuksen vuosittaista mukautusta seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina, jos suurinta sallittua pyyntiponnistusta on alennettu neljänä peräkkäisenä vuonna.”

Tiistai 11. kesäkuuta 2013

5 a) Lisätään artikla seuraavasti:

"12 a artikla

Tieteellisiin lausuntoihin perustuvien kestävien kalastuskuolevuustasojen saavuttamiseksi saaliiden poisheittäminen on lopetettava asteittain. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön valikoivia pyydyksiä ja muita tähän tarkoitukseen suunnattuja toimenpiteitä, joihin Euroopan meri- ja kalatalousrahasto myöntää taloudellista tukea. Jäsenvaltioiden on kuultava asianmukaista alueellista neuvoo-antavaa toimikuntaa sekä ICESiä ja/tai STECF:ää ja asiaankuuluvia sidosryhmiä toteutettavista toimenpiteistä." [tarkistukset 8 ja 18]

6) Korvataan 13 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) johtaa siihen, että saaliissa, poisheitetyt määrät mukaan luettuina, on alle 5 prosenttia turskaa hallinnointijakson aikana;"

7) Lisätään 14 artiklaan kohdat seuraavasti:

"5. Jos tieteelliset tiedot osoittavat, että tietyn **pyydyksen saaliista heitetään pois suuria määriä turskaa koko hallinnointijakson ajan**, asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava välittömästi toimenpiteitä turskan poisheitettyjen saalismäärien saattamiseksi mahdollisimman pieniksi. [tark. 19]

6. Jäsenvaltioiden on vahvistettava ja sisällytettävä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 46 artiklassa säädettyihin kansallisiin valvontaohjelmiinsa järjestelmät, joilla varmistetaan 11 a, 11 b, 11 c ja 13 artiklassa tarkoitettujen edellytysten noudattaminen. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 1224/2009 5 artiklassa tarkoitettun riskiperusteisen hallinnointitavan puitteissa yksilöitävä 'erittäin korkean riskitason' aluksiksi alukset, jotka harjoittavat toimintaa kyseisten artiklojen mukaisesti."

7 a) Poistetaan 16 artiklan 3 kohdasta sanat **"vuonna 2009"**. [tark. 20]

7 b) Korvataan 17 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jos luovuttavan pyydysryhmän saalis pyyntiponnistuksyksikköä kohti (CPUE) on pienempi kuin vastaanottavan pyydysryhmän, jäsenvaltion on sovellettava pyyntiponnistuksen määrään korjauskerrointa vastaanot tavassa pyydysryhmässä niin, että viimeksi mainitun suurempi CPUE korvautuu. Jäsenvaltiot eivät sovelle tätä mukautusta, jos ne voivat osoittaa, että siirto tehdään, jotta voidaan estää turskasaaliita tai rajoittaa poisheitettyjä saaliita pyydyksen käyttöä koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti." [tark. 21]

8) Korvataan 32 artikla seuraavasti:

"32 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklalla perustettu kalastus- ja vesiviljelyalan komitea. Tämä komitea on yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea (*).

(*) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13."

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

9) Kumotaan liitteet II ja III.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

P7_TA(2013)0249

Euroopan komission jäsenen nimittäminen**Euroopan parlamentin päätös 12. kesäkuuta 2013 Neven Mimican nimityksen hyväksymisestä komission jäseneksi (2013/0806(NLE))**

(2016/C 065/35)

Euroopan parlamentti, joka,

- ottaa huomioon Kroatian liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 21 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon Kroatian hallituksen 25. huhtikuuta 2013 esittämän ehdotuksen Neven Mimican nimittämiseksi komission jäseneksi,
 - ottaa huomioon neuvoston 2. toukokuuta 2013 päivätyn kirjeen, jolla neuvosto kuuli parlamenttia yhteisymmärryksessä komission puheenjohtajan kanssa tehtävästä päätöksestä nimittää Neves Mimica komission jäseneksi,
 - ottaa huomioon Neves Mimican kuulemistilaisuuden, joka järjestettiin 4. kesäkuuta 2013 sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan johdolla yhdessä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan kanssa, ja tämän kuulemisen jälkeen laaditun arviointilausunnon,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 106 artiklan ja liitteen XVII,
1. hyväksyy Neven Mimican nimittämisen komission jäseneksi komission toimikauden loppuun 31. lokakuuta 2014 asti;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kroatian tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0251

Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen**Euroopan parlamentin päätös 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta nimittää Neven Mates tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C7-0106/2013 – 2013/0804(NLE))****(Kuuleminen)**

(2016/C 065/36)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0106/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A7-0182/2013),
- A. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta arvioi ehdokkaan pätevyyttä ja etenkin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymistä;
 - B. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta kuuli kokouksessaan 27. toukokuuta 2013 neuvoston nimeämää ehdokasta tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

1. antaa kielteisen lausunnon neuvoston ehdotuksesta nimittää Neven Mates tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja tiedoksi tilintarkastustuomioistuimelle sekä muille Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioiden tilintarkastuselimille.
-

P7_TA(2013)0252

Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen

Euroopan parlamentin päätös 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta nimittää George Pufan tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C7-0115/2013 – 2013/0805(NLE))

(Kuuleminen)

(2016/C 065/37)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0115/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A7-0181/2013),
- A. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta arvioi tämän jälkeen ehdokkaan pätevyyttä ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymistä;
- B. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta kuuli kokouksessaan 27. toukokuuta 2013 neuvoston nimeämää ehdokasta tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
1. antaa myönteisen lausunnon neuvoston ehdotuksesta nimittää George Pufan tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja tiedoksi tilintarkastustuomioistuimelle sekä muille Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioiden tilintarkastuselimille.
-

P7_TA(2013)0253

Laiton, ilmoittamaton ja sääntelemätön kalastus *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 muuttamisesta (COM(2012)0332 – C7-0158/2012 – 2012/0162(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 065/38)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0332),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0158/2012),

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon 18. syyskuuta 2012 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0144/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0162

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyhteisössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 18 päivänä syyskuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteisöä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä 29 päivänä syyskuuta 2008 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1005/2008 ⁽³⁾ siirretään komissiolle valta panna täytäntöön joitakin mainitun asetuksen säännöksiä ja jätetään tietty täytäntöönpanovalta neuvostolle.
- (2) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan asetuksella (EY) N:o 1005/2008 siirretty tietty valta olisi saatettava yhdenmukaiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan kanssa.
- (3) Komissiolle olisi joidenkin asetuksen (EY) N:o 1005/2008 säännösten soveltamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
 - vapauttaminen kalastusaluksille asetetuista tietyistä tietojen ilmoittamista koskevista vaatimuksista tai ilmoitusten tekemistä koskevien erilaisten määräaikojen käyttöönottoaminen tietyille kalastusaluksille,
 - kolmansien maiden kalastusalueiden purkamis- ja jälleenlaivaustoimien tarkastuksia koskevien ohjeiden laatiminen;

⁽¹⁾ EUVL C 351, 15.11.2012, s. 90.

⁽²⁾ EUVL C 351, 15.11.2012, s. 90.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. kesäkuuta 2013.

⁽⁴⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- saalistodistuksen soveltamisalan ulkopuolelle jääviä tuotteita koskevan luettelon laatiminen,
 - saalistodistusjärjestelmän mukauttaminen pienten kalastusalueiden pyytämien joidenkin kalastustuotteiden osalta, mukaan lukien mahdollisuus käyttää yksinkertaistettua saalistodistusta,
 - saalistodistuksen toimittamista koskevan määräajan mukauttaminen kalastustuotteen tyyppin, yhteisön alueelle saapumisen paikan etäisyyden tai kuljetukseen käytetyn välineen perusteella,
 - hyväksytyn talouden toimijan todistuksen myöntämistä, muuttamista tai peruuttamista taikka hyväksytyn talouden toimijan aseman keskeyttämistä tai kumoamista koskevien sääntöjen sekä hyväksytyn talouden toimijan todistusten voimassaoloedellytyksiä koskevien sääntöjen laatiminen; ja
 - riskinhallintaan liittyviä tarkistuksia koskevien unionin perusteiden laatiminen.
- (4) On erityisen tärkeää, että komissio delegoitujen säädösten antamista valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, **jotta sillä on käytössään objektiiviset, tarkat, täydelliset ja ajantasaiset tiedot**. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti. [tark. 1]
- (5) Jotta voitaisiin varmistaa asetuksen (EY) N:o 1005/2008 yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti seuraavien osalta:
- ennakoilmoituslomakkeiden laatiminen,
 - purkamista ja jälleenlaivausta koskevien ilmoitusmenettelyjen ja -lomakkeiden laatiminen,
 - sähköisesti laadittujen, varmennettujen tai toimitettujen taikka sellaisiin sähköisiin jäljitysjärjestelmiin, joilla voidaan taata sama viranomaisten suorittaman valvonnan taso, perustuvien saalistodistusten hyväksyminen yhdessä lippuvaltioiden kanssa,
 - alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen hyväksymien, Euroopan unionin LIS-asetuksen mukaisten saalistodistusjärjestelmien luettelon määrittäminen ja muuttaminen,
 - kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavien yhteisten edellytysten vahvistaminen hyväksytyn talouden toimijan todistusten hakemista ja myöntämistä koskevia menettelyjä ja lomakkeita varten, hyväksyttyä talouden toimijaa koskeviin tarkistuksiin liittyvien sääntöjen vahvistaminen sekä hyväksytyn talouden toimijan ja jäsenvaltion viranomaisten välistä, jäsenvaltioiden välistä ja jäsenvaltioiden ja komission välistä tietojenvaihtoa koskevien sääntöjen vahvistaminen,
 - unionin LIS-alusluettelon laatiminen,
 - alusten poistaminen unionin LIS-alusluettelosta,
 - alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen hyväksymien LIS-alusluettelojen sisällyttäminen unionin LIS-alusluetteloon,
 - yhteistyöhön osallistumattomaksi kolmanneksi maaksi toteaminen,
 - yhteistyöhön osallistumattomaksi kolmanneksi maaksi todetun kolmannen maan sisällyttäminen kyseisten maiden luetteloon,
 - yhteistyöhön osallistumattomien kolmansien maiden luettelosta poistaminen,
 - kolmansia maita koskevien kiireellisten toimenpiteiden hyväksyminen erityistilanteissa,
 - sen mallin määrittäminen, jota jäsenvaltioiden on noudatettava toimittaessaan havaittuja kalastusalueita koskevia tietoja; ja
 - keskinäistä avunantoa koskevien sääntöjen vahvistaminen.

Kun jäsenvaltioiden edellytetään suorittavan valvontaa, tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.

- (6) Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi 52 artikla olisi kumottava. Kyseistä artiklaa on jo käytetty laadittaessa yksinkertaistettua saalistodistusta koskevaa oikeudellista kehystä sekä 12 artiklan 4 kohdan ja 20 artiklan 4 kohdan mukaisia kolmansia maita koskevia hallinnollisia järjestelyjä. Sitä tarvitaan edelleen, jotta komissiolle voidaan siirtää tarvittava valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, jotka koskevat saalistodistusjärjestelmän mukauttamista pienten kalastusalueiden pyytämien joidenkin kalastustuotteiden osalta, mukaan lukien mahdollisuus käyttää yksinkertaistettua saalistodistusta, ja täytäntöönpanovalta hyväksyä yhdessä lippuvaltioiden kanssa sähköisesti laaditut, varmennetut tai toimitetut taikka sellaisiin sähköisiin jäljitysjärjestelmiin, joilla voidaan taata sama viranomaisen suorittaman valvonnan taso, perustuvat saalistodistukset.
- (7) Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi olisi mukautettava väliaikaisia toimenpiteitä koskevaa säännöstä, jonka mukaan tietyt komission toimenpiteet voidaan siirtää neuvoston käsiteltäväksi tietyin edellytyksin.
- (8) Yhteistyöhön osallistumattomien kolmansien maiden luettelon laatimista ja kolmansien maiden kyseisestä luettelosta poistamista koskevissa asetuksen (EY) N:o 1005/2008 säännöksissä siirretään päätöksentekovalta neuvostolle. Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi kyseiset säännökset olisi saatettava yhdenmukaisiksi yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavien uusien menettelyjen kanssa.
- (9) Asetus (EY) N:o 1005/2008 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1005/2008 seuraavasti:

1) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Komissio voi vahvistaa 1 kohdassa tarkoitettua ennakoilmoitusta koskevan lomakkeen täytäntöönpanosäädöksillä 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Siirretään komissiolle valta antaa 54 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla tietyt kolmansien maiden kalastusalueet vapautetaan 1 kohdassa säädetyistä velvollisuuksista rajoitetuksi ajaksi, jota voidaan jatkaa, tai joilla asetetaan toinen määräaika ilmoituksen tekemiselle ottaen huomioon muun muassa kalastustuotetyypin sekä kalavesien, purkamispaikkojen ja niiden satamien välinen välimatka, joissa kyseiset alukset on rekisteröity tai luetteloitu.”

2) Korvataan 8 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Purkamista ja jälleenlaivausta koskevista ilmoitusmenettelyistä ja -lomakkeista päätetään täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

3) Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on tarkastettava nimetyissä satamissaan kunakin vuonna vähintään viisi prosenttia kolmansien maiden kalastusalueiden purkamis- ja jälleenlaivaustoimista niiden ohjeiden mukaisesti, jotka annetaan riskinhallinnan pohjalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen hyväksymien korkeampien kynnysarvojen soveltamista. Siirretään komissiolle valta antaa kyseisiä ohjeita koskevia delegoituja säädöksiä 54 a artiklan mukaisesti.”

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

4) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

"4 a. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 20 artiklan 4 kohdan mukaisen yhteistyöjärjestelyn puitteissa laaditut saalistodistukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.";

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Liitteessä I olevaa luetteloa tuotteista, jotka jäävät saalistodistuksen soveltamisalan ulkopuolelle, voidaan tarkastella vuosittain uudelleen. Siirretään komissiolle valta antaa 54 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan luetteloa seuraavien perusteella:

a) kolmansien maiden kalastusalusten tarkastukset jäsenvaltioiden satamissa;

b) saalistodistusjärjestelmän täytäntöönpano kalastustuotteiden tuonnin ja viennin osalta;

c) unionin ennakkovaroitusjärjestelmän täytäntöönpano;

d) LIS-kalastusta harjoittavien kalastusalusten yksilöiminen;

e) LIS-kalastusta tukevien tai harjoittavien kansalaisten yksilöiminen;

f) tiettyjen alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen hyväksymien kalastusalushavaintoja koskevien määräysten täytäntöönpano;

g) jäsenvaltioiden raportit.";

c) lisätään kohta seuraavasti:

"6. Siirretään komissiolle valta antaa 54 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla saalistodistusjärjestelmä mukautetaan pienten kalastusalusten pyytämiin kalastustuotteisiin, mukaan lukien tarvittaessa yksinkertaistettua saalistodistusta koskeva malli."

5) Korvataan 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Saalisasiakirjat ja mitkä tahansa niihin liittyvät asiakirjat, jotka on varmennettu alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hyväksymän sellaisen dokumentointijärjestelyn mukaisesti, jonka katsotaan täyttävän tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset, on hyväksyttävä saalistodistuksiksi sellaisista lajeista saatujen kalastustuotteiden osalta, joihin tällaisia dokumentointijärjestelyjä sovelletaan, ja niitä koskevat tuontijäsenvaltiolle 16 ja 17 artiklan mukaisesti kuuluvat tarkastus- ja tarkistusvaatimukset sekä 18 artiklassa annetut tuonnin epäämistä koskevat säännökset. Saaliiden dokumentointijärjestelyjä koskevasta luettelosta päätetään täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

6) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Tuojan on toimitettava varmennettu saalistodistus sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, johon tuote on määrä tuoda, määräajassa, joka asetetaan aluksi vähintään kolmeksi työpäiväksi ennen arvioitua saapumista paikkaan, jossa tuote tulee unionin alueelle. Tällaista kolmen työpäivän määräaikaa voidaan mukauttaa 54 a artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä kalastustuotteen tyyppin, unionin alueelle saapumisen paikan etäisyyden tai kuljetukseen käytetyn välineen mukaan. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava saalistodistuksen tarkastus riskinhallinnan pohjalta ja lippuvaltiolta 20 ja 22 artiklan mukaisesti saadussa ilmoituksessa olevat tiedot huomioiden.";

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Myöntäessään tuojalle hyväksytyyn talouden toimijan aseman jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä perusteina seuraavia:

a) tuoja on sijoittautunut tuon jäsenvaltion alueelle;

b) tuontitapahtumia ja -määriä on riittävästi, jotta 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä käyttö on perusteltua;

- c) asianmukainen selvitys säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä koskevien vaatimusten noudattamisesta;
- d) tyydyttävä kaupallisten ja tarvittaessa kuljetus- ja jalostustietojen hallinnointijärjestelmä, joka mahdollistaa tässä asetuksessa edellytettyjen tarkastusten ja tarkistusten toteuttamisen;
- e) näiden tarkastusten ja tarkistusten suorittamisen edellyttämät mahdollisuudet;
- f) tapauksen mukaan toimintaan suoraan liittyvä käytännön pätevyys tai ammattipätevyys; ja
- g) tarvittaessa selvitys taloudellisesta vakavaraisuudesta.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle hyväksytyn talouden toimijan nimi ja osoite mahdollisimman pian sen jälkeen, kun sille on myönnetty tämä asema. Komissio antaa nämä tiedot jäsenvaltioiden käyttöön sähköisesti.”;

- c) lisätään kohdat seuraavasti:

”4. Siirretään komissiolle valta antaa 54 a artiklan mukaisesti 3 kohdassa säädettyjä perusteita noudattaen delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan

- a) hyväksytyn talouden toimijan aseman keskeyttämistä tai kumoamista koskevat säännöt;
- b) hyväksytyn talouden toimijan todistusten voimassaoloedellytyksiä koskevat säännöt;
- c) hyväksytyn talouden toimijan todistusten myöntämistä, muuttamista tai peruuttamista koskevat säännöt.

5. Komissio hyväksyy 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan

- a) hyväksytyn talouden toimijan todistusten hakemista ja myöntämistä koskevat menettelyt ja lomakkeet;
- b) hyväksytyjä talouden toimijoita koskevien tarkistusten tekemistä koskevat säännöt;
- c) talouden toimijan ja jäsenvaltion viranomaisten välistä, jäsenvaltioiden välistä ja jäsenvaltioiden ja komission välistä tietojenvaihtoa koskevat säännöt.”

- 7) Korvataan 17 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tarkistukset on riskinhallinnan mukaisesti kohdistettava kansallisella tai unionin tasolla laadittujen perusteiden mukaisesti tunnistetun riskin mukaan. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kansalliset perusteensa komissiolle 30 työpäivän kuluessa 29 päivästä lokakuuta 2008 ja pidettävä nämä tiedot ajan tasalla. Siirretään komissiolle valta antaa 54 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritetään unionin perusteet, joiden avulla merkityksellisille valvontatiedoille voidaan tehdä hyvissä ajoin riskianalyysit ja yleisarvioinnit.”

- 8) Korvataan 27 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio laatii unionin LIS-alusluettelon täytäntöönpanosäädöksillä 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Luettelo sisältää kalastusalukset, joiden on tämän asetuksen mukaisesti saatujen tietojen sekä 25 ja 26 artiklan mukaisesti toteutettujen toimien ja mainituissa säännöksissä olevien perusteiden perusteella todettu harjoittavan 3 artiklassa tarkoitettua LIS-kalastusta ja joiden lippuvaltiot eivät ole noudattaneet 26 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa sekä 26 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja, tällaisen LIS-kalastuksen johdosta tehtyjä virallisia pyyntöjä.”

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

9) Korvataan 28 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissio poistaa kalastusaluksen unionin alusluettelosta täytäntöönpanosäädöksillä 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, jos kalastusaluksen lippuvaltio osoittaa, että

a) alus ei ole harjoittanut sellaista LIS-kalastusta, jonka perusteella se on merkitty luetteloon; tai

b) kyseisen LIS-kalastuksen osalta on sovellettu oikeasuhteisia, varoittavia ja tehokkaita seuraamuksia, erityisesti sellaisten kalastusalusten osalta, jotka purjehtivat jonkun jäsenvaltion lipun alla, asetuksen (EY) N:o 1224/2009 mukaisesti."

10) Korvataan 30 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Unionin LIS-alusluetteloon merkitään täytäntöönpanosäädöksillä 27 artiklassa tarkoitettujen kalastusalusten lisäksi alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen hyväksymissä LIS-alusluetteloissa olevat kalastusalukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Tällaisten alusten poistamista unionin LIS-alusluettelosta säännellään asianomaisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön niiden osalta tekemillä päätöksillä."

11) Korvataan 31 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissio yksilöi täytäntöönpanosäädöksillä ne kolmannet maat, joiden se ei katso osallistuvan LIS-kalastuksen torjuntaa koskevaan yhteistyöhön tässä artiklassa lueteltuja perusteita noudattaen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

12) Korvataan 33 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissio sisällyttää täytäntöönpanosäädöksillä 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti yksilöidyt kolmannet maat yhteistyöhön osallistumattomien kolmansien maiden luetteloon. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

13) Korvataan 34 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissio poistaa täytäntöönpanosäädöksillä kolmannen maan yhteistyöhön osallistumattomien kolmansien maiden luettelosta, jos kyseinen kolmas maa osoittaa, että sen luetteloon merkitsemiseen johtanut tilanne on korjattu. Luettelosta poistamista koskevassa päätöksessä otetaan huomioon myös, onko asianomainen kolmas maa toteuttanut konkreettisia toimenpiteitä, joilla tilannetta voidaan parantaa pysyväällä tavalla. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

14) Korvataan 36 artikla seuraavasti:

"36 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet

1. Jos on todisteita siitä, että kolmannen maan toteuttamat toimenpiteet vaarantavat alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hyväksymät säilyttämis- ja hoitotoimenpiteet, komissio voi toteuttaa täytäntöönpanosäädöksillä ja kansainvälisten velvoitteidensa mukaisesti väliaikaisia toimenpiteitä, joiden kesto voi olla enintään kuusi kuukautta, kolmansien maiden toimenpiteiden vaikutusten lieventämiseksi. Komissio voi tehdä uuden päätöksen väliaikaisten toimenpiteiden jatkamisesta enintään kuudella kuukaudella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin väliaikaisiin toimenpiteisiin voi sisältyä seuraavia toimia:

a) asianomaisen kolmannen maan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille, joilla on lupa kalastaa, ei myönnetä pääsyä jäsenvaltioiden satamiin, ellei kyse ole 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ylivoimaisen esteen tai hätätilan korjaamiseksi välttämättömien palvelujen saamisesta;

b) jäsenvaltion lipun alla purjehtiville kalastusaluksille ei anneta lupaa harjoittaa yhteisiä kalastustoimia asianomaisen kolmannen maan lipun alla purjehtivien alusten kanssa;

Keskiuviikko 12. kesäkuuta 2013

- c) jäsenvaltion lipun alla purjehtiville kalastusaluksille ei anneta lupaa kalastaa asianomaisen kolmannen maan lainkäyttövaltaan kuuluvilla merivesillä, tämän kuitenkin rajoittamatta kahdenvälisen kalastussopimusten määräysten soveltamista;
- d) ei anneta lupaa elävän kalan toimittamiseen asianomaisen kolmannen maan lainkäyttövaltaan kuuluvilla merivesillä harjoitettavaan kalanviljelyyn;
- e) asianomaisen kolmannen maan lipun alla purjehtivien kalastusalusten pyytämiä eläviä kaloja ei hyväksytä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvilla merivesillä harjoitettavaan kalanviljelyyn.
3. Väliaikaisia toimenpiteitä sovelletaan välittömästi. Niistä ilmoitetaan jäsenvaltioille ja asianomaiselle kolmannelle maalle, ja ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.”

15) Korvataan 49 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden, jotka ovat saaneet asianmukaisesti dokumentoituja tietoja havaituista kalastusaluksista, on toimitettava nämä tiedot viipymättä komissiolle tai sen nimeämälle elimelle täytäntöönpanosäädöksillä määritettyä mallia noudattaen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

16) Korvataan 51 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä keskinäistä avunantoa koskevat säännöt, jotka koskevat seuraavia:

- a) jäsenvaltioiden, kolmansien maiden, komission ja sen nimeämän elimen välinen hallinnollinen yhteistyö, mukaan lukien henkilötietojen suoja ja tietojen käyttö sekä ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuus;
- b) avunpyyntöön vastaamisesta aiheutuvat kustannukset;
- c) jäsenvaltion yhteysviranomaisen nimeäminen;
- d) kansallisten viranomaisten toteuttamien seurantatoimien ilmoittaminen tietojenvaihdon ohella;
- e) avun pyytäminen, mukaan lukien tietojen pyytäminen, toimenpiteiden pyytäminen ja hallinnollisten tiedoksiantojen pyytäminen sekä vastauksia koskevien määräaikojen asettaminen;
- f) tiedottaminen ilman edeltävää pyyntöä; ja
- g) jäsenvaltioiden suhteet komission ja kolmansien maiden kanssa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

17) Kumotaan 52 artikla.

18) Korvataan 54 artikla seuraavasti:

”54 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklalla perustettu kalastus- ja vesiviljelyalan komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.”

19) Lisätään artikla seuraavasti:

”54 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

2. Siirretään **komissiolle ... päivästä ...kuuta ...⁽¹⁾ kolmen vuoden ajaksi** 6 artiklan 3 kohdassa, 9 artiklan 1 kohdassa, 12 artiklan 5 ja 6 kohdassa, 16 artiklan 1 ja 4 kohdassa ja 17 artiklan 3 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. **Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän kolmen vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.** [tark. 2]

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklan 3 kohdassa, 9 artiklan 1 kohdassa, 12 artiklan 5 ja 6 kohdassa, 16 artiklan 1 ja 4 kohdassa ja 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 6 artiklan 3 kohdan, 9 artiklan 1 kohdan, 12 artiklan 5 ja 6 kohdan, 16 artiklan 1 ja 4 kohdan ja 17 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella."

⁽¹⁾ **Tämän asetuksen voimaantulopäivä.**

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

P7_TA(2013)0254

Kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevat vaatimukset (uudelleenlaatiminen) ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista (uudelleenlaadittu) (14654/2/2012 – C7-0165/2013 – 2008/0244(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

(2016/C 065/39)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (14654/2/2012 – C7-0165/2013),

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 16. heinäkuuta 2009 ⁽¹⁾ ja 26. lokakuuta 2011 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 7. lokakuuta 2009 antaman lausunnon ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽⁴⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2008)0815),
 - ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen (COM(2011)0320),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 72 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0214/2013),
1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
 3. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 4. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen tarkistettuaan, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TA(2013)0255

Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus (uudelleenlaatiminen) ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta (uudelleenlaadittu) (15605/3/2012 – C7-0164/2013 – 2008/0243(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

(2016/C 065/40)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (15605/3/2012 – C7-0164/2013),
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 16. heinäkuuta 2009 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon alueiden komitean 7. lokakuuta 2009 antaman lausunnon ⁽²⁾,
- ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽³⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2008)0820),

⁽¹⁾ EUVL C 317, 23.12.2009, s. 110

⁽²⁾ EUVL C 24, 28.1.2012, s. 80.

⁽³⁾ EUVL C 79, 27.3.2010, s. 58.

⁽⁴⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 348.

⁽¹⁾ EUVL C 317, 23.12.2009, s. 115.

⁽²⁾ EUVL C 79, 27.3.2010, s. 58.

⁽³⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 370.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 72 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0216/2013),
1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman;
 3. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
 4. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 5. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen tarkistettuaan, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja huolehtimaan sen sekä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman julkaisemisesta yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
 6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE**Neuvoston, Euroopan parlamentin ja komission yhteinen lausuma**

Neuvosto ja Euroopan parlamentti pyytävät komissiota sen aloiteoikeutta rajoittamatta harkitsemaan Dublin-asetuksen uudelleenlaaditun toisinnon 8 artiklan 4 kohdan uudelleentarkastelua, kunhan unionin tuomioistuin on ratkaissut asian C-648/11, MA ym. v. Secretary of State for the Home Department, ja viimeistään Dublin-asetuksen 46 artiklassa asetetuissa määräajoissa. Euroopan parlamentti ja neuvosto käyttävät tuolloin kumpikin lainsäädäntövaltaansa ottaen huomioon lapsen edun.

Komissio suostuu kompromissihengessä ja ehdotuksen välittömän hyväksymisen varmistamiseksi harkitsemaan tätä pyyntöä, jonka se katsoo rajoittuvan näihin nimenomaisiin olosuhteisiin ja jonka se ei katso muodostavan ennakkotapausta.

P7_TA(2013)0256

Kansainvälisen suojelun myöntäminen tai poistaminen (uudelleenlaatiminen) *II**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä (uudelleenlaadittu) (08260/2/2013 – C7-0163/2013 – 2009/0165 (COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

(2016/C 065/41)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (08260/2/2013 – C7-0163/2013),

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 28. huhtikuuta 2010 ⁽¹⁾ ja 26. lokakuuta 2011 ⁽²⁾ antamat lausunnot,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽³⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2009)0554),
 - ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen (COM(2011)0319),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 72 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0217/2013),
1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
 3. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 4. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen tarkistettuaan, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.
-

⁽¹⁾ EUVL C 18, 19.1.2011, s. 80.

⁽²⁾ EUVL C 24, 28.1.2012, s. 79.

⁽³⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 184.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

P7_TA(2013)0257

Vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahasto *I**

Euroopan parlamentin tarkistukset 12. kesäkuuta 2013 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta (COM(2012)0617 – C7-0358/2012 – 2012/0295(COD))⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 065/42)

Tarkistus 1**Ehdotus asetukseksi****Johdanto-osan 1 kappale***Komission teksti*

- (1) Eurooppa-neuvoston 17 päivänä kesäkuuta 2010 antamissa päätelmissä hyväksyttiin älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskeva unionin strategia, ja sen myötä unioni ja jäsenvaltiot ovat asettaneet tavoitteekseen vähentää vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 miljoonalla sellaisten ihmisten lukumäärää, joita uhkaa köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen.

Tarkistus

- (1) Eurooppa-neuvoston 17 päivänä kesäkuuta 2010 antamissa päätelmissä hyväksyttiin älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskeva unionin strategia (**Eurooppa 2020**), ja sen myötä unioni ja jäsenvaltiot ovat asettaneet tavoitteekseen vähentää vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 miljoonalla sellaisten ihmisten lukumäärää, joita uhkaa köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen. **Tästä huolimatta vuonna 2010 lähes neljäsosaa eurooppalaisista (119,6 miljoonaa) uhkasi köyhyys tai sosiaalinen syrjäytyminen, ja tämä on noin 4 miljoonaa ihmistä enemmän kuin edellisellä vuonna. Köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen eivät kuitenkaan ole yhtenäisiä kaikkialla unionissa, ja vakavuus vaihtelee jäsenvaltioittain.**

Tarkistus 2**Ehdotus asetukseksi****Johdanto-osan 2 kappale***Komission teksti*

- (2) Aineellisesta tai jopa vakavasta aineellisesta puutteesta kärsivien ihmisten lukumäärä kasvaa unionissa, ja nämä ihmiset ovat usein liian syrjäytyneitä voidakseen hyötyä asetuksen (EU) N:o [...CPR] ja etenkin asetuksen (EU) No [...ESF] aktivointitoimenpiteistä.

Tarkistus

- (2) Aineellisesta tai jopa vakavasta aineellisesta puutteesta kärsivien ihmisten lukumäärä kasvaa unionissa, ja **vuonna 2012 lähes 8 prosenttia unionin kansalaisista eli vakavassa aineellisessa puutteessa. Lisäksi** nämä ihmiset ovat usein liian syrjäytyneitä voidakseen hyötyä asetuksen (EU) N:o [...CPR] ja etenkin asetuksen (EU) No [...ESF] aktivointitoimenpiteistä.

⁽¹⁾ Tarkistusten hyväksymisen jälkeen asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0183/2013).

Keskiarvio 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 3

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 2 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (2 a) Naiset ja lapset ovat ylliedustettuina köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen uhkaamien vähävaraisten joukossa samalla kun naiset ovat usein vastuussa perheiden elintarviketurvasta ja toimeentulosta. Jäsenvaltioiden ja komission olisi toteutettava aiheellisia toimenpiteitä kaikkinaisen syrjinnän estämiseksi sekä varmistettava miesten ja naisten välinen tasa-arvo ja sukupuolinäkökulman johdonmukainen huomioon ottaminen kaikissa rahaston valmistelun, ohjelmoinnin, täytäntöönpanon, valvonnan ja arvioinnin vaiheissa sekä tiedotuskampanjoissa ja tietoisuutta lisäävissä kampanjoissa sekä parhaiden käytäntöjen vaihdossa.

Tarkistus 4

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 2 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (2 b) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklassa korostetaan, että unionin perustana olevat arvot ovat ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, kansanvalta, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, vähemmistöihin kuuluvien oikeudet mukaan luettuina.

Tarkistus 5

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 2 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (2 c) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa korostetaan, että unioni tunnustaa Euroopan unionin perusoikeuskirjassa esitetyt oikeudet, vapaudet ja periaatteet.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 6

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 2 d kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (2 d) *Heikossa asemassa olevien ja pienituloisten ryhmien syrjäytymisen estämiseksi sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaaran lisääntymisen torjumiseksi on toteutettava strategioita, jotka edistävät aktiivista osallistamista.*

Tarkistus 7

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 4 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (4) Vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston, jäljempänä "rahasto", tulisi lisätä sosiaalista yhteenkuuluvuutta myötävaikuttamalla köyhyyden vähentämiseen unionissa tukemalla kansallisia ohjelmia, jotka tarjoavat vähävaraisimmille muuta kuin rahoitustukea, jolla helpotetaan ruoan puutetta, **asunnottomuutta ja lasten** aineellista puutetta.
- (4) Vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston, jäljempänä "rahasto", tulisi lisätä sosiaalista yhteenkuuluvuutta myötävaikuttamalla köyhyyden vähentämiseen unionissa tukemalla kansallisia ohjelmia, jotka tarjoavat vähävaraisimmille muuta kuin rahoitustukea, jolla helpotetaan ruoan puutetta **ja vakavaa** aineellista puutetta.

Tarkistus 8

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 4 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 a) *Asunnottomien typologiaa koskeva ETHOS-määritelmä (European Typology of Homelessness) on mahdollinen lähtökohta varojen kohdentamiseen erittäin vähävaraisten henkilöiden eri ryhmille.*

Tarkistus 9

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 4 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 b) *Rahaston ei pitäisi korvata jäsenvaltioiden toimia, joilla pyritään vähentämään elintarvikehäätävun tarvetta ja kehittämään kestäviä tavoitteita ja toimintalinjoja nälän, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen poistamiseksi kokonaan.*

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 10
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 4 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 c) *Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa elävien henkilöiden määrän kasvu, jonka odotetaan jatkuvan tulevina vuosina, edellyttää rahastoa varten monivuotisessa rahoituskehyksessä varattujen varojen lisäämistä.*

Tarkistus 11
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 4 d kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 d) *Rahastosta olisi myös tuettava jäsenvaltioiden pyrkiä lieventämään kodittomien akuuttia aineellista puutetta.*

Tarkistus 12
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (6) Kyseisillä säännöksillä myös varmistetaan, että tuettavat toimet ovat sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisia, etenkin vähävaraisimmille **jaettavien tavaroiden** turvallisuuden osalta.

- (6) Kyseisillä säännöksillä myös varmistetaan, että tuettavat toimet ovat sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisia etenkin vähävaraisimmille **jaettavien elintarvikkeiden ja perushyödykkeiden** turvallisuuden osalta.

Tarkistus 13
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 8 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (8) Kunkin jäsenvaltion toimenpideohjelmassa olisi kartoitettava ja perusteltava aineellisen puutteen muodot, joihin toiminta kohdistuu, sekä kuvattava sen vähävaraisimmille annettavan avun tavoitteet ja erityispiirteet, joka toteutetaan kansallisten ohjelmien tuella. Ohjelmaan tulisi sisältyä myös elementtejä, joiden avulla varmistetaan toimenpideohjelman tehokas ja vaikuttava täytäntöönpano.

- (8) Kunkin jäsenvaltion toimenpideohjelmassa olisi kartoitettava ja perusteltava **ruoan ja** aineellisen puutteen muodot, joihin toiminta kohdistuu, sekä kuvattava sen vähävaraisimmille annettavan avun tavoitteet ja erityispiirteet, joka toteutetaan kansallisten ohjelmien tuella. Ohjelmaan tulisi sisältyä myös elementtejä, joiden avulla varmistetaan toimenpideohjelman tehokas ja vaikuttava täytäntöönpano.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 14

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 8 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (8 a) Unionissa vallitsee vakava puute ruoasta samaan aikaan kun ruokaa haaskataan merkittävästi. Kunkin jäsenvaltion toimenpideohjelman olisi sisällettävä maininta siitä, miten jäsenvaltio aikoo johdonmukaisella tavalla pyrkiä hyödyntämään ruoan haaskauksen vähentämiseen ja ruoan puutteen torjumiseen tähtäävien toimintalinjojen synergioita. Kunkin jäsenvaltion toimenpideohjelman olisi myös sisällettävä maininta siitä, miten jäsenvaltio aikoo puuttua mahdollisiin hallinnollisiin esteisiin, jotka haittaavat kaupallisia ja ei-kaupallisia organisaatioita, jotka haluavat lahjoittaa ylimääräisiä elintarvikkeita ruoan puutetta torjuville voittoja tavoittelemattomille organisaatioille.

Tarkistus 15

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 8 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (8 b) Jotta rahastosta rahoitettavien toimenpiteiden tehokkaan ja vaikuttavan täytäntöönpanon tavoite voidaan saavuttaa, on edistettävä alue- ja paikallisviranomais-ten sekä kansalaisyhteiskuntaa edustavien elinten välistä yhteistyötä. Jäsenvaltioiden olisi siksi edistettävä rahastosta rahoitettavien toimenpiteiden laatimisessa ja toteuttamisessa mukana olleiden toimijoiden osallistumista.

Tarkistus 16

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 9 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (9) Jotta rahaston vaikutus **etenkin kansallisiin olosuhteisiin nähden** olisi mahdollisimman suuri, on aiheellista vahvistaa menettely toimenpideohjelman mahdollista muuttamista varten.

- (9) Jotta rahaston vaikutus olisi mahdollisimman suuri **ja jotta voitaisiin varmistaa paras mahdollinen yhteisvaikutus ESR:n toimenpiteiden kanssa etenkin kansallisten olosuhteiden mahdollisiin muutoksiin nähden**, on aiheellista vahvistaa menettely toimenpideohjelman mahdollista muuttamista varten.

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 17

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 9 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (9 a) *Jotta eri tarpeisiin voidaan vastata mahdollisimman tehokkaasti ja tarkoituksenmukaisesti ja tavoitetaan vähävaraisimmat henkilöt, kumppanuusperiaatetta olisi sovellettava kaikissa rahaston käytön vaiheissa.*

Tarkistus 18

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 10 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (10) Kokemusten ja parhaiden toimintatapojen vaihto tuo huomattavaa lisäarvoa, ja komission tulisi mahdollistaa tällainen tietojen vaihto.

- (10) Kokemusten ja parhaiden toimintatapojen vaihto tuo huomattavaa lisäarvoa, **koska ne mahdollistavat vasta-vuoroisen oppimisen**, ja komission tulisi mahdollistaa tällainen tietojen vaihto **ja edistää sitä siten, että samalla etsitään synergioita asiaan liittyviä rahastoja ja erityisesti ESR:ää koskevien parhaiden käytäntöjen vaihdon kanssa.**

Tarkistus 19

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 11 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (11) Jotta **toimintaohjelmien** täytäntöönpanon edistymistä voidaan seurata, jäsenvaltioiden olisi laadittava ja toimitettava komissiolle vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset, joilla varmistetaan olennaisten ja ajantasaisten tietojen saatavuus. Samoista syistä komission ja kunkin jäsenvaltion olisi pidettävä vuosittain kahdenvälinen tarkastelukokous, jolleivät ne muuta sovi.

- (11) Jotta **toimenpideohjelmien** täytäntöönpanon edistymistä voidaan seurata, jäsenvaltioiden olisi **yhteistyössä asiaankuuluvien kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa** laadittava ja toimitettava komissiolle vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset, joilla varmistetaan olennaisten ja ajantasaisten tietojen saatavuus. Samoista syistä komission ja kunkin jäsenvaltion olisi pidettävä vuosittain kahdenvälinen tarkastelukokous, jolleivät ne muuta sovi.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 20
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 kappale

Komission teksti

- (12) Jotta voidaan parantaa kunkin toimenpideohjelman laatua ja rakennetta sekä arvioida rahaston vaikuttavuutta ja tehokkuutta, olisi toteutettava ennakko- ja jälkiarvioinnit. Arviointeja olisi täydennettävä toimenpideohjelmasta tukea saaneisiin vähävaraisimpiin kohdistuvilla selvityksillä ja tarvittaessa ohjelmakauden aikana suoritettavilla arvioinneilla. Tähän liittyvät jäsenvaltioiden ja komission tehtävät olisi täsmennettävä.

Tarkistus

- (12) Jotta voidaan parantaa kunkin toimenpideohjelman laatua ja rakennetta sekä arvioida rahaston vaikuttavuutta ja tehokkuutta, olisi toteutettava ennakko- ja jälkiarvioinnit. Arviointeja olisi täydennettävä toimenpideohjelmasta tukea saaneisiin vähävaraisimpiin kohdistuvilla selvityksillä ja tarvittaessa ohjelmakauden aikana suoritettavilla arvioinneilla. **Arvioinneissa olisi myös kunnioitettava avunsaajien yksityisyyttä ja ne olisi toteutettava siten, että vähävaraisimpia ihmisiä ei stigmatisoida.** Tähän liittyvät jäsenvaltioiden ja komission tehtävät olisi täsmennettävä.

Tarkistus 21
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 a kappale (uusi)

*Komission teksti**Tarkistus*

- (12 a) **Kuten aineellisen puutteen mittaamista EU:ssa ja koko väestöä sekä erityisesti lapsia koskevia indikaattoreita koskevassa Eurostatin tutkimuksessa "Measuring material deprivation in the EU – Indicators for the whole population and child-specific indicators" korostetaan, aineellista puutetta on tutkittu huomattavan paljon, minkä ansiosta lähitulevaisuudessa voidaan kerätä yksityiskohtaisempia tietoja aineellista puutetta kärsivistä kotitalouksista, aikuisista ja lapsista.**

Tarkistus 22
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 b kappale (uusi)

*Komission teksti**Tarkistus*

- (12 b) **Kun suoritetaan näitä arviointeja, joita täydennetään vähävaraisimpiin kohdistuvilla haastattelututkimuksilla, olisi muistettava, että puute on monimutkainen käsite, jota on hankala ymmärtää käyttämällä vain harvoja indikaattoreita, koska ne voivat olla harhaanjohtavia, mikä voi siten johtaa tehostomiin politiikkoihin.**

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 23
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (12 c) *Kuten Eurofoundin kolmannessa eurooppalaisessa elämänlaatukyselyssä 2012 on korostettu, aineellista puutetta unionissa olisi mitattava kyvyttömyydellä hankkia hyödykkeitä, jotka katsotaan välttämättömiksi riippumatta siitä, mitä ihmiset omistavat tai kuinka paljon he ansaitsevat. Jotta voidaan kehittää puuteindeksi, joka mahdollistaa kotitalouksien aineellisen puutteen tarkemman arvioinnin, huomioon on siten otettava tulotason, tulojen eriarvoisuuden, rahojen riittämisen, ylivelkaantuneisuuden ja elinolosuhteita koskevan tyytyväisyyden kaltaisia indikaattoreita.*

Tarkistus 24
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 13 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (13) Kansalaisilla on oikeus tietää, miten unionin rahoitusvarat sijoitetaan ja mitä vaikutuksia niillä on. Jotta voitaisiin varmistaa rahaston saavutuksia koskevan tiedon laaja jakelu ja rahoitusmahdollisuuksien saatavuus ja avoimuus, olisi vahvistettava tiedottamista ja viestintää koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat etenkin jäsenvaltioiden ja **edunsaajien** velvoitteita.
- (13) Kansalaisilla on oikeus tietää, miten unionin rahoitusvarat sijoitetaan ja mitä vaikutuksia niillä on. Jotta voitaisiin varmistaa rahaston saavutuksia koskevan tiedon laaja jakelu ja rahoitusmahdollisuuksien saatavuus ja avoimuus, olisi vahvistettava tiedottamista ja viestintää koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat etenkin jäsenvaltioiden **paikallis-** ja **alueviranomaisten sekä tuensaajien** velvoitteita.

Tarkistus 25
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 15 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (15) On tarpeen vahvistaa rahastosta **toimintaohjelmille** myönnettävän osarahoituksen **enimmäistaso**, jotta unionin varoilla olisi kerrannaisvaikutus, **ja** olisi otettava huomioon väliaikaisista talousarviovaikeuksista kärsivien jäsenvaltioiden tilanne.
- (15) On tarpeen vahvistaa rahastosta **toimenpideohjelmille** myönnettävän osarahoituksen **taso**, jotta unionin varoilla olisi kerrannaisvaikutus. Olisi **myös** otettava huomioon väliaikaisista talousarviovaikeuksista kärsivien jäsenvaltioiden tilanne.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 26
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 16 kappale

Komission teksti

- (16) Kaikkialla unionissa olisi sovellettava rahaston tukikelpoisuuskautta, toimia ja menoja koskevia yhtenäisiä ja tasapuolisia sääntöjä. Tukikelpoisuusehdoissa olisi otettava huomioon rahaston tavoitteiden ja kohderyhmien erityisluonne etenkin toimien asianmukaisten tukikelpoisuusehtojen, tukimuotojen sekä korvaussääntöjen ja -ehtojen osalta.

Tarkistus

- (16) Kaikkialla unionissa olisi sovellettava rahaston tukikelpoisuuskautta, toimia ja menoja koskevia yhtenäisiä, **yksinkertaisia** ja tasapuolisia sääntöjä. Tukikelpoisuusehdoissa olisi otettava huomioon rahaston tavoitteiden ja kohderyhmien erityisluonne etenkin toimien asianmukaisten **ja yksinkertaistettujen** tukikelpoisuusehtojen, tukimuotojen sekä korvaussääntöjen ja -ehtojen osalta.

Tarkistus 27
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 17 kappale

Komission teksti

- (17) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa [ehdotus] maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä (YMJ-asetus) säädetään, että julkisessa interventiossa ostetut tuotteet voidaan poistaa asettamalla ne käytettäviksi unionin vähävaraisimmille suunnatussa elintarvikkeiden jakeluohjelmassa, jos kyseisessä ohjelmassa niin säädetään. Koska tällaisten varastojen käytöstä, käsittelystä tai myynnistä saadut elintarvikkeet voivat olosuhteista riippuen olla taloudellisesti suotuisin vaihtoehto, tässä asetuksessa on aiheellista säätää tällaisesta mahdollisuudesta. Varastoja koskevasta liiketoimesta saadut määrät olisi käytettävä vähävaraisimpien eduksi, eikä niitä pitäisi käyttää ohjelmaan sovellettavan jäsenvaltioiden osarahoitusvelvoitteen pienentämisen perusteena. Jotta varmistetaan interventiovarastojen ja niistä saatavien tulojen mahdollisimman tehokas käyttö, komission pitäisi asetuksen (EU) N:o [YMJ] 19 artiklan e alakohdan mukaisesti hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelyt sille, kuinka interventiovarastoissa olevia tuotteita voidaan käyttää, käsitellä tai myydä vähävaraisimmille suunnatussa ohjelmassa.

Tarkistus

- (17) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa [ehdotus] maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä (YMJ-asetus) säädetään, että julkisessa interventiossa ostetut tuotteet voidaan poistaa asettamalla ne käytettäviksi unionin vähävaraisimmille suunnatussa elintarvikkeiden jakeluohjelmassa, jos kyseisessä ohjelmassa niin säädetään. Koska tällaisten varastojen käytöstä, käsittelystä tai myynnistä saadut elintarvikkeet voivat olosuhteista riippuen olla taloudellisesti suotuisin vaihtoehto, tässä asetuksessa on aiheellista säätää tällaisesta mahdollisuudesta. Varastoja koskevasta liiketoimesta saadut määrät olisi käytettävä vähävaraisimpien eduksi, eikä niitä pitäisi käyttää ohjelmaan sovellettavan jäsenvaltioiden osarahoitusvelvoitteen pienentämisen perusteena. Jotta varmistetaan interventiovarastojen ja niistä saatavien tulojen mahdollisimman tehokas käyttö, komission pitäisi asetuksen (EU) N:o [YMJ] 19 artiklan e alakohdan mukaisesti hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelyt sille, kuinka interventiovarastoissa olevia tuotteita voidaan käyttää, käsitellä tai myydä vähävaraisimmille suunnatussa ohjelmassa. **Kumppaniorganisaatioiden olisi voitava jakaa lisää elintarvikkeita, jotka ovat peräisin muista lähteistä, mukaan luettuina asetuksen (EU) N:o ... [YMJ] 15 artiklan mukaisesti saataville asetetut interventiovarastot.**

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 28
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 18 kappale

Komission teksti

- (18) On tarpeen määrittää, minkä tyyppisiä toimia voidaan toteuttaa komission ja jäsenvaltioiden aloitteesta teknisenä tukena, jota tuetaan rahastosta.

Tarkistus

- (18) On tarpeen määrittää, minkä tyyppisiä toimia voidaan toteuttaa komission ja jäsenvaltioiden aloitteesta teknisenä tukena, jota tuetaan rahastosta. **Määritettävistä toimista olisi päätettävä tiiviissä yhteistyössä hallinto-
viranomaisten ja kumppaniorganisaatioiden kanssa.**

Tarkistus 29
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 27 kappale

Komission teksti

- (27) Unionin talousarviositoumukset olisi toteutettava vuosittain. Ohjelman hallinnoinnin tehokkuuden varmistamiseksi on tarpeen vahvistaa välimaksupyyntöjä, vuotuisen saldon maksamista sekä loppumaksun maksamista koskevat yhteiset säännöt.

Tarkistus

- (27) Unionin talousarviositoumukset olisi toteutettava vuosittain. Ohjelman hallinnoinnin tehokkuuden varmistamiseksi on tarpeen vahvistaa välimaksupyyntöjä, vuotuisen saldon maksamista sekä loppumaksun maksamista koskevat **yksinkertaiset** yhteiset säännöt.

Tarkistus 30
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 30 kappale

Komission teksti

- (30) Unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi olisi voitava toteuttaa ajallisesti rajattuja toimenpiteitä, joiden avulla valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää maksatuksen, jos on näyttöä merkittävistä puutteista hallinto- ja valvontajärjestelmän toiminnassa tai maksatushakemukseen liittyvistä sääntöjenvastaisuuksista taikka jos asiakirjojen toimittaminen tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten on laiminlyöty.

Tarkistus

- (30) Unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi olisi voitava toteuttaa ajallisesti rajattuja toimenpiteitä, joiden avulla valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää maksatuksen, jos on näyttöä merkittävistä puutteista hallinto- ja valvontajärjestelmän toiminnassa tai maksatushakemukseen liittyvistä sääntöjenvastaisuuksista taikka jos asiakirjojen toimittaminen tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten on laiminlyöty **tai jos hankkeiden täytäntöönpanossa on merkittäviä viivästyksiä ja on perusteltua näyttää siitä, että hankkeille asetettuja tavoitteita ei saavuteta.**

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 31
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 32 kappale

Komission teksti

- (32) Jotta voitaisiin varmistaa, että unionin talousarviosta varainhoitovuonna rahoitetut menot käytetään sovellettavien sääntöjen mukaisesti, olisi luotava asianmukaiset puitteet vuotuista tilien tarkastusta ja hyväksymistä varten. Nimettyjen elinten olisi näissä puitteissa toimitettava komissiolle toimenpideohjelman osalta hallinnollinen vahvistuslausuma, varmennetut tilinpäätöstiedot, vuotuinen tiivistelmä lopullisista tilintarkastuskertomuksista ja suoritetuista tarkastuksista, riippumaton tarkastuslausunto ja tarkastuskertomus.

Tarkistus

- (32) Jotta voitaisiin varmistaa, että unionin talousarviosta varainhoitovuonna rahoitetut menot käytetään sovellettavien sääntöjen mukaisesti, olisi luotava asianmukaiset **ja yksinkertaiset** puitteet vuotuista tilien tarkastusta ja hyväksymistä varten. Nimettyjen elinten olisi näissä puitteissa toimitettava komissiolle toimenpideohjelman osalta hallinnollinen vahvistuslausuma, varmennetut tilinpäätöstiedot, vuotuinen tiivistelmä lopullisista tilintarkastuskertomuksista ja suoritetuista tarkastuksista, riippumaton tarkastuslausunto ja tarkastuskertomus.

Tarkistus 32
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 35 kappale

Komission teksti

- (35) Toimiin kohdistuvien tarkastusten tiheyden olisi oltava oikeassa suhteessa rahastosta annettavan unionin tuen määrään. Olisi etenkin vähennettävä suoritettavien tarkastusten määrää, kun toimeen liittyvien tukikelpoisten menojen yhteismäärä on enintään 100 000 euroa. Olisi kuitenkin oltava mahdollista suorittaa tarkastuksia milloin tahansa, kun on näyttöä sääntöjenvastaisuudesta tai petoksesta, tai osana otantatarkastusta. Jotta komission tekemien tarkastusten määrä olisi oikeassa suhteessa riskiin, komission olisi voitava vähentää toimenpideohjelmaa koskevaa tarkastustyötä, jos merkittäviä puutteita ei ole tai jos voidaan luottaa tarkastusviranomaiseen. Tarkastusten soveltamisalassa olisi lisäksi otettava täysimääräisesti huomioon rahaston tavoite **ja** kohderyhmien erityisominaisuudet.

Tarkistus

- (35) Toimiin kohdistuvien tarkastusten tiheyden olisi oltava oikeassa suhteessa rahastosta annettavan unionin tuen määrään. Olisi etenkin vähennettävä suoritettavien tarkastusten määrää, kun toimeen liittyvien tukikelpoisten menojen yhteismäärä on enintään 100 000 euroa. Olisi kuitenkin oltava mahdollista suorittaa tarkastuksia milloin tahansa, kun on näyttöä sääntöjenvastaisuudesta tai petoksesta, tai osana otantatarkastusta. Jotta komission tekemien tarkastusten määrä olisi oikeassa suhteessa riskiin, komission olisi voitava vähentää toimenpideohjelmaa koskevaa tarkastustyötä, jos merkittäviä puutteita ei ole tai jos voidaan luottaa tarkastusviranomaiseen. Tarkastusten soveltamisalassa olisi lisäksi otettava täysimääräisesti huomioon rahaston tavoite, kohderyhmien erityisominaisuudet **ja tuensaajaorganisaatioiden vapaaehtoinen luonne**.

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 33
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 41 kappale

Komission teksti

- (41) Tässä asetuksessa noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, mukaan luettuina ihmisarvon sekä yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen, oikeus henkilötietojen suojaan, lapsen oikeudet, ikääntyneiden henkilöiden oikeudet, naisten ja miesten välinen tasa-arvo ja syrjintäkielto. Tätä asetusta on sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.

Tarkistus

- (41) Tässä asetuksessa noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, mukaan luettuina ihmisarvon sekä yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen, oikeus henkilötietojen suojaan, lapsen oikeudet, **oikeus sosiaaliturvaan ja asuntoon**, ikääntyneiden henkilöiden oikeudet, naisten ja miesten välinen tasa-arvo ja syrjintäkielto. Tätä asetusta on sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.

Tarkistus 34
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 42 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (42 a) Kun otetaan huomioon päivämäärä, johon mennessä tarjouspyynnöt on tehtävä, tämän asetuksen hyväksymistä koskevat määräajat ja toimenpideohjelmien valmisteluun tarvittava aika, olisi laadittava säännöt, joiden perusteella sujuva siirtyminen olisi mahdollista vuonna 2014, jotta elintarvikkeiden jakelu ei keskeydy.

Tarkistus 35
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 42 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (42 b) Olisi varmistettava, että rahaston avulla täydennetään ESR:n varoista rahoitettavia ohjelmia ja toimenpiteitä ja että rahastoa koordinoidaan mahdollisimman tiiviisti yhdessä ESR:n kanssa. Olisi vältettävä luomasta köyhyyden torjuntaan liittyviä rinnakkaisia rakenteita, jotka lisäävät hallinnollista taakkaa ja vaikeuttavat koordinoitua yhteisvaikutusten hyödyntämistä.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 36
Ehdotus asetukseksi
1 artikla

Komission teksti

1. Tällä asetuksella perustetaan vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahasto, jäljempänä "rahasto", 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi ajaksi, määrittellen rahaston tavoitteet, siitä myönnettävän tuen soveltamisala ja käytettävissä olevat varat ja niiden jakoperusteet sekä vahvistetaan säännöt, jotka ovat tarpeen rahaston vaikuttavuuden varmistamiseksi.

Tarkistus

1. Tällä asetuksella perustetaan vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahasto, jäljempänä "rahasto", 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi ajaksi, määrittellen rahaston tavoitteet, siitä myönnettävän tuen soveltamisala ja käytettävissä olevat varat ja niiden jakoperusteet sekä vahvistetaan säännöt, jotka ovat tarpeen rahaston vaikuttavuuden **ja tehokkuuden** varmistamiseksi.

Tarkistus 37
Ehdotus asetukseksi
2 artikla

Komission teksti

Sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) "vähävaraisimmilla" tarkoitetaan luonnollisia henkilöitä, jotka ovat yksittäisiä henkilöitä tai tällaisten henkilöiden muodostamia perheitä, kotitalouksia tai ryhmiä, joiden avuntarve on todettu **kansallisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymän objektiivisin perustein tai kumppaniorganisaatioiden määrittelemän ja kyseisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymän perustein**;
- 2) "kumppaniorganisaatioilla" tarkoitetaan julkisia elimiä tai voittoa tavoittelemattomia organisaatioita, jotka jakavat elintarvikkeet **tai tavarat** vähävaraisimmille suoraan tai muiden kumppaniorganisaatioiden välityksellä ja joiden toimet hallintoviranomainen on valinnut 29 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti;
- 3) "kansallisilla ohjelmilla" tarkoitetaan ohjelmia, joilla on ainakin osittain samat tavoitteet kuin rahastolla ja joita julkisia elimet tai voittoa tavoittelemattomat organisaatiot toteuttavat kansallis-, alue- tai paikallistasolla;
- 4) "toimella" tarkoitetaan hanketta, sopimusta tai toimenpidettä, jonka kyseisen toimenpideohjelman hallintoviranomainen on valinnut tai joka on valittu hallintoviranomaisen valvonnassa ja jolla edistetään siihen liittyvän toimenpideohjelman tavoitteiden saavuttamista;

Tarkistus

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) "vähävaraisimmilla" tarkoitetaan luonnollisia henkilöitä, jotka ovat yksittäisiä henkilöitä tai tällaisten henkilöiden muodostamia perheitä, kotitalouksia tai ryhmiä, joiden avuntarve on todettu **käyttäen objektiivisia perusteita, jotka kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet yhteistyössä asianomaisten sidosryhmien kanssa tai jotka kumppaniorganisaatiot ovat määrittäneet ja jotka kyseiset kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet**;
- 2) "kumppaniorganisaatioilla" tarkoitetaan julkisia elimiä tai voittoa tavoittelemattomia organisaatioita, jotka jakavat elintarvikkeet **ja/tai perushyödykkeet 24 artiklassa asetettujen tukikelpoisuusperusteiden mukaisesti** vähävaraisimmille suoraan tai muiden kumppaniorganisaatioiden välityksellä ja joiden toimet hallintoviranomainen on valinnut 29 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti;
- 3) "kansallisilla ohjelmilla" tarkoitetaan ohjelmia, joilla on ainakin osittain samat tavoitteet kuin rahastolla ja joita julkisia elimet tai voittoa tavoittelemattomat organisaatiot toteuttavat kansallis-, alue- tai paikallistasolla;
- 4) "toimella" tarkoitetaan hanketta, sopimusta tai toimenpidettä, jonka kyseisen toimenpideohjelman hallintoviranomainen on valinnut tai joka on valittu hallintoviranomaisen valvonnassa ja jolla edistetään siihen liittyvän toimenpideohjelman tavoitteiden saavuttamista;

Keskiarvo 12. kesäkuuta 2013

Komission teksti

- 5) "päätökseen saadulla toimella" tarkoitetaan toimea, joka on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ja jonka osalta tuensaajat ovat maksaneet kaikki asiaankuuluvat maksut ja tuensaajille on maksettu tuki vastaavasta toimenpideohjelmasta;
- 6) "tuensaajalla" tarkoitetaan toimien käynnistämisestä tai käynnistämistä ja täytäntöönpanosta vastaavaa julkista tai yksityistä tahoa;
- 7) "loppukäyttäjillä" tarkoitetaan **vähävaraisimpia**, jotka vastaanottavat **elintarvikkeita tai tavaroita** ja/tai hyötyvät liitännäistoimenpiteistä;
- 8) "julkisella tuella" tarkoitetaan toimelle annettavaa rahoitustukea, joka on peräisin kansallisten tai alue- tai paikallisviranomaisten talousarviovaroista, rahastoa varten varatuista unionin talousarviovaroista, julkisoikeudellisten yhteisöjen talousarviovaroista taikka viranomaisten tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 1 artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen julkisoikeudellisten laitosten muodostamien yhteenliittymien talousarviovaroista;
- 9) "välittävällä elimellä" tarkoitetaan julkista tai yksityistä yhteisöä, joka toimii hallinto- tai todentamisviranomaisen alaisuudessa tai joka hoitaa tällaisen viranomaisen puolesta tuensaajien täytäntöönpanotoimiin liittyviä tehtäviä;
- 10) "tilivuodella" tarkoitetaan 1 päivänä heinäkuuta alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta päättyvää jaksoa, lukuun ottamatta ensimmäistä tilivuotta, jonka osalta sillä tarkoitetaan menojen tukikelpoisuuden alkamispäivänä alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 päättyvää jaksoa; viimeinen tilivuosi on 1 päivänä heinäkuuta 2022 alkava ja 30 päivänä kesäkuuta 2023 päättyvä jakso;
- 11) "varainhoitovuodella" tarkoitetaan tammikuun 1 päivänä alkavaa ja joulukuun 31 päivänä päättyvää jaksoa.

Tarkistus

- 5) "päätökseen saadulla toimella" tarkoitetaan toimea, joka on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ja jonka osalta tuensaajat ovat maksaneet kaikki asiaankuuluvat maksut ja tuensaajille on maksettu tuki vastaavasta toimenpideohjelmasta;
- 6) "tuensaajalla" tarkoitetaan toimien käynnistämisestä tai käynnistämistä ja täytäntöönpanosta vastaavaa julkista tai yksityistä tahoa;
- 7) "loppukäyttäjillä" tarkoitetaan **ruoan puutteesta ja/tai aineellisesta puutteesta kärsiviä henkilöitä**, jotka vastaanottavat **muuta kuin taloudellista tukea** ja/tai hyötyvät liitännäistoimenpiteistä **tämän rahaston puitteissa**;
- 7 a) "liitännäistoimenpiteillä" tarkoitetaan toimenpiteitä, jotka menevät elintarvikkeiden jakelua ja perushyödykkeiden tarjoamista pitemmälle ja joiden tavoitteena on torjua sosiaalista syrjäytymistä ja ratkaista sosiaalisia hätätilanteita voimaannuttavammalla ja kestävämmällä tavalla;
- 8) "julkisella tuella" tarkoitetaan toimelle annettavaa rahoitustukea, joka on peräisin kansallisten tai alue- tai paikallisviranomaisten talousarviovaroista, rahastoa varten varatuista unionin talousarviovaroista, julkisoikeudellisten yhteisöjen talousarviovaroista taikka viranomaisten tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 1 artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen julkisoikeudellisten laitosten muodostamien yhteenliittymien talousarviovaroista;
- 9) "välittävällä elimellä" tarkoitetaan julkista tai yksityistä yhteisöä, joka toimii hallinto- tai todentamisviranomaisen alaisuudessa tai joka hoitaa tällaisen viranomaisen puolesta tuensaajien täytäntöönpanotoimiin liittyviä tehtäviä;
- 10) "tilivuodella" tarkoitetaan 1 päivänä heinäkuuta alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta päättyvää jaksoa, lukuun ottamatta ensimmäistä tilivuotta, jonka osalta sillä tarkoitetaan menojen tukikelpoisuuden alkamispäivänä alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 päättyvää jaksoa; viimeinen tilivuosi on 1 päivänä heinäkuuta 2022 alkava ja 30 päivänä kesäkuuta 2023 päättyvä jakso;
- 11) "varainhoitovuodella" tarkoitetaan tammikuun 1 päivänä alkavaa ja joulukuun 31 päivänä päättyvää jaksoa.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 73
Ehdotus asetukseksi
2 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

2 a artikla

Kaikilla jäsenvaltioilla on oikeus käyttää rahastoa.

Tarkistus 38
Ehdotus asetukseksi
3 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Rahaston avulla edistetään sosiaalista yhteenkuuluvuutta unionissa myötävaikuttamalla siihen, että Eurooppa 2020 -strategian mukainen tavoite vähentää vähintään 20 miljoonalla köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien ihmisten määrää saavutetaan. Rahastolla edistetään erityistavoitetta, joka koskee köyhyyden pahimpien muotojen lieventämistä **unionissa** tarjoamalla vähävaraisimmille muuta tukea kuin rahoitustukea. ***Tämän tavoitteen saavuttamista mitataan rahastosta tukea saavien henkilöiden lukumäärällä.***

1. Rahaston avulla edistetään sosiaalista yhteenkuuluvuutta, ***tehostetaan sosiaalista osallisuutta ja torjutaan köyhyyttä*** unionissa myötävaikuttamalla siihen, että Eurooppa 2020 -strategian mukainen tavoite vähentää vähintään 20 miljoonalla köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien ihmisten määrää saavutetaan ***Euroopan sosiaalirahastoa täydentäen***. Rahastolla edistetään erityistavoitetta, joka koskee köyhyyden pahimpien muotojen ***ja erityisesti ruokaköyhyyden*** lieventämistä ***ja poistamista*** tarjoamalla vähävaraisimmille muuta tukea kuin rahoitustukea.

2. Rahastolla pyritään osaltaan ruokaköyhyyden kestäväään poistamiseen ja tarjoamaan vähävaraisimmille mahdollisuus ihmisarvoiseen elämään. Tämän tavoitteen ja rahaston rakenteellisen vaikutuksen saavuttamista mitataan laadullisella ja määrällisellä arvioinnilla.

3. Rahaston on määrä täydentää kansallisia strategioita. Sen avulla ei ole tarkoitus korvata tai vähentää köyhyyden poistamista ja sosiaalista osallisuutta koskevia kestäviä kansallisia ohjelmia, joista jäsenvaltiot ovat edelleen vastuussa.

Tarkistus 39
Ehdotus asetukseksi
4 artikla

Komission teksti

Tarkistus

1. Rahastosta tuetaan kansallisia ohjelmia, joiden puitteissa ***elintarvikkeita ja asunnottomien tai lasten henkilökohtaiseen*** käyttöön tarkoitettuja ***peruskulutustavaroita*** jaetaan vähävaraisimmille jäsenvaltioiden valitsemien kumppaniorganisaatioiden välityksellä.

1. Rahastosta tuetaan kansallisia ohjelmia, joiden puitteissa ***loppukäyttäjien henkilökohtaiseen*** käyttöön tarkoitettuja ***elintarvikkeita ja/tai perushyödykkeitä, mukaan luettuina aloituspakkaukset,*** jaetaan vähävaraisimmille jäsenvaltioiden valitsemien kumppaniorganisaatioiden välityksellä.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Komission teksti

2. Rahastosta voidaan tukea liitännäistoimenpiteitä, joilla täydennetään **elintarvike- ja tavara-avun** jakamista ja edistetään vähävaraisimpien sosiaalista osallisuutta.

3. Rahastosta tuetaan vähävaraisimmille annettavan muun kuin rahoitustuen alaan liittyvää keskinäistä oppimista, verkottumista ja hyvien toimintatapojen levittämistä.

Tarkistus

2. Rahastosta voidaan tukea liitännäistoimenpiteitä, joilla täydennetään **elintarvike- ja perushyödykeavun** jakamista ja edistetään vähävaraisimpien sosiaalista osallisuutta **ja terveellistä ravitsemusta ja vähennetään heidän riippuvaisuuttaan. Tällaiset toimenpiteet on kytkettävä tiiviisti Euroopan sosiaalirahaston paikallisiin toimintoihin ja köyhyyden poistamiseen keskittyvien järjestöjen toimintaan.**

2 a. Rahastosta voidaan tarjota tuensaajille tukea paikallisten elintarvikeketjujen tehokkaampaan hyödyntämiseen, jonka myötä lisätään ja monipuolistetaan vähävaraisimpien elintarvikkeiden saantia ja vähennetään ja ehkäistään elintarvikkeiden haaskausta.

3. Rahastosta tuetaan **unionin tasolla** vähävaraisimmille annettavan muun kuin rahoitustuen alaan liittyvää keskinäistä oppimista, verkottumista ja hyvien toimintatapojen levittämistä. **Tähän voidaan sisällyttää myös asiaankuuluvat järjestöt ja hankkeet, jotka eivät hyödynnä rahastoa.**

Tarkistukset 40 ja 76

Ehdotus asetukseksi

5 artikla

Komission teksti

1. Rahastolle kohdennettu unionin talousarvion osa toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission yhteisen hallinnoinnin puitteissa varainhoitoasetuksen 55 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, lukuun ottamatta komission aloitteesta annettavaa teknistä tukea, joka toteutetaan suoran hallinnoinnin puitteissa varainhoitoasetuksen 55 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että rahaston tuki on unionin politiikkojen ja prioriteettien mukaista ja että se täydentää unionin muita välineitä.

3. **Rahastosta annettava tuki pannaan täytäntöön** tiiviissä yhteistyössä komission ja jäsenvaltioiden välillä.

Tarkistus

1. Rahastolle kohdennettu unionin talousarvion osa toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission yhteisen hallinnoinnin puitteissa varainhoitoasetuksen 55 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, lukuun ottamatta komission aloitteesta annettavaa teknistä tukea, joka toteutetaan suoran hallinnoinnin puitteissa varainhoitoasetuksen 55 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että rahaston tuki on unionin politiikkojen ja prioriteettien mukaista ja että se täydentää unionin muita välineitä.

3. **Rahaston tukea annetaan** tiiviissä yhteistyössä komission ja jäsenvaltioiden välillä **ja yhteistyössä sekä toimivaltaisten alue- ja paikallisviranomaisten että osallistuvien kumppanijärjestöjen kanssa.**

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Komission teksti

4. Jäsenvaltiot ja niiden tätä varten nimeämät elimet vastaavat toimenpideohjelmien täytäntöönpanosta sekä tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä suorittamisesta jäsenvaltion institutionaalisen, oikeudellisen ja rahoituskehyksen mukaisesti edellyttäen, ettei tämän asetuksen noudattamisesta muuta johdu.

5. Rahaston täytäntöönpanoon ja käyttöön liittyvien järjestelyjen ja erityisesti raportointiin, arviointiin, hallinnointiin ja valvontaan liittyvien taloudellisten ja hallinnollisten resurssien osalta on otettava huomioon **suhteellisuusperiaate kohdennettavan tuen määrän suhteen**.

6. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti yhteensovittamisen Euroopan sosiaalirahaston sekä unionin muiden politiikkojen ja välineiden välillä.

7. Komissio ja jäsenvaltiot sekä tuensaajat noudattavat moitteettoman varainhoidon periaatetta varainhoitoasetuksen 26 artiklan mukaisesti.

8. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat rahaston vaikuttavuuden erityisesti seurannan, raportoinnin ja arvioinnin kautta.

9. Suorittaessaan **rahastoon** liittyviä tehtäviään komissio ja jäsenvaltiot pyrkivät tuensaajien hallinnollisen rasituksen vähentämiseen.

Tarkistus

4. Jäsenvaltiot ja niiden tätä varten nimeämät elimet ***tai tarvittaessa toimivaltaiset alueelliset viranomaiset*** vastaavat toimenpideohjelmien täytäntöönpanosta sekä tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä suorittamisesta jäsenvaltion institutionaalisen, oikeudellisen ja rahoituskehyksen mukaisesti edellyttäen, ettei tämän asetuksen noudattamisesta muuta johdu.

5. Rahaston täytäntöönpanoon ja käyttöön liittyvien järjestelyjen ja erityisesti raportointiin, arviointiin, hallinnointiin ja valvontaan liittyvien taloudellisten ja hallinnollisten resurssien osalta on otettava huomioon ***lähinnä vapaaehtoistoimintaan perustuvien organisaatioiden usein vähäiset hallintovalmiudet ja huolehdittava, että niille ei aseteta suurempaa hallinnollista rasitetta kuin edellisessä ohjelmassa.***

6. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti ***ja päällekkäisen rahoituksen estämiseksi*** yhteensovittamisen Euroopan sosiaalirahaston sekä unionin muiden politiikkojen ja välineiden ***ja erityisesti unionin terveyden alalla toteuttamien toimien*** välillä.

7. Komissio ja jäsenvaltiot sekä tuensaajat noudattavat moitteettoman varainhoidon periaatetta varainhoitoasetuksen 26 artiklan mukaisesti.

8. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat rahaston vaikuttavuuden erityisesti seurannan, raportoinnin ja arvioinnin kautta ***ja kuulemalla vaikutustenarviointien yhteydessä säännöllisesti ja tiiviisti rahaston täytäntöönpanosta vastaavia paikallis- ja alueviranomaisia ja kumppaniorganisaatioita.***

9. Suorittaessaan ***yhteisen strategiakehyksen rahastoihin*** liittyviä tehtäviään komissio ja jäsenvaltiot ***toteuttavat toimia rahaston vaikuttavuuden takaamiseksi ja*** pyrkivät tuensaajien hallinnollisen rasituksen vähentämiseen.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

10. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että naisten ja miesten **välistä tasa-arvoa** sekä sukupuolinäkökulman mukaan **ottamista edistetään** rahaston **toteuttamisen** eri vaiheissa. Komissio ja jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimet estääkseen sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän rahastosta saatavilla olevan tuen osalta.

11. Rahastosta rahoitettavien toimien on oltava unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisia. Rahastoa voidaan käyttää vain sellaisten elintarvikkeiden ja **tavaroiden** jakamiseen, jotka ovat kulutustavaroiden turvallisuutta koskevan unionin lainsäädännön mukaisia.

12. Jäsenvaltioiden ja tuensaajien on valittava elintarvikkeet ja **tavarat** objektiivisin perustein. **Elintarvikkeisiin – ja tapauksen mukaan tavaroihin – sovellettavissa valintaperusteissa on myös otettava huomioon ilmastoon ja ympäristöön liittyvät näkökohdat, jotta voidaan etenkin vähentää elintarvikejätteen määrää.**

10. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että naisten ja miesten **välinen tasa-arvo** sekä sukupuolinäkökulman mukaan **ottaminen otetaan huomioon** rahaston **valmistelun, ohjelmoinnin, täytäntöönpanon, valvonnan ja arvioinnin** eri vaiheissa **sekä tiedotuskampanjoissa ja tietoisuutta lisäävissä kampanjoissa sekä parhaiden käytäntöjen vaihdossa siten, että käytetään sukupuolikohtaisesti jaoteltuja tietoja silloin, kun niitä on saatavilla.** Komissio ja jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimet estääkseen sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän rahastosta **ja siihen liittyvistä ohjelmista ja toimista** saatavilla olevan tuen osalta.

11. Rahastosta rahoitettavien toimien on oltava unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisia. Rahastoa voidaan käyttää vain sellaisten elintarvikkeiden ja **perushyödykkeiden** jakamiseen, jotka ovat kulutustavaroiden turvallisuutta koskevan unionin lainsäädännön mukaisia.

11 a. Elintarvikkeiden valinnan on tarvittaessa perustuttava tasapainoisen ravitsemuksen ja laadukkaiden elintarvikkeiden periaatteisiin, mukaan luettuna tuoretuotteet, ja edistettävä loppukäyttäjien terveellistä ruokavaliota.

12. Jäsenvaltioiden ja tuensaajien on valittava **laadukkaat** elintarvikkeet ja **perushyödykkeet vähävaraisimpien henkilöiden tarpeisiin** liittyvin objektiivisin perustein.

12 a. Etusijalle olisi tarvittaessa asetettava paikalliset ja alueelliset tuotteet siten, että otetaan huomioon ilmastoon ja ympäristöön liittyvät näkökohdat, jotta voidaan etenkin vähentää elintarvikejätteen määrää jakeluketjun jokaisessa vaiheessa. Tämä voi sisältää kumppanuudet elintarvikeketjun eri toimijoiden kanssa yritysten yhteiskuntavastuun hengessä.

12 b. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että tämän rahaston puitteissa jaettava tuki kunnioittaa vähävaraisimpien ihmisarvoa.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 75
Ehdotus asetukseksi
6 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Rahaston talousarviositoumuksiin käytettävissä olevat kokonaismäärärahat kaudella 2014–2020 **ovat 2 500 000 000 euroa** vuoden 2011 hintoina **liitteessä II vahvistetun vuosijakauman mukaisesti.**

Tarkistus

1. Rahaston talousarviositoumuksiin käytettävissä olevat kokonaismäärärahat kaudella 2014–2020 (vuoden 2011 hintoina) **eivät saa olla reaaliarvoltaan pienempiä kuin seitsemän kertaa vähävaraisimmille suunnattuun elintarvikeapuohjelmaan vuoden 2011 talousarviossa myönnettyt määrärahat.**

Tarkistus 42
Ehdotus asetukseksi
6 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa vahvistetaan jäsenvaltiokohtaisten kokonaismäärärahojen vuosijakauma, asetuksen (EU) N:o ... (CPR) 84 artiklan 5 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista; **tässä otetaan huomioon seuraavat** Eurostatin vahvistamat indikaattorit:

- a) vakavaa aineellista puutetta **kokeva väestö**;
- b) erittäin alhaisen työssäkäyntiasteen kotitalouksissa **elävä väestö**.

Tarkistus

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa vahvistetaan jäsenvaltiokohtaisten kokonaismäärärahojen vuosijakauma, asetuksen (EU) N:o ... (CPR) 84 artiklan 5 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista; **tämän perustan muodostavat tuoreimmat** Eurostatin vahvistamat indikaattorit, **jotka koskevat seuraavia:**

- a) vakavaa aineellista puutetta **kokevan väestön osuus koko väestöstä**;
- b) erittäin alhaisen työssäkäyntiasteen kotitalouksissa **elävän väestön muutokset**.

Tarkistus 43
Ehdotus asetukseksi
7 artikla

Komission teksti

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta 1 päivänä tammikuuta 2014 alkavaa ja 31 päivänä joulukuuta 2020 päättyvää jaksoa koskeva yksi toimenpideohjelma, joka sisältää seuraavat seikat:

Tarkistus

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta 1 päivänä tammikuuta 2014 alkavaa ja 31 päivänä joulukuuta 2020 päättyvää jaksoa koskeva yksi toimenpideohjelma, joka sisältää seuraavat seikat:

- a) **sille kohdennettavasta osuudesta käytettävän summan määrittely;**

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

- a) toimenpideohjelman kohteena olevat aineellisen puutteen tyypit ja **perustelut** niiden **valinnalle** sekä kuvaus **kustakin kohteena olevasta aineellisen puutteen tyypistä, kuvaus elintarvikkeiden tai tavaroiden jakamisen pääpiirteistä ja tavoitteista sekä kuvaus tarjottavista liitännäistoimenpiteistä**, ottaen huomioon 14 artiklan mukaisesti suoritettun ennakoarvioinnin tulokset;
- b) kuvaus kuhunkin toimien kohteena olevaan aineellisen puutteen tyyppiin kohdistuvista vastaavista kansallisista ohjelmista;
- c) kuvaus vähävaraisimpiin sovellettavien tukikelpoisuusperusteiden vahvistamismenettelystä, joka on tarvittaessa eriytetty kohteena olevien aineellisen puutteen tyyppien mukaan;
- d) toimien valintaperusteet ja kuvaus valintamenettelystä, joka on tarvittaessa eriytetty kohteena olevien aineellisen puutteen tyyppien mukaan;
- e) kumppaniorganisaatioiden valintaperusteet, jotka on tarvittaessa eriytetty toiminnan kohteena olevien aineellisen puutteen tyyppien mukaan;
- f) kuvaus menettelystä, jolla varmistetaan keskinäinen täydentävyys Euroopan sosiaalirahaston kanssa;
- g) kuvaus toimenpideohjelman täytäntöönpanosäännöksistä, joihin sisältyvät hallintoviranomaisen, soveltuissa tapauksissa todentamisviranomaisen, tarkastusviranomaisen ja sen elimen tunnistetiedot, jolle komissio suorittaa maksut, sekä kuvaus seurantamenettelystä;
- h) kuvaus toteutettavista toimenpiteistä, joilla pyritään saamaan toimivaltaiset alue-, paikallis- ja muut viranomaiset sekä kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet ja tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämistä vastaavat elimet mukaan toimenpideohjelman valmisteluun;
- i) kuvaus siitä, miten 25 artiklan 2 kohdan mukaista teknistä tukea aiotaan käyttää, mukaan lukien toimenpiteet, joilla lisätään tuensaajien hallinnollisia valmiuksia toimenpideohjelman täytäntöönpanon osalta;

- a) toimenpideohjelman kohteena olevat aineellisen puutteen tyypit ja niiden **valintaperustelut** sekä **toimenpideohjelman pääpiirteiden** kuvaus ottaen huomioon 14 artiklan mukaisesti suoritettun ennakoarvioinnin tulokset;
- b) kuvaus kuhunkin toimien kohteena olevaan aineellisen puutteen tyyppiin kohdistuvista vastaavista kansallisista ohjelmista;
- c) kuvaus vähävaraisimpiin sovellettavien tukikelpoisuusperusteiden vahvistamismenettelystä, joka on tarvittaessa eriytetty kohteena olevien aineellisen puutteen tyyppien mukaan;
- d) toimien valintaperusteet ja kuvaus valintamenettelystä, joka on tarvittaessa eriytetty kohteena olevien aineellisen puutteen tyyppien mukaan;
- e) kumppaniorganisaatioiden valintaperusteet, jotka on tarvittaessa eriytetty toiminnan kohteena olevien aineellisen puutteen tyyppien mukaan;
- f) kuvaus menettelystä, jolla varmistetaan keskinäinen täydentävyys Euroopan sosiaalirahaston kanssa **siten, että siitä käy selvästi ilmi näiden kahden rahaston kattamien toimien välinen ero**;
- f a) kuvaus erityisistä toimenpiteistä ja varoista, jotka on määrää osoittaa 5 artiklassa säädettyjen periaatteiden noudattamista varten;**

- g) kuvaus toimenpideohjelman täytäntöönpanosäännöksistä, joihin sisältyvät hallintoviranomaisen, soveltuissa tapauksissa todentamisviranomaisen, tarkastusviranomaisen ja sen elimen tunnistetiedot, jolle komissio suorittaa maksut, sekä kuvaus seurantamenettelystä;
- h) kuvaus toteutettavista toimenpiteistä, joilla pyritään saamaan toimivaltaiset alue-, paikallis- ja muut viranomaiset sekä kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet ja tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämistä vastaavat elimet mukaan toimenpideohjelman valmisteluun;
- i) kuvaus siitä, miten 25 artiklan 2 kohdan mukaista teknistä tukea aiotaan käyttää, mukaan lukien toimenpiteet, joilla lisätään tuensaajien hallinnollisia valmiuksia toimenpideohjelman täytäntöönpanon osalta;

Keski- ja loppu- 12. kesäkuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

j) rahoitus suunnitelma, jossa on seuraavat taulukot:

j) rahoitus suunnitelma, jossa on seuraavat taulukot:

i) taulukko, jossa eritellään vuosikohtaisesti 18 artiklan mukaisesti rahastosta annettavaan tukeen varatut määrät rahat ja 18 artiklan mukainen osarahoitus;

i) taulukko, jossa eritellään vuosikohtaisesti 18 artiklan mukaisesti rahastosta annettavaan tukeen varatut määrät rahat ja 18 artiklan mukainen osarahoitus;

ii) taulukko, jossa täsmennetään koko ohjelmakauden osalta toimenpideohjelmasta kuhunkin aineellisen puutteen tyyppiin kohdistettavan tuen kokonaismäärärahat sekä vastaavat liitännäistoimenpiteet.

ii) taulukko, jossa täsmennetään koko ohjelmakauden osalta toimenpideohjelmasta kuhunkin aineellisen puutteen tyyppiin kohdistettavan tuen kokonaismäärärahat sekä vastaavat liitännäistoimenpiteet.

Edellä e alakohdassa tarkoitettujen elintarvikkeita **tai tavaroita** suoraan jakavien kumppaniorganisaatioiden on sitouduttava toteuttamaan aineellisen avun tarjoamista täydentäviä toimenpiteitä, joiden tavoitteena on vähävaraisimpien sosiaalinen osallisuus, riippumatta siitä, tuetaanko näitä toimenpiteitä rahastosta.

Edellä e alakohdassa tarkoitettujen elintarvikkeita **ja/tai perus- hyödykkeitä** suoraan jakavien kumppaniorganisaatioiden on **itse tai yhteistyössä muiden organisaatioiden kanssa** sitouduttava toteuttamaan aineellisen avun tarjoamista täydentäviä toimenpiteitä, joiden tavoitteena on vähävaraisimpien sosiaalinen osallisuus, riippumatta siitä, tuetaanko näitä toimenpiteitä rahastosta.

2. Toimenpideohjelman laatii jäsenvaltio tai sen nimeämä viranomainen yhteistyössä toimivaltaisten **alue-, paikallis-** ja muiden viranomaisten sekä **kansalaisyhteiskuntaa edustavien elimien ja tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämistä vastaavien elimien** kanssa.

2. Toimenpideohjelman laatii jäsenvaltio tai sen nimeämä viranomainen yhteistyössä toimivaltaisten **alueellisten, paikallisten** ja muiden viranomaisten sekä **asianomaisten sidosryhmien** kanssa. **Jäsenvaltiot varmistavat, että toimenpideohjelmat ovat tiiviisti sidoksissa sosiaalista osallisuutta edistäviin kansallisiin politiikkoihin.**

3. Jäsenvaltioiden on laadittava toimenpideohjelmansa liitteessä I vahvistetun mallin mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava toimenpideohjelmansa liitteessä I vahvistetun mallin mukaisesti.

Tarkistus 44

Ehdotus asetukseksi

9 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Jäsenvaltio voi esittää toimenpideohjelman muuttamista koskevan pyynnön. Sen mukana on oltava tarkistettu toimenpideohjelma ja muutoksen perustelut.

1. **Kukin** jäsenvaltio voi esittää toimenpideohjelman muuttamista koskevan pyynnön. Sen mukana on oltava tarkistettu toimenpideohjelma ja muutoksen perustelut.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 45
Ehdotus asetukseksi
10 artikla

Komission teksti

Tietojenvaihtoorumi

Komissio **perustaa EU-tason foorumin, jolla helpotetaan vähävaraisimmille annettavaa muuta tukea kuin rahoitustukea koskevaa** kokemusten vaihtoa, valmiuksien parantamista ja **verkottumista sekä aiheeseen liittyvien tulosten levittämistä.**

Lisäksi komissio kuulee vähintään kerran vuodessa kumppaniorganisaatioita unionin tasolla edustavia organisaatioita rahastosta annettavan tuen täytäntöönpanosta.

Tarkistus

Hyvien käytäntöjen vaihto

Komissio **helpottaa** kokemusten vaihtoa, valmiuksien parantamista, **verkottumista** ja **sosiaalista innovointia unionin tasolla ja kytkee täten toisiinsa kumppaniorganisaatioita ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä** kaikista jäsenvaltioista.

Lisäksi komissio kuulee vähintään kerran vuodessa kumppaniorganisaatioita unionin tasolla edustavia organisaatioita rahastosta annettavan tuen täytäntöönpanosta **ja tiedottaa siitä sen jälkeen asianmukaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.**

Komissio helpottaa myös rahastoon liittyvien asiaankuuluvien tulosten, raporttien ja tietojen välittämistä verkossa.

Tarkistus 46
Ehdotus asetukseksi
11 artikla

Komission teksti

1. Jäsenvaltioiden on vuosina 2015–2022 toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 30 päivänä kesäkuuta toimenpideohjelman vuotuinen täytäntöönpanokertomus edelliseltä varainhoitovuodelta.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava vuotuinen täytäntöönpanokertomus komission vahvistaman mallin mukaisesti, ja mukana on oltava yhteisten panos- ja tulosindikaattoreiden luettelo.

Tarkistus

1. Jäsenvaltioiden on vuosina 2015–2022 toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 30 päivänä kesäkuuta toimenpideohjelman vuotuinen täytäntöönpanokertomus edelliseltä varainhoitovuodelta.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava vuotuinen täytäntöönpanokertomus komission vahvistaman mallin mukaisesti, ja mukana on oltava yhteisten panos- ja tulosindikaattoreiden luettelo.

Näihin indikaattoreihin kuuluvat:

- a) viimeaikaiset muutokset sosiaalimenoissa, joilla puututaan vakavaan aineelliseen puutteeseen absoluuttisesti, suhteessa BKT:hen ja suhteessa kaikkiin julkisiin menoihin,
- b) viimeaikaiset muutokset sosiaalipolitiikkaa koskevassa lainsäädännössä, jossa käsitellään tuensaajien ja muiden vakavan aineellisen puutteen ratkaisemiseen pyrkivien organisaatioiden rahoituksen saantia.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013*Komission teksti*

3. Vuotuiset täytäntöönpanokertomukset katsotaan hyväksyttäväksi, jos ne sisältävät kaikki 2 kohdassa tarkoitettussa mallissa vaaditut tiedot yhteiset indikaattorit mukaan luettuina. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle hyväksynnän epäämisestä 15 työpäivän kuluessa vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamispäivästä. Mikäli komissio ei ole lähettänyt ilmoitusta tämän määräajan kuluessa, kertomus katsotaan hyväksyttäväksi.

4. Komissio tarkastelee vuotuista täytäntöönpanokertomusta ja ilmoittaa jäsenvaltiolle huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamisesta.

Mikäli komissio ei esitä huomautuksia tässä määräajassa, kertomus katsotaan hyväksytyksi.

5. Jäsenvaltion on toimitettava toimenpideohjelmaa koskeva lopullinen täytäntöönpanokertomus viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2023.

Jäsenvaltioiden on laadittava lopullinen täytäntöönpanokertomus komission vahvistaman mallin mukaisesti.

Komissio tarkastelee lopullista täytäntöönpanokertomusta ja ilmoittaa jäsenvaltiolle huomautuksensa viiden kuukauden kuluessa lopullisen kertomuksen vastaanottamisesta.

Mikäli komissio ei esitä huomautuksia tässä määräajassa, kertomus katsotaan hyväksytyksi.

6. Komissio hyväksyy vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen mallin, yhteisten indikaattoreiden luettelo mukaan luettuna, ja lopullisen täytäntöönpanokertomuksen mallin täytäntöönpanosäädöksellä. Tämä täytäntöönpanosäädös annetaan 60 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

7. Komissio voi esittää jäsenvaltiolle huomautuksia toimenpideohjelman täytäntöönpanosta. Hallintoviranomaisen on ilmoitettava toteutetuista korjaavista toimenpiteistä komissiolle kolmen kuukauden kuluessa.

8. Hallintoviranomaisen on julkaistava tiivistelmä kunkin vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen ja lopullisen täytäntöönpanokertomuksen sisällöstä.

Tarkistus

3. Vuotuiset täytäntöönpanokertomukset katsotaan hyväksyttäväksi, jos ne sisältävät kaikki 2 kohdassa tarkoitettussa mallissa vaaditut tiedot yhteiset indikaattorit mukaan luettuina. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle hyväksynnän epäämisestä 15 työpäivän kuluessa vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamispäivästä. Mikäli komissio ei ole lähettänyt ilmoitusta tämän määräajan kuluessa, kertomus katsotaan hyväksyttäväksi.

4. Komissio tarkastelee vuotuista täytäntöönpanokertomusta ja ilmoittaa jäsenvaltiolle huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamisesta.

Mikäli komissio ei esitä huomautuksia tässä määräajassa, kertomus katsotaan hyväksytyksi.

5. Jäsenvaltion on toimitettava toimenpideohjelmaa koskeva lopullinen täytäntöönpanokertomus viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2023.

Jäsenvaltioiden on laadittava lopullinen täytäntöönpanokertomus komission vahvistaman mallin mukaisesti.

Komissio tarkastelee lopullista täytäntöönpanokertomusta ja ilmoittaa jäsenvaltiolle huomautuksensa viiden kuukauden kuluessa lopullisen kertomuksen vastaanottamisesta.

Mikäli komissio ei esitä huomautuksia tässä määräajassa, kertomus katsotaan hyväksytyksi.

6. Komissio hyväksyy vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen mallin, yhteisten indikaattoreiden luettelo mukaan luettuna, ja lopullisen täytäntöönpanokertomuksen mallin täytäntöönpanosäädöksellä. Tämä täytäntöönpanosäädös annetaan 60 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

7. Komissio voi esittää jäsenvaltiolle huomautuksia toimenpideohjelman täytäntöönpanosta. Hallintoviranomaisen on ilmoitettava toteutetuista korjaavista toimenpiteistä komissiolle kolmen kuukauden kuluessa.

8. Hallintoviranomaisen on julkaistava tiivistelmä kunkin vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen ja lopullisen täytäntöönpanokertomuksen sisällöstä.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

8 a. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteenvedon vuotuisista täytäntöönpanokertomuksista ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset.

8 b. Täytäntöönpanokertomuksia koskeva menettely ei saa olla kohtuuton myönnettyihin varoihin ja tuen luonteeseen nähden, eikä se saa aiheuttaa tarpeetonta hallinnollista rasitetta.

Tarkistus 47

Ehdotus asetukseksi

12 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Kahdenvälinen tarkastelukokous**Kahdenväliset tarkastelukokoukset**

1. Komissio ja kukin jäsenvaltio tapaavat vuosittain vuosina 2014–2022, jollei muuta sovita, tarkastellakseen toimenpideohjelman täytäntöönpanon edistymistä ottaen soveltuvin osin huomioon vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen sekä 11 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut komission huomautukset.

2. Kahdenvälisen tarkastelukokouksen puheenjohtajana toimii komissio.

3. Jäsenvaltion on varmistettava, että komission kokouksessa esittämien huomioiden seurauksena toteutetaan asianmukaisia jatkotoimia.

1. Komissio ja kukin jäsenvaltio tapaavat vuosittain vuosina 2014–2022, jollei muuta sovita, tarkastellakseen toimenpideohjelman täytäntöönpanon edistymistä ottaen soveltuvin osin huomioon vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen sekä 11 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut komission huomautukset.

2. Kahdenvälisen tarkastelukokouksen puheenjohtajana toimii komissio.

3. Jäsenvaltion on varmistettava, että komission kokouksessa esittämien huomioiden seurauksena toteutetaan asianmukaisia jatkotoimia, **ja mainittava ne seuraavan vuoden tai tarvittaessa seuraavien vuosien täytäntöönpanokertomuksessa.**

Tarkistus 48

Ehdotus asetukseksi

13 artikla

Komission teksti

Tarkistus

1. Jäsenvaltioiden on annettava käyttöön arviointien toteuttamiseksi tarvittavat resurssit ja huolehdittava, että käytössä on menettelyjä, joilla tuotetaan ja kerätään arviointeja varten tarvittavat tiedot, myös 11 artiklassa tarkoitettuihin yhteisiin indikaattoreihin liittyvät tiedot.

1. Jäsenvaltioiden on annettava käyttöön arviointien toteuttamiseksi tarvittavat resurssit ja huolehdittava, että käytössä on menettelyjä, joilla tuotetaan ja kerätään arviointeja varten tarvittavat tiedot, myös 11 artiklassa tarkoitettuihin yhteisiin indikaattoreihin liittyvät tiedot.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013*Komission teksti*

2. Arvioinnit on annettava sellaisten asiantuntijoiden tehtäväksi, jotka ovat toiminnallisesti riippumattomia toimenpideohjelman täytäntöönpanosta vastaavista viranomaisista. Kaikki arvioinnit on julkaistava kokonaisuudessaan.

Tarkistus

2. Arvioinnit on annettava sellaisten asiantuntijoiden tehtäväksi, jotka ovat toiminnallisesti riippumattomia toimenpideohjelman täytäntöönpanosta vastaavista viranomaisista. Kaikki arvioinnit on julkaistava kokonaisuudessaan, **mutta ne eivät missään tapauksessa saa sisältää tietoja loppukäyttäjien henkilöllisyydestä.**

2 a. Arvioinnit eivät saa olla kohtuuttomia myönnettyihin varoihin tai tuen luonteeseen nähden eivätkä ne saa aiheuttaa tarpeetonta hallinnollista rasitetta.

Tarkistus 49**Ehdotus asetukseksi****14 artikla***Komission teksti*

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpideohjelmaa koskeva ennakoarviointi.

2. Ennakoarviointi on toteutettava toimenpideohjelmien valmistelusta vastaavan viranomaisen vastuulla. Se on esitettävä komissiolle samanaikaisesti toimenpideohjelman kanssa, ja mukaan on liitettävä tiivistelmä.

3. Ennakoarvioinneissa on arvioitava seuraavia seikkoja:

a) myötävaikutus unionin tavoitteeseen vähentää vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 miljoonalla köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien ihmisten määrää, ottaen huomioon toimien kohteeksi valittu aineellisen puutteen tyyppi sekä köyhyyttä, sosiaalista syrjäytymistä ja aineellista puutetta koskevat kansalliset olosuhteet;

b) ehdotetun toimenpideohjelman sisäinen johdonmukaisuus ja suhde muihin asiaan liittyviin rahoitusvälineisiin;

c) talousarviomäärärahojen jaon ja toimenpideohjelman **tavoitteiden** keskinäinen vastaavuus;

Tarkistus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpideohjelmaa koskeva ennakoarviointi.

2. Ennakoarviointi on toteutettava toimenpideohjelmien valmistelusta vastaavan viranomaisen vastuulla. Se on esitettävä komissiolle samanaikaisesti toimenpideohjelman kanssa, ja mukaan on liitettävä tiivistelmä.

3. Ennakoarvioinneissa on arvioitava seuraavia seikkoja:

a) myötävaikutus unionin tavoitteeseen vähentää vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 miljoonalla **köyhyydessä elävien taikka** köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien ihmisten määrää, ottaen huomioon toimien kohteeksi valittu aineellisen puutteen tyyppi sekä köyhyyttä, sosiaalista syrjäytymistä ja aineellista puutetta koskevat kansalliset olosuhteet;

a a) myötävaikutus elintarvikejätteen vähentämiseen;

b) ehdotetun toimenpideohjelman sisäinen johdonmukaisuus ja suhde muihin asiaan liittyviin rahoitusvälineisiin;

c) talousarviomäärärahojen jaon ja toimenpideohjelman **tavoitteiden** keskinäinen vastaavuus;

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

Komission teksti

d) odotettujen tuotosten vaikutus **tuloksiin**;

e) toimenpideohjelman seurannassa ja arvioinneissa tarvittavien tietojen keräämisessä sovellettavien menettelyjen soveltuvuus.

Tarkistus

d) odotettujen tuotosten vaikutus **rahaston tavoitteisiin**;**d a) asiaankuuluvien sidosryhmien tehokas osallistuminen toimenpideohjelman suunnitteluun ja täytäntöönpanoon;**

e) toimenpideohjelman seurannassa ja arvioinneissa tarvittavien tietojen keräämisessä sovellettavien menettelyjen soveltuvuus.

Tarkistus 50

Ehdotus asetukseksi

15 artikla

Komission teksti

1. **Hallintoviranomainen voi** ohjelmakauden aikana **toteuttaa arviointeja, joissa arvioidaan** toimenpideohjelman vaikuttavuutta ja tehokkuutta.

2. Hallintoviranomaisen on vuosina 2017 ja 2021 toteutettava loppukäyttäjiä koskeva jäsennelty selvitys komission antaman mallin mukaisesti. Komissio hyväksyy **mallin täytäntöönpanosäädöksellä**. Tämä täytäntöönpanosäädös annetaan 60 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

3. Komissio voi **toteuttaa omasta aloitteestaan toimenpideohjelmien arvioinnin**.

Tarkistus

1. **Hallintoviranomaisen on** ohjelmakauden aikana **arvioitava** toimenpideohjelman vaikuttavuutta ja tehokkuutta.

2. Hallintoviranomaisen on vuosina 2017 ja 2021 toteutettava loppukäyttäjiä koskeva jäsennelty selvitys komission antaman mallin mukaisesti. **Asiaankuuluvia sidosryhmiä kuultuaan** komissio hyväksyy **täytäntöönpanosäädöksiä, joilla malli luodaan**. Tämä täytäntöönpanosäädös annetaan 60 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

3. Komissio voi **arvioida toimenpideohjelmiä oma-aloitteisesti**.

3 a. Komissio esittää rahastoa koskevan väliarvioinnin Euroopan parlamentille ja neuvostolle maaliskuuhun 2018 mennessä.

Tarkistus 51

Ehdotus asetukseksi

16 artikla

Komission teksti

Komissio toteuttaa omasta aloitteestaan ja tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ulkoisten asiantuntijoiden avustuksella jälkiarvioinnin, jossa tarkastellaan saatujen tulosten **vaikuttavuutta ja** kestävyyttä sekä mitataan rahaston tuoma lisäarvo. Jälkiarviointi on suoritettava loppuun 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä.

Tarkistus

Komissio toteuttaa omasta aloitteestaan ja tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ulkoisten asiantuntijoiden avustuksella jälkiarvioinnin, jossa tarkastellaan **rahaston vaikuttavuutta ja tehokkuutta ja** saatujen tulosten kestävyyttä sekä mitataan rahaston tuoma lisäarvo. Jälkiarviointi on suoritettava loppuun 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 52
Ehdotus asetukseksi
17 artikla

Komission teksti

1. **Jäsenvaltion on tiedotettava** rahastosta rahoitettavista toimista ja tehtävä niitä tunnetuiksi. Tiedotustoimet on suunnattava vähävaraisimmille, **tiedotusvälineille ja** laajemmalle yleisölle. **Siinä** on korostettava unionin roolia ja varmistettava, että **rahastosta myönnettävä** tuki saa näkyvyyttä.

2. Rahastosta myönnettävän tuen avoimuuden varmistamiseksi hallintoviranomaisen on pidettävä yllä luetteloa, joka käsittää rahastosta tuettavat toimet CSV- tai XML-muodossa ja johon voi tutustua verkkosivuston kautta. Luettelossa on oltava ainakin seuraavat tiedot: tuensaajan nimi ja osoite, myönnetyn unionin rahoituksen määrä sekä toimien kohteena oleva aineellisen puutteen tyyppi.

Toimet käsittävää luetteloa on päivitettävä vähintään joka kahdestoista kuukausi.

3. Toimen toteuttamisen aikana tuensaajien ja kumppaniorganisaatioiden on tiedotettava yleisölle rahastosta saadusta tuesta sijoittamalla vähintään yksi toimea ja sille Euroopan unionilta saatavaa rahoitustukea esittelevä juliste (vähimmäiskoko A3) jokaiselle elintarvikkeiden **ja tavaroiden** jakelupaikalle ja liitännäistoimenpiteiden toteutuspaikalle siten, että se on helposti yleisön nähtävissä, paitsi jos tämä ei ole mahdollista jakeluolosuhteiden vuoksi.

Mikäli tuensaajalla ja kumppaniorganisaatioilla on verkkosivustot, niiden on myös esitettävä kyseisillä verkkosivustoilla lyhyt kuvaus toimesta, sen tavoitteista ja tuloksista korostaen Euroopan unionilta saatua rahoitustukea.

4. Kaikessa tuensaajan ja kumppaniorganisaatioiden tiedotuksessa ja viestinnässä on tuotava esiin rahastosta saatu tuki toimelle lisäämällä materiaaliin unionin tunnus sekä viittaus unioniin ja rahastoon.

Tarkistus

1. **Komissio ja jäsenvaltiot tiedottavat** rahastosta rahoitettavista toimista ja tehtävä niitä tunnetuiksi. Tiedotustoimet on suunnattava **erityisesti** vähävaraisimmille **sekä** laajemmalle yleisölle **ja tiedotusvälineille**. **Niissä** on korostettava unionin roolia ja varmistettava, että **rahaston, jäsenvaltioiden ja kumppaniorganisaatioiden unionin sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tavoitetta varten myöntämä** tuki saa näkyvyyttä **stigmatisoimatta loppukäyttäjiä**.

2. Rahastosta myönnettävän tuen avoimuuden varmistamiseksi hallintoviranomaisen on pidettävä yllä luetteloa, joka käsittää rahastosta tuettavat toimet CSV- tai XML-muodossa ja johon voi tutustua verkkosivuston kautta. Luettelossa on oltava ainakin seuraavat tiedot: tuensaajan nimi ja osoite, myönnetyn unionin rahoituksen määrä sekä toimien kohteena oleva aineellisen puutteen tyyppi.

Toimet käsittävää luetteloa on päivitettävä vähintään joka kahdestoista kuukausi.

3. Toimen toteuttamisen aikana tuensaajien ja kumppaniorganisaatioiden on tiedotettava yleisölle rahastosta saadusta tuesta sijoittamalla **joko** vähintään yksi toimea ja sille Euroopan unionilta saatavaa rahoitustukea esittelevä juliste (vähimmäiskoko A3) **tai kohtuullisen kokoinen unionin lippu** jokaiselle elintarvikkeiden **ja/tai perushyödykkeiden** jakelupaikalle ja liitännäistoimenpiteiden toteutuspaikalle **loppukäyttäjiä stigmatisoimatta** siten, että se on helposti yleisön nähtävissä, paitsi jos tämä ei ole mahdollista jakeluolosuhteiden vuoksi.

Mikäli tuensaajalla ja kumppaniorganisaatioilla on verkkosivustot, niiden on myös esitettävä kyseisillä verkkosivustoilla lyhyt kuvaus toimesta, sen tavoitteista ja tuloksista korostaen Euroopan unionilta saatua rahoitustukea.

4. Kaikessa tuensaajan ja kumppaniorganisaatioiden tiedotuksessa ja viestinnässä on tuotava esiin rahastosta saatu tuki toimelle lisäämällä materiaaliin unionin tunnus sekä viittaus unioniin ja rahastoon.

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

Komission teksti

5. Hallintoviranomaisen on tiedotettava tuensaajille, että tuensaajat mainitaan 2 kohdan mukaisesti julkaistussa toimien luettelossa. Hallintoviranomaisen on toimitettava tiedotus- ja julkaisupaketit sähköisessä muodossa olevine malleineen auttaakseen tuensaajia ja kumppaniorganisaatioita 3 kohdassa säädettyjen velvoitteiden noudattamisessa.

6. Hallintoviranomaisen sekä tuensaajien ja kumppaniorganisaatioiden on noudatettava direktiiviä 95/46/EY käsitellessään henkilötietoja **tämän** artiklan nojalla.

Tarkistus

5. Hallintoviranomaisen on tiedotettava tuensaajille, että tuensaajat mainitaan 2 kohdan mukaisesti julkaistussa toimien luettelossa. Hallintoviranomaisen on toimitettava tiedotus- ja julkaisupaketit sähköisessä muodossa olevine malleineen auttaakseen tuensaajia ja kumppaniorganisaatioita 3 kohdassa säädettyjen velvoitteiden noudattamisessa.

6. Hallintoviranomaisen sekä tuensaajien ja kumppaniorganisaatioiden on noudatettava direktiiviä 95/46/EY käsitellessään henkilötietoja **13–17** artiklan nojalla.

Tarkistus 53

Ehdotus asetukseksi

18 artikla

Komission teksti

1. Kunkin toimenpideohjelman osarahoitusosuus **saa olla enintään** 85 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista.

2. Toimenpideohjelman hyväksymisestä annettavassa komission päätöksessä vahvistetaan toimenpideohjelmaan sovellettava osarahoitusosuus ja rahastosta myönnettävän tuen enimmäismäärä.

3. Komission aloitteesta tai komission puolesta toteutettavat teknisen tuen toimenpiteet voidaan rahoittaa täysimääräisesti.

Tarkistus

1. Kunkin toimenpideohjelman osarahoitusosuus **on** 85 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista. **Sitä voidaan korottaa 19 artiklan 1 kohdassa kuvatuissa tilanteissa. Jäsenvaltiot voivat vapaasti tukea rahaston aloitteita täydentävillä kansallisilla varoilla.**

1 a. Tuensaajat eivät missään tapauksessa saa yhteisrahoittaa rahastosta toteutettavia toimintoja.

2. Toimenpideohjelman hyväksymisestä annettavassa komission päätöksessä vahvistetaan toimenpideohjelmaan sovellettava osarahoitusosuus ja rahastosta myönnettävän tuen enimmäismäärä.

3. Komission aloitteesta tai komission puolesta toteutettavat teknisen tuen toimenpiteet voidaan rahoittaa täysimääräisesti.

Tarkistus 54

Ehdotus asetukseksi

19 artikla

Komission teksti

1. Välimaksuja ja loppumaksuja voidaan jäsenvaltion pyynnöstä korottaa siten, että ne ovat 10 prosenttiyksikköä suuremmat kuin toimenpideohjelmalle vahvistettu osarahoitusosuus. Korotettua osuutta, joka ei voi ylittää 100:aa prosenttia, sovelletaan maksupyyntöihin, jotka koskevat sitä tilikautta, jonka aikana jäsenvaltio on toimittanut pyyntönsä, ja sitä seuraavia tilikausia, joiden aikana jäsenvaltio täyttää yhden seuraavista edellytyksistä:

a) jäsenvaltio, joka on ottanut euron käyttöön, saa unionilta neuvoston asetuksen (EU) N:o 407/2010 mukaista makrotaloudellista rahoitusapua;

Tarkistus

1. Välimaksuja ja loppumaksuja voidaan jäsenvaltion pyynnöstä korottaa siten, että ne ovat 10 prosenttiyksikköä suuremmat kuin toimenpideohjelmalle vahvistettu osarahoitusosuus. Korotettua osuutta, joka ei voi ylittää 100:aa prosenttia, sovelletaan maksupyyntöihin, jotka koskevat sitä tilikautta, jonka aikana jäsenvaltio on toimittanut pyyntönsä, ja sitä seuraavia tilikausia, joiden aikana jäsenvaltio täyttää yhden seuraavista edellytyksistä:

a) jäsenvaltio, joka on ottanut euron käyttöön, saa unionilta neuvoston asetuksen (EU) N:o 407/2010 mukaista makrotaloudellista rahoitusapua;

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

Komission teksti

b) jäsenvaltio, joka ei ole ottanut käyttöön euroa, saa neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 mukaista keskipitkän ajan rahoitustukea;

c) sen saataville on asetettu rahoitustukea Euroopan vakausmekanismin perustamisesta tehdyn sopimuksen mukaisesti.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, välimaksuina ja loppumaksuina maksettu unionin tuki ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin julkinen tuki ja rahastosta myönnetyn tuen enimmäismäärä, jotka on vahvistettu toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa komission päätöksessä.

Tarkistus

b) jäsenvaltio, joka ei ole ottanut käyttöön euroa, saa neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 mukaista keskipitkän ajan rahoitustukea;

c) sen saataville on asetettu rahoitustukea Euroopan vakausmekanismin perustamisesta tehdyn sopimuksen mukaisesti.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, välimaksuina ja loppumaksuina maksettu unionin tuki ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin julkinen **ja/tai yksityinen** tuki ja rahastosta myönnetyn tuen enimmäismäärä, jotka on vahvistettu toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa komission päätöksessä.

Tarkistus 55

Ehdotus asetukseksi

21 artikla

Komission teksti

1. Toimenpideohjelmasta tuettavat toimet on toteutettava sen jäsenvaltion alueella, jota toimenpideohjelma koskee.

2. Toimet voivat saada tukea toimenpideohjelmasta, jos ne on valittu oikeudenmukaisella ja avoimella menettelyllä toimenpideohjelmassa vahvistettujen perusteiden pohjalta.

3. Kumppaniorganisaatiot voivat itse ostaa elintarvikkeet **ja asunnottomille tai lapsille tarkoitettut tavarat**.

Myös julkinen elin voi ostaa ne ja antaa ne maksutta kumppaniorganisaatioiden käyttöön. **Tässä tapauksessa elintarvikkeet voidaan hankkia** asetuksen (EU) N:o [YMJ] 15 artiklan mukaisesti käyttöön saatettavien interventiovarastoissa olevien tuotteiden käytön, käsittelyn tai myynnin kautta edellyttäen, että tämä on taloudellisesti suotuisin vaihtoehto eikä se viivytä kohtuuttomasti elintarviketuotteiden toimittamista kumppaniorganisaatioille. Näitä varastoja koskevista liiketoimista saadut määrät on käytettävä vähävaraisimpien eduksi, eikä niitä saa käyttää sen perusteena, että ohjelmaan sovellettavaa, tämän asetuksen 18 artiklassa säädettyä jäsenvaltioiden osarahoitusvelvoitetta pienennetään.

Tarkistus

1. Toimenpideohjelmasta tuettavat toimet on toteutettava sen jäsenvaltion alueella, jota toimenpideohjelma koskee.

2. Toimet voivat saada tukea toimenpideohjelmasta, jos ne on valittu oikeudenmukaisella ja avoimella menettelyllä toimenpideohjelmassa vahvistettujen perusteiden pohjalta.

3. Kumppaniorganisaatiot voivat itse ostaa **loppukäyttäjien henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettut** elintarvikkeet **ja/tai perushyödykkeet**.

Myös julkinen elin voi ostaa ne ja antaa ne maksutta kumppaniorganisaatioiden käyttöön. **Kumppaniorganisaatiot voivat lisäksi jakaa elintarvikkeita, jotka ovat peräisin muista lähteistä, mukaan luettuina** asetuksen (EU) N:o ... [YMJ] 15 artiklan mukaisesti **saataville asetetut interventiovarastot**.

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

Komission teksti

Jotta varmistetaan interventiovarastojen ja niistä saatavien tulojen mahdollisimman tehokas käyttö, komissio soveltaa asetuksen (EU) N:o [YMJ] 19 artiklan e alakohdan nojalla hyväksytyjä menettelyjä sen osalta, kuinka interventiovarastoissa olevia tuotteita voidaan käyttää, käsitellä tai myydä tämän asetuksen soveltamiseksi.

4. **Aineellinen apu** on jaettava vähävaraisimmille maksutta.

5. Rahastosta tuettava toimi ei voi saada tukea muusta unionin välineestä.

Tarkistus

Jotta varmistetaan interventiovarastojen ja niistä saatavien tulojen mahdollisimman tehokas käyttö, komissio soveltaa asetuksen (EU) N:o [YMJ] 19 artiklan e alakohdan nojalla hyväksytyjä menettelyjä sen osalta, kuinka interventiovarastoissa olevia tuotteita voidaan käyttää, käsitellä tai myydä tämän asetuksen soveltamiseksi.

4. **Elintarvikkeet ja/tai perushyödykkeet** on **poikkeuksetta** jaettava vähävaraisimmille maksutta.

5. Rahastosta tuettava toimi ei voi saada tukea muusta unionin välineestä **päällekkäisen rahoituksen välttämiseksi. Tuensaajia ei kuitenkaan estetä hakemasta varoja ESR:n kaltaisista muista unionin rahastoista köyhyyden lieventämiseen ja sosiaalisen osallisuuden edistämiseen liittyvien toimien toteuttamiseen.**

Tarkistus 56

Ehdotus asetukseksi

24 artikla

Komission teksti

1. Toimenpideohjelmasta voidaan myöntää tukea seuraaviin kustannuksiin:

a) **elintarvikkeiden sekä asunnottomien tai lasten** henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettujen **peruskulutustavaroiden** ostoista aiheutuvat kustannukset;

b) mikäli julkinen elin ostaa **elintarvikkeet tai asunnottomien tai lasten** henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettuja peruskulutustavaroita ja tarjoaa ne kumppaniorganisaatioille, kustannukset, jotka aiheutuvat elintarvikkeiden tai tavaroiden kuljettamisesta kumppaniorganisaatioiden varastoihin, 1 prosentin kiinteänä osuutena a alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista;

c) kumppaniorganisaatioille aiheutuvat hallinto-, kuljetus- ja varastointikustannukset 5 prosentin kiinteänä osuutena a alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista;

Tarkistus

1. Toimenpideohjelmasta voidaan myöntää tukea seuraaviin kustannuksiin:

a) **loppukäyttäjien** henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettujen **elintarvikkeiden ja perushyödykkeiden** ostoista aiheutuvat kustannukset;

b) mikäli julkinen elin ostaa **loppukäyttäjien** henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettuja **elintarvikkeet tai** peruskulutustavaroita ja tarjoaa ne kumppaniorganisaatioille, kustannukset, jotka aiheutuvat elintarvikkeiden tai tavaroiden kuljettamisesta kumppaniorganisaatioiden varastoihin, 1 prosentin kiinteänä osuutena a alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista;

c) kumppaniorganisaatioille aiheutuvat hallinto-, kuljetus- ja varastointikustannukset 5 prosentin kiinteänä osuutena a alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista; **tai 5 prosenttia asetuksen (EU) N:o .../... [YMJ] 15 artiklan mukaisesti interventiovarastosta siirrettyjen elintarvikkeiden arvosta;**

c a) elintarvikejätteen keruusta kumppaniorganisaatioille aiheutuvat hallinto-, kuljetus- ja varastointikustannukset.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

<i>Komission teksti</i>	<i>Tarkistus</i>
d) sosiaalista osallisuutta edistävien toimien kustannukset 5 prosentin kiinteänä osuutena a alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista, mikäli kyse on sellaisten kumppaniorganisaatioiden toteuttamista toimista ja ilmoittamista kustannuksista, jotka jakavat aineellisen avun suoraan vähävaraisimmille ;	d) sosiaalista osallisuutta edistävien toimien kustannukset 5 prosentin kiinteänä osuutena a alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista, mikäli kyse on sellaisten kumppaniorganisaatioiden toteuttamista toimista ja ilmoittamista kustannuksista, jotka jakavat perushyödykkeet suoraan tai välillisesti loppukäyttäjille ;
e) jäljempänä olevan 25 artiklan nojalla aiheutuneet kustannukset.	e) jäljempänä olevan 25 artiklan nojalla aiheutuneet kustannukset.
2. Toimenpideohjelmasta ei myönnetä tukea seuraaviin kustannuksiin:	2. Toimenpideohjelmasta ei myönnetä tukea seuraaviin kustannuksiin:
a) lainojen korot;	a) lainojen korot;
b) käytettyinä hankittujen tavaroiden kustannukset;	b) käytettyinä hankittujen tavaroiden kustannukset;
c) arvonnalisävero. Alv-määrät ovat kuitenkin tukikelpoisia, jos ne kansallisen alv-lainsäädännön mukaan ovat palautukseen oikeuttamattomia ja jos niiden maksajana on tuensaaja, joka ei ole neuvoston direktiivin 2006/112/EY 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa olevan määritelmän mukainen verovelvollinen.	c) arvonnalisävero. Alv-määrät ovat kuitenkin tukikelpoisia, jos ne kansallisen alv-lainsäädännön mukaan ovat palautukseen oikeuttamattomia ja jos niiden maksajana on tuensaaja, joka ei ole neuvoston direktiivin 2006/112/EY 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa olevan määritelmän mukainen verovelvollinen.

Tarkistus 57**Ehdotus asetukseksi****28 artikla – 4 kohta**

<i>Komission teksti</i>	<i>Tarkistus</i>
4. Jäsenvaltion on nimettävä tarkastusviranomaiseksi kansallinen viranomainen tai elin, joka on hallinto- ja todentamisviranomaisesta toiminnallisesti riippumaton.	4. Jäsenvaltion on nimettävä tarkastusviranomaiseksi kansallinen viranomainen tai elin, joka on hallinto- ja todentamisviranomaisesta toiminnallisesti riippumaton. Tarkastusviranomaiseksi voidaan nimetä kansallinen tarkastusvirasto tai kansallinen tilintarkastustuomioistuin.

Tarkistus 58**Ehdotus asetukseksi****29 artikla – 4 kohta – e alakohta**

<i>Komission teksti</i>	<i>Tarkistus</i>
o) laatia varainhoitoasetuksen 56 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut hallinnollinen vahvistuslausuma ja vuotuinen tiivistelmä.	e) laatia varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut hallinnollinen vahvistuslausuma ja vuotuinen tiivistelmä.

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 59

Ehdotus asetukseksi

30 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

2. laatia varainhoitoasetuksen 56 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tilinpäätös;

Tarkistus

2. laatia varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tilinpäätös;

Tarkistus 60

Ehdotus asetukseksi

30 artikla – 1 kohta – 8 alakohta

Komission teksti

8. pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja määristä, jotka on poistettu johonkin toimeen osoitetun rahoitusosuuden täysimääräisen tai osittaisen peruuttamisen johdosta. Takaisin perityt määrät palautetaan **unionin yleiseen talousarvioon** ennen toimenpideohjelman päättämistä vähentämällä ne seuraavasta menoilmoituksesta.

Tarkistus

8. pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja määristä, jotka on poistettu johonkin toimeen osoitetun rahoitusosuuden täysimääräisen tai osittaisen peruuttamisen johdosta. Takaisin perityt määrät palautetaan **rahastoon** ennen toimenpideohjelman päättämistä vähentämällä ne seuraavasta menoilmoituksesta.

Tarkistus 61

Ehdotus asetukseksi

31 artikla – 4 kohta

Komission teksti

4. Tarkastusviranomaisen on kuuden kuukauden kuluessa toimenpideohjelman hyväksymisestä laadittava tarkastusten toimittamista koskeva tarkastusstrategia. Tarkastusstrategiassa on vahvistettava tarkastusmenetelmät, toimia koskevissa tarkastuksissa sovellettava otantamenetelmä sekä kuluven tilivuoden ja kahden seuraavan tilivuoden tarkastussuunnitelma. Tarkastusstrategiaa on päivitettävä vuosittain vuodesta 2016 vuoden 2022 loppuun. Tarkastusviranomaisen on toimitettava tarkastusstrategia komissiolle **pyynnöstä**.

Tarkistus

4. Tarkastusviranomaisen on kuuden kuukauden kuluessa toimenpideohjelman hyväksymisestä laadittava tarkastusten toimittamista koskeva tarkastusstrategia. Tarkastusstrategiassa on vahvistettava tarkastusmenetelmät, toimia koskevissa tarkastuksissa sovellettava otantamenetelmä sekä kuluven tilivuoden ja kahden seuraavan tilivuoden tarkastussuunnitelma. Tarkastusstrategiaa on päivitettävä vuosittain vuodesta 2016 vuoden 2022 loppuun. Tarkastusviranomaisen on toimitettava tarkastusstrategia komissiolle. **Komissiolle annetaan valta pyytää tarkastusviranomaista tekemään tarkastusstrategiaansa muutoksia, jotka sen mielestä ovat tarpeen varmistamaan, että tarkastukset tehdään asianmukaisesti ja kansainvälisesti hyväksytyjä tarkastusstandardeja noudattaen. Näin tehdessään komissio varmistaa, että toiminnantarkastus on otettu riittävästi huomioon.**

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 62

Ehdotus asetukseksi

31 artikla – 5 kohta – 1 alakohta – a alakohta

Komission teksti

r) tarkastuslausunto varainhoitoasetuksen **56** artiklan 5 kohdan mukaisesti;

Tarkistus

a) tarkastuslausunto varainhoitoasetuksen **59** artiklan 5 kohdan mukaisesti;

Tarkistus 63

Ehdotus asetukseksi

33 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Komissio **voi vaatia jäsenvaltiota** toteuttamaan tarvittavat toimet kansallisten hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tai menojen oikeellisuuden varmistamiseksi tämän asetuksen mukaisesti.

Tarkistus

3. Komissio **vaatii jäsenvaltioita** toteuttamaan tarvittavat toimet kansallisten hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tai menojen oikeellisuuden varmistamiseksi tämän asetuksen mukaisesti.

Tarkistus 64

Ehdotus asetukseksi

35 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Unionin talousarviositoumukset toteutetaan kunkin toimenpideohjelman osalta vuotuisina erinä 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana. Toimenpideohjelman hyväksymisestä annettu komission päätös muodostaa varainhoitoasetuksen **81** artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rahoituspäätöksen ja, sen jälkeen kun rahoituspäätös on annettu tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle, kyseisen asetuksen mukaisen oikeudellisen sitoumuksen.

Tarkistus

Unionin talousarviositoumukset toteutetaan kunkin toimenpideohjelman osalta vuotuisina erinä 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana. Toimenpideohjelman hyväksymisestä annettu komission päätös muodostaa varainhoitoasetuksen **84** artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rahoituspäätöksen ja, sen jälkeen kun rahoituspäätös on annettu tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle, kyseisen asetuksen mukaisen oikeudellisen sitoumuksen.

Tarkistus 65

Ehdotus asetukseksi

45 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Nimettyjen elinten on vuosina 2015–2022 toimitettava jokaiselta vuodelta komissiolle viimeistään tilikauden loppumista seuraavan vuoden helmikuun 15 päivänä seuraavat asiakirjat ja tiedot varainhoitoasetuksen **56** artiklan mukaisesti:

d d) asianomaisten 32 artiklan nojalla nimettyjen elinten varmennetut tilinpäätöstiedot sellaisina kuin ne on määritelty varainhoitoasetuksen **56** artiklan 5 kohdassa;

Tarkistus

1. Nimettyjen elinten on vuosina 2015–2022 toimitettava jokaiselta vuodelta komissiolle viimeistään tilikauden loppumista seuraavan vuoden helmikuun 15 päivänä seuraavat asiakirjat ja tiedot varainhoitoasetuksen **59** artiklan mukaisesti:

a) asianomaisten 32 artiklan nojalla nimettyjen elinten varmennetut tilinpäätöstiedot sellaisina kuin ne on määritelty varainhoitoasetuksen **59** artiklan 5 kohdassa;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

e e) hallinnollinen vahvistuslausuma sellaisena kuin se on määritelty varainhoitoasetuksen **56** artiklan 5 kohdassa;

b) hallinnollinen vahvistuslausuma sellaisena kuin se on määritelty varainhoitoasetuksen **59** artiklan 5 kohdassa;

f f) lopullisista tilintarkastuskertomuksista ja suoritetuista tarkastuksista laadittu vuotuinen yhteenveto, johon sisältyy analyysi virheiden ja puutteiden luonteesta ja laajuudesta sekä niiden korjaamiseksi toteutetut tai suunnitellut toimenpiteet;

c) lopullisista tilintarkastuskertomuksista ja suoritetuista tarkastuksista laadittu vuotuinen yhteenveto, johon sisältyy analyysi virheiden ja puutteiden luonteesta ja laajuudesta sekä niiden korjaamiseksi toteutetut tai suunnitellut toimenpiteet;

g g) nimetyn riippumattoman tarkastuselimen antama tarkastuslausunto, jota tarkoitetaan varainhoitoasetuksen **56** artiklan 5 kohdassa, sekä lausuntoon liittyvä tarkastuskertomus, jossa esitetään lausunnon kohteena olevan tilivuoden osalta tehtyjen tarkastusten havainnot.

d) nimetyn riippumattoman tarkastuselimen antama tarkastuslausunto, jota tarkoitetaan varainhoitoasetuksen **59** artiklan 5 kohdassa, sekä lausuntoon liittyvä tarkastuskertomus, jossa esitetään lausunnon kohteena olevan tilivuoden osalta tehtyjen tarkastusten havainnot.

Tarkistus 66

Ehdotus asetukseksi

48 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että kaikki toimia koskevat tositteet ovat pyynnöstä komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla **kolmen** vuoden ajan. Kyseinen **kolmen** vuoden määräaika alkaa **47 artiklan mukaisen tilien hyväksymistä koskevan komission päätöksen antamisvuoden joulukuun 31 päivänä tai viimeistään** loppumaksun suorittamispäivänä.

1. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että kaikki toimia koskevat tositteet ovat pyynnöstä komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla **viiden** vuoden ajan. Kyseinen **viiden** vuoden määräaika alkaa loppumaksun suorittamispäivänä.

Mainittu **kolmen** vuoden määräaika lakkaa kulumasta vireillä olevan oikeudenkäynnin tai hallintomenettelyn johdosta tai komission asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

Mainittu **viiden** vuoden määräaika lakkaa kulumasta vireillä olevan oikeudenkäynnin tai hallintomenettelyn johdosta tai komission asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

Tarkistus 67

Ehdotus asetukseksi

60 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

60 a artikla

Siirtymäsäännökset

Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat siirtymäsäännöksiin, että tukikelpoiset toimet voivat käynnistyä 1 päivänä tammikuuta 2014 vaikka toimenpideohjelmaa ei ole vielä esitetty.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Tarkistus 68
Ehdotus asetukseksi
61 artikla

Komission teksti

Tämä asetustulee voimaan **kahdentenakymmenentenä** päivänä **sen jälkeen, kun se on julkaistu** Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tarkistus

Tämä asetustulee voimaan **sitä päivää seuraavana** päivänä, **jona se julkaistaan** Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

P7_TA(2013)0258

Eurodac-järjestelmän perustaminen sormenjälkien vertailua varten *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten [kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menetelyjen vahvistamisesta] annetun asetuksen (EU) N:o [...] tehokkaaksi soveltamiseksi sekä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten ja Europolin esittämiä, Eurodac-tietoihin lainvalvontatarkoituksessa tehtäviä vertailuja koskevia pyyntöjä varten ja vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen liittyvien laaja-alaisen tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan viraston perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1077/2011 muuttamisesta (uudelleenlaadittu teksti) (COM(2012)0254 – C7-0148/2012 – 2008/0242(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)

(2016/C 065/43)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0254),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan, 78 artiklan 2 kohdan e alakohdan, 87 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 88 artiklan 2 kohdan a alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0148/2012),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnalle työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 20. syyskuuta 2012 päivätyn kirjeen,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 27. maaliskuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 87 ja 55 artiklan,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0432/2012),

A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset näiden muutosten kanssa säännösten asiasisältöä muuttamatta;

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän suositukset;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2008)0242

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 604/2013 tehokkaaksi soveltamiseksi sekä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten ja Europolin esittämistä, Eurodac-tietoihin lainvalvontatarkoituksessa tehtäviä vertailuja koskevista pyynnöistä sekä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisen tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan eurooppalaisen viraston perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1077/2011 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 603/2013.)

P7_TA(2013)0259

Rajavalvonnan väliaikainen palauttaminen sisärajoille ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 562/2006 muuttamisesta rajavalvonnan väliaikaista palauttamista sisärajoille poikkeuksellisissa olosuhteissa koskevien yhteisten sääntöjen vahvistamiseksi (COM(2011)0560 – C7-0248/2011 – 2011/0242(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 065/44)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0560),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 77 artiklan 1 ja 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0248/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Ranskan kansalliskokouksen, Alankomaiden parlamentin ylähuoneen, Alankomaiden parlamentin alahuoneen, Portugalin parlamentin, Romanian senaatin, Slovakian parlamentin sekä Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämismenetyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 30. toukokuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0200/2012),
- 1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
- 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman;
- 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
- 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0242

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi asetuksen (EY) N:o 562/2006 muuttamisesta rajavalvonnan väliaikaista palauttamista sisärajoille poikkeuksellisissa olosuhteissa koskevien yhteisten sääntöjen vahvistamiseksi

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1051/2013.)

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE**Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma**

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio panevat tyytyväisinä merkille, että Schengenin rajasäännösten muutosasetus, jossa vahvistetaan rajavalvonnan väliaikaista palauttamista sisärajoille poikkeuksellisissa olosuhteissa koskevat yhteiset säännöt, sekä asetus arviointi- ja valvontamekanismin perustamisesta Schengenin säännösten soveltamisen varmistamista varten on hyväksytty. Ne katsovat, että nämä uudet mekanismit vastaavat asianmukaisesti 24. kesäkuuta 2011 annetuissa Eurooppa-neuvoston päätelmissä esitettyyn pyyntöön vahvistaa jäsenvaltioiden keskinäistä yhteistyötä ja luottamusta Schengen-alueella sekä luoda tehokas ja luotettava seuranta- ja arviointijärjestelmä yhteisten sääntöjen täytäntöönpanon ja unionin säännöstöön perustuvien kriteerien vahvistamisen, mukauttamisen ja laajentamisen varmistamiseksi ottaen samalla huomioon, että Euroopan ulkorajojen turvallisuutta on pidettävä yllä tehokkaasti ja johdonmukaisesti yhteisen vastuun, solidaarisuuden ja käytännön yhteistyön pohjalta.

Ne toteavat, että tällä Schengenin rajasäännösten muutoksella vahvistetaan koordinoitua ja yhteistyötä unionin tasolla tarjoamalla toisaalta kriteerit rajavalvonnan palauttamiselle jäsenvaltioissa ja toisaalta EU:n toimiin perustuvalla mekanismilla, jonka avulla voidaan reagoida todella kriittisessä tilanteessa, jossa ilman sisärajavaltontaa olevan alueen yleinen toimivuus on vaarantunut.

Ne korostavat, että tämä uusi arviointijärjestelmä on EU:n toimiin perustuva mekanismi ja että se kattaa kaikki Schengenin säännösten näkökohdat ja siihen osallistuu jäsenvaltioiden, komission ja asianomaisten EU-virastojen asiantuntijoita.

Ne ovat yhtä mieltä siitä, että kaikki tulevaisuudessa esitettävät tämän arviointijärjestelmän muuttamista koskevat komission ehdotukset toimitetaan Euroopan parlamentille, jotta sen lausunto voidaan ottaa mahdollisimman laajasti huomioon ennen lopullisen tekstin hyväksymistä.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

P7_TA(2013)0260

Arviointimekanismin perustaminen Schengenin säännöstön soveltamisen varmistamista varten *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 esityksestä neuvoston asetukseksi arviointimekanismin perustamisesta Schengenin säännöstön soveltamisen varmistamista varten (10273/2013 – C7-0160/2013 – 2010/0312(NLE))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

(2016/C 065/45)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston esityksen (10273/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 70 artiklan,
 - ottaa huomioon neuvostolta saadun lausuntopyynnön (C7-0160/2013),
 - ottaa huomioon ottaa huomioon neuvoston edustajan 30. toukokuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä säädös Euroopan parlamentille lähetetyssä muodossa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0215/2013),
1. hyväksyy neuvoston esityksen;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio panevat tyytyväisinä merkille, että Schengenin rajasäännöstön muutosasetus, jossa vahvistetaan rajavalvonnan väliaikaista palauttamista sisärajaille poikkeuksellisissa olosuhteissa koskevat yhteiset säännöt, sekä asetus arviointi- ja valvontamekanismin perustamisesta Schengenin säännöstön soveltamisen varmistamista varten on hyväksytty. Ne katsovat, että nämä uudet mekanismit vastaavat asianmukaisesti 24. kesäkuuta 2011 annetuissa Eurooppa-neuvoston päätelmissä esitettyyn pyyntöön vahvistaa jäsenvaltioiden keskinäistä yhteistyötä ja luottamusta Schengen-alueella sekä luoda tehokas ja luotettava seuranta- ja arviointijärjestelmä yhteisten sääntöjen täytäntöönpanon ja unionin säännöstöön perustuvien kriteerien vahvistamisen, mukauttamisen ja laajentamisen varmistamiseksi ottaen samalla huomioon, että Euroopan ulkorajojen turvallisuutta on pidettävä yllä tehokkaasti ja johdonmukaisesti yhteisen vastuun, solidaarisuuden ja käytännön yhteistyön pohjalta.

Ne toteavat, että tällä Schengenin rajasäännöstön muutoksella vahvistetaan koordinoitua ja yhteistyötä unionin tasolla tarjoamalla toisaalta kriteerit rajavalvonnan palauttamiselle jäsenvaltioissa ja toisaalta EU:n toimiin perustuvalla mekanismille, jonka avulla voidaan reagoida todella kriittisessä tilanteessa, jossa ilman sisärajavalvontaa olevan alueen yleinen toimivuus on vaarantunut.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

Ne korostavat, että tämä uusi arviointijärjestelmä on EU:n toimiin perustuva mekanismi ja että se kattaa kaikki Schengenin säännösten näkökohdat ja siihen osallistuu jäsenvaltioiden, komission ja asianomaisten EU-virastojen asiantuntijoita.

Ne ovat yhtä mieltä siitä, että kaikki tulevaisuudessa esitettävät tämän arviointijärjestelmän muuttamista koskevat komission ehdotukset toimitetaan Euroopan parlamentille, jotta sen lausunto voidaan ottaa mahdollisimman laajasti huomioon ennen lopullisen tekstin hyväksymistä.

P7_TA(2013)0261

Tietäntyyppisten yritysten tilinpäätökset ja niihin liittyvät kertomukset *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsolidoiduista tilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista (COM(2011)0684 – C7-0393/2011 – 2011/0308(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 065/46)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0684),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 50 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0393/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 29. maaliskuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon alueiden komitean 19. heinäkuuta 2012 antaman lausunnon ⁽²⁾,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 17. huhtikuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, kehitysyhteistyövaliokunnan ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0278/2012),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 84.

⁽²⁾ EUVL C 277, 13.9.2012, s. 171.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0308

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi tietentyypisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2013/34/EU.)

P7_TA(2013)0262

Säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvät avoimuusvaatimukset *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta annetun direktiivin 2004/109/EY ja komission direktiivin 2007/14/EY muuttamisesta (COM(2011)0683 – C7-0380/2011 – 2011/0307(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 065/47)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0683),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 50 artiklan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0380/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin 10. helmikuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 22. helmikuuta 2012 antaman lausunnon ⁽²⁾,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 29. toukokuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan, kehitysyhteistyövaliokunnan ja kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnot (A7-0292/2012),

⁽¹⁾ EUVL C 93, 30.3.2012, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 143, 22.5.2012, s. 78.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0307

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ja direktiivin 2004/109/EY tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission direktiivin 2007/14/EY muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2013/50/EU.)

P7_TA(2013)0263**Asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädettyjen suorien tukien mukauttamisaste kalenterivuodeksi 2013 ***I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädettyjen suorien tukien mukauttamisasteesta kalenterivuodeksi 2013 (COM(2013)0159 – C7-0079/2013 – 2013/0087(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 065/48)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0159),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0079/2013),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 22. toukokuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
- ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan lausunnon (A7-0186/2013),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Keski viikko 12. kesäkuuta 2013

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0087

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädettyjen suorien tukien mukauttamisasteesta kalenterivuodeksi 2013

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ⁽³⁾ 11 artiklan 1 kohdassa säädetään, että yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) markkinoihin liittyvien menojen ja suorien tukien rahoittamiseen käytettävien määrien on varainhoitovuonna 2014 oltava neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 312 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksymän asetuksen soveltamiseksi vahvistettujen vuotuisen enimmäismäärien mukaiset. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 11 artiklan 1 kohdassa säädetään myös, että suorien tukien mukautuksesta (rahoituskuri) on päätettävä silloin kun suorien tukien ja markkinoihin liittyvien menojen rahoittamiseen liittyvät ennusteet, korotettuina kyseisen asetuksen 10 b ja 136 artiklan soveltamisesta johtuvilla määrillä ja ennen kyseisen asetuksen 10 a artiklan soveltamista ottamatta huomioon 300 000 000 euron marginaalia, osoittavat vuotuisen enimmäismäärän ylittävän. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaan Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät kyseisestä mukautuksesta viimeistään 30 päivänä kesäkuuta komission ehdotuksesta, joka on esitettävä viimeistään soveltamiskalenterivuoden 31 päivänä maaliskuuta.
- (2) ***.Vuonna 2014 sovellettavasta enimmäismäärästä ei ole varmuutta, ennen kuin monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta annettu asetus on hyväksytty Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 312 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Niin kauan kuin sovellettavasta enimmäismäärästä ei ole varmuutta, ei ole mahdollista vahvistaa, onko suorien tukien mukauttaminen vuodeksi 2013 tarpeen ja jos on, mikä mukautusasteen olisi oltava. Budjettivallan käyttäjän olisi tarkistettava vaaditun rahoituskurin määrää vuoden 2014 talousarvion hyväksymisen yhteydessä muun muassa varainhoitovuoden 2014 talousarvioesitykseen tehtävän oikaisukirjelmän perusteella, jolla komissio esittää tarkistetut arviot markkinoihin liittyviksi menoiksi ja suoriksi tuiksi. [tark. 1]***
- (3) Yleisesti ottaen viljelijälle, joka jättää suoria tukia koskevan tukihakemuksen tietylle kalenterivuodelle (N), maksetaan tuet tietyntyyppisenä varainhoitovuodelle (N+1) sijoittuvana maksamisajanjaksona. Jäsenvaltioilla on kuitenkin mahdollisuus tietyin rajoituksin suorittaa viljelijöille maksuja kyseisen maksamisajanjakson päätyttyä. Tällaisia maksuja saatetaan suorittaa seuraavana varainhoitovuonna. Kun rahoituskuria sovelletaan tietyntyyppisenä kalenterivuoteen, mukautusastetta ei pitäisi soveltaa maksuihin, joita koskevat tukihakemukset on jätetty muina kalenterivuosina kuin sinä, johon rahoituskuria sovelletaan. Viljelijöiden tasavertaisen kohtelun varmistamiseksi on asianmukaista säätää, että

⁽¹⁾ Lausunto annettu 22. toukokuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentinkanta, vahvistettu 12. kesäkuuta 2013.

⁽³⁾ EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

mukautusastetta sovelletaan maksuihin, joista on jätetty tukihakemus sinä kalenterivuonna, johon rahoituskuria sovelletaan, riippumatta siitä, milloin maksu viljelijälle suoritetaan.

- (4) Rahoituskurimekanismi ja tuen mukauttaminen otettiin käyttöön vuoden 2003 YMP:n uudistuksen yhteydessä. Molemmissa välineissä viljelijöille myönnettävien suorien tukien määrää alennettiin lineaarisesti. Ottaen huomioon vaikutukset, jotka aiheutuvat suorien tukien jakautumisesta epätasaisesti pienille ja suurille tuensaajille, tukien mukauttamista on tukien tasapainoisemman jakautumisen varmistamiseksi sovellettu 5 000 euroa ylittäviin määriin. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 10 a artiklassa tarkoitettujen suorien tukien mukautuksen osalta sovelletaan kalenterivuoden 2013 osalta samaa poikkeusta kuin tukien mukauttamisen osalta. Myös rahoituskuria olisi sovellettava samalla tavalla tukien tasapainoisemman jakautumisen edistämiseksi; sen vuoksi on asianmukaista säätää, että mukautusastetta sovelletaan vain 5 000 euroa ylittäviin määriin.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 11 artiklan 3 kohdassa säädetään, että sovellettaessa kyseisen asetuksen 121 artiklassa vahvistettua tukien lisäystä koskevaa aikataulua kaikkiin uusissa jäsenvaltioissa myönnettäviin suoriin tukiin, siten kuin ne on määritetty kyseisen asetuksen 2 artiklan g kohdassa, rahoituskuria ei pitäisi soveltaa uusiin jäsenvaltioihin ennen sen kalenterivuoden alkua, jolloin uusissa jäsenvaltioissa sovellettavien suorien tukien taso on vähintään yhtä suuri kuin muissa jäsenvaltioissa sovellettava tällaisten tukien taso. Koska Bulgariassa ja Romaniassa suoriin tukiin sovelletaan kalenterivuonna 2013 tukien lisäystä koskevaa aikataulua, tässä asetuksessa vahvistettua mukautusastetta ei pitäisi soveltaa viljelijöille kyseisissä maissa maksettaviin tukiin.
- (6) Asetusta (EY) N:o 73/2009 on mukautettu Kroatian tasavallan liittymisehdoista tehdyllä asiakirjalla. Kyseisestä mukautuksesta johtuvat muutokset tulevat voimaan Kroatian tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen voimaantulopäivänä sillä edellytyksellä, että kyseinen sopimus tulee voimaan. Koska Kroatiaan sovelletaan kalenterivuonna 2013 asetuksen (EY) N:o 73/2009 121 artiklassa säädettyä tukien lisäystä koskevaa aikataulua, tässä asetuksessa vahvistettua mukautusastetta ei pitäisi soveltaa viljelijöille Kroatiassa maksettaviin tukiin, edellyttäen, että se liittyy Euroopan unioniin, ja sen liittymispäivästä alkaen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettujen viljelijöille myönnettävien suorien tukien määriä, jotka ylittävät 5 000 euroa ja joista on jätetty tukihakemus kalenterivuoden 2013 osalta, alennetaan **0,748005** prosenttia. [tark. 2]

1 a. Jos monivuotisesta rahoituskehyksestä kaudeksi 2014–2020 ei päästä yksimielisyyteen, varainhoitovuonna 2014 ei sovelleta rahoituskuria, koska kokonaismäärä lasketaan vuoden 2013 talousarvion perusteella lisäämällä siihen kahden prosentin inflaatiokorotus. [tark. 3]

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä vähennystä ei sovelleta Bulgariaan, Romaniaaan ja Kroatiaan.

2 a. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua vähennystä ei sovelleta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuihin syrjäisimpiin alueisiin eikä Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä 13 päivänä maaliskuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 229/2013 ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin Egeanmeren pieniin saariin. [tark. 12]

1 a artikla

1. Edellä olevien 1 ja 2 artiklan säännösten hyväksyminen ei vaikuta [vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta xx päivänä xxxkuuta XXX annetun asetuksen (EU) N:o XX/XX] hyväksymiseen myöhemmin eikä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta tehtävään toimielinten sopimukseen.

⁽¹⁾ EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41.

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

2. Jos 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua mukautusastetta on korjattava 1 kohdassa tarkoitetun asetuksen ja toimielinten välisen sopimuksen hyväksymisen vuoksi, komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen uuden mukautusasteen vahvistamiseksi.

3. Budjettivallan käyttäjä tarkistaa vaaditun rahoituskurin määrää vuoden 2014 talousarvion hyväksymisen yhteydessä muun muassa varainhoitovuoden 2014 talousarvioesitykseen tehtävän oikaisukirjelmän perusteella, jolla komissio esittää tarkistettut arviot markkinoihin liittyviksi menoiksi ja suoriksi tuiksi. [tark. 4]

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Asetuksen 1 artiklan 2 kohtaa sovelletaan Kroatian liittymissopimuksen voimaantulopäivästä sillä edellytyksellä, että kyseinen sopimus tulee voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P7_TA(2013)0264

Schengenin rajasäännösten ja Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen muuttaminen ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 sekä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen muuttamisesta (COM(2011)0118 – C7-0070/2011 – 2011/0051(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 065/49)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0118),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 77 artiklan 1 ja 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0070/2011),
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 19. joulukuuta 2012 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 ja 37 artiklan,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0206/2013),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

Keskiviikko 12. kesäkuuta 2013

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0051

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006, Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen, neuvoston asetusten (EY) N:o 1683/95 ja (EY) N:o 539/2001 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 767/2008 ja (EY) N:o 810/2009 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 610/2013.)

P7_TA(2013)0265**Luonnos Eurooppa-neuvoston päätökseksi Euroopan parlamentin kokoonpanosta *****

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2013 luonnoksesta Eurooppa-neuvoston päätökseksi Euroopan parlamentin kokoonpanosta (00110/2013 – C7-0166/2013 – 2013/0900(NLE))

(Hyväksyntä)

(2016/C 065/50)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon luonnoksen Eurooppa-neuvoston päätökseksi Euroopan parlamentin kokoonpanosta (00110/2013),
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0166/2013),
 - ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan parlamentin kokoonpanosta vuoden 2014 vaalien jälkeen ja siihen liitetyn ehdotuksensa Eurooppa-neuvoston päätökseksi ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 74 f artiklan ja 81 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan suosituksen (A7-0213/2013),
1. antaa hyväksyntänsä luonnokselle Eurooppa-neuvoston päätökseksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan Eurooppa-neuvostolle ja Kroatian tasavallan hallitukselle ja parlamentille sekä tiedoksi komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0082.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

P7_TA(2013)0272

EY:n ja Keski-Afrikan ensivaiheen talouskumppanuussopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Afrikka-osapuolen ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (14757/2012 – C7-0369/2012 – 2008/0139(NLE))

(Hyväksyntä)

(2016/C 065/51)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (14757/2012),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Afrikka-osapuolen väliseksi ensivaiheen talouskumppanuussopimukseksi (13485/2011),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 ja 211 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0369/2012),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen sekä kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A7-0190/2013),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kamerunin tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0273

Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun sopimuksen toinen muuttaminen ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 esityksestä neuvoston päätökseksi Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä Cotonoussa 23 päivänä kesäkuuta 2000 allekirjoitetun ja ensimmäisen kerran Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2005 muutetun kumppanuussopimuksen muuttamista toisen kerran koskevan sopimuksen tekemisestä (16894/2011 – C7-0469/2011 – 2011/0207(NLE))

(Hyväksyntä)

(2016/C 065/52)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (16894/2011),
- ottaa huomioon sopimuksen Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä Cotonoussa 23 päivänä kesäkuuta 2000 allekirjoitetun ja ensimmäisen kerran Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2005 muutetun kumppanuussopimuksen muuttamisesta (09565/2010) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 287, 4.11.2010, s. 3.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 217 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0469/2011),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan suosituksen sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A7-0110/2013),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. suhtautuu suurella varauksella sopimuksen osiin, jotka eivät vastaa Euroopan parlamentin kantaa ja unionin arvoja;
 3. vaatii kaikkia osapuolia muuttamaan epätydyttävät lausekkeet asianmukaisesti sopimuksen kolmannen tarkistuksen aikana, mukaan lukien seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjimättömyyden selkeä sisällyttäminen 8 artiklan 4 kohtaan;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0275

Julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäyttö *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä annetun direktiivin 2003/98/EY muuttamisesta (COM(2011)0877 – C7-0502/2011 – 2011/0430(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 065/53)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0877),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0502/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan esitys lainsäätämismenettelyssä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 25. huhtikuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 19. huhtikuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0404/2012),

⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 129.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0430

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 13. kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä annetun direktiivin 2003/98/EY muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2013/37/EU.)

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI